

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 42.

Siječanj 1933.

Broj 1.

MIR KRISTOV U KRALJEVSTVU KRISTOVU.

Mjeseca nakana u siječnju blagoslovena od sv. Oca.

Prva enciklika Pape Pija XI. od 22. XII. 1923. govorí o miru. Sve one misli, koje Papa razvija u toj svojoj poslanici na kršćane, danas su nam još i potrebnije.

Sveti prorok Izajja i danas bi mogao orisati stanje čovječanstva onako, kako je opisao ondašnje stanje izraelsko u 59. glavi voje proročke knjige. Čujmo barem nešto: »Jer su ruke vaše oskvrnjene krvljom i prsti vaši bezakonjem; usne vaše govore laž i jezik vaš izriče oapačinu. Nema nikoga da viče za pravdu, niti ima koga da se pre za istinu; uzdaju se u ništavilo, i govore laž... Nose jaja zmijska i tkaju paučinu; tko pojede jaje njihovo, umre, i ako koje razbijje, ižljeze se guja. Platno njihovo nije za haljine, niti će se oni odjenuti svojim poslom; posao je njihov bezakonje i u rukama je njihovim nasilje. Noge im trče na zlo i brze su na prolijevanje krvi prave; misli su njihove bezakonje; na putovima je njihovim pustoš i rasap. Puta mirnoga ne znaju, i na putovima njihovim nema pravde; načinili su sebi krive staze; tko god ide po njima, ne zna za mir. Zato je sud daleko od nas, i pravda ne dolazi do nas; čekamo svijetlo a ono eto mrak; svjetlost, a ono hodimo po tami. Pipamo kao slijepci zid, kao oni koji nemaju očiju pipamo; spotičemo se u podne kao u sumračje; u obilju smo kao mrtvi. Ričemo svi koliki kao medvjedi, i jednako učemo kao golubice; čekamo sud, a njega nema, spasenje, a ono je daleko od nas. Jer se prijestupi naši umnožiše pred tobom i grijesi naši

svjedoče na nas; jer su prijestupi naši kod nas i bezakonja svoja znamo. Često nevjero učinismo i slagamo Gospodinu, i odstupimo od Boga svojega, da ga ne slijedimo, nego govorimo o nasilju i odmetu; sastavljamo i iznosimo iz srca riječi lažne. Zato sud odstupi natrag i pravda stoji daleko; jer istina pada na ulici i pravda ne može da uđe. I istina se zaboravila, i tko se uklanja oda zla, postaje pljen.« — A Jeremija uzdiše: »Čekasmo mir, ali nema dobra; i vrijeme da ozdravimo, a gle strah.« 8, 15.

Kako su zorno i potresno opisane pomenutim Izajijinim i Jeremijinim riječima i slikama sve naše krize!

Odakle su ta naša zla? »Sva ova zla iznutra izlaze i kačaju čovjeka.« Mk. 7, 23. »Iz srca ljudskoga izlaze zle misli, bludništva, krade, ubijstva, preljube, lakomstva, pakosti, prijevara, besramnost, zavist, oholost, bezumlje.« Mk. 7, 21. 22. »Odakle ratovi i odakle borbe među vama? Ne otuda li, od naslada vaših, koje vojuju u vašim udima?« Jk. 4, 1.

Mutnost, kaljavost, naopakost srdaca ljudskih sve se više ispoljava u ljudskim društvima i zajednicama: u državi, u obitelji, braku i odgoji.

Mnoge se države ne oslanjaju više na zakon Božji, ne pozivaju se na volju Božju, ne vlada se po milosti Božjoj, nego po narodnoj volji. Zato i toliki metež. Otud silništva i prevrati, klasna mržnja i borba, na jednoj strani nagomilano blago a na drugoj strani jedna sirotinja.

Brak nije više kod mnogih svetište, u kojem se radaju i odgajaju djeca za Boga, već je ogavno čudoredno dubrište.

Samo jedan može nam donijeti mir: Knez mira Isus Krist. Samo nad njegovom kolijevkom pjevali su andeli: Slava Bogu na visini i na zemlji mir ljudima dobre volje. »On je mir naš.« Efež. 2, 14. Mir je ondje, gdje je pravi red; gdje svaka stvar stoji na svome mjestu. I čovjek je miran, kad je na pravome mjestu: u pravoj vezi s Bogom i s ljudima, a tad je pravi mir, red i u njegovoј duši. Isus nas je pomirio s Bogom zadovoljivši pravdu Božju. To ga je skupo stajalo. Nije nas otkupio ni srebrom ni zlatom nego svojim dragocjenim životom i pregorkom mukom i smrću. Isus je onaj ugaoni kamen, koji veže zemlju s nebom. »Ovo je kamen, koji ste vi graditelji odbacili, ali koji je postao ugaoni kamen, i nema ni u jednome drugom spasenja, jer nema drugoga imena pod nebom danoga, ljudima, kojim bismo se mogli spasiti.« Dj. Ap. 4, 11. 12. Tako ozbiljno dovikuje apostol Pavao židovskome vijeću u Jerusalemu. A sv. Pavao piše Korinčanima: »Jer temelja drugoga ne može nitko postaviti, osim onoga, koji je postavljen, a taj je Isus Krist.« I, 3, 11. Nema li čovjek mira s Bogom, tad je njegova duša nemirna, zapuštena, prognanica, bez domovine, luta naokolo tražeći uzalud svuda mir i sreću. Jer je, kako kaže sv. Augustin, Bog domovina duše. I nemirno je srce čovječe, dok u Bogu ne počine. I zato kaže Sv. Pismo, da bezbožnici nemaju mira. Iako se čini, da su mirni, ili se pače hva-

staju svojim mirom, srećom, tad je to duševna bolest ili već duhovna smrt — besčutnost duše. Ili još bolje bismo rekli, da je takova duša omamljena tjelesnim užicima, pa je izgubila svijest za svoju duhovnu narav i duhovne potrebe. Obično su ljudi bez *Boga, dok još nijesu izgubili pomenute svijesti, vrlo nesrečni i rastrgani.

Taj Isusov mir nije u blagu, u častima, nasladama ovoga svijeta, nije izvana, u vanjskim stvarima, nego je unutra, u samoj duši ljudskoj. Zato i reče Isus: »Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam, ne dajem vam ja, kao što svijet daje.« Iv. 14, 27. Svijet traži svoj mir u zadovoljavanju pohotama. Uzalud! Ne će ih zadovoljiti, a svoju će dušu upropastiti. A »što koristi čovjeku, ako cijeli svijet zadobije, a duši svojoj naudi? Ili kakvu će zamjenu dati čovjek za dušu svoju?« Mt. 16, 26. I zato »ne bojte se onih,

koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti, nego se više bojte onoga, koji može dušu i tijelo pogubiti u paklu.« Mt. 10, 28. Imajmo vazda na pameti, da »kraljevstvo Božje nije jelo i piće, nego pravda i mir i radost u Duhu Svetome.« Rim. 14, 17. Zato nam valja držati se one božanskoga Spasitelja: »Tražite dakle najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu i sve će vam se ovo do dati.« Mt. 6, 33.

Mir Kristov među ljudima. Iz ovoga mira, što ga imamo u srcu, izlazit će i mir među ljudima. Samo Isus veli: »Vi ste svi braća.« Mt. 23, 8. »Ovo je moja zapovijed, da se ljubite među sobom, kao što sam ja ljubio vas.« Iv. 15, 12. A apostol Pavao kaže, da ćemo zakon Kristov, zakon ljubavi ispuniti, budemo li nosili bremena jedan drugoga. Gal. 6, 2.

Mir Kristov među ljudima sazdan je na pravednosti. To reče već Izaija prorok rijećima: »I mir će biti djelo pravde, plod pravde bit će pokoj i sigurnost dovjeka.« 32, 17. Nije sigurnost

čovječanstva niti u naoružanju niti u razoružanju, nego u pravednosti. Što veli Izajia, izriče i Psalmist ovako: »Pravda i mir poljubit će se.« Ps. 84, 11. Pravednost zahtijeva, da se dade svakome svoje. Caru carevo, a Božje Bogu. To potanje razlaže sv. Pavao: »Podajte svima, što ste dužni: komu porez, porez; komu carinu, carinu; kome strah, strah; komu čast, čast. Ne budite nikomu ništa dužni, osim da ljubite jedan drugoga.« Rim. 13, 7. Pravednost zahtijeva, da su prava i dužnosti nekako podjednako razdijeljena. Svaki čovjek treba imati na umu, da ima nesamo prava, nego i dužnosti; a njegov bližnji da ima nesamo dužnosti nego i prava. I to, što su veća prava, to su i veće dužnosti. To se nažalost često vrlo lako zaboravlja. Apostol Pavao opominje podložnike, da slušaju svoje poglavare, »jer nema vlasti, da nije od Boga«. Rim. 13, 1. Ali i poglavarama doziva u svijest, da će dati račun o svom upravljanju nad dušama ljudskim. Hebr. 13, 17.

Kako egoizam, sebeznalost pojedinaca narušava mir među pojedincima i u manjim društvenim zajednicama, tako je pretjerana, kako se danas veli, nacionalnost najveći neprijatelj među državama i narodima. Pretjerana nacionalnost je narodna sebeznalost, kad naime jedan narod hoće, da samo za nj bude mjesta na suncu Božjem. Otud ratovi. I dok bude sebeznalosti među ljudima, bit će i ratova, u ovom ili onom obliku. Prema tome raditi protiv sebeznalosti svake ruke znači raditi za mir. Samo skupštine, sastanci, dogовори, уговори, потписи за mir, sve je to tračenje vremena. Neka svaki uredi svoju dušu prema vječnom zakonu Božjem, i eto nam mira. »Velik mir imaju oni, koji ljube zakon tvoj.« Ps. 118, 165. U Isusu smo mi svi braća i sestre, većma nego u Adamu i Evi, jer su duhovne veze jače, trajnije od krvnih veza. »Nema tu ni Židova ni Grka, nema roba ni slobodnjaka, nema ni muško ni žensko, jer ste vi svi jedno u Kristu Isusu,« piše apostol Pavao Galaćanima 3, 28.

Opisani mir vraća narušena prava i mir u državi i obitelji. Naročito obitelj je po svojoj naravi i svrhi prava škola mira. Zato je božanski Spasitelj nesamo vratio obitelji prvotnu čast i dostojanstvo, nego je i ujedno podigao u svrhunaravnu visinu učinivši je sakramentom. Pa treba da obitelj bude prava slika veze među Kristom i njegovom Crkvom.

Kako je lijepa želja apostola Pavla, što je isporučuje svojim dragim Filipljanima 4, 7: »I mir Božji, koji nadilazi svaki um, neka čuva srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.«

Kraljevstvo mira. Kristov se mir nalazi samo u njegovu kraljevstvu, ondje, gdje je on kralj. Ondje, gdje se on poznaje i ljubi. Drugim riječima Kristov se mir uživa samo u njegovoј Crkvi. Sveta katolička Crkva je tumač i čuvar Kristova mira, njegovih nauka i zapovijedi. Ona svetim sakramentima daje čovjeku mir s Bogom i ljudima. Ona taj mir čuva i unapreduje. A ako je čovjek mir nesrećom izgubio, Crkva mu ga враћa. Samo u Crkvi nema onih nacionalnih, klasnih, kulturnih ograda, koje

rastavljaju čovjeka od čovjeka, jer samo u Crkvi: »nema Grka ni Židova, obrezana ni neobrezana, divljaka ni Skita, roba ni slobodnjaka, nego sve i u svemu Krist.« Kol. 3, 11.

Samo sv. katolička Crkva, svrhunaravna Božja ustanova, čuva druge ustanove. Nije ona neprijateljica državi ili drugim čovječjim društvima. I kao što milost Božja ne uništava, ne koči čovjeće naravi, nego je uprav čuva od nastranosti i usavršuje, tako i Crkva čuva državu, da se ne izrodi ili u silništvo ili u bezvlade i prevrat. To bjelodano pokazuje historija čovječanstva.

Već devetnaest vjekova Crkva propovijeda i vrši po svojim najodličnijim članovima ono, što piše apostol Pavao u svojoj poslanici Rimljanim 12, 9—21: »Ljubav neka bude bez pretvaranja. Mrzeći na zlo prianjajte za dobro. Bratskom ljubavi

ljubite jedan drugoga. S poštovanjem jedan drugoga pretječite. U skrbi ne budite nemarni; duhom vatreñim služite Gospodinu. Nadom se veselite, u nevolji budite strpljivi, u molitvi budite postojani. U potrebanu svetima pomažite. Nastoje o gostoljubivosti. Blagoslivljajte one, koji vas progone, blagoslivljajte, a ne kunite. Radujte se s onima, koji se raduju i plačite s onima, koji plaču. Budite jedne misli među sobom. Ne težite za visokim stvarima, nego se držite niskih. Ne držite sebe mudrima. Nikom ne vraćajte zlo za zlo, nastojte oko dobra pred svim ljudima. Ako je moguće, koliko je do vas, imajte mir sa svim ljudima. Ne osvećujte se sami, ljubezni, nego podajte mjesto srdžbi; jer je pisano: »Moja je osveta, ja ču je vratiti,« govori Gospodin. No ako je gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga, ako je žedan, napoj ga; jer čineći to, uglijevlje ognjeno skupit ćeš na glavu njegavu. Ne daj da te zlo nadvlada, nego zlo nadvladaj dobrom.«

Kad bi svijet sve te praktične naputke poslušao, tad bi se obistinile Izajijine riječi 66, 12: »Jer ovako veli Gospodin: Gle, ja ču kao rijeku dovesti k njemu mir.« A dok svijet, naročito oni, koji su na vlastima, ne prihvate Kristova mira u njegovu kraljevstvu, jednako će se ispunjati ove Jeremijine 6, 14: »I liječe rane kćeri naroda mojega govoreći: mir, mir; a mira nema.«

Za sve je kršćane pisano: »Ali vi ste rod izabranji, kraljevsko svećeništvo, sveti narod, puk stečeni, da proglašite krepotni Onoga, koji vas pozva iz tame k divnom svjetlu svome.« 1. Petr. 2, 9. Zato mi svi, nesamo svećenici, redovnici i redovnice, nego i svjetovnjaci, trebamo biti apostoli Kristova mira: riječima, djećima, trpljenjem; jednom riječi svetošću svoga života.

Za taj mir Kristov moli sv. Crkva neprestano, tako na pr. u sv. Misi na usta milijuna svojih vjernika, naročito misnika, po nekoliko puta. Kako je dirljiv samo onaj vapaj sv. Crkve, što ga izriče u sv. Misi prije sv. Pricači: »Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem — Jaganje Božji, koji uzimaš grijeh svijeta, daruj nam mir.«

O, »kako su krasne noge onih, koji naviještaju mir, koji propovijedaju dobro!« Rim. 10, 15. **Bogoljub Stričić D. I.**

OBRAĆENJE PROTESTANATA U MISIJAMA.

Misija nakana u siječnju blagoslovljena od sv. Oca.

Protestantima zovemo one kršćane, koji se pod vodstvom nekadanjega katoličkog redovnika Lutera otcijepiše od prave Crkve Kristove. I protestanti polaze u strane zemlje da među poganicima propovijedaju svoju nauku. Uvelike smetaju pravim vjerovjesnicima Kristova evanđelja — katoličkim misjonarima.

I protestantski i katolički misjonari dolaze među pogane pa jedni i drugi tvrde, da samo oni propovijedaju pravu nauku Kristovu. Kome da vjeruju pogani? Tako se dogada, da mnogi odbiju i jedne i druge.

Protestanti raspolažu s većim svotama novca, pa je na prvi pogled i njihov rad uspješniji. Osim toga njihova vjera nije tako stroga kao katolička te više pogoduje poganicima. Pogani, koji su jednput prešli na protestantizam, teže prelaze u pravu Crkvu Kristovu, a zna se dogoditi, da se pokazuju spram nje žešćim neprijateljima negoli su to bili kao pogani.

Broj je protestanata u misijama dosta jak. Ima ih oko 13 milijuna.

Molimo se, da po dobroti Presv. Srca i oni nadu put u pravu Crkvu Kristovu.

Pošaljite svoju preplatu našim Čekom, kojega ste primili priloženoga u 12. broju Glasnika Presv. Srca Isusova!

PJESMA O BIJELOM STARCU.

Pokraj mora brijege, gle, zelena,
Na tom brijege bjelasa se stijena.
A na stijeni hram ko Božje čudo,
Sedam vrela od njeg teće u dô.
Oblijeću ga bijeli golubovi,
Laste, ševe, orli, labudovi
I jeleni, što od žede gore.
Pod brijegom se pomamilo more
Valom ziba, njim u vise šiba,
Smrt iz zuba morskim reži psima,

Nit su zwijeri ni aveti hude,
Već su ljudi, što se s paklom trude,
Ne bi l' Božje oborili dvore,
Pa sve tvore, da im Temelj sore.
Nasilnici, svjetski mogućnici
Od Nerona pa do Duklijana
I braća im sve do naših dana
Ko vjetri ga s mnogo strana biju,
Ko polipi put njega se viju,
Oblaze ga poput morskih psina

Sveti Otač Papa u molitvi.

Polip lovi silnim trakovima;
A po kraju čuj mahnutu graju:
Vjetri riču, ljute zmije Ši-nu,
Štekću lisci, zavijaju vuci,
Huču sove, čuču noćni čuci.
Ni je stijena vrh brijege zelena,
Već je glavar puka užvišena.
Nit na stijeni hram, što zidan biva,
Već je Crkva, Božja kuća živa,
Nit su ono jeleni ni ptice,
Već su duše, Božje miljenice.

Već devetnaest stotina godina.
Zavedeni tužni neznalice,
Bestidnici, uma potamnjela
I u grijehu srca okorjela,
Bezumnici, koji ne će Boga
Već majmuna za praoča svoga,
Ubojice, škrći zlata gladni,
Odmetnici, bogomirsici hladni:
To su eto udružene čete,
Što sad bijesno glavnom cestom lete,
A sad Ši cu kroz grmlje i travu.

Crkvi Božjoj da otkinu Glavu.
 Glavo Crkve, čudo neprestano,
 Nigdje drugdje nikad negledano,
 Nema blata zemlja niti pako,
 Kojim ne bi svijet se Tebe tako,
 Nema muke, što Ti je ne zada
 Sve od Petra pa evo do sada:
 Često su Te nemilice tukli,
 Po tamnim Te tamnicama vukli,
 Pojili Te čemerom i jadom,
 Morili Te i žedom i gladom;
 U mukam si često umirao,
 Bijelu halju svojom krvlju prao.
 Al badava davlu sve veselje,
 Vazda puste ostale mu želje:
 Danas na Tvojem grobu plesao je,
 Sjutra gledo uskrsnuće Tvoje;
 A svi, što su Tebe zatirali,
 Odreda su stranno propadali
 Od Nerona do Napoleona
 I do njine nejače rodbine.
 Ko dojako uvihek bit će tako:
 Tkogod, luda, u Tebe se takne,
 Ma u pomoć sav mu pako makne,
 Nek se nada padu bilo kada.

Sveti Oče, divan Bijeli Starče,
 Žarko mrjen, ljubljen jošte žarče,
 I Ti imаш vojske mirijade,
 No na zemlji ona nema vlade:
 Bog je višnji glavni joj imutak,
 Moći njene on jedini vrutak,
 Sva joj čast je - za nj podnosi muke,
 Sve oružje - sklopljene joj ruke.
 Al s tim pukom jači si od sviju,

Prem goloruk, u bijeg tjeraš Zmiju:
 Svemoguci, što Ti rekao je:
 »Ti si Stijena... Passi ovce moje!...»
 Vazda Tebe miluje i štiti,
 Majka Božja u pomoć Ti hiti,
 Cijelo nebo s Petrom moli za Te.
 Milijuni sa zemlje ih prate —
 Zbor nebrojen ponajlepših duša
 Ko Isusa ljubi Te i sluša.
 Ti si onaj stup oblacični tajan
 Đavlu strašan, nama mio, sjajan,
 Sto ispred nas i iza nas hodiš,
 U zemlju nas obećanu vodiš.
 Ti si sunce, što s istinom sijevaš,
 Svjetlo Božje po svem svjetu lijevaš.
 U tom svjetlu svud se duše gnijezde,
 Ti u redu držiš ih ko zvijezde.
 Ti na zemlji najviši si vladar,
 Raj zaključat i otključat kadar,
 I učitelj neprevarljiv Ti si,
 Ti na zemlji Isus vidljivi si.
 Tkogod Tebe blagosivo bude,
 Bog od kobi čuvat će ga hude,
 A tko bude Tebe prokljinao,
 Jednog dana zavapit će: »Jaol!»

O Isuse, od kog sva su prava,
 Po kom Petar posta Crkvi glava,
 S domom dragim duh mi proslavlja Te.

Što si Petru predo i Hrvate!
 Daj' i dalje, Srce neizmjerno,
 Da Ti stado ostanemo vjerno
 I za Papu gorimo ko plamen
 Dok ne dodeš, višnji Suće. Amen!

Guslar.

POMOZIMO SV. OCU! .

U današnjim teškim prilikama treba sv. Otac, Namjesnik Isusov na zemlji posebne pomoći. A znate, od koga se on nada pomoći? Od presvetoga Srca Isusova. On očekuje, da ćemo mu mi pomoći kod Presv. Srca svojim žarkim molitvama. A to ćemo bez sumnje svi drage volje učiniti, jer sigurno nema među nama ni jednoga, koji ne bi ljubio sv. Oca kao pravo dijete sv. Crkve katoličke.

Stoga ćemo i ove godine kupiti za našeg sv. Oca duhovo blago, koje će mu u naše ime uručiti generalni upravitelj Apostolstva molitve u Rimu. I lanske smo godine poslali svoje duhovno blago sv. Ocu. I sv. Otac bio je njime uvelike obradovan.

Dobra djela, što smo ih lani prikazali za Namjesnika Isusova, iznosila su 368.632. Lijepa svota duhovnoga blaga, draža

sv. Ocu od svakoga zemaljskoga bogatstva. Ali ta naša svota i nije baš tako velika, ako se usporedi sa svotama, što su stigle sv. Ocu s drugih strana. Tako je iz Španjolske dobio sv. Otac preko 135 milijuna dobrih djela, iz Kanade preko 51 milijun, iz Italije preko 14 milijuna. Ugledajmo se u dobre primjere.

Duhovno blago, što ćemo ga po generalnom upravitelju Apostolstva molitve uručiti sv. Ocu, biti će sastavljeno od naših dobrih djela, što ćemo ih kroz prva tri mjeseca ove godine prikazati za Namjesnika Isusova. Kupit ćemo dakle duhovno blago za sv. Oca od 1. siječnja do 31. ožujka. I ovo duhovno blago neka se do konca travnja svakako pošalje uredniku Glasnika Srca Isusova, Zagreb I, 147. A da ga urednik mogne lakše izbrojiti, neka ga svatko pobilježi na ovakvoj ili sličnoj ceduljici:

DUHOVNO BLAGO APOSTOLSTVA MOLITVE ZA SV. OCA PAPU	
Od 1. siječnja do 31. ožujka 1933.	
Mise	
Pričesti	
Pohodi Presv. Sakramenta	
Dobra djela	
Zrtve	
Svega . .	

MOLITE SE I VI!

Kroz osam dana, od 18. - 25. siječnja slati će i ove godine štovatelji Presv. Srca tople vapaje Bogu, da se što prije sjedine u pravoj Crkvi Kristovoj svi kršćani i da se obrate svi nevjernici. Kako je poznato, ova osmodnevna molitva potječe od nekatolika Američanina Pavla Jamesa Francisca. To vam je anglikanski duhovnik, koji je živio u blizini Njujorka. Ovdje on osnova g. 1898. neku vrst ženskog samostana svoje vjere. Godinu dana kašnje podigne isti duhovnik i samostan za muške. G. 1903. poče ovaj čovjek izdavati časopis pod naslovom *S v e t i l j k a*. Svrha je ovom časopisu bila, da se što življe poradi oko sjedinjenja svih kršćana u pravoj Crkvi. Čudno zar ne? Evo ovaj nekatolik moli i nastoji, da se svi kršćani sjedine u pravoj Crkvi, u kojoj sam još nije bio. Ali Bog je nagradio ovo njegovo plemenito nastoja-

nje: 30. listopada 1902. prešao je na katoličku vjeru sam Pavao James Francis s još dva anglikanska duhovnika, s 10 članova muškog i 5 članica ženskog samostana.

Molimo, žarko molimo, da po želji Isusovoju bude jedan Ovčinjak i jedan Pastir — da se u prvom redu svi kršćani sjedine u pravoj crkvi, kojoj je glava Namjesnik Isusov u Rimu. F. M.

B O Ž I Ć.

»Dijete nam se rodilo i sin nam je darovan; na svojim ravnjenima nosi znak svoje vlasti, a njegovo je ime: Andeo velikoga savjeta.« Ps. 97, 1.

Cetiri adventske nedjelje i dnevne zornice priprava su na Božić, najmiliji blagdan djece i odraslih. Već same zornice bude u nama božićno veselje. Kakogod nam je teško ustajanje za hladnih jutara, mi se svladavamo i polazimo u crkvu. Pod nogama škripi snijeg, inje se hvata našeg lica i odjeće. U crkvi se radujemo svjetlu, brujanju orgulja i pjevanju naroda: »Rosite nebesa s visine i oblacine ka dažde pravdu! Neka se otvori zemlja i neka iz nje nikne Spasitelj.« To je molitva i čežnja za Spasiteljem svijeta, koji dolazi u Badnjoj noći.

Pogledajmo u misal, molitvenik sv. Crkve, da vidimo, što piše tamo o dolasku obećanog Mesije. Evangelje na Badnji dan govori, kako se Marija vratila od Elizabete u Nazaret. Njen zaručnik Josip vidjevši da će postati majkom, htjede je tajno otpustiti, da je ne sramoti. Marija ništa ne govori, već prepusta Bogu, da riješi taj nesporazum. Bog šalje Josipu andela i taj razjašnjuje: »Što se u njoj začelo, od Duha je Svetoga, pa će roditi Sina i nadjeni mu ime Isus, jer će on izbaviti narod svoj od grijeha njihovih.« Osim ovoga naviješta sv. Crkva skori dolazak Gospodinov: »Danas ćete znati, da dolazi Gospod i da će nas spasiti, a sutra ćete gledati slavu njegovu.« — »Na sutrašnji će se dan iskorijeniti bezakonje zemlje i nad nama će zavladati Spasitelj svijeta.« Cijeli je taj dan pun svete radosti u Crkvi i u našem domu. Kitimo božićno drvce i darivamo jedan drugoga i time pokazujemo svoju ljubav prema bližnjemu. I upravo u ovo doba bijede i nevolje neka naši skromni darovi govore o velikoj ljubavi. Darivanje je u duhu Onoga, koji nam se u svetoj noći darovao.

»Neka se vesele nebesa i neka se raduje zemlja pred licem Gospodnjim, jer je došao.« Tako sv. Crkva moli kod ponoćke. Obećani je Mesija doista došao. Povijest je zabilježila njegovo rođenje: Godine 2015. od rođenja Abrahamova, 1510. od izlaska naroda izraelskoga iz Misira, 1032. od pomazanja Davidova za kralja, u 65. tjednu prema proročanstvu Danielovu, u Olimpijadi 194., godine 752. od sagradnja Rima, 42. vladanja Oktavijana

Augusta, kad je čitavim svijetom vladao mir, rodio se u Betlehemu od Marije Djevice Isus Kris, vječni Sin vječnoga Oca, začet po Duhu Svetom i posta čovjekom.

Evangelje ponoćke govori o zapovijedi cara Augusta, da se popiše sav svijet. Svaki je morao poći u svoj grad, to jest u mjesto, gdje je bio zavičajan. Josip je bio potomak Davidov i prema tome pode s Marijom iz Nazareta u Davidov grad Betlehem, da se popiše. Kad su došli tamo, dode vrijeme da Marija rodi: »I rodi Sina svoga prvenca i povi ga u pelenice i metnu u jasle, jer nisu imali mjesta u gostionici.« U onom kraju su pastiri čuvali svoja stada. Andeo Gospodnji im objavi rođenje obecanog Mesije. Razumije se da su se prepali ugledavši sjajnog andela. On im reče: »Ne bojte se! Jer, gle, javljam vam veliku radosnost, koja će biti svemu narodu, jer vam se danas radio Spasitelj, koji je Krist Gospod, u gradu Davidovu.« Andeo ih šalje, da potraže dijete povito i položeno u jasle. Onda dode mnoštvo

Viljevo: Mladići Bratovštine S. I.

andela hvaleći Boga: »Slava Bogu na visini i na zemlji mir ljudima dobre volje!« Prvi puta se čuo hvalospjev, kojim Crkva ne prestaje slaviti Boga. Pastiri, priprosti ljudi, bili su prvi pozvani, da se poklone novorodenom Kralju. Evangelje druge Mise govori dalje o pastirima, koji su poslušali andela i potražili novorođeno Djetešće. I našli su sve, kako im je andeo rekao. Dakako da su pastiri i drugima kazivali ovu radosnu vijest i mnogi su dolazili i divili se tome, što pastiri kazaše za Dijete. »A Marija je čuvala sve ove dogadaje i razmišljala o njima u svom srcu.«

U trećoj božićnoj Misi čita se početak sv. evanđelja po Ivanu. (Ovaj odlomak svećenik moli na koncu svake Mise, i to na lijevoj strani oltara). Na svršetku Mise, mjesto početka Ivanova evanđelja, čita se danas evanđelje po Mateju 2, 1—12. a govori o mudracima, koji su došli u Jeruzalem. Herod se uplašio i sav Jeruzalem. Evanđelje ne spominje dalje pravu nakanu Herodovu, zašto je htio znati, jesu li mudraci našli Isusa. Mi njegovu zlu namjeru pogadamo, jer je mudracima u snu bilo zapovjedeno, da se vrati drugim putem kući i da ne idu Herodu.

Ove sve tri sv. Mise smije danas svaki svećenik da služi, a odredene su na spomen trovrsnog rođenja Isusova; od vijeka od Boga Oca, u betlehemskoj stajici od Djevice Majke i u našoj duši po posvetnoj milosti.

Pripravimo novorodenome Djetešcu dostoјno počivalište u svojoj duši i pjevajmo Gospodu, jer učini divne stvari!

Oj slava tebi, Isuse,
Od Majke Djeve rođeni,
Sa Ocem, Duhom presvetim
U vjekovječne vjekove.

B. J.

USLUGA PRESVETOM SRCU.

Prijateljima rado iskazujemo usluge pa makar u tu svrhu morali mnogo žrtvovati. Drage ćemo volje stoga iskazati jednu malu uslugu i svome najvećem Prijatelju — Presvetom Srcu Isusovu.

— Pa kakvu uslugu traži od nas Presveto Srce?

— Moli nas, da u novoj godini nastojimo, kako bismo proširili Njegov Glasnik. Moli, da svaki od čitatelja nađe barem još jednog čitatelja, svaki pretplatnik još jednog pretplatnika. Mala usluga, ali Isusu uvelike mila. Pa kako mu i ne bi bila mila! Jer:

Gdje se čita Glasnik Srca Isusova, tamo se Bogu vjerno služi.

Gdje se čita Glasnik Srca Isusova, tamo se ljubi Srce, koje nas neizmjerno ljubi.

Gdje se čita Glasnik Srca Isusova, tamo vlada po obiteljima sloga, ljubav, tamo se sluša, štuje, tamo se živi po uzoru svete Obitelji Nazaretske.

A to je sve milo Presvetom Srcu. Stoga nastoj, da raširiš njegov Glasnik. Nadi barem jednog pretplatnika. Rado pozajmi Glasnik, da ga i drugi čitaju. Ako možeš, plati mjesto koga Glasnik, pa će dolaziti na njegovu adresu.

Nimalo ne sumnjam, da će Presveto Srce obilno naplatiti svaku uslugu, što mu je učinimo.

Urednik.

† ENGELBERTA SPORČIĆ.

provincijalna sestara Svetoga Križa.

Došo čas, koji ote iz redova časnih sestara Sv. Križa časnu majku Engelbertu Sporčić. Zamjenila je ovaj svijet boljim 15. listopada 1932. Pošla je Isusu, koga je jedinoga štovala i ljubila u životu. Tešku svoju bolest podnašala je strpljivo, svetački, ako tako smijemo reći.

Rodila se pokojnica u Triblju 1864. U najranijoj mладости izgubi drage roditelje. Još kao maleno dijete došla je u zavod sestara Sv. Križa u Dakovu. To je njezin novi dom. I našla je ljubav, našla svoj mir. Tu je završila i svoj plodni život.

Osobitom je lakoćom svršavala škole. Bila je učiteljicom na pučkoj, zatim na višoj školi. 41 godinu vršila je ovu tešku i odgovornu službu s osobitom ljubavlju. Mnoge danas već žene i majke sjećaju se onih divnih pouka, koje im je usadivala u srca njihova prefekta Engelberta. Njezina duboka vjera, iskrena pobožnost osvajala je svakoga pa je i ne znajući svuda sijala dobro sjeme. Bila je uzorom malenom djetetu, mladoj djevojci, zreloj ženi, pa i onoj ostarjeloj bakici.

Uz školski napor i rad nije napuštala ni svoj studij. Radila je neumorno, polagala ispite jedan za drugim.

No uza sav školski rad vršila je mnoge teške i odgovorne službe u samostanu. Tako je još kao mlada sestra uz školu bila i prefekta internata. Svojim dubokim vjerskim shvaćanjem, neslomivom voljom i izdržljivošću, anđeoskom strpljivošću i iskrenom pobožnošću bila je uzor mladim redovnicama, vodila ih sve bliže k Isusu.

1914. postaje sestra Engelberta provincijalnom nadstojnjicom. Odabrao ju Bog za poglavaricu upravo u ova teška vremena, za koja je trebalo njezinu jakog i pronicavog duha. Kao poglavarica radi neumorno. Teški rat tražio je žrtve i od raznih redovničkih kongregacija, pa i od kongregacije č. ss. Sv. Križa. A sve ove žrtve snosile su sestre strpljivo, junački, boguodano pod vodstvom svoje provincijalke, koja razašilje sestre na sve strane, otvara bolnice, gradi zavode, izgrađuje internat, diže odmaralište za iznemogle podložnice. Svuda, svuda je prati blagoslov Božji. Agilna je preko svojih sila.

Mnogo se brinula za izobrazbu sestara. U tu svrhu osniva dom za mlađe sestre na Vrhovcu, da mogu lakše polazati nauke. Mnoge šalje u London, Beč, Prag, da se usavrše.

Č. m. Engelberta voli da vidi pravnicu, gladiioniku, kuhinju, smočnicu, pa i poljski posao. Za sve ima interesa. Sve nagledava, sve razumije, dobro nagraduje, zlo blago kori i opominje. U svojoj najtežoj bolesti brinula se za sve, što se oko nje zbivalo. Sve joj se javljalo.

I nje više nema među živima na ovom svijetu. Ali ostao je onaj duh, što ga je u druge prenijela. Ostao je njezin primjer. Ona i mrtva govori i još će dugo govoriti. —ic

Naručite krasne slike Srca Isusova, izradene za obitelji, koje se posvete Presv. Srcu Isusovu te hoće da napišu pod slikom imena cijele obitelji. Može se dobiti i bez natpisa, kako već tko želi. Veličina slike: 30 × 40 cm. Cijena Din. 10.—

Narudžbe prima Uprava Glasnika S. L., Zagreb I. 147.

Sv. Margareta Alakok piše o Presv. Srcu.

OBECANJA PRESVETOGLA SRCA ISUSOVA.

U najstarijim priručnicima nabraja ih se 11 ovim redom, kojim ćemo ih navesti. No to nisu sva, što ih je Gospodin priopćio sv. Margareti, već su samo odabrana takva, koja najviše potiču na ljubav k Srcu Njegovu. Dvanaesto ili »veliko obećanje« navodilo se vazda otprije samo zase; k ovima se počelo dodavati tek tamo od 1870.

Evo, što osobito obećava Spasitelj štovateljima svoga Srca i širiteljima te divine pobožnosti.

1. Dat ću im sve milosti, koje su im potrebne u njihovu staležu. 2. Unijet ću mir u njihove obitelji. 3. Tješit ću ih u svim patnjama. 4. Bit ću im sigurno utočište za života, naročito na smrtnom času. 5. Izlit ću izobilje blagoslova na sve njihove potvhute. 6. Griešnici će naći u mom Srcu izvor i beskrajni ocean milosrđa. 7. Mlake će duše postati revne. 8. Revne će se duše brzo dići do velike savršenosti. 9. Ja sam ću blagosloviti kuće, gdje bude izložena i bude se častila slika moga Presvetog Srca. 10. Svećenicima ću dati dar da taknu i najokorjelija srca. 11. Imena onih, koji budu širili ovu pobožnost, bit će zapisana u mom Srcu i ne će se nikad izbrisati. 12. Svima, koji se budu pričešćivali kroz 9 mjeseci svaki prvi petak, obećavam milost pokore na smrti: ne će umrijeti u mojoj nemilosti ni bez sakramenata. Moje će im Srce biti sigurno zaklonište u tom posljednjem času.

Znamo za mnoge objave našega Gospodina, u kojima se dostoјao govoriti sa svojim odabranicima, ali ne znamo ni za koju, gdje bi tako očitovao svoju ljubav, gdje bi dao tako silna obećanja. Nema ničega, što bi nam bilo potrebno za ovaj ili onaj život, a da se ne bi nalazilo u tim obećanjima. Tu su na prvom mjestu jedina istinska dobra, najviša dobra: mir, utjeha, posvećenje, spasenje naše. Zar ne bi dakle bila uvreda Bož. Srcu, kad bismo malo marnili za ta obećanja? Sv. Margareta piše u jednom pismu o. Kroaze-u: »Isus mi je otkrio, da je ova pobožnost jedan od posljednjih pokušaja njegove ljubavi: ona je posljednje iznašaće njegova milosrđa, do nas je, da se njim okoristimo. Teško onima, koji to ne će!«

Naš će Glasnik ljetos u svakom broju, ako Bog da, govoriti redom o tim obećanjima. Sigurno će to biti na veliku korist i utjehu u ova preteška vremena svima, koji ljube Srce Gospodnje. Počinjemo odmah s prvim, koje glasi:

Dat ću im sve milosti, koje su im potrebne u njihovu staležu.

U ljudskom društvu ima različnih staleža. I potrebno je da tako bude. Tu je ponajprije stalež oženjenih i neoženjenih, pa stalež seljački, radnički, obrtnički, učiteljski, svećenički, redovnički, liječnički, sudački, činovnički i t. d. Bio tko koga mu drago

staleža, u svakom ćeš naći teških dužnosti. »Svaki oltar ima svoj križ«, kaže lijepo hrvatski narod. A kao krščanin treba da vrši te dužnosti tako, da se s pomoću njihovom posvetiš.

Da u kom staležu postigneš sreću vremenitu i vječnu, treba ti po tom troje: 1. pametno o d a b r a t i stalež, 2. v r š i t i s t a l e š k e d u ž n o s t i i 3. vršiti ih š t o s a v r š e n i j e . Presveto Srce Isusovo, daj mi prema svom obećanju sve milosti, koje su mi potrebne u mom staležu!

1. Pametno odabratи stalež. Tebi govorim, mladi čovječe, koji ga još nisi odabrao. Pitaj se: imaš li n a g n u ē c e , s k l o n o s t za stalež, u koji hoćeš da stupiš? Jesi li s p o s o b a n za nj? Bi raš li ga za to, da u njem čestito živiš i d u š u s p a s i š ? Ako je tako, onda je to znak, da te sam Bog z o v e u taj stalež — stoga i kažemo staležu također »z v a n j e « — stupi dakle u nj. U njemu ćeš biti zadovoljan, dok bi u drugom moglo biti kao vlaku, koji je izletio izvan šinja.

Ljubreg: Pjevački zbor Djev. dr. S. I.

Ako si dakle u školama i imaš sklonost prema svećeničkom ili redovničkom staležu, imaš i sposobnosti za nj, želiš u njemu raditi za Boga i besmrtnе duše, to budi stalan, da te sam Bog zove u taj stalež. No možda imaš teškoćā: tvoji te ne bi pustili, boležljiv si, siromaštvo ti ne da svršiti potrebnih nauka i t. d.? Pročitaj u »Glasniku Srca Is.« od 1928. na str. 167. članak: »Kako sam postao svećenik?« Mali pastir, potaknut primjerom nekoga uzornog svećenika zaželio i sam, da bude svećenikom. Ali gdje da on, posve siromašan i slaba zdravlja, dopre do svećeništva! A evo što je učinio: »... Čitajući Glasnik Srca Is. upoznao sam u zahvalnicama moć ljubavi k Presv. Srcu i odlučio sam moliti...« I Bož. Srce potaklo župnika, da se zauzme za nj, skršilo protivljenje roditelja, pomagalo mu, da je napredovao u naukama uza sve slabo zdravlje. »Ono me je«, veli, »čudesnim osnovama protiv svakomu očekivanju dovelo u sjemenište, ono će me dovesti i do

svetoga svećeništva... Pogodba je među nama: s jedne strane moja želja i molitva, s druge strane njegovo obećanje, da će biti uslišan... Pred malo vremena postao sam svećenik... Sad mogu umrijeti, kad Bog ushtjedne...“

U Glasniku 1931. str. 123. zahvaljuje Srcu Isusovu jedna djevojka, što joj je pomoglo, da stupi u redovnički stalež, za kojim je čeznula. Potaknuta zahvalnicom možda upravo ovoga svećenika, vršila je devetnicu u čast Presv. Srcu i dobila željenu milost.

No ti možda ne osjećaš Božjega poziva za duhovni stalež, već misliš na ženidbu. Prevažna stvar, koju treba i kako razmisliš. Pazi dakle, mladi čovječe, da se ne prevariš, da te ne zavede miraz ili ljepota, pa ne dobiješ kakve trome musavice ili lajvice, kakve namiguše ili čak nevjernice; pazi, djevojko, da se ne vežeš uz kakva kukavca, pijanicu, razvratnika ili bezbožnika. Drži se milosrdnoga Srca Spasiteljeva, ono će te poučiti, kako da biraš. U Glasniku 1931. str. 23. možeš čitati, kako zahvaljuje je-

Zagreb: Krizari u duhovnim vježbama na Jordanovcu.

dna sretna žena: djevojkom se molila Presv. Srcu, da nade dobra muža. Već je devet godina, što je uslišana...

Mladići, djevojke, koji ste svršili srednje škole pa odabirete struku, koju ćete proučavati na sveučilištu, i prema tomu odabirete zvanje, pazite, jeste li dobro odabrali? Vama i svima, koji odabiru stalež, preporučujem nada sve »Duhovne vježbe«. Ovršite ih prije nego se odlučite, ako vam je ikako moguće. U njima se napose razmišlja o izboru staleža, one vas vode ravno k Srcu Isusovu.

2. Vrši staleške dužnosti. »Neka svak živi, kako mu je podijelio Gospodin i kako ga je pozvao Bog«, veli sv. Pavao u I. Kor. 7, 17. Sv. Apostol hoće da rekne Korinćanima, što ih je obratio: živite i sad kao kršćani u onom istom staležu, u kom ste živili, dok ste bili poganima, jer se čovjek može spasiti u svakom staležu, koji nije grješan. Samo, dakako, treba da svak vrši dužnosti svoga staleža.

Najljepši nam primjer za to vršenje daje naš Spasitelj, naš uzor u svemu. Kad se radi o njegovu zvanju — a to je bilo: spasenje svijeta — ostavlja on sve drugo. Ostavlja Majku i hranitelja, kad Otac hoće, da ostane tri dana u hramu; zaboravlja čak na jelo, kada kod bunara Jakovljeva javlja riječ spasenja Samaritanki. Tako i nama treba da budu poslovi našega staleža nad svaki drugi posao. Zlo rade po tom oni, koji čine, što nisu dužni, a zanemaruju svoje staleške dužnosti. Zlo bi radila na pr. bolničarka, koja bi zanemarila dvorbu bolesnika, da moli. Sv. Franjo Saleški kaže: »Tko svoje zvanične dužnosti ne vrši, makar i mrtve oživljavao, taj je u smrtnom grijehu, a ne na putu spасења; neka takav cijelu godinu moli, neka sav život posti, ipak će propasti.« I opet kaže isti svetac: »Lažna je pobožnost, koja bi nam priječila vršiti dužnosti našega zvanja.«

A eto, nađe ih se mnogo, koji tako i slično varaju same sebe, zanemaruju svoje dužnosti i izlažu se propasti. Kukavština je

Viljevo: Djev. društvo S. I.

ljudska velika, a staleške su dužnosti teške, često i veoma teške: dužnosti roditelja, djece, gospodara, slugu, poslodavaca, radnikâ, svećenika, svjetovnjaka, redovnika, različnih stručnih zvanja. Za vršenje tih dužnosti u različnim prilikama, kroz dugo vremena, do smrti, hoće se mnogo prave volje i naprezanja. Premnogim ljudima dodijaju te muke, jadikuju, misle: u svakom je staležu bolje nego u mojem. Takvi obično zanemare svoje dužnosti, a otale onda nebrojena zla.

Za te ljute rane ima lijek: pomoći Božja, što je zovemo »milost dјelujuća«. Ona rasvjetljuje razum, da dobro sponzaš svoje dužnosti, i jači volju, da ih vršiš. Istina, Bog daje dovoljno te milosti svim ljudima i svi bi s njom mogli vršiti dužnosti i spasiti se, kad bi bili pravi. Ali je ljudska kukavština tolika, da nikomu nije ta opća mjera milosti dosta, već je svakom treba mnogo više. Pogotovo onima, koji su možda ušli u neki stalež bez poziva, proti volji Božjoj, ili su sami skrivili teškoće, što ih stižu u njihovu

staležu, na pr. roditelji, koji su odgajali djecu gadnim psovjkama i proklinjanjem, pa kada djeca pođrastu, imaju otac i majka sa njima križ, koji su i kako zasluzili.

Gdje da svi, napose ovakvi, nadu lijek svomu zlu? U moliti: treba da mole Boga za sve veću milost. »Tražite i dobit ćete«, kaže Gospodin.

Ej ti kršćanski mužu, ženo, dijete, radniče, slugo, koji osjećaš samo bijedu u svom staležu i tu još povećavaš svojom nestrljivošću, koji si već možda došao dотле, da ti je u tom zvanju kao kažnjeniku u okovima, a zašto ne ideš k Srcu svoga Spasitelja? Zar te ne zove: »Dodite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti?« Zar ti ne obećava: »Ja ću ti dati sve milosti, što ti trebaju u tvom staležu? Citaj zahvalnice u Glasniku i vidjet ćeš, kako to bez kraja milosrdno Srce izvršuje svoje obećanje i pomaže u svim staležima svakomu, koji ga ljubi i moli.

Viljevo: Pomeđak Djev. dr. S. I.

Uzmi na pr. samo str. 123. u Glasniku g. 1931. i vidjet ćeš, kako je pomoglo jednoj kćerci da nade namještenje, siromahu da dobije službu, učenici da napreduju u školi.

Jesi li se dosad obraćao u teškoćama svojim k Presv. Srcu? Kako ćeš činiti ubuduće? Ne bi li se mogao upisati u Apostolstvo molitve? Posveti svoju obitelj Presv. Srcu?

3. Vrši staleške dužnosti savršeno. Svima nam je rekao Spasitelj: »Budite savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.« A ničim ne ćeš tako stalno i brzo doći do savršenosti, svetosti, kao točnim, savjesnim vršenjem svojih staleških dužnosti. »Prava pobožnost«, kaže sv. Franjo Saleski, »nalazi se u vršenju staleških dužnosti, u kreposti našega zvanja.« Vršiti postojano svaki dan sve, što od nas traži naš stalež, to znači: vježbati se u svakoj vrsti kreposti. Da to možeš, treba velike, junačke ljubavi. »Da tu ljubav stečeš, treba velike milosti. Idi k Bož. Srcu, što je ljubilo svoje »do kraja«, ono će ti dati sve milosti, zapalit će te silnom ljubavlju, dovest će te do svih kreposti, do svetosti.

Zagreb: Duhovne vježbe na Vrhovcu.

Sretniji je već na ovom svijetu posljednji prosjak, koji u svom ubogom staležu ide za tom savršenošću i svetošću, nego svi omakvi svjetski velikaši, koji tako reći drže svojom dužnošću sjati u slavi i valjati se u izobilju.

Čeznem li ja za pravom savršenošću? Tražim li Srce, koje će mi dati i tu čežnju i pomoći mi, da je ispunim? O najveće ufa-nje moje, Božansko Srce moga Spasitelja, ja hoću da te ljubim i častim sve dane života svoga, hoću da i druge učim da te ljube i časte! Izvrši na meni svoje divno obećanje, daj mi sve milosti, koje mi trebaju, da zdušno vršim tvoju volju u svom staležu!

M. Pavelić D. I.

»KAD BI ME BOG ZVAO U DUHOVNI STALEŽ!...«

— Pa što bi onda učinio?

»Od svega srca rado bih stupio u nj!«

— Ti to veliš meni. No jesli to rekao Bogu? Jesli li mu se ponudio?

»Zar bih to smio?«

— Kako ne! U 6. glavi proročke knjige Izaijine čitamo, kako Bog htjede poslati nekoga poslanika k svom u zlu okorjelom narodu pa upita: »Koga bih poslao?« Izajia mu se odmah ponudi: »Evo mene. Pošalji me!«

Još nešto: Jesli li se ti kad molio, da te Bog pozove?

»Ne, nisam.«

— Eto, što treba da činiš. Moli: »Gospodine, pošalji svojoj Crkvi svetih svećenika i revnih redovnika.« (300 dana oprosti sva kiput). Predobri Isuse, daj da ja postanem svećenikom po Srcu tvojem!« (300 dana op. svaki put).

Ponudi se dakle češće u molitvi Gospodinu, moli ga za tu milost. Nevolja je ljudskoga društva strahovita. Tko da joj pomogne? Nitko kao sveti svećenici, sveti redovnici i redovnice.

M. P.

SLAVA BOGU NA VISINI!

Ponoć se približava. Sva priroda miruje. Ne njišu se ogoljele grane visokih stabala. Ne čuje se ni daška vjetra. Zvijezde ne trepeću, a rekao bi da se je i sam mjesec zaustavio na svojoj putanji. Sve miruje. Sve čeka veličanstveni dogadjaj — porodenje Boga-čovjeka.

Ponoć je. Zvuk zvona odbija se od zvonika i veselo hrli u mirnu noć. Dije se u prostranstvo svemira, a za tim zvukom hrli naša misao da poleti k Betlehemskoj spilji, u kojoj počiva On — maleni Isus.

Ponoć je minula. Naša misao pridružuje se svetim trima kraljima i predvodena sjajnom zvijezdom žuri k špilji, nad kojom andeoski kor pjeva »Slava Bogu na visini!« U špilji nalazi se maleno čedo, koje smijeće se veselo upire svoje umiljite poglede put neba, u carstvo Oca svoga. Dije svoje malene ruke put neba zahvaljujući Ocu svom nebeskom, što je izabrao Njega za Spasitelja roda ljudskog. Pred maleno čedo padaju sveta tri kralja i bogate darove svoje stavljuju pred Njegov siromašni ležaj.

Misao naša gleda sve ovo i gorko plače, jer ne zna, što će ona spustiti kao dar pred noge Kralja nad kraljevinama. On prozire našu misao i pokazuje ručicama na grudi hoteći time reći, da mu damo dušu i srce svoje. Mi veseli da smo kadri obdariti Njega — Sina Božjega — predajemo u ruke Njegove dušu i srce svoje. On razdragan smiješi nam se i svojim smiješkom razgoni tugu našu, otire suze s očiju naših. Naša nutritinja preporada se i mi puni veselja i zanosa pridružujemo se koru andeoskom i s njim skupa pjevamo: »Slava Bogu na visini!«

Kršćanine i kršćanko, nemoj da twoja misao lutajući kroz noćne tmine zaluta s puta, koji vodi k Isusu. Nemoj da te varljiva zvijezda zemaljska zavede na krivi put. Eno ti sjajne zvijezde predhodnice, koja će ti pokazati pravu stazu. Eno ti Tabernakula u hramu Gospodnjem. Tamo upravi svoj hod, tamo ćeš naći Spasitelja svijeta. On te neumorno čeka, da dodeš k Njemu i da u ruke Njegove predaš dušu i srce svoje. Ako su ti duša i srce prepuni zadovoljstva i sreće, podi k Njemu i zahvali Mu, jer On je nepresušivo vrelo radosti i živi izvor sreće. Ako ti dušu i srce pritiše teška mora tuge i bola, podi opet k Njemu, da te iscijeli, jer On je vječni liječnik i tješitelj. On će ti jedini odagnati bol i patnju, razveseliti twoje srce i očistiti dušu i ti ćeš sa ostalim radosnim pukom moći zapjevati poput kora andeoskog: »Slava Bogu na visini!«

L. R.

Naručujte knjige izašle u nakladi Glasnika Srca Isusova. Cjenik se nalazi na stranici 29 ovoga Glasnika. Pogledajte ga!

KRIŽARI I KRIŽARICE

VITEZ SRCA ISUSOVA.*

Iznenadenje.

Osvitkom 10. studenoga Božidar je navršilo 14 godina. Roditelji su mu za taj dan spremili dar, kakvu se on ni izdaleka nije nadao. Za doručka najednom će otac:

— Al ćeš se, Darko, danas iznenaditi.

— Zašto!

— Imamo nešto za tebe... ali najprije svrši doručak.

No doručku je odmah bio konac.

— Ne mogu više. Daj, molim te, oče, pokaži mi to odmah!

Smiješći se povede otac Darka kroz jednu sobu k vratima sobice, u kojoj se obično čuvalo odijelo. Ta je bila krasno iskičena vijencima. Vrata se otvore i Darko ugleda prijatnu, ljepušnu sobicu.

— Tako, reče otac, tebi je sad 14 godina, pa valja da imaš svoju sobu.

Božidar je stajao sav zažaren od iznenadenja i radosti. Pogleda oko sebe, ali ni riječi nije mogao da prozbori. Toga nije ni slutio. Napokon duboko uzdahnu te izusti polako, oklijevajući:

— Moja soba...

Onda se naglo obrne k ocu i žarko mu poljubi ruku. Ah, to je bio čas radosti...

U svom carstvu.

Sad eto stanuje već preko mjesec dana u toj sobici. To je njegovo malo carstvo, u kojem može nesmetano raditi. K tomu je sobica bila uredena baš po njegovu ukusu: do prozora mali pisaći sto s policama i ladicom. Tu su ti bilježnice, spisi, zbirka maraka i mnoge druge »važne stvari«. Pokraj stola opet visi o zidu polica za knjige. Tu vidiš školske knjige počevši od zemljopisnog atlasa pa sve tamo do pjesmarice i štokavkih drugih knjiga i knjižica. Krevet i umivaonik u najljepšem su redu, kako ih znadu spremiti skrbne majčine ruke. Sa zida te pozdravljaju slike: očeva i majčina, lijepo male slike raznih krajeva. Nad krevetom spomen-slika prve sv. Pricači i diploma kongregacije, a u sredini križ. Na stolu kip Gospe s malim Isusom.

U toj sobi gledamo Božidara i danas 31. prosinca, zadnji dan godine. Sjedi za stolom, a pred njim velika, lijepo uvezana knjiga. Ali ne čita, knjiga je prazna: čisti papir. To je »dnevnik«, što ga je dobio za Božić. Već nedjelju dana razmišlja, što bi u nj zapisao. Svakako mora biti nešto važno! No čim da počne? Često je već uzeo pero u ruku — ali nije znao, što da piše. I opet je dalje prevrtao misli i tražio...

* Vidi broj za studeni 1932. str. 343.

Već se smrkava. Vani počinje snijeg padati. Božidar pogleda na sat. 4 $\frac{1}{2}$. U 5 sati je kongregacijski sastanak, a u osam božićna zabava, kod koje on mora primati goste. Zatvori dnevnik.

— Sutra, mislio je, 1. siječnja početi će s pisanjem.

Netko pokuća na vratima. Uđe majka.

— Darko, tvoj prijatelj Branko telefonirao je, da mu se svratiš, pa će i on s tobom, ako ideš na kongregacijski sastanak.

— Eto me odmah.

I brzo se spremi.

— Budi mi valjan, majka će, i učini svoje, kako treba. U 8 sati doći će i ja na vašu zabavu, a onda ćemo zajedno kući.

Cetvrt sata zatim koračao je Božidar s prijateljem po rasvjetljenim ulicama velegradskim prema kongregacijskoj kapeli. Snijeg je gusto padao.

Branko je bio sin bogata tvorničara. Nije bio zločest mladić, ali roditelji ga previše razmazili, pa bio nešto lakomišljeni i tašt.

— Moj stric Karlo htio je večeras sa mnom u kino I., reče on najednom Božidaru. Šteta da baš danas imamo tu zabavu! I ti bi mogo s nama. Baš bih volio u kino.«

Darko ga začudeno pogleda.

— Moj otac mene nikad ne pušta u kino I.

— Ah šta, smijao se Branko, nismo više djeca!

Kod svećano okićenog oltara stajao je upravitelj Marijine dačke kongregacije pred svojih 80 zbornika. Govorio je o okružnici sv. Oca: Spasitelj je Kralj svega svijeta. Zbornici imaju posebnu dužnost: svom božanskom Kralju kao vjerni vitezovi služiti, čuvati se svakoga grijeha i raditi za kraljevstvo Kristovo na zemlji. S upraviteljevih su usana tekle oduševljene i žarke riječi...

Darko je spočetka tek napola slušao. Ali kada je propovjednik počeo da govori o viteštvu zbornika, sabere se i počne da pazi. To mu se svidalo. Oči mu se sve više svijetlile. Pa kad je upravitelj na koncu još spomenuo način rada za Spasitelja, kao da je munja sijevnula u Božidarevoj duši. Sad je našao, što je već tako dugo željno tražio. On će nešto veliko učiniti za Spasitelja, bit će vitez i voda medu drugovima.

U njegovu se srcu rodila velika zamisao... Bio je tako sreтан, tako zanesen, da je skoro zaboravio moliti s drugima posvetu Kristu Kralju.

Malko prije osam sati stupila je u rasvjetljenu i svećano uređenu dvoranu Božidarova majka. Ususret joj dode njezin Dar-

ko nasmijana i vesela lica, skoro malo obijestan od veselja. Ali uza sve to ona odmah zamijeti u njegovu oku nešto značajno, svećano. On smjesti majku pa se požuri da prima druge goste.

S tornja je odbilo pola jedanaest. Darko je sjedio zažarenih obraza pri svijeći za svojim pisaćim stolom nagnut nad novi dnevnik i pisao je... Vrata se tiho otvore. On se malko osupnu. Bila je majka.

— Sinko, ona će, podi spavati. Što pišeš tako kasno?

— Samo nešto želim da još napišem u dnevnik, odmah ču biti gotov.

— A, tvoja tajna! Majka se smiješila. Onda mu načini križić na čelu.

— Laku noć, Darko. Želim ti blagoslovenu Novu godinu! Ne zaboravi svoje večernje molitve.

Božidar je opet bio sam. Pisao je još dugo. Kada je odbilo jedanaest, odloži pero i zatvori dnevnik. Onda se sjeti još nečega. Otvori opet dnevnik i napiše brzo iznad onog, što je danas zapisao, dvije riječi: »M o j a t a j n a ».

Bilo je o pokladama. Zaduben u svoje misli išao je Božidar ulicom. Upravo je zavio na uglu, kad začuje iznenada poznat glas, gdje ga zove. Pogleda. U tramvaju blizu vozača stajao je Alfonzo i znakovima mu htio nešto reći. Na slijedećem se izlazu sastaše.

— Baš sam htio k tebi, govorio Alfonzo idući ususret prijatelju. Srdačno si stisnuše desnice. Onda ga potiho upita:

— Jesi li već bio kod velečasnog?

— Nisam, odvrati Darko, upravo sad idem k njemu. Možemo obojica skupa.

— Ali ja ne idem unutra, odvrati Alfonzo, ti mu moraš sam reći. Ja ču čekati u kongregacijskoj dvorani, dok ti ne svršiš.

— Možda će dugo trajati.

— Ne škodi. Imam zanimljivu knjigu, mogu čekati.

Stajali su na vratima isusovačke kuće.

— Molim, je li velečasnji otac upravitelj kod kuće?

— Jest.

— Čuješ Darko, šapne Alfonzo, hajdemo još malo u crkvu, da sve dobro uspije.

F. Weiser D. I.

»ŽIVOT« List za katoličku inteligenciju. Prati savremene pojave i potrebe kulturnoga svijeta te izlaže katolička načela i primjenjuje ih na današnje prilike. Izlazi 10 puta na godinu. Preplata iznosi za cijelu godinu Din 50.—; za daštvo Din 30.— Narudžbe prima: Uprava »ŽIVOTA«, Zagreb I-147, Palmotičeva ulica 31.

ZDRAVO BUDI.

Stara božićna pjesma — preudešena.

Zdravo budi, mladi Kralju.
U štalici rođeni
I od Majke, Djeve čiste,
U jaslice stavljeni!

Zemlju, more i nebesa
Silan ti nadilaziš,
A sad među volom, oslom
Malašan se nalaziš.

O ti draga Janje Božje
U toj hladnoj štalici,
Kako dršćeš, kako plaćeš
Ležeći na slamici!

Dršćeš zato, da svog srca
Ljubavlju nas ogriješ,
Plaćeš zato, da nas njome
Kao zlatom odjeneš.

Za tu ljubav, milo Dijete,
Što da tebi damo mi?
Srdaca ti naših evo,
O Isuse, primi ih!

Puna sreće dolaze ti
Ona s pjesmom radosnom:
S Ocem, s Duhom slava tebi
Mladom Kralju premilom!

Hvaljen, slavljen od svih bio
Na nebu i zemlji svoj,
Sav svijet vazda zahvaljivo
Majci tvojoj prečistoj. Amen.

MISNI SAVEZ.

Malo tko može dati, da se za nj čita sv. Misa svaki dan, pa je Društvo sv. Ignacija u Zagrebu osnovalo Misni savez i pobrinulo se, da se u zagrebabačkom Svetištu Srca Isusova prikazuje svaki dan posebne sv. Mise. U ovaj Misni Savez mogu stupiti svi vjernici. Pozivljemo sve stare članove, da ostanu vjerni Misnom Savezu te što prije obnove članstvo za g. 1933. i pošalju barem 20 dinara. Netom primimo novac, odmah ćemo im poslati nove potvrđnice, koje smo već natiskali. Starih članova i članica imade lijep broj. No ovim ih molimo, da pozovu svoje susjede i znance, neka i oni stupe u Misni savez i tako se pobrinu za svoje žive i mrtve.

Nekoji su nas upitali, da li mogu poslati 40, 60 i više dinara. Dakako. Te smatramo većim djonicima i osobitim dobrovotorima našeg Saveza.

Tko postane članom Misnog saveza, taj time stupa i u Društvo sv. Ignacija i može dobiti mnoge oproste, kako će naći na članskoj Potvrđnici, koju će svatko primiti, tko pošalje barem 20 dinara.

Novac se može poslati čekom Društva sv. Ignacija br. 36.500 ili običnom poštanskom doznačnicom ili ako se u poštanskom uredu zatraži prazan ček i napiše gornji broj. Može se poslati i čekom Glasnika, ako se na vrhu ili na hrptu označi »Za Mise«.

O novoj godini želimo svojima, priateljima i znancima mnogo dobra, šaljemo im čestitke i darove. Time im iskazujemo svoju ljubav, privršenost i odanost. No boljih darova nema nego li su sv. Mise. Upišimo ih stoga u Misni Savez ili ih pozovimo da se upišu.

Roditelji! Vi želite, da vam djeca budu dobra. Tu će vam pomoći Misni Savez, ako ih imenično upišete u njegovo članstvo.

Dobri sinovi i kćeri! Roditelji su vam ostavili toliko zemaljskih dobara, pa se i vi sada sjetite njihovih preminulih duša i upišite ih u Misni Savez.

Svako razjašnjenje o Misnom Savezu daje A. Allirević D. I.

ZAHVALNICE

NESTALO OPEKLINA.

Gorski Kotar. Moj četirigodišnjoj kćerći dogodila se velika nesreća. Mala se polila vrućom vodom po glavi i vratu. Zavapila sam za pomoć Presvetom Srcu, da mi dijete ne umre i ne ostane iznakaženo. Uslišana sam, dijete je posve ozdravilo. Hvala Božanskom Srcu i mojim nebeskim zaštitnicima!

T. S.

U OBITELJSKIM NEPRILIKAMA.

Podravina. Osobito danas čovjek se susreće s teškoćama života na svakom koraku. Tko će nam pomoći? Zašto ne bismo tražili pomoći kod onoga, koji nas može i hoće pomoći? To je u prvom redu Presv. Srce Isusovo. Dokazom je za to i moja obitelj. Kad god sam bio u kakvoj nezgodi, odmah sam se sa svojom ženom obratio na svoga najboljega Prijatelja. I uvijek smo bili uslijedani. Hvala mu!

K. L.

PREMJEŠTENJE.

Medumurje. Premještenja dovode često do velikih neprilika. Tako je bilo i s nama. U nevolji obratimo se na Presv. Srce moleći ga za pomoć. Naša molitva nije bila odbijena. Dobili smo dobro mjesto. Hvala Presv. Srcu!

J. M.

ISPUNILA MI SE VELIKA ŽELJA.

Slavonija. U životu svome morala sam mnogo patiti i pregarati, ali svaki put uzdah se u pomoć Presvetoga Srca i vazda sam bila uslišana. No sada se nalazim osobito u velikoj brizi i neizvjesnosti, hoće li mi se Presveto Srce Isusovo i nebeska Majka opet smilovati. Njima u čast počela sam devenice. Još nisam dovršila, a velika mi se želja već ispunila. Zato obećah javnu zahvalu u Glasniku.

M. P.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Amerika MR Milosti. — *JB* Zdravljie dijeteta. — *Andrijeveci* KK Ispuni se želja. — *Argentina* VC Pomogao nebeski Liječnik. — *Demerje* B. Nebrojene milosti. — *Derventa* JC Razne milosti. — *Dobrljin* MR Ozdravila. — *Dolac* KK Ozdravila. — *Domagović* BF Milosti. — *Dubrava* MŠ Ozdravljenje. — *Dubrovnik* FB Ozdravila kćerkica. — *Gerovo* TŠ Ozdravila kćerka od strašne opeklina. — *Kalinovac* ŠŠ Dobro prošli na sudu. — *Kamenogradica* MH Pomoć u bolesti. — *Kasindo* SC Ozdravio brat. — *Koprivnica* MD Mnoge milosti. — *Kostajnica* AR Ozdravilo dijete. — *Kunić* JF Ozdravila. — *Ludbreg* KN Operacija uspjela. — *Lumbarda* MJ Pomoć u bolesti. — *Ljubljana* PŽ Pomoć u teškoj bolesti. — *Mala Pisanica* RG Molitva pomaže u obiteljskom neskladu. — *Mrkopalj* AŠ Milosti. — *Našice* MF Bolest krenula na bolje. — *Odžak* AC Pomožena. — *Omiš* MP Milosti. — *Omišalj* LŽ Milosti. — *KF* Mnogo puta uslišana. — *Peteranec* DB Nestalo opasne rane s lica. — *Piskoreveci* MB Unuk ostao na životu. — *Pokupsko* ŠM Milosti. — *Porat* NS Milosti. — *Prislaka* MP Ozdravila po zagovoru † Langa. — *Rude* FF Milosti. — *Selnica* KL Presveto Srce pomaže u obiteljskim prilikama. — *Sombor* KM Sestra ostala na životu, a mome mužu bolest krenula na bolje. — *Strahominec* JM Pomoć u

velikim neprilikama. — *Subotica* PS Milosti. — *Sušak* MR Milosti. — *Valpovo* MP Ispunila se posebna želja. — *Vareš* PP Pomoć u pogibeljnim časovima. — *Vodinci* MM Dijete ozdravilo. — *Zagreb* AD Milosti. — Uspjeh na ispitu. — ET Milosti. — JŽ Milosti. — KD Milosti. — AP Ozdravila pomoću blagoslovjene vode u čast sv. Ignacija. — GI Milosti.

VIJESTI

PUŠCA. G. 1932. na spomandan posvete naše župne crkve bila je kod nas lijepa svečanost. Toga dana blagoslovio se novi kip sv. Antuna. Taj lijepi dar darovala je našoj crkvi gospoda Barica Drvar.

U jutro kod rane Mise primljeno je u Djev. dr. S. I. 10 članica. U 10 sati sakupilo se mnogo naroda pred župnim dvorom, gdje je najprije bio blagoslov malene djece, a zatim je bio kip sv. Antuna u procesiji od mnoštva naroda svećano odpraćen u crkvu.

Naše Djev. društvo revno vrši svoje dužnosti. Svaki prvi petak prisustvujemo u većini sv. Misi i pobožnosti. Prošle godine do studenoga prikazale smo 1000 s. Pričesti. Naš vlc. g. upravitelj potiče nas na mjesecnim sastancima na krepostan život. Udalio se puno članica. Javljuju nam se mlade, koje su tek svršile školu. Kako naša crkva imade kip sv. Terezije Maloga Isusa, to smo gledale, da njezin dan 3. oktobra proslavimo trodnevnicom.

Milka Hrebinec, glavarica.

BAŠKA. Revno primamo svaki prvi petak sv. Pričest, a listopad kao obično posvetimo Kraljici sv. krunice.

Dinka Pajalić, glavarica.

KOTOR. Promjenama, koje su nastale u Franji. Provinciji sv. Jeronima, otišao nam je iz Kotora naš dosadanji upravitelj o. Bernardo Mijolin, čijom je zaslugom naše društvo bilo utemeljeno. Radio je u društvu svim marom i požrtvovnošću, te mu se zato i ovim putem zahvaljujemo. Njegova je zasluga, da su dvije naše družice ostavile svijet i posvetile se posve dragom Isusu. Na njegovo mjesto došao je o. Valerijan Brusić, dosadanji dušobrižnik na Rabu. Dobro nam došao! U društvu S. I. ima nas sada 18. Na 8. prosinca blagoslovile se nova zastava društva, što ju je izradila mil. gda Visković, koja je i pri samom osnutku društva imala najveći udio. Bož. Srce i nebeska Majka joj uzvratili!

M. Bračić, tajnica.

PETRIJANEC KOD VARAŽDINA. Djevojačko društvo Srca Isusova postoji kod nas nešto preko tri godine. Od početka nastojimo oko toga, da članice mjesечно primaju sv. Pričest. Održano je u g. 1932. nekoliko sastanaka izvan crkve, na kojima je bilo govora o nabavi društvenoga barjaka i o vladanju članica, osobito kako im pravila zabranjuju polaziti u nevaljana društva.

U nedjelju 31. VII. 1932. bio je u mjestu Majerje u našoj župi blagoslov kapele Srca Isusova, koja je popravljena i slikana od domaćeg sina Josipa Sukačića. Iz župne crkve pošla je u Majerje velika procesija, u kojoj je sudjelovalo i naše djevojačko društvo. Poslije blagoslova kapele bila je pod vrednim nebom propovijed o obećanjima Srca Isusova, da će udijeliti mir u obiteljima svojih štovatelja. Iza propovijedi služila se u kapeli pjevana sv. Misa s »Tebe Boga hvalimo« na koncu, a poslije podne kod večernjice bila je posveta Presv. Srcu. Svečanost je obradovala društvo i sve vjernike.

Dne 21. VIII. primljene su u društvo 23 nove članice. Obred primanja i molitve kod toga lijepo djeluju na prisutne. Sada imamo svega 236 članica. — Društvo je zaključilo, da prigodom blagdana Krsta Kralja bude i ove godine zajednička sv. Prcest sviju članica, pa je to i učinjeno. Članice su stupale k sv. sakramentima u petak, subotu i na sam blagdan, svaki dan po jedan dio društva. Kod večernjice izvršena je na svečani način posveta, propisana od sv. Oca Pape za blagdan Krista Kralja. Poslije toga bio je sastanak društva u crkvi, gdje nam je g. upravitelj govorio o tom, kako je Isus Krist naš pravi Kralj dobiti Kralj.

Franca Škorić, glavarica.

LUDBREG. Zahvalne smo božanskom Srcu Isusovu, koje nas jača, da u svome radu napredujemo. Od mjeseca travnja do studena primile smo 1144 naknadnih sv. Prcesti. Društvo se ove godine povećalo za 80 novih članica. Na dan Presv. Trojstva bilo je svečano primanje. Za sv. misiju, koje su se održale u našoj župi 16. — 23. listopada, još se mnoge djevojke upisaše u naše društvo. Uspjeh sv. misija bio je lijep. Na hiljade sv. Prcesti bilo je podijeljeno onih dana. Završene su velikom procesijom, kod koje je prisustvovalo susjedno Djev. društvo Sreca Isusova sa križarima iz Martijanca.

Zalosnim srcem javljamo, da se preselila u vječnost najbolja članica našeg društva Rozina Dijanušić. Glavna joj briga bijaše, da bude što ljepše okićen Isus u Presv. Oltar. Sakramantu. U velikoj povorci ispratiše je članice do groba. Pokoj joj vječni!

Na blagdan Krista Kralja izvelo je naše društvo predstavu, kojom smo ujedno i taj dan proslavili. Uspjeh predstave bio je vrlo lijep, ito zaslugom naše dobre učiteljice Viktorije Švigr. S naše joj strane najljepša hvala, a presv. Srce Isusovo neka joj bude plaća. Prikazivale smo dva igrokaza: »Uzvraćen posjet« i »Oh kako je teško biti Misijonarka!« Čist doprinos namjenjen je za društveni barjak.

Srce Isusovo, svake dobrote i ljubavi puno, izlij obilnu kišu svoje milosti na nas, da Te svaki dan sve više ljubimo, štujemo, slavimo i u sv. Prcesti često primamo!

Terezija Kontušić, glavarica.

BJELOVAR. Mi sestre milosrdnice u bolnici davno smo već katile nabaviti kip Presv. Srca Isusova, za našu kapelicu. Ali kako doći do novaca u ovo strašno vrijeme novčane krize! Molile smo Onoga, od kojega je svaki blagoslov i dar, i eto našli se dobročinitelji, koji nam pomoguće nabaviti lijepi veliki kip. Dr. Mihelčić darovao nam 1000 Din, a sjetiše nas se i drugi: kao profesor Starc i odlični gradanin Pavila. Tako smo mogle nabaviti vrlo lijepi kip od trgovca devocijonalija Devidea iz Zagreba. Kip je proizvod njemačke tvornice, izrađen od kamenite mase.

Na određeno mjesto je postavljen po Dr. Mihelčiću na blagdan Krista Kralja poslije sv. Mise. Kip je blagoslovio preč. g. Horvat, bjelovarski župnik. Nakon toga pjevači zapjevaše »Do nebesa nek se ori!« Da se odužimo dobrotvorima, dale smo služiti sv. Misu za njih 4. 11., na prvi petak u mjesecu na čest Presv. Srcu. Neka im dobrostivo Srce Isusovo obilno naplati žrtvu, koju su doprinijeli za našu kapelicu. • *Sestre milosrdnice u bjelovarskoj bolnici.*

D. VILJEVO. Vrijemje je, da se i mi javimo na stranicama milog nam Glasnika S. I. Isti Glasnik već odavna nalazi u naše kuće, a odavna postoji i Bratovština Srca Isusova u našoj župi, no štovanje Božanskog Srca ipak se tek zadnje tri godine počelo razvijati u svojoj potpunoj mjeri i ljepoti među nama,

Važno: Kako ćete razabrati iz današnjega oglasa Laboratorija »ALGA« Sušak snižene su cijene njihovih preparata za naše poštovane čitatelje.

Uredništvo.

otkako je na čelu naše župe naš sadašnji župnik vlč. g. Jozo Radičev. — Što smo toliko željeli i na čemu smo mnogima zavidali, to nam je eto dobri Bog udijelio, naime širi se slava Božanskog Srca i u našoj sredini a broj Njegovih štovatelja biva uvjek veći. O kako je lijepo sada u našoj crkvi svakog prve petka i prve nedelje! Kako je upravo veličanstveno proslavljenja u cijeloj župi svetkovina Presvetog Srca Isusova! Bratovštinu S. I. je g. župnik reorganizirao i već mnogo novih članova je primio u istu osobito iz redova muške omladine, koja mjesечно obavlja sv. ispovijed i prima naknadnu sv. Pricaest. Za nas djevojke je osnovano prigodom sv. misija g. 1931. u prosincu Djevojačko društvo Srca Isusova, koje broji danas sa pomlatkom 93 članice. Sa čestim primanjem sv. sakramenata i ostalim dobrim djelima nastojimo pružiti zadovoljštinu za uvrede nanešene Presv. Srcu. Mjesечно jednput imamo sastanak, na kojem dobivamo spasonosnih uputa i pouka. Od osnutka društva pa do mjeseca listopada g. 1932. polažemo račun o slijedećem duhovnom blagu: Sv. Pricaest primljeno: 2090; Duhovni pricaest prikazano: 1462; Sv. Misa slušano: 4279; Pobodi Presv. Olt. Sakramenta: 2143; Gospini krunica prikazano: 1110; Zlatnih krunica izmoljeno: 664; Raznih samozataja: 2113; Za misije prikazane molitve: 4244. Na svemu neka bude hvala Presvetom Srcu! *Terezija Išaković, glav.*

NOVO ĆICE. U naše Djevojačko društvo S. I. primljene su 26. lipnja prošle godine 22 nove članice. Sve članice primaju svaki mjesec svete sakramente ispovijedi i Pricaesti. Društvo je osnovano prije godinu dana i odmah se pomisljalo na barjak. Premda se već onda osjećala kriza, ipak su djevojke zaredale od kuće do kuće i skupljale dobrovoljne prinose po cijeloj župi. Sabrale su polovicu potrebne svote, dok je drugu polovicu dao sam domaći župnik. Barjak je izradila tvrtka Kaplan iz Zagreba za svotu od 4.500 D. bez skupocjene vrpce, koja stoji posebno 2.000 D., a nabavila ju je kuma gda Matilda Vujnović. Posjeta je bila u nedjelju 14. kolovoza 1932. prije poldanje sv. Mise, ito pred crkvom u velikoj za ovu svečanost podignutoj sjenicu, koju su djevojke lijepo iskitile. Tik uz sjenicu stajale su domaće djevojke sa novim barjakom, a do njega s jedne strane barjak djevojaka iz Velike Gorice, s druge strane barjak domaćeg Vatrogasnog društva. Najprije je članica Barica Postić pozdravila jakim i sigurnim glasom kumu barjaka gdu Vujnović. Ističe radost sviju djevojaka, što su dobine ovako krasan barjak, no još su više ponosne što su dobine za ovaj barjak ovako odličnu kumu, koja je u cijelom Zagrebu poznata kao praktična kršćanka i javna katolička radnica, pa će i svima djevojkama vazda svjetliti i riječima i primjerom. U znak zahvale i priznanja daruje joj narodno izvezeni jastučić sa kiticom cvijeća. Na to kuma pristupa bliže barjaku, da se zabvali oduljim zanosnim govorom poučnim i pobudnim nesamo za djevojke nego i za sve druge. Nakon toga slijedio je sam blagoslov barjaka, što je obavio naš domaći župnik i dekan Andrija Busija. Iza toga se glavarica društva Ruža Vrbančić zahvalila svima, koji su uveličali ovu svečanost svojim posjetom, napose sestrinskom društvu iz Velike Gorice i domaćim vatrogascima te gdi kumi i njezinome suprugu, a na koncu zahvaljuje domaćem župniku i dekanu, koji se toliko žrtvovao, da je došlo do barjaka. I njemu u znak hvale i priznanja daruje jastučić sa kiticom cvijeća.

Sada se svrstala velika procesija, koja je pod barjacima uz svečano gromko pjevanje pobožnih pjesama krenula do kapele Ranjenoga Isusa, gdje je bila sv. Misa, koju je oslužio g. župnik Velikogorički. Nakon sv. Mise opet su djevojke pod barjacima pjevajući pošle u župnu crkvu, gdje se obavio svečani »Tebe Boga hvalimo«. Poslije toga bila je pod orahom u župnom dvorištu mala zabava sve do večernjice, a poslije večernjice djevojke duševno i tjelesno okrepljene raziše se svojim kućama te se spremile za kongres u Sisak.

Ruža Vrbančić, glavarica.

KNJIGE

I. Molitvenici:

Molitvenik »Sreća Isusovo spa-	
senje naše«, koža i zlatoraz	60 d
platno i zlatoraz	30 d
običan vez	20 d

II. Pripovijesti:

Zakletva Huronskog poglavice	5 d
Mercedarijeva osveta	4 d
Vjerni sin Sidija	3 d
Kraljičin bratić	4 d
Dani srećom obasjani	6 d
* * * lijepši vez	8 d

III. Nabožne knjige:

Sv. Ivan M. Vaney	25 d
Milosna devetnica sv. Franje Ksavverskoga	4 d
Vojска Srca Isusova	4 d
•Zeliš li svoju sreću ili Zvanje	5 d
Spasi dušu svoju	3 d
Da li bih u svećenike	5 d

Sve se nabavlja kod »Uprave Glasnika Srca Isusova« Zagreb I. 147

Sveta Ura ili Ura klanjanja	
pred Presvetim	3 d
Manete in dilectione mea	5 d
Utjeha Srcu bolnom	4 d
Nova Manreza	30 d
Svete Rane Isusove	5 d
Zvijezda mora	10 d
Put Križa	2 d
Sveta Ispovijed	2 d

IV. Životopisi:

Bl. Bobola, mučenik D. L.	5 d
Bl. Klaudij de la Colombiere	3 d
Josip Kundek	5 d
Dva Kristova viteza, brošir.	5 d
* * * uvezano plat.	10 d
Sv. Alojzije Gonzaga u platno uvezan	20 d
Sv. Alfons Rodriguez	12 d
Sv. Ivan Berchmans	5 d
Sveci i blaženci Družbe Isusove	15 d
Sv. Robert Bellarmin D. L.	5 d

DAROVI

U LISTOPADU 1932.

Za sv. Mise: Camden TC 25 Karlovac AG 20 Kenosha Vis. FO Dol. 8.—N. Escanaba Mich PŠ Dol. 1.—Pokupsko ŠM 20 Rude FF 40 Sombor KM 20 Vododer BC 40 Zagreb MV 20 NN 40.

Za Svetište S. I.: Gerovo TS 10 Hollywood Cal. MR Dol. 1.—Marino Selo ZK 50 Sikirevcji MS 50 VR 10 Zagreb JB 10.

U čast S. I.: Bos. Kostajnica AR 10 Desne KS 20 Youngstown Oh. JB 28 Kalinovac SŠ 25 Kasindol SC 20 Kunić NN 20 Lombarda MJ 20 Martinac JR 15 Mrkopalić AŠ 20 Nijemci AB 20 Novi Jankovci MS 10 Omišalj LŽ 50 Omis MP 50 Oriovac MR 10 Osijek ZZ 20 Peteranec DB 20 Poljica MP 30 Porat NS Dol. 1.—Vodjinci AT 10 MM 7 Zagreb KD 10 PP 20 Zvornik IM 20 MM. 20.

U čast S. I., Majci Bož. od Kamenitih Vrat., Sv. Obitelji, Sv. Antuna i sv. Tereziji M. I.: Dragović MC 10 Selinica LK 10 Zagreb ET 20.

Za raš. Glasnika S. I.: Apatija FF 20 Celje ML 10 Crešan JK 5 Chicago MV Dol. 1.—Dobriljin RM 20 Domagočić FB 10 Dragović MC 10 Dubrovnik FB 100 Kamenogradica MH 10 Negotin KS 100 Odžak AČ 10 Omišalj KF 10 Peteranec NK 10 Pag JK 10 Rude FF 10 Sarajevo AM 5 Strahominec MJ 5 Sv. Simun MJ 100 Sibovec Djev. Društ. 10 Šibenik NN 20 Valpovo MP 25 Varaždin MP 10 Zagreb AM 15 FIB 50 AŠ 50 IB 10 IH 5 JB 5 KS 75 MH 5 MK 50 MM 5 RD 75 TD 10.

Za kruh sv. Antuna: Andrijevcii KK 30 Ivanska AJ 15 Mala Pisanica RG 10 New York C. HD Dol. 1.—Sikirevcji TL 10 Sunja JS 10.

Za novicijat D. I.: Omišalj KF 50.
Za svećenički podml.: Omišalj Ki 20.
Za Dom bisk. Langa: Privlaka MP 50.
Za Misije: Našice MT 10 Vratišinec MŽ 10 Zagreb JŽ 50.
Za otkap i pokrštenje crnaca na imena: Antun: Koprivnica MD 100
Zvonimir: Prozor SC 150 Marija: Sušak MF 100.

Savez Društva sv. Ignacija.

Sv. Mise: Ferić Barbara, *Massilon*, za svojeg sina Antuna Dol. 1.— Puškarić Pavao, Zagreb, za pok duše po nakani d. 20, Hrdalo Katica *Greda* po nakani d. 20, Npvak Jula *Pribislavec*, za pok. supruga d. 20, Kovačić Anka Zagreb po svojoj nakani te za pokojne: Helenu, Martina i Franju Kovačić, Pilatus Katarinu, Kovač Hellenu d. 100, Marković Vjekoslav Zagreb d. 20, Čihlar Josip Praha d. 20, Palac Ivan *Dragičeno* d. 20, Sladovich Peter *Dayton* d. 20, Mandić Katarina *Veli Brand* za sve živuće njezine obitelji Lira 7.— Odočašić Liza *Dol. Vrba* d. 20, Tamaši Jolanka, *Vel. Pomočin* za pok. oca Josipa Laczko d. 20, Milčetich Paul *New York City* Dol. 1.— Marković Ljuba, *Luzerne Co* zapok. roditelje Miho i Ljuba *Dol. 1.*— Osmak Jelka i Marija *Zakrajac* po 20 d., Čandrlić Vinko *Crikvenica* za duše u čistilištu d. 20, Mutić Šime *Vareš* za svoju obitelj: Šimo, Marija, Ladislav, Mijo, Frano i Marija d. 120, Habijanić Franjo *Podr. SeSveće* za svoju familiju živ i pokojnu d. 20, Hrončić Antonija ud. Čunski za pok. N. N. Lira 12.— Lučić Manda *Sikirević* za spasenje svoje duše d. 20, Roguž Ilija *Kruševac* za pok brata Andjelka d. 20, Grgurić Franca *Thorp Wash.* za pok. mater 50 c., Grgurić Tony za svog sina, oca i mater Dol. 1.— Petrovečki Dragutin *Lobor* d. 20, Zdelar Amalija *Martijanec* d. 20, Jakopović Marija *Bjelovar* d. 20, Pokojni Babić Mato *Nova gradiška* i N. N. po d. 20, Strukčić Kamilo *Sarajevo* za pok. Matu M. d. 20, Dujmović Marija *Varaždin* d. 20, Gregov Anka *Preko* d. 20, Štefančić Josip *St. David III.* za pok svoju suprugu Maricu *Dol. 1.*— i Radošević Mirko za svoju bolesnu suprugu Eni *Dol. 1.*—, Lucić Irma *Semeljci* d. 20, Baron Stevo *Kutina* d. 20, Strok Martin *Vizovljje* d. 20, Korade Anka *Slav Požega* za pok.: Franju Korade, Ivana Peruzzi, Josipa Pastuhović i Mariju Pastuhović d. 80, Hranueli Vinka *Batinja* d. 20, Dubičanac Mato i Kata *Feričanci* d. 40, Jurković Barbara *Pittsburgh* za svoju familiju i pok. rodbinu *Dol. 1.*—, Keča Ivan *Zavalje* za pok. Petra d. 20, Bilančić Ana, *Kruševac*: za sebe, svoju majku, na svoju nakamu, za svog pok. oca i duše u čistilištu d. 100, Budimir Bosiljka *Mostar* d. 20, Holik Mihajl Zagreb po nakani d. 20, Čakovac: Soltić Andrija d. 50, Obitelj Gjumber d. 40; *Makarska*: Klarić Mato d. 20, *Malinska*: Milčetić A. d. 20, *Obreš*: Brinjak Luka d. 10, *Petrovaradin*: Krinovska Ana d. 50, *Plavna*: Filipović Marija d. 20, *Vel. Gorica*: Obitelj Lepušić d. 80, *Zagreb*: Majnarić Blanka d. 50, Obitelj Doležal d. 20, Vidović Anka d. 20, Rancigaj Elza d. 20, Mihelak Stjepan d. 20, *Zagreb*: Horvat Josip d. 20, *Vrbovec*: Balog Ana d. 20, *Sisak*: Paripović Ljubica d. 20, *Šemovci*: Kurtić Jalža d. 20.

Članarina i darovi: Puškarić Pavao Zagreb d. 10, Juričić Marija *Christoper All.* Dol. 1.— Rukavina Milan *Oriovac* d. 10, Milić Stjepan *College Point* Dol. 3.— Car Luka i Francisika *Kraljevica* d. 10, Janković Matija i Romana d. 10, Jurković Marija i Julijana d. 10, Car Aleksandra *Crkvenica* d. 10, Puškarić Pavao Zagreb d. 25, Županić Marija d. 50, Gjurić Marija *Nova Gradiška* d. 20, Krznarić A. J., Zagreb d. 20, Šaban Jana *Vel. Gorica* d. 20, Cerović Agata Zagreb d. 100, Čupić Stevo *Cleveland Ohio No 6611 st. Clair Ave* d. 60, Kružić Franca *Amerike* Dol. 1.— Stibil Ana *Zbjegovača* d. 10, *Zagreb*: Horvat Vladimir d. 10, Marošević Marija d. 10.

Promjena godišnjih doba.

Promjena godišnje dobe donosi sa sobom mnoge promjene, koje su važne za ljudski organizam i zdravlje.

Proljeće, ljeto, jesen i zima četiri su važne promjene. Te promjene važne su za gospodarstvo, za različne radove i u glavnom za sve ono što s čovjekom živi u životnoj zajednici. Narod kaže »Svako godišnje doba ima svoj rad, svoje jelo i svoje odjelo«. To što kaže narod, je tačno. Spomenuta četiri godišnja doba možemo opet podijeliti u dva glavna razdoblja, i to u proljeće, ljeto kao prvo razdoblje, te jesen i zimu kao drugo. Na prolazu iz ovih glavnih razdoblja ponavlja se i regenerira čitava priroda, a s njom i čovjek. Stari kaput je poštano izdržao jednu jesen i zimu treba temeljito isprati, pokrpati i donekle obnoviti. Biljke i voćke treba okopati, nagnojiti, životinje urediti i t. d. A čovjeku ljudsko biće, koje se dnevno troši u borbi za život treba također u neku ruku obnoviti. Promjene godišnjih doba donese redovno i bolesti, jer je ljudski organizam i previše osjetljiv na ovakvu promjenu. A te bolesti jače su baš u to vrijeme i brže se primaju čovjeka, jer je organizam oslabljen i time pristupačniji ovim bolestima. U to pogibeljno vrijeme treba dakle nastojati i tražiti pomoćna sretstva s kojim će ojačati organizam. Naše tijelo u svom konačnom obliku hrani se sa krvi, jer je krv ona koja izdržava na životu ljudsko tijelo, pomaže njegov razvitak i daje materijal potreban za regeneraciju i zamjenu stanica. Najvažnija zastojina krvi je željezo. Takav jedan preparat koji krvi nadomešta željezo, je »ENERGIN« za jačanje krvi, živaca i apetita. »ENERGIN« je isprobana od stotine tisuća ljudi s uspjehom, a čemu svjedoče tisuće priznanica. »ENERGIN« se daje djeci tri puta na dan po jednu malu kašiku, a odrasli ga uzimaju tri puta dnevno po jednu veliku kašiku i to prije jela. — »ENERGIN« je dobar i koristan preparat za svakoga bez razlike spola i godina.

Prelazno doba djevojke je između 12 i 17 godine. To je doba kada svaka djevoja mora imati jaku i zdravu krv, jakе i zdrave živce i izvrstan apetit, daje »ENERGIN«.

ENERGIN dobiva se u apotekama u bocama od pola litre Din.- 35

Poštom šalje Laboratorij ALGA Sušak (Snižene cijene)

3 boce ENERGIN Din.- 110 6 boca ENERGIN Din.- 220 i 1 badava
12 boca ENERGIN Din. 440 i 2 boce badava.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 42.

Veljača 1933.

Broj 2.

ZA POGLAVICE NARODA.

Mjesečna nakana u veljači, blagoslovljena od sv. Oca.

Branitelj crkvene slobode. »Toma biskup, skupa mučenik,« pjevalo se i nedavno o Božiću u mnogim našim crkvama. Živio je pred 800 godina u Engleskoj. Isprva miljenik i prvi doglavnik kralja Henrika II., no kad posta kanterburyjskim nadbiskupom, izgubi domala milost vladarevu. Toma se usprotivi osnovama, koje su išle zatim, da uzmu slobodu Crkvi u Engleskoj, i bilo mu je poći iz domovine u progonstvo. Posredovanjem pape Aleksandra III. izmiri se s vladarom i vrati seiza 7 godina u Englesku.

Opaki ljudi ne prestaše dakako ni sad klevetati nadbiskupa, da radi protiv kralja, i Henrik se češće potuži pred svojim dvoranim: »U svojem kraljevstvu ne mogu da imam mira s jednim svećenikom!« Neki plemići crne duše, misleći ugoditi vladaru, dogovoriše se, da ubiju nadbiskupa. Bila je upravo večernja. Više svećenika zatvori crkvena vrata, da zapriječe ulaz zlikovaca, no nadbiskup pohiti onamo i otvoriti veleći: »Crkva se ne čuva kao kakav tabor, ja ću rado u smrt za Crkvu Božju. A vama,« reče ubojicama, »u ime Božje naredujem, da nikomu od ovih mojih ništa na žao ne činite.« Tad se preporuči Bogu i dade da mu sijeku glavu isto onako neustrašiv kao što je bio braneći slobodu Crkve. Henrik oplakivaše smrt svetoga mučenika i dade opet slobodu Crkvi u Engleskoj.

Od svoje kolijevke pa do danas bila je Crkva često ovako progonjena stoga, što je branila svoju slobodu. U naše dane pati poradi toga kao malokad prije, a Rusija, Meksiko, Španija kao da navješćuju i gora vremena. No ona je pobjedivala, pobijeđuje i pobijedivat će proljevajući krv, ali ne protivničku već svoju. Kao i njezin božanski Osnivač. Ona bez prestanka — činima a ne rijećima — govori svojim protivnicima ono, što im već davno reče u njezino ime umni Tertulijan: »Nastojte da me upoznate; vidite, tko sam ja. Nije mi na pameti da vas tjeram u strah, niti sam sposobna da se vas bojim; ja nisam ni strašna ni kukavička: nisam strašna, jer se zgražam od svakoga zla sredstva, nisam kukavička, jer znam umirati.«

Crkva se osvećuje svojim progoniteljima — velikodusnjem: ona uči, da nije slobodno ubiti ni onakvih siledžija poglavica kao što su u Rusiji i Meksiku, ona ne odobrava nikad bune protiv zakonitih vrhovnih glava, pače još više:

Crkva moli za svjetovne vladare, pa i za najgore. Ona bez prestanka vrši ono, što nas je učio sv. Pavao: »Molim dakle ponajprije, da se vrše prošnje, molitve, moljenja, zahvaljivanja za sve ljude, z a k r a l j e v e i s v e , k o j i s u u v l a s t i . . . « I. Tim. 2, 1—2. Ona od vajkada ima zaziv u »prošnjama« svećeničkoga brevijara: »Gospodine, spasi kralja. I usliši nas u dan, u koji te zazovemo.« Ona moli u Litanijama sviju svetih: »Da se dostojiš kraljima i vladarima kršćanskim mir i pravu slogu darovati, molimo te usliši nas.« Ona u Rimskom Misalu moli za vladara: ...da sluha tvoj, koji je po tvom milosrdnu zavladao, poraste u svim krepostima i, njima kao što treba ukrašen, može izbjegavati ružne opačine i mio doći k tebi, koji si put, istina i život...« To ćešće preporučuju sv. Oci pape, napose u naše dane Pijo XI. U svojoj poslanici »Ljubavlju Kristovom«, što je upravljena svemu svijetu 3. svibnja 1932., živo traži, da katolici mole za poglavice naroda: »Molite mir svima, naročito onima, koji imaju pretešku dužnost da vladaju nad ljudima.«

Čemu te molitve? Neprijatelji se Crkve često izruguju njezinoj nauci, koja uči, da je svaka vlast od Boga. Crkva to uči, jer je ona protiv bezvlada, jer to hoće zdravi razum ljudski, jer to traži sam Bog, koji veli po sv. Pavlu: »Nema vlasti, a da nije od Boga; koje postoje od Boga su naredene.« Rim. 13, 1. Tko hoće, može o tom više pročitati u Glasniku 1927. str. 225.—227. Takvi se neprijatelji, naravski, izruguju i ovakvoj molitvi Crkve za vladare. Sv. Pavao na spomenutom već mjestu kaže: treba da molimo »za kraljeve i sve koji su u vlasti, da možemo provoditi spokojan i miran život u svoj pobožnosti i čistoci. To je dobro i ugodno Spasitelju našemu Bogu.« I. Tim. 2, 2—3. Svi idemo za mirom a o miru svijeta najviše odlučuju vladari. Zato kaže i sv. Otac Pijo XI. u spomenutoj poslanici: »Kako će vladari dati svomu narodu mir, kojega sami nemaju? Molitva treba da po rijećima sv. Pavla donese dar mira;

»I Tvoju će dušu probosti mač« Lk. 2, 35.

molitva, koja se upravlja Ocu nebeskomu, zajedničkomu ocu svih ljudi; molitva, koja izriče skupno mišljenje velike one obitelji, koja prelazi granice svake narodnosti i kraja.«

Mi molimo za vladare — nesamo za kršćanske, već i ne-kršćanske, poganske pa i bezbožne — da se otklone zla, što ih gdjekoji od njih prouzročiše; da im izmolimo sve, što im treba za vršenje preteških dužnosti; da dobiju Božju pomoć protiv pogibelji, koje im prijete; a i stoga, da zahvalujemo Bogu za dobroćinstva, što nam ih je dao po vladarima.

Kolika korist od te molitve nesamo za one, za koje molimo, već i za nas same, to nije teško shvatiti. Kad u državi vladaju pravednost, mir i poredak, onda Crkva lako ispunja svoju dužnost, lako nas uči nauku Isusovu, lako vrši bogoštovne čine; služi sv. Misu, dijeli sakramente, odgaja sve vjernike, naročito mlađež, slobodno postavlja svoje službenike i t. d. Kolika zla za vjernike od nasilja bezbožnih poglavica i oblasti, dovoljno znamo iz onoga, što biva u Rusiji, Meksiku...

Molimo dakle, članovi Apostolstva molitve, molimo u veljači ono, što je poglavicama naroda radiofonski rekao sv. Otac Pijo XI. 12. II. 1931., t. j. da vladaju s pravdom i ljubavlju, imajući na umu, da im je vlast od Onoga, kojemu će jednom davati račun o svome vladanju.

M. Pavelić D. I.

OPASNOST ZA ČRKVU KRISTOVU U KINI.

Misijska nakana u veljači blagoslovljena od sv. Oca.

Za vrijeme političkih nemira i pobuna u Kini i stado je Isusovo mnogo stradalo. Crkve, škole, stanovi misijonara rušili su se, misijonari i njihovi pomoćnici progonili i ubijali. Medutim tješi nas pomisao, koju je dobro utvrdila povijest Crkve Kristove, da je krv mučenika sjeme kršćana — pravih učenika Isusovih.

Kad je umirao veliki misijonar kineski Matija Ricci, pitao ga njegov drug: »Znate li, oče, u kako nas teškim prilikama ostavljate?« — »Znam, znam. Ostavljam vas pred vratima, koja će pobjednici moći otvoriti samo uz velike napore.«

Da se što prije ova vrata širom otvore sv. evangelju, izmoli dragi čitatelju, ovu molitvu, koju je sv. Crkva obdarila oproštima: »Gospodine Isuse Kriste, jedini Spasitelju cijelog roda ljudskoga, što već vlasaš od mora do mora i od rijeke do na kraj zemlje, otvoři milostiv Presveto Srce svoje i jednim stanovnicima Kine i Mongolije, koji još sjede u mraku i sjeni smrti, da po zagovoru prebažene Djevice Marije bezgrješne Majke Tvoje i sv. Franje Ksaverskoga ostave svoje krive bogove te pred Tobom padnu na koljena sjedinivši se s Tvojom svetom Crkvom. Koji živiš i kraljuješ u vjeke vjekova. Amen.« — Očenaš, Zdravo Marijo, Slaava Ocu.

VOLIM GA VIDJETI MRTVA, NEGO...

Pred nekoliko godina zabilo se ovo u jednom našem gradu. Neki bogoljubni mladić, jedinac bogata trgovca, živo je želio, da postane svećenikom. Kao malo daće nije se odlikovao baš osobitom pobožnošću ni revnošću u vršenju dačkih dužnosti. U višim se razredima iznenada sasvim promijenio. Kao zbornik Marijin bio je svima uzorom. Njegova čednost i pobožnost izbijala je u čitavom držanju. A bila je prava milota pogledati ga, kako se često i skromno spušta na koljena pred pričesnom klupom.

U to vrijeme bljesnu u njegovoj duši zraka Božje svjetlosti. Poče razmišljati, nema li možda ova neugasiva žeda za Spasiteljem koje posebno značenje. I prenio se u duhu na obale Jordana i kano da mu je prodro u dušu blagi poziv Isusov: Podi za mnom! Molio se, neka bi mu dao Gospodin još više svijetla, da bolje razume Njegov glas. I zahvati ga žarka želja za svećeništвом.

Ali da Čovjek može da odabere u svijetu kojegod zvanje, i malo će mu tko prigovarati. No je li netko odlučio, da se posveti časnoj službi nebeskoga Jaganjca, znanci i rodaci često će sve pokušati, da ga pošto poto od toga odvrte.

Mladić je odlučio da će postati svećenikom. Kad je došlo vrijeme, da izvede svoju višegodišnju želu, sada već promišljenu, htjede da to bude uz roditeljski blagoslov. Kad je jednom zgodom bio s ocem i majkom u sobi, zamoli oca, neka mu dopusti da se posveti službi oltara Božjega.

Otac je već slutio, da bi ga jedinac mogao jednom ostaviti i poći u svećenike. Kad je pak sada vido, da je njegova slutnja goda istina, zavrije u njemu krv, škrinu zubima i ostavi sobu. Sim osta kao okamenjen; nije se nadao, da će naići na ovakav otpor.

— Je li istina, da će vaš sin u bogosloviju?... Pa tko će vas zamijeniti u trgovini, ako doista ode? salijetali zamišljenog trgovca.

— Volim ga vidjeti mrtva, nego da pode u svećenikel odvrti trgovac.

Malo iza toga pode mladić na motoru izvan grada. Jamačno nije slutio, što ga čeka na ovoj šetnji...

U predvečerje istoga dana dopratiše prolaznici kući mrtvo tijelo toga mladića. Nadoše ga izvan grada u jarku krvava, ukočena, mrtva; na povratku naletio je na kameni stup i postradao.

Ocu kano da je zastala krv u žilama. Blijedo mu lice postalo bijelo, prozirno, mutne oči upale u velike, tamne šupljine. Nabrane vjeđe odjednom se sumorno spustiše i on zatetura k mrtvom tijelu dragoga jedinca. I kao da ne vjeruje svojim očima gleda mu bijedo, ranjeno lice; gleda mu oči, koje izgubiše sjaj i žar; pipa hladne ukočene ruke; zove ga, a on se ne odaziva. Sta bi dao, da mu sin pokaže ma i najmanji samo znak života! Jma li išta, što bi mu uskratio, da ga zamoli? Ali zaman!

M. Pašićek D. I.

IZ LURDA.

Germana Desfonti. U Lurdu je g. 1929. ozdravilo 14 sušavih osoba. Između tih je jedna i Germana Desfonti. Rodila se 13. II. 1905. i stanuje u La Verbarellu kod Marseilla. Jedan joj je brat umro u 26. godini života, i to od meningitisa. Germana je oboljela g. 1920. od reumatizma i zanemarenog kataralnog bronkijama. U svibnju 1922. pojavila se upala pluća, u listopadu počela kašljati i bacati krv. Bolest je rasla u gg. 1923.—1926. Bolesnica toliko smršavi, da je napokon imala samo 39 kg. Njezin liječnik Dr. Percheron izgubio nadu. Od g. 1927. do ozdravljenja liječio ju je Dr. Emil de Gasquet; stanje joj se nešto poboljšalo, ali početkom 1928. bolest se opet pogoršala, i vrućica se diže. Bolesnica odluči da potraži ozdravljenje u Lurdu. Tamo prispjije 1. X. 1928. Sa sobom donije ovo posvjedočenje: »Ja potpisani de Gasquet Emil, doktor medicine, izjavljujem i svjedočim, da sam žđicu Germanu Desfonti liječio redovito i da je sada iz desetak godina bolovanja neizlječivo bolesna od plućne afekcije.«

Kako je putovala do Lurda? Od kuće je pošla u autu. Premda je šofer vozio lagano i oprezno, ipak je Germana pala u neavijest pa se auto morao dva puta zaustaviti. Roditelji su mislili, da je više ne će vidjeti živu. U vlaku nije bilo bolje. I tako je bolesnica prispjela u Lurd iz bezbroj muka. Na putu je i piće povraćala. Iskašljavala je krv. I kada su je vodili u kolima do pećine, bacala je krv. Pred pećinom je slušala sv. Misu. Iza Prijeti odjednom prestadoše sve боли. Poslije sv. Mise u aleji Gave naze doručak i osjeti veliku glad. Tu pojede još dva komada kruha s mesom. To učini bez боли, premda je od srpnja uzimala samo mljeko. To isto jutro još se okupa u čudotvornoj vodi, da ozdravljenje bude potpuno. Opodne je jela kao zdravo čeljade.

Germana ostala u Lurdu još 2 dana, ali ne pode u Liječnički ured. 13. studenoga pohodi I. Combesa, liječnika bolnice u Marseillu. Ovaj je pregleda i izjavlja, da je potpuno zdrava.

Iza godinu dana dode ona pet u Lurd da zahvali Majci Božjoj na tolikom daru. Tu pode 10. X. 1929. u Liječnički ured. Ovdje je pregleda više liječnika i nađe, da je njezino ozdravljenje potpuno i stalno.

Ema Invernizzi rodila se 8. I. 1907. u Vendregone, pokrajine Como, u Italiji. Otac joj je umro u 67. godini od srčane bolesti. Jedna joj sestra boluje. Mati, brat i još 4 sestre su zdrave. Ema je imala već u 16. godini bol na lijevom koljenu; u 17. godini joj se pojavili bronkopulmoniti i pleuriti, u 18. godini opet pleuriti i znakovi sušice na desnom krilu pluća. Domala joj oboli i lijevo oko, te izgubi vid. U 20. godini dobi upalu slijepog cijeva. 20. XI. 1928. bi operirana te izide iz bolnice 17. I. 1929. Kod kuće se bolest pogoršala, i ona se 7. VII. vrati u istu bolnicu. Vrućica joj se vazda kretala između 37 i 38 stupnjeva. Bolesnica se 2. XI. 1930. vrati k roditeljima. Bolest je i dalje trajala. Napokon se Ema

odluči da oputuje u Lurd. Tamo stiže 7. VIII. 1931. Taj se dan odmah okupa u piscini i većina rana iščeznu; samo tri su još rane puštale nešto gnoja. 10. kolovoza Ema se pokaza u Liječničkom uredu. Tu je liječnici pažljivo pregledaše i nadoše samo zarasline. Sutradan je opet pregledaše i nadoše, da je nestalo gnojenja, ali oprezno izjavlje, da treba počekati i vidjeti, hoće li ozdravljenje biti stalno. Izatoga prode 5 mjeseci, i Emin liječnik Dr. Sagramora izjavi pismeno ovo: »Rane, koje su prije odlaska u Lurd bile otvorene i izlučivale u obilju gnoj, našao sam iza njezina povratka iz Lurda posve zatvorene i one se kroz ovo 5 mjeseci nisu više otvorile. I lijevo se oko postepeno popravilo, pa je vič sada dobar. Srce je normalno — prije je bilo rašireno, — duševno je stanje izvrsono.«

Ema se povratila u Lurd te se 30. VII. 1932. pokazala u onđešnjem Liječničkom uredu. Tu liječnici priznaše, da je sasvir zdrava. Bolest je trajala 3 godine. Kad je Ema 1931. došla u Lurd, ta se bolest (actinomicosi, cutanea) sve dalje razvijala i ipak je posve iščezla iza nekoliko sati. Liječnici izjavljuju, da se to nije moglo dogoditi po običnim zakonima prirode, pogotovu ne u tako oslabljelom tijelu.

A. A.

OBECANJA PRESVETOGLA SRCA ISUSOVA.

1. »Unijet ču mir u njihove obitelji.«

Mir je preveliko dobro. Njega žele anđeli ljudima, kad se Isus rada: »Slava Bogu u visini, a na zemlji m i r ljudima...« Njim pozdravlja Isus apostole: »M i r v a m a!« Njega vapije Crkva u svakoj Misi: »Jaganje Božji, daruj nam m i r!« U svakoj Misi moli svećenik za Crkvu: ... podaj joj m i r i jedinstvo. A u posebnoj Misi za m i r moli se ona divna molitva: »Bože, od ko- ga su svete želje, pravi savjeti i pravedna djela, daj slugama svojim onaj m i r, kojega svijet ne može dati...«

A što je taj mir? Sv. Augustin je učeno rekao: »Mir je spokojnost reda,« t. j. kad je svaka stvar u stalnom redu, na svom pravom mjestu, ili drukčije rečeno: kad se svaka stvar upotrebljava za ono, za što ona upravo jest, za njezinu svrhu. A što je svrha sviju stvari? Bog. Potom, kad sve stvari upotrebljavaš za Boga, onako, kako On hoće, ili drukčije rečeno: kad u svemu vršiš volju Božju, onda imaš mir.

Božanski Spasitelj govori o miru ovoga svijeta, koji je različan od mira, što ga On daje. Iv. 14. 27. Taj mir svijeta je:

Lažni mir. To je mir kralja babilonskoga Baltazara, koji se u sjaju gostio, a nevidljiva mu ruka pisala na zidu: mane, tekel fares — vagnut si, prelagan si, razdijeljen si, pa je već istu noc bio ubijen i kraljevstvo mu razdijeljeno. To je kobna tišina prirode pred oluju, ples na vulkanu. Taj mir traje samo časak i donosi

nemir; to je mir, što ga traže u grijehu, a grijeh rađa žalošću, što veći, to većom. »Nema mira grješnicima.« Iz. 48, 22. »O smrti kako je gorka pomisao na te za čovjeka, koji živi mirno u bogatstvu. Crkv. 41, 1. Opaki »govore: Mir, mir,« »a mira nema.« Jer. 8, 11. »Kad budu ljudi govorili — pred sudnji dan —: »Mir i sigurnost!« oborit će se na njih propast...« I. Sol. 5, 3

Protiv ovakvoga lažnog mira ustaje Isus, kad kaže: »Nemojte misliti, da sam došao, da donesem mir na zemlju došao sam da donesem ne mir, već mač.« Mat. 12, 34. Ni s našim strastima ni s ljudima, koji ne će s nama mira, osim ako se odvratišmo od Boga i kreposti, ne može biti govora o miru. To bi bio mir opak, bezbožan. Tu vrijedi ona: »Ako hoćeš mir, spremi se za rat. Istom kad svladaš taj lažni mir, doći ćeš do pravoga, a to je

Mir Kristov. Grijeh je prouzročio nemir između Boga i ljudi. Isus je postao čovjekom i donio mir, pomirio ljude s Bogom. »On je mir naš.« Ef. 2, 14. Silni nered i opustošenje što ga je proizveo prijestup Adamov, popravio je on neizmjernom ljubavlju Srca svoga. Došao je, da nam reče: »Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem...« Iv. 14, 27.

Isus je svakomu pojedincu od nas donio nauku, kako ćemo nadvladati onu trostruku aždaju, što se krije u našoj unutrašnjosti: pohlepu za imutkom, pohlepu za tjelesnim užitkom i oholost; donio nam je pomoć, s kojom ćemo je upokoriti i tako postići mir u duši svojoj.

»Mirni su,« veli sv. Augustin, »koji su uredili sva gibanja duše svoje i podložili ih razumu, to jest misli i duhu; koji su ukrotili tjelesne požude i tako postali kraljevstvo Božje. U ovome je sve tako uredeno, da zapovijeda ona moć, što je u čovjeku osobita i odlična, a ne opiru joj se druge, koje su zajedničke nama i živinama; sama se pak ta čovjekova odlična moć, to jest misao i razum, podvrgava višemu, a to je sama Istina, jedinorodeni Sin Božji. I to je mir, što se daje na zemlji ljudima dobre volje, to je život potpunoga i savršenoga mudraca.« Govor na gori I, 2, 3. To je divni red i sklad u čovjeku, to je značaj kršćanskog, značaj djece Božje, kojoj pjeva Gospodin u blaženstvima: »Blago mirnima, jer će se zvati sinovima Božjim.« Mat. 5, 9.

Kao svakomu pojedinomu od nas, tako Isus donosi mir i sve mu ljudskom društvu. Zemlja, u kojoj se i poglavica podložnici drže Kristova zakona, slična je zvjezdanom nebnu, na kojem sunce i zvijezde točno vrše volju svoga Stvoritelja, pa zato vlada među njima onaj divni sklad i red. Blago vladarima i narodu, kojima je Isus Kraljem! O takvima pjeva crkvena pjesma: »O države prebažene, — U kojoj vlada Isukrst, — U kojoj zakon trži se — Od Boga svijetu nareden!... — Tu sloga sveta krajuje — I osiguran tu je red...«

Mir Kristov u obitelji. Ako igdje, u njoj bi on trebao da vlada. Njoj ga Isus toliko želi, da naređuje apostolima i njihovim

nasljednicima: »Ulazeći u kuću pozdravite je: Mir kući ovoj.« Mat. 10, 12. I doista, svećenik ulazeći i danas u obiteljske domove po svom svetom poslu; ponavlja tu želju Gospodnju: »Mir kući ovoj! Ali na žalost, premda i krvno srodstvo i isti odgoj i skupna korist i stotine drugih razloga potiču sve članove obitelji, da budu složni među se, ipak vidimo, naročito u naša vremena, nebrojene obitelji, gdje žive u nemiru i razdoru. A razlog? Aždaja sebičnosti, oholosti, želje za užitkom dočepala se srdaca i izagnala iz njih Boga a s njim i mir.

Bog je stvorio i uredio obitelj i ona njemu pripada. Čim se obitelj od njega odaleći, njegovih zapovijedi ne vrši, eto njezine propasti. Čim otac obitelji počne da daje odredbe protivne zakonu Božjem ili pusti, da njegovi ukućani rade, što ih volja; čim majka obitelji zaboravi, da je ona pomoćnica svoga muža i ne će da ga sluša u onome, što joj ima pravo zapovijedati; čim oboje svojim vladanjem ubijaju sebi ugled kod djece; čim djeca ne slušaju

Križari na Euh. Kongresu u Desiniću 24. VII. 1932.

eto u kuću mržnje, međusobnoga preziranja, ljutih svada; eto razuzdanosti, trajne nesloge, gotove propasti. Za obiteljski se mir hoće, da gospodar razumno zapovijeda, a ukućani ga spremno slušaju, ali za razumno zapovijedanje i za spremno slušanje hoće se da obje strane slušaju Boga.

I doista, čim se u obitelj useli vjera u Boga, čim se počnu i gospodar i ukućani po njoj ravnati, odmah se vraća u nju mir i red, odmah — kako pjeva crkvena pjesma — : »Tu bračna vjernost drži se — I mladost čista dozrijeva, — Tu stidni kućni pragovi — Vrlinom cvatu domaćom.« Taj mir obiteljski je toliko blago da se ni s čim ovdje na zemlji ne može isporedivati. On vrijedi više od bogatstva i časti, pače i od istoga zdravlja. Što će obitelji sva dobra zemaljska, ako nije mira, koji jedini može osladiti njihov užitak?

Poštujmo milo Srce našega Spasitelja i naša će obitelj imati taj slatki mir. Bude li to Srce kucalo u našoj obitelji, bit će ona

nalik na svetu Obitelj nazaretsku, svi će njezini članovi — i gospodar i ukućani — naučiti od Njega blagost i poniznost, dvije najdivnije roditeljice i čuvarice mira, prebivat će pod našim krovom »mir Božji, koji nadilazi svaku misao.« Fil. 4, 7.

U Zahvalnicama Presv. Srcu čitamo često i zahvale za postignuti mir u obitelji. Tako u Glasniku 1913. na str. 286. čitamo kako je na jednu djevojku napadao očuh, da prepiše na nj položinu svoje očevine. Kad nije htjela da pristane na njegov nepravedni zahtjev, tuži je napokon sudu. Novaca za odvjetnika nije imala, na sudu nije nikad bila. Što da počne? Dade se s majkom na devetnicu posta i molitve u čast Presv. Srcu i ono pomože. Očuh dode k sebi, uvidi svoju krivicu, izmiri se s njom i ona mu od srca oprosti, premda ju je dvije godine mučio i sramotio pred svijetom...

Oče, majko, posvetite svoju obitelj Srcu Onoga, o kojem je još prorok govorio: »On će biti m i r;« koji pozdravlja riječima: »Mir vama!« i daje ono, što kaže; koji jedini unosi mir, kamogod ulazi. Uza sve poteškoće, kojih će i tada biti u obitelji, jer nas potpuna sreća čeka istom u nebu, ipak ćete živo osjetiti, koliko je lakše zapovijedati i slušati i živjeti u slozi, kad je Isus u kući. I mir će »Njegov radosno kliktati u srcima vašim.« Kol. 3, 15.

M. Pavelić D. I.

PAPIN DAN.

Današnji sv. Otac Pijo XI. izabran je za Papu 6. veljače, okrunjen 12. veljače. U najteža vremena upravlja on Petrovom Ladom. Kao što su prvi kršćani molili bez prestanka za sv. Petra, dok je bio u tamnici, tako treba i mi danas da molimo za njegova nasljednika. Molimo mnogo za nj napose na ove dane:

Gospodin ga sačuvao i poživio i blaženim učinio na zemlji i ne dao ga na volju neprijateljima njegovim!

Svemuči vječni Bože, smiluj se slugi svojemu Papi našemu Piju i upravljam ga po svojoj milosti na putu spasenja vječnoga, da s pomoću tvojom ono, što je tebi ugodno, želi i svom krepošću zvrši. Po Kristu Gospoinu našemu. Amen.

Gospodine Isuse, pokrij okriljem svoga božanskog Srca našega sv. Oca Papu. Budi mu svjetlost, jakost i utjeha.

Kad god pobožno izrekneš ovu posljednju molitvu, dobiješ oprost od 7 godina i 7 četrdesetnica. S. A. P. 8. IV. 1924.

PAPE I APOSTOLSTVO MOLITVE.

11. listopada 1893. primio je Papa Leon XIII. u javnu audienciju izaslanike Apostolstva molitve te im je tom prilikom rekao: »Predraga djecos! Vrlo je ugodno i utješno za Moje očinske srce, što primam ovako sjajno izaslanstvo Apostolstva molitve.

»I uistinu vi ste ovdje zastupnici jednoga od najdražih Udrženja Mojemu srcu — Apostolstva molitve, nove biljke, koja danas toliko uljepšava i razveseljuje cvjetnjak nebeskoga Vrtlara. Iako je ova biljka nedavno iznikla iz neznatnoga korijena, ipak se ona već uvelike razvila i njezina se blagotvorna sjena prostire preko čitavoga svijeta kršćanskog kupeći oko sebe nebrojeno mnoštvo vjernika raznih narodnosti ujedinjuje ih sve u jednoj misli, u zajedničkoj nakani, u istim djelima pobožnosti i kreposti kršćanske.

»Samо to, da i ne brojimo drugih zasluga, bilo bi dosta, da nadete posebno mjesto u Mojemu srcu. Ja sam vašem Društvu bio uvijek sklon, uvijek ga bodrio i svaki mjesec blagoslivljao nakane, koje su označene za vaše molitve.

»Ali nešto drugo još povećava Moju ljubav prema vama: a to je, što vi niste samo apostoli molitve, već molitve upravljene Presv. Srcu Isusovu. Ovakva je molitva osobito kadra da raspali duše pobožnošću, koja se može danas nazvati posebnom biljegom Crkve, lадom njezina spasenja, zalogom njezina budućega slavlja, temeljem svih njezinih nadi u bolju budućnost.

»Dignite dakle, premili sinovi, molitve svoje prema Srcu Isusovu. Popratite ovu molitvu krepostima kršćanskoga života, da ovo Presv. Srce iznova privuče društvo, koje se već velikim dijelom udaljilo od Boga. Budite što revniji u nastojanju, da se Presv. Srce štuje u vašim obiteljima i vašoj domovini. A jer prava pobožnost ne smije nikada biti odijeljena od naslijedovanja, nastojte, da svoje srce učinite sličnim Srcu Božanskoga Otkupitelja.«

Sv. Otc. Papa Pijo XI.

Pijo X. poslao je 9. travnja 1911. generalnom upravitelju Apostolstva molitve o 50-godišnjici francuskoga Glasnika Srea Isusova pismo, koje glasi:

»Predragi sine! Pozdrav i apostolski blagoslov. — U svojem nastojanju, da doskoče tako velikim i tako različitim nedaćama, što taru društvo, katolici su stvorili velik broj vrlo korisnih društava. Ali nijedno društvo nije u tom pogledu ravno onome, kojim, kako znademo, upravljate Vi, dragi sine.

»Bili ljudi još spretniji i odvažniji u borbi i radu za spasenje sviju, sva je njihova muka posve uzaludna, ako se Bog ne bori s njima. Jer sve što jesmo, kao i sve što imamo, dolazi od Njega. Sve darove, koji su nam potrebni, moramo očekivati od Njega kao od jedinoga izvora njihova. A da dođemo do Njega, nema drugoga puta osim ponizne molitve. Komu u tom pogledu nije poznata nauka evanđeoska?

»Vi dakle nastojite, da svuda budite pouzdanje u dobrotu Božansku i da rasplamsavate žar molitve. Osobito ulažete svu svoju pomnu, da dovedete što veći broj ljudi do spoznaje i ljubavi našega dobrog Otkupitelja, kako bi se po sjedinjenju svih srdaca u božanskoj ljubavi svi posvetili s većom požrtvovnošću obrani crkvenih interesa.«

Pijo XI. primio je 8. lipnja 1924. jednu skupinu revnitelja i revniteljica rimskih, što ih vodio o. Alojzije Masella D. I. kao upravitelj Apostolstva molitve u Italiji, te je rekao:

»Zar da ne progovorim nekoliko riječi vama, predstavnicima Apostolstva molitve, to jest jednog od najdivnijih Udrženja sadašnjega vremena? Želim vam istaknuti samo dviye misli, koje mi se nameću, kad vas gledam.

»Prva misao odnosi se na samu veličinu vašega Udrženja. Gledajući naime preko vaših ramena čini mi se, da vidim u daljini sve one nebrojene članove, što ih je Apostolstvo molitve znalo svrstati u svoje redove i odgojiti ih po cijelom svijetu pod vodstvom svojih vrsnih upravitelja i poglavara. Apostolstvo se rasirilo upravo divno, da... kako bismo rekli?... upravo gorostasno, jest gorostasno! I za ovih riječi mislim na sve načine njegova rada, na sve dobro, što ga je učinilo i što ga još čini, na sve one izraze žara i revnosti...«

»Apostolat! Djelo je to, što je bilo najviše na srcu Gospodinu našem u Isusu Kristu, jer je to primjena i nastavak Otkupljenja. Znate sami, kako se Isus posvetio apostolatu. Zatim ga povjerio svojim apostolima: »Kao što je mene poslao Otac, tako ja šaljem vas... Idite, učite sve narode. »Apostolat je prema tome božansko djelo

»Isto moramo reći i o molitvi. Molitva je i izvor milosti, bez koje nema uspješna apostolata. I tako vi u želji da pomognete onima što rade oko obraćenja svijeta, da zajedno s njima pospješite dolazak Kraljevstva Božjega na zemlju, pretvarate čitavi svoj život u molitvu. A molitva tako shvaćena, molitva, koja se sastoji od svih djela i patnja naših dana, odgovara zapovijedi Spasiteljevoj: »Treba uvijek moliti i nikada ne prestajati.« Ovak oshvaćena molitva u jednu je ruku obilniji izvor milosti nego sami sakramenti, jer svaki sakramenat ima svoju posebnu milost, koja se ne može bez prestanka obnavljati. Ali milosti, što ih donosi molitva, mogu kao i ona sama biti u svim oblicima i svaki čas.«

Pred urednicima Glasnika S. L., koje je primio u audijenciju, rekao je Papa Pijo XI. 19. rujna 1925.: »Vi ste glasonoše i apostoli naših nakana, koje preporučujete u molitve članovima vašeg udruženja. Tu je naše pouzdanje i radost u zebnji i žalosti, koja nam ne manjka.«

6. ožujka 1932. primio je sv. Otac Pijo XI. 1200 članova Apostolstva molitve. To su izaslanici 120 središnjica, što se nalaze u Rimu. Audijencija je bila, kad se Namjesniku Isusovu predavao duhovni dar od 39 milijuna molitava i dobroih djela. Tem prilikom rekao je sv. Otac o Apostolstvu molitve i ovo:

»U prvom su redu apostolima misijonari. Ali nisu te oni sami. Postoji i drugi apostolat, oslon prвome. To je Apostolstvo molitve. Da tko bude misijonar, treba mu posebnog poziva Božjega. Pa onda svi ne mogu poći u misije. Ali svi možemo i moramo biti apostoli molitvom. I od ovog apostolata nema moćnijega. Jer je samo molitvi obećano, da će joj se sve dati.

»Molitvom možemo isprositi novih misjonara apostola, možemo izmoliti misjonarima pomoći, okrepiti u njihovu radu. Samo Bog znade, u kojoj mjeri treba uspjeh misjonara pripisati Apostolstvu molitve.

»Ovaj apostolat nije skopčan s velikim teškoćama. Za nj se ne traže putovanja, postovi, pokore, izvanredna djela. I nema nikoga, tko ne bi mogao biti apostolom molitve. Nitko ne može reći, da ne može moliti. Za molitvu se ne traži drugo već da podignemo k Bogu svoje misli, svoja srca, svoje želje.«

Eto, dragi čitatelju, kako Namjesnici Isusovi cijene Apostolstvo molitve. A šta Ti misliš o njemu? Zar ne želiš i Ti svojim molitvama, patnjama, svojim svagdanjim poslom sjedinjenim s nakanama Presvetog Srca doprinijeti barem nešto proširenju i učvršćenju Kraljevstva Isusova na zemlji? Budi barem odsada apostol molitvom!

F. M.

O SRCE SPASA MOG.

Iz talijanskoga.

O Srce Spasa mog,
Ti život si mi mio
i put si za stijet nio
Do raja blaženog

*Sei pojmo dušom svem
Tom Srce Presvetem!*

O Srce Spasa mog,
Ti slast si, blagost sasna.
Kad mislim na te, osmeh
Kraj biva bolu mom.

O Srce Spasa mog,
Mej spase od svih jada.
Ti sva si moja uada.
Ti pravi čovječ Bog

O Srce Spasa mog,
Ti sva si mi milisa.
Ti lijek, ti popudbina
Na času samrtnom.

O Srca Spasa mog,
Ti kuća milosti si,
Ja klanjam ti se, ti si
Moj Gospod i moj Bog

O Srce Spasa mog
Ti sijelo svetih težnja.

Ti moja sva si čežnja:
Kralj budi srcu mom.

O Srce Spasa mog
Na prsimu te nosim,
Ti štitom budi, prosim,
Mog srca slabašnog.

O Srce Spasa mog,
Milosrdno si svima:
Oprosti grježnicima
I svijetu bezbožnom.

O Srce Spasa mog,
Sva krepost tebe resi,
Ti srca središte si.
Dobrote ti si Bog.

O Srce Spasa mog
S kog milosti se liju.
Udešuj srca sviju.
Po divnom liku svom.

O Srce Spasa mog
Božanskog mira puno.
Vladara sviju kruno,
Vrh svijeta kraljuj tog

O Srce Spasa mog,
S kog miljem nebo sijeva.
Nek slava ti se pjeva,
Po svijetu čitavom.

MAJCINO PISMO SINU PROGNANIKU — ISUSOVCU.

U Italiji, u pokrajini Novare, u mjestu Gozzanu boravi 60 iz Španjolske prognanih Isusovaca. Među njima je najviše mladih novaka. Iznosim glavne misli jednog majčinog pisma sinu novaku — Isusovcu.

Dragi sinko!

Tvoje sam pismo primila, i veoma me je razveselilo. U njemu govorиш o svojim plemenitim osjećajima i vjerskim načelima. Na te ti odgovaram: Budi vazda vjeran Bogu i nje-govoj svetoj milosti. U kušnji, u trpljenju najbolje se očituje naša živa vjera i usrdna ljubav k Bogu.

Blago tebi, sinko, kad te Bog pozvao, da se za njega boris, trpiš, što si progomjen jedino zato, jer si njegov odabranik.

Vazda slijedi glas svoga starještine pod lozinkom: »S v e n a
v e Ć u s l a v u B o ž j u!« Neustrašivo naprijed stupaj, da dobi-
ješ što više duša za Isusa Krista. U tu svrhu sjedi-
njujem i svoje molitve.

Dragi sinko, miljeniče srca moga, nemoj nikad gri-
je hom o žalostiti Isusa, već ga mnogo ljubi te u šutnji
trpi i nosi križ svoj. Kaži Isusu, da primi sve twoje patnje, te što
prije zavlada u Španjolskoj Kristovo kraljevstvo, davno željeni
mir, sveopće blagostanje. Neka Isus štiti isusovački red i članove
njegove tješi u borbi.

Budi savjestan, uzoran, svet redovnik-Isusovac. Uzdaj se
u svoje starještine i vjerno ih slušaj. Ako izvršiš, što ti twoja stara
majka preporučuje, onda ti u ime Isusovo ona obećaje, da ćeš biti
sretan te ćeš do konca ustrajati.

Sjeti se, kad je Isus od nas tražio, da se ja, ti i twoja sestra
Karmeličanka rastanemo, kako smo drage volje prikazali Bogu

Veliki Križari u Maloj Subotici.

tu našu žrtvu. Sada pak radosna i vesela srca obnovimo tu žrtvu,
uz Božju milost pripravni da pretrpimo i mučeničku smrt.

Ti se nemoj radi mene žalostiti. Vjeruj mi, sretna sam ot-
kada si se od mene odijelio, da se Bogu posvetiš u isusovačkom
redu. Nesamo da sam sretna već i ponosna, da imam sina Isusovca.
Od srca se veselim, da si radi plemenite stvari progonjen.

U Presv. Srcu Isusovu sjedinjeni svakog ćemo dana ujutro
i navečer moliti. Prije spavanja poljubi Gospinu medalju i sjeti se
mene, majke svoje. Preporučujem ti molitvu Gospine krunice.

Mili sinko, svim srcem i svom dušom izručujem te u ruke
Majke Božje i Srcu Isusovu. Neka te oni prate, čuvaju. Twoja će
te majka svuda slijediti i u duhu vazda će biti uza te.

Kad dobiješ vijest, da sam umrla, nemoj, siško, plakati, već
zapjevaj »Tebe Boga hvalimo«. Twoja će majka biti s Isusom sjedi-
njena. Međutim svakog dana moli za sretnu smrt svog oca, svoje
majke i svojih sestara.

Ako je volja Božja da te više ne vidim, tad oborene glave, veoma dirnuta, ljubeći ras pelo, pridušenim glasom govorim: Isuse moj primi ovu moju zadnju žrtvu.

Mnogo bih ti pisala, ali sam slaba i nesposobna. Velim ti: S Bogom! Do viđenja u nebu, gdje čekam, da te napokon zagrlim. Blagosliva te tvoja majka, Franjka.

Ovo lijepo i pobudno pismo vrle majke iz Španjolske dozivlje mi u pamet žalosnu katkada borbu djece osobito kod nas. Djeca se moraju dugo boriti s roditeljima, ako se žele odazvati Božjem zvanju u redovničkom staležu. — Neka se sjete roditelji, da djecu i roditelje prati nebeski blagoslov, kada se odazovu glasu Božjem i vrše njegovu svetu volju. S. Dragičević D. I.

SOTONA.

— U dva navrata govorio sam ti, Ivane, o svetim andelima, našim nebeskim prijateljima. Oni su sada sretni i blaženi. Njihovo sreću ne će nikad biti kraja. Ali ne smijemo zaboraviti, da su oni do sreće morali doći kušnjom, u kojoj im je trebalo kao i našim praroditeljima zasvjedočiti vjernost spram Stvoritelja. I mnogi su sretno prošli ovu kušnju. Ali vjera nas uči, da su mnogi andeli u ovoj kušnji pokazali, da ne ljube Boga, pa ih je radi toga stigla strašna kazna: Bog je stvorio pakao, da ove neposlušne stvorove kazni prema njihovoj krivici. I svu će vječnost ovi nesretni andeli gorjeti u paklenom ognju radi svoga grijeha. Čovjeku pamet staje, kad samo i pomisli na tu strašnu kaznu Božju. Ova je kazna tim strašnija, što dolazi od Boga, koji je iskreno ljubio svoje andele, dok su bili dobri.

— A u čemu je bila ta kušnja, na koju je Bog stavio andele?

— Toga ne znamo; Bog nam nije htio da objavi. Ali sigurno znademo, da su mnogi andeli sagriješili, teško sagriješili.

— Odakle to znamo?

— Otale, što ih je Bog kaznio, jer Bog ne će nikoga kazniti, ako nije sagriješio. Bog nije stvorio davle, da ih muči mukama paklenskim, već su oni svojom krivnjom došli u te muke. I po veličini muka možemo zaključiti, da je njihova krivnja bila velika, jer pravedna kazna odgovara veličini krivice. A da je Bog pravedno kaznio nepokorne andele, o tome ne može nitko sumnjati, jer je Bog sama pravednost.

I Sv. Pismo svjedoči nam, da su neki andeli sagriješili. Tako piše sv. Petar: »Bog ne poštedi andela, koji sagriješiše, već ih metnu u okove mraka paklenog«. 2. Petr. 2, 4. — Sv. Ivan veli: »Onaj koji grijesi, od davla je, jer davao od početka grijesi«. 1. Iv. 3, 8. — Isti apostol piše o borbi, što se vodila u nebu

između dobrih i zlih andela, koji su radi svoje pobune, radi svoga grijeha bili izbačeni iz neba: »I nasto velik boj u nebu. Mihael i andeli njegovi borahu se sa zmajem (Luciferom), i zmaj se boraše i andeli njegovi. I ne nadvladaše, i više im se ne nade mjesto u nebu«. Apok. 12, 7-8.

— Pa u čemu je bio grijeh andela?

— Ni toga ne znamo posve sigurno. Iz nekih mjeseta Sv. Pisma zaključuju bogoslovci, da su andeli sagriješili ohološću. Tako čitamo u Sv. Pismu: »Oholost je početak grijeha«. Ekl. 10, 15.. — Čini se kao da je to i Spasitelj htio jednom zgodom istaknuti. Kad su se naime njegovi učenici povratili s propovijeda-

nja, stadoše mu se hvaliti, kako su im se i davli pokoravali u ime njegovo. Tada će im Isus: »Vidjeh sotonom, kako poput munje pade s neba«. Lk. 10, 18. Tim kao da je htio reći: Nemojte se uzoholiti radi uspjeha, jer je oholost srušila sotonom u pakao.

— Nesretnih li stvoroval!

— Ali nažalost, Ivane, nesamo da su sami nesretni, već bi htjeli i nas da unesreće. Kao što su naime sv. andeli naši prijatelji, i žele da nas usreće, tako davli nastoje da nas upropaste. To se jasno vidi iz opomene, što je sv. Petar daje prvim kršćanima: »Budite trijezni i pazite, jer vaš neprijatelj sotona poput lava, što riče, hoda okolo i traži, ne bi li koga proždro«. 1. Petr. 5, 8. — Sv. Ivan zove ga ubojicom ljudskim.

— Zašto on to čini? Šta smo mu skrivili?

— Sotona navaljuje na nas iz zavisti. On zna, da će ljudi, koji budu vjerno služili Bogu, doći na mjesto, što su ga izgubili

on i njegovi drugovi. To ga muči, ne da mu mira ni danju ni noću. Ova zavist potakla je sotonu, da zavede naše praroditelje te se i oni iznevjeriše svome Stvoritelju. »Bog je stvorio čovjeka besmrtna i načinio ga po svojoj slici i prilici, a zavišu sotoninom došla je smrt na svijet«. Mudr. 2, 23-24.

Iz paklene zavisti sotona nas nagovara na grijeh. Tako je nagovorio nesretnog Judu da izda svoga božanskog Učitelja. »Davao bješe metnuo u srce Judi Šimunovu Iskariotu, da ga izda«. Iv. 13, 2. — I Ananiju, jednog od prvih kršćana, nagovorio je sotona na laž. Stoga mu reče sv. Petar: »Ananijo, zašto napuni sotona srce tvoje, da slažeš Duhu Svetom i sakriješ od novaca, što ih dobí za njivu?« Dj. 5, 3. Isto tako i danas nagovara sotona ljude na zlobu, buni ih proti Bogu.

— Zašto Bog dopušta sotoni da navaljuje na nas ljude?

— Da mu možemo bolje pokazati svoju vjernost. U borbi Bog svakomu pomaže. Po riječima sv. Pavla ne će Bog nikada dopustiti, da nas sotona napastuje preko naših sila. On je vrlo slab spram nas. Ne može nam naškoditi, ako sami ne ćemo. Zato i veli sv. Augustin: »Sotona je sličan psu, što je svezan na lancu. On može samo ugristiti onoga, koji mu se u svojoj lakounnosti previše primakne. Sotona može lajati, može dražiti, ali raniti može samo onoga, tko to hoće. On ne škodi silom već nagovorom. Ne može nas prisiliti, da pristanemo, već nas može samo moliti.«

— To je za nas vrlo utješno.

— Dobro će biti, da se u napastima sotonskim sjetimo i rijeći sv. Franje Saleskog: »Psi ne napadaju ukučana, već strance. Isto tako ni sotona ne udara više na one, koji su već njegovi. Ako dakle udara na koju dušu, znak je, da još nije u njegovoj vlasti. I što je tko kreposniji, to su obično njegove navale žešće.«

U borbi budimo junaci. Sotona se boji junaštva. Zato veli sv. Ignacije Lojolski: »Zloduh običaje klonuti, čim vidi, da se netko srčano i neustrašivo opire njegovim navalama. Ali ako čovjek odmah na početku napasti pokaže, da se boji, te počne gubiti srčanost, tad na čitavom svijetu nema strašnije zvijeri, koja bi bijesnije navaljivala na čovjeka.«

A da nam Bog da srčanosti, molimo se. Po molitvi uz nas je svemogući Bog, pa nas ne će ni čitavi pakao svladati. Gorostasa Golijata, strah i trepet svojih neprijatelja, svladao je mladi David jer je Bog bio uz njega. Često će dosta biti da se prekrižimo ili zazovemo ime Isusovo, da sotoni prestrašimo.

Kao moćno sredstvo u napasti proti sotoni preporučuje nas sv. Terezija prezir našega i Božjeg neprijatelja. Svetica veli: »Ovi me prokletnici vrlo često muče. Ali ja ih se tako malo bojim. Jer posve sam uvjerenja, da se ni maknuti ne mogu bez dopuštenja Božjeg... Treba dobro znati, da gube svoju snagu, kad god vide, da ih preziremo, a duša je tim snažnija proti njima... Oni su jači samo proti kukavicama, koji im predaju oružje.« Budimo stoga odvažni. Ako je Bog s nama, tko nam što može? F. Mašić D. I.

SAVRŠENO POKAJANJE.

Jednoga dana došla k meni sa svojom majkom ūdova pokojnog socijaliste.

— Velečasni, da li je moj muž uistinu zauvijek propao? Istina je, do vjere nije ništa držao. Još više: Svako mi je raspelo stima, lomio ga i nogama gazio. Jao meni, kad bih nedjeljom ili blagdanom pošla u crkvu. Činila sam to samo u radne dane, kad bi on bio na poslu. Ne smijem ni spomenuti njegovih bogumarskih psovaka. I u svojoj zadnjoj bolesti nije prestajao sa psovkama. Majka i ja nismo se već smjele da pokazemo u sobi.

Jedamput nam se pričini, kao da čujemo neko šuškanje u njegovoj sobi. A bilo mu je vrlo zlo. U brizi odgrnule smo malko zastor sa stakla na vratima. Muž je ležao klonut na krevetu teško dišući. Unišla sam i upitala, da li što želi.

Djev. društvo S. I. u Zagorskim Selima.

— Donesi mi svoje raspelo!

U strahu, da će ga opet obeščastiti rekla sam majci:

— Ne, ja mu ga ne dam. Ne želim, da s novom hulom na Boga pode s ovoga svijeta.

— Odnesi mu ga u ime Božje, odvrati majka, ako ti ga siomi, kupit ću ti drugo.

Odnijela sam mu svoj križ i odmah sam otišla u pokrajnu sobu. Zabrinuto gledale smo kroz staklo na vratima, šta će s križem. Čudile smo se: Pogledao je najprije raspelo i onda plačući stao bez prestanka ljubiti svete rane na nogama. To me ohrabrilo pa sam se vratila k njemu i upitala ga, da li želi svećenika.

— Nijesam dostojan da mi dođe svećenik, a kamo li da mi dođese Spasitelja. Gospodine, šaptao je, smiluj se meni jednom griešniku...

Još je jednom poljubio križ i izdahnuo.

— Budite posve mirna, gospodo, za svoga pokojnoga muža. Samo se molite za njega. Ja sam uvjeren, da se vaš muž spasio onako, kao što se spasio razbojnik, što je visio s Isusom na križu. Njemu kao i onome razbojniku dao je Isus milost, da su se u zadnjem času života savršeno pokajali.

Za požara, što je 8. prosinca 1880. buknuo u bečkom Ringteatru, našli su pod jednim vratima čitavu hrpu mrtvih osoba. Na vrhu hrpe ležalo je i 14-godišnje djevojče. I malu su poveli nerazumni roditelji na lošu predstavu. Mala je znala, što je savršeno pokajanje, pa je za nesreće glasno povikala:

— Pokajte se! I molila je pred njima savršeno pokajanje. Jedan od svjedoka priповijedao poslije, kako ga je duboko ganuo ovaj junački čin. — To je bila nagrada revnomu vjeroučitelju, koji je svoje učenice dobro poučio u savršenom pokajanju...

Obično će se samo onaj, koji se naučio svaku večer savršeno kajati, i u smrtnoj pogibelji sjetiti ovoga pokajanja. Drugi će se toga teže sjetiti. Kad sam kao 7-godišnji dječak za igre pao pod led, prije nego sam izgubio svijest, sjećam se, da sam se savršeno pokajao. Bog neka to naplati mojoj dobroj majci, koja je za večernje molitve nastojala, da se zajedno s djecom svaki dan savršeno pokaje.

H. Abel D. I.

ŠALA IMA GRANICE.

Gdje je ljudi, tu je i šale. Gdje je besposlice, tamo je još više šale. Tko ne zna za šalu, kaže hrvatski narod, taj neka ne ide među ljude. I ono prvo je istina, i ovo drugo je istina. Ali je istina još nešto, a to je, da šala ima granice. Kad prijeđe granicu, onda nije više šala. Ono što ljudi često zovu šalom, ludost je ili grijeh. To su granice šale.

Jedne večeri sastali se ljudi na jesensko ljuštenje kukuruza i tu se nadmudrivali. U tom nadmudrivanju jedan će i o paklu, zaboravljujući, da šala ima dvije granice i da Božje stvari, kako kažu dobri ljudi, nijesu za šalu: »Stari pakao je pun, a za novi nemamo novaca.« Dobio je i odgovor. Razuman čovjek mu odvrati: »Još stari nije plaćen, ne trebamo novoga.« Uistinu pakao se kupuje samo grijehom, a zadnji grješnik nije umro. Kad zadnji grješnik umre, onda će biti plaćen zadnji dinar i popunjeno zadnje mjesto, budući da u pakao ne može nitko kao ni u nebo, dok ne plati. Dok ljudi plaćaju pakao, dotle nije pun i dotle Bog čuva i zadnjem grješniku mjesto. Ne dao Bog, da itko od nas išto plati za to strašno mjesto.

Ne zaboravi: šala ima granice, istine vjere nijesu za šalu; riječi su Sv. Pisma: »Bog se ne da ružiti.« Gal. 6, 7.

Leopold Rusan.

KRIŽARI I KRIŽARICE

VITEZ SRCA ISUSOVA.

»Velečasni, sad vam moram još nešto pripovijedati. To je tajna, ali vama se mora reći.

Božidar u zape riječ. Bio je sav crven. Upravitelj ga pogleda blagim, jasnim očima.

— Tajna? upita ga mirno.

— Dal odvrati Darko i digne pogled. Kada ste na Silvestrovo govorili o Enciklici sv. Oca, i da zbornik mora biti vitez Spasiteljev, onda najednom mi sinula misao: I od mene Spasitelj traži, da učinim za nj nešto veliko.

Tada mi se potresla sva duša i odlučio sam, da će se kao vitez posvetiti presv. Srcu Isusovu. Čuvat će se grijeha i raditi će za Spasitelja, koliko budem mogao. Ja sam mu to 1. siječnja obe-

Mali Križari u Maloj Subotici.

čao i molio ga kod sv. Pričesti, da me učini svojim vitezom. — Kasnije sam to još dvojici rekao: Alfonzu i Ivici. Oni su 2. veljače isto postali vitezovi Srca Isusova. Odlučili smo, da ćemo biti uistinu revni zbornici i uvijek raditi za dobro, kolikogod budemo mogli. Ali to je naša tajna, da smo vitezovi Srca Isusova. Mi to ne govorimo nikome. Kada što učinimo za Spasitelja, tada kažemo: To je naša služba.

— No pa šta ste u svojoj službi dosad učinili? zapita upravitelj smiješći se.

— Otkada smo vitezovi Srca Isusova, idemo svake nedjelje k sv. Pričesti, a češće i poslenim danima i svaki dan obavimo jedan pohod u kojoj crkvi. Stedimo svoj novac, da možemo otkupiti male pogane. Jednog smo već otkupili. Na ulici pozdravljamo svakoga svećenika, pa makar nam se drugi i podruguju. Nastojimo da mnogo saučenika dovedemo u kongregaciju ...

Božidar zašuti.

Upravitelj ga pogleda i počne polako:

— Sinko, Spasitelj ti je udijelio veliku milost, kad ti je stazio u srce takve osnove. Zato mu moraš biti od srca zahvalan. — Budi svom dušom vitez Srca Isusova! ... Lako je reći: Ne ću grijesiti. Ali borba, do koje takva odluka vodi, često je teška i kravala. Ti znaš, što mislim. Mladić, koji hoće da očuva svoje srce čisto, treba mnogo srčanosti i milosti. Zato je tvoja prva dužnost da kao vitez Srca Isusova prinosiš žrtve i moliš, da očuvaš čisto srce. Tvoj najuzvišeniji i najljepši cilj mora biti: ostati čist te pomoći i drugima, da ne izgube čistoće srca. Onda će te Spasitelj usrećiti i blagosloviti sve, što za nj poduzimaš. Ali ako izgubiš čistoću srca, onda nisi više vitez Srca Isusova. Vidiš dakle Spasitelj stavila pred te veliku i divnu zadaću. Majka Božja će vam pomoći da ostanete vjerni. I ja ću se odsad za vas napose svaki dan moliti, da budete oduševljeni i srčani vitezovi u toj borbi za najljepše i najdragocjenije dobro, koje može mladić posjedovati. — No dajmo se još porazgovorimo o drugim stvarima, kojih ste ** primili.

Dugo su još tako sjedjeli i razgovarali. Na odlasku stisne upravitelj mladiću ruku.

— Bog te blagoslovio, Božidare! Ostani veseo i vjeran i ne zaboravi nikad, što si.

Darko požuri stepenicama u kongregacijsku dvoranu. Tamo je sjedio Alfonzo. Glavu podbočio i sav zaduben u svoju knjigu.

— O šteta da već dolaziš. Baš sam došao do silno napetog mjeseta. Što je reko velečasni?

— On je posve sporazuman. Hajde, podi odmah gore. On hoće da govori i s tobom i s Ivicom.

Kada su pred podne prijatelji isli kući, tad im je po prvi put stajao njihov cilj posve jasan pred očima. Otac upravitelj im ga osvijetlio.

— Cuješ, najednom će Alfonzo, tata mi je dopustio, da u praznicima idem na ljetovalište u S. To bi bilo krasno, kad bi mogao sa mnom i ti i Ivo.

Darko popostane, pogleda ga iznenadeno i usklikne:

— Alfonze, to je sjajna misao, mi to moramo učiniti. Meni će moji roditelji sigurno dopustiti. A kako izgleda u S-u?

To ti je mali grad, posve uz jezero, a svud naokolo velika brda. Ferijalna će se kolonija nastaniti u nekom starom dvorcu s velikim perivojem. Možemo se čitave dane u jezeru kupati i skakati po šumama. Prošle nas je godine bilo više od stotine. Svaki dan možemo u crkvu, ako hoćemo, a može se preko dana lako i u grad.

— A kakvi su kolege? zapita Darko.

— Vrlo dobri dečki. Neki su i zbornici. Ali ima i takvih, koji ti se podruguju, ako ideš u crkvu. No to oni samo zato čine, jer vide, da su mnogi takove strašivice, te se iza toga više ne usuđuju

u crkvu. Ali to nas ne smeta. Kad oni vide, da se mi ni najmanje radi toga ne uz nemirujemo, brzo će prestati i njihove rugalice.

Darko ga prekine:

— Doista, Alfonze, to je krasno. Tamo ćemo moći mnogo u svojoj »službi« raditi. A možda ćemo naći još kojega viteza Srca Isusova. Ja ču odmah danas moliti dopuštenje od svojih roditelja.

Alfonzo je pripovijedao dalje o S-u i njegovim ljepotama. Ali Darko je samo napola slušao. Njemu se plela po glavi jedna druga misao. Kad zakrenuše u zadnju ulicu, najednom će on Alfonzu:

— Čuješ, povedimo još jednoga sa sobom u S.!

— Koga to? zapita Alfonzo u čudu.

— Branka M.

— Zašto baš njega?

— Njega bih poveo u smislu naše službe. On ima ovde nekoga rodaka, koji je do kraja lakouman. I taj ti uvijek ide s njim. Treba da ga povedemo sa sobom, da se barem preko ferija raskrsti s tim svojim rodakom. Čim dobijem dopuštenje za S., pozvat ću Branku. On će sigurno s nama. Njegov tata bi mu dao i oči u glavi, da zaište.

F. Weiser D. I.

»KONGREGANIST I KONGREGANISTICA«

knjižica za članove Marijinih Kongregacija, četvrto popravljeno izdanje. Ovaj dugo očekivani priručnik se odštampava i naručitelji će ga dobivati već oko polovice siječnja 1933.

Ima kao i prije 3 dijela. U I. dijelu »Pravila i ustano-vе« nalazi se kao uvod kratka povijest M. K. uopće i kod nas. Zatim su tu redom: opća pravila, poglavars-tvo, vjećanje, počasni članovi, oprosti, obre-di kod primanja i proglašenja novog poglavars-tva. Dio II. sadržava »Pobožnosti i običaje u M. K.« Tu su: svagdanje molitve, zatim pobožnosti na nedjeljnim zborovima. Izatoga dolazi: obnova posvete, neke osobite vježbe u M. K., molitve kod vijećanja, krunica, molitva sv. Josipu, mala služba B. D. M.: večernja i povečerje, pa mala služba Neokaljanoga Začeća i dodatak. — U III. dijelu su »Različne opće molitve«: jutarnja, večernja, sv. Misa Neokaljano Začete, isповједne i pričesne molitve, pohod Presv. Sakramenta, Litanije Presv. Imena i Srca Isusova pa sv. Josipa, pobožnost u čast sv. Alojziju i sv Stanku s njihovim litanijama, pa još neke lijepе molitve.

Cijena je priručniku prema uvezu: u platnu Din. 10., u platnu sa zlatorezom Din. 25., u koži sa zlatorezom i futeralom Din. 40. — Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova«. Zagreb I. pp. 147.

TECAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI U G. 1933.

Za muške u Domu na Jordanovcu 110.

Za muške u Domu na Jordanovcu 110.

- Veljača:** 6. — 10. za svećenike.
 13. — 17. za muževe sa sela.
 25. — 1. III. za gradane o pokladama.
- Ožujak:** 2. — 6. za sveučilištarce.
 13. — 17. za muževe iz trgovista i obrtnike.
- Travanj:** 11. — 15. za dake 7. i 8. razreda srednjih škola.
 12. — 16. za višu inteligenciju: profesore i t. d.
 18. — 22. za svećenike.
- Svibanj:** 25. — 29. za posebnike i umirovljenike.
- Lipanj:** 3. — 6. za radnike 2 dana o Duhovima.
 22. — 26. za revnitelje Srca Isusova.
 28. — 2. VII. za dake.

Za ženske u Domu na Vrhovcu 43.

- Veljača:** 1. — 5. za gospode.
 20. — 24. za žene sa sela.
- Ožujak:** 1. — 5. za sveučilištarke.
 20. — 24. za gospode iz društava.
 27. — 31. za djevojke iz društava.
- Travanj:** 3. — 7. za građanke.
 11. — 15. za učenice 7. i 8. razr. srednjih škola.
 17. — 21. za gospodice, osobito obrtnice.
- Svibanj:** 1. — 5. za gospode viših krugova.
 21. — 25. za djevojke.
- Lipanj:** 3. — 7. za gospodice osobito činovnice.
 12. — 16. za žene sa sela.

Daljni tečajevi oglasit će se kasnije.

Za društva i brojne skupine, pa i za pojedine župe mogu se po dogovoru udesiti posebni tečajevi. Koji žele prisustvovati kojemu tečaju, treba da se 7 dana unaprijed jave, jer uprava Doma ne preuzima odgovornost za trošak onih, koji bi nepratljivo došli pa ne bi imali mesta. Isto tako ne, kad bi se tečaj morao otkazati zbog premalog broja, a ne bi se za vremena mogli upozoriti malobrojni prijavljeni da ne dodu. Stoga što se prije prijave učesnici, to su sigurniji, da će doista ovršiti duh. vježbe.

Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana, a završavaju u 7 s. ujutro zadnjega dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 din.

Prijave prima i upute daje:

za muške:
*Uprava Doma duh. vježbi
Jordanovac 110. Zagreb.*

za ženske:
*Uprava Doma duh. vježbi
Vrhovac 43. Zagreb.*

Molimo, pošaljite novu i zaostalu pretplatu!

ZAHVALNICE

U STRAHU.

Zagreb. Prijetila nam strašna nesreća, pred kojom se ledilo sreće. Citanjući baš onda prekrasnu knjigu: *Zivot sv. župnika iz Arsa*, odlučim započeti devetnicu tom jakom zagovorniku, da nam se dobri Bog smiluje. I gde, na osobit način pomože me svetac. Sve se u miru Božjem svršilo. M. M.

BOLEST KRENULA NA BOLJE.

Hrvatska. Već sam više godina bolevala na nutarnjim organima. Svake godine morala na liječenje u bolnici, a uspjeh bio slab ili nikakav. Obraćala sam se na Presveto Srce. I mogu reći, da sam sada gotovo potpuno zdrava. M. K.

U TEŠKOJ NEPRILICI.

Zagorje. Supruga mi tako teško oboljela, te sam mislio, da će umrijeti i ostaviti iza sebe nejaku dječiju. Liječnik nije mogao mnogo pomoći. Počemo devetnicu u čast Presv. Srca. Hvala Bogu, supruga je ozdravila. J. B.

NESTALO RANE S LICA.

Hrvatska. Kroz više godina dobivao sam oteklinu na licu. Liječnici mi propisivali razne lijekove. Otekлина bivala sad veća sad manja. Ove godine pretvorili mi se u ranu. Mnogo sam trpio. Pomiclio sam na dobrotu Presvetog Srca. Isus je za života pomogao tolikim bolesnicima, pa zašto ne bi i meni Vapiro sam poput onoga slijepca u evanđelju, da mi se smiluje. I u Mariji Bistrici dao sao odslužiti sv. Misu na čast nebeske Majke. Uslišan sam. — Držat ću Glassnik, dok budem živ. F. K.

JOS ZAHVALJUJU:

Aleksandrovo AM Velika pomoć od sv. Male Terezije. — Amerika RK Presv. Srce povratio mi zdravlje. — Babinec MK Bolest krenula na bolje. — Baška na Krku ML Milosti. — IM Milosti. — MH Milosti. — Beograd MO Milosti. — Bistrinac RM Ozdravilo dijete. — Broklin ZK Sretan porod. — Bassoča AK Milosti. — Dubrovnik FB Sretan porod. — Francuska AM Milosti. — Gračani JP Milosti. — Hreblić IS Izmirili se otac i sin. — Kansas ILJK Ozdravilo dijete. — Karlovec IE Zdravljie djece. — Makarska MK Milosti. — Marija Bistrica Nestalo opasne rane na licu. — Preko PM Mnogo puta uslišana i pomagana. — Rasinja SV Uslišana molitva. — Samobor GB Velika milost. — Sarajevo DS Uslišala Terezija Ledohovska. — Slunj AJ Milost. — Split IZ Brat raskajan preminuo. — VG Pobiljalo se zdravljie. — Starigrad MV Sin dobio namještenje. — Sv. Ivan Zelina AS Zdravljie moje i djeteta. — Šibenik AN Štiti me Presv. Srce. — Tuhef VZ Prijatelj se ispoljedio i pričestio. — Turke AC Zdravljie. — Varaždin JK Unuk ozdravio. — Velika Gorica JŠ Uslišana molba. — Vinkovci MM Povoljno premještenje. — Zagorje VS Zdravljie. — Zagreb MM Oslobođena užasnoga straha. — AH Dobio namještenje. — RGj Milosti. — MS Milost. — PS Namještenje. — LI Dobila namještenje. — JŠ Premnoga dobročinstva. — Zbelava JB Ozdravila supruga. — Zupanja ED Mnoge milosti. — MD Iškolala sretno djecu.

Budite vazda veseli. Molite se bez prestanka. Na svemu zahvaljujte, jer to hoće Bog od vas u Kristu Isusu. Sol. 5, 17. 18.

VIJESTI

ZAGORSKA SELA. Djevojačko društvo Srca Isusova u Zagorskim Selima nije se čitavu godinu javilo našem dragom Glasniku Srca Isusova pa čini to sada obilnije. Prošla je godina za naše društvo i za našu župu bila u duhovnom životu velika. Isto se za tim, da se u ovim teškim danima okrijepimo sv. vjerom. U tom pravcu kretao se naš rad i nutarnji i izvanjski.

Nastojali smo oko toga, da se u našoj župi nedjelje i blagdani proslave službom Božjom i sv. Pricašću — ne taštinom i grijehom. Zato nam je crkva sve milija i punija. Mjesecne sv. Pricašće, nedjeljne pa i svakdanje naša su radost — u tom se natječemo. Osobito smo to pokazale u mjesecu svibnju, lipnju, listopadu i prosincu. Na sastancima nam vlč. župnik pokazuje put k pravoj sreći. I sretne pjevamo iz dna srca — pjesme stare i nove — i tako nam svima postaje naša crkva milija od svih svjetskih užitaka. I naš dragi Glasnik sve više osvaja naša srca i naše obitelji. Naš svijet osjeća potrebu i korist dobrog štiva.

I naš vanjski rad bio je priličan. Sudjelovale smo kod proslave »Deset-godišnjice krunisanja sv. Oca Pape«. Tu smo svi osjetili, da je sv. Otac zamjenik Isusov, da nas očinski ljubi i da ga svaki katolik mora mnogo cijeniti i ljubiti. Druga nezaboravna proslava bila je posveta našega novoga barjaka na Duhovski ponodjeljak. Sva okolica došla je k nama, Djevojačku društva, Marijine kongregacije i Križari pod svojim barjacima. Niti najstariji ljudi nijesu zapamtili toliko svijeta i takvu slavu. Jer nam je premašena crkva, načinili smo oltar vani. Sv. Misu uz brojno svećenstvo služio je presvij. opat Strahinščak, a mons. dr. Beluhan je svojom vatrenom riječi osvojio naša srca i podigao našu katoličku svijest. Poslije podne smo pripravile akademiju s deklamacijom, pjevanjem i predstavom »Dvije Majke«. Uspjeh izvrstan. Za naše majke upriličile smo proslavu Majčinog dana s istom predstavom i prigodnim deklamacijama. Istu predstavu odigrale smo prigodom Marijinog zbora u Vinagori i Euharistijskog kongresa u Desiniću.

Na svim crkvenim svečanostima istupamo složno bilo u našoj župi bilo u susjednim s bračkim društvima podižući katoličku svijest. Naša župa se poništi sa svoja dva nova barjaka: Djev. društva i Pučke škole. Obadva su nabavljena u roku jedne godine — u ovoj općoj krizi. Časne sestre su ih divne izradile te nitko ne žali, što je za njih žrtvovao. Sretne smo, jer imamo dobre kume gdje učiteljicu Orlić, koja kao majka i daje i uči i nastoji oko našeg napretka.

U godinu 1933. ulazimo puni nade u Presv. Srce znajući da smo pod Njegovim barjakom najsigurnije.

MALA SUBOTICA. U našoj župi postoji Djevojačko društvo Srca Isusova. Ima društvenu zastavu, koja stoji 12.000 d. Članice se svaki mjesec isповijedaju i primaju sv. Pricašć. — 20. XI. 1932. bio je ovđe preč. g. dr. Teofil Harapin te je prigodom primanja osvežio i Trećoreco i Društvo Srca Isusova, Križare i Križarice. Mnogi od Križara i Križarice ujedno su u Društvu Srca Isusova. Križare i Društvo Srca Isusova smo zajedno povezali, jer su pravila Križara praktična za religiozno-prosvjetni i kulturni rad naše mlađeži. *M. V.*

VARAŽDINSKE TOPLICE. Zadesila nas je velika žalost: ostavio nas je vlč. g. Dragutin Kociper. Bio je upravitelj našeg društva i kum našeg barjaka. Premješten je u Zagreb. Sam dragi Bog nam ga je poslao. On je osnovao naše milo društvo Srca Isusova i upravljao njime šest godina. Nije mu nikada bilo teško da isповijeda i dijeli sv. Pricašć. Sastanak nam je redovito držao svaki mjesec. O kako nam je bilo teško, kad se s nama oprštao!

Za kratko vrijeme eto nam utjehe. Dobile smo drugog upravitelja vlč. g. **Miju Bestića.**

U rujnu je bio kod nas na liječenju vlč. o. Josip Vrbanek D. I. i držao nam je jedne nedjelje sastanak. Djevojke su se vrlo obradovale. Pisma, koja nam šalje, vrlo su nam mila i utješljiva.

Svakog prvog petka i nedjelje molimo javno zajedno litanije Srca Isusova i posvetnu molitvu. Na Bezgrešno Začeće poslale smo dvije članice na duhovne vježbe u Zagreb na Vrhovac. Slati ćemo ih svake godine, koliko bude moguće. Od mjeseca kolovoza do prosinca prikazano je 900 sv. Pričesti, za obraćenje Bengalije 130 sv. Pričesti, 140 sv. Misa, 160 otajstvenih pohoda, 170 sv. krunica i drugih dobrih djela.

Glavarica.

KASTAV. † *Franjica Dukić.* 17. XI. 1932. preminu nakon duge i teske bolesti u 65. godini života ova revna širiteljica svake pobožnosti, napose pobožnosti spram Presvetoga Srca. Život joj bio pun ljubavi kršćanske. Teško će se naći, tko bi je mogao zamijeniti u djelima milosrda spram bolesnika i nevoljnih te u širenju dobrogaštva. Pokoj joj vječni! I. Z.

DOLE KOD STONA. Prigodom sv. poslanstva, što ga uz veliki uspjeh održao vlč. o. Vinko Michieli D. I., osnovano je u našoj župi Djev. društvo S. L. u koje se odmah upisala 41 djevojka. Odmah smo nabavile i zastavu, koju nam je blagoslovio naš dobar župnik na Veliku Gospu. — Redovito primamo sv. Pričest.

† *Franjica Dukić.*

Marija Čerjan, glavarica.

LUDBREG. 16. studenoga navršile se dvije godine od osnutka našeg Djevoj. dr. S. I. Društvo je lijepo napredovalo zauzimanjem preč. gosp. župnika Iv. Bočkaja i njegovih duh. pomoćnika. Mnogo imamo zato zasluga i razborita naša bivša glavarica T. Kontušić sa dobrim revniteljicama. 23. XI. udala se ona i prva revniteljica pa joj se mi i ovako javno od srca zahvaljujemo za svu revnost, strpljivost i dobrotu.

PETRINJA. Na blagdan Bezgrješnog Začeća upriličilo je Djev. društvo Presv. Srca Isusova predstavu: »Alindra« (crnica) u kojoj je glumilo 15 crnica i 2 bijele. Bilo je to nešto posebno, pa je pobudilo u našem mjestu veliki interes. Predstava je sjajno uspjela i sve gledaoce potpuno zadovoljila. Završeno je živom slikom: »Poklon nebeskoj Majci«, što je ushitilo sve prisutne. Čist dobitak u iznosu od 900 Din. određen je za pomoć siromašnim majkama o Božiću. B.

KOTOR. U oči blagdana Bezgrješnog Začeća blagoslovjen je novi barjak Djevoj. društva S. I. kod župne crkve sv. Klare. Veleuč. o. Val. Brusić govorio je o značenju svetog čina i zastave. Kumovala je mil. gda M. Visković, velika dobrotvorka našega društva, čiji je, većim dijelom, i zastava dar. Iste večeri primljene su 4 nove članice i šest u pomlađak. Završili smo svečanost malom akademijom i zakuskom. Cvalo i napredovalo mlado, a tako potrebito društvo!

DESINIC. Djevojačko društvo S. I. osnovano je ovdje jeseni g. 1930. Sad nas ima 130 članica, a pomlađak uvedosmo sada. G. 1931. imale smo lijepu proslavu posvete novoga barjaka, a prošle godine koncem srpnja Euharistijski kongres, za koji su članice društva mnogo učinile. Na tom kongresu okupile se ovdje i sve sestre iz okolišnih Djevojačkih društava. Uz djevojačka društva okupili se na kongresu i Križari iz cijele okoline, pa smo tako rado-

sne i ponosne, kada eto vidimo, da se pod barjakom Srca Isusova okupila sva omladina i muška i ženska ovoga kraja. — Do Uskrsa 1932. prikazale su članice u naknadu Srcu Isusovu 2280 Prijesti, 4115 sv. Misa, 1756 krunica, 2528 zlatnih krunica, 3932 kraćih molitvica i 3250 dobrih djela.

Ana Šplajt, glavarica.

GLAVNA SKUPŠTINA PIJEVA DRUSTVA.

6. 12. 1932. održana je glavna skupština Pijeva društva za promicanje katoličke štampe. Društveni tajnik dr. Stjepan Markulin pročitao je izvješće upravnog odbora za poslovne g. 1929, 1930 i 1931, iz kojeg se razabire, da je društvo svake godine organiziralo Dan katoličke štampe i da tom prigodom sabrani milodari čine glavni društveni prihod. Uime potpore katoličkoj štampi podijelilo je društvo u navedenom razdoblju preko 150.000 d. a u ime Petrova novčića uručilo Ordinarijatu svega 8.287 d. Izabran je novi središnji odbor na tri godine, te nadzorni i društveni sud.

DAROVI

U STUDENOM 1932.

Za sv. Mise: Brod na Savi AT 15 Chicago Ill JF Dol. 1.— Christopher III MJ Dol. 2.— Granite CL RK Dol. 1.— Jagodnjak ET 50 Kenton MC Dol. 1.— Kuželj AC 25 McKees Rocks AM Dol. 7.50 KG Dol. 1.— MM Dol. 2.50 Selci Djak. KS 10 Selnica PD 18.

Za Svetište S. I.: Jastrebarsko DP 10 Kuželj AC 75 Nadkrižovljan MM 100 Preko PM 20 MR 20 Sikirevcı MB 10 Zagreb IB 5.

U čast S. I.: Baška ML 200 IM. 20 Mn 20 Belišće RM 10 Beograd SS 20 Dubrovnik FB 100 Erdovac PB 10 Ironton MO AK Dol. 1.— Kraljevo VK 20 Lukovac JL 5 Makarska MK 10 Marija Bistr. FK 100 New Waterford DH 50 c. Omišalj AP 20 JP 25 Rasinja NN 10 Sisak MS 20 Slunj AJ 30 Split OV 100 Starigrad MV 20 Tuzla HČ 10 Varaždin JK 20 MD 5 Vukovar RD 20 Zagreb JB 20 SP 10 Županja ED 20 MD 25 Kanzas City K. ILK Dol 1.—

U čast S. I., S. sv. Josipu, sv. Antunu, Rik. Friedlu i bisk. Longu: France AM Fr. 20 Našice SJ 100 Pittsburgh Pa AS Dol. 1.— Varaždin MD 5.

Za raš. Glasnika S. I.: Astoria LI Dol. 1.— Bakarac PT 150 Beograd MO 10 Bos. Petrovac MG 5 Cerić JD 30 Čilipi LA 20 Fužine IG 8 Gorizia IG L. 5.— Hreljin IS 10 Journgtown Oh. MB Dol. 2.— Karlovci IE 25 Kašina AP. 5 Milna LP 10 Mrkopalj VJ 10 Ogulin ES 5 Ottsville Pa. IS Dol. 1.— Qucali Wyon MB Dol. 1.— Požega AB 5 Roslyn Wash. SF 50 c. Sarajevo KS 10 NB 10 Split IZ 20 MM 5 Stubica Gor. VS 10 Supetar FR 20 Vir LO 5 Zadar SB 100 Zagreb AK 10 AM 5 AV 5 EK 5 GR 30 MM 15 PK 500 F\$ 10 MM 5 SL 10 SG 5.

Za kruh sv. Antuna: Belišće EB 40 Gjurgjevac AZ 10 Veleševac FC 10 Zagreb MS 10.

Za Malo sjemenište u Travniku: Karlovci IE 100.

Za Svetište sv. Antuna, Sv. Duh: Dauton MZ 50.

Za Dom sv. Terezije, Vrhovec: Vinkovci MM 25.

Za Dom sv. Josipa, Leskovac: Veli Brgud KM L. 10.

Za naše Misije: Chicago Ill. MD Dol. 1.— Souteraine NS 5 Samobor
GB 100 Varaždin DP 50 Veleševac FČ 10.

Za otkup i pokrštenje poganske djece na imena: Šime i Marija: Zadar
MV 200 Josip i Svetka: Zadar SB. 200.

Savez Društva sv. Ignacija.

SV. MISE: Stajminger Andro, N. S. PITTSBURGH PA. za sebe i suprugu Elizabetu D. 40—; Ivićić Joso, SASINA, za pok. po nakani D. 20—; Ivićić Filip, SASINA, za pok. po nakani D. 20—; Lukić Anda, SASINA, za pok. po nakani D. 20—; Lauer Katica, POZEGA, po nakani D. 20—; Floreani Ana, BELIŠČE D. 20—; Sevald Magdalena, CERNA, za pok. roditelje Martina i Mariju D. 20—; Kukarich Tom, 521 Pine str. CANTON ILL. USA, za pok. Dol. 1—; Kolacio Romana, SUŠAK za svoje pokojne D. 20—; Baško Nikola, ST. LOUIS MO.: za sebe po nakani Dol. 1—; (2018 Franklin Ave.); za svoje pokojne roditelje i braću Dol. 1—; Dragojevich Katarina, ANACORTES Wash. 1016 — 16 str. za pok. Katarinu i Antun Barčić, i za sve duše u čistilištu Dol. 1—; Mihelić Marija, CALUMET MICH. za pok. obitelj Dol. 1—; Beloč Stjepko, LOPUD D. 20—; Sučić Solija, ZAGREB za pok. Reimprecht Ivana i Evicu D. 40—; Baković Ljubica, JAŠTREBARSKO za pok. Ljubicu D. 20—; Pavolec Marija, PODGORJE D. 20—; Bajt Franjo, ZAGREB za obitelj D. 20—; Madjar Jozelina, 447 Jowler, KANSAS CITY, KANSAS Dol. 1—; Štimac Franca, 334 N. 5. str., KANSAS CITY, KANSAS Dol. 1—; Jakšić Matija, PITTSBURGH PA. za dušu svoga brata pok. Dol. 1—; Pulišić Don Ivan, OLIB za slijedeće: Košćica Ante Šimin D. 20—; Košćica Ana žena Ante D. 20—; Pulišić Juraj p. Mate D. 20—; pok. Telismanić Antonia ž. Mate D. 20—; pok. Budeša-Ručando Šime ml. D. 20—; Budeša Stosija pok. Mate D. 20—; Pulišić Don Ivan D. 20—; Pulišić Marija pok. Mate D. 20—; pok. Pulišić Mate D. 20—; Pulišić Marija ud. pok. Mate D. 20—; Odack Diana, NEW YORK za svoju rodbinu živu i pok. Dol. 1—; Tijan Kristina HURLEY WIS. za žive i pokojne po nakani Dol. 2—; Lukša Andrija, DOLNJI VIDOVEC, za sebe, Mariju, Jelenu i Katarinu Lukša D. 80—; Majstorović Amka, KUPINA za svoju pok. hćerku Evu D. 20—; Šokčević Manda, KUPINA za svog pok. muža Ivu i po nakani D. 20—; Škof Slavica, ZAGREB, D. 20—; Vediš Roza, KLOSTAR, D. 20—; Kauzlaric Katarina, NACHES WASH. za svog pok. supruga, oca i majku Dol. 1—; Kauzlaric Vinko, NACHES WASH. po nakani Dol. 1—; Šafar Ana, KUŽELJ D. 30—; Mandić Kate, KUCELI br. 29, za svoje pokojne članove D. 20—; Lukša Hermina, PHILADELPHIA, PA. 2558 Richmond St. U.S.A. za svoje pokojne po nakani Dol. 1—; Kraljević Nikola, 106. Elder St. P. O. East PITTSBURGH, PA. Dol. 19—; Ružička Leopold, Begovham, za svoju majku Magdalenu D. 20—; Petrin Justina, BROD N/SAV. za sebe, svoje pok. roditelje i duše u čistil. D. 60—; Šobal Ljubica, NOVSKA D. 20—; Filipović Ana, VEL. PISANICA za pok. Gjuru Filipovića D. 20—; Fabris Tonka, ZAGREB, Ilica br. 208/II. D. 20—; Varešković Alojzija, VAREŠ D. 20—; Gjurin Jurica, LJUBLJANA, za: obitelj Jurice Gjurina D. 20—; pokojne roditelje Tereziju i Gjuru Gjurin D. 20—; Vrabac Marija, ZAGREB za sebe D. 20—; za svog supruga Toma D. 20—; za djecu Angelinu i Vladimira D. 20—; za svoju majku Jagu Pavković D. 20—; za pok. oca Fabijana Pavković D. 20—; Margetić Marija, ZAGREB, za pok. rodbinu D. 20—; Andrić Zorka, CETINJE D. 20—; Komljenović Ivan, SRATINSKA, za pok. oca Juro, pok. majku Andju i pok. sestru Vidu D. 50—; Jakirac Magdalena, KUTJEVO za sebe, pok. supruga Matiju, čerku Rozu, te za pok. roditelje Nikolu i Barbaru Bauernfrend D. 100—; Rukavina Milan, ORIOVAC za obitelj D. 20—; Mujić Kata, VUKMANIĆ, za jednog pokojnika D. 20—; Cvetković Ana, KOPRIVNICA D. 20—; Božulić Antica, VERUNIC D. 20—; Šibenik Kata, LEŠČE NA DOBRI D. 20—; Radočaj Manda, LESČE NA DOBRI D. 20—; Paunović Stjepan, PRAŠCEVAC D. 20—; Kovačević Ivan, ZAGREB D. 20—; Borković Barbara, MONACA, Pa. 66 Beaver Avenue Dol. 1—; Urbanc Obitelj, CANTON za žive i pokojne Šta-

nove obitelji: Julijo Urban, za svog, pok. oca Ivana Urban, za pok. oca i mater Grgu Paškvan i njegovu obitelj. Dol. 2—; BERAK: Stojanović Anica 20d.; HRELJIN: Šubat Jovana za pok. Danicu, Ivana, Damjana, Mariju i Uršulu Šubat i za ž. članove obitelji Andjula i Ivana Šubat 160 d.; MARGEĆAN: Plantak Ivan d. 20, Plantak Stjepan d. 20, Boltižar Stjepan d. 20, Boltižar Blaž i Marija d. 40, Slunjak Katica d. 20; OGULIN: Stipetić ud. Amalija za pok. Emanuela Stipetić d. 20, Petrušić Marija ud. za pok. Tomu Petrušića d. 20, Crnković Katica za pok. Miju i Paju Matešić 40 d. REMETINEC: Koščak Mijo d. 20; ROGOZNICA: Grba E. Benedikt za pok. Katu E. Grba d. 20, Radić Ivanica ud. pok. Nikole za pok. 20 d., Roman Uršula za pok. Bepu Roman i za pok. Katu Šurija i njez. rod. 60 d.; PETROVARADIN: Eck Ferdinand 20 d.; SEMELJCI: Brajković Marija za pok. Katicu Gassenheimer 20 d.; SUŠAK: Fadiga Marija za živ. rod., za braću, za pok. Anicu Zmogač, Faniku Golub i za sebe 120 d.; TRAVNIK: Martinović Mirko Perin 20 d.; ZAGREB: N. N. 20 d., † Stjepan Mihelak 20 d. Božić Katica 20 d., Petrk Marija za svoje pok. 20 d., Lonačarić Marija po nak. 100 d., Strašek Štefa po nak. 80 d., Vujić Pavica 20 d., N. Sason 100 d., Kovačević Ivan 20 d.; MONACA, PENNA: Borković Barbara za svoje pok. Dol. 1—; VINKOVCI: Obajdin Marija za pok majku Julu Obajdin i za Franju Krulik 40 d.

CLANARINA I DAROVI: Sevald Magdalena, CERNA, čin. ud. članarina D. 10—; Trbušović Marija, ZAGREB, Draškovićeva ul. br. 11, članarina D. 20—; Mihelić Marija, CALUMET MICH.dar Dol. 2—; Puškaric Pavao, Pavao, ZAGREB članarina D. 25—; Geber Agneza, ZAGREB članarina D. 100—; Kosić Budimir, SARAJEVO članarina D. 100—; Obitelj Waigand i Flarsch, VUKOVAR članarina D. 20—; Demut Žvonko, KARLOVAC članarina D. 20—; Zuhar Ivan, RONALD WASH. dar Dol. 1—; Bajzek Alojs, KRIŽ, članarina D. 10—; Margetić Karlo, ZAGREB, Gajeva ul. br. 36, članarina: za sebe D. 100—, za Anu D. 100—, za pok. Ivo D. 100—, za pok. Rezu D. 100—, za pok. Georg Knipel D. 100—, za pok. Anu D. 100—; Krznačić Andrija, ZAGREB, (stari član) članarina D. 20—; Denzler Juraj, ZAGREB, D. 40—; Kulja Bara, BRCKOVLJAN, (stari član) članarina D. 10—; Horvat Rozalija, BRCKOVLJAN, (stari član) članarina D. 10—; Sopčić Suzana, ST. JOSEPH MO. za pokojne po nakani, članarina Dol. 1—; Milković Barbara, N. S. PITTSBURGH, PA. dar Dol. 0:50; Lanščak Julio, P. O. NUMA YOWA, R. I. U. S. A. Dol. 0:50; Hercog Ludmila, ZAGREB, Bakačeva ul. br. 8, dar D. 10—; Benaković Jelisava, ZAGREB, Mošinskejeva ul. br. 60, članarina D. 10—; Marić Marija, OTOČAC dar D. 100—; Skacević Mary, AKRON, OHIO. (370 Kline Ave) dar Dol. 0:50; Plivelić Josipa, ZAGREB, članarina D. 20—; MARIJA BISTRICA: Glaser Marija, učit 100 D.; DUBRAVČANI (Karlovac): Marko i Jaga Lesić 20 D.; DOBRLJIN: Vukšić Pavao i Marija D. 20, Hrdlička Franjo d. 20; ZAGREB: Štelcer Vjekoslava d. 20, Marošević Marija, učit. 10 d., Božić Juraj D. 30—, Brajević Jerko D. 30—, Canki Stjepan D. 30—, Franješević Petar D. 30—, Gajski Mijo D. 20—, Häusler Josip D. 20—, Klaic Adolf D. 10—, Kolačko Gjuro D. 30—, Martinjak Franjo D. 30—, Magić Pavao D. 30—, Mavorić Martin D. 30—, Penezić Josip D. 30—, Piškorić Slavko D. 20—, Pavelić Dragutin D. 100—, Pollak Vlado D. 10—, Rašpić Antun D. 30—, Rodman Franjo D. 20—, Srećec Josip D. 30—, Vodvarka Avelin D. 30—, Galić Pavao D. 20—, Huis Franjo D. 10—, Nagi Stjepan D. 20—, Slezak Mijo D. 10—, Žmara Teodor D. 20—, Žmara Ivan D. 30—, Kovatić Josip D. 30—, Kralj Ivan D. 30—, Popović Franjo D. 20—, Tomašec Jakob D. 10—, Domislović Aleks D. 30—, Zuccon Antun D. 10—.

Urednik: Filip Mašić D. I.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Altirević D. I.

Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

»Glasnik Srca Isusova« izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice.

DJECU U RAZVITKU TREBA NAROČITO PAZITI.

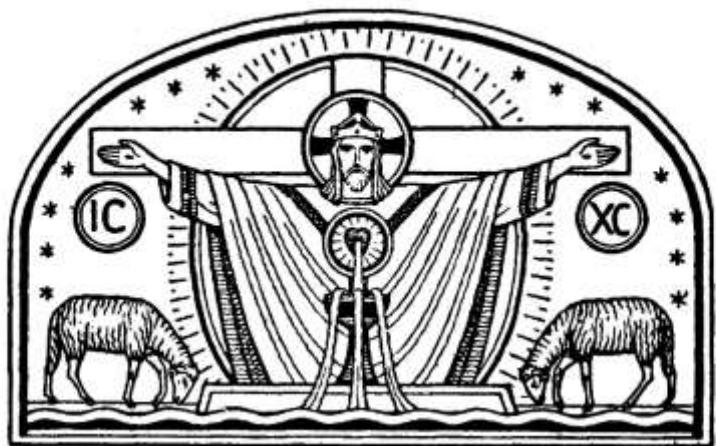
Dužnost opreza roditelja kod slabokrvnosti djece, zaostanja u razvoju i t. d.

Mnogi roditelji opaze da im djeca između 8 i 15 godine, a katkad i prije počinju gubiti apetit, postaju blijeda i izgube zdravu boju lica, tuže se na umor, ništa ih ne veseli i t. d. Uzrok je svim ovim pojавama kod djece slabokrvnost, koja nastaje ne samo uslijed pomanjkanja odgovarajuće hrane i drugih razloga, nego je često i naglo razvijanje djece u toj dobi uzrok općeg slabljenja. U tom vremenu treba dječji organizam i krv naročite hrane, koja će ih ojačati. Jedan od najboljih preparata, koji u ovakovim slučajevima jača dječju je »ENERGIN« sretstvo jačanja krvi, živaca i apetita. Djeca koja uzimaju dnevno po tri male kašike prije jela »ENERGINA«, lakše preturaju to prelazno doba, zdravija su i jača. Ta ista pojava nazdavanja opaža se vrlo često i kod djece koja su počela polaziti školu. Do tog su doba djece bila manje ili više slobodna i po cto dan se igrala i kretala. U školi je dijete prisiljeno, da sate i sate mirno sjedi i da uči. Ova promjena uplivise u vrlo mnogo slučajeva na dječju i ostavlja na njima tragove. Djeca naime postaju slabokrvna. Roditeljima je dužnost, da u svim ovakovim slučajevima ne čekaju dok će na diec počnu pokazivati znakovi jače umornosti, oslabljenja i bolesti, već moraju odmah pristupiti jačanju organizma i krvi svoje djece. To jačanje postizava se najbolje s poznatim i isprobanim sretstvom za jačanje krvi »ENERGINOM«. Opća slabost i depresija opažaju se naročito kod djevojčica u prelaznoj dobi puberteta. Priroda kod djevojčica i žena uopće stavlja na njih veće zahtjeve, naročito što se tiče jačanja obnovne krvi. Svaka brižna majka mora paziti na svoje žensko dijete u toj prelaznoj dobi i nastojati, da joj žensko dijete ne slabiti i ne stradava u početku svog razvitka u ženu. Djevojčice i djevojke u to vrijeme oslabi, izgube apetit, razdražljive su i nervozne, pate od besanice i drugih poremećenja. Da se svemu tome doskoči potrebno je jačati krv i organizam. To jačanje krvi provodi se uspješno sa »ENERGINOM«. Preparat »ENERGIN« sadrži u sebi željezo s još nekim važnim i hranivim sastojinama u takovoj formi, da ga želudac lako prima i pruža krvi. U sva tri navedena slučaja »ENERGIN« je blagotorno sretstvo o čemu svjedoče i tisuće priznanica.

»ENERGIN« proizvada naš domaći laboratorij »ALGA« u Sušaku. Dobiva se u svim apotekama u originalnim bocama od pola litre po 35.— Din.

Poštom šalje Laboratorij ALGA Sušak (Snižene cijene)

3 boce ENERGIN Din.- 110 6 boce ENERGIN Din.- 220 i 1 badava
12 boce ENERGIN Din.- 440 i 2 boce badava

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 42.

Ožujak 1933.

Broj 3.

PROTIV BOGATUNSKOG I KOMUNISTIČKOOGA DUHA.

Mjesečna nakana u ožujku blagoslovljena od sv. Oca.

Nad cijeli se svijet poput teške more nadvila — k r i z a . Svi je poznamo, svi je osjećamo. Trgovcu se umanjio broj kupaca, a narastao broj dužnika; mnogi tvorničar zatvorio tvornicu, a s njim i bankir — banku; obrtniku radionica opustjela, činovniku plaća smanjena; seljak ne može novčića da izbjije iz svojih plođova, radnik obija pragove, da zaradi paru. Svuda je poslenika previše, rada pre malo.

Čudno, zar ne?! Ta dosad je, hvala Bogu, obično bilo dosta posla, a sad je najedamput obratno: ima previše ruku. Zar je što naopako krenulo u svijetu? Na žalost jest, i mnogo toga.

Duh mamone.

Kad listamo bibliju Staroga zavjeta, smiješak nam se kupi oko usana, dokle gledamo lakoumne Izraelce, kako poput bezglave djece mahnitaju oko zlatnoga teleta: pjevaju, plešu, klanjaju mu se kao — bogu. Nehotice nam se otimlje s usana samilosni uzdah: j a d n i c i !

Na žalost, to ropsko klanjanje zlatnomu teletu, taj duh mamone, duh gramžljivosti i pohlepe obuzeo je poput ludila i naše

društvo već davno prije rata, no osobito poslije rata. I od te neobuzdane pohlepe za bogatstvom rodile su se dobrim dijelom velike krize, od kojih patimo.

Da spomenemo samo neke zlokobne posljedice te vrtoglave i grozničave trke za bogatstvom.

Posjednici tvornica i ostalih poduzeća, imajući pred očima samo svoj osobni dobitak, nastojali su da izrabe radnika i nadničara dajući mu često nečovječno malenu plaću, ne obazirući se pri tome nimalo, što će on i njegova porodica skapavati od gladi, što će on radi preduga i preteška posla oštetiti a možda i uništiti svoje zdravlje, zapustiti vjersko i drugo obrazovanje. Odатle tisuće, milijuni osiromašenih, nezadovoljnih, ogorčenih porodica.

Ti isti gavani, kojima je jedina životna svrha pusti novac, kojima je — kako veli sv. Pavao — njihov bog — trbuš, bili su uzrokom i mnogih drugih zala u svijetu. Tako je na pr. njihova lakovost uvelike pridonijela i početku i trajanju užasnog svjetskog rata, za kojega se gotovo čitava Evropa okupala u potocima ljudske krvi. Poznato je na pr. da su engleski tvorničari za debele milijone potajno preko Švedske i Danske slali brodove konca i ostalog materijala njemačkoj vojsci, koja je tim sredstvima pravila oružje i ubijala engleske vojnike. Isto su tako njemački tvorničari za skupe novce preko Švicarske slali razne kemijske proizvode u Francusku, koja je od toga pravila otrovne plinove za gušenje njemačke vojske. Slično su radili i francuski i ostali bogatunci, kojima je u njihovoј lakovoj pohlepi više do zarade nego do krvi svoga naroda.

Još bi se mnogo moglo nizati o zlima, koje je rodila ta lakovuma jagma za bogatstvom, no prijedimo na drugo veliko zlo, koje bi htjelo da se ukorijeni u našem današnjem društvu — komunizam.

Duh komunizma.

Bogatunski duh — duh »plutokracije« — uvalio je svijet, kako smo vidjeli, u zlo tim, što je izdigao iznad sviju nekolicinu prebogatih pojedinaca, a ostali svijet učinio zavisnim — često puta ropski zavisnim od njih.

Komunizam uvaljuje svijet u jednako — ako ne još veće — zlo tjerajući ga u drugu skrajnost.

On hoće da oduzme privatni imutak svima, i tako sve bez razlike, i seljake i činovnike, i trgovce i radnike čini ropski zavisnim od one grupe, od one nekolicine ljudi, koji su se domogli vlasti. Na taj način komunizam od čitavoga naroda čini golemu kasarnu, ili bolje kaznionicu, u kojoj se sve miče po komandi, ako ne će milom, a onda ima da pomogne kundak, zatvor, kugla.

Uzorak te kaznionice jest današnja sovjetska Rusija. Dosada najzapostavljeniji stalež: seljak i radnik u njoj baš najviše trpe.

Nedavno je posebnim zakonom radnik u S.S.R. prikovan uz svoju tvornicu: on je ne smije ostaviti, makar mu u njoj životne prilike bile teške, pa i nesnosne; ako je ostavi, oduzimaju mu se krušne i stambene karte i baca se gladan na ulicu.

Seljaci su silom natjerani u kolhoze — t. j. u skupna gospodarstva, u kojima se radi po komandi a glavnu riječ kod razdiobe plodova ima država, koja se već pobrine, da najveći dio ne dobiju seljaci. Stoga se od vremena, otkad su uvedeni kolhozi, opaža veliki nazadak u gospodarstvu, jer seljaci ne će da se odveć trude, kad i onako nemaju mnogo koristi od svojega znoja.

Istina, komunistički agenti u Rusiji i izvan nje prikazuju stvari drukčije: po njihovu kazivanju i pisanju u Rusiji je još bolje nego igdje na svijetu. Doista, za njih je ondje najbolje, kao što je svuda dobro takovim plaćenicima; samo jao narodu, od čijega krvavog znoja žive takovi nametnici!

Kako je u komunističkoj Rusiji dobro, pokazuju one brojne seljačke obitelji njemačkih iseljenika, koje su prije dvije godine pobegle iz crvene kaznionice, pokazuju svjedočanstva mnogih radnika, koji su se vratili odanle. Tako mi na pr. prošle godine reče jedan naš radnik vrativši se iz Rusije: »Nikad više onamo, dok su boljševici na vladu!« Srce ti se steže, kad slušaš njegovo priopovijedanje o teškom stanju, o nevjerljativim patnjama radnika i seljaka.

Kakovo je pravo stanje u komunističkoj Rusiji, pokazuju i one brojne lješine ruskih seljaka, koje su prošle godine sovjetski vojnici pokosili strojnim puškama na obali Dnjestra, kad su htjeli da pobegnu iz gladne i ropske komunističke zemlje.

Duh evandelja.

Između dva spomenuta puta: puta bogataške gramžljivosti i komunističkoga ropsstva, od kojih oba vode čovječanstvo iz jednoga ponora u drugi, nalazi se treći put, put, koji je jedini doстоjan čovjeka, put što ga je Isus Krist zacrtao u evandelju, a danas i kroz vjekove ga čovječanstvu propovijeda Namjesnik Kristov — Papa: *p u t k r š ē a n s k e l j u b a v i i s o c i j a l n e p r a v e d n o s t i .*

Duh slobodoumnoga kapitalizma i njegova protivnika komunizma počiva na istom temelju — na materializmu. Oba hoće da zadovolje čovjeka samo punim trbuhom i dobrima ove siromašne zemlje. Izvan naše jadne kugle zemaljske, izvan njezinih sićušnih plodova i kratkotrajnih njezinih uživanja, čovjek po njihovu mišljenju ne smije ništa da traži; pred drugim svijetom, vječnim životom, neprolaznim dobrom — Bogom, on ima da zatvori oči; tako daleko njegove težnje ne smiju da idu. Poput ostalih četvoronožaca i čovjek bi, po njihovu, imao odsada da obori oči k zemlji i gleda samo u nju. Jadna li čovjeka!

Kako je drukčiji uzvišeni duh Kristov, duh Njegova evan-

đelja. Krist vraća čovjeku njegovo pravo dostojanstvo. On mu dovikuje: zemlja je stvorena radi tebe, da joj budeš gospodarom, a ne da te ona zarobi. Služi se njezinim plodovima, no ne ostaj kod njih, jer si stvoren za nešto uzvišenje; ne prianjaj srcem za prolazno blago, što ga izjeda moljac i krade tat, prikupljui neprolazno blago na nebesima. Sve ostalo nije dostoјno da posvezane čovječje srce.

Krist i njegov Namjesnik upozoraju bogataša, da se ne dići svojim blagom, jer ne čini novac čovjeka velikim; upozoraju ga na teške i ozbiljne dužnosti, koje mu prema siromašnjima nalaže njegovo dobro stanje. Siromašnjima pak vele, da smiju — u stanovitim slučajevima i moraju — težiti za pravednim poboljšanjem svoga položaja, no ne smiju u većem ili manjem imetku gledati jedinu sreću, jedinu svrhu ovoga života.

Velike današnje socijalne nepravde Crkva liječi ne međusobnom utakmicom i uništenjem slabijega kao bogatunski duh gramžljivosti, ne međusobnom mržnjom kao komunizam, već međusobnom ljubavi sviju staleža, sviju naroda.

Osim ljubavi Crkva propovijeda i zahtjeva socijalnu pravednost. I na temelju te pravednosti traži ona, da se i siromašnjim slojevima omogući dovoljno posjedovanje dobara, da tako i oni budu osigurani i nezavisni, a ne luktue u rukama nekolicine gavana, ili bespravno roblje bez posjeda i prava, kakovim ih čini komunizam.

Molimo stoga, po želji Kristova Namjesnika, čitav ovaj mjesec osobito sv. Josipa, da iz svijeta što prije nestane zlokobnoga bogatunskog i komunističkoga duha, koji su ljudima toliko škodili, i da što prije i što življe zavlada duh evanđelja: duh ljubavi i socijalne pravednosti. Okupljajmo se u svoje katoličke organizacije, da s pomoću njih unesemo taj blagotvorni duh Kristov u sadanje bolesno, ispaćeno i razrovano društvo.

Stj. Tomislav Pogljen D. L.

ZA OBRAĆENJE BUDISTA.

Misijska nakana u ožujku blagoslovljena od sv. Oca.

Budističku je vjeru osnovao indijski kraljević-mudrac Gautama, koji je sam sebi dao ime »Buda«, t. j. »prosvjetljen«, jer je on tobož našao pravo svijetlo, istinu. No u tom je svijetlu odveć tame, jer on gleda ovaj svijet i život na posve crne naočale: ne priznaje Boga, uči, da je u ovom svijetu gotovo samo bol, a ta bol dolazi od toga, što ljudi hoće da žive. To je htijenje zlo, pa ga valja u sebi ubijati, a to se čini pokorom. Tko u sebi pokorom posve ubije volju za življenje, on postaje »prosvjetljeni

Buda« kao i Gautama što je postao, i on se neće više iznova radati, nego će ga nestati u »nirvani«, t. j. pretvoriti se u ništa, a to je za Budu sreća, njegov raj.

Budinih sljedbenika, »budista«, ima oko 150 milijuna. No oni se veoma razlikuju među se. Neki su od njih ostali vjerni svomu osnivaču pa su poput njega bezbožnici, koji zabacuju molitvu i bogoštovlje, imaju neku vrstu crkve i redovništvo te uče, da se valja odricati zemaljskih užitaka. No mnogi su posve ostavili tu prvobitnu nauku pa štuju Budu ili njegove učenike kao bogove, zapali su u pravo mnogoboštvo. Napokon ima bez broja svakovrsnih drugih sljedba i sljedbića budističkih, koje su nastale tako, da su se Budine nauke u pojedinim krajevima smiješale sa svakakvim drugim praznovijerjem.

Premda je Indija kolijevka budizmu, ipak je ondje gotovo isčeznuo. Ima ga tu samo u pokrajini Nepal. Raširen je osobito u Kini, Tibetu, Mongoliji, Indokini, Japanu, Siamu, Birmaniji i Ceylonu. Posvuda je više manje neprijateljski kršćanstvu. U Japanu, Siamu, Ceylonu nastoji da se obnovi pa naslijede naše misijonare. Po njihovu primjeru podiže svoje škole, štampa listove (u samom Japanu ih ima 167!), saziva kongrese, pokazuje se u javnosti različnim priredbama, vrši djela milosrda. Na Ceylonu, gdje je inače spavao, dokle ga nisu probudili »teosofi« (t. j. »mudraci« koji tvrde, da imaju neko osobito znanje o Bogu) sa zapada, sve više nasrće na kršćanstvo, pače pokušava slati svoje misijonare među kršćane u Evropi i Americi.

Ipak ima među jednostavnim narodom takvih budista, za koje se čini, da su kao stvorenji za kraljevstvo Božje. Jedan misijonar (o. Wieger), govoreći o nekim krajevima kineskim, kaže: ... Mnoge su od ovih duša do kraja poštene i žive posred poganstva posve čisto. Kad se ovakvi upoznaju s vjerom Kristovom, s radošću je primaju. — Molimo, da Bog pošalje svjetlo svoje vjere siromašnim budistima!

P.

ŽEDAM.

Strahotna se širi tama,
Kroz nju ružna avet lijeta:
Grješnog roda pakost sama,
Gujski porod pakla kleta,
Podiže se na svog Boga,
Spasitelja, jao, mogal!

S užasa, gle, narav trne,
Cvijeće vene, ptica gine,
Il' klonulu bure crne
Odnose je u visine:
Ta vo i njoj život vrijedi
Va... va Sunce blijedi?!

Utrnulo sunce tone
U oblake tmaste, što se
Sipljuć munja milijone
Nebom cijelim gone, kose:
Ne ta svjetla za visina,
Blijedi lice Božnjeg Sina.

Sina Božnjeg lice blijedi
Popljuvano, puno ranâ,
Iz njih sveta krv se cijedi
S hladnim znojem pomiješana;
Do usana krvca teće —
Isus bolno: »Žedam!« reče.

»Žedam, žedam!« Gospod vapi,
Lice žuti, patnik klone;
»Evo osta, pa se napi!«
Poruglijiv će glas sotone,
»Evo vinca, kaplje fine,
Da Te hлади, Božji Sine!«

Raspeti moj Bože Sveti,
Riječ Ti: »Žedam!« struji mnome;
Nek mi duša odsad leti
S vjećnim »žedam!« k Srcu Tvome;
Tu ko usred svoga stana
Neka živi prikovana.

A On?... Tužan digne tužno
Milosrdne bolne oči
Na stvorenenje, što se ružno
Pred Njim, Bogom svojim, koči,
Pa iz oči suzu lije:
Srce samo kroz njih bije!

Mojom mukom svoju blaži,
Svoju žedu mojom gasi:
Tu mi milost daj iskaži,
Slatkošću me tom napasi,
Ma ko čekić teški sada
Na srce mi ona pada.

S. VIII. r.

NA KOGA DA SE OBRATIM?

Ima u životu časova punih teške brige i tjeskobe. Zadese čovjeka velika razočaranja, nenadani udarci, razne potrebe duše i tijela. Što da počnem, kome da se utečem?

Iskustvo ljudi, koji su živjeli u tijesnoj zajednici s Bogom i njegovim prijateljima — svećima, poučilo ih, da je tako dobro i spasonosno uteći se sv. Josipu. On pomaže sigurno. Što je križ teži i stvar zamršenija, to radije pruža ruku pomoćnicu; često tako očito, da tek zlobnik može to mimoći i pripisati čemu drugom, a ne svećevu zagovoru.

Nije ni čudo, da on ima toliku moć kod Boga. Ta sv. je Josip toliko trpio radi Isusa, toliko mu ljubavi iskazao, pa kako da Isus ne nagradi i ne uzvrati sve to? Spasitelj to čini tako, da udovoljava svakoj želji sv. Josipa te da ga slavi i čudesima pred ljudima.

Ako je tko u potrebi i nevolji — a tko nije? — neka samo pokuša moliti sv. Josipa, žarko, ustrajno i s velikim pouzdanjem, vidjet će, da će biti uslišan. Evo nekoliko primjera.

Belgijski Isusovac o. Petit, koji je umro pred rat 1914. godine, štovao je iskreno i žarko sv. Josipa. Kad je god što trebao, obratio se srdačno i s pouzdanjem dragom i dobrom hranitelju Isusovu.

Bio taj redovnik poglavicom redovničke zadruge od 130 članova. 1872. godine zavada u kući tifus, i 45 redovnika oboli. Više ih već primi sakramente umirućih. O. Petit se uteće brzo sv. Patrijarhi: »Moj dragi sv. Josipe,« reče mu sasvim prostodušno u molitvi, »ako mi isprosiš, da nitko od mojih podložnika ne umre, zavjetujem se, da će tebi u čast držati svake godine doklegod budem poglavac ili duhovnik, jednu propovijed ili govor.«

Sv. Josip pomože. Niti jedan od redovnika ne umrije, već i za same tri nedjelje posve ozdrave svi do jednoga.

O. Petit se brinuo za bolnicu, koja se baš osnovala pod ravnanjem i podvorbom junačkih i požrtvovnih Gospoda Kalvarije. U nju su se primali samo siromasi i najteži bolesnici. Grade one,

a nije novaca. Pomoći ni otkud. O. Petit stavi sve pod zaštitu i skrb milog svoga zaštitnika te naloži, da se njemu u čast vrši devetnica. On sam započe svoje osamdevne duhovne vježbe. Čim ih svrši, otvorи pretinac za poštu govoreći: »Da vidimo, je li nas uslišao sv. Josip.«

Ima što i da vidi. U prvom listu piše neka osoba, da želi dati za bolnicu Gospoda Kalvarije 5.000 franaka. Pita: Komu da se обратим, komu da to пошаљем?«

U drugoj kuverti je dar od 10.000 franaka.

Treće je pismo iz bolnice same i tu javljaju o. Petitu, kako je neka bogata gospoda razgledala bolnicu i upitala, ne kane li graditi i kapelicu. Zatim je poslala u tu svrhu 40.000 franaka. Da li je sv. Josip mogao očitije uslišati molitve ovih duša, koje su ga zazvale?

Jednoć se opet dogodi na zagovor sv. Josipa ovo: Poglavarica se spremila, da ide prosjačit 5.000 franaka, koji joj nužno trebaju. Kad eto k njoj o. Petita i on joj izruči upravo toliku svotu, koju je jutros primio.

Možda će se to kome činiti bajkom iz starih vremena. A ipak je sve živa istina. Ljudi žive vjere znaju, da Bog može sve učiniti, da on često pomaže, ako treba, i na čudesan način. Osobito po zagovoru velikog i moćnog sv. Josipa, kako su to nebrojeni iskusili.

J. B.

SVETI JOSIP VRAČA I TJELESNO I DUŠEVNO ZDRAVLJE.

Bilo to za vrijeme prošloga rata. Među bolesnicima i ranjenicima, što se nalazili u bolnici u gradu P., bio i jedan mladić od kojih 25 godina. Liječnik pregledao bolesnike i pozva na stranu svećenika, komu je bila povjerena duhovna briga u toj bolnici, te mu reče:

— Pripazite, velečasni, onaj bi mladić mogao vrlo brzo poći na drugi svijet.

Budući da svećenik nije imao baš previše vremena, podeže k mladiću te će mu odmah bez okolišanja:

— Vi ste se, prijatelju, pokazali pravim rodoljubom u borbi za domovinu, pa ćete se sigurno sada pokazati i pravim kršćaninom. Zar ne, da ćete se ispovijediti?

— To je nemoguće, odvrati mladić. Ima već više godina, kako se nijesam ispovijedao. A i sve sam molitve zaboravio.

Bio je baš 18. ožujka.

— Možete li mi obećati, upita svećenik, da ćete se sutra sjediniti sa mnom u molitvi svetom Josipu? Zasada ne tražim

od vas drugo, već da svaki put, kad osjetite teške boli, uzdahnete: Sveti Josipe, pomozi me, štiti me!

Bolesnik pripravno obeća, a svećenik ode veseo. Sutradan je svećeniku bila prva briga da pohodi bolesnoga mladića. Ovaj isprijevi, kako je poslušao savjet, i kako su mu se svaki put, kad bi u teškoj boli zazvao svetoga Josipa, ublažile boli.

Došao i liječnik. Začudeno je gledao mladića.

— Čestitam vam, prijatelju, što ste sretno izmakli smrti. Jedva joj jedan od stotine izmakne u okolnostima, u kojima ste se vi nalazili.

Nijesu prošle ni dvije sedmice, a štićenik je svetog Josipa već mogao ostaviti bolnicu. Pomirio se s Bogom i obećao, da će ostati do smrti zahvalan svomu nebeskom zaštitniku. F. M.

KAD SE TKO RAZBOLI...

Jedan liječnik holanđeski, čovjek pobožan i učen piše nekom Isusovcu

»Dopustite mi, velečanski oče, da vam nešto spomenem o mnogim katolicima, s kojima radi svoje službe dolazim u dodir. Kad se u katoličkoj obitelji tkogod teško razboli, poziva se liječnik, zazivaju se u pomoć sveci, osobito sv. Anto i sv. Terezija, upotrebljava se lurdска voda i voda blagoslovljena u čast sv. Ignacija Lojolskog, obavljaju se devetnice, traže se medaljice i relikvije, obećaju se milostinje. Ja ovo ne samo da ne osođujem, već dapače hvalim. Ali običajem i ovo reći: Ne zaboravite, da je najbolji Liječnik veći nego svi sveci. Taj je Liječnik u vašoj crkvi. Takoder ne zaboravite, da se nijedan čin vjer-

ski ne svida božanskom Veličanstvu tako, kao što mu se mili s v. Misa. Ona najprije privlači milosti s neba. Zašto ne podete svećeniku i zamolite ga, da na vašu nakanu odsluži sv. Misu? Zašto sami ne slušate češće sv. Mise?*

Tako taj dobri i učeni lječnik.

Šta velite o njegovu savjetu? — Jeste li se upisali u Misni savez, što se osnovao u svetištu Srca Isusova u Zagrebu?

F. M.

PET MINUTA RANIJE

Ima mnogo ljudi, koji dan za danom, godinu za godinom prekasno izjutra ustaju. Možda zakasne samo 5 minuta.

Majka je ustala 5 minuta prekasno. Eto hitnje u domu. Treba skuhati kavu, pripremiti kruh za zajutrak, probuditi i urediti djecu. Muž traži vruću vodu za brijanje. Jednom se djetetu otkinula vrpca. Ništa nije pri ruci i zato mu je majka u brzini priveže. Ali evo nevolje, vrpca se opet odveže. Majka grdi, drugi poslovi zapinju.

Domaćica neumivena i nepočešljana trči amo tamo. Ni govora da bi zajedno sjeli za zajutrak. Brzo se proguta koji zalogaj kruha, srkne nešto kave pa onda bježi kud koje na vrat na nos. Domaćici odlane, kad su svi vani.

Drugi trče. Domačin žuri na tramvaj, ali ovaj baš pred njim pobjegne. Psujući ide pješke ili čeka na drugi. Zakasnio je u ured, pa mu govore, da je netočan. Opel novi uzrok zlovolje.

I djeca su u školu zakasnila. Tamo ih danomice kore i nisu po čudi učiteljima. Zakašnjenje za 5 minuta osjeća se i kod obuke. Dijete trči u školu, dode tamu zasopljeno i rastreseno. Prvi sat u školi ide zlo. I evo nevolje na koncu godine: svjedodžba slaba.

Jutarnji sat, raspoloženje izjutra djeluje na cijeli dan. Zašto se domaćica već navečer ne pobrine, da je svaki dio odijela u redu, stol za zajutrak prostrt? Djeca neka idu rano u stalan sat na počinak, a i roditelji neka ne ostaju predugo budni. Treba izjutra imati barem toliko vremena, da se svi mogu mirno urediti te se okupiti kod zajedničkog zajutraka. Tada će domaćin dolaziti točno na svoj posao, a djeca u školu. Domaćica se ne će ljutiti odmah izjutra na silan nered. A imat će i polovicu posla manje, kad izjutra pode sve po redu.

Na jedno ne bi se u nijednoj kršćanskoj kući smjelo zaboraviti: na jutarnju molitvu. Nažalost i ona se ispušta s isprikom, da nema vremena. A dosta bi bilo vremena i za molitvu, kad bi se samo 5 minuta ranije ustalo . . . Tko rano rani, dvije sreće grabi . . .

M. Urs.

OBECANJA PRESVETOGA SRCA ISUSOVA.

III. »Tješit će ih u svim patnjama.«

Sam Bog nam kaže, da je čovjek, kad je stvoren, bio bez ikakve patnje, sretan, besmrтан nesamo dušom već i tijelom. Bio je pun milosti Božje, jaka uma, čista i mirna srca. Lako mu je bilo raditi, jer mu tijelo nije znalo za umor; slatka mu je bila molitva. Živio je u tako blagoslovljenu kraju, da se taj zove »raj na zemlji.«

Tu je sreću imao čovjek *z a s l u ž i t i* za sebe i za sve svoje potomstvo. Bog mu je dao zapovijed i trebalo je, da čovjek tu zapovijed drži, da sluša Boga. No on nije poslušao, prekršio je Božju zapovijed, počinio težak grijeh, izgubio sreću zemaljsku i one nebeske, natprirodne darove. S tim je grijehom prvih ljudi došla na svijet bol i smrt na njih i na sve nas, koji smo njihovi potomci. Odonda:

Svijet je pun patnje. Ljudi pate na tijelu i to svi više manje od bolesti, mnogi od gladi i studeni i od svakojake oskudice. Mnogi se rodi nakazan ili ga poslije nagrđi bolest, mnogi je tjelesno slab, a i najjačima je tjelesni rad težak. Još više ima svakojakih patnja na duši. Smrt nas dragih osoba zavija u crno, svakojake nam nesreće pune srce žalošću. Trpjeli nam je progonstva, nepravde, klevete, kadšto upravo strašne; stiže nas nevjera i nezahvalnost i od onih, koji su nam najbliži. Patimo možda od toga, što smo slabijega uma — a i najumniji kako malo znaju! — pa od preteških napasti, koje vuku na grijeh; osjećamo se zapušteni od svijeta, pače i od Boga, koji nam ne da nutarnje utjehe; molitva nam je teška, suha . . .

Od kolijevke do groba vije se patnja oko čovječjega života kao bršljan oko stabla. I ima nje mnogo više nego se vidi izvana, jer se ljudi često stide svoje nesreće pa je sakrivaju. Kolike bismo sve jade ugledali, kad bismo sve vidjeli na ljudskim licima, što ih tišti u srcima! Lako nam se dakle uvjeriti o dubokoj istinitosti onih riječi Sv. Pisma, da se čovjek rada za patnju kao ptica za let . . . Job 5, 7.

Srce Isusovo tješi. Zar ne stavlja božanskomu Spasitelju već drevni prorok u usta, da će biti Tješitelj? »Duh je Gospodnji na

meni... poslao me je da ozdravljam one, koji su ucviljena srca... da tješim sve, koji plaču...» Is. 61, 1 - 2. On žali ubogi, zapušteni narod, on ga izgladnjela dva puta nahrani čudesnim umnoženjem kruha, on mu ozdravlja tolike bolesnike. On oživljuje sina udovici iz Naima, kćer Jairu, brata Marti i Mariji. On hoće da osuši suze milostivim ženama Jerusalenskim, tješi obećanjem razbojnika na križu... A da njegovo milosrdno Srce i iza odlaska u nebo tješi kroz vjekove ozdravljajući bolne, razvedravajući tužne to nam svjedoče napose životi svetih, svjedoče nam i u naše dane na pr. i one tolike zahvalnice u svakom broju našega Glasnika.

Patiš li i ti, dragi čitatelju? Jesi li se obraćao k milosrdnu ovoga samilosnog Srca? Ako nisi, učini to. Ako jesi, pa ne osjećaš olaksice, pazi, da nisi sam tomu kriv, naročito tim, što se nisi temeljito odvratio od grijeha i okrenuo se svim srcem k Bogu.

No ti mi možda veliš: A zašto, da nas Božansko Srce tješi? Zar ne bi bilo najbolje i najjednostavnije, da ne pusti na nas bolesti ni žalosti, pa nas ne bi ni trebalo tješiti?

Polako, prijatelju. Iza Adamova grijeha je cijelo čovječanstvo na smrt bolesno, nebrojeni su ljudi potpuno mrtvi duševno. Da ti mrtvaci uskrsnu, da ti bolesnici ozdrave nema boljega lijeka do patnje. Eto što bi ti htio: uzeti ljudima najsigurniji lijek od grijeha i sklonosti na nj i još mnoga druga silna dobra, što nam dolaze od trpljenja. Stoga Isus redovno ne uzima nikomu sve patnje osim u ovom ili onom slučaju, on mu je samo olakšava.

Patnja u svijetu Srca Isusova. Milosrdni je Spasitelj upravo u novija vremena, u koja su se kršćanska srca kao nikad prije okrenula od Boga i napunila žudnje za kratkotrajnim zemaljskim užicima, uzdignuo nad tim srcima svoje ranjeno, križem okićeno i trnjem ovjenčano Srce, da ono bude neprestanim kažiputom tim ludim srcima, gdje im je tražiti sreću, koja zaslzuje to ime: patnjama, križem se dolazi do nje. Kad je on odlučio da postane čovjekom, mogao je odabrat za sebe veseo zemaljski život, bez ikakve boli, mogao nas je otkupiti jednim uzdahom: »Oče oprosti im! jer je i taj uzdah kao i svaka njegova misao, riječ ili čin neizmjerne vrijednosti, pošto je to misao, riječ ili čin Boga čovjeka. No on je odabrao muku, da nas njom otkupi: »Bilo mu je ponuđeno veselje, no on se podvrgao križu», kaže sv. Pavao. Žid. 12, 2. On je odabrao za se patnju ne radi sebe, već radi nas, da nas svojim primjerom potakne, da je dragovoljno zagrlimo i nosimo. Znao je milosrdni Spasitelj najbolje, kako je patnja mrska naravi ljudskoj, ali i kako joj je potrebna, pak je postupao s nama kao majka s bolesnim djetetom: kad se ono mrgoditi na gorki lijek, kuša ga najprije majka sama, onda ga milo podudi svome zlatu, i ono ga tad lakše proguštne.

Patnjom trga pravda Božja »sretnike« ovoga svijeta od zemlje za koju su se prilijepili, od lažnih zemaljskih dobara i diže im poglede k pravim dobrima. Jer doista, što najčešće čine takvi sretnici, koji imaju dobro zdravlje i dosta novaca? Goste se, uži-

vaju, plivaju u grijehu ko morski psi u moru. Blago njima snade li ih patnja i shvate li je dobro! Jer »nema veće nesreće od sreće grješnika,« veli sv. Augustin. »Kada dođe noć, onda se vide zvezde, kada dođe patnja, onda se dižu oči k nebu, onda se moli Bog,« lijepo reče netko.

Dobro, dobro, prekidaš me ti, i pravo je i spasonosno je, da grješnici dobiju od Boga batina, da se tako opamete. Ali eto, pravdinci su kud i kamo gore šibani od njih.

Pravednici najviše trpe. Imaš pravo: Bog svoje ljubimec obično napaja na ovom svijetu najgorčom žući. Ali to ti je najprije znak, kako malo Bog drži do naše zemaljske sreće i do naše zemaljske patnje. Prava sreća i prava patnja tek su u vječnosti. A onda, Bog čisti svoje miljenike od nesavršenosti, šalje im patnje

Mala Subotica: Male Križarice.

kao najvrsnije učiteljice sviju kreposti. Oni znaju, da im patnje donose veliku sreću na nebesima, pa ih nesamo rado primaju, kad im ih Bog pošalje, već ih pače sami traže: rado trpe studen i žegu, poste, odriču se dopuštenih udobnosti itd. Uostalom kad Bog šalje križeve svojim svetima, on zna, komu ih šalje: oni ljube križ, ne će da žive bez njega. Pitaj sv. Tereziju, sv. Margaretu Mariju, sv. župnika Arskoga i druge. Sveci gledaju Spasitelja u patnjama i hoće da budu njemu slični: iz rane Srca njegova izvre njima med, sladi su im »žuč i ocat Gospodina našega Isusa Krista od svih slatkoča svijeta.« (Sv. Bernard).

Srce Isusovo me ljubi! Koliko utjehe u samoj toj pomisli za sve patnike! Tako je uistinu, to nam kaže Sv. Pismo i iskustvo: kad netko pravedno živi, a mnogo pati, to je znak, da ga Isus ljubi. Pogled na ranjeno Srce Isusovo govori uzato bez prestanka patniku: Nije patnja ni zla ni ružna, kad ju je Isus toliko želio: »Imam da budem kršten krstom« — krvi svojom — »i u kakvoj sam stiscu, dok se to ne zbude!« Lk 12, 50. Nije ona škodljiva ni

ružna, kad ju je Isus odabrao za se i za svoje ljubimce. — Kad ja nosim svoj križ, nosim zapravo dio križa Isusova i to kud i kamo lakši nego Isusov što je. Ktomu, križ je neizbjegiv, kamo se okreneš, naći ćeš ga. Bježiš li od svoga, stiči će te još teži. Bez križa također ne ću nikada doći do temeljnih kreposti. Od djece, koju majka vazda drži uza se i mazi, koja nikad ne osjete stroge, jake ruke očeve, teško će što biti. Tako je i s krepostima, koje dozrijevaju u zemaljskoj sreći i slatkoći: jedne su i slabunjave, dok su one, koje se stiču u patnji, snažne i trajne. — Tako me eto uči Božansko Srce i to je najdivnija utjeha. Ta čega da se boji kršćanin, koji je duboko uvjeren o silnoj vrijednosti križa, koji pače ljubi križ?

Dašto, ako i знаš, da te Isus ljubi, ako si i voljan patiti, ne ćeš stoga u trpljenju biti beščutan za bol. I Isus ju je čutio, pače ju je njegovo Srce osjećalo jače negiće. Ona je učinila, da se znojio krvlju, da je zavapio na križu: »Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio!« Ali on ju je pored svega toga i ljubio i htio, da nas njom spasi i ohrabri za patnju. Bit će dakle i kod nas unutrašnje muke i uzdaha, ali će biti i utjehe: »Kao što je u izobilju patnja Kristovih u nama«, veli sv. Pavao, »isto tako imamo od Krista i izobilnu utjehu.« II. Kor. 1, 5. »... Sadanja nam naša laka patnja rađa prekomjernu vječnu silu slave...« 4, 16. »... Pun sam utjehe, snalazi me silna radost usred sviju patnja.« 7, 4. »Budite uvi-jek veseli.« I. Sol. 5, 16. »Tko da nas rastavi od ljubavi Kristove? Zar patnja ili stiska ili progonstvo ili glad ili golotinja ili opasnost ili mač?« Rim. 8, 35. Da, i nama će kao i sv. Apostolu, kao i svima svetima, istisnuti patnja i uzdaha i suza, ali će nam ipak biti draga radi Isusa, koji će nam po njoj biti sve bliži, koji će postati »naša radost kroz suze«, kako veli o njemu crkvena pjesma.

* * *

Neka te ne smućuje sreća grješnika, za kakvom jauču bezbošci. Sva njihova »sreća« traje trenutak: »Još malo i grješnika nema; pogledaš mu mjesto i ne nalaziš ga. A blagi će posjedovati zemlju, kušat će slatkoču dubokoga mira.« Ps. 36 10 - 11. Ranjeno će ti Srce Spasiteljevo sve više otvarati oči, i ti ćeš gledati »sreću« grješnika i »nesreću« Kristovih miljenika u sve jasnijem svjetlu. Koliko je u tebi Isusova duha poznat ćeš najbolje po tom, koliko cijeniš i ljubiš patnju. Ako si u tom još nejak i slab, privijaj se sve jačom pobožnosti k ovomu ispačenom Srcu i ono će te naučiti. Kopljem probijeno Srce Kralja tvoga s Kalvarije daje ti lekciju, kakve ti nitko ne može dati, i kad nju do kraja naučiš i usvojiš, bit ćeš mudriji nego da si pokupio svu znanost sviju sveučilišta na svijetu. Onaj, koji je žrtvom na križu pobijedio, uči nas t a j n u k r i ž a, koja je neiskazanom ljubavi zani-jela sva srca svetačka. Samo nigda odstupati od toga Srca, uz nebeske njegove kucaje koračati i vidjet ćeš, da je i najteže breme lako pa i slatko. »Dodatak k meni svi, koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti!« Mat. 11, 28.

M. Pavelić D. L

NE OČEKUJ, DA SVEĆENIK PRIJE TEBE POZDRAVLJAVI

Osobito u nekim našim krajevima je običaj, da katolici ne će pozdraviti katoličkoga svećenika ili redovnika, ako prije on njih ne pozdravi. I znaju se srditi i govoriti: »Kakav je to svećenik, koji ti neće reći ni »Hvaljen Isus i Marija!« kad se s tobom susretni! Kakvi su to danas svećenici!«

Krivo imaš, prijatelju, koji tako govorиш. U starija vremena, kad je među našim narodom bio bijelom vranom bezbožac, lako je bilo svećeniku u čisto katoličkim stranama reći svakomu: »Hvaljen Isus i Marija!« Bio je stalni, da će njegov pozdrav biti rado primljen i pobožno uzvracen s »Navijeke«. Ali danas, u vrijeme, kad ima posvuda nesamo bezbožaca, već i ljutih mrzitelja Boga i svega, što je sveto, kako da svećenik pozdravlja nepoznatu čeljad s »Hvaljen Isus i Marija?« Zar se ne može dogoditi — kao što se i dogadalo — da čuje za uzvrat najbesramniju psovku? Zato ljubiš li taj naš lijepi katolički pozdrav, pozdravi ti najprije njim svećenika, a on će ti uzvratiti kao što treba. A pozdravljam te i lijepim katoličkim pozdravom svakoga, za kojega znaš, da je vrijedan katolik.

P.

NEPREKIDNA MISA.

Na cijeloj krugljji zemaljskoj ima sv. Crkva svojih svećenika i oltara, na kojima se prikazuje Bogu novozavjetna Žrtva, o kojoj govori prorok Malahija: »Od istoka sunčanog do zapada veliko će biti ime moje među narodima, i na svakom će se mjestu prinositi kad imenu mojemu čisti dar; jer će ime moje biti veliko među narodima.« Mal. 2, 11.

I uistinu od istoka do zapada prinosi se Bogu svaki čas najčišći dar — sv. Misa. I kao što naše sunce grijе sad jedan sad opet drugi dio zemlje, isto tako Božansko Sunce Isus ogrijava svojim zrakama s oltara bez prestanka našu zemlju. I dan i noć čita se sv. Misa. Kad je u Rimu ponoć, mise svećenici u zapadnoj Kini, u kraljevini Siamu, na poluotoku Malaki, i u onim dijelovima Tibeta, kamo su dosad prodrli neustrašivi misijonari. U 1 sat poslije ponoći čita se sv. Misa u Bengaliji, gdje imamo i mi svoje misijonare, u Ponišeriji, Kalkuti, na poluotoku Cejlонu, u Madrasu i Maduri. U 2 sata izjutra: Na Malabarskim obalama, u Masuri, Goi i Bombaju. U 3 sati: Na burbonskom otoku i na Madagaskaru. U 4 sata: U Perziji, Adenu, Palestini i jednom dijelu evropske Rusije. Od 5—12 sati kod nas i u okolišnim zemljama, u južnoj Americi i drugdje. U 1 sat poslije podne: U Misuriju. U 2 sata: U Kaliforniji i svim mjestima na obali Tihog Oceana. U 4 sata: U Oceaniji, Gambiji, na Margaretinim otocima, i na Markizima. U 5 sati: Na Sandvičinskom otočju, gdje ima oko 400,000

stanovnika, malne sve sami katolici. Oko 6 sati: U Oceaniji na otocima, koji su nedavno upoznali kršćanstvo, a to su između ostalih Samoa, Tonga, Valis, Futana. U 9 sati: U Novoj Kaledoniji, na Karolinima i Filipinima. Oko 9 sati na otoku Vitiu na kojem su stanovnici bili ljudožderi, dok nisu nedavno upoznali vjeru kršćansku. Oko 10 sati: U Adelaidi, južnoj Australiji, na Molucima, na Koreji i na japanskem otočju. Oko 11 sati: U Perti, u istočnoj Australiji, u Bataviji, u Šangaju, Pekingu i Nankingu.

I tako se eto dan i noć prikazuje Bogu nekrvna Žrtva za spas roda ljudskog. Sjedinimo i mi sva svoja djela s Isusom, koji se žrtvuje u sv. Misi, i prikažimo ih Bogu na čast a besmrtnim dušama na spasenje.

F. M.

TRI ZDRAVOMARIJE.

Cavalla bio vrstan glazbenik. Već od rane mladosti osjećao je veliku sklonost spram glazbe. Otac ga dade na konzervatorij u Milandu, da se tu usavrši za glazbenika. Nego nažalost mladi glazbenik ostao je u najvažnijoj stvari neuk: u svetoj vjeri. Vještost glazbeniku vjerske su stvari bile posljednja briga. Od čitave svoje vjerske pouke sačuvao je samo još to, da je znao izmoliti Zdravomariju. Pa i kad je posve pošao stramputicom, nikad nije propustio, a da ne bi svaki dan izmolio tri Zdravomarije. Iako bi katkada bio jako umoran, a sjetio se već kad je bio u krevetu, da nije izmolio triju Zdravomarija, ustao bi pa bi ih izmolio.

Kad je dovršio svoje nauke, našao si mjesto glazbenika u samom Milandu. Ali on je htio da upozna također druge narode i druge običaje. Stoga se i priključi jednoj skupini glumaca te s njima podje u Tursku. Na Istoku je odmah došao na glas kao vrstan glazbenik. Turci, a osobito Grci i Armenci uvelike su odani glazbi. Cavallu su njegovi učenici vrlo cijenili.

Nego po nesreći Cavalla se doskora poda piču. Ova je strast tako njim zavladala, da ga je doskora dovela na rub groba. Nije mu bilo više od 30 godina.

A šta će biti s njegovom dušom. Gradski župnik, jedan Lazarista, nastojao je što je bolje znao, da ga nagovori na svetu ispovijed. Ali sav mu trud bio uzaludan. Bolesnik nije pokazivao nikakva pokajanja. Nego Božje je milosrđe neizmjerno. Na sam dan svoje smrti bolesnik zamoli, da mu se pozove svećenik, komu se raskajano ispovjedi. Malo prije nego je izdahnuo, rekao je tako glasno, da su prisutni mogli čuti: »Marijo, ti si me izbavila od vječne smrti. Izmolila si mi milost obraćenja radi onih triju Zdravomarija, kojih nisam nikad propustio.«

Zar će nas zaboraviti Marija, ako je se budemo često sjećali?

F. M.

PRAVILNIK APOSTOLSTVA MOLITVE.

Jezgra Apostolstva molitve izražena je ukratko Pravilnikom, što ga odobrila Sv. Stolica u Rimu. Taj Pravilnik glasi:

1. — Apostolstvo molitve jest pobožno udruženje, koje ide za slavom Božjom i za spasenjem duša. Tu svoju apostolsku zadacu ispunja ovo udruženje mislenom ili usmenom molitvom kao i drugim pobožnim djelima, koliko ta imaju moć prošnje te mogu skloniti Presv. Srce Isusovo, da se postigne spomenuta svrha. Stoga, iako se čini da ovo Apostolstvo ima neke točke zajedničke s drugim pobožnim udruženjima, kao na pr. s Bratovštinom presv. Srca Isusova i sa Živom Krunicom, ipak se ono posve razlikuje od

Malá Subotica: Velike Križarice.

sviju tih udruženja svojom svrhom, koja je posve općenita, kao i posebnim sredstvima, kojima se ono služi.

2. — Prema raznolikosti djela, što ih je vršiti Apostolstvu molitve, ima ono tri stupnja. Stoga su u ovom udruženju tri vrste članova.

Prvom stupnju (a taj je glavni i zajednički svim članovima) pripadaju oni, koji svaki dan prikazuju Bogu prema stalnom obrascu sve svoje molitve, djela i patnje u zajednici s presvetim Srcem Isusovim i na sve one nakane, na koje se Isus bez prestanka moli i žrtvuje za nas. Zato svi članovi Apostolstva molitve treba da su prožeti ljubavlju i pobožnošću spram Presv. Srca Isusova. Jer iako ova pobožnost nije svrha Apostolstvu molitve, ipak je ona najmoćnije i najizvrsnije sredstvo, da se svi članovi potaknu primjerom Presv. Srca na žarču molitvu i da im molitva, sjedinjena s Bož. Srcem, bude uspješnija. Napokon se tako lakše postizava i svrha Apostolstva molitve: slava Božja.

Apostolstvo je molitve dakle društvo, koje se posve razlikuje od Nadbratovštine Srca Isusova. Prema tome se za društva, crkve i sve vjernike, što su se upisali u Apostolstvo molitve, ne smije odsada nipošto držati kao da su tim upisani i u Nadbratovštinu Presv. Srca Isusova, koja je osnovana u Rimu u crkvi Sv. Marije od Mira, osim ako ih je upravitelj spomenute Nadbratovštine prema propisima primio.

3. — Drugi stupanj obuhvata one, koji osim dužnosti prvog stupnja, to jest osim molitve, kojom prose Presv. Srce, da ih zagovara kod Oca u njihovu radu za slavu Božju, dodaju druge molitve B. D. Mariji, da isprose pomoć tako moćne Majke i da si osiguraju njezinu pomoć u ovom pobožnom apostolatu za spasenje duša. Ovi članovi mole svaki dan Očenaš i 10 Zdravomarija na nakanu odobrenu od sv. Oca Pape. Ova se nakana objavljuje na početku svakoga mjeseca. Međutim neka nitko ne misli, da je već time pripojen pobožnom društvu Žive Krunice ili da se i na njega protežu odredbe, kojima su vezani članovi toga društva, to jest da moleći krunicu moraju razmatrati o otajstvu, koje je doznačeno svakoj skupini od 15 članova.

4. — Trećem stupnju pribraju se oni, koji ispunjavaju dužnosti barem prvog stupnja te nastoje osim toga, da uklone zapreke koje smetaju, da naše molitve Bogu za spasenje duša ne donesu svoga ploda.

Zato svaki mjesec ili svaki tjedan, prema odredbama Papinskoga pisma od 10. veljače 1882., primaju naknadnu Sv. Pričest, nastojeći da njome ublaže Presveto Srce vrijedano grijesima ljudskim, da milostivo primi naše molitve. Po tome svi, koji pripadaju ovomu trećem stupnju, primaju spomenutu sv. Pričest prema pravilima, što ih je usvojilo pobožno Udruženje Naknadne Pričesti, te postaju članovima toga Udruženja i dobivaju njegove oproste.

5. — Isto tako, premda se Bratovština »Svete Ure« razlikuje od Udruženja Apostolstva molitve, ipak svi članovi Apostolstva molitve, koji prema propisima obavljaju pobožnost »Svete Ure«, da ublaže Presveto Srce Isusovo opsipano pogrdama ljudskim, i zato, da Ono milostivo usliša naše molitve, imaju pravo na sve duhovne milosti, što ih prema pismima Pija IX. od 13. svibnja 1875. i Leona XIII. od 30. ožujka 1886. imaju oni, koji obavljaju tu pobožnost. Ali nikomu nije dopušteno da dodaje druga pobožna djela Apostolstvu molitve, ne dirajući međutim u vlast, što je pojedini biskupi imaju u svojim biskupijama.

6. — Vjernici, koji su upisani u ovo pobožno udruženje te se više nego drugi ističu u pobožnosti, gore žarčom revnošću za spasenjem duša, pa se radi toga zovu revniteljima ili revniteljicama, treba da svim silama nastoje, kako bi što više uradili za slavu Božju, za spasenje duša i za štovanje Presvetoga Srca Isusova, prema Pravilniku Apostolstva molitve.

Stoga neka se sastaju u određeno vrijeme, da vijećaju o sredstvima, koja im se čine najprikladnija za ovu svrhu.

7. — Glavno sjedište ili središte ovoga Udruženja nalazi se u Rimu. Njegov generalni upravitelj jest general Družbe Isusove, koji može svoju vlast predati drugome, koga sam izabire.

8. — Osim generalnog upravitelja Apostolstvo molitve ima biskupijskih i mjesnih upravitelja za svaku središnjicu. Biskupijski upravitelji, koje ima odrediti biskup za granice svoje biskupije, dobivaju vlast od generala Družbe Isusove ili od generalnog upravitelja, koga je ovaj postavio mjesto sebe. Mjesne upravitelje pojedinih središnjica postavlja s odobrenjem biskupa biskupijski upravitelj. Biskupijski kao i mjesni upravitelji podložni su biskupima i u svemu onome, što se tiče spomenutih djela pobožnosti, izuzevši ono, što bi bilo proti Pravilniku odobrenom od Svetе Stolice.

9. — Da tko bude primljen kao član Apostolstva molitve, dosta je, ako upravitelji pojedinih skupina upisu njegovo ime u Imenik svetišta ili mjesta određena za pobožnost, gdje je Apostolstvo osnovano, i da mu se dade Upisnica. Nije potrebno da se popis imena šalje glavnoj središnjici.

10. — Oprosti i druge povlastice, što ih Pape dosada podijeliše per concessionem ili per extensionem u prilog spomenutih djela Apostolstva molitve, vrijede i dalje. F. M.

LIJEPO ĆU SE GOSTITI...

U Kapdencu u Italiji misijonari držali misije, koje su svršavale na Uskrs. Odaziv bio veoma dobar.

Na Veliku je subotu vlakovoda Laviale ismjehivao svoje druge, koji su željeli ovom prigodom pristupiti sv. Pričesti. Govorio je:

— Kad bih samo mogao, najradije bih raskomadao misijone. Dok vi budete kod Mise i Pričesti, ja ću se lijepe pogostiti. Ja znam, kako valja živjeti. Samo glupaci idu u Crkvu.

U određeni sat vlakovoda krenu vlakom i prispije na bližnju stanicu. Snovao je i u mislima uživao, kako će se lijepo gostiti.

Ali eto nesreće. Prije nego što će s vlaka saći, s prozorčića pogleda, je li sve u redu. U taj čas spopadne ga jaka vrtoglavica i na zemlju se sruši. Putnici pohrliše, da ga pridignu. Iza kratkog vremena na stanicu izdahnu.

Onog su dana mnogi primili naknadnu sv. Pričest. Izlazeći iz crkve sažaljevali su obitelj pokojnikovu i u razgovoru govorili: »S Bogom salene male«

S. Dragičević D. I.

KRIŽARI I KRIŽARICE

VITEZ SRCA ISUSOVA.

17. srpnja probudilo se ljetovalište S. na novi život. 120 daka unišlo je uz pjesmu i viku u svoj ljetnikovac. I doskora je odjeknuo njihov smijeh i pjev i po starom parku i u okolnim šumama i na obalama jezera.

Tu je bio i Darko sa svoja tri druga.

Svakog je jutra išao u grad na sv. Misu. Pridružili mu se Alfonzo i Ivica. Branko nije išao.

— Ah, reče, ja sam izjutra tako lijep, a i dosta je u nedjelju. Ostali vam se samo smiju što idete svaki dan.

No oni su ipak išli i radi tog su dobili nadimak bogomoljci. Ali oni se na to ni ne obaziru. Kad su ih bockali, samo se smiješili i šutjeli.

Jedva prošlo nedjelju dana, već im se još neki priključili. Doskora svaki dan bilo ih u crkvi desetak a katkada i dvadesetak. S vremenom i ostale prode veselje u ruganju. Pa i tako je sve badava!

6. kolovoza, na prvi petak, bio je dan radosti za tri viteza. Božidar je predobio još dva viteza i tog su jutra kod sv. Pričesti primili »viteški udarac« od svog Kralja. Jedan je bio realac a drugi gimnazijalac. Ovaj je želio da bude svećenik. Obojica su bili prijatelji, a Darko je opazio da su svako jutro išli na sv. Pričest. I kad se jednoć šetao s njima kroz šumu, ispri povjedio im svoju tajnu. Obadovojica se vrlo rado odazvaše. Sve je bilo pretreseno i 6. kolovoza određen kao dan »viteškog udarca«. Božidar i Alfonzo se raspitali kod župnika, bi li smjeli ministri rati u 7 sati kod Mise s blagoslovom.

— To se zna. Svjetu će biti dragó, što đaci ministiraju.

Sva petorica se pričestili, a ova dva nova su molila Špasitelja, da ih učini vitezovima.

Iza doručka su zajedno sjedjeli u parku. Iz očiju im odsijevala radost zbog današnje svećanosti. Pričali su o svojim planovima.

— Na našoj školi nema kongregacije — reče vitez-realac, a ja bih tako rado bio zbornik.

— Tko vam je vjeroučitelj? upita Darko.

— Dr. G., izvrstan profesor, svi ga jako volimo.

— E pa mogao bi do godine osnovati kongregaciju.

Realac je nešto promišljaо a onda će:

— Mislim da će htjeti. Odmah ću mu danas pisati. Imam ovđe nekoliko saučenika, nastojat ću da ih već sad predobišem.

Kod ručka se šetao direktor po blagovaonici. Božidar se
digne sa svog mjesta.

— Molim, bismo li se smjeli popodne voziti u motornom
čamcu?

— Tko to?

— Nas petorica.

— Dobro, pola sata, ali ne dulje. Ne smijete previše novaca
trošiti.

U 4 s. su otišli u grad; pohodili Isusa u crkvi, a onda hajde
na jezero. Ušli su u čamac. Božidar plati vozarinu, sjednu i čun
već pode uz šum valova. Preplovili su jezero uzduž, a onda se
velikim zaokretom uputili kraj stijenja i šuma natrag u grad.

Na to se uspnu na jednu hridinu, na kojoj je bila Gospina
kapelica. Nikog nije bilo gore. Klekli su pred sliku Majke Božje.
Božidar je predmolio Posvetnu molitvu kongreganističku. A onda

Vinkovci: Križarsko bratstvo.

polijegaše po travi. Gledali su dolje na jezero, na krovove kuća i
veselo čavrljali. Sunca je već nestalo iza brda. Sedam udaraca
na gradskom tornju opomenu ih, da se treba vraćati.

Tako su proslavili dan viteškog udarca. Kakogod se Darko
osjećao radosnim i sretnim, ipak je mučila njegovu dušu potajna
žalost: briga za Branka. Čudno se vlada. Druži se s onima, što
mrze vjeru i porugljivo o njoj govore. Prema Božidaru nekako se
smeteno vlada, s drugima je raspušten i divlji. Darko je osjećao,
kako mu se Branko ugiba. Slutio je, radi čega. Tiho je prinio
mnogo žrtvu i svake se večeri molio za dušu svoga prijatelja.

Nije dugo potrajal, a Darko je već novi nacrt zamislio. Evo
kako je do toga došlo: Jednog je dana opet izlazio iz crkve. Kod
vrata je bio veliki misijski križ. Gledao je zaprašene i zastarjele

datume pučkih misija. Zadnji je broj 1906. Dakle već 20 godina bez misija! Tad mu sinu poput munje smjela zamisao: Molit ču g. župnika da se drže misije. Taj plan saopći svojim priateljima. Sutradan pohodi g. župnika. Taj ga već poznavao. Prijazno ga primi. Božidar mu predloži svoju molbu.

Župnik se zapanji. Napokon će:

— Ali stvar nije tako jednostavna, ko što misliš. Već sam prije par godina htio, ali nisam dobio misijonara. Gdje ču ih sada naći? A na misije valja i dobro pripraviti ljude. Ja sam već ostario i boležljiv sam te ne mogu više preuzeti toliki posao.

— Velečasni, Darko će, ako dopustite ja ču pisati upravitelju naše kongregacije. To je jedan Isusovac, i on će se sigurno pobrinuti za misjonare. Kod priprave vam možemo pomoći ja i moji prijatelji. Mi ćemo u svaku kuću odnijeti pozivnicu. Tako smo i jednom drugom zgodom radili.

Božidar je tako uvjerljivo govorio, da je župnik na sve privolio. Još iste večeri otpotova pismo upravitelju.

Iza 4 dana stiže odgovor: »Ako je pravo g. župniku, doći ču s još jednim ocem te ćemo održati misije u prvoj sedmici rujna.«

Do misija bila još dva tjedna. Kroz ovo vrijeme valjalo se vitezovima Srca Isusova dati na važan posao. Zaredali su od kuće do kuće noseći štampane pozivnice i moleći u ime župnika, da bi svi sudjelovali kod misija. Ljudima bilo teško odbiti molbu. Gotovo svi obećaše, da će doći. I u dačkom se domu radilo... Direktor je dopustio dacima da idu na propovijedi.

Dva dana prije misija stigoše misijonari. Božidar, Alfonzo i Ivica čekali su upravitelja na stanicu. Radosna li sastanka!

Još isti dan pohodi upravitelj dački dom. Održao je zanimljivo skioptikonsko predavanje. Samo nekoliko ih nije došlo. Medu tima je bio i Branko...

Darko je pričao velečasnom o novim vitezovima Srca Isusova. Sutradan se sva petorica nadoše u župnom dvoru i tu su proveli neko vrijeme u povjerljivu razgovoru s upraviteljem. A onda su ga pratili na pohodu kroz grad. Sve je pozdravljalo i radoznalo promatralo странog svećenika. Svjetu se svidjela njegova vedra i ljubazna pojava.

Kod otvorenja misija bila je crkva dupkom puna. Na koru su bili ferijalci iz dačkog doma, kod oltara Božidar i prijatelji u ministrantskom odijelu.

Nastaviti će se.

F. Weiser D. I.

Francis Trochu - I. Filipović D. I. — **Župnik Arski sveti Ivan Marija Vianney**, 8° str. 251. — Djelo pohvaljeno od franc. Akad.

Djelo je u svom francuskom originalu bilo oduševljeno primljeno kao remek-djelo svetačke biografije. U kratko je vrijeme bilo prevedeno u gotovo sve evropske jezike. Cijena d. 25. Narudžbe: Uprava Glasnika S. I. Zagreb I. 147.

MISNI SAVEZ I DRUŠTVO SV. IGNACIJA.

Svaki dan sv. Misa. Tko pošalje 20 dinara, taj postaje članom Misnog saveza i prema njegovoj nakani čita se u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu svaki dan sv. Misa. U isto doba dotičnik postaje i članom Društva sv. Ignacija. Badava će dobivati listić »Vijesti o radu Družbe Isusove i Društva sv. Ignacije«. Dom duhovnih vježba lijepo radi. Dosad je održano u njemu mnogo tečajeva duh. vježba: za radnike, svećenike, mladiće, učenike i sveučilištarce. Svi narodi imaju danas svoje Domove duh. vježba. Tko je omogućio, da i mi Hrvati imademo svoj Dom u Zagrebu na Jordanovcu? Članovi Misnog saveza i Društva sv. Ignacije. Čast ovako požrtvovnim katolicicima!

Upute o Misnom savezu i Društvu Sv. Ignacija daje

A. Alfrević D. I.

TEČAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI OD OŽUJKA DO LIPNJA 1933.

Za muške u Domu na Jordanovcu 110.

Ožujak:

2.—6. za sveučilištarce.
13.—17. za muževe iz trgovista i obrtnike.

Travanj:

11.—15. za dake 7. i 8. razr. sred. šk.
12.—16. za višu inteligenciju: profesore i t. d.
18.—22. za svećenike.

Svibanj:

25.—29. za posebnike i umirovljenike.

Lipanj:

3.—6. za radnike 2 dana o Duhov.
22.—26. za revnitelje Srca Isusova.
28.—2. VII. za dake.

Za ženske u Domu na Vrhovcu 43.

Ožujak:

1.—5. za sveučilištarke.
20.—24. za gospode iz društava.
27.—31. za djevojke iz društava.

Travanj:

3.—7. za građanke.
11.—15. za učenice 7. i 8. raz. sr. šk.
17.—21. za gospodice, osobito obrt.

Svibanj:

1.—5. za gospode viših krugova.
21.—25. za djevojke.

Lipanj:

3.—7. za gospodice osobito činovn.
12.—16. za žene sa sela.

Koji žele prisustvovati kojemu tečaju, treba da se 7 dana unaprijed javi. Tečajevi počinju u 7 sati večer prvega od gore spomenutih dana, a svršavaju u 7 s. ujutro zadnjega dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 dinara.

Prijave prima i upute daje:

za muške:

Uprava Doma duh. vježbi
Jordanovac 110. Zagreb.

za ženske:

Uprava Doma duh. vježbi
Vrhovac 43. Zagreb.

»Muž i žena« 2. izdanje (32 stranice).

Poučava jezgrovilo kao katekizam. Preporučuje se svim oženjenim i udatim osobama i onima koji hoće da stupi u ženidbeni stalež. Poučava jezgrovilo, jasnim pitanjima i odgovorima. Cijena d. 4. Narudžbe: Uprava Glas. S. I. I. 147.

VIJESTI

BAŠKA. Svetlo vrijeme Došašća Isusova bilo je namijenjeno duhovnoj obnovi naše župe. Od 11. do 18. prosinca imali smo sv. Misije. Vodili su ih O. T. Jagrić i O. N. Buljan Isusovci. Narod je listom hrlio u crkvu da sluša propovijedi, da se ispovjedi i pricesti. Imali smo u ono osam dana oko 4000 sv. Pričesti. Držali smo tri krasne procesije: prvu na čast sv. Josipa s posvetom naših obitelji, drugu na čest Srca Isusova s obnovom posvele Presv. Srcu, a treću s Presv. Sakramentom. Narod je svih osam dana sproveo u svetoj sabrnosti, a zadnjih su se dana duše vjernika digle do zanosa, koji se najbolje ospazio kod rastanka. Oce misjonare pratio je narod komad puta s mjesnom glazbom u svečanoj povorci. I staro i mlado i dječica sitna, sve je zanosno klicalo i pozdravljalo misjonare te im zahvaljivalo na trudu, molitvama i žrtvama, što su ih u ono osam dana obilato prikazali dragomu Bogu za spasenje naših duša. Društvo djevojaka revnovalo je sve ove dane za čest Presv. Srca. A već prije sv. misija slale smo molitve Svevišnjemu za obnovu župe. Kroz šest nedjelja obavljale smo na tu nakanu jedan sat skupnoga klanjanja Presv. Sakramentu. — Neka bude hvala i čest Presvetom i Preslatkom Srcu Isusova za milosti, kojima nas je tako obilato obasulo!

D. Pajalić, glavarica.

HUMAC D. Skupilo se nas tridesetak djevojaka te zamolismo g. župnika, da i kod nas osnuje Djevojačko društvo S. I. G. župnik vrlo se rado odazva našoj želji i oživotvorio ju na Duhove 1930. Od toga dana hvala Bogu lijepo napredujemo. Sastajemo se na pouku dvaput u mjesecu, a svake prve nedjelje stupamo zajednički Stolu Gospodnjem. Dosta je članica upisano i u druga požna društva.

Ivka Martinović.

JABLAC. 6. — 13. XI. doživjeli smo slavlje sv. vjere kakva se još ne spominjemo. Vel. oci franjevc i P. Dodić držali nam misije. Uvjerljive i dirljive njihove propovijedi privlačile svijet u crkvu i da sluša ko ukopan. Skrušeni izmjerenjivali smo se odredenim rasporedom u ispovijedaonici, pa je podijeljeno 1100 sv. Pričesti. Misjonarima i veleć. našem župniku g. Butoru bio to nadčovječan trud, ali ga njihova ljubav i revnost naroda zasladiila. Uz ostale misijske svečanosti bila je i procesija na groblje, gdje je oživjela i ljubav milima i vjera u blaženu vječnost. Bratovština Presv. Srca prije kojih 20 god. osnovana, dobila je desetak novih članova. Zahvalni vlč. Ocima misjonarima molimo Gospodina, da posijano od njih sjeme donene stostrukri rod.

I. M.

JELSA NA HVARU. Družba kćeri Marijinih proslavila je 9. XII. svoju 20-godišnjicu osnutka procesijom Gosi od Zdravljia na Račiću i svečanom posvetom. Prijavilo se više novih članica. — Djevojačko društvo S. I. utemeljeno je g. 1929. od O. Michielija D. L. takođe napreduje. Mnoge članice primaju naknadnu sv. Pričest i više puta u mjesecu. Neke se brinu i za ukraš oltara. Na Stjepan-dan priredila su oba društva s Malim Podvornicima Presv. Sakramenta lijepu uspjelu večer sa pjevanjem, deklamacijom, razgovorom o sv. mučenicima i krasnom životu slikom sv. Janje među anđelima u bengalskoj rasvjeti. Držale se sve dobre duše svojih društava, koja im tako lijepo pomažu usavršavati se!

V.

MOLVE. Naše Društvo muževa još se nije konačno ustanovalo, ali smo eto 22. XII. na dan klanjanja u našoj župi ipak već po četvrti put zajedno prisupili sv. Pričesti. Radimo i da se osnuje Katolička Čitaonica, da skupno pobjijamo bezvјersku štampu. Bratski istupamo i radimo sa društvom muževa iz Repaša, a molimo Vas, da nam što prije dodete i osnujete stalno društvo za kat. muževe.

Šadek Josip.

KNJIGE

ISKRICE LJUBAVI SVETO OTAJSTVENOMU ISUSU. Cijena tvrdo vezana 15 d., meko vezana 10 d.

VJEĆNO SVJETLO je nastavak razmatranja knjige »Iskrice ljubavi».

Cijena 8 d.

PRIPRAVA ZA PRVU ISPOVIJED I PRİCEST. Cijena 15 d.

ZASTO LJUBIM SVOJU CRKVU. Cijena 10 d.

OD EUHARISTIJE K PRESVETOM TROJSTVU. Cijena 10 d.

TEREZIJA NEUMANN. Poruka iz Konersreutha. Cijena 5 d.

ZIVKO DIJETE EUHARISTIJE. Cijena 5 d.

Sve ove knjige dobivaju se kod: Župnog ureda svete Marije u Zagrebu, Kaptol 3. kao i u sakristiji iste crkve.

SUBOTIČKA DANICA, kalendar za g. 1933. Ove godine slavi svoj zlatni jubilej. Uz poučne, pobudne, vesele članke ističu se 2 lijepe igre. Preporučujemo. Cijena 10 d. — Narudžbe: Subotica, Harambašićeva ul. 7.

SELO I GRAD, književni almanah, uređuje Petar Grgec. Peto godište ovoga lijepog almanaha okupilo je trideset i trojicu suradnika pisaca pouke, pripovijedača i pjesnika. Sadržajem oplemenjuje srca, zanosi za sve lijepo i dobro. UKusno je opremljen. Naručuje se kod Društva sv. Jeronima, Zagreb trg Tomislava 21. Cijena d. 30. — (za članove d. 25.).

»KONGREGANIST I KONGREGANISTICA«

knjižica za članove Marijinih Kongregacija, četvrto popravljeno izdanje. Ovaj dugo očekivani priručnik ima kao i prije 3 dijela. U I. dijelu »Pravila i ustavovi« nalazi se kao uvod kratka povijest M. K. uopće i kod nas. Zatim su tu redom: opća pravila, poglavarnato, vijećanje, počasni članovi, oprosti, obredik kod primanja i proglašenja novog poglavarnata. Dio II. sadržava »Pobožnosti i običaje u M. K.« Tu su: svagdanje molitve, zatim pobožnosti na nedjeljnim zborovima. Izatoga dolazi: obnova posvete, neke osobite vježbe u M. K., molitve kod vijećanja, krunica, molitva sv. Josipu, mala služba B. D. M.: večernja i povečerje, pa mala služba Neokaljanoga Začetka i dodatak. — U III. dijelu su »Različne opće molitve«: jutarnja, večernja, sv. Missa Neokaljano Začete, isповјedne i pričesne molitve, pohod Presv. Sakramenta, Litanije Presv. Imena i Srca Isusova pa sv. Josipa, pobožnost u čast sv. Alojziju i sv. Staniku s njihovim litanijama, pa još neke lijepe molitve.

Cijena je priručniku prema uvezu: u platnu Din. 10., u platnu sa zlatorezom Din. 25., u koži sa zlatorezom i futeralom Din. 40. — Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova« Zagreb I. pp. 147.

PRILOG

Darovi u prosincu 1932.

Za sv. Mise: Amerika SM Dol. 1.— Budling LG 25 Desmoine Y. KJ Dol. 1.— Dunlo Pa. HP Dol. 1.— Farmington Ill. MM Dol. 30.— Hurley Wis. KT Dol. 1.— Kreka JB 15 Mystic Yova CK Dol. 3.— Orolik RD 40 Pittsburgh Pa. BS 27 Split NN 50 Thorp Wasl. JB Dol. 3.— Varvara MN 40 Vel. Brdo FS 40 Zagreb AJ 15.

Za Svetište S. I.: Krk MH 200 Pašac RF 30 Pučišće MV 20 Sleme TG 10 Vel. Pisanica AF 7 Vinično SD 20 Zagreb JK 60 NL 25.

U čast S. I.: Aleksićna KD 100 Amerika FK 28 Bjelovar AS 3 JP 15 Brod n/Savi DE 30 Cleveland Oh. KN Dol. 1.— Donji Miholjac MS 50 Generalski Stol ME 10 Glina ML 10 Kosinj JB 500 Krapina VV 20 Krivac MA 10 Moslavina JB 25 New York C. NŽ Dol. 1.— Peteranec TŠ 5 Podgajci AB 10 PK 10 Sikirevci KJ 10 Slanje PN 25 Subotica KK 20 Torjanci JK 10 Tubelj MM 10 Varvara MN 45 Zagreb MK 5 TH 10.

U čast S. I. Majci B., sv. Josipu, sv. Tereziji M. I. sv. Antunu i sv. A-post. Tadeju: Bjelovar IM 200 Krivac MA 10 Petrinja ŠN 20 Zemun TS 100.

Za rođ. Glasnika S. I.: Bjelovar MP 5 B. Breg MN 10 Dekanovec LK 25 Gakovo MM 25 Gospic ŽS 100 Gradište JM 4 Gruda NN 15 Karlovac RV 10 Končanica MM 5 Kreka FS 5 Krivac MA 10 Kukujevići AP 10 LT 10 Kupine LS 102 Maribor VC 5 Metković TD 15 Mitrovica MP 10 New York C. AA Dol. 1.— NT Dol. 1.— Novi Vinod. DD 20 Ogulin KC 5 Omišalj KA 100 AA 20 Sisak HT 10 Split NN 20 Sušak AS 5 Sv. Gjuraj AL 10 Tivat MA 5 Travnik KD 5 Turbe MV 5 Varaždin BI 10 Var. Toplice MV 15 ŠA 20 Vel. Grđevac DH 10 Vel. Kikinda IJ 20 Vel. Pomoćni VF 10 Vrbanja KS 10 Vrbnik SI 10 Zagorje RI 10 Zagreb AB 15 AB 5 AB 85 BK 5 DF 5 EK 5 EM 5 FC 5 IB 5 IK 5 IK 5 JB 5 MB 5 MG 25 MM 20 MR 5 MŠ 15 MV pet d. NL 10.

Za Kruh sv. Antuna: Amerika HL 50 c. Drenovci NN 10 Ilok KA 10 Kostajnica AF 50 Krivac MA 10.

Za ulje pred Svetohraništem: Novi Sad TL 65 Varaždin JP 10.

Za naše misijonare: Chicago NN Dol. 110.— Dolegna MP L. 7.50 Most St. Aignin MB 20 Travnik PZB 40 MSMS sakup. na dan Misije 346 Subotica KK 10 Vis KL 5 Zagreb JK 60.

Za odkup i pokrštenje pog. djece na imena: Terezija M. I.: Bihać LV 100 dječaka na Josip i djevojčicu na Marija: Čakovec MD 200 djevojčicu na Marija: Split DB 100.

Savez Društva sv. Ignacija.

Sv. Mise: Hercigonja Stjepan i Franjo Pregrada pokojnici d. 30.— Skance John, San Francisco, 132 Cervantes Blvar, California Dol. 1.— Horvat Jakob Zagreb d. 20.— Ban Katarina Zagreb za Dragutina Ban i pok. kćerku Tereziju Ban d. 40.—, Kalajdić Viktorija Nuštar za pok. roditelje i supruga d. 20.—, Dončević Vilim Sv. Ivan Žabno za petoricu živih i devenoricu pokojnike po nakani d. 280.—, Ban Pavilina Mrkopalj za pok. Ivana Ban d. 20.—, Heinzel Karla Zagreb d. 20.—, Domonik Tonka, Trstenik za pok. Ivana Piasevoli d. 20.— Šoletić Vinko Koločep d. 20.—, Braun Katarina Dobrljin za sreću i zdravlje d. 20.—, Krznarić Katica Zagreb za pok. Matu Sertića i oca Razvala d. 40.—, Sučić Srećka Premuda d. 20.—, Filipović Marko Sarajevo d. 20.—, Vilhelm

Viktor, *Podgajci* d. 20.— Prstes Marija *Ke. Mala* d. 20.—, Sestre Milosrd. bolnica *Bjelovar* za 4 60.—, Štimac Josip *Carevdar* d. 220.—, Stolnik Kata *Marčan* d. 20.—, Cepanić Matilda *Varaždin* d. 20.— Merala Matej, *Zagreb* i Leš Tomo po 20.—, Burić Gabrijela *Zagreb* za sebe i svog sina Luju d. 40.— za svojeg pok. supruga Ljudevita d. 20.— te za pok. svoje roditelje Ivana i Margaretu Mahin d. 40.—, Masnec Rezika *Zagreb* za svoju sestru bolesnu d. 20.—, Lehman Marija *Zagreb* po nakani d. 20.—, Knezi Djuro *Svetozar Miletić* za pokojne: Gjenu Knezi, Vitu Knezi, Pero Knezi, Ivu Vidaković, Aleku Šibalin, Mariju Dujmović, Mariška Knezi d. 140.—, Janjić Jula *Bar*, *Petrovo-selo* d. 20.—, Bać Helena *Sarajevo* po nakani d. 40.—, Dogan Obitelj *Banja Luka* po nakani d. 20.—, Živković Marijan *Domaljevac* d. 20.—, Lehman Marija *Zagreb* za pok. brata Rudolfa d. 20.—, Kolar Mile *Brd. Stupnik* za Milu i Mandu Kolar d. 40.—, Odobašić Mato *Dol. Vrba* d. 20.—, Bučkal Julka i Juraj *Belec* d. 40.—, Čunčić Josip *Cvetković* i Magdalena Čunčić d. 40.—, Šurbek Manda *Poljana* d. 30.—, Kozelka Ivo *Sela kraj Siska* po nakani d. 40.—, *Zagreb*: Petroci Juraj-Dekan d. 40.—, Morović Antonija d. 40.—, Sedej Sofija d. 20.—, Sever Danica d. 20.—, Kuntarić Eva d. 20.—, Strapajević Angela d. 50.—, Vinkovci: Krizmanić Mihajlo po nakani d. 25.—, Krizmanić Katica po nakani d. 25.—, Skoplje: Ruščić Špilo za pok. majku Anticu Ruščić d. 20.—, Ruščić Magdalena za pok. oca Lovru Kirigin d. 20.—, Marić Kata *Kreševo* d. 30.—, Moharić Anto *Odžak* d. 20.—, Kotzman Robert *Daruvar* za svoju obitelj d. 20.—, Vladislavljević Luka i Marija *Račinovci* d. 40.—, Lucijanović Janko *Karlovac* za sreću u obitelji i pok. Matiju Bata d. 30.—, Šeketa Milka *Bjelovar* d. 20.—, *Zagreb*: Jamnický Marija za sebe d. 20.— za pok. Reginu Jamnický d. 20.—, Juranić Maksimilijan d. 20.—, Borošak Emil za spas svoje duše d. 20.—, Strbec Sofija za spas svoje duše d. 20.—, Dittmajer Franciska d. 20.—, Zeljak Franciska za svog sina Miroslava d. 20, Laboš Olga po nakani d. 20, Dokozić Julija za pok. oca i brata Antuna Cerera d. 20, Dokozić Julija za dobru namjenu svoje obitelji d. 20, Ivančević Juro d. 20, Sambol Ivana d. 20, Rihtar Franjo za pok. oca Adolfa d. 20, Martinčević Anka d. 20, Habrić Tomo d. 20, Leopold N. d. 20, Matić Katarina d. 20, Prohaska Gizela d. 20, Čorak Adela 20, Kajba Amalija d. 20, — Vukasovich Mate i Marija 1431 Monticello ave, *Chicago III.* 50 c. — Kovačević Antonija 1636 W18 pl. po nakani 1 Dol. — Kararić Andrija *Sarajevo* d. 20, Tkalčić Klara *Gor. Pustakover* za pok. članove obitelji d. 20, Društvo Djevojaka S. I. *Mali Ston* d. 20, Obuljen Don Pero d. 20, Školske Sestre *Badija* d. 20, Voćin: N. N. d. 20, Volf A. d. 20, Biondić Marija *Podvinje* za svoju obitelj i sviju pokojne d. 20, Jakopović Marija *Bjelovar* d. 20, Bosanac Katarina za svog bolesnog sina Viktora d. 20, Ćović Anka ud. *Mošćenica* za pok. roditelje Štefana i Mariju Crnjaković d. 20, Ćop Mate *Dobrinj* za pok. svoje i pok. tasta d. 20, Ložički Stjepan *Mala Gorica* za svoju obitelj d. 100, Babić Manda *Haganj* d. 20, Baršić Janko *Velika Jelsa* na svoju nakantu d. 20, *Canton III.*: Sepić Franca za svojeg sina pokojnog Tonija Sepić 50 c. i za pok. brata svojega muža i njegovu ženb pok. Ivku Sepić dol. 1.—, Vinski Ana *Etna Pa.* 301 Butler str. 25 c. Kulišić Katarina 33 Hickory St. 25 c. Tokić Josip *Stari Bar* d. 40, Zelić Ilija *Novi Šeher* d. 20, Marković Barbara *Sarajevo* d. 20, Mlakić Andrija *Golo Brdo* d. 20, Mihanović Matej *Solin* za svoje pokojne d. 20, Živić Marija-Sikirević d. 20, Hruška Franjo *Ivankovo* za pok. Ružu Wagner d. 20, Gvozdanović Vladislav Berkasovo d. 20, Margetić Ivka *Pažurovec* za svoje pokojne d. 100, *Moslavina*: Kupanovac Mara za svoje pokojne d. 20 i za duše u čistilištu d. 20, Kupanovac Franca za duše u čistilištu d. 20 i za svoje pokojne d. 20, Mataković Miško i Franca za svoje pokojne d. 20 i za duše u čistilištu d. 20, Grgić Antun *Bebrina* po nakani d. 20, Mesar ud. Kata *Marija Bistrica* za svoju djecu d. 20, Štiglić An-

tonija Chicogo za pok. obitelji; Valentim Štiglić, Vinko Kvaternik i Pavle Kvaternik dol. 1.— Majić Grgo težak Vitina d. 20, Lipovac Marija *Des Moines Iowa*, za svoju djecu dol. 1.— Podreparac Josip *Kansas City Kan.* za pokojne po nakáani dol. 1.— Jurkovich obitelj *St. Joseph Mo.* po nakani c. 50.

Darovi i članarina: Ferencic Anka učiteljica Lun d. 10, Mutić Simo Vareš d. 10, Pazelj Clementina *Yoliet Ill.* po nakani za Katarinu Pozelj dol. 1.— Vilibald G. *Sarajevo* d. 20, Sueško Ana 516 *Palmer Youngstown Ohio 58 c.*, Bosanac Ana 58 *Cipress str. 50 c.* Šantak Stjepan *Vinkovec* d. 40, Sepić Franca *Canton Ill. 50 c.*, Opravić Ana *Priulaka* d. 10, Debogović Dr., *Mala Gorica* d. 10, Debogović Dragutin *Kraj Donji* d. 10, *Sikirec:* Lučić Marija d. 10, *Karlovac:* Lesić Marko i Jaga d. 20, *Dobrljin:* Hrdlička Franjo, Vukšić Marija, pok. Pavao Vukšić d. 30, *Brno:* Horvat Marija d. 20, *Kuzminec N. N. N. N. d. 60, Makarska:* Klarić Mato d. 20, *Marija Bistrica:* Glaser Marija 100 d, *Prezid:* F. U. 100 d i za Dom duh. vjež. 100 d, *Rasinja:* Badaha Terezija 120 d, *Remete:* Dolovčak Mirko 20 d, Gjurak Josip 30 d, *Rogoznica:* Benedikt E. Grba za Graovac Benu i Katu d. 20, *Stupnik:* Pisker Cenko 20 d, *Vinkovci:* Horvat Anka 20 d, Obajdin Marija za pok. majku Julu Obajdin i za Franjku Krubek d. 40, *Vukovar:* Koch Jure 20 d, *Sušak:* Dobrila Marija 60 d, *Zagreb:* Strapajević Angiola d. 20, Munger Valent d. 20, Munger Dragica d. 20, Sambol Ivana d. 20, Krznarić Josip d. 20, Kojkić Josipa d. 10, Heckel Josipa d. 10, Marošević Marija d. 10, Vrbanec Irma d. 10, Stipetić Janko 20, Galeković Slava 20, Kamenski Anica 20, Richter Vera za pok. brata Milana Marakovica 20, Blažeković Obitelj 20, Vizner obitelj 20, Galović Dragica 20, Galeković Ana 40, Galeković Bara 20, Galeković Franjo 20, Cvetnić Stjepan 20, Zovko Ana 20, za pok. 20, F. B. 20, FB 20, FS 20, Vihmal Danica 20, Marketi pok. Alojzije i Terezija 20, Šarić Franca 20, Markus Ana 20, Kolačko Obitelj 20, S. M. 20, Madle obitelj 20, Marošević Marija učit. 20, Srećes obitelj 20, Jazbec pok. Aleksander 20, Snajderek Elizabeta 20, Blažeković pok. supruzi 20, Galović pok. Dragica 20, Solten Julka, Alfred 40 d, Jagodić Anka, Franjo 40, Štimac Milka za: pok. rod. Antuna i Julijanu Marušić; Antuna i Mariju Štimac; za pok braću Franju, Matu, Antunu i Milana Štimac; za: Milku, Josipa, Uroša, Branku, Vladimira, Maju i Jovicu Štimac, za Peru i Andriju Marušić, za sve duše u čist. za Julku i Frana Glagoršić 200 d, Brestić N. za: pok. rod. Albrechta i Rozu Breithut, za pok. brata Ferdinanda Breithut, za pok. švog. Zenku Grünhut za živu braću i sestre Dragutina i Ivana Breithut, Miroslava Brestić, Louisu Reich, Johanan Batušić, Matildu Juričić, Milku Pi-kard i Mariju Stopar, za ženu Zofiju Brestić, za Karla i Sofiju Bürger i za duše u čistilištu 320 d., Stelcer Vjekoslav 20, Rusan pok. Karolina 20, Majcen Emilia 20, Pilek Francika 20, Horvat pok. Josip 20, Porodec Jelena za Franjku i Pavla pok. Porodec, za Maricu i za duše u čistilištu 100 dinara., pok. Stjepan Majkas 20, Vilim Marketi 20, pok. Jozefina Radočaj 20, Krasovac Marija 20.

ZAHVALNICE

IZMIRUJE, SVJETUJE, LIJECI.

Bosna. Svadili se moj otac i brat pa nikada da dodu do mira. Pravdali su se, da je bilo strašno slušati. Utečem se presv. Srcu Isusovu. obećam javnu zahvalu i odmah gotovo presta zlo: moji se posve izmiriše. — Kad mi se tre-

balo ženiti, našao sam se u stisci. Molio sam se Presv. Srcu, nek me ne zapusti u toj teškoj stvari. I dobio sam pomoć: namjerio sam se na drugaricu, od koje za mene nije bolje na svijetu. — Bolovao sam češće, zahvatila me čak i sušica. Presv. Srce mi vazda pomagalo; sada sam posve zdrav. Hvala mu na tim i tolikim drugim darovima!

P. K.

NASLA ZAJAM.

Hrvatska. Pred par godina bila sam u velikoj opasnosti, da izgubim kuću i posjed radi dugova. U toj teškoj nevolji utekla sam se bož. Srcu Isusovu, sv. Josipu i sv. Antunu Pad. Njihovom pomoći mi je uspjelo dobiti zajam, kojim sam spriječila tu tešku nesreću. Zavjetovala sam se, da će dati dar, da se služe sv. Mise, ali pošto živim u teškim borbama s tim dugovima i s uzdržavanjem djece, nisam mogla da taj zavjet prije izvršim. Zato sada žaljem dar i molim, da se odsluži jedna sv. Misa pred oltarom presv. Srca Isusova a druga pred oltarom sv. Josipa u zahvalu, što mi je onda uspjelo dobiti zajam. Ujedno molim presv. Srce Isusovo, sv. Josipa i sv. Antuna Pad, da me izbave iz nevolje, koja mi opet prijeti.

F. Š.

U POTREBI I BOLESTI.

Slavonija. Našla sam se s obitelji u velikoj stisci. Kad mi je najteže bilo, započem devetnicu presv. Srcu Isusovu. Već šesti dan mi je bila molba uslišena i izbavljeni smo iz nevolje. — Teško sam oboljela. Niye bilo druge, već podvrći se opasnoj operaciji. Ali gle muke: ja tjelesno već tako slaba, da je to bila zbiljska opasnost za moj život, a onamo moja siromašna djeca... Sto će biti od njih, ako me izgube? Kamo da se okrene jedna majka u takvoj tjeskobi? Kamo ako ne k Onomu, koji zove: »Dodite k meni svi, koji se mučite i opterećeni ste, i ja će vas okrijepeći!« Obratim se devetnicom k presv. Srcu Isusovu, preporučim se B. D. Mariji, po zagovoru sv. Ane, sv. Antuna i bl. Boska. I dobila sam snage, da sam sretno izdržala operaciju, dobro se oporavljala iza nje i posve ozdravila. Hvala na svemu presv. Srcu Isusovu, B. Djevici i mojim Svetim zagovornicima!

R. D.

JOŠ ZAHVALJUJU:

Aleksenica KD Uslišana molitva. — *Babina Greda* MS Sirota dobro namještena. — *Baška* HM Po zag. sv. Ante i † bisk. Langa uslišena od Presv. Srca. — *Belišće* EB Razne milosti. — *Beograd* SS Pomoć u gospodarstvu i teškoj bolesti. — *Bihać* LV Uslišena po zag. sv. m. Terezije. — *Bjelovar* AS Milosti. — IM Hvali Presv. Srcu, M. Božjoj i sv. m. Tereziji. — JP Uslišena od Presv. Srdaca i sv. Josipa. — *Breznički Hum* SD Uslišen. — *Brod* DE Mnoga dobra primila. — *Buenos-Aires* ET Molitvom Presv. Srca spašen od 2 teške bolesti. — *D. Miholjac* MS Po zag. nebeske Majke ozdravljena od Presv. Srca u teškoj bolesti. — *D. Stubica* SB Pomoć u vremenitoj potrebi po zag. sv. m. Tereze. — *Dakovo* GG Uslišena po zag. »Svetice ruža«. — *Erdovac* PB Ozdravila mu supruga. — *Gakovo* MM Sin sretno maturirao. — *Gen. Stol* ME Presv. Srce po zagovoru sv. Ante dalo velike milosti. — *Glina* ML Uslišena. — *Gorico* GG Srećno operiran. — *Gospić* ZŠ Zdravlje i druge milosti. — *Gradiste* KD Devetnicom S. Is. ozdravila snaha. — *Hrvatska* DŠ IS Sretan porod. — *Hok* KA Ozdravljenje i druge milosti. — *Ironton* AK Pomoć u gospodarstvu. — *Karlovac* VR Milosti po zag. sv. m. Terezije. — *Kelemen* MŠ Operacija uspjela, sestra ide dalje u školu. — *Kosinj* JB U teškoj bolesti obećala Presv.

Srcu dar i javnu zahvalu i sad zdrava zahvaljuje. — *Kraljevo VK* Ozdravio sinčić i druge milosti. — *Krapina VV* S pomoću Pr. Srca kogor sretno operiran. — *Krivač MA* Po Bož. ugodnicima primila dobročinstva. — *Merano MP* Pomoć u bolesti. — *Mikluševci IV* Hvali Bož. Srcu na mnogim milostima, isto tako B. D. Mariji i sv. Josipu za pomoć u potrebama. — *Nadkrižovljani MM* Za primljena dobročinstva. — *Našice JS* Ozdravljenje po zag. sv. Antuna i † bisk. Langa. — *N. Y. C.* Zahvaljuju: AA na milostima; NT isto tako i moli za mlađe u školi i svijetu; NZ, što je ozdravio od pretečke bolesti. — *Nuštar JD* Za napredak djece. — *MA Zagovorom Gospinim* kod Presv. Srca ozdravila teško bolesna majka petero djece. — *Omišalj AA* Ozdravilo dijete. — *AP Primila milost.* — *JP Sretno položen ispit.* — *Orolik RD* Uslišena u potrebi i bolesti. — *P. Mostlavina JB* Sretno položen ispit. — *Petrinja ŠN* Presv. Srce ga čuva od neprijatelja, sv. Anton daje napredak u blagu. — *Podr. Podgajci PAK* Presv. Srce našlo mu posla. — *Priles DG* Uslišena često po zag. sv. m. Terezije i † bisk. Langa. — *Pristava NN* Sretno položio ispit, hvali na zagovoru i † bisk. Langu. — *Ruda BP* Dobio više milosti u ratu i poslije očuvan od Zubobolje. — *Sisak ML* Pomoglo Presv. Srce Is. i M. u teškoj napasti. — *Sleme TG* Sretan porod i mnoge milosti. — *Split BD* Hvala Presv. Srcu, miloj Gospo i sv. Anti. — *OV Sretan porodaj.* — Dr SP Pomoglo mi, kad sam bio najviše proganjан. — *Stupnik JC* Primila mnoge milosti. — *Torjanec KJ* Presv. Srce joj pomaže u svakoj nevolji. — *Tuhelj MM* Da joj bude zagovor uslišen. — *Tuzla HC* Pomoglo u bolesti djeteta. — *Varaždin B I* Uslišala M. B. Lurdska 4 molbe, Presv. Srce očuvalo u opasnosti života. — *DP Pomoglo joj.* — *Vel. Brdo FŠ* Dobila pomoć za isplatu dugova, moli drugu veliku milost. — *Vukovar RD* Više puta pomoglo. — *Zagreb JB* Sretno prošao na ispitu. — *KM Pomoć* u velikoj nevolji. — *VP Uslišana mu molitva.* — *Zemun TS* U najvećoj bijedi pomoglo Presv. Srce po zagovoru sv. Tadeja jednoj obitelji. — *Žepče PK* Pomoglo u mnogo nevolja.

MOLITVENIK SRCE ISUSOVU SPASENJE NAŠE“

Jedan od najsavršenijih molitvenika, uređen prema novom crkvenom Obredniku. VI. izdanje, sa mnogo lijepih slika, džepni oblik, ima 480 stranica.

Cijena prema uvezu: Koža-zlatorez d. 60, platno-zlatorez d. 30, obični uvez d. 20.

Novac se šalje unaprijed ili pouzećem.

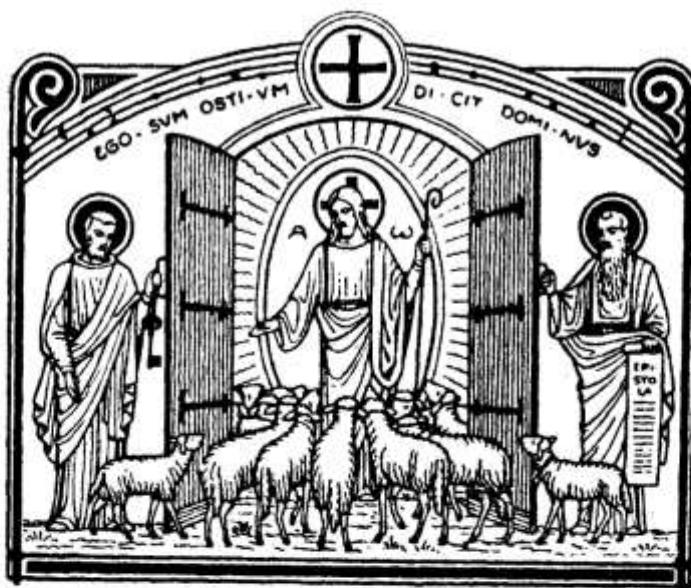
Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I, 147.

Urednik: Filip Mašić D. I.

Izdavač i vlasnik: Nadarbina nadbiskupske menze u Zagrebu. A. Allirević D. I.

Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

»Glasnik Srca Isusova« izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 42.

Travanj 1933.

Broj 4.

PRIMJER KATOLIKA U KRŠČANSKOM ŽIVOTU.

Mjesečna nakana u travnju blagoslovena od sv. Oca.

Katolici treba da prednjače svima primjerom života zaista kršćanskoga. Ima katolika na kugli zemaljskoj 340 milijuna. Među ovima toliko je dječaka i djevojčica, toliko je odrasle mlađeži obojega spola, toliko muževa i žena raznih staleža, bilo da su lajici bilo svećenici bilo redovnici ili redovnice. I na svakoga od njih odnosi se ona velika riječ Apostola naroda, da bude »bližnjemu na dobro za dobar izgled«. Rim. 15, 2. O kolika je jakost, snaga u primjeru! »Riječi potiču, a primjeri privlače«, stara je riječ i uvijek nova. A sv. Augustin veli: »Što čujemo, zaboravimo, a što smo vidjeli, uvijek gledamo.« Sv. Valerije piše: »Brzo s jedne u duše, što se uči primjerima.«

I svaki katolik treba da daje bližnjemu lijep, dobar izgled, primjer životom svojim, a ne možda tek nekim djelima svojim, ne, nego cijelim svojim životom. »A u svemu sam sebe

podaj za izgled dobrih djela, u nauci, u neporočnosti, u dostojanstvu, riječju zdravom, nerazornom, da se postidi onaj, koji se protivi, jer ne može ništa zlo govoriti o nama.« Tako sv. Pavao Titu (2, 7. 8). A kakav ima da je cijeli život katolika? Život zaista kršćanski, po zakonu Božjem, koji se osniva na istinama Božjim, na naukama kršćanskim i koji se mora najviše od svega očitovati u ljubavi prema bližnjemu. Zato i veli Spasitelj u svom veliko-svećeničkom govoru: »Po tom će svi poznati, da ste učenici moji, ako budete imali ljubav među sobom.« Iv. 13, 35. To je onaj kraljevski zakon kraljevstva Kristova, kako čitamo u poslanici sv. Jakova apostola: (2, 8) »Ako zaista zakon kraljevski izvršujete po Pismu »ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe,« dobro činite.« I ovaj primjer života zaista kršćanskoga, svrhunaravskog, dužni su katolici dati svima. Dakako u prvom redu svojoj okolini: ukućanima, rodacima, prijateljima, podložnicima; navlastito roditelji, otac i majka djeci svojoj, gospodari i gospodarice slugama i sluškinjama svojim, poslodavci svojim radnicima, majstori svojim djetičima i naučnicima, uopće svaki starješina onima, koji su pod njegovom vlaštu. I ne će katolik nastojati da je na izgled samo katolicima nego i nekatolicima. »Tako neka se svijetli svjetlost vaša (maime dobar kršćanski primjer) pred ljudima (pred svakim i pred svima), da vide vaša dobra djela i slave Oca vašeg a, koji je na nebesima.« Mt. 5, 15. To želi i traži sam Spasitelj. A sv. Petar (I, 2, 12.) opominje: »Vlada te se dobro među neznačima, da bi vidjevši vaša dobra djela hvalili Boga u dan pohodenja.« Svojim kršćanskim životom imaju katolici da prednjače svima. »Jao onomu čovjeku, po kojem dolazi sablazan,« Mt. 18, 7. prijeti se sam Isus Krist. A u prvoj poslanici svojoj Korinćanima piše sv. Pavao (8, 12.): »Ako vi griješite protiv braće i bijete njihovu slabu savjest: protiv Krista griješite,« t. j. kolika ih čeka odgovornost pred Kristom!

Dobar izgled je živa riječ, divna propovijed. Jest propovijed, koju može i sluga govoriti gospodaru, a da ovaj ne smije psovati; jest propovijed, kojom može i neuki katolik potresti dušu učena čovjeka; jest propovijed, kojom mogu seljaci gospodi, i uopće svaki niži i svaki mladi besjediti u srce i višemu i starijemu, a da se ovaj ne uvrijeti.

Ovako će onda sam od sebe pasti onaj prigovor, što se više puta čuje i koji je nažalost katkada i istinit i opravdan: »Pa što su katolici bolji?... Katolik je, pa kakav je, kako živi?« Stoviše upravo time, što katolici nastoje, da prednjače u svem kršćanskim životom svojim, da daju svima lijep, pobudan izgled prave pobožnosti, pozrtvovnosti, velikodušnosti, poniznosti i čednosti i odanosti u volju Božju, izgled u cijelom vladanju održati će se i sami na čudorednoj visini. Ali će ujedno tako moći i mnogo zlo zapriječiti, mnogu sablazan ukloniti, a i mnogo dobra una-

prijediti, oduševiti mnogoga za krepot, utvrditi drugoga na dobrom putu.

To je onaj slavni apostolat, pravi apostolat, za koji veli sv. Otar Papa Pije XI.: »Kad se živi po zakonima Božjim i crkvenim, živi se životom zaista kršćanskim, doduše bez narivavanja, ali i bez svakoga grješnog obzira ljudskog: i kod kuće i vani, u crkvi i usred društva, obavljajući najpomnijive dužnosti svoje, uvijek po običaju i načinu zaista kršćanskom; i u govoru i u kretnjama i u odijevanju, kako to propisuju zakoni kršćanski. I tko tako živi, iako ništa ne kaže, izazivlje ostale na sveto naslijedovanje i takmenje, preporuča odlične vrline, potiče i podupire dušu, srce, volju, da se točnije prilagode volji Božjoj, napokon si stiče zasluge apostolata, kojima privlači sve najbolje darove i najobilatije blagoslove Presvetoga Srca.«

O kako je potrebno, da se mnogo moli na ovu nakanu, da katolici svima prednjače primjerom života zaista kršćanskoga! Pogani su se nekoć tužili na kršćane, da premalo govore. Nato im odvrati Tertulijan: »Iako govor miruje, počiva, samo vladanje viče.« A danas? Da ne reknemo, da se upravo protivno događa, i da govor duduše viče, ali vladanje miruje...

Josip Predragović D. I.

MIR KRISTOV MEĐU INDIJCIMA.

Misija nakana u travnju blageslovena od sv. Oca.

Indija broji do 350 milijuna duša, od kojih otpada na katolike 2 milijuna 600 tisuća. Prema tome treba još mnogo znoja i krvi, dok sv. evandelje Isusovo zasja i u Indiji u potpunom svjetlu.

Stari teškoćama, na koje su apostoli Isusovi, misijonari, naijavili šireći istinu božansku, pridružila se i jedna najnovijega datuma, a to je pokret, kojemu je na čelu čuveni Indijac Gandhi. Težak će udarac snaći i katoličku vjeru, ako taj čovjek pobijedi. Gandhi je naime neprijatelj »tudinske« vjere i kulture. On i njegovi pristaše govore, da je najbolje umrijeti u vjeri, u kojoj je tko rođen. Prema njihovom mišljenju induizam je najbolji za induance, muhamedanizam za muhamedance, kršćanstvo za kršćane. Ne trpe katoličkih misijonara, jer ovi nastoje da sve ljude predobiju za pravu Isusovu vjeru.

Molimo se stoga ovoga mjeseca za narod u Indiji, da upoznaju Isusa, svoga Spasitelja.

Miroslav Vanino D. I., Zastupnici modernih znanosti i vjera.

Može li učenjak biti kršćanin? — Mi u ovoj sitnoj knjižici možemo da iznesemo tek neznatan broj imena učenjaka; među njima ćemo naći veleumā, koji su u znanosti prvorazredne »zvijezde«. Preporučamo ovu knjižicu svakomu. Cijena din. 3.— Naručuje se kod: Uprave Glasnika S. I. Zagreb I. 147.

USKRSNE MISLI.

Tiki lahor treptao je kroz palme u bašči bogatog Arimateja. Marija Magdalena plakala nad grobom..., plakale su i druge žene. Grob je bio isklesan u kamenu. Njegova svježina bila je privlačiva. Bogati Josip Arimatejac priredio ga za se, da mu kosti počivanju u njegovoj bašći među palmama. Ali on ne sluti, tko će u njem počivati. On će ga pokloniti Bogu!

Zar Bogu? Ta grob je za smrtnе ljude.

I Bog je postao smrtnim čovjekom. On se rodio i ležao u jaslicama. On hoće da ima i grob. A kako to? To pitaj njegovu ljubav. Samo ona može na to da odgovori. Možda o tom nisi nikad mislio, nisi zalazio u čarobno carstvo ljubavi Božje. Ostavi za malo svijet, podi do božanskog groba!

*

Prvi pogled na grob vodi ti misao u carstvo crne smrti. Obujmila je čitavu zemlju i plamnim okom razara život čovječanstva. Kao valovi na moru niču na zemlji grobovi — posljednja postaja čovjeka na zemlji. Vrati se, zemljo, zemlji; prašino, pretvori se u prah! Uzalud crna koprena, uzalud jecaji... O čovječe, zašto si dao cjevolj oholosti, zašto si htio biti kao Bog?... Prah si! Ovo je motrila ljubav Božanska, motrila je zemlju, veliko groblje čovječanstva.

*

Ostavimo u grobovima smrtna tjelesa, podimo za dušama njihovim u carstvo duša. Tri su carstva duša, dva vječna i ne-promjenjiva, a jedno privremeno. Vječna su raj i pakao, a čistilište do sudnjega dana.

Ti ćeš reći, pokaži mi dušu. Eno je; samo je motri okom duše. Gledaj joj duhovno biće. U njoj je sila života. Dok je tijelo bilo sposobno, dobivalo je od nje život. U njoj je sila uma i pamćenja. U pamćenju nosi slike i otiske ovoga svijeta — spomenar ljudskog života. U taj spomenar zalazi um, pregleda njegove slike i događaje, traži istinu, svoju hranu. U duši je sila volje, koja prati um, i goni ga neodoljivom snagom, da joj nađe bar kapljicu sreće i uživanja. — Ti si, dušo čovječja, velebno stvorene Svetogućega; slika Božja ovjenčana neumrlošću, pozvana na slasti božanske u vječnome raju. Ništa te ne može zaštititi nego Bog, jer za Nj si i stvorena.

Ali jao, ti dušo, možeš izgubiti Boga, ti možeš uvrijediti i prezreti Samu Dobrotu. Ti možeš jednim teškim grijehom izgubiti ljubav Božju i zasluziti pravedne vječne muke u paklu.

Lako bi bilo pregorjeti smrtnе muke tijela, kad bi se duša spasila. Ali kad poslije smrti tjelesne grješne duša mora u vječne muke, to je grozno i bolju razara srce. Baci oko u pakleno carstvo, koliko ljudskih duša gori u vječnim mukama!

»JA SAM USKRSNUCE I ZIVOT«.

Gledala je ljubav Božja, kako se grješne duše poput bujice slijevaju u pakao. Gledala je, i bilo joj je žao. Vječni Ocean milosrda pokrenuo se u dubini svojoj ...

Možda ćeš sada razumjeti riječi Gabrijelove Majci Božjoj: »Zdravo, milosti puna!... Evo ćeš zatrudnjeti i roditi Sina, i nadjeni mu ime Isus. I On će spasiti narod svoj od grijeha njegovih.« I one druge riječi sv. evandelja: »U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše kod Boga, i Bog bijaše Riječ... I Riječ tijelom postade i prebiva među nama.«

Dà, Bog je postao čovjekom, da čovjeka spasi. »Jer tako je Bog ljubio svijet, da je svoga jedinorođenoga Sina dao, da nitko tko vjeruje u nj ne propadne, nego da ima život vječni. Jer nije Bog poslao Sina svoga na svijet, da sudi svijetu, već da se svijet spasi po njemu.« Iv. 3, 16. 17.

Pred jaslicama kroz stoljeća kleći čovječanstvo dobre volje i motri božansku tajnu na slamicu: rodilo se Sunce grješnoma čovjeku. Već devetnaest stoljeća griju se duše na njegovim tracima.

Sad ćeš razumjeti Nazaret. »I bijaše im poslušan.« Sluša Bog čovjeka, da izlječi oholost čovječju.

Eno ga na gori, oko njega učenici i narod. Zdravo Učitelju naš! »I otvorivši usta svoja, učaše ih govoreći: blago siromašnima duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko; blago krotkim, blago tužnim, blago milosrdnim; blago onima koji su čista srca, jer će Boga gledati; blago miroljubivima, blago progonjenima radi pravde.« Mt. 5, 3—10. Svoju nauku salio je u duše apostola Petra, Ivana, Jakova i drugih, da je propovijedaju svakome stvorenju. Evandelje je posijano i predano dušama.

A sada još treba skršiti carstvo grijeha i smrti.

Davide, ti nosiš na Golijata pastirski štap. A Ti Kriste, nosiš križ. »Evo čovjeka!... Trese se zemlja, pucaju pećine, umire On, koji je sam život. Na glavi mu je trnova kruna, bez odijela, probodene ruke i noge, uništen, razmrskan. »Oče, u ruke tvoje, predajem duh svoj!... Mrtav visi. »Veće ljubavi od ove nema nitko!... »Svršeno je!« Žrtva je prikazana, boj se odigrao. Pobjednik je pobijedio. »Evo Jaganjica Božjega, evo, koji uzima grijeh svijeta!... Sav mu lik odiše ljubavlju i nuka da mu vratišmo ljubav: naklonjena glava, raskriljene ruke, probodene grudi!

U grobu Josipa Arimatejca vlada mir. Sunce je već utonulo na počinak, tiki suton spustio se nad okolinom, samo čuješ ko

da stvorenje šapće: Svršeno je, pravda i mir dadoše si cjelov... Tu u grobu leži tijelo Isusovo zamotano i mirisima obavito. Tu leži drago božansko tijelo iza teške borbe. Nastaje subotnji dan — mirno počivaj — laku noć!

Skršena Majka, dubokim umornim očima gleda u duhu grob i dragoga Sinka. Cvileći plakala je u noći, pune su joj trepavice suza; niti je ikoga, od svih milih i dragih, tko bi je tješio.

Ali zemljo, zar misliš da ćeš zadržati ovo tijelo? Zar ćeš, ti pećino Arimatejca, kriti prah njegov?

Što stenješ smrti, kao da pucaju temelji zemlje, kao da se ruši tvoje carstvo?

A što se tresu temelji pakla? Kliče limb, nebesa gledaju: Eno dolazi pobednička duša, da opet uzme pobedničko tijelo. Već je u grobu. Zajeknuše nebesa, andeoske već kliktaju čete,

Zagreb: Vel. Križ. Sestrinstvo na duhovu, vježbama na Vrhovcu 5. — 9. I. 1933.

poigravaju dubine božanskih tajna: Zdravo, uskrsnuli Krist! Aleluja! Aleluja!

Već se božansko Sunce diglo iz groba Arimatejca, Isus živi dušom i tijelom u potpunoj čovječjoj naravi sjedinjenoj s Božanstvom. »Ja sam uskrsnuće i život!«...

O kako si krasan, Uskrsnuli Isuse! Pun si mladosti i života, pun čarobne ljepote, pun snage i radosti. Ti si ocean beskrajnih slasti. Nadvladao si smrt i pakao i otvorio nama vrata nebeska. Više smrt nema nad tobom vlasti. Tijelom i dušom živiš navijeke.

Kraljice neba, raduj se! Prestani plakati, Magdaleno!

Neka se raduju svi, što nose Jaganjca bijelog u čistom srcu, i oni će uskrsnuti iza patnja i Kalvarije... Tako je Stvoritelj Bog svezao plan sudbe čovjekove na zemlji...

Urkrs je. Mrzimo grijeh, veselimo se s Kristom!

Aleluja!

Tomo Jagrić D. I.

OBEĆANJA PRESVETOGA SRCA ISUSOVA.

IV. »Bit ěu im sigurno utočište za života, a naročito u smrtnom času.«

Židovi su zamolili Pilata, da se Isusu i s njim raspetim zlikovima slome kosti i da se skinu s križa. Zašto su vojnici slomili kosti razbojnicima, a Isusu ne, već mu je samo jedan od njih probio rebra? Sv. evanđelist Ivan kaže, da se to dogodilo da se ispune proročanstva, po kojima se Kristu nije smjela slomiti ni jedna kost, već je imao da bude proboden. A zašto je trebalo da bude proboden? To je divna tajna, koju nam tumače sv. pci: rana na prsim Isusovim otvorila nam je put u presveto Srce njegovo. To kaže i pjesma u »Malom Časoslovu« Presv. Srca: »Golemom ranom ljubav te — Otvorila kao oštrac ljt — I s nje nas zove: Uđite, — Načinila sam vama put.« Iza svoga uskrsnuća nije božanski Spasitelj zatvorio tih tajinstvenih vrata ni toga puta, već ih je zadržao u svom slavnom tijelu, da se možemo u svim pogiblima uteći u njegovo Srce, da možemo ondje boraviti kao u sigurnom utočištu.

Za vrijeme općega potopa spasili su se samo Noa i njegova obitelj, jer su bili u kovčegu. U silnoj poplavi zloće, koja se napose u naše dane razlila svijetom i prijeti vječnom propašću, treba da mi bježimo u svoje utočište, u svoj nebeski kovčeg, u presveto Srce Isusovo. Osobito treba da k njemu bježe i u njemu borave na pastovanji, grješni i umirući.

Utočište napastovanim. Sve napasti, koje nas salijeću, dolaze od davla ili od svijeta ili od naših požuda. Đavo nije izgubio svojih naravskih sposobnosti, što ih je imao, dok je bio andelom. Po tim sposobnostima on je kud i kamo jači od nas, pa kad mu Bog pripusti, iskaljuje taj »neprijatelj naravi ljudske«, kako ga zove sv. Ignacije, na stotine načina svoju mržnju na nama. Obično nam on nastoji naškoditi po svom savezniku — zlom svijetu. Taj zli svijet, to su bezbožni književnici i novinari, koji idu svojim pisanjem poglavito za tim, da ubijaju vjeru u srcima kršćanskim. To su umjetnici bez srama, koji bestidnim slikama, nepristojnim pjesmama i igrama u kazalištu i kinu uništavaju stidljivost i šire blud. To su učitelji zla, koji proglašuju čovjeka pukom životinjom; to su plaćeni mudraci, koji zovu bijelo crnim, crno bijelim; to su opake vlasti, koje podupiru grejhe; to je razuzdana čeljad, za koju ne po-

stoji ništa sveto, kojoj na licu čitaš sotonsku pokvarenost i opačinu, a danas susrećeš takvih bez broja ...

Ipak ni sotona ni njegov saveznik opaki svijet ne mogu ništa kršćaninu, kojega je duša skrivena kao »golubica u pukotinama pećine, u rupama zidine.« Pjes. 2, 14. Crkva pjeva o ranama Kristovim: »Ko nigdje naša duša se — Zaklonit može u vama, — Bjesnoča ljudi dušmana — Provalit u vas ne može.« To napose vrijedi o rani prsiju Kristovih, o utočištu presv. Srca njegova. Tu klone moć gadnih jastrebova, sotone i svijeta, golubica — duša kršćanska — koja im pobegne u tu nebesku pećinu, u tu presvetu zidinu, i tu stalno boravi, osigurana je od njihovih progona.

Ipak najvećega sotonina saveznika, najljučega svoga dušmana, nosimo na žalost mi sami u sebi. To je ona ružna nakaza, onaj troglavoj vojvoda Balačko iz narodne pjesme, ona trostruka požuda: za tjelesnim užitkom, za imutkom, za čašcu, o kojoj govori

M. Bistrica: Djevojačko društvo S. I.

sv. Ivan Ap. u I, 2, 16. Da nije ovoga zla u nama, što bi nam uopće mogao i davo i svijet? No i protiv ovoga neprijatelja imaju sigurno utočište u Presv. Srcu svi, koji se njemu utječu i u njemu borave. Kako da ne nadvladaju tjelesne požude oni, koji se čestim i svagdanjim dostoјnjim primanjem »pšenice odabranih i vina, iz koga niču djevice«, Zak. 9, 17. — t. j. svetom pričestili — skrivaju u Srce Onoga, koji je sama čistoča, koji je svojom slatkom i prečistom ljubavi zanosio i zanosi na milijune duša, pa mu te zavjetovaše i u samostanima i u svijetu vječnu čistoću? U tom Srcu doista »širi miris ljiljan bijel, — Od kojeg sija djeva lik.« Mal i časoslov. Kako da ne nadvladaju lakome pohlepe za imutkom svi, koji borave u Srcu Onoga, koji je toliko ljubio siromaštvo, da je teškim radom zasluzivao svagdanji krušac, a poslije, kad je učio, živio od darova, što mu ih dadoše dobri? Od toga su Srca učile one nebrojene tisuće imućnih, što kroz ovo 1900 godina ostaviše svoja imanja i podoše da živu siromaški poput njega. Kako da ne nadvlada pohlepe za čašcu i slavom onaj, koji živi u Srcu, što je sama bla-

gost i poniznost, što nas s najvećim pravom poziva, da učimo od njega te kreplosti? Mat. 11. 29. A i sve druge napasti, koje su kćeri ovih požuda za tjelesnim užitkom, imutkom i slavom, nadvladat će sigurno onaj, koji je odabrao za utočište ovu sigurnu tvrdu. Nadvladat će mržnju ljubavlju toga Srca, nadvladat će žalost njegovom divnom radošću, nadvladat će duhovnustromostnjegovomžarkomrevnošćuza slavu Božju i spasenje i posvećenje ljudsko.

Utočište grješnicima. U 19. glavi pete knjige Mojsijeve nareduje Bog Židovima, neka u obećanoj zemlji, kad je dobiju, odrede tri grada, jedan na sjeveru, drugi na jugu, treći u sredini, da se može lako zakloniti u njih čovjek, koji bi nehotice ubio koga. U tim gradovima ne će smjeti da mu se osvete rođaci ni prijatelji ubijenoga. Ta su utočišta eto neka slika našega božanskog Utočišta, Srca Isusova. Ali ona daleko zaostaju za onim, što znaće. U njima se mogao zakloniti samo onaj, koji zapravo i nije bio zločinac, jer je zlo učinio nehotice, protiv svoje volje. Ako bi se pak dokazalo komu, da je učinio zlo svojevoljno, promišljeno, izvukli bi ga bez milosrda iz takva utočišta i predali na smrt. A božansko Srce Isusovo nije utočište samo za one, koji učiniše nehotične pogreške, već ono prima i zaštićuje sve, pa i najveće grješnike, koji se njemu uteku. Kako da nas udari ruka Božja, kad se nalazimo u srcu Sina njegova? Ovo Srce umiruje Svevišnjega, pretvara njegov gnjev u ljubav. O ovom Utočištu našem pjeva crkvena pjesma: »Na grješnike se gnjevi Bog, — Al kada na te pogleda, — U trenu umilostiviljen — Pokarat nas zaboravlja.« Mali časoslov.

A opet nije moguće, da se grješnik zaklanja u to Srce i da se ne obrati. Ovamo te dakle ti, koji psuješ, ovdje ćeš se stalno oduci od psovke. Ovamo ti, koji si ogreznuo u blatu nečistoće, nije moguće, da se ovdje ne očistiš u ovom bistrom izvoru i da se ne naučiš andeoskoj kreposti. Ovamo ti, koji si ohladnio, koji gineš u mlakosti, ovdje ćeš se na ovom žarkom ognjištu ogrijati. Ovamo ti, koji se strašiš, da ti nisu oprošteni grijesi: ovdje u ovom »pokornicima otvorenom utočištu spasenja«, u ovom bezdnu neizmjernoga milosrđa ćeš se napuniti pouzdanjem. Ovamo vas, svi grješnici, ovdje ćete naći oproštenje, utjehu i jakost za krepostan život.

Utočište umirućima. I gdjekoji su sveci drhtali na smrtnom času. Navale zla duha, koji tad upinje sve sile, da obori u propast ubogu dušu; patnje, koje su obično na smrti vrlo teške, pa pomisao na sud Božji, sve to zna napuniti umirućega užasom. Šta će biti sa mnom u tom strašnom času, najvećem i najodlučnijem za me od svih časova moga života? »Što ću jadan tada zborit? — Komu ću se zagovorit?« Blago meni, ako budem za života štovatelj Bož. Srca, jer će se tad na meni ispuniti njegovo obećanje: »Bit ću im utočište na ročito u smrtnom času.« To Srce će odgoviti od mene očajne misli, ono će olakšavati boli, ono sapinjati zla duha i napunjati moju dušu mirom i utjehom.

M. Pavelić D. I.

JUBILEJ SRCA ISUSOVA.

Ljetošnji nam je Vel. Petak posebno mro. To je tisuću devetstoti, otkako je bilo probodeno Presv. Srce Isusovo. Jubilej njegove boli, ljubavi i štovanja.

Ako nam valja upotrijebiti svaku priliku, da promaknemo čast njegovu, kako da propustimo ovu! Ta baš je Srce Isusovo ono glavno u svemu, zbog čega je sv. Otac papa proglašio jubilarnu godinu. To su tri glavna događaja, oko kojih se nizaju drugi: Isusova otkupiteljska žrtva, život uskrsloga Isusa u Euharistiji te Isusovo poslanje Duha Svetoga i njegov rad u Crkvi. Sve troje je dar Ljubavi Božje, koju nosi i označuje Bož. Srce Isusovo.

Srce u Žrtvi.

Slaveći 1900-godišnji spomen smrti Isusove ne posvećujemo pažnju toliko samoj smrti, u koliko bi Isus — kao ljudski velikani — prestao vremenito živjeti, jer je već treći dan uskrsnuo i sada vječno i radosno živi. Mi više promatramo, kako on kao predstavnik ljudskog roda, a ujedno Sin Božji, trpljenjem svijet otkupljuje. Kao nevini Jaganjac uzimlje na sebe ružni plasti ljudskih grijeha, da ga zbog njih Otac prepusti groznom bičevanju i razapinjanju. »Grijehe naše sam ponese na tijelu svome na drvo« — veli sv. Petar I, 24.

Strašne su bile Isusove muke sve od reda, a sve su odjekivale u Srcu, pa je ono u svemu najviše patilo. Na to Isus unaprijed upozoruje: »Došao sam, da dušu svoju predam u otkup za mnoge.« Mt. 20, 28. »Žalosna je duša moja do na smrt.« Mt. 26, 38. Bol i ljubav bili su glavni osjećaji Isusovi u muci: bol tjelesna i duševna; ljubav čovječanska i božanska. I baš ti osjećaji Isusovi, ta njegova nutarnjost, to Srce, je ono veliko i najveće u djelu otkupljenja. I Otac je nebeski primio žrtvu njegovu zbog toga Srca i njegovih kreposti. Zid. 5, 7.

Iza stvorenja svijeta nije bilo važnijega događaja od muke Isusove. Dapače pjeva Crkva: »Ništa nam ne bi koristilo rođenje da nijesmo zadobili otkupljenje.« I kao što je Bog Otac sve ljubio, što je stvorio, tako je i Sin eto s ljubavlju sve obnovio. »Ljubio me i predao se za mene« veli sv. Pavao Galaćani-ma 2, 20.

Najmilije je u Isusovoj muci promatrati upravo kreposti Srca njegova, što ih vrši i pokazuje trpeći: ljubav Ocu, Majci, ljudima uopće, neprijateljima napose; zatim veleduše i poniznost; strpljivost i krotkost; jakost i milosrde; poslušnost i siromaštvo; čistoću i šutnju...

Kako lako se čovjek pokaje za grijehe, kad se sjeti toga bolnog i puna ljubavi Srca, kako se trza na Križu! Kako nam se dusa smiruje, kad se kod podizanja u sv. Misi uživimo u nje-

gove osjećaje pa rečemo: »Vječni Oče, prikazujem Ti Srce Sina Tvoga na Križu razapeta, njegovu bol i ljubav, kao poklon, zahvalu, pomirbu i prošnju za sebe, za svoje, za svoj narod, za Crkvu, za svijet!... Ne bismo li ovu molitvicu naučili i molili često kao spomen na jubilej, što ga slavimo? Sjetimo se, da je s tim osjećajem i molitvom Marija stajala pod Križem.

Srce u Euharistiji.

Citav se jubilej kreće oko Križa i Srca na njemu. Sv. Otac papa spominje više događaja u vezi s time, a među njima prvi: ustanovljenje Presv. oltarskog Sakramenta. Od žrtve se blagovalo, kao znak da se žrtvovatelj pomirio preko žrtve s Bogom, pa je sad eto s njime kod iste gozbe. Vidljivo i mrtvo tijelo svoje nije Isus hotio da daje kao hranu od žrtve, već će i unaprijed na Vel. Četvrtak i kasnije iza uskrsnuća dati i davati svoje živo ali sakriveno tijelo za hranu dušama. »Tko blaguje mene, živjet će od mene.« Iv. 6, 58. obećao je, a zatim i dao: »Uzmite i blaguje: ovo je tijelo moje... To činite na moj spomen.« I tako mi imamo već 1900 godina svećeništvo, sv. Misu, sv. Pričest, živoga i uskrsloga Isusa u Hostiji na oltaru.

I jubilej Hostije je jubilej Srca, jer ju je samo Božanska ljubav mogla zamisliti i izvesti. »Kad je ljubio svoje, do kraja ih je ljubio.« Iv. 13, 1. »Srce moje gori od čežnje u Hostiji, da se sjedini sa srcem ljudskim.« — reče Isus sv. Margareti. Kroz 1900 godinu živi Isus i radi u Hostiji, dijeli plodove Križa — male Hostijice — u srca, da ih učini sebi sličnim, Ocu milima, u borbi jakima...

Kako li nam divan put nutarnjeg života otvara taj sakriveni, ponizni život Isusov u Hostiji. Kako nam veže srce sa svojim na oltaru! Ne bismo li, kao uspomenu na ovaj jubilej Srca u Hostiji, uveli vježbu, da se uvečer neposredno prije počinka okrenemo prema najbližem Svetohraništu — večinom u župnoj crkvi — pa da pokleknuvši prema Isusu, koji nas odanle gleda, rečemo: »Bož. Srce Isusovo, živo na oltaru, oprosti mi, blagoslovi me!« U jutru pak prvi kret iz kreveta da nam bude opet prema Isusu te da rečemo: »Bož. Srce Isusovo, živo na oltaru, primi me, blagoslovi me!«

Srce u Crkvi.

»Bolje je za vas, da ja odem; jer ako ne odem, Tješitelj ne će doći k vama; ako pak odem, poslat ću ga vama.« — uvjerava Isus učenike poslije prve Pričesti. Iv. 16, 7. Jer ih eto ljubi, zato će im poslati deseti dan iza Uzašašća Duha Svetoga. On će im kazati sve, jer će od Isusa primiti i poučiti ih, kako će propovijediti, krstiti na Duhove pred 1900 godina 3000 ljudi i osnovati Crkvu kao organizaciju u ovom obliku, kako je danas sveta naša rimokatolička Crkva. »Crkva je izašla iz probodenog Srca Isu-

sova na križu» — veli sv. Augustin. »Ljubio je Crkvu — kao zaručnicu svoju — i predao se za nju» — veli sv. Pavao Efežanima 5, 25.

1900-godišnji opstanak Crkve i njezin ljetošnji jubilej dar je Srca Isusova, slavlje je njegove ljubavi u radu za duše, u djelima ljubavi, u crkvenom bogoslužju, u crkvenoj hierarhiji, u papianstvu, u pomirivanju grješnika, u misijskom i molitvenom apostolatu...

Proglašujući sv. Otac Pijo XI. svetu godinu 1933. veli i želi: »Neka ona barem malo odvrati ljude od prolaznih želja i na nebeske i vječne ih navrati. Neka digne dušu k nadi vječnog blaženstva, koje je Isus na križu zasluzio. Neka se u burnoj sadašnjosti saberi i srcem promisle, kako nas je ljubio naš Otkupitelj i sa koliko nas je žarke predanosti oslobodio od ropstva grijeha.

Aleksandrovo na Krku: Djev. dr. S. I.

Treba da se zagrijemo i oduševimo te uzvratimo ljubav Onomu, koji nas je ljubio....

Jubilej je dakle godine 1933. slavlje Srca Isusova u Žrtvi, Euharistiji i Apostolatu. Tko će ga dakle radosnije pozdraviti od štovatelja Bož. Srca, tko će ga življe nastojati iskoristiti za Boga i duše od članova Apostolata, koji u njemu gledaju ostvarivanje programa svoga »Dodi kraljevstvo Tvoje!« — ali — kroz Žrtvu, Euharistiju i Apostolat.

Na Žrtvu sjećat će ih osobito njihovo jutarnje prikazanje molitava, rada i trpljenja na nakanu Bož. Srca. Na Euharistiju mjeseca naknadna sv. Pričest. Na Crkvu i njezin apostolat onaj Očenaš i 10 Zdravomarija, što ih mole kao drugu vježbu Apostolata za nakane sv. Oca. I to bi mogli uzeti, kao vježbu i uspomenu na Jubilej, da mole svi uvečer kod svoje večernje molitve.

Osobito bi lijep bio uzvrat Bož. Srcu za njegovu ljubav Crkvi, kad bismo svi živo i zauzeto sabirali duhovno blago molitava, sv. Misa, i Pričesti, Krunka i žrtava za sv. Oca papu, kako to već toliki narodi širom svijeta čine.

Josip Vrbanek D. I.

MOLITVA U NEVOLJI.

O Bože, evo zgrabiše me
Ko sove ptica lastinog,
Od krova će me prognat mog
Ii probit će mi kljunom tjeme —
Ko sove ptica zgrabiše me,
Al što ja želim braći toj,
To meni daj, o Bože moj.

Kroz tamu taman vod ih vodi,
O Bože, pošlji jasni zrak,
Izgoni im iz duša mrak,
Od ponora ih oslobođi,
U koji taman vod ih vodi,
I što ja želim braći toj,
To meni daj, o Bože moj.

Sva dobra djela, što ih čine,
Nek vapiju ko glasan zov
S nebesa tvoj im blagoslov;
Ti rosi njima mir s visine
Za dobra djela, što ih čine,
I što ja želim braći toj,
To meni daj, o Bože moj.

Nek milošću im duša sijeva
I krepostima rodí svim
Ko bašta voćem rumenim;
Nek vječita im ljubav pjeva,
A milošću im duša sijeva,
I što ja želim braći toj,
To meni daj, o Bože moj.

Ti, Sveznajući, znadeš ljudе,
Ti znaš, da moj će primit klik
Ko laž skrivenu u lijep lik,
Jer sve po sebi takvi sude,
Al ti, o Višnji, znadeš ljudе,
Pa što ja želim braći toj,
To meni daj, o Bože moj.

Još reći će, da strašljiv prosim,
Al ti sve znaš: ne, nije strah,
Već tvoj, o Bože, blagi dah,
Što u srcu ga svome nosim,
Nek misle, da ih milost prosim,
Tek što ja želim braći toj,
To meni daj, o Bože moj.

Tá, šta da taj se boji ljudi,
Kom u Srcu je tvome stan,
Tko iz njega se ne da van?
Tko ljubi križ i umrijet žudi,
Rad čega da se boji ljudi?
Sve, što ja želim braći toj,
To meni daj, o Bože moj.

Nek dignu na me svijet i pako,
Nek uzmu rodni kraj mi drag,
Nek rade da mi zatru trag,
Ja molim sad i vijek ču tako,
Pa digli na me svijet i pako:
Sve, što ja želim braći toj,
To meni daj, o Bože moj!

M. Pavelić D. I.

SVEĆENIK I TI.

Htio bih ti, dragi čitatelju, ovaj puta staviti nešto osobito na srce. Htio bih te sjetiti tvoje dužnosti, na koju često zaboravljaš. Hoću da ti dozovem u pamet želu i zapovijed Isusovu, koja se i tebe tiče. Mislim na tvoju molitvu za porast svećeničkih zvanja, čestu, žarku molitvu, da nam Gospodin dade što više požrtvovnih, svećih svećenika.

Ja znam, da se u svojim molitvama kao pobožan katolik često sjećaš svete Crkve Isusove. Moliš se, da se što više raširi, da se što više učvrsti. Ali, ako to uistinu želiš, onda se u prvom redu moraš moliti za što veći broj svetih svećenika. Jer Crkva Isusova niti može opstojati, niti se može širiti bez svećenika.

Ona stoji i pada sa svećenicima. Ako ti je dakle draga Crkva Isusova, onda se moli što više za svećenike.

Citao si, koliko još pogana ima, koji ne poznaju prave vjere, kojima još nije zasjalo sunce evandelja Isusova. I ti si se često molio za te pogane, žalio si njihovu nesreću. Najdraže bi ti bilo, kad bi i oni svi upoznali Isusa, kad bi se i oni našli na pravom izvoru sreće — kod Presvetog Srca.

Takve su želje mile Bogu, takve želje odaju, da imaš dobro, plemenito srce. Ali kako će pogani upoznati Isusa, ako nema misijonara, koji će poći među njih, da mu o Njemu propovijedaju? A misijonari su u prvom redu svećenici. Što više svećenika, to će biti više i misijonara. Stoga da ti se ispunji sveta želja, te i po-

Rovišće: Društvo Srca Isusova.

gani što prije ugledaju svjetlo prave vjere, moli se, da nam Gospodin dade što više dobrih svećenika. Nesamo nama već i drugim narodima.

Čovjeka obuzme tuga, kad vidi, kako kod nas gospodar grijeha postaje iz dana u dan sve silniji, sve drzovitiji. Grijeh se uvlači u duše i starijih i mlađih. Na sve strane razapeo sotona svoje mreže, u koje hvata osobito dragu našu mladež. Cijelo je naše društvo jako trulo. Zašlo je duboko u carstvo tame. Svakim danom sve veće pogibelji prijete našim dušama.

Što se, prijatelju, grijeh tako osilio, nema sumnje, da je jedan od uzroka i to, što nemamo dosta svećenika, koji bi mu stali na put. Svijet je truo. A znademo iz sv. evandelja, da je Isus postavio svoje apostole i njihove nasljednike, svećenike, da budu sol svijeta. »Vi ste sol zemlji.« Sol čuva od truleži. I apostoli i njihovi nasljednici, svećenici, imaju biti sol, koja će čuvati svijet od duhovne truleži. — Rekao sam, da je svijet zašao duboko u tamu. A znate zašto? Jedan od razloga je i opet manjak svećenika. Svećenici su kao nasljednici apostola postavljeni

od Isusa da svijetle svjetu, da budu luč postavljena na goru.
»Vi ste svijetlo svijeta.«

Što manje svetih svećenika, svijet će biti gori, pokvareniji. Rekao je sv. župnik Ivan Vianej: »Pustite jednu župu 20 godina bez svećenika, i ja vas uvjeravam, da će se ljudi u toj župi početi klanjati životnjama.«

Imamo eto dosta razloga da se molimo za brojno, sveto svećenstvo. Velim za brojno. Neka bude što više svećenika, neka bude što više propovjednika sv. evandelja, neka bude što više duhovnih liječnika. Ali nije dosta, da svećenstvo bude brojno već da ono u prvom redu bude sveto, požrtvovo, uzorna života, da svećenik bude svojim životom što sličniji svom božanskom Uzoru — Isusu; da misli svakog svećenika budu onako uzvišene kao što su uzvišene misli Gospodinove; da želje svakog svećenika budu onako čiste i velike kao što su čiste i velike želje Presvetog Srca; da svećenik živi i umire samo za ono, za što je živio i umro Isus. Eto takvih svećenika trebamo. I Bože daj, imali ih čitave vojske! Pomozi prijatelju, i ti svojom molitvom.

Sijući božansko sjeme svetog evandelja gledao je Isus brojni narod po Palestini. I žao bilo Isusu, kad je gledao tako brojan narod, a malo bilo dobrih pastira duhovnih, koji bi narod upućivali na put krepasnog, bogumila života. I onda je Isus rekao svojim apostolima ovo: »Žetva je velika, ali poslenika malo.« Mt. 9, 38.

Žetva, na koju Isus ovdje misli, jesu neumrle duše. Ovu žetvu treba spremiti u žitnice nebeske. A za to treba žeteoca. Žeteoci su svećenici. Pa, ako je u Isusovo vrijeme žetva bila obilna, nije ni danas slabija. I, ako je u Isusovo vrijeme bilo žeteoca, nije ni danas njihov broj prema obilju žetve. Pa, ako je Isus stavljao na srce onda svojim apostolima, da se mole za brojne žeteoce, nema niti najmanje sumnje, da isto traži i od nas.

Covjek bi se u prvi mah mogao začuditi, kako to, da Isus traži od nas molitvu, da Gospodar žetve pošalje žeteoca u svoju žetvu. Zar Bog i bez naše molitve ne može poslati onoliko svećenika, koliko mu je potrebno? Čemu naša molitva?

To je, prijatelju, tajna providnosti Božje. Bog može sve bez nas, a mi ne možemo ništa bez Njega. Isus je rekao: »Dan mi je sva vlast na nebu i na zemlji.« A za nas je rekao: »Bez mene ne možete ništa učiniti.« I stoga Isus ne traži naše pomoći u ovoj stvari, kao da on bez nas ne bi mogao dati Crkvi svojoj dosta svećenika. Mogao bi, ali Isus hoće da nas počasti te nam daje priliku, da i mi suradujemo s milošću njegovom. Velim suradujemo. Mi svojom molitvom ne nećemo nijednom mladiću dati svećeničkog zvanja. Svećeničko je zvanje sveto sjeme, koje sam Bog stavlja u srce odabranika svoga. Ali Bog hoće da i mi tu imamo barem malen udjeljak.

Hoće da svojom molitvom pridonesemo barem nešto, da se ovo
sjeme razvije u što plodnije stablo.

Eto kako nas svemogući i premudri Bog časti!

*

Kad sam ti, prijatelju, spomenuo želju Isusovu, da se moliš za što brojnije i što svetiće svećenike, spomenut će ti također brigu i želju Namjesnika Isusova na zemlji, sadašnjega sv. Oca Pape.

7. lipnja 1923., na blagdan presvetog Srca Isusova upravio je sv. Otac Papa Pijo XI. pismo na svoga generalnog vikara kardinala Bazilija Pompilju. Pismo glasi:

»Bolno smo dirnuti, a s nama i najveći dio biskupa, da je tako malen broj onih, koji bi imali postati svećenici. To je uzrok, što je u talijanskim biskupijama mnogo župa bez duhovnoga pastira. Povod za sve nas velike žalosti.

»Ne ćemo ovdje naširoko izlagati razloga ove žalošne pojavе. Ne jedamput, već opetovno upozoravali su predšasnici naši na papinskoj Stolici na sredstva, koja su prikladna, da se po njima ukloni ova najveća nesreća.

»Medutim samo je Jedan, koji ovdje može pružiti potpunu pomoć. To je Onaj, koji je duše otkupio svojom predragocjenom krvljу; Onaj, koji je osnovao svetu Crkvu, da nastavi Njegovo poslanje i da vodi k vječnom spasenju duše, koje joj je povjerio kao svoju baštinu.

»Spasitelj je poučio svoje učenike, kako će se moliti Ocu nebeskom. Preko svojih učenika poučio je i sve ljudе, kako će se osobito moliti za velik broj svetih svećenika, kad im je rekao: »Molite se dakle Gospodaru žetve, da pošalje poslenika u žetvu svoju.« Prije svega moramo se Bogu moliti.

»Budući da je sveti grad Rim tako sretan te za svoga pastira ima samog Namjesnika Isusova, i jer Rim mora u ovoj stvari ostalim biskupijama prednjačiti svojim primjerom, želimo, časni Brate, da se odredi jedan dan u lipnju, a taj će dan u slijedećim godinama ostati isti, kad će se u svim rimskim crkvama javno moliti, da bi se od Presvetog Srca, Ljubitelja duša, izmolio što veći broj duhovnih poziva. Nadam se, da će se u ovaj primjer ugledati svi biskupi, osobito biskupi u Italiji, pa će i oni odrediti, da se i u njihovim biskupijama čini isto, što i u Rimu.«

*

Mislim, dragi prijatelju, da sam ti naveo dosta uvjerljivih razloga, koji i tebe sile, da se moliš za što brojnije, za što svetiće svećenstvo. Odazovi se, molim te, želji Presvetog Srca Isusova; poslušaj glas Namjesnika Isusova. Znam, da ljubiš svoj dragi narod, da mu želiš svako dobro, da bi učinio sve, čim bi ga usrećio. A znaj dobro, da je za narod tvoj najveća nesreća malen broj

svećenstva. Moli se dakle, da Gospodar žetve pošalje što više duhovnih žeteoca na poljane tvoje domaje. A da to lakše i bolje učiniš, evo ti dviju molitvica, pa ih izmoli svaki dan.

»Svemuđuci, vječni i milostivi Bože! Iskaži nam neizmjerno milosrde svoje i smiluj se hrvatskom narodu, koji k Tebi vapije u velikoj svojoj nevolji. Tvoj je božanski Sin rekao, neka se molimo, da pošalješ poslenikā u žetu svoju. Mi Ti se dakle zaufano molimo, da nam u beskrajnoj dobroti svojoj dadeš mnogo svetih poslenikā, pravih svećenika po srcu Tvojem, da budu pastiri duša naših. Uzmi iz našega mjesta u svoju svetu službu one, za koje znaš, da će kao pravi apostoli neumorno raditi i radosno se žrtvovati za Tvoju slavu, za svetu Crkvu katoličku i za naše vječno spasenje. Amen.«

Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu.

»O sveta Majko Božja i premila Majko naša, Ti kraljice apostola. Ti pomoćnice kršćana. Tvojem se materinskom milosrdu utječemo, da nam od Boga isprosiš mnogo svetih svećenika. Ti sve možeš kod božanskoga Sinka svoga, našeg Velikog Svećenika, koji je sebe sama žrtvovao na drvetu križa za otkup i spasenje svijeta i još se žrtvuje svaki dan na našim oltarima. Uslišaj molbu naroda svoga, koji Te ljubi i štuje odavnine kao svoju Kraljicu, Odvjetnicu i Majku. Zagovaraj nas kod predragoga Srca Isusova, da nam se smiluje i da nam dade mnogo svetih pastira duhovnih. Budi u pomoći svim svećenicima, blagoslovi ih u svetom radu za spasenje i posvećenje duša naših. Amen.«

Zdravo Marijo.

F. M.

PREPORUKA BEZ PREPORUKE.

Trgovac tražio mlada pomoćnika. Došlo ih petnaestak na ponudu. Trgovac je brzo odabrao jednoga.

— Zašto si upravo toga odabrao, premda je došao bez ikakve preporuke? upita prijatelj trgovca.

— Varaš se, ako misliš, da ovaj mladić nije imao preporuke. Prije nego što je unišao, obrisao je noge i začvorio za sobom vrata. Iz toga sam zaključio da ljubi red. Vidio je starca i odmah mu je dodao stolicu, — znak uljudnosti i dobrote srca. Hotice stavio sam na pod knjigu. Dok su drugi po njoj gazili ili je nogama na stranu gurkali, on ju je digao. Pomiclih, da to mora biti čovjek pozoran i pažljiv. Mirno je čekao, dok nije došao na njega red. Nije se gurao kao ostali, — dokaz čednosti. Dok sam govorio s njim, video sam, da mu je odijelo čisto, kosa uredena, zubi bijeli, ruke dobro oprane. — Zar to nisu najbolje preporuke za jednoga mladića?

Imaš li i ti, prijatelju, takvih preporuka? Ako ih nemaš, naštoj da dodeš do njih. Ali neka ove preporuke ne budu samo vanjsina, već neka je s njima združena i duša čista i plemenita pa ćeš biti mio ne samo ljudima nego i Bogu, a ovo je posljednje najpreće.

KRIŽARI I KRIŽARICE

VITEZ SRCA ISUSOVA.

Već se svršavale misije u S. Zadnja 3 dana dolazio je dnevno o. upravitelj u ferijalni dom, da se i daci uzmognu isповjediti. Svi zavolješe ljubeznog svećenika. Mnogi ostadoše dugo kod njega, i kad su izlazili iz njegove sobe, lice im se sjalo od radosti i sreće.

6. rujna poslije podne razgovarao se Božidar s drugovima o velikom nacrtu, što ga želi provesti.

»Prihvatom se odmah posla, jer imamo samo još 2 dana. To će biti divno,« rekose mnogi na koncu vijećanja.

Onih dana Božidara i njegovih drugova skoro čitav dan nije bilo kod kuće, a nitko nije znao, gdje su. Kriomice se verali s druge strane jezera kroz šikaru, skupljali suho granje te ga nosili na brežuljak. Na velikoj pećini, visoko nad jezerom, nagomilaše veliku hrpu granja.

Svanuo 8. rujna, zadnji dan misije. U svečano okićenoj crkvi sakupili se ljudi iz cijelog grada na zajedničku sv. Pričest. U dugim redovima pristupahu Stolu Gospodnjem djeca, žene, muževi, među njima i 70 daka iz ljetnikovca.

Božidar je bio na koru. Lice mu sjalo od radosti gledajući taj uzvišeni prizor. Nacrt mu je uspio, učinio je viteško djelo! Samo mu je nešto mutilo sreću: Branko nije bio na sv. Pričesti.

Navečer svečani zaključak misije. Još jednoć nagrnuli pobožni vjernici u crkvu, da čuju posljednji govor i da svečanom procesijom proslave Spasitelja. Sa zvucima glazbe miješao se bruj zvona i tutanj mužara, dok se procesija kretala okićenim gradskim ulicama. Već se smrklo, kad se povorka vratila u crkvu. Svećenik postavi pokaznicu na oltar i mukom zašutješe glazba i mužari. Župnik poče dršćućim glasom čitati posvetu grada i stanovnika presv. Srcu. Zatim podijeli blagoslov Presvetim i sva crkva oduševljeno zapjeva: »Tebe Boga hvalimo«.

Samotno dizala okolna brda svoje sijede glave prema večernjem nebu. Polako se spuštala noć na jezero, u kojem se već odrazivale zvijezde. Gore na rubu pećine ležao Darko sa svoja dva druga. Slušali su zvonjavu i pucnjavu iz grada. Sve je zamuknulo, samo svjetiljke u tamnoj dolini pokazivale, gdje se nalazio grad.

Bilo je $8 \frac{1}{2}$ s. Duboko ispod Božidara i njegovih drugova diže se sjajna raketa u zrak. To je bio znak, da se i njih trojica dadu na posao. Sa zubljama u ruci penjali se dječaci od hrpe do hrpe granja. Iza nekoliko časaka buktio je plamen na desetak mješta.

Svršila se večernja pobožnost u crkvi. Širom se otvorile crkvena vrata i puk nagrnu iz crkve kao pčele iz košnice. Prvi ostadoše zapanjeni radi krasnog prizora, što im se pružao iznad jezera: na visokoj pećini gorjeli vatre u obliku srca, iznad srca

dizao se križ. Veličanstveno je buktilo plameno srce na visokom brdu i pozdravljalo grad i stanovnike. Sve se to zrcalilo u jezeru.

Ko u čudu zaustave se ljudi pred crkvom. Žene su plakale od radosnog iznenadjenja, muževi mučke skinuše šešire. Zborovoda dovikne nekoliko riječi svojim momcima i u tren zaori pjesma uz glazbu.

Sutradan pozove ravnatelj ljetnikovca Božidara k sebi.

— Ti si jučer zapalio plameno srce nad jezerom. Nije bilo pravo, da si to učinio bez mog znanja, jer je stvar mogla biti opasna. No ipak sve je dobro uspjelo i ljudi su bili veseli. Ako još što slična misliš poduzeti, bolje je, da mi prije kažeš. Znaš dobro, da ti ništa ne odbijem, što je dobro i pametno.

Postidén prigne Božidar glavu; uvidio je da je nerazborito učinio.

— Kaznit vas ne ču, nastavi ravnatelj, jer ste dobro i plemenito mislili, i to me veseli. U gradu već znadu, da su to učinili nekoji daci, i jedan gospodin iz hotela mi je danas prije podne poručio, da želi s vama govoriti. Oko 4 sata možete ići k njemu. Evo ti njegove adrese.

Darko se zahvali i ode. Vani pogleda adresu, što mu je dao ravnatelj.

Poslije podne odu sva četvorica gospodinu, koji se zanimao za njih. U lijepo uređenoj sobi sjedjela za stolom 2 gospodina, jedan malen, okrugao, čelav, sa zlatnim naočalima, drugi *viseok* i mršav, duge brade i orlovskeg nosa.

— Lijepo je, da dodoste, pozdravi ih čelavi gospodin. — To je lord Gun iz Kanterberija, moj prijatelj. Jučer ste mi pripravili veliko veselje.

Božidar je morao ispričati, kako i što su napravili. Kad je svršio, okrene se prijatelj lordu pa mu reče:

— Izvrsni mladići, zar ne?

Lord pogleda pozorno svakoga napose, a zatim dostoјanstveno i polako izjavlja:

— »Yes, dobri.«

Sad je čelavi gospodin pričao, kako je u svojoj mladosti vidio onakovo plameno srce u Tirolu, pa ga jučerašnji prizor sjetio milih uspomena iz mladosti i jako ga razveselio. Još se dugo razgovarali.

— Primite, draga djeco, od nas malen dar u zahvalu, reče čelavi gospodin i pruži im nekoliko baknota. Kupite tim novcem, što vas volja. Nije to nikakva plaća, nego samo nagrada.
Nastavit će se.

F. Weiser D. I.

MISNI SAVEZ.

Prihvativimo priliku te se okoristimo Misnim savezom. Za članove toga saveza svaki dan služi se sv. Misa u Svetištu zagrebačkog svetišta Srca Isusova. A članovi ili članice mogu biti živi ili mrtvi. Upis je za godinu dana 20 d.

Tko pristupi u Misni Savez, taj time postaje i članom Društva sv. Ignacija i primat će badava »Vijesti o radu Družbe Isusove«. Preporučimo ovu stvar svim svojim znancima i prijateljima, da tako ne bude obitelji, koja nije dionikom sv. Mise.

Svako daljne razjašnjenje daje A. Altirević D. I.
Zagreb I. 147. Palmotićeva ulica 33.

TECAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI.

Za muške u Domu na Jordanovcu 110.

Travanj:

- 11.—15 za dake 7. i 8. razr. sred. šk.
- 12.—16. za višu intelektualnu: profesore i t. d.
- 18.—22. za svećenike.

Svibanj:

- 25.—29 za posebne i umirovljenike.
- Lipanj:*

- 3.—6. za radnike 2 dana o Duhov.
- 22.—26. za revnitelje Srca Isusova.

- 28.—2. VII. za dake.

Srpanj:

- 3.—7. za katechete (po dogovoru i 5 dana).
- 10.—14. za učitelje.
- 17.—21. za svećenike.

Kolovoz:

- 2.—6. za inteligente.
- 7.—11. za svećenike.
- 12.—16. za omladince.
- 21.—25. za svećenike.
- 25.—2. IX. za svećenike (8 dana).

Koji žele prisustvovati kojemu tečaju, treba da se 7 dana unaprijed javi. Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana, a svršavaju u 7 s. ujutro zadnjega dana. Kao odšteata za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 dinara.

Prijave prima i upute daje:

za muške:

*Uprava Doma duh. vježbi
Jordanovac 110. Zagreb.*

Za ženske u Domu na Vrhovcu 43.

Travanj:

- 3.—7. za građanke.
- 11.—15. za učenice 7. i 8. razr. sr. šk.
- 17.—21. za gospodice, osobito obrt.

Svibanj:

- 1.—5. za gospode viših krugova.
- 21.—25. za djevojke.

Lipanj:

- 3.—7. za gospodice osobito činovn.
- 12.—16. za žene za sela.

Srpanj:

- 3.—7. za učiteljice.
- 24.—28. za bolničarke.

Kolovoz:

- 3.—7. za činovnice.
- 12.—16. za djevojke.
- 18.—22. za profesorice.
- 25.—29. za učiteljice.

za ženske:

*Uprava Doma duh. vježbi
Vrhovac 43. Zagreb*

JUBILARNO HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU.

I mi se Hrvati katolici odazivamo pozivu Oca svega kršćanstva te objavljujemo, da će u srpnju ove godine pod pokroviteljstvom Preuzviješnoga gospodina Nadbiskupa Dra Ivana Ev. Šarića poći jubilarno hodočašće iz naših krajeva u Svetu Zemlju. Sveti gradovi Jerusalem, Betlehem i Nazaret vidjeli su već mnoge hrvatske hodočasnike. Ali ovo hodočašće nadvisuje svojim značenjem sve dosadašnje pohode Hrvata u domo-

vinu Isusovu: ovo jubilarno hodočašće ima posebnim načinom da dokaže hrvatsku ljubav prema svetome Križu, za koji su Hrvati uvijek živjeli i umirali i kojemu se nikad ne će iznevjeriti.

Odlazak je hodočašća iz Zagreba 4. srpnja, dolazak u Svetu Zemlju 10. srpnja, boravak u Jerusalemu 7 dana s izletima u Betlehem, na Jordan i u oсталу okolicu Jerusalema, boravak u Nazaretu 3 dana s izletima po Galileji, odlazak iz Svetе Zemlje 19. srpnja uveče i povratak u Zagreb 24. srpnja.

Cijene cijelog putovanja jesu: *za četvrti razred* 4300 din. troškovi putovanja sa skraćenim programom i stanovanjem bez hrane), *za treći razred* 7900 din. (troškovi putovanja s potpunim programom, stanovanja i hrane), a *za drugi razred* 12.500 dinara.

Sve upute i obavijesti o hodočašću daje Jeronimski putnički odbor u Zagrebu (Trg Kralja Tomislava 21.), kojemu je povjeren organiziranje hodočašća. Njemu treba da se što prije i prijavi svatko, tko se želi pridružiti hodočašću.

Prijave se primaju najkasnije do 1. svibnja 1933. Na kasnije se prijave ne će moći uzeti obzir. S prijavom treba odmah poslati i 1000 din. kapare, a ostatak svote uplatiti do 15. svibnja.

PROGRAM DVANAESTOG PUČKOG I JUBILARNOG HODOČAŠĆA U LURD.

Stalno Vodstvo za ludska hodočašća u Zagrebu vodi u godini 1933. dvanaesto hodočašće u Lurd u mjesecu srpnju. Iz Zagreba se polazi 10. srpnja (jula), tako da smo u Lurd 16. srpnja. Povratak u Zagreb 21. srpnja.

Putnica za ovo putovanje bit će zajednička. Svaki će prijavljeni hodočasnik dobiti samo jednu tiskanicu »Uvjerenje«, koje će ispuniti i dati potvrditi kod svoga sreskoga načelnika, a hodočasnici iz Zagreba će donijeti od Prijavnog ureda potvrdu, da su prijavljeni u Zagrebu i ništa više.

Primaju se na put i bolesnici, ali samo oni, koji mogu sami hodati. No i s njima mora ići netko od njihovih, ako je to potrebno.

Hodočasnici dobivaju 3 puta na dan obilno jesti i $\frac{1}{3}$ vina. Spavaju po dva najviše tri u jednoj sobi, ali svaki na svom krevetu u prvorazrednim hotelima. Svi putuju u III. razredu. Prtljaga se prevozi na željezničku stanicu i sa stанице u hotel. Ako bi hotel, u kom se noći, bio nešto dalje od stанице, prevoze se hodočasnici autom ili tramvajem. Isto tako se obavlja razgledavanje pojedinih gradova autima ili tramvajem.

Prijaviti se treba što prije, jer je onda lakše urediti, da sve ide ljepe i točnije. S prijavom valja poslati i kaparu od din. 1.000.—. Četrnaest dana prije odlaska treba poslati preostalu svotu. Oni, koji se kane prijaviti, neka pišu, da dobiju ček za novac. Dobit će i legitimacije, da putuju za pola cijene do Zagreba i natrag. Ta će polovična vožnja vrijediti od 1. do 30. srpnja (jula). Promjeni li se vrijednost našega novca prije odlaska uplivilat će to i na našu cijenu za putovanje.

Onaj prijavljeni hodočasnik, koji otkaže putovanje, dobiva svoj uplaćeni novac natrag uz odbitak troškova za vraćanje, ako je to učinio iz velikoga razloga i barem osam dana prije odlaska. Ako je to učinio bez razloga, gubi 10% od uplaćene svote.

Cijena za putovanje t. j. stan, hranu od Zagreba do Zagreba, razgledavanje gradova autokarima i zajednička putnica iznosi din. 2.500.—.

*Stalno vodstvo za ludska hodočašća, Zagreb, Kaptol 29.
Voda: Dr. Pavao Lončar.*

VIJESTI

ALEKSANDROVO NA KRKU. Za sv. misiju, što su ih držali veleč. oci Isusovci Jagrić i Buljan 30. X. — 6. XI. prošle godine, zaposlilo se i naše Djevoj. dr. S. I. s drugima, da donesu što više slave Bož. Srcu i koristi dušama. Hvala milosti Gospodnjoj, to je i lijepo uspjelo, jer je narod hrlio k poukama i isповijedaonici, a sv. Pričesti bilo je taj tjedan 4000. Vanjsko slavlje bilo je dostoјno, a najljepša procesija uz obalu s Presvetim, komu su i s lada raketa-ma i zastavama iskazivali počast. Tih dana povećalo se i naše društvo za 43 članice te nas je sada 203. Okuplja nas na redovite sastanke naš veleč. dobri župnik I. Šparožić i prelijeva duh Srcu Isusova u naša srca. Zadnje godine pošle su tri članice u redovnice, a 17 ih se udalo. U pomladak upisalo se 66 djevojčica. Ako se u našem velikom broju nade i koja manje revna, molitve i žrtve drugih pomoći će im bliže k Srcu Isusovu. U tom nam svima mnogo pomaže i omiljeni naš Glasnik Presv. Sra. *M. Žic, glavarica.*

BEDENICA. Evo i nas, da se po prvi puta javimo u milom našem Glasniku. G. 1931. zaslugom velč. g. kapelana Romiha i požrtvovnim radom gdica učiteljica osnovano je u našoj župi Dj. dr. Sreca Isusova. Nakon pripravnih sastanaka, koje su kandidatkinje marno pohadale, obavljeno je 3. srpnja 1932. primanje u društvo. Primljeno je 67 djevojaka gotovo iz svih sela župe, a najviše iz sela Orešja, gdje je Dj. društvo našlo najljepši odziv. Primanje je obavio domaći g. župnik Mirko Marenčić, koji je održao krasnu i pobudnu propovijed prije samog primanja.

Sastanke držimo jedamput na mjesec, i to svaku prvu nedjelju u mjesecu. Svaki prvi petak i prvu nedjelju u mjesecu pristupamo sv. Pričesti. Dosad je prikazano 420 sv. Pričesti za obraćenje griešnika i 420 na čest Srcu Isusovu.

2. veljače t. g. porasao je broj naših članica. Toga dana obavljeno je primanje 28 novih članica u društvo. U prigodnoj propovijedi ocrtao nam je g. župnik zadaču djevojke društva Srcu Isusova, koja mora biti ogledalo kršćanskog života čitave župe. Kao primjer ustrajnosti i požrtvovnosti stavio nam je g. župnik djevice mučenice iz prvih vjejkova kršćanstva, koje nisu prezale pred nikakovim poteškoćama i žrtvama, da sačuvaju svoje srce i svoju dušu čistu od grijeha, pa makar ih mamili slatkim obećanjima ili im se prijetili strašnim mukama. Živeći i radeći tako ispunjavati ćemo zadaču kat. Akcije, pa ćemo biti pomoćnice u duh. pastvi. Svojim primjerom, svojim životom, čitanjem i širenjem Glasnika, širit ćemo slavu Božju ondje, gdje možda ne može dospijeti riječ pastira i njegova noge. Taj rad sposobit će nas za kasnije zvanje kao žene i kao majke. Tu nas čekaju velike žrtve, velika samozataj. Zadaća je žene i majke vrlo velika i pred Bogom i pred ljudima. — Na koncu se g. župnik osvrnuo i na redovničko zvanje. Mnoge je djevojke Bog pozvao u redovnički stalež, ali glas i buka, briga za ovaj svijet, ugušile su taj poziv u srcu mnogih. Djev. društvo daje svojim članicama priliku, da malo ozbiljnije i o tome promisle i pro-sude, da li je možda koja i od njih zvana u više duhovno zvanje.

Jelica Sakmardi, glavarica.

KRAPJE. I naša se davna želja ispunila. Djevojačko društvo Sreca Isusova napokon je osnovano i u našem mjestu. Rijetko gdje je bilo toliko poteškoća kod osnivanja kao ovdje. Ali se i iz toga vidi, da je ono potrebno. Prve su zapreke nestale i dalje će ići. Društvo je osnovano 4. prosinca. Primanje je u društvo obavio naš veleč. upravitelj i župnik. U lijepom govoru pozvao nas je, da bez straha primimo i nosimo znak posvete Presv. Sreca, i tu posvetu da pokazuemo djelima. Neka nam bude uvijek pred očima Božansko Srce, koje gori od ljubavi i neka Mu tu ljubav vraćamo, a ne gledamo, što će reći mlaki.

Veselo smo se tada posvetile Presv. Srcu i primile znak društva s čvrstim obećanjem, da ga se nikada ne ćemo stidjeti. Pred živim Srcem u Svetotajstvu zapjevale smo oduševljeno »Do nebesa nek se ori!« Malo nas je, ali se društvo veseli cijela župa i ono će se povećati. Dne 11. XII. jednoglasno je za glavaricu izabrana potpisana, a za revniteljice: Čebuhar Agata i Kirin Maca. Nek nas Presv. Srce uvek krije, da ustrajemo na započetom putu.

Mara Posavac, glavarica.

LOŽIĆĆE 15. I. 1933. Na dan sv. Obitelji, s lijepom svečanosti u crkvi i prigodnim govorom, bježu primljene nove članice našega društva, njih na broj 13, a 15 u podmladak. Razdijeljene na četiri sedmice redovito sve pristupamo naknadnoj sv. Prijestoli. U Društvu imamo misijsku sekciju i sekciju za širenje dobre štampe. Dvaput mjesечно i to u prvu i treću nedjelju imamo sastanak. Društvo pod novom upravom, koja je svečano preuzeila svoju dužnost na dan sv. Obitelji, lijepo napreduje.

Dora Rakela, glavarica.

MARIJA BISTRICA. Ove godine na Svijećnicu obavio je primanje novih članica u Djekočko društvo Srca Isusova u M. Bistrici presv. g. župnik Matija Seigerschmid, revni voda društva. Na sam blagdan ujutro pristupile su sve članice sv. Prijestoli, a poslije podne obavilo se primanje. Sve članice primaju redovito sv. Prijestol i vrše svoje dužnosti, a osobito se rado žrtvuju za crkveno pjevanje. Često nas iznenade u crkvi kojom novom pjesmom ili čitavom Misom kao što je bilo i za ove svečanosti.

Glavarica.

MARTIJANEĆ. Društvo ima 150 članica i sve vrše točno i revno svoju dužnost. Udalio ih se 14, a 10 je novih. Nedjeljom pjevamo prije večernje Zlatne krunice: prikazujemo za sv. Oca papu i obraćenje grešnika. Hodočastile smo s velikom procesijom naroda Majci Božjoj u Glogovnicu, pri čemu je lijepo zadužio Bož. Srce revni omladinac M. Borović, pa mu neka ono uzvratiti ustrajnošću u novicijatu Družbe Isusove, kamo je stupio. Uzdržalo nam Bož. Srce dobrog našega veleč. g. župnika, da bi smo došli i što prije do društvenoga barjaka.

M. Krušec, glavarica.

NOVA BUKOVICA. Nismo brojne u društvu, no živo želimo omiliti Bož. Srcu i učiniti što više za svoju braću. 11. XII. držale smo u prostorijama Vatrogasnog društva malu akademiju. Glavarica Ev. Fischer pozdravila je brojne posjetnike srdačnim govorom. Slijedile su naizmjence s pjevanjem tri deklamacije i na kraju živa slika: djevojke pred Bezgrješnom. Pripredba je pobudila zanimanje župljana za društvo i privrženost njemu. Time je mladež olakšana staza kreposti, a krovovjercima, što smućuju duše, pokvaren nelič posao.

REPAS. Prošla je i druga godina opstanka naše Vojske Srca Isusova, osnovane za vrijeme sv. misije u Molvama. Godina nada sve dobra i plodna. Nesretna psovka, koja se tako silno uvriježila u našem selu, počela je da iščeza pogotovo u našoj dragoj mladeži, koja se u većini upisala u redove Vojske. Sađa teh shvatilo je naš narod ozbiljno, za čime idemo i što hoćemo. Ispočetka sve je nekako nepovjerljivo gledalo u naš rad. Naši su redovi danas čvršći nego ikad, naš broj danomice raste, naši članovi postali su ugledni i uzorni katolici, koji znaju svakome da odgovore, kako valja, kad tko napadne našu sv. vjeru. — Imali smo zajedničkih sv. isповijedi i sv. Prijestoli sedam puta, kojima je prisustvovalo 173 člana. (Članova nas bilo u prošloj godini 40, od toga oženitih 20, a mlađica 20.) U našoj župnoj crkvi u Molvama imali smo jednu svečaniju sv. Misu, kojoj su prisustvovali svi članovi 4. ožujka 1932. U našem selu Repašu imali smo 14. kolovoza velebnu crkvenu svečanost: Posvetu gradilišta, na kome ćemo, ako dragi Bog dade, ove godine početi graditi veliku crkvu na čast Pre-

svetom Srcu Isusovu. Ovu svečanost je obavio naš zemljak i dobrotvor presvij. g. Dr. Juraj Madjerec rektor sv. Jeronima u Rimu.

U mjesecu rujnu opet smo imali sv. Misu u Repašu, kad nas je posjetio naš osnivač vlc. otac Nikola Buljan, Isusovac iz Zagreba, kojemu ne ćemo nikad moći dovoljno da zahvalimo i naplatimo njegovu ljubav. Održao je propovijed, koja se duboko usjekla u naše duše i srca. Presveto Srce Isusovo neka mu tu ljubav obilno naplati kao širitelju najrevnijem pobožnosti prema Njemu.

Imali smo pet društvenih sastanaka s glavnom skupštinom, k tome još dvije akademije, koje su izvanredno uspijele i moralno i materijalno.

Predsjednik: *Pavao Zufika.* Tajnik: *Ivančan Ivan.*

ROVIŠĆE. U našoj župi prigodom sv. misija osnovano je Društvo Srca Isusova. Odmah smo si nabavili zastavu, koju smo sami izradili. Blagoslovio ju je preč. o. dr. Teofil Harapin i održao dirljivu propovijed te rekao svečanu sv. Misu. Posveta zastave bila je 2. listopada 1932., a kumovala je Veronika Klimek. Darovala je lijepu svotu. Neka je Bog za to nagradi.

Stefanija Vavrik, glavarica.

SRACINAC KOD VARAŽDINA. Naše Djev. društvo S. I. broji 139 članica i 26 podmladka. Opaža se, da društvo lijepo djeluje na svoju okolinu. Osobito su istaknule članice time, što su za Božićne praznike lijepo okitile kip presv. Srca Isusova. Na Badnjak uveče priredile su jednu nabožnu igru, koja je bila brojno posjećena. — Svetih Prica primljeno je od kolovoza do prosinca 887. — Od osnutka društva do sada 7 članica se sretno udalo a jedna nam se preselila u vječnost. Počivala u miru! *Lizika Levanić,* glavarica.

STUPNIK. Kako nam je dragi i dobiti naš pokojni župnik vel. J. Jušić bio dulje vremena teško bolestan, oslabila je ponekle i revnost članica. No dolaskom preč. g. M. Lamota u našu župu sinula nam nuda da će nam se društvo obnoviti i procvasti. Sada nas ima 24, pa smo prošle godine od ožujka primile 200 sv. Prica.

J. Cikron, glav.

SV. NEDJELJA KOD SAMOBORA. Tijekom godine udalo se 6 članica, jedna je umrla, ostaje 95. Sv. Prica bilo je 1288. Udatih članica, kao Revneteljica S. I. ima 145. i primile su 1226 sv. Prica. Osim toga prikazivale su jedne i druge mnogo sv. Prica za sv. Oca papu, za misiju, za ozdravljenje vel. upravitelja Apostolata i t. d. Glasnik S. I. primamo 68 komada, jer je siromaštvo veliko; slažu se po 2 i 3 članice pa skupa čitaju. Više je članica u euharistijskoj sekcijsi, pa se redaju po izabranim po volji danima u tjednu, da prime sv. Prica. Svake subote imamo večernju, pa je prilika da se mnoge i ispovjede, te tako drugima i preč. g. župniku S. Topolčiću olakšamo rad u nedjelju. Njemu društvo mnogo zahvaljuje svoj napredak, jer nam daje zaista biranu i obilnu duševnu hranu otkrivajući nam sve jasnije ljubav Bož. Srca i pokazujući nam kraljevski put Križa. I ove smo godine hodočastile o Srcu Isusovu u Svetište u Zagreb i u kolovozu Majci Božjoj na Bistrici. Duh. vježbe na Vrhovcu obavile su naše 3 članice u prosincu. *O. Trstenjak,* glavarica.

TRSTENO KOD DUBROVNIKA. 9. oktobra proslavili smo 25. godišnjicu župnikovanja u našoj župi našega dobrog upravitelja i župnika veleč. g. don Danka Lepesa. G. 1907. došao je u našu župu, a 1908. prigodom sv. misija što ih održaše pokojni oci Isusovci I. Dvornik i M. Stipković, osnovano je naše Djevojačko društvo Srca Isusova. Odmah smo kupile kip Božanskog Srca i zastavu. Uvijek što ljepe slavimo blagdan Srca Isusova. Sastajemo se svake prve nedjelje u mjesecu. Uopće društvo se drži pravila. Mjesečne sv. Prica redovito primamo. Svakog prvog petka plaćamo sv. Misu, svake svečanosti crkvu kitimo.

File Pašeta, glavarica.

KNJIGE

Dr. Ivan Šarić, nadbiskup Vrhbosanski: KRUH NAŠ SVAGDANJI — kratka razmatranja za svaki dan u godini, cijena s ukusnim i tvrdim uvezom d. 30; naručbe prima Akademija R. A. Sarajevo, Korosčeva 15. — Ako voliš Boga i sunce, molitvu i pjesmu, oganj i volju srca, iz kojega izvire pravi čovječji žar, i ako voliš vječne daljine onostranog mira, onda prihvati objeručke knjižicu »Kruh naš svagdanje«. Vidjet ćes, ona će ti donositi duši samo mir i sreću i svaki blagoslov Božji. Ona je vijenac raznovrsnoga čvijeća. Nije jednolična, nije dosadna. Preporučamo »Kruh naš svagdanji« svim katolicima, osobito gg. svećenicima i bogoslovima, časnim sestrama i katoličkim organizacijama.

J. Liensberger: IM HEILAND MEINE FREUDE. Pisac je poznat kao prijatelj mlađeži. Ova je knjižica namijenjena pravopričešnicima. Tu se vješto isprepliće povijest, zgode iz života svetaca, evangelje, liturgija, događaji iz sadašnjice. A sve se to iznosi živo, zorno — upravo za djecu!

H. Pagés: AUS GOTTES GARTEN, 6. Aufl. 18. — 21. Tausend. 3.20 Mk. To su kratki životopisi svetaca za djecu. Pripovijedaju se ponajviše jednostavnim događajima iz života onih, koji se sada nalaze u Božjem vrtu u lijepom nebu. Tu je 110 životopisa. Knjižica je urešena s 12 lijeptih slika.

K. Kümmel: HEILIGE JUGENDZEIT, 16. u. 17. Aufl. 34. — 38. Tausend, mit 4 Bild. 4.60 Mk. To su pripovijesti za mlađež. Ima ih 29. Uzete su više ih manje iz praktičnog života. Uz pripovijesti, koje se izravno odnose na sv. Prcst, ima i takvih, u kojima se općenito ističe uzvišenost Presvetog Sakramenta. Govori se mlađeži od srca k srcu. U načinu pripovijedanja pisac je imao na umu i pravopričešnike, ali je više imao pred očima zreliju mlađež, koja stupa u svijet.

M. Natalia: ICH KLOPFE AN, Kommuniongeschichten für die Jugend, 2. u. 3. Aufl. 6. — 9. Tausend. In Leinwand 5 Mk. — Svrha je ove knjige, kako sama spisateljica kaže, da razvjesili dječicu, koja po prvput stupaju Stolu Gospodnjem. U krasnim pripovijestima pokazuje miljenjima Spasiteljevim, kako je Gost njihove duše dobar, mio. Ali iste pripovijesti obnovit će ljubav i žar i u onima, koji su već okusili sreću prve sv. Prcsti. Spisateljica veli, da su sve njezine pripovijesti istinite. Nekoje je sama doživjela, a druge je čula od pouzdanih osoba.

M. Monahan: GESCHICHT D. HL. ALOYSIUS, mit Bildern, 3 Mk. 6. — 10. Tausend. — Blago mlađeži, koja se povodi za svećima! Treba već u dječju dušu uliti oduševljenje za nebeske uxore. Evo kratkog životopisa zaštitnika katoličke mlađeži. Djelce obiluje ilustracijama.

Sve su gore navedene knjige vrlo lijepo opremljene, a dobivaju se kod: *VERLAG HERDER, FREIBURG I. B.*

O. Dr. Božo Vuco: BOG, ČOVJEK, RELIGIJA. Savremena pitanja sv. 36. — 37., str. 223; cijena d. 20; naručbe: Uprava »Savremenih pitanja«, Mostar. — I opet jedno od lijepih izdanja »Savremenih pitanja«. Kratak sadržaj: Otkuda život, otkuda čovjek, red i svrhovitost u prirodi, vjera čovječanstva, Božja providnost, spiritualnost duše, naša besmrtnost, naš konačni cilj, religija, potreba i mogućnost objave, indiferentizam i bezvjerje. — Preporučamo.

Jerko Vlahović, dominikanac, sastavio je za svaki dan ZA MJESEC SVIBANJ RAZMATRANJA i odnosne primjere, koji su se dogodili u Lurdzu. To će svećenicima poslužiti ili kao priručnik za čitanje ili kao podloga za propovijedi. »Lurdska Ruža«, tako se zove ovaj priručnik, služit će svećeniku i ked oltara. Toplo preporučujemo. Knjiga broširana d. 12, a uvezana u platno d. 16 bez poštarine. Naručuje se na: Dominikanski Samostan — Split — Hrvanjeva 2.

PRILOG

Darovi u siječnju 1933.

Za sv. Mise: Chicago Ill. EM Dol. 1.— Cleveland Oh. AS Dol. 2.— JS Dol. 1.— MS Dol. 1.— Detroit Mich. BW Dol. 1.— Djakovo EŠ 20 Drenje IB 20 Mihovljani VV 20 New York c. FR 50 c. Novi Grad FL 40 Sarajevo EŽ 30 Severin MP 20 Split AE 30 MA 50 Subotica AB 20 Sutivan MM 30 Šamac Slav. NN 100 Švica TL 20 Travnik RJ 20 Vinkovci MT 65.

Za Svetište S. I.: Drenje IB 5 Drenovci AB 100 Gomirje RB 5 Hrv. Neužina LB 10 Karlovac TH 5 Marino Selo ZK 25 Monessen Pa. FM Dol. 1.— Novi Sad FV 30 Rešetari KB 20 Ruma KŠ 5 Trpanj MFC 10 Zagreb AČ 10 AS 15 KŠ 10 ML 35 RP 5.

U čast S. I.: Bethel Oh. MP Dol. 1.— Bos. Kostajnica AV 10 Cetinje TM 10 Cleveland Oh. JS Dol. 1.— Chicago Ill. VM Dol. 5.— Djakovo BF 5 Drniš AK 50 Dubrovčak KP 10 Ferdinandovac MM 10 RS 15 Fučkovac MM 20 Gola LZ 15 Golubinjak NL 50 Karlovac FF 10 Katymar NN 5 Kula JK 10 Lovinac KB 10 Makarska TB 15 Maribor MS 10 Mar. Bistrica MM 50 Mountain View. KR Dol. 1.— Nova Gradiška ME 15 Odrovci MP 10 Oriovac MR 10 Osijek MI 20 MO 70 MW 10 RM 10 Podgajci JL 25 Privlaka EF 20 Radikovci 2u. 40 Raven AK 10 Sikirevci MF 20 Sisak AM 35 Solin IM 50 Sotin GH 10 KN 10 Stari Mikanovci BP 20 Sunja ML 50 Sušak JR 20 Sutivan MM 90 Sv. Jana FS 20 Tešanj EA 20 Trnjanii EM 10 Trsat IB 80 Valpovo TF 10 Vel. Baštaji EB 20 Vel. Selce MZ 10 LZ 10 Vinica JP 10 Višković LG 10 SS 5 Vrbanija MP 20 Zagreb EH 50 JM 10 MH 10 MP 50 NN 100 MB 15 SP 25 SR 50 Zemun KM 20.

U čast S. I. i Mar., Majci Bož., sv. Josipu, sv. Tereziji M. I. i bisk. Langu: Akron Oh. ML 50 c. Bizovac JB 30 Caprag KH 35 Privlaka AO 10 Slakovci AV 10 Srđanec FS 10.

Za raš. Glasnika S. I.: Beograd MW 5 SSM. 5 Bos. Petrovac LJ 10 Daruvar LG 25 Djakovo EŠ 10 Dubica VV 10 Gojakovac IB 15 Gospic ZM 5 Harkanovci ŽU 20 Ivanec HR 5 Jakšić IP 5 Kamenica MV 5 Karlovac JM 5 VD 5 Kotor FS 10 Križevci IŠ 10 TK 15 Lipik ML 10 Ljubljana DZ 5 Lombarda PJ 5 Maribor SS 55 Molat LB 2 Moslavina NN 50 Nova Gradiška PP 5 Novigrad MT 10 Ogulin AH 10 Omišalj ŽU 10 Ormuž DV 5 Osijek AV 5 JP 10 JS 5 KV 5 Petrovaradin FE 5 TA 10 Pleterje K. 5 Postire AŠ 5 Privlaka MČ 10 Rathbun Yova VM 50 c. Sarajevo MA 5 Senj FS 5 Sisak FM 5 Slakovci KS 10 Split AB 5 AE 50 Sušak AH 25 ZL 95 Sv. Križ Zač. 10 Škarnik AB 5 Valpovo AM 10 Varaždin MH 15 Vinkovci AD 15 Virovitica JH 5 Vukovar RB 5 SV 10 Zagreb AB 5 AČ 5 AČ 15 AG 5 AK 10 AL 15 BK 10 DS 5 EU 5 FB 15 FG 5 FM 5 FŽ 10 GS 5 IK 3 IS 5 JH 5 JH 10 JR pet dinara JS 5 KG 35 MB 5 MD 5 MF 15 MM 5 MJ 2 MJ 5 MJ 5 mT pet dinara MK 60 ML 5 MM 15 MN 10 MN 5 MR 5 mT mT 5 mV 5 Nm 5 nn 10 RD 5 VP 10 Zlatar DP 5.

Za kruh sv. Antuna: Crikvenica NN. 10 Poljanica FF 10 Vinkovci EL 10 Županac HF 10.

Za ulje vječnog svjetla: Chicago AM Dol. 1.— Čuprija AH 5 Valpovo AM 10.

Za Malo sjemenište, Traunik: Zagreb FŽ 25.

Za Dom bisk. Langa: Osijek JP 20.
Za naše Misijonare: Erpenja VT 15 Sarajevo N. b. sj. 56 RV 10 Zagreb-MK 5.
Za otkup i pokrštenje pog. djece na imena: Antun: Bošnjaci EŠ 100 Radunice JA 100 Ivan: Sombor IP 100.

Savez Društva sv. Ignacije.

Stiglo do 28. veljače 1933.

Sv. Mise: Zagreb: Tišlarić Katarina za pok. supruga Blaža d. 20, Zorić Mato po nakani d. 20, Jagarić Aleksander i Filipina d. 20, Dadić Nella za svojeg pokojnog supruga d. 20, Stepić Ivica i Fanika d. 20, Sedej Sofija za pok. Rozu Hudelist d. 20, Simonenko Marija d. 20, Geber Agneza za sebe i za pok. supruga Josipa d. 40, Remeta Marija za duše u čistilištu d. 20, Govedić Melhior d. 40, Malec Apolonija d. 20, Malec Šandor d. 20, Madjer Blaž i Zora d. 40, Pokojnici: Košak Tomo, Vladimir, Terezija i Marija d. 80, Horvat Ivka d. 20, N. N. za duše u čistilištu d. 20, Dutković Terezija d. 20, Dominiković A. na tri nakane d. 60, Strapajević Angjela za pok. Barč-Strapajević 40 d., N. N. 100 d., N. N. 32 d., N. N. d. 20, Žiger Barica d. 30, Doležal Obitelj d. 20, Goljak Obitelj d. 20, Špiljar N. d. 20, Ivan d. 20, Mijo 20 i za pok. Franju Špiljara d. 20, D. T. d. 20, † Julijan Bišćan d. 20, Manzini Vinka po nak. d. 20, Sotler Vera za pok. član. obitelji d. 20, Godler Terezija za pok. član. obit. d. 20, Ružić Dragica po nak. d. 20, Lukić Regina po nak. d. 20, N. N. za pok. d. 20, † Stjepan Plut d. 20, Šimunić Fanika d. 20, N. N. po nakani d. 20, † Josipu Glogovski d. 30, Gregurić Zlata po nak. d. 100, Dernuz Anka i Marija d. 40, Kolar Marija član. d. 10, J. Gaj i V. Dominković po nak. 20 d. — *Topolje:* Petrov Kata d. 20, — *Komiža:* Božanić Vinko pok. Luke d. 20, Mamminković Antica ud. Josipa d. 20, Tomičić Vinka žena Tome d. 20, Jurjević Vinka kći Vicka d. 20, Mardešić Mare žena Ante d. 20, Božanić Lukrica pok. Nikole d. 20, — *Lovinac:* Tomljenović Milica d. 20, — *Mihovljani:* Trstenjak Ana d. 20, — *Bakar:* Makov Lucija d. 20, — *Vlaškovac:* Božić Ljudevit d. 20, isti za pok. Doro Božić d. 20, — *Gorjani:* Kršković Mato d. 20, — *Aljmaš:* Zorić Matija d. 20, — *Zenci:* Perčinlić Ana za pok. Vjekoslava Perčinlić d. 20, — *Kašina:* Lörger Rudolf, Julka, Rudolf za pok. punicu Antoniju Vuković d. 60, — *Svilaj:* Dubac Mijo i Jula za sebe i za pok. Imru i Mariju Klučev d. 80, — *Zemun:* Wolf Marija za pok. kćerku Sofiju i sina Antuna d. 20, — *Križić:* K S d. 20, M B d. 20, R G d. 20, M I d. 20, F S d. 20, — *Bošnjaci:* Jenović Reza za pok. majku Anku d. 20, — *Sratinska:* Pavlović Franjo za pok. Ivu i Katu d. 40, — *Norris Ills.:* Pavlić Ana dol. 1, — *Charlie:* Štefan Bati za pok. majku Mariju Beti d. 20, — *Lipljan:* Domjan Dragutin za svoje pokojnike d. 20, — *Busovača:* Dolić Ana za sebe i svoje žive pokojnike d. 40, — *Vinkovci:* Plum Marija za zdravlje svoje i majčino te za pok. brata Ivana i stare roditelje d. 40, — *Sv. Juraj na moru:* Devčić Roza za sve svoje žive i pokojne d. 20, Skrgatić Marica isto d. 20, Turina Kata isto za sve svoje žive i pokojne d. 20, Nekić Vica isto d. 20, Sabljak Marija po nakani d. 50, — *Prelog:* Panac Agneza za sebe i za pok. supruga d. 40, Varga Katarina d. 20, — *Joungstown:* Barić Mijo dol. 1, — *Split:* Soldo Barica d. 20, — *Louret:* Olujić Ivanka kći Franina d. 20, — *Velikičko:* Kopić Ružica po nakani, za svoje pokojne, za duše u čistilištu d. 60, — *Bicko selo:* Lović Mijo i Kristina d. 40, — *Orahovica:* Šofer Pato za obitelj d. 20, — *Parac:* Tučak Rozalija d. 20, — *Strmac:* Novosel Terezija d. 20, — *Hercegovac:* Bjelić Nikola d. 20, — *Vis:* Zamberlin Marija d. 30, — *Mokošica:* Bogetić Kata za pok. roditelje Boža i Made Tomic d. 40, — *Sv. Ivan Zabno:* Barić Marija za svoje sinove: Leopolda, Franju i

Zvonimira Baretić d. 60. — *Orahovica*: Prokeš Franjo d. 25. — *Etna Pa.*: Šegina Barbara za sebe i svoje pok. roditelje d. 50. — *Travnik*: Mauser Ružica d. 20. — *Nevidjane*: Koljevina Kvirina po nakani d. 20, Medić Marija po nakani d. 20, Medić Boško d. 20, Koljevina Kvirina za pok. Katicu Koljevinu d. 20. — *Sladojevići*: Takač Kata d. 30, Krničarka d. 20. — *Štitar*: Halili Augustin d. 20. — *Čazma*: Kešer Augusta za pokojne: Antuna Kešera i Julijanu Brnić d. 30. — *Čehovec*: Kramar Agata za pok. roditelje Tomu i Franca Kramar d. 20. — *Požega*: Pintari Aleksander d. 50. — *Torjanci*: Kolesar Adam d. 20. — *Donja Stubica*: Župni ured d. 40. — *Preko*: Š. B.: za Antu B. d. 40, za Stipu B. d. 40, za Mare B. d. 40, za Ivu B. d. 40. — *Gaisburg*: Butković Milka 1 dolar. — *Remete*: Obitelj Vida Viceka d. 30. — *Sarajevo*: Marković Barbara d. 20. — *Split*: Bošnjak Jakov d. 20, Žuljević Ivan d. 20. — *Stubica Donja*: Hrbić Lucija za sebe i za pok. Matu, Petra, Klaru, Jakova i Rozu d. 40. — *Darovi i članarina*: *Dubrovnik*: Jančić Niko d. 20. — *Srem. Mitrovića*: Hadžić Marija d. 10. — *Valpovo*: Zemljak Kata d. 10. — *Chicago*: Bačama Marija dol. 2. — *Zreme*: Dimitrović Stjepan d. 10, Košković Mara d. 10, Vinković Kate d. 10, Krapjan Jela d. 10, Lazić Mara d. 10. — *Charly*: Beti Štefan d. 20. — *Ruma*: Bančić Katica d. 20. — *Zagreb*: Munger Blaž d. 10, Kovacević Ivan d. 20. — *Cleveland Oh.*: Magovec Milan dol. 1. — *Rakovica*: Sabljak Marija d. 10. — *Lipotovgrad*: Velaj Marija d. 25. — *Osijek*: Vinčić Grga d. 10. — *Vel. Gorica*: Jerbić Ana d. 10.

ZAHVALNICE

OBRANA PROTI KLEVETI.

Slavonija. Bio sam nedužno oklevetan, i klevetnici su stvar bili predali upravnim vlastima i sudu. Kako su klevetnici vješti spletkari, bojao sam se o-sude. U nevolji započeo sam sa suprugom devetnicama na čest Presvetog Srca Isusova, da nam pomogne. Bili smo uslišani, i pravda je pobijedila. Hvala Presvetom Srcu Isusovu. *M. K.*

U BRIGAMA.

Italija. Bio sam u opasnosti da izgubim i onako malu penziju. Utekao sam se Presvetom Srcu Isusovu po zagovoru nebeskih pomoćnika. Osobito sam se molio sv. Anti. I upravo na blagdan sv. Ante dobijem vijest, da mi se penzija paće povisila. — Morao sam na operaciju. Operacija dobro uspjela, ali nakon nekoliko dana počela se opasna rana sve više otvarati. Opet sam potražio pomoći u molitvi. Sada sam izvan bolnice. *M. S.*

NAJSIGURNIJA POMOC.

Hrvatska. Punih 10 godina patila sam radi bolesne noge. Ni liječnici ni bolnica nisu mi pomogli. Vidjela sam, da sve svoje pouzdanje moram staviti u Presveto Srce Isusovo. Danas se moje zdravlje u toliko poboljšalo, da lako mogu obavljati sve staleške dužnosti. — Još sam u životu imala raznih i velikih poteškoća i priznajem, da me je Presveto Srce uvijek pomagalo. Hvala mu. *A. M.*

MAJKA I KĆERKA OZDRAVILE.

Dalmacija. Oboljela sam. U bolesti, hvala Bogu, nisam zaboravila na najboljeg i najmoćnijeg pomoćnika — na Presveto Srce Isusovo. Obećala sam, da

ću hodočastiti u svetište Srca Isusova u Zagrebu. Uto mi oboli i kćerka. U svetištu Srca Isusova zahvalila sam se za svoje zdravljie i vruće molila za kćerku. Kad se vratih kući, nadoh kćerku zdravu.

T. A.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Altura MS Penzija nesamo da mi nije oduzeta, već je povećana, bolest krenula na bolje po zagovoru sv. Ante. — Bistra FB Ozdravio od upale pluća. — Bitzovac JB Uslišana molba po zagovoru † Langa. — Bosiljevo MM Pomoć u raznim nevoljama. — Caprag KH Obdarena milostima. — Cetinje TM Uspjeh u školi. — Čazma EP Presveto je Srce najbolji pomoćnik. — Drenovac AMB Operacija sretno uspjela. — Drniš AK Presveto Srce oslobođilo me od opasne bolesti. — Ferdinandovac AB Po dobroti Božjoj nije došlo do neugodne parnice. — MM Bolest krenula na bolje. — Gola LZ Uslišana. — Golubinjak L Milosti. — Gorjani MK Obranilo me Presveto Srce od klevetnika. — Gundinci KM Bolest krenula na bolje. — Italija MR Pomoć u nevoljama. — Ivančići LjD Pomoć u bolesti. — Karlovac FF Ozdravila noga. — Knežići MB Pomožena u tjelesnim i duševnim neprilikama. — Kostor TS Mnoge milosti. — Križevci IŠ Napredak kćerkin u naukama. — Makarska TB Milosti, majčino zdravlje. — Maribor SSH Ozdravilo dijete po zagovoru nebeske Majke i drugih ugodnika Božjih. — Marija Bistrica MM Uslišalo me Presveto Srce. — Nedelišće FP Riješio se duge bolesti. — Osijek MI Ozdravila unuka. — MR Milosti po zagovoru nebeske Majke i † Langa. — JP Suprugi krenulo zdravlje na bolje po zagovoru † Langa. — Podgajci LJ Milosti. — Praha DV Zahvaljuje za mnoge milosti u prošloj godini. — Prelog AZ Presveto Srce pomoglo u bolesti. — Primorje VJ Sestre se zahvaljuju, što je nestalo opasne bolesti. — Privlaka EF Uslišana. — Radikovci Ž. Zdravlje. — Rešetari KB Uslišana. — Sikirevc MF Zdravlje. — Slakovec AV Primila mnogo milosti. — Solin IM Milosti. — Solin MJH Uslišana molitva, pomoć u gospodarstvu. — Sračinec FS Milosti. — Stari Mikanovići BP Uslišana molitva. — Sunja ML Primljena milost. — Sušak JR Milosti. — Topličić ŠK Ozdravila od teških boli u glavi i primila drugih milosti. — Trnjani EM Mnoge milosti. — Trpanj MFC Milosti. — Trsat AP U bolesti i drugim nezgodama pomoglo me Presveto Srce. — Trstenik AT Ozdravila od teške bolesti u nozi, dijete opet dobito sluh. — Valpovo TF Ozdravila od šarlahta i sušice, majci krenulo zdravlje na bolje. — Vinica JP Primila mnogo milosti. — Vinkovci EL Milosti. — Vis BS Pomoć u bolesti. — Urbanja MP Majčino zdravlje. — Vrbovac AH Mnoge milosti. — Zagorje SM Presveto Srce pomoglo u gospodarstvu. — Zagreb HE Zahvaljuje za sretan porodaj. — JH U bolesti utekla se Majci Božjoj Bističkoj i pomožena. — HM Dobro položio ispit. — KI Ozdravila. — RS Ozdravio suprug. — AK Uslišana molitva. — EM Zahvaljuje se Presvetom Srcu, što se muž opet vratio obitelji, i što je kćerkica ozdravila. — VS Za milosti u g. 1932. — PM Za milosti po obavljenoj devetnici. — SP Dobio namještenje. — Završje MB Ozdravila kćerkica. — Zemun KM Za sinovljevo zdravlje.

NOVO ! Izašao je i već se raspačava krasni životopis mučenika Krista Kralja, Mihovila Proa, Isusovca - Meksikanca; cijena d. 10. — Na r u d ž b e: Uprava Glasnika S. I. Zagreb I, 147.

Urednik: Filip Mašić D. I.

«Glasnik Srca Isusova» izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice. Izdavač i vlasnik: Nadarbina nadbiskupske menze u Zagrebu. A. Allirević D. I. Tiskara «Glasnika Srca Isusova» — K. Grimm D. I.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 42.

Svibanj 1933.

Broj 5.

PRIVEDI NAS, MAJKO, K SRCU SINA SVOGA!

Mjesečna nakana u svibnju blagoslovljena od sv. Oca.

Zahvalno slavimo 1900-godišnjicu, kako se u Srcu Isusovu Otac izmirio sa razmetnim sinom, grješnim svijetom. Nije li pravo da se odmah u prvom mjesecu iza Velikog petka sjetimo, što je pri tom onda učinila za nas Majka Marija i što još danas čini, da nam bol i ljubav Srca Isusova bude od koristi. Pravo je to tim više, što tek kroz njezino Srce shvaćamo, što je Isus za nas učinio i što nas njezino Srce uči, kako da Isusu ljubav za ljubav vratimo.

Kad je Isusa dopratila na Kalvariju, stajala je Blažena Djevica isprva podalje od križa (Lk. 23, 49.). Mnoge se grupe ljudi obredale prolazeći kraj Raspetoga. Najnapadniji su bili židovski starješine. Ustobočili se pred Raspetim i ne vide u njemu drugo do protivnika svoga. Sad su ga eto svladali pa mu se triumfirajući podruguju: »Hajde, kralju izraelski, sidí s

križal« Do kamena srca njihova ne prodire ni vrela krv ni grozota rana ni bolni uzdasi Raspetoga. U njihovu srcu nema mjesta za nikoga do njihova okrutnog »ja«, komu eto i Bog-čovjek pada žrtvom.

Grupe besvijesnog naroda zapažaju tek toliko, da je tu jedan Patnik, koji nemoćno pogiba. I oni su tupo čude: »Drugima je pomogao, sebi ne može!« A da bi koji od njih tom Patniku što učinio — to nikome ni na um ne pada.

Krvnici ma, koji su s njime iz bliza imali posla, On je već ipak toliko neobičan i čudan, te pomicaju, da bi mogao dobiti pomoć iz drugoga svijeta, možda i od Ilike. Čini se, da ih barem savjest počinje uz nemirivati zbog Raspetoga.

Razbojnici čuje i čita, da bi to imao biti neki kralj, pa ga u tom svjetlu promatra: kako šutke trpi, mučiteljima opraća, u molitvi s Nekim iz drugoga svijeta razgovara. Njemu je krv, što mlazovima teče Raspetomu, krv Nevinoga, i vjeruje. da će taj Patnik u kraljevstvu Duha moći da što odlučno reče. Stoga mu se i preporuča, da ga se sjeti u raju.

Casnici neinteresirano gleda neobične vanjske pojave pomrčine i potresa te ih veže sa neizrecivo dostojanstvenim umiranjem Raspetoga. Lijepa Longinova duša mirno prima dojmove, i kad čuje Isusa, da veli: »Oče — tebi dušul« skladno dozrijeva do vjere: »Zaista, ovo je Sin Božji!« Mk. 15, 39.

Ivan je osjećao ljubav Isusovu kroz tri godine, a najviše prislonjen na grudi njegove jučer kod večere. Njegovo oko prati mutarnje proživljavanje Isusovo i jedini od evangelista ističe žedu Isusovu (Iv. 19, 28.), koju nije mogao ugasiti tjelesni napitak, jer je Ljubav žedala za uzvratnom ljubavi — duša. Pa kad se kopljem otvara Srce — »vrelo ljubavi« — i pušta zadnje kapi, svjedočke iscrpljenosti u žrtvi — staje Ivanu dah i snebiva se nad tolikom Ljubavi. I kao da se boji, da se ne bi vjerovalo njemu, koji je opisivao Božansku mudrost i moć u Isusu, da je kraj toga bila u Srcu i tolika ljubav, poziva se na to, da je sve sam gledao, pa kako je video tako svjedoči, jer i ta Ljubav pokazuje, da je uistinu Sin Božji. Iv. 19, 35.

Taj Ivan je bio sposoban da razumije Srce Majke, vrijedan da je prati u neposrednu blizinu Raspetoga, gdje će sad stajati Ona. Iv. 19, 25. Pratila je svaki kret glave, svaki trzaj tijela, svako proširivanje rana, proviranje krvi, stiskanje usta, nadimanje grudi — pratila je nesamo okom suznim i srcem bolnim već i dušom s toliko rana izranjenom, koliko ih je na tijelu i duši Sina krvarilo. Ona nije tek, ko Ivan, svjedok, već Supatnica, Suotkupiteljica. Ona jedina pravo shvaća Raspetoga. Još u začeću upoznala je obitelj Trojstva: Oca, Sina i Svetoga Duha; u toj se obitelji od tada duša njezina kretala, kako joj se tijelo kretalo u obitelji i kući Josipa. I dok joj je tjelesno oko

počivalo na tijelu »Sina Davidova«, misao joj se razgovarala s Ocem, koji traži zadovoljštinu; s Duhom, koji lebdi nad vodama kalnim ljudskih srdaca i ne može da se u ikoje spusti; sa Sinom — Božjim i svojim — koji eto sada plaća Ocu dugovinu za svijet, plaća krvlju svojom i njezinom, pere Duhu stanove — duše — da kraljevstvu njegovu u njima odsada ne bude kraja. Lk. 1, 33. Srce je njezino do sada čuvalo tajne Trojstva, a sada ih najintim-

• Izvede ih van do Betanije i podiže ruke svoje i blagoslovi ih. I kad ih blagoslovi, odijeli se od njih i uznesе se u nebo.» Luka 24, 50 - 51.

nije proživljuje s njime. Ono je žrtveni tanjurić, na kome Isus prikazuje sada bol i ljubav Srca svoga Ocu i Duhu Svetome.

Ivana, predstavnika Ljubavi — predaje Spasitelj Majci, da ga primi u Srce, a njega pozivlje da je primi za Majku. Kao da veli: Od krvi naše i ljubavi, Majko, eto se sad začinje Crkva, društvo djece Božje, obitelj Očeva na zemlji. Začela se eto u bolnom Srcu mome, pohrani je ti u Srcu svome. Kao vidljivo tijelo izgrađivat će je Duh Očev i moj, a vodit će je Petar. No da se u članovima moje Crkve pozna odraz Lica moga, kako sam ja odraz Lica Očeva, to je ti njeguj toplinom Majčine ljubavi, odgajaj je osjećajem, kojim si i mene. Na Ivanu to prvom pokaži.

A što tebi, Ivane, velim, Crkvi velim; što je Majka moja tebi, to je svima otkupljenima. Što ćeš ti činiti Majci, to joj neka čini Crkva. »I od onog časa uze je učenik za svoju.« Iv. 19, 27.

Kako li su bili mili i puni dani Ivanovi uz Majku! Koliko mu ona znala dopuniti riječi Isusove. Kako su često ponavljali oprosni govor Isusov, kad ga je još iza 50 godina kao starac znao i na Patmosu zapisao. Kako se uz nju žestina njegova (Lk. 9, 55.) ukrotila, da se s jarebicom igrao; kako mu se srce Srcu izjednačilo, kad je samo govorio: »Ljubite se!« To je najbolji učenik iz škole Marijine, koja je i škola Srca Isusova. Ona je otvorila ovu školu svečanom devetnicom pred prve Duhove, a sad je otvara svakog svibnja pred mjesecem Srca Isusova. I eto već 1900 godina njezina štovanja jest i 1900 godina njezina učiteljstva. I na zemlji i iz neba utiskuje ona materinske značajke novom tijelu Sina svoga — svetoj Crkvi.

Zivot Crkve — život je Isusov! Za progona Djedinjstva — u katakombama — Marija je Moliteljica, koja privija Crkvu na Majčine grudi. Za Mladenaštva raste Crkva — kao i Isus — u milosti pred Bogom i ljudima pod okom Majke — na glasovitim prošteništima, u redovima i pobožnostima. U Muževnoj dobi srednjega i novoga vijeka budi ona pouzdanje ko u Kani i Kafarnaumu.

A je li već, Majko, nastupilo vrijeme Muke za Sina Tvoga u Crkvi? Ta euharistijski kongresi kao da su Cvjetnica; Mali Križari — kao djeca taj dan u hramu.

Jest, Majko, eto tvrdoga Kajfe u framasunima, gdje se rugaju Tvome bolnom Djetu — Crkvi. Privedi ih Srcu, jer će inače krv njegova strahovito pasti na njih i sve narode.

Eto, Majko, onog besvijesnog naroda s otupljenim osjećajima tolikih slabovjernih ljudi na selu, a još više u gradu. Eno krvnika u psovačima i bludnicima, u otimačima i mrziteljima. Odvrati strijele njihove od Crkve — Djeteta svoga!

Gle komunističkih patnika, koji se od bijede previjaju ko razbojnici uz Raspetoga — isprosi skrušenje barem polovici, kako si i Dizmi isprosila.

Eno ledeni inteligenata i znanstvenjaka, koji promatralju pojave i gledu Crkvu sa strane — privedi ih Sinu svome ko časnika Longina, jer i njihovo hladnoći treba Srca — ta Ono je »sadržaj vjere naše!«

Imamo i Ivane — svećenike — i Marije razne, što su uz Tebe bile, u našim redovnicama i pobožnim društvima. Treba jednih i drugih više, a Ti reci Sinu svome, neka im povjeri Srce i Tebe ko Ivanu, jer je »Srce — kreposti sviju bezdno«. Ti nas rasplamti ko Ivana ljubavlju, da budemo vrući od svih muka, kako

je njegova ljubav bila vruća od ugrijanoga ulja u kotlu, u koji ga baciše.

Po Tebi, Majko, dobismo Isusa prvi puta, po Tebi da ga i sada dobivamo. Daj da Srce njegovo preslikamo u srce svoje — a to kroz Srce Tvoje.

J. Vrbanek D. I.

PORAST MISIJONARA.

Misija nakana u svibnju blagoslovena od sv. Oca.

Pripovijeda nam sv. evanđelje, kako je Isusu bilo žao, kad je vidio narod židovski bez revnih duhovnih pastira, pa je jednom zgodom rekao svojim apostolima: »Žetva je doduše velika, ali je poslenika malo.« Mt. 9, 37.

I danas moramo s Isusom opetovati ove riječi. Žetva je velika! Tisuću milijunu duša ne poznaju još Isusa, svoga najboljeg Prijatelja, jedinog Spasitelja. Pa kad bi za svaku tisuću ovih bijednih duša bio po jedan svećenik, trebalo bi za misije milijun svećenika. A sada ih nema još ni 16.000!

Kako ćemo pomoći Presvetom Srcu, da osvoji što više poganskog svijeta? U prvom redu svojim molitvama. Isus nas sam na to bodri, kad veli: »Molite se dakle Gospodaru žetve, da pošalje poslenika u žetvu svoju!« Mt. 9, 38.

Odazovimo se želji Isusovoj pa često puta ovog mjeseca molimo za što veći broj misijonara. Ali molimo također, da ovi misijonari budu prožeti pravim duhom Isusovim, da budu puni revnosti za spas duša, da u misijama ne traže ništa već Isusa i duše! Sto misijonari budu svetiji, to će i Bog po njima dijeliti više svojih milosti paganima.

SVEĆENIK I TL.

Nastojao sam, da u zadnjem broju Glasnika — vidi str. 110. — potaknem sve drage čitatelje na usrdnu molitvu za dobre, svete svećenike, za svećenike, kojima je po riječima sv. Pavla svijet razapeti oni svijetu, to jest za svećenike, koji će živjeti samo za duše, za koje je Isus prolio svoju dragocjenu krv, za koje se svaki dan žrtvuje u sv. Misi i stanuje u Svetohraństu. Na to sam poticao svoje čitatelje. I uvelike bio bih zahvalan Gospodinu, ako se našla barem jedna duša, koja je odlučila, da će se svaki dan moliti za sveto i brojno svećenstvo.

Ovaj put htio bih molitvu za ovu svetu stvar staviti posebice na srce svim katoličkim majkama. A jer primjeri mnogo više djeluju nego riječi, puštam njima da govore.

U sjevernoj Italiji nalazi se srez Lu. U njemu nema više od 4000 duša, od kojih 2500 otpada na sam gradić Lu, dok ostali 1500 stanuju unaokolo, neki i po dva sata daleko od gradića. Ovaj je srez dao Crkvi 500 svećeničkih i redovničkih zvanja. Pa kako je došlo do tolikog broja duhovnih poziva u tako malom srezu? Po m a j k a m a!

G. 1870. počelo se desetak pobožnih majka skupljati svakog mjeseca nedjeljom poslije podne, da se pomole Bogu za brojna svećenička i redovnička zvanja. Iako u ovom mjestu kroz 11 godina nije bilo svećenika, ove su majke ustrajno nastavile svoju molitvu. Od g. 1881. zauzeli se za ovo djelo i tamošnji župnici. Ovom su pobožnom društvu pridružene danas sve majke u Luu. Svake prve nedjelje u mjesecu primaju one sv. Pricest, zajednički

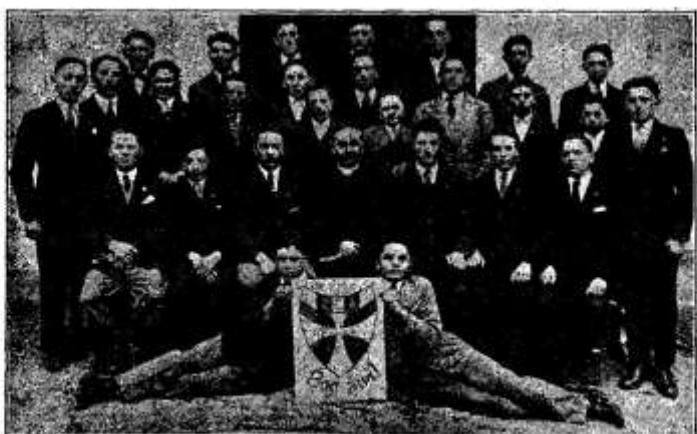
Zagreb: Križari Akademičari na duhovnim vježbama na Jordanovcu
24. — 28. XI. 1932.

слушају sv. Misu, a poslije podne opet se okupljuju na molitvu u spomenuto svrhu. Na ovaj način tamošnje majke bolje upoznavaju uzvišenost, ljepotu i važnost svećeničkog i redovničkog zvanja. Otale se po sebi rada u njihovim srcima želja, da Gospodin i među vlastitom djecom izabere koga za taj uzvišeni poziv. A kako je Bogu draga ova molitva, pokazuje spomenuti broj svetih zvanja.

Gđa Eliza Vaughan, Engleskinja, majka kardinala Herberta Vaughan, prešla je malo prije svoje udaje s protestantizma na katoličku vjeru. Kao katolikinja isticala se u svim krepostima, osobito u štovanju Presvetog Oltarskog Sakramenta. Budući da je u svojoj kući imala kapelicu, u kojoj se čuvalo Presv. Sakramenat, mogla je, kad god je željela, poći pred svetootajstvenog Isusa. Sva-

ki dan slušala je sv. Misu. Svaki dan provela je barem čitav sat u razmatranju. Kardinal Vaughan svjedoči o svojoj majci, da je znala po čitave sate nepomično gledati u svetohranište. I veli, da se kao dječak ovakom zgodom nije mogao dosta nagledati majke.

Pa zašto se ta pobožna katolikinja molila? Molila se najviše i najčešće za to, da joj Bog uzme što više djece u svoju službu. Najdraže bi joj bilo, kad bi sva njezina djeca postala svećenici i redovnice. A jer je znala, da je svećeničko i redovničko zvanje velika milost Božja, stoga se za to toliko i molila. Kroz 30 godina molila se u tu svrhu svaki dan poslije podne od 5 — 6 sati. I Bog joj uslišao molitvu. Imala je 5 kćeri, i sve su postale redovnice. Od 8 sinova 6 postadoše svećenici. I ona dvojica bila su u sjemenuštu, ali se osvijedočiše da nemaju zvanja. Od 6 svećenika Herbert je postao kardinal, Roger nadbiskup, Ivan biskup.

Vel. Erpenja: Križari.

Da li se i ti, majko, moliš za milost, za koju se molila plemenačka gđa Eliza Vaughan? ...

Jedna priprosta žena molila bi svake subote sa svojom djecom krunicu, da Bog dade svojoj Crkvi što veći broj svetih svećenika. A svake godine prigodom sećeničkog ređenja dala bi da se odsluži sveta Misa za ustrajnost mladomisnika u svetom zvanju.

Eto uzora za katoličke majke i žene. Dao i nama Bog čitavu vojsku ovakvih majka i žena! Dao nam Bog majka poletnih mlađića, koji ne nose glavu prignutu zemlji, već je uvijek dižu prema nebu. Dao nam Bog što više majka odgojiteljica idealnih mlađića, kakav je bio Amerikanac Ivan Kostelo, koji je rekao:

— Tisuću puta rađe postao bih svećenik, nego predsjednik Sjedinjenih država Američkih.

A kad ga jednom njegov profesor upitao:

— Zašto želiš, Ivane, postati upravo svećenik? Zar ne bi bolje bilo, kad bi postao lječnik, odvjetnik ili bogat trgovac? Tako bi se mogao bolje naužiti radosti ovoga svijeta.

— Želim postati svećenik, odvrati Ivan, radi spasenja svoje duše i duša drugih ljudi. Ne tražim bogatstva ovog bijednoga svijeta. Jedina mi je nada vječnost.

F. M.

VRLO DOBAR MOLITVENIK.

U nekom samostanu živio dobar i pobožan redovnik. Radio je u vrtu, a nije znao ni čitati ni pisati. U samostanskom vrtu našao se raspelo, pred kojim je pobožni vrtlar često i dugo klečao.

Jednog dana upitat će ga jedan od njegove braće:

— Kako to, da se ti uvijek tako pobožno moliš?

— Jer imam lijep molitvenik, odvrati stari vrtlar pokazujući na raspelo.

— To je lijepo, odvrati radoznali, ali u ovom molitveniku nema nijedne napisane molitve.

— Varaš se. U ovom je molitveniku toliko toga napisano, da nitko ne može nikad doći do kraja tim molitvama.

— Kako to?

— Četiri puta na dan čitam iz ovoga molitvenika. Izjutra gledam noge raspetoga Isusa i mislim: Ove su noge toliko puteva prevalele, samo da dobri Pastir nade zalutale ovce. Među ove idem i ja. I sada mislim na svoje grijehе i kajem se za njih. — Pred podne gledam ruke Isusove. One su raširene, da nam dadu obilje milosti. I sada mislim na dobročinstva Božja te se za njih od svega srca zahvaljujem Bogu. — Popodne gledam glavu Isusovu. Ona je puna božanske mudrosti, usta su nas Isusova naučavala vječne istine. Sada mislim na istine naše svete vjere moleći Boga, da mi dade što življu i jaču vjeru. — Uvečer gledam ranu, koja vodi k Srcu Isusovu i mislim: ovo je Presv. Srce probodeno, da bude utočištem našim u životu i smrti. Tad mislim osobito na svoju smrt i molim Boga, da mi bude što sretnija, da umrem u Presv. Srcu Isusovu.

— Zar ne, dragi brate, završi vrlar, da je ovaj molitvenik pun sadržaja?

— Odsad ću se i ja njim marljivije služiti. Hvala ti na ljeponoj pouci.

Znaš li i ti, dobitelju, moliti iz ovoga molitvenika? Je si li kada kušao? Pokušaj pa ćeš vidjeti, da to nije tako teško.

F. M.

OBECANJA PRESVETOGLA SRCA ISUSOVA.

V. »Izlit će obilat blagoslov na svaki njihov pothvat.«

U III. knjigi Mojsijevoj čitamo, što Bog obećava Izraelcima, ako ga budu slušali: »Ako budete živjeli po mojim naredbama i držali zapovijedi moje, davat će vam kišu na vrijeme, zemlja će vam biti plodna i voćke pune roda. Iza žetve će dolaziti berba, iza berbe sijanje, imat ćete hljeba u izobilju; dat će vam mir, rat ne će prelaziti vaših granica; vaši će neprijatelji padati pred vama, petorica vas tjerat će stotinu tuđinaca, a stotina vas tisuću; mnogoć ćete se, i ja će postaviti šator svoj posred vas.« III. Mojs., 26, 3 - 9.

Gospodin eto nuka svoj odabrani narod obećanjima zemaljskog roda, mira, pobjede i drugih vremenitih dobara, da drže njegov zakon. Za dobra viša, duhovna, vječna nije taj tad još posve neodgojeni narod imao gotovo nikakva shvaćanja, pa ga je Bog privlačio k sebi vremenitom blagostanjem. U novom pak zavjetu kao da Gospodin i ne misli na takve poticaje, već diže oči svojih vjernih k višim, neprolaznim dobrima, k milosti, miru duševnom i vječnoj sreći u nebu.

Ipak božanski Spasitelj ne kaže nigdje, da su zemaljski probici, vremenita korist, sami po sebi zlo i da ih njegovi vjerni ne smiju uredno željeti i nastojati oko njih. Štoviše, eto njegovo Božansko Srce svojim štovateljima:

Obećava zemaljski blagoslov, obećava im po sv. Margareti svoju pomoć u svim njihovim pothvatima, poslovima, kojih se laćaju, da dodu do onoga, što zovemo »vremenitom srećom«.

Isus i ne može reći, da su dobra ovoga svijeta po sebi zla, jer ih on sam stvara i daje; njegova stvorenja, njegovi darovi mogu biti samo dobri. Ktomu ostavlja on ono obećanje četvrte zapovijedi i u novom zavjetu: »Poštuj oca i mater, da dug živi i dobro ti bude na zemlji.« Dug život i blagostanje na zemlji dobra su vremenita.

Vidimo pače Spasitelja, kako se sam brine za svoga zemaljskoga života i za vremenite potrebe svoje i svojih dragih. Zar ne pomaže On kao božansko Dijete svojoj svetoj Majci u sitnim kućnim poslovima ložeći joj vatru, donoseći vodu, vršeći sve, što ona

traži? Zar već od dječačke dobi ne radi u stolarskoj radionici svoga svetoga hranitelja zaslužujući svagdanji krušac svojim znojem i žuljevima? Zar ne blagosiva dječicu, da budu i na zemlji sretna i da budu pomoći i radost svojim roditeljima? Zar ne hrani zemaljskim čudesno umnoženim kruhom one tisuće izglađnjelog naroda, kojima je najprije hranio dušu svojom božanskom naukom? Zar ne napunja silom svoje riječi mreže svojih apostola, pače im sam na žalu loži vatu i spremi ručak?

Kao negda vidljiv na zemlji tako se i sada nevidljiv skrbi za sva nastojanja onih, koji misle na nj s ljubavlju, dok vrše svoje poslove. I učenjak u svojoj sobici, i državnik u sabornici, i seljak uza svoj plug i kosu, i radnik u radionici, i učitelj u školi, i činovnik u uredu, i posljednja ženica u kuhinji: svi Ga, ako su doista

Bedeckovčina: Pučke misije, ožujak 1933.

Njegovi, imaju vazda uza se, On se zanima za svaki i najsitniji njihov rad, On im u svemu tom rado daje obilan blagoslov. Svetoj Margareti je rekao: »Duše, koje štuju moje Srce, imat će pomoći, doklegod bude u mene moći.« Nebrojene duše to priznavaju, iskusile su to na sebi. Čitaj zahvalnice u Glasniku.

— Ali, kažeš mi ti, i ja štujem Srce Isusovo, pa eto nikad ništa ne dobivam od njega. Stogod započem, ne polazi mi za rukom. Prati me jedan neuspjeh za drugim. Činovnik sam bez mesta, tražim namještenje i nikako da ga dobijem. Radnik sam, obilazim za poslom i svuda sam odbijen. Djevojka sam, htjela bih se udati, ali mi uzalud sve molitve.

— Pazite, velim svima, da li vi častite Božansko Srce, kako treba. Možda koje od vas živi u teškom grijehu, dakle u neprijateljstvu s ovim Srcem, pa kako onda očekivati Njegovu pomoći? Ili ako i nisi u teškom grijehu, ali ga častiš samo, kad ga zatrebaš, mjesto da vazda s njim druguješ, da ga u svim svojim poslovima vazda imaš na umu i sve radiš skupa s njim kao s milim, nevidljivi-

vim, najmilosrdnijim prijateljem svojim. Ako ipak vazda prijateljuješ s njim, a on te ne uslišava, ne daje ti uspjeha, onda čui dalje:

Srce Isusovo obećava pravi blagoslov, a ne tek ono, što se na oko čini blagoslovom, dok je uistinu nesreća i propast za nas.

Bog sudi nešto drukčije od nas, što je za nas dobro, a što zlo. Po njegovu sudu je dobro ono, što nas pomaže, da postignemo njegovu milost i vječno spasenje, a zlo sve ono, što nas vodi u grijeh i vječnu propast. Nama se pak čini našom nesrećom sve, što nam donosi patnju, našom srećom ono, što nam donosi ugodnosti, užitke. Pa ipak najobičnije biva protivno od toga: neugodnosti nam olakšavaju, ugodnosti otešavaju vječno spasenje. Trpljenja, križevi ovoga života ne će nas ničim zanijeti, da ih ljubimo, u njima možemo ljubiti samo onu svetu Ruku, koja nam ih daje za naše dobro; tako nas oni trgaju od zemlje i vode k Bogu. Nasuprot, užici, ugodnosti ovoga života mame nas, da ljubimo njih mjesto Boga, trgaju nas od Boga a lijepe nam srce za ovaj svijet.

Senj: Pučke misije, ožujak 1933.

Pošto dakle Bog vidi, da bi za nas neki posao, pode li nam za rukom, bio prava nesreća, to nam on čini najveće dobro, kad ne dopušta, da uspijemo u tom poslu. Bog ne može postupati s nama kao gdjekoji nemudri i slab otac sa svojom djecom. Poznavao sam jednog takvog oca, koji je preda mnom naliо čašu vina sebi a čašu svomu malom dječaku. Kad sam mu rekao, da zlo radi, odgovori mi: »Ništa ja njemu ne mogu zakratiti, ne da mi srce!« O drugom takvom ocu seljaku znam, da je kupujući duhan, uzeo paklić za se, paklić za svoga maloga, komu još nije bilo ni šest godina. Ovo je ljubav luda, kukavička; ona se ne može zvati ljubavlju, već mržnjom, ubijanjem vlastitoga poroda, jer su alkohol i nikotin za nerazvijeno djetinje tijelo gotovo isto što i mraz za proljetno cvijeće. Zar bismo htjeli, da Bož. Srce postupa s nama kao ti ocevi s djecom?

Prijatelju, koji si pravi štovatelj presvetoga Srca Isusova, koji ga moliš, da ti pomogne do namještenja; do posla, pa ipak ne dobivaš, što tražиш, pomisli, da bi možda ono mjesto, onaj posao, što ga želiš, moglo biti za tvoju dušu, što i alkohol i nikotin za o-

nu djecu, pa ti božanski Prijatelj ne može toga dati. Štovateljice Presv. Srca, koja misliš na udaju, a nemaš u tom uspjeha, pomisli, da božanski Zaručnik duša vidi bolje od tebe: možda bi ti udaja donijela nesnosan križ, radi kojega bi lako izgubila i dušu.

Svi skupa imajmo na pameti, da nas Božansko Srce ljubi ljubavlju mudrom i jakom, da ono želi našu pravu sreću, i kad ne će, da uspijemo u kakvom poslu, pa bio taj po sebi i najbolji, najpošteniji, to je upravo taj naš neuspjeh onaj pravi obilati blagoslov, što ga ovo Srce obećava svojim štovateljima. Naprotiv, kad bi nas uslišalo, kad bi ispunilo molbu djece, koja ne vide pedalj dalje od nosa, i mi radi postignutoga dobra izgubili dušu, ne bi to uslišanje bilo nikakav blagoslov, već prokletstvo.

Nikad ne zaboravimo onoga, što piše sv. Margareta: »Stalno je, da ćemo biti pomoći svake ruke, ako budemo istinski ljubili Božansko Srce. Ljubezni me je Spasitelj uvjeravao, da će se on svu vječnost sjećati onoga, što je koja duša učinila za slavu Njegova Srca, i da će to naplatiti nesamonoj. već i njezinim roditeljima i svim osobama, za koje se ona zanima.« — S druge pak strane pamtim, nemamo li u čem uspjeha, da je to tako bolje za nas, da moramo časom pregarati i patiti, da nam ove patnje samo pročišćavaju ljubav k Presv. Srcu, da dragi Spasitelj postupa s nama kao ono gdje koja dojila sa svojim čedom, kad ga odbija od sise: namaže grudi plinom i djetesse se mrgodi, odvraća, plače, napokon se odbije od majčinih grudi, prihvati se grublje hrane i sada se više smiješi samo majci nego slatkoj pići s njezinih prsi. **M. Pavelić D. I.**

MARIJIN VOJNIK.

Crkvena pjesma.

Na toj zemlji, u toj noći — Vazda nam je biti boj, —
Stoga dijete, hitro skoči — K Majci našoj premiloj, — Mač
i štit će ona dati — Svakom, koji sin je njen, — Svoje djece
ne da Mati, — Da đavolski budu plijen.

A da možeš junak biti — U tom boju žestokom, — Često,
često do nje hiti — Pa se o tom svjetuj s njom: — Naša
Majka svu vještinu — Ovog ratnog posla zna, — Strahotna
je dušmaninu — Kano vojska najveća.

Ako u tom teškom boju — Kloneš kano ranjenik, — Di-
ži odmah zjenu svoju, — U njezin je upri lik: — Mila Majka
melem znade, — Vidat će ti rane njim, — Očistiti grijeha ja-
de — Balsamom će Kristovim.

Da se iza ozdravljenja — Opet smjelo na boj daš, —
Gdje ćeš tražit poučenja, — To već i sam dobro znaš; — Ja-

čim sada krepostima — Pasat ona tvoj će duh, — Vodit će te, gdje se prima — Izvor snage, Sveti Kruh.

Ako želiš da bjelinom — Ljiljanovom uvijek sjaš, — Marijinom sved milinom — Treba da se napajaš; — Tu su, čedo, svete moći, — S kojih dršće zavodnik, — Tu je onoj vir čistoći, — Kojom sija djevā lik.*

PRED SVETOHRANIŠTEM.

Pred Otajstvom Tvojim
Bijedan grješnik stojim,
Otkrivam Ti mane,
Svoje ljute rane,
 Živi rajske Kruše,
 Božje Janje bijelo,
 Meleme za duše,
 Andeosko jelo!

Tebe, Kruše, gladan
Na koljena padam,
Po svojoj milosti
Grijehu mi oprosti,
 Sa mnom se nastani,
 Ljepoto božanska,
 Dušu mi nahrani,
 Srećo čovječanska.

U srcu Te nosim,
Milosti Te prosim.
Suze radosnice
Teku mi niz lice,
 U mojoj bjednosti,
 Tvoja ljubav čista
 Ko vatra u noći
 Divnije se blista.

Sakramenta velo
Isuse, zacijelo
Krije Ti Božanstvo,
Krije čovječanstvo;
 Cvijet je to, što cvjeta
 Na trnovoj kruni
 Pa sve kraje svijeta
 Mirisima puni.

O zanesi njima
Srce nama svima,
Umišlj nas Vrelom,
Hrani svetim Tijelom,
 Grijeh odgoni hudi,
 Kiti nas vrlinom,
 A na smrti budi
 Mojom Popudbinom.

Na svršetku boli
Iz suzne me doli
U visine vini,
Sa Sobom sjedini,
 U lijepome raju
 Medu svoje svelte
 U vječnoće sjaju
 Smjesti svoje dijetel!

A. C.

MAJCINA MOLITVA.

Jedan pjesnik pripovijeda, kako je u svojoj djetinjoj dobi viđio majku, da dugo i pobožno moli. I mališ je upitao za razlog njezine duge molitve. A majka mu odvratila: »Ja tako dugo molim, draga dijete, da budeš poslijе u životu dobar.«

Da li se ti, majko moliš za svoju djecu?... Da li se često i dugo moliš?...

* Može se pjevati kao: *Pod obrambu Majke blage.*

GRANULO MU SUNCE...

Poznavao sam mladića. Bio je poletan, duhovit, talentiran i živahan. Ali što stariji, bijaše on nestošniji, pun grješnih misli, a poslije i čina. Nigdje nije imao mira, ništa ga nije moglo trajno razveseliti. Postao je tmuran i nezadovoljan. Dolazio je i u crkvu skoro redovno, časkom se razveselio, ali opet se predao svojoj prijašnjoj sjeti.

Bio je i u jednom zavodu kao pitomac bez prave volje. U prolaznim, svjetovnim stvarima tražio je veselja, ali prave duhovne radosti, mira i zadovoljstva nije osjetio, jer nije imao zvanja. Tješio se muzikom, a vječito ga je morila čežnja za rodnim krajem.

Proboračivši nekoliko godina u tom zavodu ode da uči druge nauke. Bio je prividno veseliji i mirniji. Postade činovnik.

I kao činovnik vjerovao je u Boga, polazio crkvu i Bogu se molio. Ali to je uvijek bila neka čuvstvena pobožnost bez dublje.

Cirkvena: Djev. dr. S. I.

trajnije, razumske podloge. Obično je ustajao ujutro vrlo rano, promatrao izlaj sunca i sam sebi govorio: »Kad će u mojoj duši granuti ovako svjetlo sunce, koje će me učiniti vedrijim i zadowolnjim?«

I jednom sjede taj čovjek te poče razmišljati o sebi i o sve-mu oko sebe. Razumno je sve promatrao, a volja je bila jaka da prati izlaganje razuma. Nakon duga razmišljanja zaključio je umovanje ovako: »Čovjek sam grješan. Uvidam, što mi podaje trajni nemir i nezadovoljstvo. Hvalim dobrom Bogu, što mi je dao milosti da budem član prave Crkve Kristove, što imam vjere i što mi je moguće da se za svoj duševni popravak poslužim svim onim sredstvima, koja mi pruža moja vjera i Crkva.«

I odluči čovjek da se iskreno ispovjedi, da se iz dubine svoga srca pokaje za sve svoje grijeha, da se preporuči presv. Srcu Isusovu, da primi sv. Pricaest. To će mu donijeti mir duše, koga prema riječima Isusovim ovaj svijet ne može dati.

I sutra je ujutro došao u hram Božji, proboravio je u njem dobra dva sata, skrušeno se pokajao, snažno se okřijepio i ohra-

brio. Duša je njegova postala opet hram Duha Svetoga. Pun zanosna, oduševljenja i ljubavi prema Božanskom Srcu na polasku iz crkve klicao je skoro poluglasno: »Granulo mi na obzorju sunce i to sunce trajno svijetli u mojoj duši; osjećam toplinu i svjetlost mjesto prijašnje studeni i mraka. O svemogući Bože, kako si dobar i milostiv! O presveto Srce Isusovo, kako si napunilo ljubavlju moje slabašno srce, kako si napunilo mirom i zadovoljstvom moju bijednu dušu!«

I duša mu je pjevala pjesmu, koju je još u srednjoj školi zapamtio:

»O presveta krvi, zdravo!
Zdravo tijelo Krista mog!
O Božanstvo živo, pravo,
Slavim Tebe, Boga svog.

Trsteno: Djev. dr. S. I.

I zahvalno je vatio Božanskom Srcu, koje je odlučio odsad zarko ljubiti:

»Nek hvaljeno i slavno,
U svaki bude čas,
To divno Sveti Srce,
U kom je jedin spas!«

Jos. Bravar.

VINAGORSKI PRETPLATNICI.

Glasnik Srca Isusova imade u župi Vinagora vrlo mnogo prijatelja. Čita ga cijela župa. Da nije tako velika nevolja za novac, držala bi ga svaka kuća. Ali i ovako je Glasnik zadržao isti broj preplatnika. Činilo se, da će pasti na polovicu. Mislili smo, da će i zato biti manje preplatnika, jer u župi izlazi župni glasnik. I nekoji su preplatnici otkazali, jer im je preteško sve plaćati. Ali su se zato javili mnogi novi i tako Glasnik opet imade 185 preplatnika!

Nesretna kriza doprila je svuda a u džepove najprije. Ta kri za izgrize sve! Ne možeš ništa da platiš, jer ta kriza grize. Kriza je izgrizla i pretplatu za Glasnik. Ali jer apotekari imadu svakake praške za one, koje nešto grize, to smo i mi našli jedan prašak za kružu kod plaćanja pretplate. Taj je prašak uspio, da se pretplata točnije plaćala i da se javilo oko 20 novih pretplatnika.

Bilo je to 18. veljače. Po velikoj Misi sakupilo se par stotina ljudi vani pred crkvom, da vide, što će to biti i tko će dobiti prvu nagradu. U crkvi je naime oglašeno, da će onaj pretplatnik, čiji broj bude prvi izvučen, dobiti za nagradu banku od sto dinara. Drugi izvučeni broj dobiva 50 d., a treći 20 d. Svi su brojevi bili u lijepoj košarici. Djevojčici Slavici Vnućec zavezali smo oči . . . i sad će biti vučenje! Sve je zašutjelo i svi su napeto oče-

Vinagora: Skupina pretplatnika Glasnika S. I.

kivali, čiji će broj biti izvaden. Mala povuče . . . broj . . . 146 . . . pretplatnik Stanko Valek križar iz Velike Gore. Velečasni ga pozove, svima predstavi i dade u ruke 100 dinara. Drugu nagradu dobila je žena Franca Bolarić iz Vrha, a treću Agneza Večerić iz Stipenice. V.

OBRAĆENJE.

Jakobite u Indiji. U prosincu su 1931. prešli u našu katoličku Crkvu biskupi Mar Ivanios i Mar Teofilos i 7.000 vjernika, pa će se sada na 100 mjesta podići crkve i kapele da se tako doskoči duševnim potrebama ovih Jakobita. Oni su sirsko-malabarskog obreda. Nedavno se prijavio za prijelaz u Crkvu Kristovu i treći jakobitski biskup, koji imade 20 tisuća vjernika.

U Engleskoj se obratilo preko 12 tisuća osoba. »Catholic Directory« za g. 1933. donosi, da je u Engleskoj g. 1930. do 11.980 imovjeraca postalo katolicima. G. 1931. obratilo se dalnjih 12.019 osoba. U tom broju nije uključena prostrana biskupija Nottingham, jer popis njezinih obraćenja nije navrijeme stigao spomenutom časopisu. Među obraćenicima ima mnogo anglikanskih svećenika. A.

POBOŽNA KAŠTELANKA.

G. 1906. držali smo misije u Kaštelima kod Splita. Doznala i jedna starica, da dolaze oci misijonari, pa je sva radosna rekla:

— Hvala dobrom Bogu na tom nebeskom daru. Misije su velika milost Božja. Još se spominjem, kad sam bila mlada, kako sam se onda veselila. Išla sam na svaku propovijed. Onda sam bila potpuno zdrava. Pa i sada, premda sam stara, hoću svakako da idem u crkvu. Još mogu hodati, iako sporo, ali mogu. I štap mi pomaže kad idem u susjedstvo, pak će i Bog pomoći, kad se u njega uzdam. U ove svete dane ne ću zanemariti crkvu. Nisam nikada, osim u bolesti, izostavila sv. Misu. Kad u crkvi lijepo pjevaju, od svete radosti srce mi se razigra. Hoću, svakako hoću u crkvu.

U obitelji neprestano odvraćali staricu, da ne ide u crkvu, te navodili razlog: Kakve ti koristi, kad ne čuješ i ne vidiš? Tebi ne će nitko zamjeriti, da ne ideš.

Senj: Djevojačko društvo Srca Isusova.

Ali starica nije se dala odvratiti od svoje odluke. Svakog je dana u vrijeme misija isla u crkvu i bila veoma zadovoljna.

Kojiput u obitelji mlađići se radi toga šalili i govorili:

— Ne možemo razumjeti, što ti, naša starice, u ove dane u crkvi radiš, i kako ti vrijeme prolazi, kad ne čuješ i ne vidiš.

Na to bi dobra starica mirno odgovarala:

— Veliki je plod, što ga duša moja bere u ove svete dane Božjeg milosrda. Istina je, ne vidim tjelesnim očima, ali vidim sve životom vjerom, jer gledam na Boga, koji se nalazi na oltaru u Presvetom Sakramentu. Ja gledam na njega, a on gleda na mene siromašicu. I to je mojoj duši pravo uživanje.

Istina je, ne čujem ljudskog glasa, ali zato čujem glas Božji, koji srcu mome progovara. U srcu molim se Bogu, da učini srce moje po Srcu svome, kako to i naša djeca sada pjevaju. Glas Božji vodi moju dušu i pristajem, da se u svemu i po svemu na meni izvrši njegova sveta volja.

Kad krunicu molim, na Gospu mislim. Kad Gospu u procesiji nose, ja ju pameću pratim, pak me od radosti i veselja i suze

oblju. U to doba molim se našoj Gospo. Ruke svoje prema onoj strani dižem, kamo procesija prolazi. Cesto je od srca zazivljem: Gospo moja milosrdna, pogledaj na me nevoljnu i na moju djecu!

U onaj svečani čas pameću svojom pohodim sve Gospine crkve manje i veće, što su u našim Kaštelima, a ima ih dosta, pa se za svakoga molim. I vrijeme mi brzo prode. A kako i ne bi,

k a d m i j e G o s p a s v e ! O n a n a m j e v a z d a p o m o g l a , i č v r s t o s e n a d a m , d a će n a m i n a d a l j e p o m oći.

Još imam kazati, da sva od straha protrnem, kad pomislim, da se tko usudi psovati Gospu našu. Voljela bih, da mene nemilo šibaju, nego da njezino slavno ime grde.«

Svi su u obitelji pozorno slušali stanicu. Bili su uvjereni, da njezinoj dobroj duši Bog progovara.

Za vrijeme misije još bolje sam se uvjерio, da su naši Kaštelani puni žive vjere. Rado polaze u crkvu i mnogo štiju Majku Božju, koja ih čuva i brani.

Župan: Evica Galović, najmlada povjerenica.
Riječju apostola svijet se obratio, riječju duhovnih pastira svijet se u Isusu preporuča. Zato u svetačke dane slušaj nesamo sv. Misu već i propovijed. Nastoj, da u tvojoj obitelji nitko ne буде bez te nebeske hrane.

S. Dragičević D. I.

SVETI TRN U BERGAMSKOJ BISKUPIJI.

U Glasniku je bilo govora, kako postoji sv. trn iz Isusove trnove krune i to u Andriji u južnoj Italiji. Kad Veliki petak padne na 25. ožujka, t. j. na Blagovijest, pojave se na trnu mrle krv i krv je posve svježa. To se čudo mnogo puta ponovilo: g. 1644, 1701, 1712, 1785, 1796, 1910. Za 25. ožujka prošle godine došlo je onamo iz čitavog svijeta mnogo liječnika, profesora, kemičara. Svi su mogli dugo promatrati, kako se taj dan uistinu pojavila krv, — bila svježa i na vrhu se povećala kao kaplja. Vidi potanje Glasnik br. 7. 1932.

Osservatore romano 12. 7. 1932. piše, da jedan trn iz Isusove trnove krune ima i župna crkva S. Giovanni Bianco biskupije Bergamo, (gornja Italija). Taj se trn tu nalazi od g. 1495. Kako je tamo dospio?

6. srpnja 1495. bila bitka između Francuza i Mlečana. Na strani potonjih borio se i neki Vistallo Zignoni iz San Giovanni Bianco. Kod navale zarobi on tajnika francuskoga kralja, koji je branio kraljevu prtljagu. Vistallo zaplijeni i prtljagu i darova sve

mletačkom duždu, ali za se uze srebreni kovčežić, u kome je bilo nekoliko bodljika iz Isusove trnove krune, i darova to svojoj župnoj crkvi. Odonda do danas 12 je biskupa pregledalo tu relikviju i svoju pregledbu pismeno potvrdilo. Od g. 1495. do 1599. vidale se čudne pojave i na tom trnu. Ali dva vijeka se gotovo zaboravilo na nj. No bergamski biskup Gwindani g. 1888. zapazi neke mrlje, koje prije nije bio opazio. Isusovac o. Ferreto upozorio je g. 1910. jače na važnost ove relikvije. Kako je g. 1921. Veliki petak bio isti dan kada i Blagovijest, 25. ožujka, to župnik i više ugleđnih osoba taj dan uistinu zapaziše, da je trn postao rumen i na vrhu imao kap krvlji kao biserno zrno. Premda to jamči više ozbiljnih osoba, pojava se nije mogla znanstveno proučiti, jer je trn iza malo dana bio kao obično bez mrlja. Stoga je bergamski biskup odlučio, da ovu pojavu prouči posebna komisija, ako se ponovi 25. ožujka 1932. Puk se pripravlja za taj dan molitvom i postom. Nadošao je Veliki petak, ali je čudo izostalo. Puk je bio žalostan, ali je i dalje molio. I gde, na Uskršnji ponedjeljak iz 11 sati u noći pojavi se krv. U crkvi je tada bilo preko 500 osoba. Svi se na svoje oči uvjeriše o čudu. Brzo pozovu i liječnika toga mjesta dra Bianchia, člana spomenute komisije. I on je video kap krvlji na trnu. U narodu je vladala neopisiva radost. Puk je dolazio sbliza i izdaleka, pojedinački i u procesijama. Već za prvih 15 dana izmijenilo se preko 200.000 naroda, koji je dolazio, da se pomoli i pokloni.

A. A.

AMEN I ALELUJA.

Obično raspoloženje naše duše treba da je neprestani Amen i bez prekida ponavljani radosni Aleluja.

Amen znači, da primamo svaku žrtvu, što je Bog od nas traži; Aleluja je usklik jakih duša, potpuno spremnih da Bogu svagdje ugode.

Amen znači: »Da!«, Aleluja znači: Hvala!«

Amen je usklik duše, koja hoće sve, što hoće Bog; Aleluja je usklik duše, koja je sretna radi svega, što Bog dopušta.

Amen je usklik duše, koja se podvrgava Bogu; Aleluja je usklik duše, koja pretječe Boga, kojeg ljubi.

Amen je nada sve usklik svetih na zemlji; Aleluja je usklik svetih na nebu; to je pjesma počinka iza napora, sveti hvalospijev vječnoga zahvaljivanja.

Evo me dakle, Bože moj, da vršim twoju volju; evo me, da trpim, štogod ti hoćeš, kako hoćeš i koliko hoćeš.

Amen na sve, što ću primiti iz twoje ruke, Amen na sve što ću pretrpjeti. Amen na sve, čega ću se plašiti. Aleluja!

Julije Lammens, belgijski senator.

KRIŽARI I KRIŽARICE

VITEZ SRCA ISUSOVA.

Putem prebrojiše novac: 600 Din.

Dva dana iza togia primio je urednik jednog katoličkog lista preporučeno pismo sa 600 Din. List je glasio: »Odlični uredničel! Dobismo na dar od jednog gospodina 600 Din., pa Vam ih šaljemo za jednog siromašnog daka, koji želi postati svećenik. Molimo Vas, ne štampajte naših imena.«

U petak dne 10. rujna ostaviše daci pjevajući svoje ljetovalište. Pust, tih, ko da je zamro, dizao se sada dvorac posred perioda. Do vidova slijedećega ljeta!

U nedjelju 12. rujna, zadnji dan praznika Božidar je cijelo dopodne sjedio u svojoj sobi i revno pisao u dnevnik. Nije ga ponio na ljetovalište, pa je sad valjalo nešto napisati o svemu, što je ondje doživio. A bilo je toliko za pisanje... I o službi i o doživljajima.*

Na koncu još napiše par redaka o planu za najbližu budućnost: »Jadni Branko! Rođak ga zaveo na stramputicu. Ja ga moram pridobiti. Ja ću biti osobito dobar prema njemu i naročito se zanimati za nj. Spasitelju, ja sam tvoj vitez. Ti mi ne možeš odbiti prošnju. Pomozi mi da dovedem Branka opet dobru i čistu životu. Ja ću prinijeti sve žrtve, što ih želiš.« Nakon ručka ode Božidar do telefona.

— Telefonirat ću Branku, da mu dolazim popodne, reće majci.

— Halo! Molim, Branka.

— Ovdje Brankova mati.

— Ljubim ruke, milostiva gospodo. Ovdje Božidar. Smijem li posjetiti Branka?

— Branko će poslije podne na šetnju u autu sa svojim rođakom. I ti možeš s njima. Ja ću im reći, da dođu po te.

— Molim, ne bih želio da smetam Branka. Samo sam htio pitati, ima li on vremena, da ga pohodim.

— To nije za njega nikakva smetnja, Darko. On će se veseliti, što ćeš i ti s njima. Dakle spremi se, auto dolazi oko 3 sata. Želim ugodnu zabavu. Pazdravi mamu.

Božidar ode u pokrajnu sobu.

— Mama, pozdravlja te Brankova mati. Branko će autom na šetnju pa je i mene pozvala njegova mati. Auto će doći po me oko 3 sata.

— Onda se odmah preobuci.

* Upozorujemo čitatelje, da će cijeli dnevnik biti štampan.

2½ sata. Branko je žurio kroz vrt. U hladnjaku nađe rođaka

— Karlo, baš sad mi veli mama, da je pozvala Božidara, da ide s nama, i da mi odemo po njega.

— Tako, reče Karlo i puhne u zrak cigaretin dim.

— Onda ne možemo u kupalište Luna.

— Zašto ne? zapita Karlo porugljivo.

— Božidar nije za takve stvari, promrsi Branko. Možda bi još poslije kazao mami, da smo tamo bili.

— A šta, ledenim prezirom odvrati Karlo, baš zato čemo ići. Mi čemo momčića već prije pripitomiti, te će se čuvati, da što rekne.

Branku navre krv u obraze.

— Karlo, nemoj! molio je.

17 godišnji elegantni zavodnik dobaci mu hladan i srdit pogled s riječju:

— Kukavico!

Branko se ugrize za usne i ušuti.

Točno u 3 sata raskošni se auto zaustavi pred Darkinim stonom. Božidar je već bio spremam. Unide u auto. Branko mu prijazno ali plašljivo pruži ruku. Karlo ga pozdravi smiješkom. Darko osjeti tihu grozu, kad se dotakao hladnih prstiju višeškolca i kad mu pogledao u oči. To je protivnik, komu je želio oteti Branika.

Sjede, auto pode. Karlo izvuče iz džepa srebrnu dozu i pruži je Božidaru.

— Hvala, ne pušim.

Na Karlovu licu zatitra tiki porugljiv podsmjeh.

— U ovoj se točki ne slažete vas dvojica, i pruži Branku dozu. Ovaj se usiljeno smiješio i uzeo jednu cigaretu.

Auto je bez zapreka ostavljao ulicu za ulicom. Karlo je kroz prozor gledao van i stavljao svoje opaske o djevojkama, što ih je vidio. Darko nije bio boležljivo osjetljiv, ali sad mu se osrumenilo čitavim licem. Ta to je previše. Htjede svrnuti razgovor na drugo.

— Kamo se to vozimo?

— A oprosti, farizejski će Karlo, zaboravili smo, da ti edmah rekнемo. Vozimo se u Lunu.

Božidar se strese. U kupalište Lunu, što je svakome poznato zbog raspojasanosti. Još pred nekoliko dana reče sav srdit njegov otac čitajući novine:

— Strašno, šta se radi u Luni! Pristojan se čovjek ne osuđuje onamo ni blizu.

I sad da se on tamo vozi. Strašan se boj zametne u njegovoju duši: Trebam li kazati, da ne ču tamo. Smijat će mi se. Pa ja ne

moram unići. Ali ako sam već ondje, uvući će me.

Karlo opazi Božidarevu borbu. Bio je znatiželjan, što će učiniti. Odjedamput digne Darko glavu, pa će:

— Ja ne mogu u Lunu.

Karlo se pričini posve iznenadenim.

— Zašto ne?

— Moj otac to ne dopušta.

— A šta, nisi beba. Ti ćeš s nama!

Božidar zašuti. Odlučio je, čim auto gdje zastane, iskočiti i pješke kući.

Ostavili su grad. Kroz aleju auto juri prema kupalištu. Karlo je naslutio Božidarevu namjeru. Izvuče iz džepa kup slika.

— Poznaš li to, i pruži Božidaru prvu sliku. Darko je pogleda i sav se zacrveni. Pusti sliku da pane.

— Ha, ha, smijao se Karlo, čini se, da si još posve mlada ptičica. No već ćeš se priučiti. Ali ako ti se baš ta ne sviđa, imam još, i metnu mu pred oči drugu.

Darko skoči i odbije.

— Pusti me u miru s tim slikama! Ja ću izaći.

— To sad ne možeš. Ali kad ne ćeš da gledaš slike, ja ih mogu usmeno rastumačiti. Dakle, pazi! Prva slika... Božidar se okrenu, pritisne bravu i iskoči!... Branko prestrašeno kriknu, Šofer stade bremzati...

Karlo je sjedio u autu bliјed grizući usne. Branko je sav drhtao. Gledao je napolje kroz stražnji prozor. Tamo sada, uz cestu, ležao je na tlu Božidar. Auto stade. Iskoče svi i požure natrag. Baš je tuda vozio jedan drugi auto i stane uz Božidara. Dok su hitjeli, prišapne Karlo Branku:

— Reći ćemo, da se vrata otvorila te je ispao.

— Ja ću istinu reći, odvratи Branko dršćući.

— Tako? i Karlo ga strašno pogleda. Ne ćeš ništa reći. U protivnom slučaju ispričat ću tvome tati sve, što znam o tebi. Sjeti se samo jučerašnje večeri.

Branko problijedi.

— No, momčiću? šapne mu Karlo.

— Ne ću ništa reći.

Došli su do mjesta nesreće. Božidar je nepomično ležao na zemlji. Krv je šikala iz nosa, iz ustiju, iz glave. Šofer ga oprezno podigne. Ruke mu mlijatavo vise.

Gospode, što se nalazile u autu, doniješe platna. Međutim je Karlo pričao, kako se to dogodilo: Ustao je da promijeni mjesto, vrata nisu bila dobro zatvorena.

— Eto opet! Nikad se ne smije poći, dok se nije čovjek uvjero, da su vrata čvrsto zatvorena, reče jedan gospodin. Dajte mladića u naš auto, jer je otvoren. Moći ćemo ga zgodnije položiti nego u zatvorenom.

Oba su auta jurila gradu. Kod prvog se redara zaustave.

— Gdje stanuje najbliži liječnik? Dogodila se nesreća.
 — Na desnom uglu prve ulice dr. T.
 Branko se uspeo po stepenicama u kuću.
 — Molim, da g. doktor odmah side, jer se nesreća dogodila.
 Liječnik pohiti do auta, razriješi krvave poveze na glavi i počne pregledati ranu.

— Teška ozleda. Lubanja razbijena. Zavezat će ranu i odvezite ga u najbližu bolnicu. I obje su ruke prebijene, k tomu, kako se čini, nutarnja poremećenja. Molim telefonirajte odmah u bolnicu. Telefon je u mojoj sobi.

Karlo poleti do telefona.

Cetvrt sata kasnije ležao je Božidar na operacijskom stolu. Primarij dr. T. i 3 asistenta zabrinuto su stajali kraj ranjenika.

Bez svijesti, tiho hrčući ležao je Darko na krevetu. Liječnici su i časne sestre ulazili i izlazili. Naveče mu o. upravitelj podijelio sv. Pomast. Malo prije ponoci, u naručju zaplakane majke ispušti mladu dušu. Svijesti se nije nikako iza pada povratio.

F. Weiser D. I.

Nastaviti će se.

JUNAŠTVO PRVIH KRŠCANA.

Car Valent naložio zapovjedniku grada Edese, da poubjija kršćane, koji se u označeni dan skupe u crkvi sv. Tome. Upravitelj se zgražao nad tom surovošću pa upozori Edešane katolike na nalog carev. Katolici prezru prijetnje careve i listom podu u crkvu. Željeli su da postanu mučenici. Ali ovaj su se puta morali samo željom zadovoljiti, jer upravitelj nije izvršio naloga careva.

Da li si i ti tako odan svojoj vjeri katoličkoj? Bi li za nju i krv prolio? ...

I. J.

MISNI SAVEZ.

Prihvativimo priliku te se okoristimo Misnim savezom. Za članove toga saveza svaki dan služi se sv. Misa u Svetištu zagrebačkog svetišta Srca Isusova. A članovi ili članice mogu biti živi ili mrtvi. Upis je za godinu dana 20 d.

Tko pristupi u Misni Savez, taj time postaje i članom Društva sv. Ignacija i primat će badava »Vijesti o radu Družbe Isusove«. Preporučimo ovu stvar svim svojim znancima i prijateljima, da tako ne bude obitelji, koja nije dionikom sv. Mise. Broj našeg čekovnog računa je 36.500.

Svako daljnje razjašnjenje daje

A. Altirević D. I.

Zagreb I. 147. Palmotićeva ulica 33.

SREĆA U DUHOVnim VJEŽBAMA.

Više puta sam čitala u Glasniku Srca Isusova, kako se dani provedeni u duhovnim vježbama na Vrhovcu i Jordanovcu u Zagrebu zovu rajske dani na zemlji. To je i u meni probudio želju, da okusim taj duševni raj. Budio u meni tu želju i svakogodišnji poziv č. sestara sv. Križa u Dakovu, gdje se također svake godine daju duhovne vježbe za djevojke i žene iz cijele okolice dakovačke.

Ove sam godine napokon bila tako sretna te mi se želja ispunila. Pa šta sam doživjela i vidjela za duhovnih vježba? Vidjela sam ponajprije duše, koje se žrtvaju za spasenje svoga bližnjega. U prvom redu spominjem vlč. oca Isusovca Josipa Müllera, vodu duhovnih vježba. Pomislite: 13 propovijedi, svako jutro sv. Misa, svaku večer blagoslov, toliko dobrih savjeta, sv. ispovijed. I to sve samo da koristi našim dušama! Kolike nesebične požrtvovnosti!

A da ste vidjeli časne sestre. Te su se upravo natjecale, da nam što bolje ugode. Jedna molila pred nama krunice, čitala poučna i nabožna štiva, obavljala s nama križni put, jutarnju i večernju molitvu, pjevala razne svete pjesme. Druga je s nekoliko djevica bila zaposlena oko stola. Treća tješila i davaла добре savjete. Jedna je djevica svaki put za objeda i večere čitala životopis sv. Elizabete Turinské.

I tako se vidjela sama vesela i prijazna lica, koja su htjela, da nam na svaki način udovolje.

Zato, krčanska djevojko i majko, počni već sada raditi i moliti, da bi ti okusili blagodati, što ih daju duhovne vježbe. Dodite što u većem broju!

E. Sch.

TEČAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI.

Za muške u Domu na Jordanovcu 110.

Svibanj:

25.—29 za posebnike i umirovljenike.

Lipanj:

3.—6. za radnike 2 dana o Duhov.

22.—26. za revnitelje Srca Isusova.

28.—2. VII. za dake.

Srpanj:

3.—7. za katehete (po dogovoru i 5 dana).

10.—14. za učitelje.

17.—21. za svećenike.

Kolovoza:

2.—6. za inteligente.

7.—11. za svećenike.

12.—16. za omladince.

21.—25. za svećenike.

25.—2. IX. za svećenike (8 dana).

Koji žele prisustvovati kojemu tečaju, treba da se 7 dana unaprijed javi. Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana, a svršavaju u 7 s. ujutro zadnjeg dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 dinara.

Prijave prima i upute daje:

z a m u š k e :

Uprava Doma duh. vježbi

Jordanovac 110. Zagreb.

Za ženske u Domu na Vrhovcu 43

Svibanj:

1.—5. za gospode viših krugova.

21.—25. za djevojke.

Lipanj:

3.—7. za gospodice osobito činova.

12.—16. za žene sa sela.

Srpanj:

3.—7. za učiteljice.

24.—28. za bolničarke.

Kolovoza:

3.—7. za činovnice.

12.—16. za djevojke.

18.—22. za profesorice.

25.—29. za učiteljice.

z a ž e n s k e :

Uprava Doma duh. vježbi

Vrhovac 43. Zagreb

JUBILARNO HODOČAŠĆE HRVATA U RIM O SPASOVU SVETE GODINE 1933.

Da se omogući što većem broju vjernika, da budu sudionici ovoga hodočašća, organizuju se dvije skupine i cijene se spuštaju upravo na najniže.

Prva skupina hodočasnika za neznatnu uplatu od 980 dinara sprovest će u Rimu tri dana, te će obaviti potpuno sve jubilarne oprosne pohode.

Druga grupa učesnika uplaćuje 1890 dinare (za drugi razred 2.690 dinara), pa ostaje dulje u Rimu. Ogledat će Vatikan i vatikanske divne zbirke starina i umjetnina, te mnoge ostale znamenitosti grada Rima. Na povratku će se zaustaviti u Firenci i u Padovi, a proboravati dan i noć u Mlecima.

Sa navedenim svotama naplaćen je potpuno put iz Zagreba u Rim i natrag u Zagreb (sve željeznicom), stan (svaki će učesnik imati svoj zasebni krevet u sobama za dvojicu ili trojicu zajedno) i hrana u Rimu i Mlecima (tri puta na dan), te razne legitimacije, vožnje autobusima i ulaznine, prema detaljnijem programu.

Hodočašće kreće: *iz Zagreba u ponedjeljak 22. V. u jutro preko Rijeke.* (Hodočasnici iz Dalmacije Hrvatske i Primorja moći će se pridružiti na stanicama Ogulin ili Škrijevo, pa će im se efektivna razlika za željeznicu odračunati). U Rim se stiže sjutradan u jutro.

Prva grupa hodočasnika ostaje u Rimu do četvrtka 25. V., pa se vraća kućama toga dana podvečer i to preko Trsta te stiže u Zagreb u petak 26. V. poslije podne.

Druga grupa učesnika odlazi iz Rima 28. V. Ovi se učesnici vraćaju također preko Trsta i stižu u Zagreb u srijedu 31. V. o podne.

*Treba se prijaviti što prije, te najkasnije do 28. IV. uplatiti prvu polovicu svote, a do 7. V. ostatak. Svaki učesnik dobit će legitimaciju, a vodstvo nastoji, da će s tom legitimacijom hodočasnici dobiti i popust na našim željeznicama do Zagreba i natrag. Putnica za ovo putovanje bit će zajednička, samo treba da svaki učesnik odmah s prijavom pošalje po sreskom načelniku potvrđeno *Uvojerjenje*, da nema zaprake za njegovo putovanje u inostranstvo, a putnici iz Zagreba Upitnicu od Prijavnog ureda, da su prijavljeni u Zagrebu.*

Onaj hodočasnik, koji na vrijeme otkaze putovanje iz velikoga razloga, dobiva svoj uplaćeni novac natrag, ali uz odbitak svih troškova i izdataka, koje vodstvo hodočašća ne može više utjerati od trećih osoba.

Prijave i svii upili na naslov: Jeronimski Putni Odbor, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

CIJENJENIM RODITELJIMA NA ZNANJE.

Redovnice Uršulinke otvaraju 1. septembra 1933. konvikt u Zagrebu, Vlaška ulica 75, za učenice, koje bi polazile srednje škole grada Zagreba. Budući da je broj mesta ograničen, upozoravaju se cijenjeni roditelji, da za vremena zatraže sve upute kod

*Uprave uršulinskoga zavoda
Zagreb, Vlaška ulica 75.*

Preporučamo za mjesec svibanj krasna razmatranja od M. Kulunčića D. I., »Z v i e z d a M o r a« str. 168. cij. d. 10. U ovoj knjižici pisac je prema nauci sv. Crkve protumačio prekrasni Hymnus Presvete Bogorodice Marije. Tko ga naruči i bude čitao, neće se pokajati. Narudžbe: Uprava Glasnika S. I. Zagreb I. 147.

VIJESTI

GORNJI MIHALJEVAC. Iako se odavna ne javimo, ipak živimo i radimo. Svaki prvi petak u mjesecu prošle godine dale smo služiti sv. Misu za obraćenje grješnika i posvetile se sve presv. Srcu Isusovu. Sve članice primile su svaki mjesec sv. Pričest, ito redovito u petke, a nekoje i više puta i u druge dane tijekom godine. Prisustvovalo smo i sudjelovale u svima crkvenim pobožnostima i svečanostima. Na prvu nedjelju augusta prošle godine bilo je svećano primanje novih članica u naše društvo, kojom prigodom je naš veleč. gospodin župnik — naš upravitelj — izrekao zanosan i dirljiv govor. Kroz cijeli listopad prošle godine molile smo članice svaki dan prije Mise izmjencice sv. krunicu. Glasnik presv. Srca Isusova čita se u mnogim kućama, u kojima se do sada nije čitao, pobožnosti i svečanosti presv. Srca Isusova napunjaju našu župsku crkvu. Od g. 1928. do 1933. udalo se 15 članica, 2 su umrle, a 2 su pošle u samostan milosrdnih sestara u Zagrebu.

Pintarić Uršula, glavarica.

PUČKE MISIJE U BEDEKOVČINI. 4. ožujka su krenuli iz Zagreba isusovci A. Alfirević i T. Jagrić put Bedekovčine, da ondje kroz tjedan dana održe pučke misije. Dočekao ih lijep broj naroda. Župa broji preko 5000 duša. Staro i mlado letjelo je k propovjedima. I kako se pobožno ponio taj dobri narod za vrijeme triju procesija! Djeca i djevojke nabraše poljskog cvijeta. Sve što je ikako moglo, došlo je na zaključnu procesiju. Jedva tko da nije pristupio k sv. sakramentima. Tekom misija osnovano je Djevojačko društvo, za koje se javilo 230 djevojaka. Osnovano je i Apostolstvo molitve. Dao Bog pa plod bio trajan!

A

SENJ. G. 1910. osnovao je u Senju bivši kapelan Josip Müller, sada svećenik Družbe Isusove, pobožno društvo radnica pod zaštitom presv. Srca Isusova. Članice se sastaju redovito svake nedjelje u svojim prostorijama, gdje ih svećenik upravitelj poučuje. Članice obavljaju uz obične dužnosti društva Srca Isusova javno naknadnu zajedničku mjesecnu sv. Pričest prve nedjelje u mjesecu s društvenim znakom, a pojedine po redu svaki dan kroz mjesec; kite i rede oltar presv. Srca Is. u stolnoj crkvi; brinu se i potiču na bogoljuban život a staraju se i za bolesne i umrle članice. Društvo ima do 40 članica, koji se broj sve više množi. Zadnjih nas šesnaest godina vodi mons. dr. Josip Frančićković.

Predsjednica.

MACE. Članice Dj. dr. S. I. prikazale su od srpnja prošle godine do ožujka ove 3.269 sv. Pričesti — 3 se članice udale.

Ana Švenda, glavarica.

VRISNIK NA HVARU. Pred nekoliko vremena zaslugom vlč. don Matte Blaškovića ustanovljeno je ovdje Djevoj. društvo S. I. Lijepo napreduje. U nedjelju 5. ožujka obavilo se svećano primanje 34 članice.

Perica Grgićević, glavarica

DOLE KOD STONA. Ima nas 41 u Djev. društву S. I. Zahvalne smo Bogu, što imamo upravitelja, koji se uvelike brine za nas. Nastojimo, da što savjesnije živimo prema svojim pravilima pristupajući što češće možemo Stolu Gospodnjem.

Marija Cerjan, glavarica.

LOBOR. Naše Djev. društvo S. I. lijepo napreduje. Primile smo od srpnja g. 1932. pa do veljače ove godine 2366 sv. Pričesti. 18 se članica udalo, a 10 smo novih primile. Sve članice revno dolaze na sv. Pričesti. Jedna članica je otišla u samostan.

Magdica Bartolec, glavarica.

SENJ. Svetе misije. Nezapamćenim upravo zanosom plamlio je cijeli grad za vrijeme svih onih 8 dana propovijedanja vječnih istina, ali sve je to buknulo u gotov plamen kod završne procesije 12/III., kad su ispod zidina slavnog Nehaj-grada klicale tisuće Isusu i posvetile se njegovom presvetom Srcu. Grad Senj opet je jasno posvjedočio svoj katolicizam, da ga čuju vrhun-

ci Velebita i valovi Jadrana. Onu vjeru, kojoj je uvijek na braniku stajao, ni danas on ne taji pa joj dao i najsvećanije priznanje za vrijeme sv. misija.

KNJIGE

Dr. Josip Srebrnić, biskup: »**LJUBI BLIŽNJEGA**«. Korizmena okružnica za g. 1933. Sadržaj: I. Sto je čovjek — naš bližnji? Čovjek u stvorenju. Čovjek u otkupljenju. Veličina čovjeka pred Bogom. II. Ljubav bližnjega. Uzvišenost ove ljubavi. Primjer Božji. Ljubav u našem životu. III. Duh modernog svijeta i ova ljubav. IV. Za velike ciljeve.

ISUSOVCI i stara pjesma: »SVRHA POSVEĆUJE SREDSTVA«. Brošurica će dobro doći svakom prijatelju istine. Cijena d. 2., s poštarnicom d. 3. Novac se može poslati i u markama. Tko naruči 5 komada, plaća zajedno s poštarnicom d. 10. Narudžbe prima: *Glasnik Srca Isusova, Zagreb I, 147.*

MIHOVIL PRO, meksički mučenik Krista Kralja. S franc. preveo: J. Brožićević D. I. Ova knjižica daje dobar uvid u prilike, u kojima žive katolici u Meksiku. Zanimljiva je kao roman, svakog će katolika napuniti svetim odutjeljenjem za vjeru njegovu. Cijena d. 5., s poštrom d. 6. Narudžbe: *Glasnik Srca Isusova, Zagreb I, 147.*

DJELA SVETE TEREZIJE OD ISUSA (AVILSKE). Ovih dana izlazi konačno iz tiska prvi svezak već prije oglašenih »Djela sv. Terezije od Isusa« (Avilske). Kako je većjavljeno, za one, koji se pretplate i obvezu se, da će uzeti sva tri sveska, svaki stoji 40 d. dotično sva tri 120 d. Kasnije će knjižarska cijena biti po svesku 60 d. Tko dakle želi da uživa preplatničku pogodnost — koja traje do polovice travnja, neka se pozuri s narudžbom i pošalje novac, ako ne može odmah za sva tri sveska, onda barem za prvi. Gornjoj svoti treba dodati za svaki svezak 3 d. za pakovanje i poštarinu. Tko hoće može dobiti djela i uvezana, tada po svesku 15 d. više. Broj našeg čekovnog računa 33.236. — *Dominik Naklada »Istina« Zagreb Maksimir Kažotićev trg 4.*

VRELA I PRINOSI. Zbornik za povijest Isusovačkog reda u hrvatskim krajevima. *Svezak drugi (1933).*

Molimo onu gospodu, koja misle naručiti ovaj novi svezak, neka izvole unaprijed poslati preplatu od d. 100. Danas kad se o Isusovačkom redu u nas toliko govori i piše, Zbornik dobro dolazi prijatelju i protivniku, koji hoće da proučavaju ovaj Red i njegov kulturni rad na temelju povijesnih vrela, a ne na osnovi produkata mašte i priče. — Urednik i izdavač: *Miroslav Vanino, Isusovac, Sarajevo, Čemerlića 9.* — Broj čeka 1822.

M. Vincent Bernardot: OD EUHARISTIJE DO PRESV. TROJSTVA. — Cijena d. 10. Narudžbe: Župni ured Sv. Marije, Zagreb, Kaptol 3.

Ova zlatna knjižica je u francuskoj već raspačana u sto hiljada primjeraka, a prevedena je i na više svjetskih jezika.

To je djelce prava objava, pravo otkrivenje za duše, koje ljube euh. Spasitelja i koje često s Njim druže u sv. Prcišti.

U četiri se poglavlja raspravlja jasno i zorno o najvećim, najljepšim, najdubljim i najutješljivijim otajstvima naše sv. vjere, do kojih nas sigurno i neposredno vodi upravo sv. Euharistija.

KONGREGANIST I KONGREGANISTICA knjižica za članove Marijinih Kongregacija, četvrti popravljeno izdanje. Ima kao i prije 3 dijela. Cijena je priručniku u platnu d. 10, sa zlatorezom d. 25, u koži d. 40. Narudžbe: *Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I, 147.*

PRILOG

DAROVI U SIJEĆNJU 1933.

Za sv. Mise: Antunovac MC 15 Besemmer Mich. MM Dol. 1— Chicago III. MB Dol. 2— Detroit Mich. MS Dol. 1— Galesburgh JS Dol. 1— Lipovo-brdo MV 75 Molat JS 35 Mrkopalj MG 20 Nova Gradiška MP 15 Sarajevo JA 30 St. David Ill. MŠ Dol. 2— JK Dol. 2— Subotica IC 30 MF 30 Trnjani JB 20 West Allis Wis. IV Dol. 1— Virovitica JG 20 Zagreb AM 20 AM 15 VI 30.

Za Svetište S. I.: Ferdinandovac JL 100 Karlovac EK 10 Lacići MK 10 Mitrovica MŠ 20 Senj IV 10 Vel. Gorica MH 25 Zagreb KK 10 KU 25.

U čast S. I.: Amerika AB 50 c Australija NB 100 Bijeljina AS 20 Bil. Novoselo KM 25 Bistra GB 30 Bjelovar MP 5 Bregana JG 20 Cerna MJ 10 Chicago III. BJ 34 Djenović AG 10 Domagojić PF 50 Drivenik AK 10 East Pittsburgh Pa. MJT Dol. 1— Hrašća JM 10 Imotski VIV 10 Klarija MP 50 Koprivnica TP 10 Masleniča AC 30 Mrkopalj AK 5 New York KP Dol. 2— Omišalj FG 15 Primošten IS 5 Rasinja VP 20 Red Lodge Mont. IG Dol. 1— Semeljci MA 10 Sibinj AP 20 Šag IR 10 Vranjic MJ 30 Vukovje AŽ 5 Zogradje JG 10 Zagreb AK 20 DC 10 JH 20 JP 50 HL 10 LB 10 VK 40 Zlatar Bistrica HV 100.

U čast S. I., Majci Boži, sv. Obitelji, sv. Antunu, sv. Tereziji M. I. te u spomen S. Mar. Celini i bisk. Langu: Cerić MM 15 Ivanopolje DH 50 Johnstown Pa. IB Dol. 1— Oriovac MR 10 Split MŠ 15 NN 15 Zagreb MK 50.

Za raš. Glasnika S. I.: Antunovac MC 10 Australija NB 43 Battle Creek Mich. AG Dol. 5— Beograd AB 40 Bizovac ŠA 5 Bošnjaci SB 10 Brod na Savi AB 5 AE 5 Chicago Ill. BJ Dol. 1— Derventa BT 5 Dubrovnik NJ 10 Gaboš MB 5 Greda MV 15 Ivankovo JS 20 Jastrebarsko GP 10 Nova Gradiška LK 15 MA 5 Novi Sad MP 20 Omišalj KF 50 Pakrac DK 10 Podgajci AVV 20 Poljaci AF 10 Prelog SSM 20 Sarajevo AC 5 Sibinj AV 5 Sinj FL 10 IS 10 UV 10 Solin VC 5 Sombor MB 20 Split MJ 10 St. Perkovci JF 10 Stolac ŠSF 50 Subotica MF 20 Šibenik PŽ 5 Taborško AF 10 Topolovac KM 10 Tršće DM 10 Ulcinj AS 5 Vinkovci MM 10 Zagreb AD 6 DV 5 GB 5 IH 5 JK 15 JM 5 KR 5 KT 50 LP 5 LG 5 MJ 5 MU 5 NM 5 VČ 10 Županja AL 30.

Za krah sv. Antuna: Apatin MP 40 Daruvar DP 5 Hum na Sutli AO 50 Ruma KT 10.

Za ulje Vječnom svjetlu: Cerna MS 10 Ogulin JS 10.

Za misno ruho: Canada MB Dol. 1—.

Za Dom sv. Terezije Vrhovec: Vinkovci MM 25.

Za Dom bisk. Langa: Cerna MS 5.

Za naše Misije: Brdovac SP 20 Mokošica IB 15 ŠSF 50 Sukošan KR 16 Šibenik MN 30 Zagreb MP 5.

Za Misije u Africi: Stoliv NN 50.

Za otkup i pokrštenje pogončeta na ime Josip: Sušak MF 100.

Savez društva sv. Ignacija.

Stiglo do 27. ožujka 1933.

Sv. Mise: Zagreb: Cindri Petar d. 20, Novak obitelj za pok. po nak. i za živu obitelj d. 40, Mamić Marija, Anka i Vladimir d. 60, Čubarovski Fra-njica d. 20, Dernulc Alojzija za pok. supr. Stjepana - roditelje Anu i Ivana

Dernulc - roditelje Anu i Avao Sax - za zdravlje i sreću svoje djece d. 80, Caharija Slavko d. 20, Spoljarić Amalija za pok. brata Iv. Novaka d. 20, Goluban Stjepan i Otilija za pok. po nak. d. 40, Schwechler Djuro d. 20, Starčević Stjepan za pok. majku Magdalenu - oca Tomu - baku Tereziju Hobe i djeđa Lovru Hobe d. 80, Rihtar Pr., za pok. Dragana Rihtara d. 20, *Rock Springs W.* Begović Andja za svoje pokojne Dol. 1.—, *Dombrava Wurzberg* Tekla za zdravlje i sreću blaga d. 20, *Vukovar Vuletić* Julijana za zdravlje sina Antuna - za pok. sina Tomu d. 40, *Hrtkovići Ilić* Kata za svoju pok. kćerku Tereziju Stipan d. 20, *Sisak Horvat* ud. Valerija d. 20, *Kamnik Kralječek* Josipa d. 20, *Mali Ston Čikato* Ivka d. 20, *Sombor Hajoš Mihajlo* za kućni blagoslov d. 20, *Novoselci Čavajda Gjuro* d. 50, *Brod na Savi Čotić Ineš* d. 20, *Cleveland Ohio Spretnjak* Marija na čast Srcu Isusovu i Mar. - za pok. Dragutina Spretnjaka - za pok. Milku Rajica - za pok. Miju i Franju Talković - za sve pokojne Talković - za pok. Mariju Spretnjak - za pok. Juru i Baru Jurinić d. 140, *Šibenik Žlender Pavilna* za zdravlje i sreću obitelji d. 25, *Krapina Puljek* Antun za duševne i tjelesne potrebe d. 20, *Pukošin Ban Stjepan* po nakani d. 20, *Buzin Krajnčina Ivan* po svoj nakani d. 20, *Mc Kees Rocks, Pa Stajduhar Mary* za pokojnike po nakani Dol. 1.50 i za žive po nakani Dol. 1.—, *Bos. Gradiška Vukušić Makso* za svog pok. oca Roku d. 20, *Virovitica Bošnjak Gabrijela* po nakani d. 40, *Črnc Magdić Ignac* za zdravlje i obiteljski mir d. 40, *Stekl. Hrib Turk Marija* po nakani d. 20, *Meja Burić Obitelj* d. 20, *Kuzminec Rinkovec Andro* po nakani d. 20, *Sv. Ivan Žabno Baretic Ana* d. 20, *Karlobag Čaćić Gjuro* za pokojne po nakani d. 20 i za žive po nakani d. 20, *Muretinci Kolbenze* Leopold d. 20, *Whitting Hoja Mato* za svoje pokojne po nakani Dol. 1.—, *Sratinska Komlen Ilija* za pok. Vidu Matić d. 20, *Brod Moravica Pirnat Veronika* za svoje pokojne d. 20, *Podr. Moslavina Matoković Obitelj* po nakani d. 20, Ama Katica d. 20, *Chicago Ivka Savić* d. 20.

Darovi i članarina: Zagreb: Furlan Rudolf d. 10, Dernulc Alojzija d. 20, V. F. za živu obitelj d. 50 i za pok. roditelje i rodbinu d. 50, Kočačević Ivan i Lucija d. 40, Krznarić A. I., d. 20, Barišec Ela d. 10, *Novi Sad:* Uhor Pavle d. 10, Mudić Ana d. 10, Goga Katica d. 30, Jurik Etela d. 10, Jakovac Marica d. 20, Pušik Ana d. 20, Majetić Marija d. 40, Jakovac Marija d. 10, Tomač Marica d. 10, *Rock Springs, Wis. Kruljac Ana* Dol. 1.—, *Hrebinec p. Brckovljani Balija Terezija* d. 10, *Cetinograd Župni ured* Cindrić Petar d. 100, *Remete Banek Kata* ud. d. 10, *Karlobag Čaćić Gjuro* um. oruž. stoz. narednik d. 100.

ZAHVALNICE

POMOĆ U BOLESTI.

Lika. Iznenada dobijem list od roditelja, da mi je brat obolio te da će morati na operaciju. Bilo mi je strašno. Ali kleknem i stanem moliti devetnicu obećavši i javnu zahvalu. Za kratko vrijeme bolest je krenula na bolje, a operacije nije ni trebalo.

M. K.

KCERKINO ZDRAVLJE.

Slavonija. Nitko sretniji od nas, što nas je Bog obdario kćerkicom. Ali naša se radost doskora pretvori u žalost, jer nam dijete teško oboljelo. Sam je liječnik izjavio, da ovdje može samo Bog pomoći. Već smo upalili smrtnu

svijetu i tako se tri sata usrdno molili, da nam je Gospodin spasi. Molitva nam je uslišana.

A. R. G.

UOCI OPERACIJE.

Hrvatska. Bolesna grikljana došao sam u Zagreb na kliniku, gdje me odrediše za operaciju. Dan prije operacije bio sam kod sv. Mise i molio Presveto Srce za pomoć. Operacija sretno prošla. I. B.

USPJEH KOD ISPITA.

Zagreb. Uz slabo zdravlje, velik nedostatak vremena i druge poteškoće morao sam polagati ispit. S velikim pouzdanjem povjero sam sve milom sv. Josipu, neka se on za uspjeh pobrine kod Presvetog Srca. Dobar je Bog: ispite sam sretno položio. Hvala svetom Josipu, slava Božanskom Srcu! J. B.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Amerika KP Uslišana žarka molitva. — FB Primljena milost. — DD Ozdravila od teške bolesti još prije svršene devetnice. — *Australija* NB Potpuno ozdravio. — *Babina Greda* KS S majkom sam počela devetnicu i bolest mi krenula na bolje. — *Belec* DAK Zaštićeni od teške bolesti. — *Beograd* AB Mnoge milosti. — *Beravec* MS Sretan porod rodakinje. — *Bistra* GB Ozdravio od teške bolesti. — *Botovin* IB Opasna operacija dobro uspjela, bolest se kroz 2 godine nije povratila. — *Brdovec* SP Zdravlje u obitelji. — *Bragano* GJ Dobio posla. — *Daravar* AF Uslišana u velikoj potrebi. — *Ferdinandovac* JL Milosti. — *Gorjani* MMB Pomoć u bolesti. — *Gorski kotar* DM Zdravlje krenulo na bolje. — *Hrašće* JM Dijete upalo s prvog kata na pločnik i ništa mu se nije zla dogodilo. — *Hum* MAO Milosti. — *Ivankovo* JS Milosti. — *Ivanovo polje* DH Milosti. — *Karlovac* EK Presveto Srce tješi. — *Klarija* MP Mužu ruka očuvana. — *Koprivnica* FP Uslišana molitva. — *Lacići* MK Zdravlje djeteta. — *Maslinička* CK Sretan porod i druge milosti. — *Mitrovica* MS Mnoge milosti i utjeha u duševnim tjeskobama. — *Molat* JS Ozdravila bez operacije. — *Novi Sad* MP U beznadu pomaže Presveto Srce. — *Omišalj* KF Milosti. — *Pakrac* DK Uslišana molba. — *Perkovci* St. JF Pomoć u gospodarstvu. — *Perušić* MK Brat ozdravio bez operacije. — *Podgorac* VAV Zdravlje djece. — *Poljica* AF Uslišan. — *Rasinja* VK Uslišana molitva. — *Semeljci* AM Ozdravio sinčić od teške bolesti. — *Sinj* IS Milost. — *Sombor* BM Uspjela operacija. — *Split* MJ Milost po zagovoru Gospe Lurdske. — *Stolac* NN Razne milosti po zagovoru sv. Male Terezije. — *Subotica* MF Sestrina operacija uspjela. — *Sumarlin* DP Dobila, što je molila. — *Taborško* AF Uslišane molbe. — *Topolovac* KM Sretan porod i druge milosti. — *Trnovac* NL Pomoglo Presveto Srce. — *Volavje* FP Nestalo boli u glavi. — *Vranjic* JM Darovi. — *Zagreb* JS Milost po zagovoru sv. Male Terezije. — IC Primljena u učiteljsku školu uza sve zapreke. — RB Milost po zagovoru sv. Ignacija. — DC Uslišana u svim neprilikama. — HL Milosti po zagovoru sv. Jude Tadeja. — KT Sretan porod. — WK Mnoge milosti meni i kćeri. — AK Milosti, zdravlje. — JP Pomoglo Presveto Srce. — VK Uslišana molba. — ER Presveto srce uslišalo molbu za ispovjednikovo zdravlje. — JB Sv. Josip pomogao u naucima. — *Zemun* AŽ Uslišana mnogo puta. — *Zlatar* VH Ozdravila. — *Zupanja* ARG Ozdravila kćerkica.

Urednik: Filip Mašić D. I.

«Glasnik Srca Isusova» izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice. Izdavač i vlasnik: Nadarbina nadbiskupske menze u Zagrebu. A. Altirević D. I. Tiskara «Glasnika Srca Isusova» — K. Grimm D. I.

PROMJENA GODISNJIH DOBI.

Promjena godišnje dobe donosi sa sobom mnoge promjene, koje su važne za ljudski organizam i zdravlje.

Proleće, ljeto, jesen i zima četiri su važne promjene. Te promjene važne su za gospodarstvo, za različne radove i u glavnom za sve ono što je čovjekom živi u životnoj zajednici. Narod kaže »Svako godišnje doba ima svoj rad, svoje jelo i svoje odijelo«. To što kaže narod, je tačno. Spomenuta četiri godišnje doba možemo opet podijeliti u dva glavna razdoblja, i to u proljeće, ljetu kao prvo razdoblje, te jesen i zimu kao drugo. Na prolazu iz ovih glavnih razdoblja ponavlja se i regenerira čitava priroda, a s njom i čovjek. Stari kaput je pošteno izdržao jednu jesen i zimu treba temeljito isprati, pokrpati i donekle obnoviti. Biljke i voćke treba okopati, nagnositi, životinje urediti i t. d. A čovjeka ljudsko biće, koje se dnevno troši u borbi za život treba takoder u neku ruku obnoviti. Promjene godišnjih doba donese redovno i bolesti, jer je ljudski organizam i previše osjetljiv na ovakvu promjenu. A te bolesti jače su baš u to vrijeme i brže se primaju čovjeka, jer je organizam oslabljen i time pristupačniji ovim bolestima. U to pogibeljno vrijeme treba dakle nastojati i tražiti pomoćna sredstva s kojim će ojačati organizam. Naše tijelo u svom konačnom obliku hrani se sa krvi, jer je krv ona koja izdržava na životu ljudsko tijelo, poznaje njegov razvitak i daje materijal potreban za regeneraciju i zamjenu stanica. Najvažnija sastojina krvi je željezo. Takođe jedan preparat koji krvi nadomešta željezo, je »ENERGIN« za jačanje krvni, živaca i apetita. »ENERGIN« je isprobana od stotine tisuća ljudi s uspjehom, o čemu svjedoče tisuće priznanica. »ENERGIN« se daje djeci tri puta na dan po jednu malu kašiku, a odrasli ga uzimaju tri puta dnevno po jednu veliku kašiku i to prije jela. — »ENERGIN« je dobar i koristan preparat za svakoga bez razlike spola i godina.

Prelazno doba djevojke je između 12 i 17 godine. To je doba kada svaka djevojka mora imati jaku i zdravu krv, jake i zdrave živce i izvrstan apetit, to daje »ENERGIN«.

»ENERGIN« dobiva se u apotekama u bocama od pola litre Din.- 35

Poštom šalje Laboratorij ALGA Sušak (Snižene cijene)

3 boce ENERGIN Din.- 110 6 boce ENERGIN Din.- 220 i 1 badava
12 boce ENERGIN Din. 440 i 2 boce badava.

God. 42.

Lipanj 1933.

Broj 6.

PRESVETO SRCE ISUSOVО — НАШЕ НАЈВЕЋЕ ПОУЗДАНЈЕ.

Mjesečna naknada u lipnju blagoslovena od sv. Oca.

Gledajući židovski kralj Jozafat veliko mnoštvo neprijateljske vojske zavatio je Gospodinu: »Mi nemamo toliko snage, da bismo se mogli oprijeti tolikoj množici, što navaljuje na nas. Ali kad ne znamo, što da počnemo, ne preostaje nam drugo, već da oči svoje dignemo k Tebi.« 2. Par. 20, 12.

Možda i na te, dragi čitatelju, znade navaliti toliko nevolja duševnih i tjelesnih, da ne znaš, kamo bih se okrenuo, da nadeš olakšice. Molim te kao prijatelja, poslušaj moj savjet pa se u svim svojim nevoljama obraćaj uvijek na Onoga, koji ti može pomoći. Uvjeren sam, da znaš, tko je taj svemoćni i ljubezni Pomoćnik, na koga mislim.

Koga si dosada molio za pomoć u svojim teškoćama? Jesi li se najprije obraćao na Presveto Srce Isusovo? Pa komu da se prije obratiš nego njemu? Ili zar ima tko moćniji na ovom svijetu? Zar itko osim njega smije reći, da mu je dana sva vlast na nebu i na zemlji? Ima li koja sila, koju Isus ne bi mogao svladati? Ima li koja bolest, koju on ne bi mogao izlječiti? Ima li koja tuga, za koju Isus ne bi znao blagog melema?

Pa zašto onda ne ideš najprije k Isusu, da kod njega potražiš pomoći u svemu, što te tišti, u svemu, što ti je teško?

Ili možda, prijatelju, sumnjaš o ljubavi Srca Isusova spram tebe? Ne dao Bog, da bi ikada o njoj posumnjao! Time bi nanio najveću nepravdu ononme, koji nam je i riječima i djelima zasvjedočio neizrecivu ljubav.

Da li je tko dobar, najbolje dokazuju njegova djela. I riječima se pokazuje dobrota, ali djela su još jasniji, ona su nepobitan dokaz ljubavi i dobrote.

Svojim djelima zasvjedočio je Isus, da ljubi nesamo čitav svijet, već da ljubi svakog pojedinca, da ljubi i tebe, dragi prijatelju! Jest, budi uvjeren, u njegovom Srcu ima mjesta i za ljubav spram tebe.

Da se gledom na ljubav Isusovu spram tebe riješiš svake sumnje, daj molim te, odgovori mi na ova pitanja:

Prvo pitanje, koje stavljam na te, glasi: Reci mi, zašto te je Isus stvorio, zašto te je stavio na ovu zemlju, zašto ti je dao život? Bog bi mogao dati život i drugim milijunima, milijardama, kojima nikad ne će dati života. A zašto ga je tebi dao? Možda ga je tko na to prisilio? To je smiješno i pomisliti. Svetogući se ne sili. Pa zašto ti je dao život, prijatelju? Možda te je trebao? Ta pomisao nesamo da je smiješna nego je pače i drzovita. Bog ne treba nijednog stvora. Pa zašto te je stvorio? Može se čuti i inače dobra duša, koja u teškim časovima znade izustiti: Bog me je stvorio, da me muči. Ove riječi uzete u svojoj zbilji značile bi užasnu blasfemiju. One bi označivale Boga kao kakvog tiranina, koji se naslađuje tim, što može drugog mučiti.

Pa zašto te je ipak Bog stvorio? Ja ne znam drugog odgovora od ovoga: Bog te je, prijatelju, stvorio samo zato, jer te je ljubio. Ljubio te je čistom nesebičnom ljubavi. Ljubio te je onakuвom ljubavi, kakve ne poznaje ni srce očinsko ni srce majčinsko na ovoj zemlji. Ljubio te je čistom božanskom ljubavi.

Po proroku Jeremiji govori Bog narodu židovskom: »Vječnom sam te ljubavlju ljubio.« Jer. 31, 3. Od vijeka mislim na te, Izraele, tako si prirastao srcu mome. — I za me i za te, prijatelju, vrijede ove iste riječi božanske. I nas je Bog od vječnosti ljubio. Od vječnosti je na nas mislio, od vječnosti je odlučio, da će upravo tebe stvoriti, dok će druge milijune i milijarde, kojima bi mogao isto tako dati život kao što ga dao meni i tebi, ostaviti u ništavilu. Dao ti je život, jer te je ljubio.

Vječnom te je ljubavlju ljubio, od vijeka je na te mislio. Roditelji tvoji počeli su na te misliti prije nekoliko godina, iza njih tvoji prijatelji i znanci. A Bog? Je li možda prije sto godina počeo misliti na te? Još prije. Ili prije tisuću godina? Još prije. Ili prije milijun, milijardu godina? Još prije. On misli na te od vječnosti. Misli na te prije nego je stvorio tvoje i moje praroditelje Adama i Evu, prije nego je stvorio anđele svoje.

Još veći dokaz ljubavi svoje dao ti je Bog time, što te je otkupio. Pomici, što je Bog učinio za te, da te otkupi, da te učini sretnim kroz svu vječnost. Ti si bio sužanj. I Bog te je otkupio. Da je za tvoj otkup dao jedno kraljevstvo ovog svijeta, mnogo bi dao. Da je za te dao sva kraljevstva ovog svijeta, još bi ti veću ljubav pokazao. Ali on je za te dao više, neizmjerno više. Dao je za te Sina svoga, Sin se iz ljubavi sam za te žrtvovao. »Tako je Bog ljubio svijet, da je Sina svoga jedinorodenoga dao, da nijedan, koji vjeruje u njega, ne umre, već da ima život vječni,« veli sv. Ivan.

Tako je Bog ljubio svijet. Ali, prijatelju, i ti si čestica ovoga svijeta, koga je Bog tako ljubio, pa se i na te odnosi njegova božanska ljubav.

Sv. Pavao apostol promatrajući svoga Otkupitelja, zanesen ljubavlju božanskom uzdiše: »Ljubio me je i predao se za mene.« Isto svatko od nas mora reći: Ljubio me je i predao se za mene. Suze, što ih mali Isus prolio u hladnoj štalici betlehemskoj, i za me su tekle. Isusov napor kroz dugi niz godina u radionici Nazaretskoj i mene se ticao. Umor Isusov, nepravde, pogrde, glad, žeda kroz tri godina propovijedanja po Palestini, sve se to i na mene odnosilo. Krv sveta, što je počela teći u vrtu Maslinskem, dok do posljednje kaplje nije istekla na drvetu sramote, i za mene je prolivena. Ljubio me je i predao se za mene.

Govoreći Isus o svojoj ljubavi spram svijeta, rekao je: »Veće ljubavi nema od one, kada tko život svoj dade za prijatelje svoje.« To je lako razumljivo. Veću mi ljubav pokazuje onaj, koji daje za me više nego onaj koji daje manje. A ima li čovjek nešto veće, nešto milije na ovom svijetu od života svoga? — Isus je dao za me ono, što čovjek spravom najviše cjeni: Dao je za me život. I na te, prijatelju, mislio je Isus, kad je prije 2000 godina izdisao na križu u groznim mukama.

U svojoj apostolskoj poslanici moli sv. Pavao Efežane, neka pokušaju i izmjere ljubav Kristovu spram njih. Neka izmjere njezinu širinu i duljinu, visinu i dubljinu.

Širina je ove ljubavi tolika, da obuhvaća sve andele i sve ljude, pravednike i griešnike. I ti si tu uključen. — Duljina je ove ljubavi: Nema joj početka, vječna je. — Visina ove ljubavi tolika je, da je Isus našu ljudsku narav uzdigao na prijestolje Božje. Nije Krist sjedinio sa svojom božanskom narav andeosku, već našu. Kako nas je njegova ljubav visoko digla! — Dubljava: kako se snizuje, da nam pokaže ljubav. Eno se rada kao malo dijete, premda od vječnosti živi; eno ga bježi pred silnikom Herodom, premda je svemoguć; progone ga, psuju ga, tjeraju ga od sebe, a on ne će da odlazi. Kad mu ipak nije bilo više opstanka među ljudima na vidljivi način, skriva se pod prilike kruha i vina, samo da ostane među ljudima. Tako se duboko snizio radi ljubavi spram tebe, mene i svakog od nas.

Biskup Salcsburški Augustin Gruber htio zorno djeci prikazati, koliko ih njihovi roditelji ljube, pa je upitao u to ime jednu djevojčicu: »Koliko su dosada tvoji roditelji na te potrošili, koliko si ih dosada stojala?« Naravski, da je mala bila ispočetka smetena. Biskup joj pomaže: Računaju, koliko se po prilici potroši svake godine za odijelo, koliko za hranu, koliko u

školskom vremenu za knjige. Kad se to sve zbrojilo, izašla je velika svota. »To je još premalo,« odvrati djevojčica, »znam da su roditelji još mnogo više na me potrošili.« — »Pustimo, draga dijete, svotu, koju su dosad roditelji za te dali, pa pomisli, koliko su se za te tvoji roditelji dosada brinuli. Koliko si brige zadavala svojoj majci, kad si bila bolesna. Koliko je noći morala probdjeti radi tebe. Koliko se otac mučio, samo da ti imaš sve, što ti treba.«

Dobro će biti i za nas, da se od vremena do vremena upitamo, što je Isus učinio za nas.

Pa tko si ti, da je Isus toliko učinio za te, da te Isus toliko ljubi? Čim si ti to zasluzio? — Velikom odlikom smatramo, ako kralj progovori s kim samo nekoliko riječi. To se smatra odlikovanjem, koje se ne zaboravlja. A koliko je više počastio Kralj kraljeva tebe, kad je za te dao sve, što je mogao dati!

Zagreb: Kritari starještine na duhovnim vježbama na Jordanovcu od 5.—9. I.

U životopisu sv. Franje Ksaverskoga spominje se i ova crtica. Svetac se češće sastajao s nekim španjolskim plemićem, koji je živio u grijesima. Nastojao je, da ga oslobodi grješnih okova, ali sve uzalud. Kad ne pomažu riječi, pomoći će čini. Dok je svetac prolazio s plemićem kroz jednu šumu, ogoli svoja leda, izvadi pokornički bič i stade se nemilo biti. Krv je počela teći. »Činim to iz ljubavi spram tebe, prijatelju, rekao je svetac, i kad bih mogao, još bih mnogo više učinio. Ali to sve bilo bi ništa spram onoga, što je za te učinio Isus.« Plemić se zamislio i pošao boljim putem.

Ne zaboravi, čitatelu, nikad, što je Isus za nas učinio. Ne sumnjaj nikad o ljubavi njegovoj. Dao ti je toliko dokaza, da te ljubi. Boli oca, boli majku, kad djeca počnu sumnjati o njihovoj iskrenoj ljubavi. Ne zadajimo iste boli Srcu, koje nas od vječnosti ljubi.

Nadam se, da sam s ovo nekoliko suhih riječi barem malko učvrstio tvoju vjeru u ljubav Presvetog Srca spram tebe. A molim Božansko Srce, da tvoja vjera u njegovu ljubav bude tako jaka, te ju u tvom srcu ne bi mogao oboriti ni cijeli pakao.

Još jedanput izrazujem ti svoju vruću želju, da se u svim neprilikama života obratiš najprije na svoga najmoćnijega i najboljega Prijatelja. Ne čini mu te nepravde, ne nanosi mu te sramote, da bi najprije tražio pomoći kod ljudi. Najprije podi Isusu! Zar ne da ćeš to ubuduće činiti? ...

»S pouzdanjem pristupimo k prijestolju milosti, da nađemo milosrde i postignemo milost za pomoć u pravi čas.« Hebr. 4, 16.
— »Nema imena pod nebom za ljudе, u kojem bi se mogli spasiti.« Dj. 4, 12.

Srce Isusovo, spasenje onima, koji se u teufaju, smiluj nam se!

F. M.

LURDSKO ĆUDO.

Gospoda Antonija Sicre iz Gruzija u Francuskoj bolovala je od ožujka 1929. Tada joj je bila 41 godina. Odonda je neprestano mršavila i imala trajan krvotok. U srpnju 1930. bolest se tako pogoršala pored svih liječničkih nastojanja, da je bolesnica bila kao živi leš. Od 15. IX. do 6. X. stanje se nije poboljšalo. Tada je težila nešto ispod 37 kilograma. Neprestano je ležala.

Došao čas njezina ozdravljenja. 6. listopada 1930. islo je u Lurd posebno hodočašće. Bolesnica se pridruži i stiže onamo sutradan. To je hodočašće pratilo liječnik dr. Barral, koji je dugo liječio ovu bolesnicu. On opisuje ozdravljenje ovako: Bolesnica je 8. listopada ležala na krevetu. U 5 sati poslije podne osjeti u sebi veliku vtućinu. Sat kasnije diže se s postelje i poče hodati kao zdrava osoba. Kod liječničkoga pregleda nije osjećala nikakove boli. Sutradan se diže u 7 s. a da nije trebala ničije pomoći. 10. listopada pregledaše je u liječničkom uredu pokraj bazilike. Sretna se ozdravljenica vrati kući. U težini poče hitro rasti. 5. XI. je težila 39 kg; 5. siječnja 1931. već 43 kg. Odtada je vazda zdrava i radi obične poslove.

Gda Sicre je opet 8. listopada 1931. došla u Lurd, dakle na godišnjicu svoga ozdravljenja. Tu su je pregledali liječnici i ustanovili, da je potpuno zdrava i da je dobila na težini 10 kg. Njezino se ozdravljenje zbilo u tren, nije bilo polaganoga oporavljanja. Zdravlje joj je trajno i postojano, pa se nije moglo pribaviti po zakonima naravnim. Tu mora da je Gospodar života i smrti posegnuo svojom svemogućom desnicom.

A. A.

Preporučamo naše knjige. Naručite ih po serijama, kako smo označili u priloženom letaku u prošlom broju. Ako tko ne zna za ove serije, neka se obrati na Upravu.

POBOŽNOST DUHU SVETOME.

Već lijepo cvate, Bogu hvala, kod nas pobožnost Srca Isusova, već je jako raširena pobožnost prema Majci Božjoj, mnogo se štuju i sveci Božji, osobito sv. Josip i sv. Anto, ali začudno je,

SASASCE DUHA SVETOGA.

kako često zaboravljamo na jednu izvrsnu pobožnost, koja već potječe onamo od apostolskih vremena, a to je pobožnost Duhu Svetome. Nema u nama nikakve pobožne misli, nikakvo dobro djelo ne možemo ni početi, ni nastaviti, ni dovršiti.

a da nas Duh Sveti ne potakne, ne okrijepi i ne potpomogne, pa ipak na Njega tako često zaboravljamo.

Ali ne radi tako sv. Crkva, njegova vjerna Zaručnica. Svaki znatniji čin počinje ona u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, u svim važnijim zgodama obraća se ona na svog Početnika i svermogućeg Pomagača krasnom himnom »Dodi Stvoritelju Duše«, pa Ga moli za prosvjetljenje i jakost u naporima. Duhovi su jedna od najvećih svetkovina u crkvenoj godini. Tada sveta Crkva u najsvetičnjem rahu pada u prah pred Gospodom pa ga ponizno moli: »Dodi Duše Sveti!« I posvećuje li se koji biskup ili svećenik, treba li posvetiti koju crkvu, da i ne spominjem drugih zgoda, odjekuje zanosna himna »Dodi Stvoritelju Duše!« Sve u Crkvi mora Duh Sveti da dade, blagoslov, posveti. Bez njega se ništa ne događa. Uzmi iz Crkve Duha Svetoga, nema više nijednog sakramenta, nikakve milosti, nikakvog zasluznog djela, za nas je zatvoreno nebo, mi nijesmo više djeca Božja, nego sinovi srdžbe, neprijatelji Božji.

Ali Duh Sveti je u Crkvi od početka njena pa će biti sve do konca svijeta s njom kao njezin Pomoćnik, Utješitelj i Upravitelj. Zato ona uvijek i obiluje svećima, čudesima, nadnaravnom snagom i bezbrojnim milostima. Ona neprestano upire oči svoje u Njega, Njemu diže svoje ruke, a On je obasiplje svetošću, ne-pogrešivošću i blagoslovom.

Ovaj živi primjer svete Crkve mora i nas potaknuti, da revnije štujemo Duha Svetog. A i potrebno nam je to, jer bez sudjelovanja Duha Svetog ne vrijede nam zasluge muke i smrti Kristove, u nama nema vrhunaravnog života i mi smo isključeni iz zajednice Svetih. Zato nam veli sv. Makarije: »Bez svjetla nema života, bez lađe ne može se more prebroditi; bez Duha Svetog ne može se ući u nebesku luku.« Mi smo kao dijete u bogatom voćnjaku. Gleda crvene plodove pa bi ih htjelo dohvatiti, ali je ono maleno, a stabla visoka pa ne može. Nato dode otac, podigne ga u vis i sada ono dosegne plod. Tako i mi po svojim naravskim silama ne možemo postići vječne blaženosti. Duh Sveti nam mora udijeliti svoju milost. A kako će nam je udijeliti, ako za Njega i ne hajemo?

Štujmo pobožno Duha Svetoga! On je naš Bog. »Duh Sveti je Bog od Boža, kao što se svjetlo od svjetla zapali,« veli nam učeni Tertulijan. Pa i u samom Božanstvu On je za nas tako privlačiv, jer je On ljubav i dobrota, blagost, veselje. Mi ljubimo sve lijepo i dobro, pa zašto da ne ljubimo onda Duha Svetog, koji je izvor svake ljepote i dobrote? — Duh Sveti je Bog. To ne možemo nikad dosta da naglasimo i istaknemo; pa kao što Boga ne možemo nikad dosta da slavimo i ljubimo, tako ne možemo nikad da onoliko štujemo Duha Svetog, koliko to On zасlužuje. Štujmo ga onda bar toliko, koliko možemo!

A i posve je naravno i veoma prikladno, da štujemo Duha Svetog. On nam je tako blizu. Doklegod smo u milosti Božjoj, kad god nemamo smrtnog grijeha na duši. On stanuje osobno u našem srcu, naše je tijelo Njegov hram, koji mu je draži od svake i najljepše katedrale.

Štujmo napokon Duha Svetog i iz same zahvalnosti! Duh Sveti je djelitelj milosti i darova nebeskih. A koliko smo ih mi dobili sve od svetog krštenja pa do dana današnjeg! Tolike molitve, sv. Mise, isповједи, Pričesti, djela milosrda i samozataje učinjena iz dobre nakane, Bogu za ljubav, sve su to veliki darovi Duha Svetoga. Kako nam uistinu mogu zavidjeti oni miličuni pogana na tolikoj sreći, što smo tako usko spojeni sa svojim Bogom, što si sabiremo vječne i neumrle zasluge, a oni su ko suhe grane, što samo čekaju jači vjetar, da ih polomi.

A štujmo Duha Svetog i zato, jer ih je tako malo, koji ga uistinu štuju; štujmo Ga, jer Ga bezbožni moderni svijet prezire,

Isus predaje sv. Petru vrhovnu vlast u Crkvi.

huli i izruguje mu se! Toliko je bludnosti i nečistoće u modernom čovječanstvu! A nečistoća je onaj barbarin, što ruši tolika mlada, čista i dosad nevina tjelesa, gdje je prebivao kao u svom milom svetištu Bog Duh Sveti. Već prvi bludni grijeh otjera ga odatle, poruši mu svetište i sve je samo smrt i pustoš.

Moderna znanost niječe Boga, niječe vjeru, udara na Božanstvo Isusovo, htjela bi da uništi svetu Crkvu. Svim time žaloste Duha Svetog, Duha istine i mudrosti božanske. Današnji svijet ne pozna više bratske ljubavi, on traži samo sebe i svoju ugodnost, a ne mari za sirotinjske suze i jade. A sve se to protivi Duhu Svetome, Duhu ljubavi. Malo je one prave, čiste, plenitne, nesebične kršćanske ljubavi, koja ne traži sebe, a svima nastoji ugoditi pa ljubi slabe i nemoćne, zlo dobrim vraća, svuda raznosi mir i radost. I baš ovo, što opaki svijet zabacuje Duha Svetog i Njegove darove, neka bude za nas novim poticalom, da ga štujemo i ljubimo i za one, koji ga preziru i ne će da ljube.

A kako ćemo štovati Duha Svetog? Najglavnije je ono, što nam svima dovikuje sv. Pavao u poslanici Solunjanima: »Nemojte ugasiti Duh a!« 1. Sol. 5, 19. A šta može ugasiti Duha Svetoga u nama? To je smrtni grijeh. Dok smo u milosti Božjoj, Duh Sveti stanuje u našem srcu kao u svom hramu, ali čim smrtno sagriješimo, protjeramo Duha Svetog iz našeg srca, da ga predamo neprijatelju Božjem i našem. Sramotno je to i najveće zlo, što ga svijet i nebo pozna, jer nema većega zla od smrtnoga grijeha.

Ali nam i drugu opomenu daje sv. apostol: »Nemojte razalostiti Duh a!« Ef. 4, 30. A čime ga možemo razalostiti? Lakim grijehom. A šta je laki grijeh? To je svojevoljni prestupak kakove manje zapovijesti Božje ili prestupak koje veće zapovijesti, ali ne posve svojevoljno. Ovakovi grijesi ne istjeraju Duha Svetoga iz našeg srca, ali ga ražalostite. Svaki je naime laki grijeh neposluh prema Bogu, našem vrhovnom Gospodaru, kome moramo svom dušom da služimo. Bog nam kaže: »Čini ovo,« a mi ne činimo. On veli: »To ti zabranjujem,« a mi ipak to radimo. Stoga je laki grijeh najveće zlo ovoga svijeta.

Najljepše i najuzvišenije štovanje Duha Svetog sastoji u tom, da slijedimo Njegova nadahnuća. A kako ćemo razaznati, da je neko nadahnuće od Duha Svetoga? Prvo ne smije, da nas ona misao ili nadahnuće potiče na nešto, što je protiv vjeri i moralnom zakonu. Sto se tome protivi, ne može da dolazi od Duha Svetoga, jer On je sama svetost i nevinost pa si ne može protusloviti. Drugo ne smije, da nas potiče na nešto, što se protivi poslušnosti prema našim zakonitim poglavarima, jer poglavari su zamjenici Božji pa što nam dakle oni zapovijedaju to nam zapovijeda i Duh Sveti. Isto tako nije ni ono od Duha Svetog, što se ne slaže s onim običnim načinom mišljenja i djelovanja u Crkvi. Duh Sveti naime vodi Crkvu Božiju, pa što se protivi njoj, protivi se i Duhu Svetom. Napokon predmet, na koji mislimo, da nas je potakao Duh Sveti, ne smije da je samo u početku dobar, nego mora uvijek ostati dobar i plemenit. Jer i davao nam znade šapnuti dobru misao, ali zamalo vidimo, da nas vodi na zlo.

Kad slušamo propovijed ili čitamo pobožnu knjigu, Duh Sveti nas potiče na mnoga dobra djela, pa ako ih uistinu i obavimo, tad blago nama, jer na najizvrsniji način štujemo Duha Svetoga.

Osim toga ima mnogo drugih vrlo zgodnih pobožnosti Duhu Svetome. Koliko puta se u danu prekrstimo! Kako često molimo Vjerovanje! Koliko puta opetujemo onaj, lijepi, kratki hvalospjev: »Sla va Ocu i Sinu i Duhu Svetome!« Eto svagdje tu izričito spominjemo Duha Svetoga, pa ništa drugo ne treba nego da mislimo na te riječi i već štujemo Duha Svetog. Počinjemo nekakav posao, pripravljamo se na svetu isповijed ili Pričest,

netko nas moli za savjet ili sami ne znamo, kako ćemo se u raznim prilikama snaći: zamolimo eto Duha Svetog za pomoć i prosvjetljenje, i na jedan vrlo lijep način štujemo Duha Svetog. Kako će nas onda milo gledati Duh Sveti, kako će nas puno većim milostima obogatiti nego li one, koji ga zaboravljaju i ne štiju.

Slabi smo i u velikim pogiblima, doklegod plovimo ovim nestalnim životom u krhkoi ladici svoga tijela. Tko će nas okrijepiti, tko dati snage i ustrajnosti? Nitko bolje nego li Duh Sveti. On se brine za svaki naš čin, stoga treba li nam zdravlja, razbora, spremnosti i odvažnosti, pohitimo k Njemu, On nam može i hoće dati, jer je sama Ljubav i Dobrota Božja. Duha Svetog štuje i ljubi nebeski Otac i Sin, štuju ga i u Njemu nalaze svu svoju slast i blaženost sve one nebrojene čete andeoske, svi sveci i odabranici Božji, štuje Ga naša sveta Crkva, pa se i mi njima pridružimo i štujmo revno i pobožno treću osobu Božansku — D u h a S v e t o g a !

N. B.

GORÉ SRCA.

Moja duša ljubi svjetlost i prezire tminu,
 Srce vazda teži k Bogu, rad bi u visinu,
 Al vezano za zemlju je, ne može da leti,
 Čim se dignе, odmah lanac na sebi osjeti.
 Zato lebdi među nebom i dolinom plača,
 Ali želja za visinom biva sve to jača!
 Svakog dana skuplja snagu, da lanac raskine,
 Da na krilu ljubavi se u visinu vine,
 Gdje ga čeka izvor sreće, Ognjište Ljubavi,
 Ono smjerno, blago Srce u božanskoj slavi!

Katarina A — k.

A KOD NAS?

U Francuskoj je pred 55 godina osnovana župa Portel. U tih 55 godina svoga opstanka dala je ta župa svetoj Crkvi 52 svećenika!

Za vrijeme ručka iza svete krizme u Kebeku (Quebec, Kanada) zamoli iznenada kardinal Bégin prisutnu gospodu: »Neka ustanu gospoda, koja imaju sina svećenika!« — I smjesta ustadoše svi prisutni!

Sretnih li župa, sretnih li obitelji! . .

I. N.

OBECANJA PRESVETOGLA SRCA ISUSOVA.

VI. Grješnici će naći u mom Srcu izvor i beskrajni ocean milosrda.

Već u starom zavjetu govori Gospodin: »Tako živ bio ja, ne će smrti grješnikove, već da se obrati i živi.« Ezek. 33, 11. I opet: »Operite se, očistite se... Prestanite činiti зло, naučite se činiti добро... Budu li grijesi vaši kao skrlet, postat će bijeli kao snijeg; budu li crveni kao grimiz, postat će kao vuna.« Iz. 1, 16 - 18.

Kad je kralj David teško sagriješio, posla Gospodin k njemu proroka Natana, koji ga prekorí radi zla djela. I David skrušeno prizna svoj grijeh: »Sagriješio sam Gospodinu.« Prorok mu odmah navijesti: »Gospodin ti opraviš grijeh.« II. Kr. 12, 13. Eto već u zavjetu strogosti je Bog oprštao grješnicima, koji su se kajali za grijeha, pokazivao je neizmjerno milosrde svoje. No to se milosrde zasja u potpunom svjetlu svojem istom, kada Sin Božji radi našega spasenja postade čovjekom.

Srce Isusovo brižno traži grješnike. Kako nam divno to crta Njegova priča o milosrdnom Samaritancu! Sav je rod ljudski, o-robljen i izranjen od razbojnika sotone, ležao nemoćan kraj puta, a da mu nije mogao pomoći stari židovski zakon. Tada je došao Bog-čovjek, milosrdni Samaritanac, pristupio k ranjeniku, zali mu duševne rane uljem i vinom svoje milosti i ljubavi, digao ga na svoga konja, t. j. dao mu nadnaravnu jakost, da se može čuvati od zla i činiti dobro, ostavio ga u gostionici — Crkvi, da ga ona njeguje i pazi do Njegova dolaska na svršetku svijeta.

Sin je Božji »ostavio 99 ovaca i pošao da traži jednu, koja se izgubila« — Lk. 15, 4. — ostavio je nebeske duhove i pošao tražiti pali rod ljudski. I našao ga je, mukom svojom i smrću nad-vladao vuka — sotonu, zaprtio ovcu svoju — ljudstvo — na rame-na i nosi je u kraj vječne radosti.

Za svakoga je pojedinog od nas umro, svakoga pojedinoga vazda traži svojom milošću i vuče nas njome od grijeha k svetu življenu. Njegovo Srce nije poput srdaca »pravednih« farizeja, koji su prezirali grješnike. To Srce »ne lomi stučene trske, ne trne stijena, što tinja,« kao što proriče o Spasitelju Izajia 42, 3., to jest, Ono ne će da uništi grješnika, već sve čini da ga obrati i dade mu život. Njemu su mrski samo farizejski »pravednici«, koji

vide svoju opakost i ipak ne će, da je se ostave, ali je spremno i njima pomoći i oprostiti, čim hoće, da je se ostave.

U svetom evanđelju imamo toliko primjera, kako Ono brižno traži grješnike. U kući Matejevoj blaguje Gospodin s gješnicima. Farizeji prigovaraju tome i vele učenicima: »Zašto vaš učitelj blaguje s carinicima i grješnicima?« Isus to čuje i odgovara: »Ne trebaju zdravi liječnika nego bolesni. Idite i naučite, što znači riječ: — Milosrde hoću, a ne žrtvu (Os. 6, 6. Farizeji su samo držali do žrtvovanja životinja i do vanjskih pobožnosti uopće, a zaboravili su, što je glavnije: ljubav i milosrde prema ljudima). Ni sam došao da pozovem pravednike, već grješnike.« Mat. 4, 10 - 13.

Osobito se vidi nježna skrb Isusova za grješnike iz onoga dogadaja sa Zakejem. Lk. 19. Kako je taj bio malen, popeo se na drvo, da može vidjeti Isusa, koji je prolazio. A Gospodin, koji sve zna, htjede osobitim načinom nagraditi tu Zakejevu ljubav, pa došavši do toga drveta, pogleda gore i reče: »Zakeju, sadi brzo,

Taborsko: Djevojačko društvo Srca Isusova.

jer mi danas treba ostati u tvojem domu.« Sav izvan sebe od radoći prima ga Zakej. Farizeji mrmljavu, što se Gospodin svratio k cariniku, a Zakej izjavljuje, da će podijeliti pola svoga imanja siromasima i četverostruko uzvratiti, ako je komu pobirući porez učinio krivo. Gospodin tješi Zakeja i kori farizeje onim rijećima: »Danas je došlo spasenje ovoj kući... Jer je Sin čovječji došao da traži i spasi, što se izgubilo.«

Gospodin traži i obraća ženu Samaritanku kod studenca Jakovljeva, Iv. 4.; traži pogledom Petra u dvorištu Kajfinu i Petar počinje oplakivati svoj pad; misli na križ najprije na one, za koje i polazi u smrt, na grješnike, i moli za njih: »Oče, oprosti im...«; njegovo Srce kuća najraznoličnijim načinima na srca grješnička tamo od Savla, kad je putovao u Damasak pa do tolikih obraćenika naših dana.

O ti, koji se nalaziš u teškom grijehu, zar ćeš odbiti blagruku milosrdnoga Samaritanca, koja hoće da ti iscijeli rane; zar ćeš se oglušiti kucajima Bož. Srca, koje traži, da ukloniš grijeh iz

svoje unutrašnjosti i pustiš njega u hram duše svoje; zar ćeš bježati od dobrog Pastira, koji hoće da te zapri na ramena svoja i poneće u ovčinjak pun vječne radosti? O prodi se farizejske pravednosti i kreni s Matejem, Zakejem, Samaritankom, Petrom, Pavlom i nebrojenima, koji poslušaše poziv Gospodnji i obratiše se! »Danas, ako čujete glas Njegov, nemojte da otvrdnu srca vaša...« Ps. 94.

Srce Isusovo milo prima grješnike. Milosrde Gospodnje prema ženi preljubnicí, što nam ga prikazuje evanđelje sv. Ivana u gl. 8, 3 - 11. napunja i napunjat će u vjekove ganućem i udivljenjem sva prava ljudska srca. Opaki poglavice židovski traže vazduh priliku, da bi mogli Isusa navesti na kakvu izjavu, koja bi bila protiv zakona Mojsijeva, i onda ga optužiti i osuditi. Dovedoše dakle, kad je učio u predvorju hrama, ženu preljubnicu i rekoše: »Učitelju, ova je žena zatećena u grijehu. Mojsij nam je u zakonu naredio da se takva kamenuje. Što veliš ti?« A Isus se samo prignu i stade pisati prstom po pijesku. Kad pak ne prestadoše pitati, podiže se on i reče im: »Koji je od vas bez grijeha, neka prvi baci kamen na nju.« I opet se prignu i pisaće po zemlji. Što je pisao? Sv. oci vele: njihove grijehе. A oni čuvši te riječi zanijemiše i prekoravani opakom savještu počeše jedni za drugim odlatiti; tako osta Isus sam s tom ženom, što se nalazila na sredini. Tad se Isus podiže i reče: »Ženo, gdje su oni, koji su te tužili? Zar te nитко nije osudio?« Ona odgovori: »Nitko, Gospodine.« Isus joj reče: »Ni ja te ne osuđujem. Idi i ne grijesi više.«

Slično prima i brani Srce Isusovo i Magdalenu, koja se slušajući nauku njegovu obratila i pokazala svoje obraćenje onim prizorom u kući farizeja Šimuna, po čem je postala za sva vremena životom slikom istinske pokore. Dok je naime Isus sjedio za farizejevim stolom, ušla je pokornica, pala k nogama njegovim, počela ih umivati suzama, otirati kosom, cjelivati ih i mazati dragocjenim mirisom. Dok je Šimun u sebi prezirno mislio o obraćenoj grješnici, tumači mu Spasitelj, da je toj ženi oprošten veliki dug grijeha, jer je bila velika njezina pokajnička ljubav, a sada je radi dobivenog oproštenja velika i njezina zahvalna ljubav.

Milosrdno Srce Gospodnje prima blago čak Judu, ne će da ga sramoti pred svima, već ga samo tihim glasom prekorava i opominje; pače prima i uzvraća poljubac tomu strašnom čovjeku. I oprostio bi mu kao što je oprostio razbojniku na križu, da se samo htjelo Judi toga oproštenja, da se htjela skrušiti u dobroj, svetoj ljubavi ružna i nesretna ona duša. Oprostio bi mu kao milosrdni otac rasipniku sinu, radovao bi mu se velikom radošću kao što se »u nebu više raduju grješniku, koji čini pokoru, nego devedeset devetoricu pravednika, kojima ne treba pokore.« Lk. 15, 7.

Grješniče brate, podi, ne tragom Judinim, već Magdalenim i skrušenoga razbojnika! Zar ne ćeš dati te radosti Srcu Spasitelja svoga?

Izvor i ocean milosrda. Srce se Isusovo bez kraja raduje, kad se obrati koji grješnik. No ono redovito napunja i obraćenikovu dušu nebeskom radošću. To nam slika i ona gozba i glazba u kući očevoj, kad mu se vratio rasipni sin. To nam kazuje sv. Pavao, koji je iza svoga obraćenja bio uznesen u nebo... i čuo neiskazane riječi, kojih ne smije reći...» II. Kor. 12, 2 - 4. O toj radosti znaju sa zanosom pripovijedati nebrojeni obraćenici od Pavla i Augustina pa sve do danas. U njihove grudi, pune tmine i razdirane grižnjom savjesti, ulazi kraljevstvo Božje, a ono je »pravda i radost i mir u Duhu Svetom.« Rim. 14, 17. Oni »kušaju i gledaju, kako je sladak Gospodin.« Ps. 33, 9. Oni duboko osjećaju, da su našli »izvor i beskrajni ocean milosrda,« koji teče iz Srca probijenoga na križu, što je Longina oškropilo svojom krvlju, obratilo ga i načinilo svojim mučenikom.

Kako dakle da se ne pouzdaš u to milosrde? Kako se možeš bojati, da li su ti oprošteni grijesi, što si ih iskreno ispovedio, kajao se za njih od srca? Zašto gledaš samo svoju bijedu, a zatvaraš oči pred ovim milosrdem? *Sv. tri zaštitnika mladosti: Sv. Alojzije Gonzaga 21. lipnja; Sv. Stanislav Kostka 13. studenog; sv. Ivan Berhman 26. studenog.* Zašto ne zaroniš svom dušom u ovaj ocean, zašto ne pišeš s ovoga divnog izvora? Zašto ne češ da razumiješ malu sv. Tereziju, koja je rekla: »Kad bih ja počinila sve grijehu, što su počinjeni od početka svijeta i bit će počinjeni do svršetka, još bih se s pouzdanjem bacila u naručje Božje!« Takvo pouzdanje treba da ima svaki grješnik, koji se iskreno obraća.

Pripovijeda se o nekoj duši, koja se iskreno obratila i krepšno živjela, ali su je vazda plašile teške napasti da joj nisu oprošteni prijašnji grijesi. I htjelo joj se uvjek ponavljati kod ispovijedi stare već isповједene grijeha. Kad se jednoga dana tako tužila u ispovijedaonici i ispovjednik ju do kraja strpljivo slušao, reče joj napokon: »Niste kazali još jednoga grijeha.« — Kojega? preplaši se ona. »Toga,« reče joj ozbiljan glas, »što ga činite, kad se

god od ludoga straha iznova isповijedate za grijeha, koji su vam već oprošteni. Vaš je najveći grijeh slabo, pre maleno ufa-nje!« I kad ta osoba pogleda bolje, a to isповijedaonica prazna: bio je sam Gospodin mjesto isповједnika, došao je ukoriti, što ima tako slabo pouzdanje u njegovo milosrđe.

Ne očajavaj nikada! Ako si se naučio na ne znam kakav grijeh i postao mu rob, diži bez prestanka oči k Srcu Isusovu, oceanu milosrđa, ono će pomoći, da ojačaš i svladaš svoju zlu nadu. Odviše ga stojiš, a da bi te pustilo propasti.

Ne očajavaj ni za spasenje bližih ti osoba, koje se nalaze u grijehu. Moli za njih. U Glasniku ćeš naći svu silu primjera, gdje Bož. Srce obraća i najgore grješnike. Tako na pr. možeš čitati u godištu 1913. na str. 255., kako su dvije devetnice sestrine Presv. Srcu obratile brata pijanicu i kartaša; u istom godištu na str. 190., kako se neka očajnica htjela ubiti, pa ju je devetnica Presv. Srcu, što ju je za nju s drugim pobožnim osobama vršio jedan svećenik, odvratila od te strahote i dovela ju na sv. isповijed. U Glasniku 1928. na str. 58. zahvaljuje majka, što joj je Presv. Srce obratilo sina; god. 1931. str. 23. zahvaljuje kćи, što joj je obratilo oca i t. d.

Promislimo i ove riječi, što ih nalazimo u 110. pismu sv. Margarete: »Kako je moćno ovo Bož. Srce, da smiri srdžbu božanske pravde, koju uzdiže mnoštvo naših grijeha!... Ono zadržava i odvraća oštرينу božanske pravde stavljajući se između nje i grješnikâ, da isprosi milosrđe.«

Ne zaboravimo nikada najutješljivijega od svih obećanja: »Grješnici će naći u mom Srcu izvor i beskrajni ocean milosrđa!

Milan Pavelić D. L.

PUČKE MISIJE U KRAPJU.

Od 26. ožujka do 2. travnja držali su sv. Misije vč. OO. Isusovci Josip Predragović i Nikola Buljan. Velika crkva bila je kroz cijeli tjedan i kod jutarnje i kod večernje propovijedi puna naroda. I nije narod samo dolazio na propovijedi nego i na sv. Ispovijed i na sv. Pricaest. Župa broji 2.800 duša, a sv. Pricaesti bilo je 2.400. Osim zaključne procesije bile su još tri prekrasne procesije: u utorak euharistijska, u srijedu s blagoslovljenim misijskim križem — na putu je bio podignut vrlo ukusni oltarić sa slikom sv. Josipa, kome se posvetila župa, u petak u čast Presvetog Srca Isusova. Umnožalo se Djevojačko društvo Srca Isusova, a osnovalo Omladinsko društvo — Apostolat za mladiće — i primljeno 20 kršnih mladića.

Slava Bogu i Gospi, sv. Misije sjajno su uspjele. Velika hvala ide mladog i revnog župnika Josipa Martinca, koji je lijepo

Krapje: Prizori s misija.

pripravljao narod svoj govorima i molitvama, da uzmogne što obilnije plodove crpiti iz sv. Misije. Čast vatrogasnemu društvu, koje je nesamo procesijama prisustvovalo nego u svečanoj odori zajedno pred večer se ispovjedilo, a drugi dan u svečanoj odori zajedno pristupalo k Stolu Gospodnjem — ovi su prizori veoma pobudno djelovali na sve. Osobitu zahvalnost dugujemo milim i požrtvovnim OO. Misijonarima Isusovcima za njihov trud i rad oko obnove i preporoda naše župe. Srce Isusovo nagradilo ih obiljem blagoslova nebeskih!

O.

SLIKA PRESVETOGLA SRCA.

Nedjelja je iza Uskrsa. U crkvi su dječaci i djevojčice danas bili tako sretni, da su se po prvi put sjedinili sa svojim Božanskim Prijateljem u sv. Pričesti. Dan je to za njih neopisive sreće.

Iza sv. Pričesti pošla su djeca iz crkve u župni stan, da dobrom i požrtvovnom starcu župniku poljube očinsku ruku i od srca mu zahvale na trudu, što ga uložio, da ih pripravi za ovaj nezaboravni dan. Djeca došla u župni stan i u jednoj prizemnoj sobi čekala na župnika. Dječaci na jednoj strani, djevojčice na drugoj. Živo su razgovarali o svojoj sreći.

Eto i sijedog starca župnika. Nosio je po običaju lijepih sličica, da ih kao uspomenu na prvu Pričest podijeli među djecu.

Čim je unišao župnik u sobu, sva djeca veselo svrnuše svoje poglede na njega. Jedan između dječaka lijepo mu zahvalio u ime

Krapje: Djevojačko društvo Srca Isusova.

svojih drugova. Završio je s obećanjem, da će svi kroz čitav život ostati vjerni Spasitelju.

Svećenik je bio ganut.

»Vrlo mi je drago, mila djeco, što ste došli, da mi zahvalite za moj trud. Međutim ja sam ispunio samo svoju dužnost. A moj je trud i previše nagraden već time, što vidim, da nije bio uzaludan. Osobito se radujem vašoj svetoj odluci, da ćete uvijek ostati vjerni svome Božanskom Prijatelju. Dao Bog, pa svi izvršili ono, što ste danas obećali. A to ne će iti tako lako. U životu čekaju vas mnoge pogibelji. Mnogi su na isti dan kao i vi isto obećali, ali su poslije zastranili. Ne dao Bog, da se to ikom od vas dogodi.

Pribavio sam svakom od vas malu uspomenu na ovaj veliki dan. Ova uspomena neka vas uvijek sjeća obećanja, što ga dadoste i Spasitelju i meni. Pogledajte je svaki dan. Neka vas dobri Isus čuva i jači!«

I starina župnik stao dijeliti prvo-pričesne uspomene. Našao je vremena, da svakom djetetu ukratko rastumači sliku i značenje izreke, što je napisana na dnu slike.

Došao red i na dječaka, što je malo prije uime svih zahvalio župniku. Bio to najbolji učenik, uviјek uzorna vladanja.

— Za te sam, Josipe, izabralo ovu sliku.

Dječak primi uspomenu. Oči mu se zacakliše od veselja. Slika je prikazivala Isusa s njegovim Presvetim Srcem. Ispod slike napisane riječi: »Sinko, pokloni mi srce svoje!«

— Odazovi se želi Isusovoj, Josipe. Pokloni Isusu srce svoje. Neka bude posve njegovo za čitavog života tvoga.

— Hoću, velečasni, odvrati dječak i poljubi dragu uspomenu.

Doskora su svi primili svoj dar, župnik ih blagoslovio, i oni se sretni razišli kućama.

Prošlo više godina. Josip se bavi naucima. Nije zaboravio na uspomenu za prvu sv. Pricest. Kad mu je bilo teško, gledao je na nju, i Presv. Srce mu pomoglo. Kad mu trebalo savjeta, i opet bi svratio pogled na Srce najboljeg Učitelja, i bio je zadovoljan.

Josip je bio jedinac majke udovice. U njezinoj velikoj žalosti za rano izgubljenim mužem bio joj sin jedina utjeha i nada. Drugog nikog nije imala na svijetu. Stoga joj ništa ne bi bilo tako teško na ovom svijetu kao što bi osjećala udarac, kad bi je šta rastavilo od njezinog sina. Zato je i željela, da Josip izabere takvo zvanje, koje mu ne će prijeći, da ostane uz svoju dragu majčicu. Najdraže bi joj bilo, kad bi postao liječnik ili odvjetnik.

Ali Josip je više nišanio. Srce ga vuklo za svećeničkim ili redovničkim zvanjem. Već je stoput rekao Isusu, kad je klečao pred slikom njegova Presv. Srca i čitao riječi: »Sinko, daj mi srce svoje!«, da će mu se posve predati, da će zemni život provesti samo u njegovoj službi, da će biti njegov apostol.

Ali u njegovom je srcu bilo borbe. Kao pravo dijete svom je dušom ljubio majku. Zar da se rastavi od majke, koja samo za njega živi? Zar će je moći ražalostiti, ostaviti je samu u svijetu? Zar to za nju ne bi bio smrtonosni udarac?

Dosad Josip nije ništa govorio o svojoj namjeri. Mislio je, da još nije došao za to zgodan čas. Ima još vremena.

Medutim gimnaziske nauke primakle se kraju. Majka je počela misliti na sveučilište pa će jednog dana upitati sina, u koji bi grad najvolio na sveučilišne nauke.

Josip nije mogao da odgovori. Kao da ga nešto gušilo u grlu.

— No, nastavi majka, zar ne misliš na sveučilište?

— Draga majčice, nije lako odgovoriti na tvoje pitanje. Najprije se moram razgovoriti s tobom o svojem pravom pozivu.

— Pa zar ne ćeš na medicinu ili pravo?

— Ne srdi se, majko, ako ti danas priznam, da mi moje pravo zvanja po svoj prilici ne će dopustiti, da zajedno živimo. Mislim, da ne sumnjaš o mojoj djetinjskoj ljubavi spram tebe.

Znaš, kako bih ti rado ispunio i najmanju želju. Ali meni se čini, pače sam posve uvjeren, da me Bog na više zove. Vrlo sam oduševljen za duhovni stalež. Iznevjerio bih se svojem uvjerenju, pozivu Presv. Srca, kad bih prema tvojoj želji pošao na medicinu ili na pravo. Molim te, da mi dopustiš te mogućem poći onamo, kamo me srce vuče. Ali želio bih da podem s tvojim blagoslovom.

Dok je sin govorio, majka je postajala sve bljeda i bljeda. A kad je klekao i zamolio je za blagoslov, plačnim je glasom zavapila:

— Ah Bože, Bože, dakle ipak da ostanem sama, a moj sin da pade u sjemenište ili samostan? Sama, posve sama!

— Ali nećeš biti sama, draga majko. Moje će srce uvijek biti uza te, pa nalazio se ja na posve drugom kraju svijeta.

Majka je plakala. Svojim plačem parala je srce dobrog sina, a on je u duši osjećao žestoku borbu između ljubavi spram majke i vjernosti pozivu Božjem. Tko će mu pomoći u ovom odlučnom času? Sjetio se. Brzo je pošao u sobu, skinuo sa zida sliku Presv. Srca, uspomenu na prvu Pričest i vratio se majci.

— Pogledaj, majko, na ovu sliku. Ovome ovdje predao sam svoju ljubav, posvetio svoj zemni život. Odazvao sam se želji, koja je izražena riječima: »Sinko, daj mi srce svoje!« Od dana prve Pričesti pa sve do danas moje je srce pripadalo Isusu, a želim da mu pripada i do zadnjeg kucaja svoga.

Udovici kao da je bilo nešto lakše pri srcu. Pogledala je na lice Spasiteljevo. Činilo joj se kao da je sam Isus moli, neka pusti sina u sveto zvanje. Na koncu je iako kroz suze rekla:

— Imaš pravo, Josipe. Podi onamo, kamo te Bog zove! To je zvanje uvišenije, bolje!

I Josip je postao redovnik. Posebno se dao na širenje poštovanosti spram Presv. Srca Isusova. A majka se opet dala na djela ljubavi spram bližnjega. A kad ju obuzimala čežnja za dragim sinom, kad joj se samoča činila osobito teškom, išla je u sobu pred sliku Presv. Srca — uspomenu na prvu Pričest Josipovu. I Spasitelj joj dao uvijek nove snage, dok je napokon nije pozvao k sebi.

Majke, zar ne bi i vi dale Isusu barem jednog apostola? Zar to za vas ne bi bila najveća sreća, neprispodobiva čast? Vi se ponosite, kad vaše dijete dođe do velikog ugleda u svijetu. A ima li za smrtnog čovjeka na ovoj zemlji većeg ugleda nego što je ugled apostola Kristova, dvorjanika i najbližeg prijatelja Kralja kraljeva?

Teško vam se rastaviti s ljubljenim sinom. Vjerujem. Ali zar se i nebeskoj Majci nije teško bilo rastaviti sa svojim, a ona je to ipak učinila. Ona ga žrtvovala za sve nas, pa i za te, majke! Da ga nije žrtvovala, šta bi bilo od nas, pa i od tebe? Pomici, da će možda i mnoge duše biti zauvijek nesretne, ako ne žrtvuješ

svoje dijete službi Božjoj. A kako bi ti bile kroz svu vječnost zahvalne na daru!...

Veliš, da ti je teško žrtvovati dijete. Ali pomisli, da je i Isusu bilo teško, kad je žrtvovao za nas svoju Majku, jer je mnogo radi toga trpjela, a teško mu je bilo, i kad je žrtvovao samoga sebe. Medutim valjda znadeš, da nema žrtve bez teškoće, i što je žrtva teža, to je Bogu draža, jer se tim pokazuje više velikodušnosti spram Onoga, koji se u velikodušnosti ne da natkriliti. Isus je obećao, da će naplatiti i čašu vode, što se u ime njegovo dade, a kako će istom nagraditi majku, koja žrtvuje Isusu ljubljeno dijete! — Majke, promislite!

F. M.

MILOSTI I DUŽNOSTI SVEĆENIKOVE.

Hiljadu devet stotina godina se navršava, otkako je Duh Sveti prvi put sašao na apostole, otkako vodi i ravnu svetu Crkvu i dijeli joj svoje milosti, kao što svibanjsko sunce siplje svoje zlatne zrake na zelene usjeve u polju. A jedna od najvećih i najčudovitijih milosti, što ih dijeli Duh Sveti, jest sveti svećenički red. Darove i službe svećeničkoga reda krasno je sav sretan izrekao u zahvalnosti i poniznosti o. Petit, belgijski isusovac, kad su mu čestitali pedesetgodišnjicu njegova svećeništva:

»Dakle je tomu pedeset godina, što sam čuo biskupa, gdje mi govori uime Gospodnje: Ti si svećenik zauvijek.

Pedeset je godina, otkako ja svaki dan u zajednici s uzvišenim osobama Presvetoga Trojstva vršim za spasenje svijeta nešvatljivu tajnu pretvorbe.

Pedeset je godina, što ogrnut božanskom moći zamjenjujem Sina Božjeg pred ljudima, da im zatvorim pakao, a otvorim nebo.

Pedeset je godina, što sam ja naslijednik apostola, poslan da širim po svijetu sjeme Božje riječi.

Pedeset je godina, što sam po zvanju poduporanj udovica, sirota, tješitelj žalosnih, prijatelj siromašnih, duhovni liječnik bolesnih, zagovornik svih onih, koji imaju kovčeg u ruci, da odu na pravdu Božju.

Pedeset je godina, što sam postao, očito voden blagom rukom Providnosti, ja, nitko i ništa, začetnik, uzdržavatelj i duša mnogih kršćanskih djela.«

To su eto darovi Duha Svetoga, što ih dobiva svećenik, to je njegova dužnost i njegova sreća. O koliko takovih radnika, opremljenih takovim milostima treba danas naš narod! Majko i oče, odgojite svoje dijete za tu sreću i za dobro duša! B. J.

Naručite krasne slike Srca Isusova u bojama za posvetu obitelji Presv. Srcu Isusovu. Mogu se dobiti sa natpisom i bez natpisa. Veličina slike: 30 × 40 cm. Stoji 10 d. Naručuje se kod Uprave Glasnik Srca Isusova, Zagreb I. 147.

ŠTO MOŽE MAJKA.

— Nekom zgodom sastanem se s jednim starcem sijede glave, pripovijeda neki svećenik. Bilo mu 70 godina, ali se još uvijek držao uspravno kao svjeća. Četrdeset je godina proživio u vojništu.

Razgovarali smo neko vrijeme o svemu i svačemu. Najviše o ratu i o vojničkom životu. Napokon ču ga upitati:

— Kako je već dugo, što ste zaboravili svoje molitve?

— Svoje molitve? Ma ja ih nijesam zaboravio. I stade moliti Očenaš.

— Dobri čovječe, vi ste valjda često molili, kad još uvijek tako lijepo znadete Očenaš?

— Ma da, velečasni. Molio sam svaki dan, da ispunim obećanje, što sam ga zadao majci.

— Dakle svaki dan! I na bojnome polju?

— Da. Gdjegod smo bili, molio sam.

— A jeste li klečali kod molitve?

— Jest, kad sam u vojarni bio sám. Ali znate, u društvu nekih lopova nije mi to bilo moguće. Ne radi ljudskoga obzira; ali da su se narugali molitvama moje majke, bio bih se s njima potukao. Pa da do toga ne dode, molio sam radije u krevetu.

— No onih dana, kad ste bili u bitkama, sigurno ste molitve malo skratili?

— Baš protivno. Onda sam ih tek produljio. Molio sam sve, što sam god znao. Kad sam polazio u svijet, rekla mi je majka: »Sinko, sirota sam. Blagoslov i molitve moje su jedino blago, što ti mogu dati. Ali vjeruj mi, ovo ti dvoje više vrijedi negoli kesa dukata. Time ču te svaki dan darivati. Ali mi se zakuni, da ćeš i ti svaki dan moliti.

— Majko, kunem ti se!

— Dobro. Idi, sinko, Bog te čuva! A što on čuva, dobro je čuvano.

Starac otare suzu, što mu se potkrala i nastavi:

— I vjerujte, velečasni, Bog me uvijek štitio. Mogao sam inače ne jedamput nego deset puta nastradati. A kome imam da zahvalim tu osobitu zaštitu Božju? Dragoj mojoj majci, koja me naučila moliti...

O kršćanske majke, koliko vi možete, samo ako hoćete! Vi možete da u dubini srca i duše djece svoje zasadite takve riječi i uspomene, da ih i najžešće bure toga života ne će nikada isčupati.

A. Z. uršulinka.

— Zidne slike Srca Isusova i Marijina u bojama. Mogu se upotrebiti i za posvetu obitelji. Veličina 52 × 40, i 75 × 55 cm. Stoji 15 ili 30 d. Narudžbe prima: Uprava Glasnika S. I. Zagreb I. 147.

KRIŽARI I KRIŽARICE

VITEZ SRCA ISUSOVA.

U noći bi preneseno Božidarovo tijelo doma i tu stavljeno na odar. Alfonzo je već rano došao u bolnicu, da se raspišta za svog prijatelja. Čim je dočuo žalosnu vijest, obavijesti drugove. Brzo se okupiše i podože Darkinim roditeljima. Bilo je 9 sati. Dugo su stajali uz ljes svog vođe. Njihov mili Darko ležao je blijeđ i tih. Još jučer je išao u crkvu i veselo se smijao. Sad je mrtav, a na licu mu se odrazuje tiha bol. Kao da mu je žao, što se rastao s drugovima. Alfonzu se kotrljale suze niz lice.

Blagoslovljenom vodom poškropiše mrtvaca i zadnji put prihvatiše hladne mu ruke. A zatim poklekoše i preporučiše božanskom Spasitelju dušu prijatelja svoga, vjernog viteza Isusova. Trojica odu, jedan ostane. Odlučili su, da će naizmjence svaki sat po jedan ostati uz pokojnika. S krunicom u ruci stajali su pred prijateljevim ljesom i stražili poput vitezova.

Bilo je 7 s. navečer. O. upravitelj sjedio u svojoj sobi. Pred njim je Božidarov dnevnik. Pohodio je pokojnika i tješio njegove roditelje. Majka mu je pokazala sobu svog mrtvog djeteta i dala mu dnevnik, što je stajao na pisaćem stolu.

— Uzmite, velečasni, on vam se sav povjerio, vi ćete najbolje sačuvati bilježnicu, u koju je zapisivao svoje male tajne, svoje radosti i svoje žalosti.

Upravitelj je kod kuće pregledavao dnevnik. Sad mu je bilo jasno, kako je plemenit i velikodušan bio Božidar. Najviše ga potresle zadnje riječi dnevnika ...

Netko tihu pokuca, a zatim unide. Bio to Branko. Upravitelj se prepade, kad ga opazi onako blijeda.

»Sinko, što ti je?«

— Velečasni, plaćući će Branko, Božidar nije ispaо iz auta, već je iskočio.

Svećenik nije ništa rekao. Čekao je, dok se mladić ne umiri.

Branko je ispriprovjedio sve. Rekao je, kako ga je Karlo zaveo ...

Devet je tuklo na crkvenom tornju. Branko je klečao pred svojim upraviteljem. Svećenik dignu ruku: Ego te absolvio ... Ja te odrješujem ...

Deset časaka kasnije brzao je Branko kući. Pod pazuhom je nosio Božidarov dnevnik. Kod kuće se zaključao u svojoj sobi, da ga nesmetano pročita. Čitao je, što je Božidar zabilježio o svojim osnovama, o vitezovima Srca Isusova, o njihovoj službi, o Božidarovoj brizi za zavedenog prijatelja — i zadnje retke: »Isuse dragi, ja sam tvoj vitez. Ti me ne ćeš odbiti. Pomozi mi da dovedem Branka natrag, da bude opet dobar i čist. Rado ću pretrpjeti, štogod zaželiš.«

Branko zatvori dnevnik, pane na koljena kraj postelje. Dugo se molio... Sutradan ujutro pristupio je Stolu Gospodnjemu.

Pred ulazom u groblje stajala su mrtvačka kola. Tu su bili daci IV. razreda sa svojim profesorima, manji odjeli iz drugih razreda, zbornici sa zastavom i još drugog svijeta.

Lijes je stavljen na nosila. Pristupe četiri daka: dva su bila iz Božidarove kongregacije, a drugu dvojicu niko nije poznavao, samo se raznjo špat: »To su njegovi posebni prijatelji.«

Cetiri viteza Srca Isusova podignu lijes i ponesu ga. O. upravitelj s još 2 svećenika i s ministrantima išao je naprijed.

Kod groba se izmolile molitve, a onda se lijes spustio. Gimnazijski zbor je otpjevao oproštaj s mrtvim drugom.

Vijenci su pomećani kraj grobnice. Već su nekoji krenuli kući. Tad stupi Branko k otvorenom grobu. U ruci je imao kitu zimzelenu. Među tamnim lišćem isticao se jedan jedincati veliki ljiljan. Mladić je spustio kitu u grob.

Niko od gledalaca nije ni slutio, što je ta kita značila. Samo dvojica su znala; upravitelj i mladić.

10. novembra je bio 15. rodendan pokojnog vode vitezova Srca Isusova. Tog dana su dobili još jednog suborca: Branko je ujutro kod sv. Pricesti primio viteški udarac. Fr. Weiser D. L.

IMA LI BOG?

Na cesti sjedio postar radnik i lupao čekićem kamenje. Po-kraj njega se igralo neko dijete.

»Čiča Ivane,« upita najedamput dječak, »čemu ti nosiš na vratu tu medaljicu?«

»Da ne zaboravim dragoga Boga i da mi On bude milostiv.«

»Pa moj tata veli, da nema Boga.«

»Što? To je rekao tvoj tata? — Čiča Ivan se prigne, dohvati jedan kamečak i pruži ga mališu: »Na! Odnesi to svome tati pa mu reci, neka tako što napravi!« L. N.

JUNAŠTVO JEDNE DJEVOJKE.

Mlada djevojka služila kao namještenica u jednoj trgovini. I direktorovo oko zapelo za nju. Cestita djevojka obavljala svoj posao ne pazeti na to. Kad je jedamput mladi direktor bio nasamu s namještenicom, rekne joj: »Gospojice, dopustite mi, da same jedamput pogledam u vaše jasne plave oči.« — »Gospodine direkture, ja za to nisam ovđje«, odgovori namještenica kratko i pode za svojim poslom.

Da nam je mnogo ovakovih junakinja!...

TEČAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI.

*Za muške u Domu na Jordanovcu 110.**Lipanj:*

- 2.—6. za radnike.
22.—26. za revnitelje Srca Isuseva.
28.—2. VII. za dake.

Srpanj:

- 3.—11. Svećenici (7 dnevne)
11.—15. za učitelje.
17.—21. za svećenike.

Kolovoza:

- 2.—6. za inteligente.
7.—11. za svećenike.
12.—16. za omladince.
21.—25. za svećenike.
28.—1. IX. za svećenike.

*Za ženske u Domu na Vrhovcu 43.**Lipanj:*

- 31/V.—4. lipnja za Križarice.
12.—16. za žene sa sela.
24.—28. za učenice.

Srpanj:

- 11.—15. za učiteljice.
24.—28. za bolničare.

Kolovoza:

- 3.—7. za činovnice.
12.—16. za djevojke.
18.—22. za učiteljice.
25.—29. za profesorice.

Koji žele prisustvovati kojemu tečaju, treba da se 7 dana unaprijed javi. Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana, a svršavaju u 7 s. ujutru zadnjega dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 dinara.

*Prijave prima i upute daje:**za muške:*

*Uprava Doma duh. vježbi
Jordanovac 110. Zagreb.*

za ženske:

*Uprava Doma duh. vježbi
Vrhovac 43. Zagreb*

**HRVATSKO ZAVJETNO SVETIŠTE MAJKE BOŽJE LURDSKE
U ZAGREBU.**

Oci franjevcu provincije Presv. Otkupitelja, baštineći vjekovnu pobožnost od cijelog hrvatskoga naroda i od svojih duhovnih pradjedova prema nebeskoj Majci, pouzdavajući se u Boga i u Kraljicu neba i zemlje Bezgrješnu Lurdsku Djericu, u svom naumu, da podignu u Zagrebu u Zvonimirovoj ulici hrvatsko zavjetno svetište na čest Majci Božjoj Lurdskoj, najljepše se pozivaju na pobožno čuštvstvo svih kršćana, napose Hrvata — Katolika, da svim svojim mogućim duhovnim i materijalnim sredstvima, u vrijeme grubog samoživstva, pripomognu izgradnju zavjetnoga svetišta. Oci franjevcu u svojoj sadašnjoj crkvi posvećenoj Majci Božjoj Lurdskoj već su posebnim pobožnostima i Misama počeli zazivati blagoslov Božji nad svim onima, koji pomažu ili će pomagati bilo na koji način izgradnju ovog svetišta.

Molimo sve bez razlike, da blagonaklono prate naše zajedničko djelovanje te da se obraćaju za sve obavijesti i za sva slanja ili milodare za gradnju crkve ili milostinje za sv. Mise pred Majkom Božjom Lurdskom za žive i za mrtve na naslov: *Samostan Majke Božje Lurdske, Zagreb, Vrbanjeva 13.*

Najtoplijie preporučam ovo veliko djelo časnih otaca i zazivam blagoslov Božji i B. D. Marije.

*Dr. Ante Bauer, nadbiskup.***Tko nije poslao pretplate —****Lijepo molimo da to učini.**

SESTRE FRANJEVKE U SENJU.

U školskoj godini 1933./34. primaju sestre Franjevke u svoj zavod na stan i opskrbu učenice, koje će polaziti realnu gimnaziju u Senju.

Taj zavod imade lijepo, prostrane i zračne prostorije, gdje bi se učenice vrlo dobro smjestile. Tečna i obilna hrana, samostanski vrt i neposredna blizina mora pružaju učenicama da se i fizički jačaju. U zavodu imadu učenice učiteljicu sestru Franjevku, koja ih poučava u školskim predmetima i nadzire njihov napredak u školi. Učenice ovoga zavoda imati će naredne školske godine i učiteljicu za ručni rad i šivanje.

Upozoravaju se roditelji koji kane svoje dijete poslati u I. razred gimnazije u Senju kao pitomcu ovoga zavoda, da uprave molbe za primetak najkasnije do 15. lipnja. Koncem lipnja moraju učenice, koje će pohađati I. razred gimnazije polagati prijemni ispit. Molbe za ostale razrede neka se dostave do konca srpnja. Potrebiti su prilozi: krsni list, domovnica, posljednja školska svjedodžba i uvjerenje o visini neposrednoga poreza, što ga plaćaju roditelji. Prijave se šilju na: *Upravu samostana Trećoretkinja sv. Franje u Senju.*

VIJESTI

LEGRAD. Kod nas je osnovano Djev. društvo S. L. u travnju 1932. primodom sv. misija, koje su držali isusovci Tomo Jagrić i Božidar Šantić. Primljena je 51 članica. Tijekom godine udalo ih se 6. Odkako smo stupile u Djev. društvo, primamo svake prve nedjelje zajedničku sv. Pricačest zajedno sa podmlatkom. Redovito imamo i sastanke svake prve nedjelje. Naš preč. g. župnik čini sve, samo da što više podigne katolički život u našoj župi. Posebno se briče za naše društvo. Čim je društvo osnovano počele smo skupljati novac za barjak.

Vilma Kiš, glav.

ZLATAR. 25. X. 1932. proslavilo je naše Djev. društvo 10. godišnjicu svoga opstanka. Dan prije bilo je svečano primanje novih članica. Poslije podne davale su članice predstavu »Grabrov dvor«. Sada imamo 55 članica, a kroz g. 1932. primile su 1252 sv. Pricačest. Dao Bog. proširilo se što više naše društvo!

Hudi Marija, glavarica.

BASKA NA KRKU. Svoje dužnosti kao članice Djev. dr. revno vršimo, širimo pobožnost prvih petaka. Izgubile smo vrlo dobru članicu M. Majasić.

D. Pajalić, glavarica.

VARAŽDINSKE TOPLICE. Djev. dr. S. L. skupilo je lijepo duhovno blago za sv. Oca. Udalio se 5 članica i 2 revniteljice. Korizmom revno obavljamo Križni put.

Glavarica.

SELCA NA BRACU. Na Veliku Gospu prošle godine obavilo se svečano primanje pomlaka od 12 djevojčica. Na Cvjetnicu imale smo klečanje pred Presvetim. Izmjenjivalo se po 10 članica. Na Veliki četvrtak, kad smo zajednički pristupile Stolu Gospodnjem, naš je vlč. g. upravitelj prikazao za nas i za 3. red sv. Misu. Očinski nas vodi i puti na krepotan život. *M. Stambuk, glav.*

TABORSKO. Naše Djev. društvo S. L. vrlo lijepo napreduje pod vodstvom nadstojnice naše gdice Marije Peček. Ima nas preko 80 članica. Redovito svaki mjesec držimo sastanak, na kojem nam lijepo pouke daje naš preč. g. župnik Stjepan Peček. Ove godine je 7 članica prisustvovalo duhovnim vježbama na Vinsagori. Na Blagovijest ove godine bilo je primanje novih 7 članica. Članice marljivo dolaze u crkvu, često primaju svetu Pricačest, šire Glasnik i mnogo toga čine na slavu Božju i ugled svoga društva.

Revniteljica.

Kajige

GJURGJEVAC. Prošle godine primilo je društvo 2700 naknadnih sv. Pričesti. Svake nedjelje moli se krunica javno prije sv. Mise i večernje. U svibnju i lipnju slavimo Bož. Srce i presv. Djevicu dnevnom večernjom pred divno iskićenim kipom, a još lijepše im je — uſamo se — duhovno cvijeće žrtava.

M. Tomec, tajnica.

PREGRADA. Članice, koje smo bile kod duhova vježba na Vinogori, ne možemo ih i ne ćemo ih zaboraviti, dok smo žive. Kamo sreće da možemo sve u Zagreb, da ih ondje u Domu obavimo.

R. Gorup, glavarica.

MOLVE. Na dan klečanja primilo je naše društvo Apostolat muževa zajedničku sv. Pričest i obavljali smo skupno klanjanje s muževima iz Repaša redom od jutra do večera.

Predsjednik i tajnik.

REPAŠ. Dravom odijeljeni od svoje župne crkve teško osjećamo manjak duhovne hrane. Nastojimo si pomoći zajedničkim čitanjem u našoj »Vojsci Srca Isusova« i priredbama duhovnim. Tako smo imali pred Božić ljestvu akademiju, koja je sve oduševila na ustrajan rad za vjerski odgoj i prosvjetu. Na dan klečanja došlo nas je odavle u župnu crkvu u Molve toliko, da je preč. g. župnik kazao: »Otkad se drži klečanje, toliko nije bilo.« Predsjednik i tajnik.

SUNJA. Kako li nas brzo ostaviste, dragi i добри Oci misijonari! Kako nam je 8 dana prošlo kao slatki san! Bog Vam dragi platio te ispunio Vaše i naše želje: da sad živimo ko djeca Božja.

K. G.

KNJIGE

DJELA SV. TEREZIJE OD ISUSA, SVEZAK I. Imamo u savjesnom prijevodu i u odličnoj vanjskoj opremi prvi svezak »Djela Svetе Terezije od Isusa«. Svetica opisuje svoj život sa svim onim čudesnim milostima, kojima ju je obdario Gospodin.

Iza ovog prvog sveska, u najkraćem roku slijedit će također i ostala dva sveska. Svi oni, koji su se do polovice travnja preplatili i obvezali, da će užeti sva tri sveska, dobivaju ih uz pogodovnu cijenu od Din. 120.— Kako su mnogi kasno saznali za tu pogodnost, izdavači su produžili tu pogodnost na još neko vrijeme, ali uz taj uvjet, da oni koji se hoće njome poslužiti, treba odmah da pošalju svotu za sva tri sveska d. 120. Inač je knjižarska cijena djelima d. 180.— Sva tri djela mogu se dobiti također uvezana u platno sa zlatnim naslovom. Uvez stoji 15 d. po komadu. Za pakovanje i poštaranu svih triju svezaka treba dodati 9 d. — Novac se šalje ili novčanom uputnicom ili čekom br. 33.236. Narudžbe prima: Dominikanska naklada »Istina« Zagreb-Maksimir.

Dr. Josip Lang, biskup: SLAVA PRESV. KRVI ISUSOVOTO! I poslije smrti govori nam eto veliki biskup o najmilijoj i najdražoj pobožnosti: o štovanju presvete Krvi Isusove. Knjizica je došla već do 4. izdanja. Cijena d. 5. Na svakih 10 komada 1 primjerak na dar uz trošak opreme.

Narudžbe: Nrodnna prosjvjeta, Zagreb, Kaptol 29.

TKO SU ISUSOVCI? Red isusovački ili »Družbu Isusovu«, isusovačke odgojne metode, rad i djelovanje isusovaca kod nas i po svijetu, najznamenitije naše isusovce najbolje ćete upoznati iz knjige »TRAVNIČKA SPOMENICA«. Pisac je Isusovac o. Zabeo, dugogodišnji profesor gimnazije u Travniku. Na travničkoj gimnaziji isusovci rade već 50 godina. — Knjiga stoji s poštarnom 60 d., a razašilje je odmah: Akademija Regina Apostolorum Sarajevo, — Koroščeva 15./L kat.

PRILOG

DAROVI MJESECA OŽUJKA 1933.

Za sv. Mise: Anaconda AD 50 c Beograd SB 20 Bočkinci JA 20 Bor IP 15 Brod na Savi MV 50.50 Budančevica LD 10 Canton IL AŠ Dol. 1— MZ Dol. 2— Gomirje RB 20 Kostajnica MU 20 Los Angelos AZ Dol. 1— Mones-sen Pa. SK Dol. 3— Negovec TK 20 Norris III. AP Dol. 1— Osijek EN 20 GP 20 Šibenik AR 20 Svica JP 20 Vinkovci GK 30 Zvornik AR 20.

Za Svetište S. L.: Drnić BV 50 San Martino MV L. 5— Subotica AG 20 Trnovitica FS 20 Zagreb DC 20.

U čast S. L.: Andrijevcu MV 40 Bakar AK 20 KM 25 Beravci IV 20 Bočkinci PA 30 Brezovci FM 20 Čengić Vila KM 5 Dugiršl DM 10 Gorjani PG 10 Hreljin RB 20 Ivanić grad AL 20 Karlovac AP 50 Križ AB 20 Marjančaci RM 10 Murter MŽ 5 Neeu Waterford SA 50 c Nova Gradiška KM 10 Osijek EI 50 Petrovina FP 10 Sotin AS 5 AH 5 Subotica EB 50 Šibenik GK 20 Varaždin MK 65 Vareš Majdan JK 30 Vel. Pomočin JT 10 Vinjerac NB 30 Zagreb AT 10 DM 100 HL 10.

U čast S. L., Majci Bož., Gospi Lurd., sv. Obitelji, sv. Josipu, sv. Antunu i sv. Tereziji M. I.: Brod na Savi JP 50 Cirkovljani IP 10 Čazma LB 20 Duga-reša BC 20 Omišalj KK 20 Oriovac 10 Osborn Ohio DH 50 c Svica JP 20.

Za raš. Glasnika S. L.: Amerika TČ 5 Andrijevcu JM 20 Banjaluka IA 10 MK 5 Brod na Savi NN 10 Čakovec AV 10 Goričan AŠ 10 SI 10 Lipljan DD 10 Mc Kees Rocks Pa. MS 50 c Moslavina MK 10 Novi Vin. MZ 5 Obrenovac VH 5 Samobor IH 50 Sarajevo NN 10 SMB 5 Sela kod Siska IK 100 Senj CF 50 NL 5 Sisak SM 5 Split PJ 80 Subotica FK 25 Svetozar Mil. GAK 10 Svinjarević KJ 10 Trsat IL 40 Vel. Bastaji FK 50 Vel. Grđevac JN 10 Vin-kovci OM 30 Vrbanja GC 100 TC 10 Zagreb EP 10 IT 10 JH 15 MK 5 MŠ 20 ZH 15.

Za kruh sv. Antuna: Sibinj TH 5 St. Petrovoselo KI 3 St. Perkovci KS 6 Sunja KH 50 Šibenik PŽ 25.

Za svjeće sv. Josipu: Lebanon, Pa. CL. Dol. 3—.

Za Društvo smrти sv. Josipa: San Martino MV L. 5—.

Za naše Misije: Drenovci AR 100 Zagreb FV 10 JG 100.

Za gabave u misijama: Senj CF 50.

Savez društva sv. Ignacija.

Od 20. III. do 20. IV. 1933.

Sv. Mise, darovi i članarina: Miletić Anka Beograd d. 50, Berroh Barica Repušnica d. 20, Pocepar Marica Semović d. 20, Biškupić Pavla Draž d. 20, Pritula Ana Antunovac za duše u čistilištu d. 20, Selak Dragica Rude p. Samobor za pok. Baricu i Antuna d. 20, Kalenić Elizabeta Štitar po svojoj nakani d. 20, Buzatović Marija Vel. Kopanica za pokojne: Iliju, Stanu i kćer Teru Vučković 60, Vidaković Ruža i Antun Brodjanci: za spas duša sve-jih, za pok. Jozu i Anu i za duše u čistilištu d. 60, Vučić Marija Borićevac za svoje pokojne d. 20, Becet Franciska, Novi Sad za pokojnog svog supruga Martina d. 20, Jovanović Ivo Metković za sebe i ženu Mašu, brata Gabru, č. Sestru Konkordiju reda sv. Križa i jednu redovnicu istog reda d. 80, Teferin Marija Luk po nakani d. 20, Skriblin Franjo Tuhelj d. 20, Cenek Karlo Luč za

obitelj d. 20, Kovačić Steve B. O. X. 869 *Monessen Pa Dol* 1—, Kečkeš Stjepan *Konak Kingovo* d. 20, Plečaš Silvija *Gjenović* d. 20, Dolenc Marija *Vraždin* po nakani d. 20, Buranj ud. Ana *Novi Sad* za svog pok. muža Josipa i roditelja po nak. d. 20, Cvitan Angie *Fojnica* za svoje pokojne roditelje d. 20, Pavić Pavo *Vareš Majdan* d. 20, Pavletić Mirica *Krasica* po nakani d. 70, Filipović Darinka ud. učit. *Derventa* d. 20, za Dom. duh. vježbi d. 10, Odić Ana po nakani d. 20, Vučinović Josipa *Kostajnica* d. 20, Vedriš Roza *Luka Katale-na-Kloštar* d. 20, Milčetić Bernardo *Malinska* d. 20, Trušček Valentin *Marijanici* za pomoći i blagoslov u gospodarskim potrebama d. 20, Roman Oršola pok. Grge *Rogoznica* za pok. muža Grgu Roman i za † kćer Josipu d. 40, Pema Mare za pok. Polonija Pema d. 20, Pakaci Irma učit. *Semeljci* za pok. supruga Adama Pakaci d. 20, Milošić Antun *Sarajevo* d. 20, Kristić Tonka d. 20, Šoktić Marko *Subotica* d. 20, Omerović Koleta d. 200, Lovrić Kata učit. *Vis* d. 20, Radišić A. Filomena d. 20, Vuletić Stjepan *Vukovar* za sina Antuna Vuletića i za pok. Tomu Vuletiću d. 20, *Zagreb*: Bolnar Marija d. 20, Beluša Andjela d. 20, Puzak Anka d. 20, N. N. d. 20, Heasler Lina za sebe, pok. dra Franju Heaslera i ostale d. 120, Lesnik Roza d. 20, V. Dominiković d. 200, Varga Josipa d. 20, Živović pok. Ivo i Jelisava d. 20, Pliverić pok. Stjepan d. 20, Žibilski Agata d. 20, Marjanović Marijan d. 20, Golubić obitelj za žive i mrtve članove d. 100, Bašić Željko d. 20, Bakšić pok. Vinko d. 20, Ponza Antonija obitelj d. 20, Grah pok. Josip d. 20, Šebelić Manda i pok. Ana Šebelić d. 40, N. N. za pok. d. 20, Božek pok. Ivan i Terezija d. 20, Grinšek pok. Ivan i Elizabeta d. 20, Furman pok. Neža d. 20, Križanića V. obitelj d. 20, N. N. d. 20, N. N. d. 20, Genzskovo d. 20, Fantoni Blanka za dve nakane d. 40, Eisenreich obitelj d. 20, Sestre Milosrdnice (*Zagreb*) za žive: Katicu, Mariju i Stjepana Sišan i za pok. Mariju Lovaković d. 80, Derende Rozalija d. 20.

ZAHVALNICE

U TEŠKOM STRAHU.

Slavonija. Prijetila nam strašna nesreća. Srce nam se radi nije lomilo. Citajući u Glasniku zahvalnice odlučismo, da ćemo početi zajedničku devetnicu na čast Srca Isusova moleći i sv. Antu za zagovor. Molitva nam je uslišana.

T. C.

BOLEST KRENULA NA BOLJE.

Dalmacija. Moja sestra više godina boollovala. Mučila je nutarnja boljetica. Više godina morala je pohadati bolnice tražeći po njima pomoći. Ali uspjeh bio slab ili nikakav. Započeh devetnicu na čest Presvetog Srca. I sestra se odmah počela bolje osjećati.

Z. M.

POSLJE OPERACIJE.

Amerika. Radi teške bolesti moradon na operaciju. Nekoliko dana iza operacije bolest okrenula nagore. Bila sam u velikom strahu, da ću morati ponovno pod liječnički nož. Preporučih se toplo Presvetom Srcu i nebeskim zagovornicima! Uslišana sam.

M. K.

BLAGOSLOVIT CU OBITELJI!

Medumurje. Obitelj mi se našla u velikoj neprilici. Počnem devetnicu za devetnicom u čest božanskom Pomoćniku obitelji — Presvetom Srcu. Nije du-

go potrajal — velika mi je molba bila uslišana. — Prošle sam se jeseni ubola na desnoj ruci i nastala je velika rana. U teškim bolima utečem se opet Presvetom Srcu i obećam javnu zahvalu. Eto sad je i vršim, jer mi je ruka potpuno bez operacije, koje sam se bojala, brzo ozdravila. *H. P.*

SPAŠENA RUKA.

Bačka. Još g. 1930. muž si u lovnu ranio ruku. Liječnici mislili, da će je trebati odsjeći. Ja sam potražila pomoći kod Presvetog Srca. Hvala dobroti Božjoj, molitva mi je uslišana: muževa ruka spašena. *M. P.*

JOS SE ZAHVALJUJU:

Amerika AM Pomoć u neprilikama po zagovoru sv. Josipa. — *Andrijević MV* Ozdravio unuk od teške bolesti. — *JM Milosti.* — *Bakar KM Dobrotom Srca Isusova* spašena ispod tramvajskih kola. — *AK Milosti.* — *Besavci IV* Pomoć proti nepravdi. — *Bočkinci PA* Zdravlje. — *Brezovci FM Milost.* — *Brod na Savi MV* Uslišana u patnji. — *JP Zdravlje.* — *Cerić MM* Pomoć u velikoj neprilici. — *Cerna MJ* Sretna operacija. — *Cazma LjB Milosti* od Presvetog Srca. — *Dekanovac MA* Ozdravila. — *Detroit MK* Pomoć u bolesti. — *Drnje VB Milosti.* — *Feričanci AH* Pomoć bolesnom mužu. — *Goričani SI* Mnoge milosti. — *Gorjan PGJ* Pravda pobijedila. — *Gospic SB* Pomoč voda blagoslovljena u čast sv. Ignacija. — *Gradište MD* Povoljno riješena molba, druge milosti. — *Hreljin KB* Milost. — *Hrvatska BK* Develnicom u čast sv. Josipa primila više milosti. — *Karlobag GjČ* Teška bolest krenula na bolje. — *Karlovac AP* Uslišana u teškoj neprilici. — *Križ AB* Sinočevje zdravlje. — *Kuzminec AR* Operacija sretno uspjela. — *Lagrad HG* Strahovite progonjena spašena dobrotom Srca Isusova. — *Marjančaci RM* Pomoć u gospodarstvu. — *Metković PI* Mnoge milosti. — *Mostar SS* Ozdravila po zagovoru † Langa. — *Murter ŽM* Pomoć bolesnoj sestri. — *Nova Kapela MB* Uslišana molba za bolesno dijete. — *Omišalj KK* Milosti. — *Osijek EI* Utješena i okrijepljena. — *JO Ozdravila*, druge milosti. — *Piškorevc MM* Čim sam započeo devetnicu na čest Srca Isusova, zdravlje krenulo na bolje. — *Potoci MB* Bezbrojne milosti. — *Privlaka BP* Treći dan devetnice poboljšalo se zdravlje. — *Raven MB* Uslišane molitve. — *Remetinec EP* Ozdravila unuka. — *AP Ozdravila* majka s djecom. — *Rogoznica MG* Muž ozdravio. — *Samobor MIH* Ozdravilo dijete od disterije. — *Sarajevo KM* Milosti. — *KS Milost* po zagovoru Terezije Ledohovske. — *Senj CF* Milosti. — *Subotica EB* Milosti. — *Sunja KH* Milosti. — *Sibenik KG* Sretan ispit. — *MS Dobrotom Presvetog Srca* ozdravilo dijete. — *ŽP Zdravlje* i sreća u obitelji. — *Trnovica FS* Ozdravile dijete, sretan porod. — *Veleševac FC* Sretno uređeni računi. — *Vinjerac NB* Zdravlje. — *Vinkovci OM* Ozdravio jedan bolesnik. — *Vrbanja TC* Oslobođena obitelj od strašne nesreće. — *GjČ Milosti.* — *Zagreb HL* Pomoć u potrebi, druge milosti. — *EP Milosti.* — *VŠ Zdravlje.* — *LH* Po zagovoru † Langa spašeno oko unučici. — *IT Sretan* uspjeh na ispitima i druge milosti. — *PC Milosti.* — *LA Sretan* ispit. — *AT Ispunila se želja.* — *MP Uslišane* molbe. — *DC Milosti.* — *MD Milosti.* — *RA Stvar se dobro svršila.*

Urednik: Filip Mašić D. I.

**Glasnik Srca Isusova* izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice.
Izdavač i vlasnik: Nadarbina nadbiskupske menze u Zagrebu. A. Alfrević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

DJECU U RAZVITKU TREBA NAROCITO PAZITI.

Dužnost opreza roditelja kod slabokrvnosti djece, zaostanja u razvoju i t. d.

Mnogi roditelji opaze da im dječaci između 8 i 15 godine, a katkad i prije počinju gubiti apetit, postaju blijeda i izgube zdravu boju lica, tuže se na umor, ništa ih ne veseli i t. d. Uzrok je svim ovim pojавama kod dječaca slabokrvnost, koja nastaje ne samo uslijed pomanjkanja odgovarajuće hrane i drugih razloga, nego je često i naglo razvijanje dječaka u toj dobi uzrok općeg slabljenja. U tom vremenu treba dječjim organizam i krv naročito hrane, koja će ih ojačati. Jedan od najboljih preparata, koji u ovakovim slučajevima jača dječaku je »ENERGIN« sretstvo jačanja krvi, živaca i apetita. Dječaci koja uzimaju dnevno po tri male kašike prije jela »ENERGINA«, lakše preturaju to prelazno doba, zdravija su i jača. Ta ista pojava nazadovanja opaža se vrlo često i kod dječaka koja su počela polaziti školu. Do tog su doba dječaka bila manje ili više slobodna i po cijelo dan se igrala i kretala. U školi je dijete prisiljeno, da sate i sate mirno sjedi i da uči. Ova promjena uplijeva u vrlo mnogo slučajeva na dječake i ostavlja na njima tragove. Dječaci naime postaju slabokrvni. Roditeljima je dužnost, da u svim ovakovim slučajevima ne čekaju dok se na dječaku počnu pokazivati znakovi jače umornosti, oslabljenja i bolesti, već moraju odmah pristupiti jačanju organizma i krvi svoje dječaka. To ojačanje postizava se najbolje s poznatim i isprobanim sretstvom za jačanje krvi »ENERGINOM«. Opća slabost i depresija opažaju se naročito kod djevojčica u prelaznoj dobi puberteta. Priroda kod djevojčica i žena uopće stavlja na njih veće zahtjeve, naročito što se tiče jačanja obnove krvi. Svaka brižna majka mora paziti na svoje žensko dijete u toj prelaznoj dobi i nastojati, da joj žensko dijete ne slabi i ne stradava u početku svog razvitka u ženu. Djevojčice i djevojke u to vrijeme oslabile, izgubile apetit, razdražljive su i nervozne, pati od besanic i drugih poremećenja. Da se svemu tome doskoči potrebno je jačati krv i organizam. To jačanje krvi provodi se uspješno sa »ENERGINOM«. Preparat »ENERGIN« sadrži u sebi željezo s još nekim važnim i hranivim sastojinama u takovoj formi, da ga želudac lako prima i pruža krvi. U svu tri navedena slučaja »ENERGIN« je blagotvorno sretstvo o čemu svjedoče tisuće i tisuće priznanica.

»ENERGIN« proizvada naš domaći laboratorij »ALGA« u Sušaku. Dobiva se u svim apotekama u originalnim bocama od pola litre po 35.— Din.

Poštom šalje Laboratorij ALGA Sušak (Snižene cijene)

3 boce ENERGIN Din.- 110	6 boce ENERGIN Din.- 220 i 1 badava
12 boce ENERGIN Din.- 440 i 2 boce badava	

God. 42.

Srpanj 1933.

Broj 7.

BRINI SE ZA ČISTOCU DUŠE!

Mjesečna nakana u srpnju blagoslovena od sv. Oca.

Bog je početak i vrelo svake savršenosti. Kaošto sunce rasipa svoju čistu svjetlost po svemiru, tako i Bog, vječno Sunce života, sjaje neizmjernim sjajem svoje božanske čistoće. Sv. apostol Ivan gleda ovu čistoću Božiju u slici sjajne bijele boje i veli: »Vidio sam veliko, bijelo prijestolje i Onoga koji sjedi na njemu.« Ap. 20, 11. — »Bog je svijetlo, i u njemu nema tame,« veli sv. Pavao, Rm. 13, 12.

Bog je stvorio našu neumrlu dušu na sliku i priliku svoju. A stvorio ju je zato, da mu ona bude živi hram i vječno svetište ljubavi. Ako naša duša ima primiti u se Kralja vječne čistoće, onda svako lako vidi, zašto se duša ima najviše da brine. Njezina životna briga mora biti, da bude čista pred Bogom i da ova čistoća danomice raste.

Bog traži da naša duša bude bude slična Njemu, i što je koja duša čistija i svetija, to je Bogu sličnija. Kaošto svetost duše, tako i čistoća imade mnogo stupnjeva. Kaošto se zvijezde razlikuju svojim sjajem tako i duše svojom čistoćom. Ali glavna i temeljna čistoća duše jest — čistoća od smrtnog grijeha.

Smrtni grijeh jest prekršaj Božje ili crkvene zapovijedi u velikoj stvari ili teški prekršaj staleških dužnosti. Smrtni grijeh prezire Boga i odvraća volju grijesnika od Stvoritelja. Stoga smrtni grijeh pretvara dušu u zlo i opako biće, gasi u njoj svjetlo Božje milosti i čini je bezdanom strahovite nečistoće. Duša u smrtnom grijehu slična je nečistom duhu, davlu. Nad takovom dušom po-

čiva gnjev Božji. Grijeh je nevjera duše prema Bogu, rastava duše od Boga, izvora svake dobrote; to je smrtno stanje duše, sjeme vječnog rastanka i vječnog prokletstva. Ko ne vidi, kako se moramo kao lavovi boriti s napastima na smrtni grijeh, koliku mržnju moramo nositi u srcu na smrtni grijeh, a najviše kolikom odlučnošću i brigom moramo izbjegavati prigodu za smrtni grijeh: osobe, društva, knjige i drugo.

Da nam još bolje sine pred očima ova temeljna čistoća duše, bez koje se ne može u nebo, promotrimo dušu ljudsku od stvorenja pa do rastanka s tijelom. Duša običnih smrtnika dolazi na svijet u smrtnom grijehu, odurna Bogu. Na svetom krštenju prvi puta pere se i čisti od grijeha Adamova. Bez ovoga očišćenja niko ne može u nebo. Isus veli: »Ako se ko ne preporodi vodom i Duhom Svetim, ne može ući u kraljevstvo nebesko.« Iv. 3, 5. Tim prvim, krsnim očišćenjem od grijeha preporodila se duša u Bogu, postaje novo stvorene, duša prima u se izvanredni dar Božji — milost posvećujuću i Duh Sveti nastani se u njoj kao u svojem svetištu. Po ovoj milosti posvećujućoj duša se diže u božanske visine, prima u se silu božanskog života i postaje dionicom božanske naravi. Preporodom na svetom krstu Bog načini od duše malo božanstvo, vjernu sliku svoju, punu ljepote i čara. Taj veličanstveni dar Božji zaslužio nam je Isus svojom mukom i smrti.

Ko bi se malo zamislio u to, kakav dar prima od Boga, bi li za cijeli svijet zgazio ovu sliku Božju, bacio u blato svoju krasnu dušu i razorio divno djelo Božje u duši svojoj?

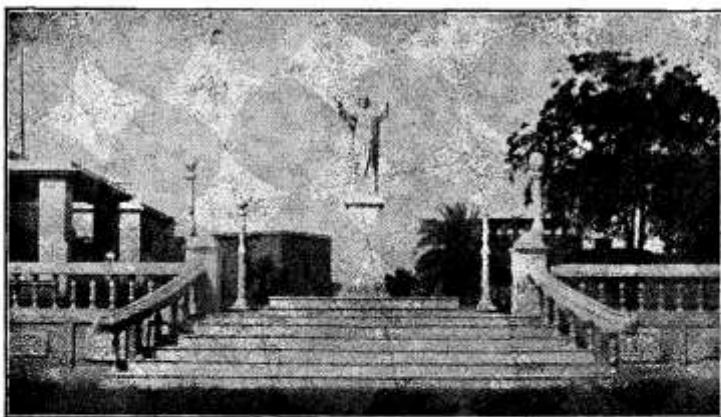
Duša u milosti Božjoj tako je čista i lijepa, da je sposobna odmah za gledanje i uživanje Boga u nebu. Nju Bog motri s najvećom ljubavlju. Izvor dakle sve duševne ljepote i čistoće jest u milosti Božjoj — koju duša od Boga prima.

Sv. Pavao govori pokrštenim poganim: »Vi ste oprani, vi ste posvećeni, vi ste opravdani u imenu našega Gospodina Isusa Krista i u Duhu Boga našega. 1. Kor. 6, 11. Ali u ovoj duši preporodenoj na krstu nisu uništeni svi porivi, sve sklonosti na zlo. Bog u ovoj posvećenoj duši ostavlja zle sklonosti, da duša i sa svoje strane opravda, osvoji i nekako zasluzi ovaj veličanstveni dar Božjeg djetinjstva. Bog izvodi dušu na bojište, na kom će se uhvatiti u koštač sa strastima, s grijehom. Bog takovu dušu s ljubavlju prati, pomaže, ali i motri, kako će se duša nakon tolike Božje ljubavi i dobrote ponijeti prema Njemu: hoće li prezreti svoga Stvoritelja, odbaciti nebo i ljubav Božju, okrenuti se od Boga i prikloniti se svojim željama grešnim.

U toj borbi ima dakle duša da posvjedoči svoju ljubav i zahvalnost prema Bogu. U borbi sa strastima ima prilike, da očuti svoju bijedu, svoje ništavilo i da zasluzi nove milosti i savršenije sjednjenje s Bogom. Kao kušnja joj je svijet sa svojim dobrima i nasladama, vlastito tijelo, njegove požude i davao. Hoće li duša da pobijedi, mora biti svjesna svoje velike zadaće, da pod svaku cijenu obrani milost svoje duše, da sačuva svoje svetište čisto i

Slijepci u audienciji kod svetoga Oca.

Indija: Spomenik Presvetog Srca Isusova.

neokaljano, da sačuva u srcu Duha Svetoga. Do te svijesti doći ćemo misleći o Bogu, o milosti, o grijehu, sjedinjujući se s Bogom u žarkoj molitvi i u svetoj Pričestii.

Briga za čistoću duše imala bi biti pred očima svim kršćanima, te bi sav odgoj javni i kućni morao smjerati na to, da se

ova čistoća duše sačuva i usavrši. Osobito roditelji i škola imali bi biti najbrižniji čuvari svetišta Božjeg u duši svoje djeće i učenika. Svi bi morali govoriti djeci kao sv. Blanka svome sinu Ljudevitu: »Sinko volim te vidjeti mrtva nego zakaljana smrtnim grijehom.«

Kad bi se ova čistoća duše poznavala, lako bi se duša odlučila i na teške žrtve, da očuva u sebi božanski život. Ali jao! Koliko ima duša, koje na to ne misle, kojima je grijeh običaj, koje slažu grijeh do grijeha!

Ako koja duša izgubi krsnu milost i čistoću, nema drugog puta već da se pokorom vrati Bogu poput izgubljenog sina. Poput Davida treba da vapi: »Smiluj mi se Bože po velikom milosrdju svome! — Srce čisto stvori u meni, Bože!« Ps. 50, 3. 12.

Na ovoj temeljnoj čistoći nadograđuje se veća i savršenija čistoća duše. Ako duša čista mrzi i izbjegava nesamo smrtnе već i male svojevoljne grijehе, njena čistoća dolazi blizu savršenstva. Ako se sasvim otkine od stvorova i od same sebe, što biva velikim pregaranjem i patnjama, tada se pročisti kao zlato u vatri, te postizava savršenu čistoću, za koju veli Isus: »Blaženi čista srca, jer će Boga gledati!« Mt. 5, 8.

Što nas može vrlo utješiti i potaknuti da se trudimo oko čistoće svoje duše, jest istina, da nam se ona uvijek povećava svakom molitvom, svakim dobrim djelom, svakom strpljivo podnesenom patnjom, osobito svetom Misom, primanjem svetih sakramenata. »Svaku lozu, koja nosi rod, očistit će Otec nebeski, da više roda donese.« Iv. 15. 1. Da, svakim časom, svakim danom biva čista duša još čistija i ljepša.

Evo dakle divnog sadržaja našeg života, rad u duši, da budemo slični Bogu i lijepi kao andeli nebeski. Čuvajmo s najvećom pominjom milost Božju u duši svojoj i pregorimo sve za ovo veliko blago vječnosti. Ako smo je izgubili smrtnim grijehom, potražimo je od Boga u skrušenoj isповijedi. Trsimo se pod okriljem prečiste Djevice, da nam duša bude što čišća.

»Tko će uzaći na goru Gospodnju, ili tko će stati na svetom mjestu njegovu? — Onaj u koga su nevine ruke i čisto srce, koji nije uzalud primio duše svoje.« Ps. 23, 3—4. **Tomo Jagrić D. L.**

POGIBELJ OD LAICIZMA U MISIJAMA.

Misija nakana u srpnju blagoslovljena od sv. Oca.

Laicizam je kuga, koja je zarazila mnogo svijeta i kod nas i u dalekim misijskim krajevima, gdje se znoje naši požrtvovni misijonari u radu za neumrle duše. Misijonari žele privesti duše bliže Bogu, izvoru svake sreće, pristaše laicizma hoće da udalje duše što više od Boga. Misijonari žele dovesti što više duša u nebo, pristaše laicizma zatvaraju ljudima nebo. Misijonari šire

kraljevstvo Isusovo, pristaše laicizma šire kraljevstvo sotonino. Misijonari vode ljude u Crkvu, pristaše laicizma najvoljeli bi, kad bi nestalo Crkve Isusove. Misijonari propovijedaju, da je samo Isusova vjera prava, pristaše laicizma govore, da je svaka vjera dobra, a najbolje bi bilo prema njihovom mišljenju, kad ne bi bilo nikakve vjere. Misijonari se bore za katoličke škole, u kojima će se djeca odgajati po zakonu Božjem, pristaše laicizma nastoje svuda pa i po misijama da pozatvaraju sve katoličke škole te onda preuzmu svu mladež u svoju bezbožnu učionu.

† MIJO JARIĆ.

Poznavao sam ga kroz 22 godine. Svoju mi je mladost sam donekle pripovjedio. Rodio se u Sikirevcima 7. 9. 1862. Čim je školu svršio, otišao je u Šamac i kod Pavlićevih bio sluga. Kad je odrastao, kupio je s jednim rođakom vodeniku i postao mlinar, te se odselio u Bosanski Šamac. Kad su Šamčani odlučili zidati crkvu, on je prvi koji je kupio milodare u tu svrhu.

Prodao je vodeniku i vratio se je kući u Sikirevce. Župljani su ga izabrali za crkvenog tutora, i u toj je službi ostao sve do smrti. Crkvu je volio, svaki dan dolazio je na sv. Misu, ministirao.

Mnogo je radio za katoličku štampu. Selo Sikirevci broji oko 300 kuća, pa je pokojnik ipak sakupio oko 180 pretplatnika za Glasnik Srca Isusova. Uz to je još imao 90 pretplatnika za Glasnik sv. Josipa. Uz 80—90 Danica, koje su u selu rasprodane, pokojnik je znao rasprodati do 200 kalendara Srca Isusova i Marijina, osim Misijskih kalendara i sv. Antuna. Može se reći, da u Sikirevcima i Jarugama nije bilo kuće, koja ne bi imala katolički kalendar, a neke i po dva, a to je u prvom redu pokojnikova zasluga! Svaki mjesec išao je od kuće do kuće raznoseći Kalendare i Glasnike, krunice itd. Svi su ga rado primali u kuću, rado ga nudali jelom i pićem, da se nalo okrijepi. Držao je čitavo skladište devocionalija. Ako nije bio imao kod sebe ono, što je tko trebao, on će već naručiti. Nesmo kod kuće da je prodavao, već je i u sva bližnja sela kao o godovima.

U zadnje vrijeme prošlih Zornica počeo je poboljevati, ali je svejedno dolazio k sv. Misi. Jedno jutro reče mi: Više ne smijem dolaziti na Zornicu. Nekakav lopov vidio da idem na sv. Misu, odključao mi kuću i ukrao 250 d. Da su barem moji, ali to su novci, što sam skupio za Glasnike.

Bivao je sve slabiji, pa pošto ga nije imao tko služiti, odselio je u Kruševicu jednoj daljnoj rodakinji. Jednom je pisao i molio, da čitam sv. Misu za njega, a jednu da posaljem oo. Isusovcima, što sam i učinio. 11. 3. 1933. došao je glas, da se preselio u vječnost. Svuda si mogao čuti: »Bio je dobar naš ded. Bog mu duši dobar bio!«

K.

SV. OTAC PREUZV. NADBISKUPU DRU I. ŠARIĆU.

Sarajevski nadbiskup primio je prigodom svoje biskupske 25-godišnjice pismo od svetog Oca Pape. Ovdje donosimo u prijevodu taj osobiti dokaz ljubavi Svetoga Oca prema sarajevskom nadbiskupu.

Casnom Bratu

IVANU ŠARIĆU

*Nadbiskupu Sarajevskom
Papinskog Prijestolja Asistentu*

PIJO PAPA XI.

*Časni Brate,
Pozdrav i Apostolski Blagoslov.*

Ugodan Tebi i blagostovljen naskoro će osvanuti dan, na koji si prije dvadeset i pet godina zakonito primljen u sveti Red Biskupski. A u to dugo vrijeme Tvojega Biskupstva nikada nije prestao promicati dobro vjernika i njegujući djela pobožnosti i dobrotvornosti i proširujući ustanove religiozne i izdavajući knjige i poslanice, u kojima si stihovima i kićenim govorom pisao o vjeri i čudoredu. I zato zajedno s Tobom i sa svima Tvojima zahvaljujemo Bogu, i od srca Ti čestitamo skoru sretnu svečanost, i ujedno očinski Ti želimo da kler i vjernici, pod Tvojim vodstvom, iz dana u dan sve više i više uznapredaju u kršćanskom životu. A da mogne ta svećana Tvoja prigoda donijeti što obilatiće plodove Otkupljenja, Tebi, Časni Brate, i svemu kleru i vjernome puku, što su povjereni Tvojemu nadzoru, od svega srca podještujemo Apostolski Blagoslov kao dokaz Naše ljubavi.

Dano u Rimu kod Svetoga Petra, dne 19. mjeseca svibnja, godine 1933., Našega Pontifikata dvanaeste. *PIJO PP XI.*

Uzoriti kardinal Pacelli, Državni Tajnik Njegove Svetosti, popratio je ovaj Papinski Autograf ovim svojim pismom nadbiskupu sarajevskom:

Br. 122.660.

Iz Vatikana, 20. svibnja 1933.

Prečasna Preuzvišenosti,

Ugodna mi je dužnost, da Vam pipošaljem ovdje priloženi Časni Autograf, što ga je Sveti Otac blagostivo udostojio se upraviti Vama za skoru Vašu dvadeset i petu godišnjicu biskupsku.

I dok izvršujem taj dužni nalog, drago je i meni ovom prigodom podnijeti Vašoj Prečasnoj Preuzvišenosti takoder svoje najiskrenije želje i čestitke k Vašoj blagoslavljenoj slavi. Molim Vam od Boga najobilatiće plodove u Vašoj natpastirskoj službi.

Sa osjećajima iskrenog i osobitog poštovanja Vaše Prečasne Preuzvišenosti Pravi Sluga *E. KARD. PACELLI.*

*DR. IVAN ŠARIĆ
nadbiskup i metropolita.*

LJUBAV PREMA SVETOM OCU PAPI.

Indijanci upitaše misjonara, gdje je Rim, na kojoj strani svijeta, u kojem se smjeru nalazi stan sv. Oca Pape. Kad im je misjonar rukom pokazao smjer, Indijanci s velikim počitanjem digoše ruke svoje okrenuvši se prema Rimu. Tako htjedoše iskazati štovanje i ljubav k zajedničkom Ocu cijelog kršćanstva.

U mjestu Mugi kod Milana g. 1925. socijalisti napali i teško ranili mladića, jer je pjevao pjesme u čast Crkve i sv. Oca Pape. Prije operacije, kojoj se radi ovog napadaja morao podvrti, mladić je zadnji put uskliknuo: »Živio sveti Otac Papa!«

U rujnu g. 1932. umro je pobožni portugalski nadbiskup grada Brage Vieira de Mattos. Za progonstva katoličke Crkve bio je prognan, utamničen. Svom je dušom štovao i ljubio sv. Oca Papu. Kad je pohodio Pija XI., reče mu: »I u gradu Braga je jedan Vatikan.« — »A gdje je?« zapita Papa. Dobri Nadbiskup pokazujući rukom spram srca odgovori: »Ovdje je, sveti Oče!«

Jesi li i ti, čitatelju, odan sv. Ocu? Moliš li se za njega? Jesi li mu privržen kao što je dijete privrženo ocu svome? S. D.

BLAŽENA GEMA GALGANI.

14. svibnja je u Rimu proglašena blaženom Gema Galgani. Umrla je g. 1903, dakle pred 30 godina, u dobi od 25 godina. Kod ovog proglašenja prisutna je bila njezina sestra Andelina sa svojim sinom. Činu je prisustvovao i Mgr. Ermenegildo Pellegrinetti, apostolski nuncij u Beogradu, jer je Gema iz istog grada, odakle i on, iz Luke u Italiji. I sam Papa Pijo XI. sišao je iz vatikanskih odaja u crkvu sv. Petra, da se s pukom pomoli blaženici pred njezinom relikvijom. S Papom je došlo 18 kardinala i veliki broj biskupa, svećenika i redovnika. Iz Luke je prispjelo posebno veliko hodočašće sa svojim nadbiskupom Antunom Torrinjem. Računa se, da je u crkvi sv. Petra bilo do 30 tisuća osoba.

Gema se rodila 12. 3. 1878. Otac joj je bio farmacista. Roditelji umriješe prerano, te je morala mnogo trpjeti u svom siromaštvu. G. 1900. primi ju Mato Giannini u svoju kuću, da je uzdržava, a sada je doživio čas, te je sa svojom obitelji prisustvovao u Rimu slavi nove blaženice.

Gema je živjela povučeno; iz svoje je sobice izlazila jedino u crkvu. U sobi se nalazi i sada propelo, s kojim se ona često razgovarala, te sav namještaj, kakav je bio za života blaženice. Uvelike je štovala muku Isusovu. Često je dolazila do zanesenja, za kojih se razgovarala s Isusom. Priopovjeda, kako joj se jednog dana ukazala Majka Božja s njezinim andelom čuvarom i rekla joj: »Isus, moj Sin tako te voli, te hoće da ti iskaže jednu milost. No hoćeš li biti dostojna te milosti?« — »U svojoj bijedi«, nastavlja blaženica, »nijesam znala, što da odgovorim. No Ona nadodade: Bit će ti Majkom, hoćeš li biti mojom kćerkom? Zatim raširi svoj ogrtić i s njim me pokrije. Taj čas se pokaza Isus, koji je na sebi imao otvorene rane, ali te rane nijesu krvarile, nego su iz njih izlazili kao vatreni plamenovi. I odmah se ti plamenovi dotakoše mojih ruku, nogu i srca. Očutjeh smrtne boli i bila bih palila na zemlju, ali Marija me prihvati. Nekoliko sam sati morala ostatи u tom stanju, dok ne osjetih, da sam na zemlji na koljenima,

ali sam čutjela velike боли на rukama, nogama i srcu. Pridigoх se, da legnem na postelju, kad opazih, da mi na spomenutim mjestima krv teče.«

Otada je ova čista djevica imala rane Isusove na sebi, često je proživljavala muku Isusovu i rane joj krvarile.

Isus kao da nam poručuje preko ove blaženice: Razmišljajte o mojoj muci, mrzite grijeh i budite mi zahvalni!

Iza smrti Geminije dogodilo se više čudesa na njezin zagovor. Kongregacija Svetih Obreda izabrala samo dva.

Marija Menicuci bolovala je na desnom koljenu već od godine 1884. Devetnaest godina mučile ju žestoke боли, često je pada kod hodanja i time pogoršavala svoju bolest. Okolnosti su bile takove, da su liječnici držali bolest neizlječivom ili bi bolesnica ozdravila iza posebne liječničke pomoći kroz više godina. Bolesnica se obrati Gemi Galgani i započe devetnicu. Prolazi dan za danom, a bolest ostaje ista. Devetog dana bolesnica osjeti da je zdrava. I odmah se mogla bez ičje pomoći popeti na gornji kat, slobodno hodati. I to je stanje ostalo stalno. Dva liječnika, koji su Mariju prije liječili, te tri papina odaslanika jednoglasno priznaše, da je to ozdravljenje čudesno.

Svećenik U. Fabriči, starac u 75. godini, oboli na desnoj nozi. Tu se pojavi rana, duga 12 i široka 7 centimetara. Svećenik je ujutro 27. studenog zazvao pokojnu Gemu u pomoć. I gle! Iza malo sati rane nestade. Stručnjaci su i ovdje složno priznali, da je to čudo.

Molimo novu Blaženicu, da nam učvrsti vjeru i pouzdanje u Boga.

A. A.

OSAM BLAŽENSTVA.

Blago onom, komu uboštvo je dragoo,
U nebu ga čeka neizmjerno blago,
Blago onom, koji krotko srce ima,
Ljudi će osvajat, bit će mio svima.
Blago svim, što plaču, kada Bog se vrijeda,
Jer će dobit radost, kojoj nema meda.
Blago svim, što žeda svetosti ih mori,
Postići će, za čim sva im duša gori.
Blago onom, što je duha milostiva,
Jerbo i Bog takim milostivan biva.
Blago onom, komu srce sja čistoćom,
Jer će gledat Boga s velikom jasnoćom.
Blago svim, što mirni mir i drugom daju,
Oni djecom Božjom zvat će se u raju.
Blago svim, što svijet ih radi pravde goni,
U nebu će vazda slavno vladat oni.

OBEĆANJA PRESVETOGLA SRCA ISUSOVA.

. VII. »Mlake će duše postati revne.«

»Znam, djela tvoja: nisi ni mrzao ni vruć. Kamo sreće, da si mrzao ili vruć! Tako kad si mlak, a ne ni mrzao ni vruć, izbacit će te iz usta svojih. Ti veliš: — Bogat sam, stekao sam velika dobra i ne trebam ničega, a ne znaš, da si nesretan, jadan, siromašan, slijep i gđ. Savjetujem ti, da kupiš od mene žeženoga zlata, da postaneš bogat; bijelih haljina, da se odjeneš i da ti se ne vidi sramota i golotinja; i masti očinje, da pomažeš oči svoje i vidiš. Koje ja ljubim, te karam i kaznim. Revnui dakle i kaj se. Evo stojim na vratima i kucam; ako tko čuje glas moj i otvori mi vrata, ući će k njemu i večerat će s njim i on sa mnom.« Otkrivenje Iv. 3, 15—20.

Nerijetko se čuje tužba koje pobožnije duše, da je mlača. Ona, kaže, ne osjeća upravo nikakve radosti ni u molitvi ni u primanju sv. sakramenata; štoviše, puna je suhoće i žalosti, pobožnosti su joj često prava muka. Ipak ona čini sve, što može, neće ni za što da ostavi svojih molitava, marljivo se isповijeda i pričešće, zgraža se i od maloga posve hotimičnoga grijeha, ozbiljno nastoji da postane kreposna. Takva duša nek bude mirna, ona nije nipošto mlaka, već je samo iskušavana; ustraje li u dobru, brže će postići pravu krepost nego da ima ne znam kolike utjehe i radosti. Pravo mlake duše se ni ne tuže, da su mlake: one ne vide svoje nevolje.

Tko je mlak? Onaj, koji se boji samo teškoga grijeha, a za male ga nije briga, čini ih gotovo bez svake griznje savjesti. Takav vrši svoje pobožnosti više kao stroj nego kao razuman stvor. Moli bez prave volje; kad vidi, da je rastresen u molitvi, ne nastoji da se sabere, već se hotimice prepusta toj rastresenosti. Prima sv. sakramente, možda i vrlo često, ali se ništa ne popravlja: ne suzbija one odvratnosti, što je osjeća prema ovoj ili onoj osobi; nosi u srcu i dalje oholost, zavist, ljubomornost, opasne sklonosti; mrmlja protiv poglavara ili protiv osoba, s kojima u zajednici živi.

Takov zaboravlja u svom radu na Boga, vrši svagdanje poslove onako »hočeš — ne češ«, površno, nemarno. Htio bi biti krepostan, kad bi se krepost mogla postići bez napora. Stoga se odvraća od dublike kreposti i zadovoljava posve bliјedom slikom njezinom. U svemu je polovčan. Bježi od revnih osoba, druži se radije s čeljadi slobodnjega vladanja. Usisava pomalo lažna načela svijeta i stvara sebi krivu savjest.

Da nisi i ti takva, dušo, koja ovo čitaš? Čuj što o takvima kaže mudri Salamun: »Prošao sam njivom lijenčine i vinogradom luda čovjeka, sve je tu bilo puno koprive, trnje je pokrivalo površinu, i kamena je ograda bila porušena.« Priče 24, 30.

Mlakost je veliko zlo. Mlak je čovjek tužni, slijep a č: on ne vidi, u kolikom se zlu nalazi. A kako i da vidi, kad je progra-

Bukovica: Djevojač. društvo Srca Isusova s upraviteljem preč. kanonikom Andr. Ciprianovićem, koji je 50 godina župnik u Bukovici.

Šestine: Djevojač. društvo Srca Isusova.

Gornji Humac — Brač: Društvo Srca Isusova.

vajući tolike milosti, što ih je dobivao dan na dan, zaslužio, da mu Bog uzme nebesko svijetlo i ostavi mu razum u tami?

Mlaki je ktonu veliki k u k a v a c, slabić: volja mu je o slabila, jer mu je zbog njegove krivnje Bog zakratio nebesku snagu, koja krijevolj volju. I sve one riječi, što ih krepki jezik hrvatski daje tromim ljenčinama, vrijedi u dobroj mjeri i za takvoga: mlakonja, mlintonja, drjemalo, oklijevalo, mrtvopuhalo, šunjalo, drenjo, gegavac, bezposličar, truntaš i t. d.

On je i veliki n e s r e t n i k: nema utjehe od svijeta, jer ipak ne će da čini teških grijeha, koji daju časoviti varavi užitak; a nema je ni od Boga, jer Bog zakraćuje utjehu mlakima. No najveća je njegova nesreća u tom, što on ne zna da je nesretan: on drži sebe za pravedna stoga, što nema volje da počini grijeh, koji je očito smrtni. Takvomu jadniku govori sam Gospodin: »Ti ve liš: — Bogat sam, stekao sam velika dobra i ne trebam ničega, a ne znaš, da si nesretan, jadan, siromašan, slijep i gô.«

Mlaki je doista pun bijede, on je u najvećoj opasnosti, da padne u teški grijeh. Dan na dan utire on sebi put k teškomu grijehu pijući male pogreške, što se kaže, kao vodu. Tako naime gubi strah i od velikih grijeha, sprijateljuje se s mišljju, da bi mogao pasti u veliki grijeh. On se tako reći poigrava i šali s nečistim napastima, oklijeva, bi li im popustio ili bi ih odbio; samo se površno ispituje, je li pristao uz napast; nastoji da se ovako i onako opravda sam pred sobom. Takva duša biva sve manje i manje otporna protiv zla i napokon se gotovo neopazice nade u stanju smrtnoga grijeha, do kojega je išla sve polako, ali stalnim koracima... Sam Bog je to navijestio ovakvima još u starom zavjetu: »Tko ne mari za malenkosti, pomalo će propasti.« Crkv. 19, 1.

Tu smrt duševnu navješće Gospodin mlakomu onim oštrim rijećima: »Znam djela twoja: nisi ni mrzao ni vruć. Kamo sreće, da si mrzao ili vruć! Tako, kad si mlak, a ne ni mrzao ni vruć, izbacit će te iz usta svojih.« Osim što se te riječi groze mlakomu, da će mlakošću izgubiti milost Božju i pasti u teški grijeh, one još izriču osobito ovo dvoje: 1. da je od mlakoga sretniji onaj, koji je mrzao, t. j. grješnik u teškom grijehu, jer se on lakše obrati nego mlaki; i 2. da je mlakost veoma mrska Bogu. Gospodin uzimlje neobičnu sliku: kao što se čovjeku smuči od glada i neprobavljava jela, tako je i njemu s mlakom dušom: izbacit će je.

Mlakost je eto doista ružna i preteška bolest, to teža, što se da vrlo mučno izliječiti. Kako da izliječiš dušu, koja ne vjeruje, da je bolesna, koja zasljepljena svojom p r i v i d n o m k r e p o š c u nema ni na kraj pameti, da bi joj se trebalo promijeniti? Kako izliječiti bolesnika, komu su zbog rđava želuca i sami lijekovi otrov? Takav je doista mlaki, jer su mu zbog njegova nemara pune malih grijeha sve molitve i djela. Potreban je i z v a n r e d n i l i j e k, da ozdravi duša, koja polako tone u propast, a da sama toga ne osjeća. Takav osobiti lijek ima.

Srce Isusovo lijek od mlakosti. Na nj upire prstom sam mlosrdni Spasitelj na istom na početku navedenom i dvaput već spominjanom mjestu Otkrivenja. Pošto je kratkim i jakim riječima tako oštros crtao i živo ukorio mlakoga, nastavlja: »Svjetujem ti, kupi od mene žezenoga zlata, da postaneš bogat; bijelih haljina, da se odjeneš i da ti se ne vidi sramota i golotinja; masti očinje, da pomažeš oči svoje i vidiš.«

Kaže eto Gospodin najprije mlakoj duši, neka kupi od njega ženoga zlata. Zlato kao najdragocjenija kovina znamenuje kraljicu kreposti, svetu ljubav. Ali to zlato treba da je ženno, t. j. pretopljeno u vatri, ta ljubav treba da je pretopljena i od svake troske očišćena u vatri Srca Isusova, koje se zove i jest žarko ognjište ljubavi. Tu će mlake duše postati revne, tu će dobiti odijelo pravih vrlina. Ta o tom Srcu pjevamo: »Vrlina sviju carstvo si, — U Tebi sve su skupljene — Ko druge i čuvarice — Nevinosti bezazlene.« I opet: »Tu širi miris ljiljan bijel, — Od kojeg sija djeva lik, — Rumeni tu se ružica, — Sto njom se kiti mučenik.« Mali časoslov. Tu će one dobiti očinju pomast protiv svoje sljepoće kao što se veli, da je i Longin, koji Ga je probio, orosen Njegovom krvlju ozdravio od sljepoće tjelesne i duševne. »Nebeske vode milosti — Za duše otud proviru.« M. čas.

A zašto se Gospodin služi onako oštrim riječima protiv e-vakvih duša? Zar ih mrzi? Nipošto, već upravo zato, što ih žarko ljubi, pa hoće da ih paljenjem rane otme smrti i propasti. Ta te su najčešće upravo duše koje su njemu posvećene u duhovnom staležu. One su mu bliže od drugih, pa ga to više болi njihova bijeda i nezahvalnost. »Evo Srcu«, kaže se u objavi sv. Margareti, »što je toliko ljubilo ljudi... A za priznanje primam od većine nezahvalnost... I što mi je još odvratnije, to su srca, koja su me ni posvećena.« Stoga se i diže tako protiv njih njegova duboka i jaka ljubav.

Gospodin govori u Otkrivenju: »Koje ja ljubim, te karam i kaznim. Revnjuj dakle i kaj se!« Revnjuj, to jest savjesno ovriši zatvorene duhovne vježbe, najtočnije i najsavjesnije nastoj oko svih dužnosti svoga staleža, marljivo se svjetuj s razboritom isповjednikom i drži se njegovih savjeta. Do te revnosti će te dići beskrajno milosrdno Srce, kojemu se gadi mlakost, ali mu se mili uboga duša; ono će unijeti opet u nju sveti žar i radost. »Evo ja stojim na vratima i kucam; ako tko čuje glas moj i otvorí mi vrata, ući će k njemu i večerat će s njim i on sa mnjom.«

Tko da iskaže, kolike je mlake duše širom svijeta izlijecila pobožnost prema Presv. Srcu! Ona je došla u vremena »ohladnjene ljubavi i stala »živje pokretati srca, da žarče ljube« Gospodina. Pijo XL u »Milosrdni naš Otkupitelj.« Ona je napose rodila brojne vjerske zajednice, koje ju šire, ona je u mnogim redovničkim obiteljima obnovila i održala pravi duh. Samo je ona »dovoljna, da se uspostavi prvašnja revnost i točno vr-

šenje pravila u zajednicama, u kojima je makar i najojetljivije popustila stega», veli sv. Margaret.

A kako je s tobom, dušo, koja ovo čitaš? Jesi li ti u s v e m u revna? O malo je tko posve takav! Ako i nismo baš u svemu mlaki, ako i jesmo spremni prije sve podnijeti, nego i malim posve promišljenim grijehom uvrijediti Boga, a zar ipak ne osjećamo, da smo ponešto militavi u vršenju ove ili one dužnosti? Kako je s pobožnostima našim? Kako je naročito s našom ljubavlju prema onima, među kojima živimo? Kako odbijamo mržnju, što se javlja u srcu? Kako zle sudove, što se javljaju protiv bližnjega? Kako svladavamo jezik, da ne vrijedamo, da na uvrede ne odvraćamo? O nači čemo dosta toga, u čemu popuštamo zlim sklonostima, u čemu smo nemarni, što će trebati da spalimo vatrom slete revnosti. Dignimo oči svoje k Srcu ognjenom, kopljem probodenom, koje obećava revnost mlakim dušama, i molimo ga: »O čisto, Srce Kristovo, — Operi ljage srca mog! — Ukloni mlakost iz njega, — Sto tako Te žalosti, — Obnovi u njem pravi duh — I daj mu gorljivosti.«

M. Pavelić D. I.

ADVENTIST.

Već ste čuli tu riječ. Ima vas mnogo, koji ste s njime imali i posla, ali samo neugodnoga, jer vas je mučio, da morate svetkovati subotu a ne nedjelju.

Što je adventist? Čovjek, koji ne će da čuje o Božanstvu Isusovu, o Bezgrješnoj Djevici Mariji, o sv. Misi, sv. isповijedi, sv. Pričesti, o svetoj pomasti, o vjenčanju. Adventist naučava, da će Krist skoro doći, a u Krista ne vjeruje. Da vjeruje u Krista, držao bi nedjelju. Da vjeruje u Krista slušao bi sv. Misu. Da su adventisti Kristovi, primali bi sv. Pričest. Da su Kristovi, bili bi i Papini. Da su Kristovi, živjeli bi po Kristovim zapovijedima. Da su Kristovi, s Kristom bi umirali. Da su Kristovi, poznali bi križ Kristov.

Najteže je adventistu slušati o katoličkim svećenicima. Da me posve razumijete, čujte ovo: Jedan dobri župnik vršio o Božiću blagoslov kuća. U tom poslu došao u kuću velike obitelji, koja sva drži sv. vjeru katoličku, a glava obitelji se pridružila adventistima. Svi su ljubili križ, kako je to običaj, a adventist, čim opazi svećenika, smrknu se i uzmaknu. Adventist bježi pred križem i ne će Krista Raspetoga.

Sad razumijete, što je adventist, pa ne idite nigda za njim. Krist Gospodin kaže: »Tko ljubi mene, riječ će moju držati, i Otac će moj ljubiti njega, i k njemu čemo doći, i u njega čemo se nastaniti. Tko ne ljubi mene, riječi mojih ne drži. A riječ, koju čuste nije moja, nego Oca, koji me posla.« Iv. 14, 23—24.

Leopold Rusan.

SVETOM IGNACIJU LOJOLSKOMU.

Tu, u Tvojoj Crkvi, pred oltarom klečim
 I u divnu sliku gledam netrenice:
 Raširenih ruku, žarom ponajvećim,
 Gore, prama nebu, uzdigo si lice.
 Iznad glave Tvoje čisto i duboko
 Otvoreno nebo u svom sjaju blista —
 Dižem k njemu dušu, dižem k njemu oko —
 Gledam sveto ime Spasitelja Krista.
 Nadnaravna svjetlost otuda izvire,
 Toplim zlatnim zrakom srce mi napaja,
 Rajiske iskre duša u sebe sabire,
 Postaje ko kalež, pun božanskog sjaja.
 I do kraja puna nadzemaljske sreće
 Ona sva treperi, drhti u zanosu,
 Prima sa nebesa darove ponajveće,
 Milost Isusovu pije kao rosu...
 Ne, milina nema na toj zemlji većih:
 Ovdje nam se nebo u sjaju otvara,
 Za molitvu duša ne nalazi riječi,

U molitvu samu ona se pretvara...
 Radost moja raste, zanos je sve veći,
 Može l' to sve podnijet moja duša mala?
 Ja dostojava nijesam ove divne sreće,
 Samo smjerno šapćem: »Tebi, Sveče, hvala!«

Katarina A — k.

SVEĆENIK I TI

Pozorni čitatelj i dobri prijatelj ovoga Glasnika evo već po treći put čita gornji naslov. U dva navrata nastojao sam da potaknem drage čitatelje na žarku molitvu, da nam Bog u svojoj dobroti dade što veći broj revnih, požrtvovnih, svetih svećenika. Uzdam se, da su moje riječi naše barem u kojoj duši plodno tlo. I takvim dušama kao i svim drugima, koji će čitati ove retke, još jednom stavljam na srce želju božanskog Spasitelja, koju je izrazio riječima: »Žetva je velika, ali poslenika malo. Molite se Gospodaru žetve, da pošalje poslenika u žetvu svoju.« Odazovi se, dragi čitatelju, želji Božanskog Srca pa se vruće moli Bogu, da i nama i drugim narodima pošalje što veći broj sluga svojih, koji će poput svoga nebeskog Uzora požrtvovno raditi za spasenje duša, koji će biti pripravni, da za duše i život svoj polože.

Ovaj put želio bih još nešto istaknuti gledom na naš odnošaj spram sluga oltara Gospodinova. Mislim na štovanje, što ga svi bez razlike dobe i staleža dugujemo svećenicima Božjim.

U veljači 1904. napisao je salzburški biskup i kardinal poslanicu o svećeničkom dostojanstvu, u kojoj je svojim vjernicima živo stavio na srce, kako moraju štovati svećenike radi njihove svete i uzvišene službe. I digla se radi ove poslanice u Njemačkoj i Austriji protuvjerska štampa pa žestoko stala udarati na kardinala. Žestili se neprijatelji, što kardinal izdiže svećenike nad druge ljude.

Nema sumnje, da i kod nas neprijatelji rimokatoličke Crkve ne mogu trpjeti, da vjernici iskazuju svojim svećenicima dužno počitanje. Ovima bi neprijateljima najdraže bilo, kad bi oni zavadiili svećenike i vjernike. Radi toga je i nedavno izašla jedna brošura, koja prikazuje svećenike kao neprijatelje naroda, osobito kao neprijatelje radnika i seljaka. Tu je brošuru napisao čovjek, u kome bukti plamen mržnje na Crkvu Isusovu, kojoj bi htio na ovaj način da naškodi.

Ima tobožnjih katolika, koji govore, da su katolici, da su vjerni sinovi Crkve Isusove, ali da ne trpe popova. To su katolici samo po imenu. Siguran sam da takvi katolici ne vrše svojih

vjerskih dužnosti. Prema tome njihova je vjera vrlo vodena. To oni pokazuju i svojim životom.

Mi smo svi dužni štovati svećenika radi njegove uzvišene službe. Ako je itko na zemlji dostojan našega štovanja, to je svećenik.

Pa tko je svećenik? Zar on nije namjesnik samog Isusa Krista? Na svećenika se odnose riječi Spasiteljeve: »Kao što je mene poslao Otac, tako šaljem i ja vas.« Iv. 20, 21. Smisao navedenih riječi Isusovih jest ovaj: »Ja sam na zemlji ispunio svoju zadaču. Sada se vraćam k Ocu. Ali vi ćete nastaviti moj posao. Vi ćete mjesto mene propovijedati evangelije, primati ljude u Crkvu moju, vi ćete mjesto mene ljudima oprštati grijeha, zatvarati pakao i otvarati nebo. Vi ćete biti moji nasljednici, moji poslanici, moji vjesnici.«

Svećenik je namjesnik Isusov. Tko štuje Isusa, taj će štovati i svećenika. To je sam Isus rekao onom izjavom: »Tko vas sluša mene sluša, Tko vas prezire mene prezire.« Lk. 10, 16. Tko dakle ne štuje svećenika, taj ne štuje ni Isusa.

I dobročinstva, što ih primamo od svećenika, sile nas na veliko štovanje spram njih. Ima li ikoga na svijetu, koji se pokazao većim dobrotvorom tvojim i mojim nego što je svećenik? Promisli, dragi čitatelju, pa po srcu odgovori samom sebi. Zar nam svećenik nije na sv. krštenju otvorio nebo? Zar nam on po vlasti, koju mu dao sam Svevišnji, nije potpisao naše povelje, po kojoj postasmo baštinci neba, prava djeca Božja? Zar nas svećenik nije usrećio božanskim darom, kad nam je pružio prvu sv. Pricaest? Pa kad je po nesreći nestalo u našoj duši milosti posvetne, kad je u njoj sotona zagospodovao, kad nam se opet zatvorilo nebo, a otvorio pakao, kad sotona, strast i svijet izraniše našu dušu, tko je bio onaj milosrdni samaritanac, koji je ulijevao ulja i vina u rane naše duše, tko je našu dušu opet zaodjenuo odijelom krsne nevinosti, tko nas je oslobođio od ropstva našeg najluđeg neprijatelja, tko nas je izmirio s Bogom i opet nam u ime Božje vratio nebesku baštinu? Zar to nije bio svećenik?... Pa zar onda svećenik nije naš najveći dobrotvor?... Pa zar onda ne dugujemo najveće štovanje ovome svome dobrotvoru?...

U španjolskom gradu Valenciji počiva u katedrali tijelo nadbiskupa toga grada sv. Tome de Vilanova. I u ovu crkvu došao često otmen gospodin pa bi znao dugo plakati na grobu svećevu. Jedamput ga upita sakristan za razlog njegovih suzā, a gospodin mu odgovori: »Ovaj me sveti biskup oslobođio od pakla, u koji sam u svojoj ludosti išao. Pa zar da zaboravim na njegovo dobročinstvo?«

Zar i ti, dragi čitatelju, nemaš razloga za iste suze? Zar i mi nisi iste milosti primio od Boga preko sluge njegova? Pa zar misi onda dužan da štuješ i ostale svećenike, koji su tolikim dušama zatvorili strašna vrata paklena?...

Prolazio njemački car u pratnji sadašnjeg talijanskog kralja Rimom. Među svijetom nalazio se tom zgodom i starac svećenik. I jedna žena reče svome sinu: »Taj svećenik više vrijedi nego svi kraljevi i državnici.« — »Zašto, majko?« — »Svećenik nema na glavi kraljevske krune, a ne nosi ni mača. Ali on upravlja dušama, vodi ih k Bogu, kod sv. Mise i Pričesti drži u ruci samoga Gospodara neba i zemlje.«

Zar nije ova žena pravo govorila? Pa zar onda nismo dužni dubokog štovanja svakom svećeniku?...

Aleksander Veliki osvojio grad Tir. I sada se zaputio s vojskom proti židovskom glavnom gradu Jeruzalemu. I njega je htio zauzeti i uništiti, te kazniti velikog svećenika židovskog, što nije dopustio, da se Aleksandru pritekne u pomoć s momčadi i živežom.

Veliki svećenik izade pred silnog osvajača svjetskog. Obukao se u svećano ruho, a pratilo ga svećenstvo s narodom. Htio je zamoliti Aleksandra, da poštedi grad i narod. Čim je Aleksander ugledao velikog svećenika i vidio ime Božje ispisano na njegovoj svećeničkoj kapi, sade s kola i pade na zemlju, da se pokloni pred velikim svećenikom. Onda ga pozdravi i usliša mu sve molbe. A kad je kralja upitao dvorjanik Parmenio, zašto se tako ponizio pred svećenikom, odvratio je Aleksander: »Nisam se ja poklonio velikom svećeniku, već njegovom Bogu.«

Tako pripovijeda znameniti povjesničar židovski Josip Flavije. I mi, dragi čitatelju, moramo štovati svećenika radi Boga. Možda ovaj ili onaj svećenik nije zasluzio štovanja, u koliko je čovjek, ali ga zaslzuje kao namjesnik Božji. A namjesnik je Božji svaki svećenik, bio on dobar ili zao.

»Gospodin mi je dao i još mi daje toliko vjere u svećenike,« piše sv. Franjo u svojoj Oporuci, »da bih im se utekao i onda, kad bi me progonili. Učinio bih to radi njihova svetog reda. Pa kad bih mudar bio kao Salomon i unaokolo po župama bili sve sami siromašni, neugledni svećenici, ipak ne bih propovijedao bez njihova dopuštenja. I ove i sve druge svećenike ljubim, štujem i bojim ih se kao svojih gospodara. Ne ču da gledam u njihove grijehe, jer u svećenicima vidim Sina Božjega.«

»U svećenicima vidim Sina Božjega.« Uzvišene riječi! Ali odgovaraju posve istini.

»Sin krije pogreške svoga oca,« veli sv. Ivan Zlatousti. — Svećenik je naš duhovni otac, više nam mora biti nego otac tjelesni.

Kad bih vidio svećenika na zlodjelu, pokrio bih ga carskim plaštem, da ga sakrijem pred svijetom,« rekao je Konstantin Veliki. — Čuvaj i ti dobar glas svećenika. Nikad ne govori o njihovim manama pa makar one bile i javne. Preputi stvar vječnom Sucu, a ako misliš, da ovaj ili onaj svećenik nije na svom mjestu, moli se za njega ...

Završujem rijećima čuvenog govornika slovenskog dra Mihovila Opeke: »Vjernici su dužni da štuju svećenike Gospodinove. Ugleđajmo se u svece. Oni nesamo da su uvijek najljepše govorili o svećenicima, nego su im i najveće štovanje iskazivali. Sv. Antuna su častili svjetski vladari, pred njim su drhtali zli duhovi, egipatski pustinjaci smatrali ga svojim ocem i učiteljem. I ovaj bi svetac klekao na zemlju, kad bi se sreo sa svećenikom, i ne bi se prije digao sa zemlje, dok nije svećeniku poljubio ruke i primio blagoslova njegova. Sv. Katarina Sijenska nije se usudila, da poljubi svećenikovu ruku, već je bila sva sretna, kad bi mogla poljubiti tlo, preko kojega je svećenik prošao. Sv. Franjo Asiski nije iz poštovanja spram svećeničkog dostojanstva htio da postane svećenik. I ovaj je svetac rekao: »Kad bih susreo anđela i svećenika, najprije bi pozdravio svećenika i onda anđela.«

Zašto govorim o svećima! Zar nam sam Gospodin Isus nije pokazao svojim primjerom, kako moramo štovati svećenike? Zar nije na zadnjoj večeri, prije nego što je svoje apostole zaredio za svećenike, pripasao ubrus, uzeo vode u posudi, klekao pred njih i ponizno im oprao noge svojim rukama, koje drže sva sunca i sve zvijezde svemira? Ah! i mi možda mislimo, da ne treba štovati svećenika! ...

Treba ih štovati, iako ne možda radi njihove osobe, one svakako radi njihova zvanja, radi onoga, što je na njima nadzemno, nebesko, Božje.

I zato ne ćemo se povoditi za onima, koji govore proti svećenicima, iznose proti njima najveće klevete, za onima, kojima bi bilo draže, da svećenika nestane danas nego sutra. I svećenik ima svojih slabosti, i među svećenicima nade se tu i tamo takvih, koji će osramotiti svoj stalež, ali u svećeniku ostane uvijek ono nadzemno, nebesko, Božje. Zato je naša dužnost da poštujemo i slaboga i nevrijednoga svećenika.«

F. M.

1. Kujundžić D. I., NOVA STENOGRAFIJA. Prvi i jedini domaći sistem grafičkog smjera. Cijena 20 d., za dake 10 d. Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova« Zagreb I. 147. — Preporučamo da naručite ovu knjigu kao seriju br. 8. pa čete za 22. d. dobiti ovu sa još 5 raznih nabožnih knjiga.

KRIŽARI I KRIŽARICE

DNEVNIK VITEZA SRCA ISUSOVA.

31. prosinca 1925. Moram odmah početi s dnevnikom. Danas mi je došla na pamet divna misao. Otac upravitelj nam je tumačio okružnicu sv. Oca Pape o Kristu Kralju i kako mi kongreganisti moramo biti Isusovi vitezovi, kako mu moramo vjerno služiti i za Njegovu čast raditi. Tada mi najednom sinu velik, krasan nacrt. Pod blagoslovom sam neprestano mislio, kako će ga ostvariti. Sad sam oduševljen i čutim toliku sreću, da je moram nekom povjeriti. Povjerit će je svome dnevniku.

Sutra, na Novu godinu, posvetit će se kod sv. Pričesti Isusu i molit će ga, da me učini svojim vitezom. Eto, to je moja tajna! — A što će ja učiniti? Čuvat će se grijeha, u prvom redu pazit će na svetu cistoću. Zatim će raditi, ito ozbiljno, za svoga Kralja: marljivo će učiti, jer Isus ne treba lijenenih vitezova. U kongregaciji će revno sudjelovati; štovat će nježno Mariju, jer ona je Majka moga Kralja! Mariju, daj, da uvijek budem vjeran Isusov vitez! — S drugovima će biti veseo i prijazan, putit će ih na dobro. — Na ulici će svakoga svećenika pozdraviti i uvijek će braniti sv. Crkvu i svećenike, ako ih tko napane. Toga ne će trpjeti! Drugi ne znaju, da sam ja vitez Srca Isusova, ali moraju opaziti.

Imam još mnogo nacrta, ali za danas dosta. Već je jedanaest sati; svi spavaju. Za jedan sat je Nova godina, koja će za me biti vrlo lijepa.

1. siječnja 1926. Sada sam vitez Srca Isusova! Kod sv. Pričesti sam izmolio posvetu Kristu Kralju. Molio sam Isusa, da budem uvijek Njegov vjerni vitez. Zatim sam izmolio »Tebe Boga hvalimo«. Sad sam posve sretan.

Mama me pitala, što sam danas tako veseo. Već opaža! Ni sam ništa rekao. Za to smijemo znati samo Isus i ja.

Cijelo sam prije podne radio u sobi i uredio pisaći stol. Nad stolom sam postavio sliku Srca Isusova, ispod nje cvijeća. Sad mi je soba dvaput milija nego prije: ona je moj viteški grad. Kad ovako sam sjedim za stolom, mogu marljivo učiti, raditi i praviti nacrte.

Popodne, na blagoslovu, metnuo sam milostinju u kutiju »Za siromašne bogoslove«.

6. siječnja. Danas sam posve tužan. Sve mi se čini besmisleno. Zašto ja moram biti vitez? Ja sam dječak kao i moji drugovi. — I druge još moram poticati na dobro! Zar to nije lice-mjerstvo? Lijepe odluke tako je teško ostvariti! Želim biti zabavan, želim čitati pripovijetke, hoću da se naužijem mladosti. Zar sve to moram napustiti samo zato, što sam vitez Srca Isusova? O kad bih barem imao prijatelja, koji bi mi sada pomogao!

10. siječnja. Na jučerašnjem kongregacijskom sastanku govorio nam je o. upravitelj, kako moramo sprovesti Novu godinu. Sad mi je jasno, kako je ja moram proživjeti. Govorio je sve baš kao za mene: moram biti veseo i zabavan, a ne dosadan; što je srce čišće, to veće veselje osjeća. Pater nam je lijepo ocrtao, kako je jadan i nesretnan dječak sa smrtnim grijehom u srcu.

Bit će veseo, čitat će pripovijetke, sklizat će se, ali u svemu se moram čuvati grijeha, da ostanem uvijek vjeran vitez Srca Isusova.

Još nešto: zašto moram druge putiti na dobro? Pater nam je rekao, da je čisto srce najveća sreća, a tko drugog privodi k toj sreći, taj je presretan. Stoga će nastojati, kolikogod uzmognem, da i moji drugovi uzimadnu uvijek čisto srce i budu sretni.

Kako je lijepo biti vitez Srca Isusova!...

12. siječnja. Vozio sam se tramvajem na sklizalište. Bilo je oko 5 sati popodne; radnici se baš vraćali s posla, pa je tramvaj bio pun. Vrlo umoran radnik htio sjesti, ali nije bilo više mjesta. »Kao vitez Srca Isusova, moram druge razveseliti,« pomislih i odmah ustah i ponudih mu svoje mjesto. Ispočetka nije htio, ali zatim je ipak sjeo i srdačno se zahvalio. Zapravo mi nije ništa rekao, nego me je samo prijazno pogledao.

Odsada će, gdjegod uzmognem, učiniti bližnjemu kakvu uslugu. Meni to nije tako teško, njih će razveseliti.

Pri sklizanju je bilo još nešto. Drugoškolca V. htjeli su neki zavaliti u snijeg. On je sam slab i bojažljiv, pa sam ga ja branio. »To je prvi put, da mi je jedan trećoškolac pomogao,« rekao mi je poslije. — Bilo je upravo sjajno: tri drugoškolca sam zavalio u snijeg. Proti meni i V. bila su petorica.

14. siječnja. Danas sam predobio dvojicu za kongregaciju: jednog prvoškolca i jednog trećoškolca. Poveo sam ih o. upravitelju, a on ih je vrlo prijazno primio, pa su sada obojica upravo oduševljeni za kongregaciju. Gledat će, da postanu dobri zbornici.

20. siječnja. Danas sam nešto vrlo lijepo doživio: Iza vijećanja sam se vraćao kući s Alfonzom. Znao sam, da on želi biti svećenik, pa mi je najedamput došla misao: Povjeri mu svoju tajnu! Pozvao sam ga k sebi, pa sam mu u sobi cijeli plan razvio. Slušao me vrlo mirno i napeto, a kad sam svršio, zacaklile mu se oči, stisnuto mi ruku i rekao: »To je divna stvar, ja pristajem.«

Zatim smo još dugo sjedjeli i sve pretresli. On će postati vitezom istom 2. veljače, jer želi da se dobro pripravi. Nisam mislio, da je on tako dobar i pobožan.

Sav sam sretan, da imam prijatelja, koji zna za moju tajnu. Samo moramo biti vjerni!

24. siječnja. Pitao me je Alfonzo, bi li govorio o tomu sa S., koji svaki dan ministirira i prima sv. Pricest, pa bi bio sigurno vjeran vitez. Pristao sam. Jučer smo mu iza sklizanja go-

vorili o tomu. Odmah je razumio, o čemu se radi i na sve pristao. On će postati vitez 2. veljače kao i Alfonzo.

2. veljače. Dan krasan. — Danas sam vrlo veseo. Sinoć mi je Alfonzo rekao, da je obavio veliku isповijed o cijelom životu kao pripravu za viteštvu. — Jutros su me iza doručka obojica pohodili. Čestitao sam im, a zatim smo dugo razgovarali. Napravili smo velike planove. Na koncu smo ustali, pružili desnice i obećali, da ćemo uvijek ostati vjerni vitezovи i medusobni priatelji i da ćemo jedan drugomu pomagati u svim prilikama i neprilikama.

Nastaviti će se.

F. Weiser D. L

PJESME

U MOLITVENIKU »SRCE ISUSOVО SPASENJE NAŠE«.

Bile su gotovo sve izostaljene, jer su prigovarali, da je molitvenik predebeo. No sad se diglo radi toga izostavljanja još više prigovora. Stoga dodasmo ovomu 6 tomu izdanju molitvenika gotovo 100 strana i na njima

165 pjesama.

Koji budu htjeli tanji molitvenik, moći će da ga dobiju bez njih, koji pak hoće pjesme, trebat će da se zadovolje s debljim. Ipak je i ovaj deblji još znatno tanji od staroga 5 tog izdanja.

Kako su pjesme molitvenika za djecu i mladež »Isus prijatelj malenih« sporazumno s uredništvom »Svete Cecilije« uzete kao pravilo za tekstove pjesama, to one pjesme, koje se nalaze u »Isus pr. malenih« i u nas, glase u oba molitvenika jednak. A za većinu drugih: od kojih su neke zabacivane upravo radi slaba teksta, izradio je nove pravilne tekstove o. Pavelić D. I., pregledao ih, što se tiče pjevanja, o. Flodin D. I. Ispod svake takve piše, po kojem se starom tekstu može pjevati. Ipak se mogu naši glazbenici poslužiti i za nove napjeve ovim novim tekstovima ako im se dašto koji svidi.

Medu ovim pjesmama ima i više crkvenih himana i novih popijevaka, što će ih donijeti i druge pjesmarice.

Naći će ovdje razni naši krajevi — kao na pr. Slavonija i Primorje — svojih pjesama. I od tih je u gdjekojoj — na pr. u staroj senjskoj »Marija se zače danas« učinjeno više popravaka, koji su se činili nužni. Komu se ne bi svidali, može pjevati stari tekst.

Nadamo se, da će prijatelji omiljelog molitvenika »Srce Isusovo spasenje naše«, koji ljube pjesme, biti zadovoljni s ovim našim dodatkom.

Uprava Glasnika Srca Isusova
Zagreb I. 147.

ROBOVI.

Robovima je bilo teško u staro doba prije Krista. Katolička je Crkva neprestano radila, da prestane ropstvo. Ipak ono još i sada postoji, gdje naša sveta Crkva nema utjecaja na javni poredak. I danas se kupuju i prodaju jedni ljudi, kao da su marva. To se čini u 12 država, osobito u Arabiji, Abesiniji, Liberiji i Kini. U Abesiniji ima do 2 milijuna robova. Pojedini r a s (poglavlja jedne pokrajine) ima pod sobom i do 15 tisuća robova. U Kini ima 47 organiziranih ureda, koji kupuju i prodaju djecu. Oni vele, da daju djecu u posinjenje i to zovu »Mui-čai«, ali rade za novac i uistinu trguju robovima.

Kako je to žalosno, što se tako prezire čovječe dostojanstvo i neumrla duša! Tu sila gazi pravo i pravičnost.

Računaju, da ima sada na svijetu do 5 milijuna robova. I sva svjetska izobrazba bez djelovanja naše katoličke Crkve ne može da dokine ljudskog ropstva. Novac, materijalna dobit zasljepljuje, te u čovjeku ne vide sliku i priliku Božju. Kako je to odvratno!

No žalosnije bi i odvratnije bilo, kada bi odrastao čovjek došao k bogatašu i rekao mu: »Evo ti sebe prodajem, bit će ti rob!« Taj je čovjek bezuman, kada uopće sebe ne cijeni i za šaku novca odiče se svoje slobode. Može li što ludeg biti? Može. Što? Ako čovjek krščanin, član sv. Crkve, brat Isusov, baštinik kraljevstva nebeskog, sebe prodaje, ne drugom krščaninu, nego — neprijatelju paklenom. »Kupljeni ste cijenom velikom, ne budite robovi.« 1. Kor. 7, 23. A. A.

IZ DRUŠTVA SV. IGNACIJA.

Članovi postaju svi oni, koji uplate 20 din. Time pomažu Dom duhovnih vježbi u Zagrebu na Jordanovcu da smanji svoje dugove; time omogućuju obdržavanje tolikih duhovnih vježbi svake godine u tom Domu kao i stvaranje staleških elita. Još su velike koristi, koje dobivaju svi članovi. Oni postaju dionici svih duhovnih dobara i djela, što čini Družba Isusova; postaju dionici sv. misa, koje se iz dana u dan čitaju u zagrebačkom Svetištu Srca Isusova; primaju badava »Vijesti«, glasilo Društva sv. Ignacijsa.

Misni savez. Sv. misa se čita u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu svaki dan za žive i mrtve članove Društva sv. Ignacijsa. Živi članovi mogu upisati i svoje pokojnike ili pokojnice.

Diplomate i duhovne vježbe. Apostolski nuncij u Hagu Mgr. Schioppa održao je i ove godine duhovne vježbe kao pripravu za uskrsnu pričest i te je namijenio diplomatima, koji se nalaze u onom gradu. Te su vježbe trajale tri prva dana u Velikom tjednu. Odaziv je bio brojan. Došli su poklisari, savjetnici i tajnici brojnih legacija; došle su i njihove obitelji, da slušaju riječ Božju. Na Veliki su četvrtak primili sv. pričest iz ruku papina nuncija.

Omladinski savez u Milansu i duhovne vježbe u g. 1933. Članovi su ovog Saveza obavili duhovne vježbe u tri Doma duh. vježba i to u vrijeme 24. travnja 1932. do 30. travnja ove godine u Triuggiu u 27 navratak s 1.324 učesnika.

u Gallianu u 9 navrata s 171 učesnika, u Cocquiu u 2 navrata s 66 učesnika; ukupno 66 navrata i 1.579 učesnika. To su efektivni članovi, ali se njima pridružilo i 233 aspiranta. Uz to je Savez zamolio upravu nadbiskupije, te su omladinci obavili duhovne vježbe za vrijeme ljetnih praznika, u kolovozu, u nadbiskupskim kolegijima u Gorici, Trsatu, Saronnu, Desiu, Seregnu, te u salezijskom kolegiju u Treviglu u 15 navrata s 761 učesnika. Savez je potrebnim članovima dao pomoć do 16 tisuća lira.

A. Altrević D. I.

TEČAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI.

Za muške u Domu na Jordanovcu 110.

Srpanj:

- 3.—11. Svećenici (7 dnevne).
- 11.—15. za učitelje.
- 17.—21. za svećenike.

Kolovoz:

- 2.—6. za inteligente.
- 7.—11. za svećenike.
- 12.—16. za omladince.
- 21.—25. za svećenike.
- 28.—1. IX. za svećenike.

Rujan:

- 7.—11. za muževe sa sela.
- 18.—22. za svećenike.

Listopad:

- 9.—13. za svećenike.
- 23.—27. za građane.
- 29.—2. XI. za akademičare.

Koji žele prisustvovati kojemu tečaju, treba da se 7 dana unaprijed javi. Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana, a svršavaju u 7 s. ujutro zadnjega dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 dinara.

Prijave prima i upute daje:

za muške:

Uprava Doma duh. vježbi
Jordanovac 110. Zagreb

za ženske:

Uprava Doma duh. vježbi
Vrhovac 43. Zagreb

DRAGI ŠTOVATELJI SV. ANTUNA!

Zavjetna crkva hrvatskoga naroda sv. Antuna u Zagrebu dogradena je baš do glavnoga krova velikim žrtvama raznih doprinositelja iz cijele naše domovine.

Dvije pokrajne lade već su pokrivene, ali ovo naše zajedničko djelo nije još dovršeno, jer mu fali glavni krov, bez kojega može da cijela gradnja propadne, ako se ne pokrije. Da se pokrije trebala bi jedna manja svota, pa bi za par tjedana crkva bila gotova i predana službi Božjoj. Crkva je monumentalno djelo sadašnjice, ukras cijelog Zagreba. Molimo zato najusrdnije sve naše čitatelje, štovatelje sv. Antuna i sav katolički naš narod, da ovoj potrebi priteče u pomoć bilo manjim ili većim doprinosima, ili bilo kojim načinom.

nom. Svaki dar možete poslati čekom br. 36.763 na Odbor za gradnju crkve sv. Antuna Pad. u Zagrebu.

ZAVOD KRALJICE SV. KRUNICE — TUZLA.

U zavodu Kraljice sv. Krunice u Tuzli postoji poseban konvikt za dječake osnovne škole, ali se primaju i daci za I. razred gimnazije. Upravu konvikta imaju časne sestre Kćeri Božje Ljubavi. Roditelji mogu mirne duše povjeriti svoje dijete ovome zavodu, tim više, jer dijete polazi školu u samome zavodu. Škola ima pravo javnosti i potpuno je saglasna s državnim školama. Djeci stoji na raspolaganje veliko igralište i vrt. U zavodu ima još poseban konvikt i za djevojčice osnovne i gradanske škole, a primaju se i gimnazialke. — Sve potrebne informacije daje uprava zavoda. Prijave primaju se već od početka juna dalje. Na zahtjev šalje uprava poseban prospekt konvikta.

† NIKOLA TOMAŠIĆ.

7. svibnja umro je u Ribniku 88 godišnji starac, seljak Nikola Tomašić. Bio je kremen-poštenjak od glave do pele, marljiv i uredan gospodar, odan Bogu i Crkvi. Punih 25 godina bio je članom Bratovštine Srca Isusova i čitatelj Glasnika. Svoje vjerske dužnosti savjesno je vršio, rado i vrlo mnogo molio. Krunicu je uvijek nosio uza se, a svoj molitvenik je znao skoro sav napis. Kada bi gdje bio u društvu, dok su se drugi zabavljali, on je sjeo u kut i molio svoju krunicu. Kada se vozio kolima, koja su se pod upregnutim volovima lagano micala, on je molio krunicu. Bog mu dao dug život i on ga je upotrebljao za spas svoje duše. Zadnju godinu života sproveo je na bolesničkoj postelji. Bio je strpljiv i boguđan. Vrijeme si je na bolesničkoj postelji kratio molitvom. U bolesti je često primao svete sakramente.

Pokoj mu vječni!

A. S.

VIJESTI

DONJI VIDOVEC — MEDUMURJE. Naše je Djev. društvo Srca Isusova osnovano 15. III. 1931. Društvo je lijepo napredovalo, pa je 23. travnja pri-godom svoga pohoda veleč. o. J. Vrbanek obavio svečano primanje novih članica i ukupno nas sada ima 48. — Dne 26. travnja ostavila nas je revna i dobra bivša glavarica i učiteljica gospodica Ljubica Tepeš. Njezinom je zaslugom naše društvo bilo utemeljeno. Radila je za nas svim marom i požrtvovnošću. Otišla je u Varaždin, da postane redovnica. Koliko žalimo za gubitkom njezinim u društvu, toliko želimo da uspije u svetom zvanju.

Članice društva svake nedjelje po redu krite crkvu i većina sudjeluju u crkvenom pjevačkom zboru. Društvo istupa pod svojom vlastitom zastavom Presv. Srca.

Jelena Habijan, glavarica.

GORNJI HUMAC — BRAC. Ima više godina, da je i kod nas osnovano društvo S. I. Ima ih što muških što ženskih preko 90. Svake mlade nedjelje pristupaju skupno sv. Prica. Osnovana je sekacija za dobру štampu, za misije, za ures crkve i t. d. Na poticaj naših biskupa osnovano je i »Društvo za širenje vjere«. Upisala se skoro sva župa. Župa broji oko 430 duša. Može se reći, da je vjerski život zahvatio dosta dobar korjen i da će sve to bolje cvasti

i napredovati. Uza svu kriju nema obitelji, koja ne prima koji nabožni Glasnik.

D.

LEPOGLAVA. Od 19. do 26. II. održali su kod nas svete misije Isusovići oci Tomo Jagrić i Nikola Buljan. Bila je jaka zima, ali je narod svaki dan punio crkvu. Prigodom misije osnovano je Djevojačko i Omladinsko društvo Srca Isusova. Djevojaka je stupilo 163, a mladića 67 u društvo.

K.

NOVO ĆICE. Naše Djevojačko društvo Srca Isusova broji samo 38 članica. Nismo velike brojem, ali zato živo želimo da omilimo Božanskome Srcu. Redovito vršimo sve društvene dužnosti. Poput ostalih djevojačkih društava i mi smo skupljale duhovno blago za sv. Oca.

Raža Urbančić, glavarica.

DARUVAR. Priredile smo na Cvjetnu nedjelju predstavu »Dvije Majke«, živu sliku »Isus na Maslinskoj gori« i deklamaciju »Eleazar« od preuzev. nadbiskupa dra Ivana Šarića. Priredba je moralno i materijalno izvanredno uspjela. Zahvaljujemo č. s. Adolši, nastavnici zabavišta ss. milosrdnica na neumornom maru, koji je uložila za uspjeh naše priredbe, a zahvaljujemo i vč. g. Filipu Homolki, kateheti, koji je naše pjevanje pratio na harmonijumu. Marijina Kongregacija pomogla nam je i ovaj put vrlo mnogo pri nabavku odijela i dekoracija, pa i njoj dugujemo veliku hvalu. Čist prihod ove priredbe darovale smo za obnovu Križnog puta na obližnjem brdašcu zvanom Kalvarija, gdje će se postaviti nove postaje na uspomenu 1900 godišnjice muke i smrti Gospodina našega Isusa Krista.

Zlata Šandor, tajnica.

STRIGOVA. Naše Djevojačko društvo već tri godine djeluje među dobrim djevojkama i milošću božanskog Srca još uvijek cvate. Ne obazirući se na poteškoće i nevolje, koje nas gotovo na svakom koraku susreću, kročimo smjelo naprijed pod barjakom Krista Kralja, koji nas neprestano krije u borbi i bodri na rad. U društvu nas ima 115 članica, koje revno vrše svoje dužnosti. Svetih Pričestii primile smo ove godine od siječnja do svibnja 997. Vruće se molimo božanskom Spasitelju, da nam još ove godine pošalje oce misijonare, jer misija već dugo nije kod nas bilo.

Rozika Bogdan, glavarica.

SESTINE. Koncem godine 1931. osnovano je u Šestinama Djevojačko društvo Srca Isusova zajedno s Materinskim društvom. Već u početku upisalo se u prvo društvo 70 članica, a u drugo 30. Društveni se život vrlo lijepo razvio, tako te su doskora te organizirane žene i djevojke osjetile potrebu, da si nabave jedan vanjski znak, koji bi otkrivaо ideale njihovih srđaca. Skupivši dinar po dinar malo veću svotu nabavili su barjak, koji su divno izradile č. ss. Kćeri Milosrda iz Blata na Korčuli. Barjak je sav iz svile te zlatom bogato izvezen, a najveća njegova odlika je to, što se iz njega vidi, da pripada Šestinčanima. Jedna strana prikazuje, kako se dvije djevojke u šestinskoj narodnoj nošnji klanjaju Presvetoj Euharistiji, najvećem daru Božanskog Srca Isusova, a druga strana prikazuje Majku Božiju, kako lebdi nad Šestinama te ih uzima u zaštitu. Vrlo lijepo se raspoznaće šestinska župna crkva, oko koje se sakuplja procesija župljana u njihovoj slikovitoj narodnoj nošnji. Taj je barjak originalni radi jedne časne sestre iz spomenute družbe, koja se sestra doista iskazala tom svojom umjetninom. Posveta toga barjaka obavljena je 19. II. 1933. po preč. g. kanoniku Msgr. Barle-u. Barjaku je kumovala bivša dugogodišnja šestinska umirovljena učiteljica gda Ida Mlinarić, koja je prikopčila svoju krasnu vrpcu na barjak.

Citava je svečanost pokazala visoku religioznu svijest šestinske župe, pa se punim pravom nadamo, da će doskora i njezin mlađi muški svijet pokazati, da želi doći bliže Bogu time, da se i on organizira poput svojih majki i sestara.

Očevi d a c.

SV. IVAN ŽABNO. Naše Djev. društvo S. I. osnovano je u mjesecu svibnju g. 1932. prigodom prvih sv. misija u našoj župi, koje su održali oci Isusovi-

ci. U društvo su stupile odmah 22 djevojke, a u podmjadak 58 školske djece. Prva glavarica Tereza Cvetko udala se je i sve smo se za nju molile i prikazale sv. Pricaest. Zajedničku sv. Pricaest imademo prve nedjelje u mjesecu. Kroz prvu godinu našeg društva primile smo 1336 sv. Pricaesti. Iza sv. misija uveo je g. župnik mjesecnu sv. Ispovijed i Pricaest i za školsku djecu, tako se evo hvala Presv. Srcu Isusovu sve više širi u našoj župi euharistijski pokret. U crkvi redom kitimo cvijećem oltare, a sastanke držimo svaki mjesec. Naskoro kanimo i javno nastupiti predstavom i deklamacijama, da si tako što prije nabavimo društveni barjak te s njime i pod njime vojujemo za kraljevstvo Presv. Srca Isusova.

Ivka Miloš, glavarica.

GRADAC KOD MAKARSKE. U našoj se župi prošle godine obnovilo Djevojačko društvo S. I. Svake prve nedjelje u mjesecu pristupamo zajednički na sv. Pricaest. Na sastancima propovijeda nam obično vlč. g. župnik, a od vremena do vremena čine to i vlč. oci franjevcii iz samostana u Zaosfrogu. Ufamo se, da će naše društvo sve bolje napredovati. Sve su članice revne, a nove se još uvijek prijavljuju.

Glavarica.

DONJA DUBRAVA — MEDUMURJE. Na Bijelu nedjelju pohodio je o. Vrbanek našu župu. U svojoj propovijedi potaknuo je župljane, da Isusu naprave što prije dostojan stan. U Dubravi 20 godina nema crkve, sv. Misa služi se u maloj školskoj sobi. Poslije podne bilo je preko 30 djevojaka primljeno u D. Vidovcu u društvo sa Vidovskim djevojkama. O. Isusovac preporučio je društvu kao glavnu nakanu da prikazuje i molitve i sv. Pricaesti za novu crkvu.

P.

KNJIGE

TKO SU ISUSOVCI? Red isusovački ili »Družba Isusova« isusovačke odgojne metode, rad i djelovanje isusovaca kod nas i po svijetu, najznamenitije naše isusovce najbolje ćete upoznati iz knjige »TRAVNIČKA SPOMENICA«. Pisac je Isusovac O. Zabeo, dugogodišnji profesor gimnazije u Travniku. Na travničkoj gimnaziji isusovci rade već 50 godina. — Knjiga stoji 65 Din., a razrašilje je odmah: *Akademija Regina Apostolorum Sarajevo, — Koroščeva 15./I.*

VRELA I PRINOSI, zbornik za povijest isusovačkog reda u hrvatskim krajevima. Svezak drugi 1933. — Danas, kad se o isusovačkom redu u nas toliko govori i piše, Zbornik dobro dolazi prijatelju i protivniku, koji hoće da proučaje ovaj Red i njegov kulturni rad na temelju povjesnih vrela. Sađaj ovoga sveska od 168 stranica: Leksikograf Jakov Mikalja, Dvije kazališne cedulje školskih predstava zagrebačkih iz 18. stoljeća, Misija izvješta 17. i 18. vijeka, Ferdinand Koščak, misjonar i geograf Kalifornije, Prvo izdanje Kašićeva »Perivoja od dievstva« g. 1625., Prinosi povijesti varaždinske gimnazije 17. i 18. vijeka, Imenik. — Preplata 100 d. Urednik i izdavač: *Miroslav Vanino, Isusovac, Sarajevo, Čemerlina 9.* Broj čeka 1822.

ZIVOT BLAZENE DJEVICE MARIJE OD MARIJE AGREDSKE. Ovim životopisom prevedeno je jedno od najznamenitijih djela kršćanske mistike na hrvatski jezik. Duboka religioznost i sabranost obuzima čovjeka, kad čita ovo svjetski glasovito djelo. Vidi se, da ga je pisala osoba, koja je bila potpuno uronila u vjerski zanos. Djelo je prevedeno gotovo na sve evropske jezike, pa i na arapski. Opširan uvod napisao je Dr. P. Teofil Harapin. Knjiga zaprema 312 strani, oprema vrlo ukusna, a cijena, kako će se svaki uvjeriti, umjerena: meko vezana 30 tvrdo vezana 40 d., s poštarinom 3 d. više. — Narudžbe prima Treći red sv. Franje, Zagreb, Kaptol 9.

PRILOG

DAROVI U MJESECU TRAVNJU 1933.

Za sv. Mise: Gibrac MN 50 Jablanac ZP 40 Krapina LP 25 Letina MB 20 Monessen Pa SK Dol. 1— Podgajci SE 25 Radoboj OV 40 Rankin ML Dol. 1.50 St. Louis Mo DN Dol. 1—

Za Svetište S. I.: Karlovac AG 5 Šanj JR 10 Zagreb NN 10.

U čast S. I.: Baričevac MV 20 Chicago Ill. MM Dol. 1— Črncovec JM 15 MC 20 Djakovo MK 10 Domagović MF 50 Donji Desinec TB 5 TB 40 Dubašnica AM 20 Krasica KC 20 Osijek JO 10 Patkovac MT 10 Pittsburgh Pa AS Dol. 1— Podgajci SE 25 Prelog MV 10 Pušća NN 10 Račinci MH 50 Seaside Par SL Dol. 1— Slakovci MP 10 Subotica ST 10 Sv. Ivan Žabno ZP 100 Štitar EK 30 Trsat KK 100 Valpovo AG 20 AK 10 Vel. Trnava NB 30 Zagreb JJ 100 MB 100.

U čast S. I. i Mar., sv. Josipu, sv. Obitelji, sv. Antunu i sv. Tereziji M. I.: Božava MB 20 Gjenović AG 30 Oriovac MR 10 São Paulo MA Dol. 1— Zagreb NN 100.

Za raš: Glasnika S. I.: Ahmek Mich. VC Dol. 4— Cvjetlin JP 25 Čaglić LV 5 Chicago MK 37 Don. Kupčina JG 10 Grobnik VM 20 Koločep MO 5 Lekenik BK 10 Pakrac MM 10 Prelošćica JK 10 Privlaka BP 30 Sarajevo TB 5 Split JJ 30 SP 50 Stub. Toplice SC 20 Subotica FM 100 TM 50 Sv. Simun MJ 100 Zagreb IS 5 JK 15 MK 5 NN 2 VD 30 VK 5.

Za kruh sv. Antuna: Kostr. sv. Lucija MC 20 Kruševac JH 10 Sikirevc AR 10 KG 25 Sušak MB 50.

Za ulje »Vjećnog svijetla«: Sušak MB 50.

Za Malo sjemenište u Travniku: Čakovec KI 50.

Za Dom bisk. Lang: Gjajevac NK 30.

Za naše Misije u Bošniji: Šibenik AN 15. Za pokrštenje jednog crnčića: Valpovo ŠP 100.

Savez društva sv. Ignacija.

Od 20. IV. do 20. V. 1933.

Sv. Mise: Drenovci Jelić Josipa za pok. Marka, Mandu, kćerku Katicu i sebe Josipu d. 80, Novi Vinodol Marićić Rozalija po nakani d. 20, Kabalin Katarina po nakani d. 20, Karlovac Jelenc Ivana d. 20, Hlebine Imbriovčan Matej po svojoj nakani d. 20, Belišće Filipić Franjka za obitelj d. 20, Sikirevc Marković Mara po svojoj nakani d. 20, Cvetković Dimnjaković Lujza za pok. Janka Franjetića d. 20, La Mure Šajko Juraj d. 20, Satnica Lotsbeich Magdalena po nakani d. 20, Sarajevo Bai Helena d. 20, Steelton Pa. Pogačić Terezija za pokojne: oca Miko Hren i sestru Elizabetu Galec Dol. 1—, Guštin Bara za duše u čistilištu Dol. 1— Bećić Jela za duše u čistilištu Dol. 1—, Lukovac Kožarić Kata za pok. oca Matu Kudlek d. 20, Moslavina Vzbak Franca d. 20, Mokošica Kusjanović ud. Mare, za pok. muža Mihajla d. 20, Šušelj brđeg Pušnjek Josip d. 20, Močile Pavlinac Tonica po nakani d. 20, Letina Besedić Magica za duše u čistilištu po nakani d. 20, Boljana Manjaric Eva za sreću i zdravlje d. 20, Srem. Mitrovica-Domačinović Ivo i Zlata po nakani d. 20, Kansas City Kan., Šoštaric Vera za pok. roditelje, Klepac i Šoštaric, te za pok.

Nežu Turk Dol. 1—, *Varaždin* Orešković Slava d. 20, *Sedalci* Štimac Polonija d. 20, *Krasica* Ravkin Jana d. 20, *Zagreb*: Deković Božidar za pok. roditelje d. 20, Deković Lucija za pok. obitelj d. 20, Deković Marija Anzelma za duše u čistilištu d. 20, Arhanić Vjekoslav za sreću d. 25, za djecu svoju d. 25, za svoju nakani d. 25, Otorepec Ivan d. 20, N. N. za pok. obitelj d. 20, Dernulc Alojzija d. 20, N. N. po nakani d. 40, N. N. prek društva za širenje vjere d. 100, Vlašić Terezija d. 100, Šklebar Marija d. 20, Obitelj N. N. za duše u čistilištu d. 20, N. N. po nakani d. 20, Požega pok. Barbara d. 20, Kušer Pepica po nakani d. 20, Živković Franjo po nakani d. 20.

Članarina i darovi: *Milanov Vrh Ognjenović* Zorka d. 10, *Rančin* Martinčević Ana 50 c., *Hum na Sutli* Klasić Ana d. 10, *Chicago* Pališka Irena za svoje pok. Anu, Ignaca i Antuna Dol. 1— i po nakani Irene i Jakova Pališka Dol. 1—, *Steelton Pa*, Guštin Bara Dol. 2—, *Mostavina* Kupanovac ud. Mara za pok. Matu Kovača d. 100, za žive Katu Kupanovac i Fabijana Kupanovac d. 200, *Krasica* Golik Ivka 10 d., Orenora Marija d. 10, Pavletić Marija d. 10, Pavletić Marija d. 10, Pavletić Marija d. 5, Mičetić Darinka d. 5, Grgurić Ivka d. 5, Grgurić Fana d. 5, Cuculić Dana d. 5. *Zagreb*: Ivan Kovačević Račićeva ul br. 11. d. 40, Šestak Franjica za pok. roditelje i rodbinu d. 50, za svoju živu obitelj d. 50, Katušić Barbara d. 10, Matijević Terezija d. 10, Leopold Terezija d. 10, Brunsmied Julija d. 10.

ZAHVALNICE

SRETNO VJENČANJE.

Backa. Prije nekoliko mjeseci imala sam se vjenčati sa svojim sadanjim mužem. Ali na put se stavile velike zapreke. Obratih se na Presveto Srce, da mi po zagovoru sv. Ante pomogne, ako je ovaj korak dobar gledom na spaseњe moje duše. Sada sretna kličem: »Hvala ti, Presveto Srce!« *T. K.*

NAJSIGURNIJA POMOC.

Hrvatska. Teško mi oboljela sestra i sin, da je bilo malo nade u ozdravljenje. Kao u svim duševnim i tjelesnim nevoljama utekoh se i sada Presvetom Srcu i nebeskoj Majci, i sestra i sin ozdraviše. *J. G.*

U BRIZI ZA MUŽEVO ZDRAVLJE.

Zagreb. Lanjske godine obolio mi muž. Liječnici nisu mogli ustanoviti bolesti. U velikoj brzi obratih se na Presveto Srce moleći za zagovor osobito nebesku Majku. Bolest krenula na bolje, ali nakon kratkog vremena muž morade opet u krevet. I nadalje nastavljam s molitvom s velikim pouzdanjem u dobrotu Presvetog Srca. Mužu je zdravlje i opet krenulo na bolje. *C. K.*

POSLJE SMRTI MUŽEVE.

Zagreb. Prije 2 godine umro mi muž. Ostala sam s dvoje nejake djece i nedovršenom kućom. Zajedno s djecom molila sam Presveto Srce, da nas spasi. Molitva nam je uslišana, i ja obećajem, da će doživotno držati Glasnik. *M. B.*

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Račinci MH Uslišane molitve. — *Božava* MB Pomogla sv. M. Terezija u bolesti. — *Crnković* JM Pomoć u teškoj bolesti. — *MC* Kućni blagoslov i mir. — *Cvjetljin* JP Zdravlje. — *Čakovec* KS Mnoge milosti. — *Destinec* D. TB Pomoć u teškoj nevolji. — *Domagoović* PMF Zdravlje. — *Dubašnica* AM Mnoge

God. 42.

Kolovoz 1933.

Broj 8.

NASLJEDNICI ISUSOVI

Mjesečna nakana u kolovozu blagoslovena od svetoga Oca.

Kroz tri godine sijao je božanski Učitelj sjeme svoje svete nauke po Palestini. Ali jer njegova namjera nije bila, da ostane među ljudima na vidljiv način do konca svijeta, a opet cijeli je svijet pozvan da primi njegovu nauku i da se po njoj spasi, Isus je odabrao ljude, koji će ga zamijeniti u njegovom poslanstvu na ovoj zemlji. Mjesto njega oni će po cijelom svijetu propovijedati njegovo sveto evanđelje. Ne će se ograničiti samo na Palestinu. Isus im je rekao: »Primit ćete silu, kad dođe na vas Duh Sveti, i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu i po svoj Judeji i Samariji i do kraja zemlje.« Dj. 1, 8.

Pa gdje će Isus potražiti ljude, koji će ga zamijenjivati na ovom svijetu? Sigurno to moraju biti ljudi naobraženi, ljudi učeni, jer će zastupati Mudraca nad mudracima, jer će širiti nauku, pred kojom će morati uzmaći svaka druga nauka. — Isus nije izabrao mudraca za svoju nauku. On će ih učiniti mudracima, ali prije izbora oni su bili posve neuki ljudi. I ovdje vrijede riječi sv. Pavla: »Što je ludo pred svijetom, izabra Bog, da posrami mudre; i što je slabo pred svijetom, izabra Bog, da posrami jako; i što je neplemenito pred svijetom i prezreno, izabra Bog, i ono, što nije, da uništi ono što jest, kako se ne bi hvalilo nijedno tijelo pred Bogom.« 1. Kor. 1, 27—29.

Dvanaestoricu apostola izabrao je Isus kao svoje nasljednike. I njima je predao svu onu vlast, koju je sam imao, dok je vidljivo boravio među ljudima. »Kao što je mene poslao Otac, tako i ja

šaljem vas.« Iv. 20, 21. — »Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji.« Mt. 28, 18. — »Tko vas sluša mene sluša; tko vas prezire, mene prezire; a tko mene prezire, prezire onoga, koji me je poslao.« Lk. 10, 16. — »Sve što svežete na zemlji, biti će svezano i na nebu; i sve što razriješite na zemlji, biti će razriješeno i na nebu.« Mt. 18, 18.

Iz navedenih mjeseta jasno se vidi, što su apostoli u Crkvi Isusovoj. Isus je vladar u svojoj Crkvi. On ostaje vladar dovijeka. Ali nevidljivi vladar. Mjesto sebe ostavio je vidljive vladare. Ostavio im je onu istu vlast, kojom bi se sam služio, da je medu nama na vidljiv način.

Dvanaestoricu ljudi izabrao je Isus za svoje nasljednike. Izmedu njih izabrao je jednoga kao glavu, kao starješinu drugima. Jednoga je postavio nad sve druge. Kao što je on za života bio njihov voda, za kojim su išli, učitelj, koji je imao rješavati prijeporna pitanja, starješina, komu su se imali pokoravati, tako je i u zboru apostolskom Isus odredio jednoga, koji će biti voda, starješina svih drugih, koji će biti vidljivi Isus.

Pa tko je taj prvak? Sveti evanđelje naziva ga Šimunom, sinom Joninim. Bio to priprosti ribar galilejski kao i većina njegovih drugova.

Sveti evandelje uvijek ističe Šimuna kao prvaka. Eno čim ga dovede njegov brat Andrija, reče mu Isus, da se on dosada zvao Simun, ali odsada će se zvati Petar. Drugima Isus ne mijenja imena, ali njemu ga mijenja. Petru nalaže Isus, da se pobrine za novac, kojim će platiti porez za samoga sebe i za svoga Učitelja božanskoga. Isus posebno moli prije svoje muke za Petra, da njegova vjera ne oslabi, već da on okrije i druge apostole.

S ovim prvenstvom Petrovim u zboru apostolskom istupa Isus još jasnije kod Cezareje Filipove, kad je upitao svoje apostole, što misle o njemu ljudi. I kad je Petar ovom zgodom u ime svojih sudrugova ~~od~~govorio: »Ti si Krist Sin Boga živoga,« svečano je Isus izjavio: »Blago tebi, Šimune sine Jonin! Jer ti toga ne objaviše tijelo i krv, već Otac moj, koji je na nebesima. I ja tebi kažem: Ti si Petar, i na toj stijeni sagradit će Crkvu svoju. I vrata je paklena ne će nadvladati. Tebi će dati ključeve kraljevstva nebeskoga pa štogod svežet na zemlji, biti će svezano i na nebesima, i štogod razriješi na zemlji, biti će razriješeno i na nebesima.« Mt. 16, 13—19.

Isus govori ovdje samom Petru, a ne i drugim apostolima. I što veli o Petru? Naziva ga ponajprije pećinom, što i njegovo prominjeno ime znači. Na ovoj pećini, to jest na Petru, sagradit će Isus svoju Crkvu.

Što to znači? Isus uspoređuje Crkvu sa zgradom. Zgrada treba temelj, isto i Crkva. Što je temelj za zgradu, to je u prenesenom smislu i Petar za Crkvu. Kao što zgrada ne može biti bez svoga temelja, tako ni Crkva Isusova ne može biti bez Petra.

Gdje nema Petra, tamo nema Crkve Isusove, tamo ili je nikada nije bilo, ili su sada samo ruševine.

Isus je obećao, da će svetog Petra staviti kao temelj svojoj Crkvi. To je svoje obećanje izvršio poslije uskrsnuća, kad mu je rekao: »Pasi jaganjce moje, pasi jaganjce moje, pasi ovce moje.« Iv. 21, 15—17.

Duhovne vježbe Apostolata muževa u Desiniću.

Duhovne vježbe Križara u Desiniću.

Križari u Brbinju u Dalmaciji.

Nasljednici Isusovi jesu sveti apostoli sa svetim Petrom na čelu. Ali apostola nema više živih među nama. Petar je davno umro. Razapeo ga pred malo manje od 1900 godina krvavi Neron. Nema ni drugih apostola. Pa tko sada zamjenjuje Isusa na vidljiv način u njegovoj Crkvi? — Zamjenjuju ga nasljednici svetih apostola njegovih.

Na mjesto apostola stupili su biskupi katolički sa svetim Ocem Papom na čelu. Ono što je među apostolima bio sveti Petar, to je danas među biskupima sveti Otac Papa. I kao što je Petar imao vrhovnu vlast u Crkvi, tako je ima i danas sveti Otac u Rimu, jer je jedini on zakoniti nasljednik Petrov.

Vladarske dinastije nastaju i isčezavaju, priestolja se svjetskih vladara ruše i dižu. Ali jedna dinastija ne će na svijetu nikada izumrijeti — dinastija svetog Petra apostola. Jedno priestolje ne će se nikad srušiti — priestolje svetog Petra apostola. Već je dosada Petar imao preko 260 nasljednika, i tko zna, koliko će ih još imati do svršetka svijeta . . .

»Pazite na se i na cijelo stado, u kojem vas je Duh Sveti postavio za biskupe, da upravljate Crkvom Božjom, koju je On stekao svojom vlastitom krvlju.« Dj. 20, 28. Tako poručuje sveti Pavao pri rastanku biskupima.

Biskupe je postavio Duh Sveti, da upravljaju Crkvom Božjom. I kao što su sví ljudi bili dužni štovati i slušati svete apostole, tako smo i mi dužni štovati i slušati njihove nasljednike — svetog Oca Papu i svoje biskupe. Oni su vidljivi namjesnici Isusovi. I na njih se odnose riječi Isusove: »Tko vas sluša meni sluša, tko vas prezire mene prezire.« — Tko ljubi Isusa, taj će ljubiti i njegove zamjenike. Tko ne ljubi i ne štuje njegovih zamjenika, taj ne štuje i ne ljubi niti Isusa.

Nesamo da ćemo štovati i djetinjski ljubiti svetoga Oca Papu i svoje biskupe, već ćemo se i za njih mnogo moliti. I oni trebaju pomoći Božje, velike pomoći Božje, da mogu točno ispuniti svoje teške dužnosti. Preporučimo ih često Presvetom Srcu Isusovu, da im dobri Spasitelj po zagovoru nebeske Majke dade obilje svjetla i jakosti, te mogu zajedno sa stadom, što im ga Bog povjerio, doći do nebeskog slavlja.

F. Mašić D. L.

PRAVA KATOLIKINJA.

Pred pozvanim društvom za proslavu svojih zaruka sazna-la je, da joj zaručnik koleba u vjeri. Smjesta je ustala, dozvala majku, oca i prisutnog svećenika sa zahtjevom, da odmah razriješe sklopljene zaruke. Učinila je to s uvjerenjem, da se za sre-tan brak traže čvrsta vjerska načela.

H.

DJEVICE MAJKO.

Raj, 33.

Djevice Majko, čedo Ćeda svoga,
Ko stvor ni koji smjerna, užvišena,
Stanovna misli Trojstva vječitoga,
Po tebi tako bi oplemenjena
Narav nam, te se njemu Stvorcu sviče,
Da bude i sam tvorevina njenja.
U krilu tvojem ljubav gorjet priče,
Što posvud joj se raširi toplota,
Te od nje evo cvijet^{*} ovaki niče.
U nebu ti si podnevna divota
Ljubavi, a za smrtničke nizine,
Dajući nadu, vrelo si života.
Gle ti, o Gospo, moći, veličine:
Tko milost hoće, a k tebi ne hiti,
Taj bi bez krila rado u visine.
Nesamo da nas tvoja ruka štiti,
Kad molimo te, već mnogoput prije
Neg zamolimo, znade uz nas biti.
Milosrde i blagost u tebi je,
U tebi slava, u tebi su k jednu
Sva dobra, štono stvorenje ih krije.

Dante Alighieri.

* Sveci u nebu poredani u obliku silne bijele ruže.

MODERNO.

»Savremeno i moderno«, to su riječi, koje čujemo gotovo na svakom koraku. »Danas je tako, a prije svijet nije ovako mislio«, govore nam u selu i gradu. I mi se svi manje ili više ravnamo po današnjem, modernom shvaćanju, da ne budemo neobični i smiješni.

Da čujemo dakle nešto savremeno, moderno, nešto sigurno najmodernijeg u današnje doba!

Sreća me namjerila na autobus, kojim je upravljao crnac. Pravi afrički crnac bio je šofer. Bilo je to pred dvije godine u sjevernoj Francuskoj na obali La Manchea. Kad smo već blizu Calaisa, hajde da vidimo tu glasovitu prevoznu luku za Englesku i Ameriku. I dok smo jurili kroz lijepa francuska sela, pa širokim drumom kroz zatalasano, obradeno zemljište, zapazim na našem autobusu plaketu sv. Kristofora, koja je bila pričvršćena na stijeni pred šoferom tako, da su svi putnici za vrijeme vožnje mogli gledati ovaj krasni medaljon. Naš crni šofer je kršćanin. On je predao sebe, svoje putnike i svoj autobus zaštiti sv. prevoznika Kristofora. I na reljefnoj plaketi prikazan je svetac, kako nosi Malog Isusa na ramenima.

Kako je bila ugodna i sigurna ta vožnja autobusom pod zaštitom sv. Kristofora! A što me najviše obradovalo, niko od suputnika nije se porugljivo nasmijao, niko se nije nabacio kritikom na ovaj javni dokaz kršćanske vjere i pouzdanja.

Došli smo na povratku u Pariz. Na stanicu uzeli smo auto, da se odvezemo u stan. Kad sam se obazrela na našu prtljagu, koju je šofer stavio uza se, nasmijalo mi se srce. Na autu pred šoferom bila je pričvršćena plaketa sv. Male Terezije. Umiljata svetica ruža čuvala je auto. Dakle i u Parizu našla sam taj krasni običaj. Mislila sam na svoju dragu domovinu. Toliko puta vozila sam se autobusom i autom, dogadaju se i teške nesreće, a nikada još nisam našla dokaza savremenog, modernog shvaćanja kao u Francuskoj.

Kad bi se srećom i kod nas našlo ovako modernih vlasnika autobusa, tako modernih šofera i tako lojalnih putnika! Lj. M.

BLAŽENI JOSIP PIGNATELLI.

21. svibnja ove godine u crkvi sv. Petra u Rimu proglašen je blaženim isusovac Josip Pignatelli. Rodio se 27. prosinca 1737. u Saragosi u Španjolskoj. Bio je u dalekom srodstvu sa sv. Alojzijem Gonzagom i Franjom Borgijom. Njihov ga primjer također učvrstio u odluci da postane isusovac. I doista u svojoj petnaestoj godini izvede on svoju odluku. Kasnije ga slijedio i mladi mu brat Nikola. S 25 godina bi zaređen naš blaženik za svećenika.

Španjolski kralj Karlo III. svojim pismom od 20. ožujka 1767. liši svih prava 5000 svojih najvjernijih podanika — isusovaca. A oni su još u zadnjim bunama utišali puk i mnogima spasili život. Sam im je kralj zahvalio za to. A ipak ih eto sada goni iz svoje države s izjavom, da to čini »potaknut prevažnim razlozima, koji se odnose na moju dužnost, da svoj narod sačuvam u miru i pravdi i radi drugih hitnih, opravdanih i potrebnih razloga, što ih zadržajem u svom kraljevskom srcu.« A zapravo ga podgovorio zlobni ministar Aranda.

I u najvećoj žurbi sabraše sve isusovce te ih kao buntovnike i razbojниkeiza preteškog putovanja izbacise na otok Korziku.

Blaženi Josip Pignatelli.

Na ovom se putu istakao kao andeo utjehe i savjeta naš mlađi o. Josip. On bi postavljen za provincijalova zamjenika i skrbnika živežnih namirница. I on se tu doista očinski brinuo, da za svojih 600 podanika nađe što više olakšica u bolnom progonstvu.

Dok je blaženi Pignatelli na Korzici boravio, dove mu pismo od brata Joakima. Taj je bio španjolski poslanik na francuskom kraljevskom dvoru. Nagovarao je svoja dva mlada brata isusovca, da ostave red, koji je »našem vladaru neugodan, a zakonima kraljevstva i vlasti naše domovine pogibeljan.« Blaženik je dobro poznavao svoj red i već je toliko za nj žrtvovao. Među ostalim odgovori bratu: »Već je 14 godina, da sam s dopuštenjem našega vladara Ferdinanda postao redovnik Družbe Isusove. Želio sam

poći u indijske misije, ali mi poglavari ne dopustiše radi naše obitelji. Nemam razloga, da ostavim svoj red, i zato sam odlučio u njem živjeti i umrijeti... Ako mi uspišeš, ne govori mi o istupu...«

Kad je Družba Isusova g. 1773. bila pod pritiskom raznih vladara od Pape Klementa XIV. ukinuta, i paš je Josip kao i drugi primio boguodano taj strašni udarac. Sa svojim se bratom preselio u Bolognu, gdje je mnogom svom bivšem subratu ublažio bijedu darovima. On sam je molio i učio dalje osobito prirodne znanosti i slikarstvo.

Jednoć je sa svojom sestrom pošao u Francusku. Iza sv. Mise, koju je odslužio u nekom samostanu, reče mu poglavarica te redovničke kuće:

»Viste isusovac! — A kako ste doznali? upita blaženik

— Promatrala sam, kako je vaša velečasnost uprla oči na sliku Presvetog Srca,« odvraći poglavarica.

Otar Josip doznao, da u Rusiji isusovci još slobodno žive. O tom se pronosile razne protuslovne glasine, pa jer je želio biti na čistu, otide samom sv. Ocu Piju VI. i otkrije mu svoju veliku želju, da opet stupi u Družbu Isusovu, ako u Rusiji zakonito postoji. Sveti mu Otac reče: »Hajte u Rusiju, ja vas ovlašćujem da bez straha opet uzmete isusovačko odijelo.«

Razne zapreke ne dopustiše mu, da ispuni svoju želju.

Medutim se g. 1793. u Parmi uspostavi Družba Isusova. Našeg blaženika učiniše prvim učiteljem novaka. Izbor nije mogao biti bolji.

G. 1803. bi Pignatelli imenovan provincijalom Italije. Svuda je bio i radio, da se Družba nesmetano po svojim pravilima razvija.

Još dok je živio u Bologni, osobito se brinuo o. Josip za sirote i bolesne, a još više kao učitelj novaka i poglavar. Sam je izabirao najteže bolesnike te bi ih pohادао, tješio i pomagao. Bog mu je i na čudesan način priticao u pomoć. U njegovim se rukama češće novac umnažao. Kad ga jednoć upita jedan isusovac za to, odvraći smiješći se: »Božja je riznica neiscrpljiva.« Za napoleonskih ratova razdijelio na tisuće škuda. I prognanom sv. Ocu Piju VII. posla jednoć svu svoju gotovinu od 200 škuda. Ujedno je molio Njegovu Svetost, da to i ubuduće smije činiti. Sv. Otac poznavao je svu bijedu o. Josipa i braće mu redovničke, te zaplaka od ganuća, zadrža par škuda, da pokaže svoju dobrohotnost, a ostalo vrati siromašnom redovniku.

Naš je blaženik bio velik pokornik. Ali uza svu pokoru bio je uvijek sama ljubežljivost i prijaznost.

Sobu je imao kraj kapelice. Kroz jedan prozorčić mogao je gledati na svetohranište. Cijele je sate a i noći znao ovako sprovesti u klanjanju Isusu na oltaru. I katkada se čudio, što mu je noć tako brzo prošla u žarkoj molitvi.

Blaženom je Pignatelliu vrlo mnogo ljudi dolazilo po savjet
pa i najveća gospoda, mnogi biskupi i kardinali.
Iza teške bolesti preminu ovaj sveti redovnik 15. studenog
1811. A. K.

Apostolat muževa u Krašiću.

Duhovne vježbe djevojaka u Vinagori.

Djevojačko društvo S. I. u Pušći.

OBEĆANJA PRESVETOGLA SRCA ISUSOVA.

VIII. Revne će se duše brzo dići do savršenosti.

— Što tražite? upita neko kipara, koji je gledao amo tamo po kamenolomu.

— Tražim sveca, odgovori kipar.

— Sveca? začudi se dobri čovjek. Kakav se svetac može kriti tu, gdje je samo kamenje?

— Evo, tu se krije, nasmiješi se kipar, koji je napokon našao, što je tražio, i pokaže štapićem lijepi dugi kamen. Odmah nato uzeše radnici vaditi taj kamen, koji potom bi otpremljen u kiparovu radionicu, gdje će taj izraditi od njega kip za oltar.

Kao što se eto za kipara u kamenu krije kip sveca, tako se za Boga krije u svakom od nas svetac. Kao što kipar traži kamen, vozi ga k sebi, kleše ga, dok ne iskleše od njega lijepi kip, tako i Bog traži nas svojom milošću, privlači nas k sebi, djeluje u nama, diže našu dušu k sve većoj savršenosti ili svetosti. Samo je ta razlika, što se od kamena ne traži drugo nego da bude prikladan za kip, a od nas se kao od živih razumnih stvorova traži, da i sami živo radimo skupa s nebeskim Umjetnikom oko svoje savršenosti.

Mučan je to i obično veoma dug posao, jer da dodeš do krčanske savršenosti, treba ti potpuno s vladati svoju sebičnost i postići savršenu ljubav. No revnim štovateljima Presvetoga Srca ići će to lakše i brže, jer je njima Isus obećao: »Revne će se duše brzo dići do velike savršenosti.«

Na posao dakle, dušo, koja želiš, da nebeski Umjetnik izradi od tebe najljepšu umjetninu na svijetu:

Svladavaj svoju sebičnost. Mi smo dužni ljubiti sami sebe, po toj se ljubavi mjeri i naša ljubav prema bližnjemu: »Ljubi bližnjega kao samoga sebe,« kaže Spasitelj. No ta naša ljubav prema sebi treba da je razumna, uredna.

Sv. Pismo kaže: »Bog je stvorio čovjeka ravnim«, Prop. 7, 30., t. j. da bude kao ravna crta između dvije točke, da ide od Boga k Bogu: stvoren od Boga da živi za Boga. I on je išao k Bogu, u svemu se pokoravao Njemu. Taj sklad je pokvaren grijehom: grijeh je ukrivio čovjeka, odvrnuo ga s ravnoga puta, kojim je kretao prema svojoj svrsi, Bogu, i skrenuo ga na krivi

put, na kom je sebe sama uzeo za svoju svrhu. S Adamovim je grijehom niklo u čovjeku nevidljivo stabalce, koje mu je svojim korijenjem preplelo cijelo srce i potjerala grančice po svem biću: to je otrovno velebilje grješnoga samoljublja, sebičnosti. Njom čovjek blati sve svoje čine. Ona je temeljna opačina ljudska, ne staneš li joj na put, doći ćeš do toga, da ćeš obožavati sama sebe a prezreti Boga.

Tu nema druge, već u boj protiv sebičnosti. Isus reče: »Ako tko hoće da ide za mnom, neka se odrekne sebe, uzme na se križ svoj i neka ide za mnom.« Da dodemo do uzvišenoga života u Bogu, treba da najprije umremo samima sebi. Redovnici umiru samima sebi vršeci svoja tri zavjeta: zavjetom siromaštva umiru imutku, zavjetom čistoće tjelesnim nasladama, zavjetom poslušnosti svojoj volji. No i oni, koji nisu redovnici, a hoće da dođu do savršenosti, treba da barem srcem umru imutku, t. j. da ne ljube njega već siromaštvo, treba da stidljivošću posvete i ženidbeni život, da podlože što savršenije u svemu svoju volju volji Božjoj.

Da se zastala blatna voda pročisti, nužno je, da počne teći, da se bije o kamenje, da uronivši u zemlju protiče kroz različne naslage, kroz kamen i pjesak; tako će ostaviti malo pomalo sav svoj mulj i izbit će iz zemlje kao bistro vrelo, u kojem će se krasno ogledati sunce. Tako treba da se i naše grješno samoljublje makne s mjesta, da ga morimo pokorama, ronimo ga u duboku poniznost ponizujući se bez prestanka, da ga čistimo od mulja sebičnosti, grleći strpljivo pa i radosno patnje, koje nam Bog pošalje. Tako ćemo malo pomalo doći do čistoga, dobrega samoljublja, koje je u tom, da se što bolje očistimo od nesavršenosti i što savršenije ljubimo Boga. Jer samo onaj sebe pravo ljubi, koji ide za ljubavlju Božjom.

Ovu borbu protiv zmaja sebičnosti u nama osladit će nam pobožnost k Presv. Srcu, ona će nas sigurno dovesti do pobjede. Papa Leon XIII. slavne uspomene reče nekom prilikom: »Štovanje Srca Isusova odredeno je zato, da ozdravi glavnu ranu ljudskoga roda, sebičnost, koja je obožavanje sebe sama, čašćenje svojih strasti. Nema boljega lijeka za tu bolest od svemoguće ljubavi ovoga Srca; ono je preporodilo poganski svijet, prožet ovom istom sebičnosti, ono će preporođeno čovječanstvo i obnoviti, očuvati ga u novom njegovu životu.«

Isus nam je pokazao svojim odricanjem u teškom radu, u molitvi, bdjenju i postu, napose u gorkoj muci i smrti svojoj, kako nam se valja odricati sebe i nositi križ. Sve je to on činio samo radi nas i nama za primjer; njemu nije trebalo da se odriče i traži patnju, jer u njega nije bilo sebičnosti, zloga samoljublja, već najčistija ljubav k Bogu i k ljudima. A to je ono glavno, u tom upravo i jest jezgra kršćanske savršenosti. Hoćeš li dakle savršen da budeš, naslijeduj Isusa:

Ljubi savršeno Boga i bližnjega. Sv. Pavao kaže, da je ljubav »veza savršenosti«. Da naime ljubav može u tebi pravo dje-lovati — to je jedna od njezinih glavnih oznaka: ona ne miruje, već vazda djeluje za Boža i bližnjega — potrebno je, da budeš i čist i dobrostiv i ponizan i blag i strpljiv, ukratko, da imaš sve kreposti i ne istom u kakvom, već u velikom stupnju. Te kreposti veže među se ljubav, bez nje bi se one raspale. Žice ispredene-noga lana same za sebe malo znače, ali kad su u platno izatkane i ubijeljene, daju lijep oltarnik. Tako je i s krepostima: same za sebe malo znače, ali kad ih tajinstvena tkalja ljubav zbije kao žice jednu do druge i izatka od njih platno kršćanske savršenosti, dade mu svoj natprirodni sjaj, tad eto divne halje savršenoj kršćanskoj duši.

Tu savršenu ljubav, tu dušu svih pravih kreposti, rada is-krena pobožnost prema Presv. Srcu. Sv. Margareta piše: »Ne znam pobožnosti, koja bi za malo vremena mogla podići dušu na najviši stupanj ljubavi i dati joj da okusi istinske slatkoće u slu-žbi Božjoj, kao što to može prava pobožnost prema ljubeznom Srcu Gospodnjemu.« Ta pobožnost baca nečisto zlato naše siro-mašne ljubavi u božansku vatrnu Srca Isusova, ono se tu kao u svojoj talionici rastapa i čisti od svake troske i tako očišćeno stapa se sa zlatom Njegove ljubavi u jedno. Tu se ljubimac Bož. Srca preobražava u Isusa, ne živi više on, već Krist u njemu, ka-ko veli o sebi sv. Pavao; postaje »drugi Krist«, ne ljubi više nikoga svojom već Isusovom ljubavi.

To su dakako visovi, do kojih nitko nikad ne može tako stići, a da ne bi mogao još naprijed; nitko ne može učiniti sebe sposobnim za njih: tamo uzdiže Gospodin svojom milošću one, koje hoće i kad hoće. Ne znamo eto, dokle ćemo se mi popeti na tu svetu goru Božju, ali ćemo stalno pravim štovanjem Božan-skoga Srca doprijeti do toga, da Isus posve zavlada našim srcem, a to je velika savršenost.

Sv. Terezija Velika piše: »Sićušno jaje, nalik na zrnce sje-menke, probudi se, kad prolistaju dudovi, oživi u sunčanoj toplici. Ono postane crvićem i isprede oko sebe iz svoje unutrašnjosti mekanu čahuru od nježnih svilenih niti kao kakav grob. Tu je sada taj crvić zakopan i kao mrtav. Ali domala on opet oživi, prodre nježni grob i prše kao sjajan leptir po cvjetovima uživa-jući u njihovu milom mirisu.«

Svetica je tu tako lijepo i ukratko ocrtaла sav ovaj put k ujedinjenju s Bogom. Ponizna duša, zagrijana milošću Božjom, probudi se na veoma revan život. Ostajući vazda ponizna kao cr-vić prede sa dna svoga srca svilu dobrih djela, zakopava se — odricanjem od svega zemaljskoga — sama u sebe i rastući tu sve više u svetoj ljubavi postane napokon posve slična Isusu. Tad u-živa gotovo nebeski mir već na ovom svijetu.

Dušo, koja ovo čitaš, hvata li tebe želja za tim blaženim vrhuncima? Poštuj Božansko Srce i ono će te prema svomu obe-ćanju brzo uzdići na njih.

M. Pavelić D. L.

TVOJA MOLITVA.

Velik, vrlo velik je broj onih, koji su na sebi iskusili, kako su istinite riječi pobožnog Joba: »Život je ljudski na zemlji borba.« Jb. 7, 1. Jest borba je život naš na zemljici. Borit se moramo za svoju dušu, borit se moramo za svoje tijelo. Borit se moramo za svoju dušu. Bez borbe nema našoj duši vječnog počinka, nema joj lijepog raja. Kroz ljuto kreševo ulazi se u nebo, u zemlju junaka, u zemlju pobjednika. Nema pobjede bez borbe, nema rajske vjenca bez pobjede. — Borit se moramo za svoju dušu, ali borbu traži i naše tijelo. Od ranog jutra pa sve do kasne večeri najveći dio ljudstva mora prema rijećima, što ih Bog izrekao, kad je grješnog Adama i grješnu Evu tjerao iz raja zemaljskog, jesti kruh pomiješan sa znojem, da sa krvavim znojem svoga lica.

Borit se moramo za dušu i tijelo. I ova je borba katkada tako teška, tako mučna, da čovjek izgubi malne svaku volju za daljni boj. Njegove sile kao da su posve malaksale.

A ipak svi moramo pobijediti, svi možemo pobijediti. A kako? Pomoću Božjom. Što ne možemo sami, Bog će učiniti s nama i mjesto nas. Stoga svaki pravi katolik mora u životnoj borbi često opetovati sa Psalmistom: »Pomoć je naša u imenu Gospodnjem, koji stvori nebo i zemlju.« Ps. 123, 8. I opet sa sv. Pavlom: »Sve mogu u onom koji me krije.« Fil. 4, 13.

Svemođući i dobri Bog uvijek je spremam, da nam u borbi pritekne u pomoć. Samo jedno traži od nas: Hoće da ga molimo za pomoć. Jest, Bog hoće da ga molimo, premda i bez naše molitve dobro znade, što nam treba. Ipak želi, da mu to mi sami reknemo.

Nema naroda na svijetu, koji ne bi molio. Stoga i veli jedan poganski pisac: Ako zadeš svijetom, naći ćeš naroda s raznim običajima, s raznim stupnjevima napretka materijalnog i duševnog, naći ćeš potpunih divljaka. Ali nigdje ne ćeš naći ljudi, koji se ne mole.

Zašto se kršćani mole? Mole se za to, što Isus od njih traži molitvu. Isus hoće da se molimo. »Molite, i dat će vam se, tražite, i naći ćete, kucajte, i otvorit će vam se. Jer svaki, koji moli, prima, i koji traži, nalazi, i koji kuca, otvorit će mu se.« Mt. 7 - 8.

Ovdje je za nas osobito važan primjer Isusov. Iz evanđelja znademo, kako se Isus rado molio. Kao dvanaestgodišnji dječak ide u hram jeruzalemski, da se moli. Za javnog života veliku pažnju posvećuje božanski Učitelj molitvi. Moli se ranim jutrom. »Usta de vrlo rano, i zade te pode na osamlijeno mjesto i tamо se moljaše.« Mk. 1, 35. — Isus se moli prije po-

sla, prije nego što je čudesa činio. Molio se prije nego što je di-gao Lazara od mrtvih: »Isus podiže oči i reče: Oče, hvala ti, što si me uslišao. Znao sam ja, da me uvijek uslišavaš, ali to rekoh radi naroda, što unaokolo stoji, e bi vjero-vali, da si me ti poslao.« Iv. 11, 41 - 42. — Isus se molio za samog rada, molio je, dok je druge poučavao. Kad je jednom zgodom govorio o svojoj muci, iznenada stade i reče: »Sad je duša moja žalosna. Pa šta da reknem? Oče, osloboди me o-voga časa! Ali zato sam došao u ovaj čas. Oče, proslavi ime svoje! — I tada se ču glas iz neba: Proslavio sam i proslavit ču.« Iv. 12, 27 - 28. — Isus se molio poslije posla, jer veli sv. evanđelje: »U one dane, to jest poslije svećanog ulaza u Jeruzalem, poučavao bi u hramu, dok bi noću izlazio i ostajao na brdu, koje se zove Maslinskim.« Lk. 21, 23. Tu se u noćnoj tišini i samoći Isus bez sumnje molio. — Na drugom mjestu čitamo: »Kad je otpustio narod — komu je pod večer propovijedao u pu-stinji — pope se sam na goru, da moli.« Mt. 14, 23. — Isus je znao čitave noći sprovesti u molitvi. »A dogodi se u one dane, da je pošao na brdo, da se moli; i proveo je noć moleći se Bogu.« Lk. 6, 12. — Trebalj i spomenuti, kako je Isus prije javnoga djelovanja ostao u pustinji 40 dana i 40 noći, da se tu u samoći moli?

Zar nam Isus svojim božanskim primjerom ne pokazuje, ka-ko se moramo revno, često, ustrajno moliti? Po njegovom primje-ru moramo u molitvi tražiti utjehe, savjeta, pomoći, po njegovom primjeru moramo često dići glas svog srca prema nebu te reći Ocu svome: »Hvala ti!«

Nego ne smijemo zaboraviti, da nije svaka molitva dobra. Valja se znati moliti. Pa tko će nas najbolje poučiti? Naš božanski Učitelj. I zato zamolimo Spasitelja sa svetim apostolima: »Gospodine, pouči nas, kako da se molimo!« Lk. 11, 1.

Isus traži od nas, da vjerujemo, da ćemo biti uslišani, kad se molimo. »I sve što užistete u molitvi vjerujući, dobit ćete.« Mt. 21, 22. Vjerovati ovdje znači isto što i pouzdati se. A pouzdati se u molitvi znači biti osvijedočen, da će nam Bog dati ono, što ga molimo, samo ako je to na naše dobro.

Što može pouzdana molitva, vidi se iz riječi Isusovih: »Imajte vjeru Božju! Zaista vam kažem, ako tko rekne ovoj gori: Digni se i baci se u more, i ne posumnja u svojem srcu nego uzveruje, da će se dogoditi, što govorи, bit će mu. Zaista vam kažem: Sve što ištete u molitvi, vjerujte, da ćete primiti, i bit će vam.« Mk. 11, 22 - 24.

I ne traži Isus od nas velike vjere u molitvi. Zadovoljan, kad bismo je imali i malo. Jedamput su doveli apostolima nekog dječaka, da ga oslobole od davla, koji ga bio opsjeo. I apostoli

ga ne mogoše oslobođiti. A kad su poslije upitali Isusa: »Zašto ga mi ne mogosmo izagnati?« odgovorio im je Isus: »Radi vašeg nevjerovanja. Jer zaista vam kažem: Ako uzimadnete vjere, koliko je zrno gorušično, reći ćete ovojgori: Prijedi odavle onamo! i prijeći će, i ništa ne će biti nemoguće.« Mt. 17, 19 - 20.

Na čemu se temelji naše uvjerenje, da će nam Bog sigurno uslišati pravu molitvu? Temelji se na izričnom obećanju Isusovom. Isus nam je svečano rekao: »Štогод замолите уime moje, ono ћу učiniti.« Iv. 14, 13. »Zaista, zaista vam kažem, ako što zamolite Oca uime moje, dat će vam.« Iv. 16, 23. Kud ćemo jasnijeg obećanja! Isus ne ograničuje milosti, za koje možemo moliti, već veli: Štогод budete molili. Također ne kaže: možda ćete dobiti, nego: Ono ћu učiniti, dat će vam Otac nebeski.

Kad nam dobar čovjek obeća nešto, uvjereni smo, da će on svoje obećanje i izvršiti, ako mu to samo bude moguće. A je li itko bolji od Isusa? Ili možda za Isusa ima kakvih teškoća, kakvih zapreka, kojih svojom moću božanskom ne bi mogao svladati?...

I židovi stali po poganskom primjeru šlovati krive bogove. Do u dno srca boljelo je to bezboštvo vatrenog proroka Božjega Iliju. Pa da što zornije pokaže otpadnicima izabranoga naroda, do kakve su ludosti došli time, što su prigrili vjeru pogansku, tražio je od poganskih svećenika, da dadu jedan dokaz, kako su njihovi bogovi moćni. U tu svrhu pripraviti će oni svojim bogovima žrtvu i molit će ih, da u znak svoje moći pošalju na žrtvu organj, koji će sam zapaliti drva, na koja je žrtva bila postavljena. Svećenici obećaše, pripraviše sve za žrtvu i stadoše zazivati svoga boga Bala. Ali uzalud su vikali, jer organj nije dolazio s neba. Prorok im se stao rugati govoreći: »Vičite još jače! Možda spava ili je za goz bom!« Vikali su od jutra pa do podne, ali pomoci ni otkuda.

Tada će prorok Božji zamoliti svoga Boga, da mu pošalje organj s neba i zapali njegovu žrtvu. I Bog je uslišao svoga slugu...

I svaku našu molitvu čuje dobar Bog. Ali često nam ne će da dade onog, što ga molimo.

Pa zašto nas Bog ne uslišava?

Ima više razloga. Jedan od najglavnijih razloga, zašto nam Bog ne daje ono, što molimo, jest upravo njegova Očinska ljubav spram nas. Jer nas Bog ljubi, ne će da nam ispunji žarke želje.

Mi se molimo Bogu za zdravlje, ali Bog kao da nas ne čuje. Razlog je možda ovaj: Bog dobro predviđa, da bismo s dobrim zdravljem propali, dok ćemo po svojoj tjelesnoj slaboći doći do

vječne sreće. — Ili se molimo za dobru službu, za dobar uspjeh u poslovima, ali nas ni tu Bog ne će da usliša, možda s istog razloga.

U svojoj očinskoj providnosti Bog nam znade također dati baš protivno od onog, što molimo. Čini on to radi toga, jer je baš ono, od čega bježimo, bolje za našu dušu. Tako majka moli za zdravlje svoga djeteta — i gle, dijete umre... Ili nije bilo ni bolesno, ali se razboli, premda se majka već prije bolesti molila, da joj Bog očuva zdravlje djetetu. U svojoj providnosti Bog je predviđio, da je i za majku i za dijete bolja smrt nego život, bolja bolest nego zdravlje. Stoga i veli sv. Augustin: »Bog nam kataloga da ne daje ono što molimo, da nam dade ono, što je mnogo bolje.«

Do ovog je uvjerenja došao sv. Augustin također promatrajući uspjeh molitve svoje majke Monike. Kroz 25 godina uz obilne suze molila je ona Boga, da joj sina Augustina dovede na pravi put. Ali Bog kao da nije čuo njezine prošnje. I sada se molila osobito za milost, neka Bog ne dopusti, da njezin sin ode iz Kartage u Rim. Jer ako ode u Rim, udalji se od oka i srca majčina, sigurno je izgubljen. I gle, Augustin tajno po noći uđe u lađu i ode u Rim. Majka sada izgubila skoro svaku nadu, da će se Augustin obratiti. Ali Bog se upravo ovim putem poslužio, da Augustin dode do sv. Ambroziјa, koji ga privede Isusu... To vam je eto očiti dokaz, da Bog uslišava često puta naše molbe na protivan način, nego što bismo to željeli...

U životu sv. Tome Kenterberškoga čitamo, kako se jedna žena zavjetovala, da će poći na grob svećev te tu moliti od Boga lijepe oči, da tako bude privlačivija. I izvršila je svoj zavjet. Ali iza molitve oslijepi. Međutim Bog joj je iza usrdne molitve opet povratio prijašnji vid.

Bog je htio pokazati ovoj ženi, kako mu je njezina molitva neugodna, jer predmet njezine molitve nije sigurno bio na njezino duševno spasenje.

F. M.

KAD BIH POSTAO MILIJUNAŠ...

Pomislio sam, da sam jednom poslao na razne osobe ovaj upit: »Što bih uradio, kad bih postao milijunaš?« Na to sam dobio mnoštvo najraznovrsnijih odgovora, ali izabirem tri, jer se tiču stvari, koja mi dugo na srcu leži.

Prvi odgovor glasi: Kad bih postao milijunaš, ja bih osnovao list i neprestano pozivao ljudi, neka u Domu duhovnih vježba u Zagrebu (Jordanovac 110) obave što prije zatvorene duhovne vježbe. To sam iskusio, da je od najveće vrijednosti barem jednom ondje obaviti duhovne vježbe i tako udariti čvrst temelj svom duhovnom životu i najozbiljnije se pobrinuti za svoje spasenje.

Na to sam pisao dotičnoj osobi ovako: »Vi ste prava katolička duša, jer ste eto spremni, da u tako dobru svrhu potrošite svoj milijun. To je plemenito. Bog će nagraditi Vašu dobru volju, ali mislim, da taj milijun u to ne smijete uložiti. Zašto ne? Jer nije pametno trošiti za suvišan i nepotrebit posao. Mi naime imamo dosta ljudi, koji žele obaviti duhovne vježbe u Domu na Jordanovcu. Ti se evo sami javljaju, pa ne treba osnivati posebni list za reklamu. To bi bio suvišan trošak.«

D r u g i o d g o v o r v e l i: Kad bih posto milijunaš, ja bih sav taj novac upotrebio za to, da platim i podmirim sav trošak, što sada plaćaju oni, koji žele obaviti ondje svoje duhovne vježbe.«

Na ovaj sam odgovor javio ovo dotičniku: »Ova je odluka bolja nego li ona o listu. Ljudi, koji žele obaviti duhovne vježbe, često su siromasi, pa bi im Uprava Doma mogla sniziti trošak ili ih primiti sasma badava, kada bi se našao dobročinatelj, koji bi to omogućio. Nego tu ne treba milijun utrošiti; dosta je, ako se kamatitog milijuna upotrebe u tu svrhu. Ipak i to je suvišan trošak, ako se ne doskoči u najpotrebitijoj stvari. To ćemo doznati u trećem odgovoru.«

T r eć i o d g o v o r: Kad bih postao milijunaš, dao bih svoj novac da uništим ili barem smanjim dug Doma duhovnih vježba na Jordanovcu u Zagrebu. Tada upravitelj ovoga Doma ne bi trebao, da plaća ogromne kamate za postojeći dug od dva milijuna i dvjeta tisuća, a to je dvjesta i 20 tisuća dinara.

Na ovo sam radosno otpisao: »Ovo je najbolji odgovor na postavljeno pitanje. Kada Dom duhovnih vježba ne bi imao duga, lako bi se neprestano držao tečaj za tečajem duhovnih vježba. Učesnika imade, Bogu hvala, svaki put dosta; učesnici ne plaćaju tako velike svote za vrijeme tečaja, da ne bi smogli tu svoticu, ali dug je svagda zao drug; to je ono, što najviše tišti ovaj Dom i njegovo djelovanje na Jordanovcu.«

Na koncu svim čitateljima par riječi: Imade lijepi broj katolika, koji nijesu milijunaši i ne treba da budu, a ipak mogu isplatiti sav dug Doma na Jordanovcu. Kako? U Domu imade još 12 soba, koje mogu kupiti. Svaka soba stoji 10.000 d., pa će se zvati po imenu osobe, koja tu svotu uplati, a i postaje dionikom svih dobrih djela ovoga Doma. To bi donijelo 120.000 d. Uz ovo tražim 2.080 osoba, koje će uplatiti po 1000 d. Eto dug je odmah isplaćen i osigurano je djelovanje Doma duhovnih vježba na Jordanovcu u Zagrebu.

Prijatelji i znanci, pomozite u tom sabiranju! Javite imena onih, koji bi rado preuzezeli sobu ili darovali 1000 d.

A. Alfrević D. I.

Arski Župnik - sv. Ivan Vianey: Ako ga tko nije naručio, neka ga čim prije naruči dok se nije raspačao.

Djelo je poohvaljeno od Francuske Akademije. Dopoštenjem auktorovim evo ga i u hrvatskom rahu. Stoji d. 25.— Kod Uprave Glasnika Zagreb I. 147.

SOTONSKI BIJES U RUSIJI.

Vjera se u Rusiji još bijesno progoni. Politički, gospodarski, književni, znanstveni život u boljševičkoj Rusiji pun je mržnje na Boga. »Mi smo sve, mi smo u svemu, mi smo zublja i pobjedičko svjetlo, mi smo samo božanstvo, mi smo suci, mi smo zakon,« pjeva jedan boljševički pjesnik.

Boljševici idu za tim već odavna, da zatvore sve bogomolje, da istjeraju službenike svih vjera, da zabrane svaki vjerski čin, ako je moguće i onaj kod kuće. Bogomolje se zatvaraju već time, što su na njih udarení toliki porezi, da ih narod ne može uz najbolju volju podmiriti. Takve se bogomolje pretvaraju u kina, kazališta, zabavišta, u protuvjerske muzeje. Na taj način od 60.000 crkava, što ih je imala Rusija, još ih je samo neznatan broj, koje nisu pozatvarane.

I svećenstvo se strahovito progoni. Do g. 1930. postrijeljano je ili izginulo po tamnici do 10.000 svećenika. Sada ih ima na tisuće u progonstvu na robiji na Solovjeckim otocima u Bijelom moru, po Sibiriji ili Turkestanu. S njima pati 100 biskupa i tisuće vjernika muških i ženskih, mučenika svoje vjere. Oni svećenici i crkveni službenici, što su još na slobodi, ne dobivaju nikakvih živežnih namirnica. U mnogim je krajevima zabranjeno svećeniku da posjećuje bolesnike ili tješi umiruće. I svećenici i vjernici pod neprestanom su paskom državnom. Mnogi gradovi, mnoga sela nemaju niti jednog svećenika. U Sibiriji sve je svećenstvo ili pobijeno ili pozatvarano, u ostalim krajevima nastradalo je tako 80 posto svećenika.

Prema računu isusovca Schweigla, profesora na papinskom ruskom institutu u Rimu, žrtve boljševičke revolucije dosegle su broj od $3\frac{1}{2}$ milijuna.

Boljševička propaganda u inostranstvu živo radi za svoje paklene ciljeve. U Francuskoj ima 17 svojih organizacija, koje ovise o Moskvi, do 50 novina, koje se plaćaju iz Rusije. Osobito zgodno tlo za svoje sotonske namjere našli su u Meksiku i u Španjolskoj.

Što moraju pretrprijeti oni, koji hoće da ostanu vjerni svojoj vjeri, vidi se iz ovoga, što je prepatio katolički biskup Boleslav Sloskan, koji je nedavno s robije stigao u Rim. U siječnju ove godine oslobođio se strašnog ropstva posredovanjem svetoga Oca time, da su za njega dali jednog komunističkog vodu, koga su uhvatali u Litvi.

Biskup Sloskan rodio se 8. kolovoza 1893. Svoje nauke svršio je u Petrogradu, gdje je 21. siječnja 1917. zareden za svećenika. U kolovozu 1926. zaredio ga za biskupa papinski izaslanik biskup D' Herbigny, francuski isusovac. Novom biskupu predao je sveti Otac biskupije Mohilev i Minsk, dakle čitavu Veliku i Bijelu Rusiju. Ali već ga u rujnu 1927. uhapsiše i pro-

gnaše na Solovjecke otoke, gdje su ga čekale neopisive muke. 1. studenoga 1930. vratio se među svoje vjernike u Mohilev, ali ga boljševici već nakon desetak dana potajno maknuše. Istom se kašnje doznao, da je u Sibiriji.

Prije progona uzakonjeno je tako zvano preslušavanje, koje traje ponajviše oko 8 dana i noći, ito bez prekidanja. Kad se osudenik ne može više na nogama držati, polijevaju ga po glavi ledenom vodom, radi čega pane bijednik u neku vrstu obmame pa ne zna više, što govori. Na ovaj način dolaze boljševici do raznih priznanja.

Biskup Sloskan zahvaljuje se Bogu, da ga mimošlo ovakvo preslušavanje. Ali i njegove su muke bile tako grozne, da im je malne podlegao. Zatvorio ga u tamnicu, u kojoj su temperaturu dizali do 30 stupnjeva, da je onda sruže do ispod ništice.

U dalekoj sjevernoj Sibiriji kažnjеници su morali u strašnoj zimi u samoj košulji sjeći ili rezati drva, ito osam dana bez prekida, bez noćnog počinka, sve dotle, dok ih posve nisu sile ostavile. Onda bi ih zamjenila druga skupina, a iza nekog vremena opet bi morali na posao. Svi kažnjeniци jedu, ako imaju šta, bez žlice, bez noža, bez vilice. Biskup Sloskan umro bi od gladi, da se nije našlo dobrih duša, koje ga spasiše. Radi muka već je osljepio i oglušio, i ponovno su stizale vijesti, da više ne može izdržati onolikih patnja.

Sredinom studenog 1932. odijeliše ga od drugih kažnjenika. 34 dana i noći vozio se bez prekida u otvorenim saonama kroz ledenu Sibiriju, a da nije znao, kamo ga voze, što kane s njime. Onda će željeznicom u Moskvu, kamo stiže 11. siječnja 1933. Tamo su mu poslali u zatvor nekoga, da ga ošiša i obrije. Pet godina nije se šišao. Onda mu dadoše čisto odijelo, žuto krzno, kakvo nose seljaci u Rusiji. Kad je to sve bilo uredeno, stvori se najedanput pred njim gospodin, koji se predstavi kao litvanski poslanik. Rekao mu je, da će se odmah povesti u Rigu. Biskup je dobio 400 rubalja za putni trošak. Od Moskve do litvanske pogranične postaje Indre vozio se četiri dana.

U Dinaburgu čekalo biskupa-mučenika veliko mnoštvo. Kako se svih bolno dojmilo, kad su ga vidjeli u poderanom odijelu, razdrapanim cipelama, seljačkom krznu, s boljševičkom kapom na glavi, onako bijedna, ispačena! Neopisivi povici veselja. Otpratiše ga do Rige. Tu ga je čekalo na postaji cijelo pučanstvo katoličko, na čelu apostolski nuncij isusovac Zechini, škole, društva, bezbrojno mnoštvo, takoder mnogo inovjeraca, s paomama i cvijećem u rukama. Sve je utihnulo, kad opaziše mučenika. Izgledao je kao čovjek s drugoga svijeta, tako jednostavan, tako poduhovljen, tako nadnaravan. Najprije je pošao do apostolskog nuncija, poljubio mu ruku i latinski ga upitao: »Je li i svetom Ocu pravo, da sam ostavio svoje stado i povratio se u svoju domovinu?« Vidjelo se na njemu, kako se umirio, kad je čuo, da ga je sam sveti Otac oslobođio.

Drugi dan nakon svoga dolaska u Rigu dočekan je biskup Sloskan u bogoslovnom sjemeništu s hvalospjevom nebeske Majke Magnificat i sa psalmom In exitu Izrael. Zamoliše ga, da nešto pripovjedi mladim bogoslovima o svojim doživljajima.

— Dobro, ali ne ovdje, odvratio je mučenik, nego podimo pred svetotajstvenog Gospodina, jer bih mogao reći nešto, što je bolje prešutjeti.

I uistinu, iz njegovih se usta nije čula nijedna riječ jedljivosti, tužbe. »Tako sam bio sretan, rekao je, što sam u zatvoru mogao jedanput kroz 30, a drugi put kroz 40 dana obavljati duhovne vježbe. I tako sam bio blizu Gospodinu i vječnosti! U Sovovkuju (Sibiriji) sastajao sam se s mnogo naobraženih ljudi, među njima bilo i inžinira. Rekao sam im, kako se može napraviti željezni kalup za hostije. I tako sam mogao tu i tamo služiti svetu Misu. Najteže je bilo doći do vina. Ali se ipak našlo požrtvovnih duša, koje su ga znale pribaviti. S dopuštenjem svetog Oca služio sam svetu Misu bez misnog ruha, bez oltarnika, bez svećjaka, u kakvom tamnom kutiću, za običnim stolom, ministirali mi anđeli, oni bili i jedini svjedoci. Sveti Otac mi je rekao, da u ovakvim zgodama pomislim, kako čitam Misu u sjajnoj katedrali. Tako sam i činio. Kao kalež služila mi čašica za liker, koju sam ponio iz Rige.«

— A jeste li, Preuzvišeni, čeznuli za domovinom?

— Ispočetka jesam, ali to je čeznuće isčezlo, kad sam postao biskupom. Uvijek sam mislio na svoje veliko stado bez pastira; pa jer ništa nisam mogao za nj učiniti, barem sam drage volje trpio, a bio bih sretan, da sam za nj mogao i život dati.«

Cesto je opetovao: »Dobar pastir i život daje za ovce svoje.« Kao da je samom sebi spočitavao, što nije umro za stado svoje. Rekao je, kako je siguran da jedna duša moli za njega i da ga molitva ove duše očuvala u tolikim patnjama. Mislio je po svoj prilici na svoju majku, koja ga još nije vidjela kao biskupa. I ona je kroz godine užasno stradala.

Molimo se za bijedni narod ruski, na kojem sotona još uvijek iskaljuje svoj pakleni bijes... F. M.

NAJDRAŽI DAR.

Dječa jednog zabavišta bila su veoma radosna, jer se je približavao dan prve sv. Pricesti. Među svojim drugovima isticao se Dragutin, jer je najozbiljnije mislio, kako će ugodići Isusu. Zato će ocu: »Oče, ti moraš sa mnom doći na sv. Pricest.« — »Rado ću te otpratiti do crkve, ali ne ću u crkvu, jer to mjesto nije za me.«

Dobro je dijete znalo, da se njegov otac davno nije ispovjedio, zato je usrdno molio Isusa, da bi se u ovoj prigodi obratio.

Osim postojane molitve svakog je dana Dragutin snovao koji novi juriš na očevo srce.

Navečer bi ocu govorio: »Drago mi je, da me miluješ. Najdraže će mi biti tvoje milovanje, kad budeš sa mnom primio dragog Isusa.« Drugog će dana: »Poslušaj, oče, svi će moji drugovi na dan prve sv. Prciести biti veseli, jer će se s njima i njihovi roditelji pričestiti. Zar ćeš dopustiti, da ja jedini kao sirota budem tužan i žalostan?«

U drugoj će prigodi: »Roditelji, koji se onog dana sa svojom djecom priceste, dobivaju potpuni oprost. To nam je rekao i tumačio velečasni gospodin katehet.«

U obitelji svi se divili domišljatoj revnosti ovog djeteta, da spasi oca.

Iza dugog nagovaranja Dragutin će ocu: »Tvoj mi je poljubac hladan, jer još mi nijesi obećao, da ćeš se i ti pričestiti.«

Ovo dobro uzgojeno dijete vazda je slušalo oca, ali bi znalo i primjetiti: »Oče, ja tebe vazda slušam, a ti ne ćeš da slušaš Boga, koji ti po meni poručuje, da pristupiš k dobrom Isusu.«

Dan prije prve sv. Prciesti napokon će Dragutin odrješito ocu: »Sutra ne ču ni slatkiša, ni igračka, ni novaca, niti ikakvog dara. Najdraži će mi dar biti, ako se i ti pričestis.«

Na blagdan sv. Filipa Nerija u bijelom je odijelu kao andelak klečao osmogodišnji Dragutin, do njega majka i — otac!... Radosno je bilo dijete, zadovoljni njegovi uzgojitelji. Mnogi su bili gauuti, jer su svi znali, da Dragutinov otac nije kroz 28 godina pristupio Stolu Gospodnjem.

S. Dragičević D. I.

OBRaćenje čuvenog starokatolika.

Na Cvjetnicu g. 1911. pozvao je k sebi katoličkog svećenika starokatolički župnik Gofinal, koji je u čitavoj Švicarskoj bio poznat kao najluči borac starokatolički. S propovijedaonicu, u časopisima i novinama udarao je ogorčeno na Crkvu katoličku, osobito na sv. Oca Papu. I eto on sada zove k sebi katoličkog svećenika. Šta će mu? Gofinal je u 78. godini života. Već dulje vremena boluje. Katoličkog je svećenika primio vrlo ljubazno.

— Započeo je Veliki tjedan, velečasni gospodine, progovoril Gofinal, vrijeme, kad se i neprijatelju opršta. Stoga se nadam, da će i vi oprostiti starom neprijatelju vaše Crkve i vašega staleža, oprostit će te mu u ime Onoga, koji je za sve nas prolio svoju krv na križu.

Mladi svećenik pruži starokatoličkom župniku ruku uz riječi:

— Ne mogu nijekati, gospodine župniče, da smo bili protivnici, ali nismo morali biti i neprijatelji.

— Bili protivnici ili neprijatelji, bilo i prošlo. Sada vas lijepo molim, pišite svome biskupu i recite mu, da više ne mogu

izdržati boja sa svojom savješću, koja me muči evo već 40 godina. Žudim za onim mirom, što sam ga čutio kao mladi rimokatolički svećenik. Recite biskupu, da od srca žalim, što sam kroz tolike godine ulagao svoje sile, da branim zabludu i udaram proti istini. Već sam jučer isto pisao drhtavom rukom svome biskupu dru Herzogu.

Katolički biskup posao je generalnog vikara, da primi Gofinala opet u pravu Crkvu Kristovu. U razgovoru izvan ispunjedi rekao je Gofinal:

— Svatko može pogriješiti i zabludit, ali mora moliti Boga za milost, da uvidi svoju pogrešku i zabludu te se popravi.

Molimo se i mi za naše starokatolike . . .

F. M.

OKO BOŽJE.

Nema bolje obrane u napastima nego što je pomisao, da je Bog svuda prisutan. Učili smo to doduše u katekizmu. Ali to nije dosta, već moramo češće o ovoj istini razmišljati.

Kad ti je nešto teško, kad si u žalosti, kad ti je duša zabrinuta, reci: »Gospodine, ti si sa mnom i sigurno me ne ćeš ostaviti.« Pa kad ti se napast približi, kad te grijeh stane vući k sebi, zavapi s Josipom Egipatskim: »Kako bih mogao učiniti takvo zlo i sagriješiti pred očima Boga svoga!«

Kamo sreće, kad bismo prije svakog djela barem pomislili: »Evo, Gospodine, što sam nakamio da učinim. Hoću li te tim razveseliti? . . . Daj molim te blagoslov me!« — Pa onda kad bismo propustili sve ono, što nam savjest nalaže, da propustimo, jer za to ne možemo moliti blagoslova Božjega, nema sumnje, da bi naš život bio drugojačiji . . .

Gdjegod ja bio, štogod mislio ili činio, Bog za sve znade. Ova misao daje jakost u napasti, pruža utjehu u stradanju. Vojnik se srčanje bori, kad ga gleda zapovjednik. Dijete marljivije uči, kad je blizu njega otac ili majka. Pa i ja ču se hrabrije boriti za svoju dušu, kad pomislim, da nisam pripušten samom sebi.

Jednom sam bio na putovanju u smjeru New-York—New-Haven. Direkcija ovog željezničkog pravca uvelike pazi na točnost svojih službenika. U tu svrhu namješteni su stalni detektivi. Jednom zgodom zamolio neki željezničar dozvolu, da smije kući na dopust, a kao razlog navodio smrtni slučaj u svojoj obitelji. Dopuštenje je dobio. Kad se sutradan vratio, pokazao mu je direktor fotografiju, koja je prikazivala veselo društvo, a u ovom veselom društvu i željezničar. Fotografirao ga detektiv. — Da je željezničar mislio, kako svaki korak njegov prati detektiv, nema sumnje da bi se drukčije vladao. Ali zato ne zaboravimo mi, da nas svuda prati oko Božje, koje bolje hvata nego fotografski aparat.

Misli česte na ovu posve jednostavnu istinu: Bog me svagdje vidi. Boj se Boga, da te taj strah očuva od grijeha. Ali prije svega ljubi ga i napreduj na putu kreposna života . . .

Nijedna naša misao nije Bogu sakrivena. Svaku našu riječ Bog čuje. To uvjerenje potiče težaka, da na polju u zahvalnoj i tihoj molitvi digne pogled prema nebu. Napastovani traže jakosti kod Boga. Umirući potiho šapće ime Božje. Pravednici slave Boga, nepravednici dršcu od pomisli pred njim. Bojovnici padaju na koljena i mole mu se prije boja. Kraljevi skidaju krunе s glave i predaju ih Bogu. Nema mjesta, nema vremena, nema prigode, gdje se duša ne bi mogla obratiti na Boga.

Rimski pisac Seneka pripovijeda, kako su pred šatorom kralja Antigone razgovarali stražari i grdili samog kralja. Najedanput se zavjese na ulazu u šator rastvore i Antigon će prestrašenim vojnicima: »Molim vas, udaljite se malko od šatora, ako mislite proti meni govoriti, da vas ne čujem.«

Između mene i Boga ovaj je vidljivi svijet kao kakva zavjesa. Istina je ja Boga ne vidiš i ne čuješ, ali Bog mene i vidi i čuje. Ja se ne mogu udaljiti kao vojnici Antigonovi. Ne znam, gdje bih se sakrio, da u tajnosti počinim grijeh . . . Nigdje, kad su posvuda poznate Bogu sve moje misli, sve moje riječi, sve moje namjere.

Fridrik Veliki pohodio jednu seosku školu u Brandenburgu. Djeci se upravo govorilo o zemljopisu. Kralj se umiješa pa će upitati mališa:

— Reci mi, gdje se nalazi tvoje mjesto. — U Prusiji, odvrati dječak. — A gdje je Prusija? — U Njemačkoj. — A Njemačka? — U Evropi. — A Evropa? — U svijetu. — A gdje se nalazi svijet? upita na koncu kralj? Svi su znatiželjno očekivali odgovor. I dočekali su. Ali taj je odgovor bio dostojan jednog mudraca: — Svijet se nalazi u rukama Božjim, odvratio je dječak.

Za koliko bi ljepši bio tvoj život, kad bi svuda gledao ljubav i svemoć Božju! Pa čini to odsada! Kad bura krši drveće, kad blijesne strijela, kad zatutnji grom, klekni i reci: »Ovdje si, Bože, velik si Bože, ja ti se klanjam.« Kad lako umni svijet nedostojno izgovara ime Gospodnje, reci barem u srcu: »Znam, Bože, da si prisutan, budi blagoslovljeno tvoje sveto ime, što se eto pogruđuje.« Kad si sam pa ti se približi napasnik i stane te šaptom nagovarati da sagrijesiš, odvrati: »Iako me, Bože, ne vidi nijedan stvor, vidiš me ti pa ne ču da ti se iznevjerim.« Kad navale na te požude tjelesne, reci u borbi: »Vidiš, Gospodine, kako mi je teško, ne dopusti da podlegnem.« Pa kad te napasnik stane mamiti na grijeh riječima, što su zabilježene u Sv. Pismu: »Tko me vidi? Tama me okružuje, nitko me ne vidi. Čega da se bojim?« — Odvrati s riječima Sv. Pisma: »Oko Njegovo vidi sve. Oko je Božje jasnije od sunca; Bog vidi sve puteve ljudske, vidi zakutke u ponorima kao i najtajnije dijelove srca ljudskoga.« Sir. 23, 25—28.

Sretne li duše, koja može govoriti kao psalmista:

»Gospodine, ti me ispituješ i poznaješ. Ili sjeo ili ustao, ti to znadeš. Izdaleka razumiješ misli moje. Hodao ja ili ležao, oko mene si i vidiš sve putove moje. Jer gle, nijedne riječi nema na jeziku mome, za koju ti, Gospode, ne bi znao. Ti izvadaš ono, što ja prije ili poslije činim. I držiš ruku svoju iznad mene. — Kamo da podem od duha tvoga? Ili kamo ću pobjeći ispred lica tvojega? Podem li prema nebu, tamo si. Ako sadem u pakao, gle, i tamo si. Ako uzmem krila od zore i ostanem na krajnoj obali morskoj, i tamo će me povesti ruka tvoja, i tamo će me desnica tvoja držati. Zaželim li, da me tama pokrije, i noć će sjajna postati oko mene. Jer ni tama nije tamna pred tobom, a noć sja kao dan, tama je kao svjetlo. Ispitaj me, Gospodine, istraži srce moje. Prokušaj me i vidi, što mislim. Pogledaj, da li sam na krivom putu pa me povedi na vječne pute.« Ps. 139.

Grci s ponosom pripovijedaju o svom junaku Odiseju, kako je nemani ubijao, divove syladavao, najlukavije ljude nadmudrivaao. I ovaj junak, koji se nije nikoga bojao, strašio se samo sirena. Prema priči sirene su tajinstvena morska bića, koja su čarobnim glasovima mornare tako opijala, da su ovi posve zabravljali na svoje dužnosti, puštali da lađe nalete na klisure, što su bile prekrivene tek vrlo tankim slojem vode. Lađe su se razbijale, a mornari padali sirenama kao žrtve u ruke.

Pa znaš li, što veli priča o hrabrom Odiseju, kad se primakao na ladi otoku, na kojem su stanovali sirenne? Drugim mornarima zali je uši voskom, a sebe je jakim konopom privezao uz jarbol. I tako im je uspjelo, da su sretno prošli onuda, gdje se stotine lada razdrobilo, tisuće mornara stradalo.

I mi smo među sirenama. To su grijesne prigode, u koje dolazimo, to su naši zli nagoni, što ih osjećamo u sebi. Ko želi, da sretno proplovi ovim svijetom, taj mora zatvoriti uši lukavim mamilima, a ljubavlju i strpljivošću privezat se uz Raspetoga. Taj mora često pomisliti na svuda prisutnog Boga i govoriti: »S Bogom sve, bez Boga ništa.«

Pomisao na prisutnost Božju puni dušu čovječju pouzdanjem u Božja kraj svih zgoda i nezgoda. Takva duša moli sa Spasiteljem: »Neka ne bude moja, već tvoja volja.« Ona je naime uvjerenja, da ruka Božja znade bolje davati nego što bismo mi sami sebi dali.

Kad je glasoviti graditelj Brabante zgotovio nacrt za crkvu sv. Petra u Rimu, poslao je svoga sinčića, da predade ovaj nacrt Papi Juliju II. Papa je bio upravo zanešen krasnim nacrtom. U svom veselju otvorio je ladicu, u kojoj su bili novci i rekao Brabantovom sinčiću: »Deder, mali, zagrabi, koliko hoćeš.« Na to će pametni mališ: »Sveti Oče, zagrabi ti, jer je tvoja ruka veća.«

Pripustimo se i mi u životu posve Bogu. On će se znati bolje za nas brinuti nego mi sami.

dr. T. Toth.

Mihovil Pro, meksički mučenik. Vrlo zanimiv. Cijena d. 5. s poštom d. 6. Narudžbe: Uprava Glasnika S. I. Zagreb I. 147.

KRIŽARI I KRIŽARICE

DNEVNIK

VITEZA SRCA ISUSOVA.

Dogovorili smo se, da ćemo svako djelo, što ga budemo učinili kao vitezovi Srca Isusova, zvati »Svojom Službom«.

14. veljače. Na zadnjem sastanku nam je govorio o. upravitelj o sreći, koju mladić čuti, kad već u mladosti želi činiti dobro i spasavati duše. Ako čovjek želi činiti dobro kao svećenik, liječnik, učitelj i t. d., mora se na to već u mladosti pripravljati neprestanom vježbom.

Mene vrlo veseli rad za misije. O Božiću sam čitao »Roman jednog misjonara« i otada sam već prilično učinio za misije. Zasada sakupljam marke. Novaca još nisam dosta uštedio, ali zato imam već mnogo stanijola. Ali što je najvažnije, s v a k i p o n e d j e l j a k p r i k a z u j e m s v . P r i č e s t z a m i s i j e .

27. veljače. Moram si zabilježiti neke stvari, što smo ih uime »Svoje Službe« učinili. Alfonzo je u tom pravi junak.

Prije tri tjedna govorio je profesor povijesti o redovnicima, pa je rekao, da su oni provodili licemjeran život i da im je glavna briga bila dobro se najesti, mnogo piti i slatko se nasipavati. Cijeli se razred grohotom smijao. Iza škole rekao mi je Alfonzo, da moramo protestirati. Odoh radi toga ocu upravitelju i ispričah mu sve. On mi dade knjižicu o benediktincima, koju je napisao neki protestant. Pročitao sam je i sastavio za školu govor: »Redovnici u srednjem vijeku«. Govorio sam preko pola sata, kako su redovnici gradili samostane, crkve i gradove, pa kako su gojili znanosti i umjetnosti, kako su prepisali na hiljadu knjiga, zatim kako su sve bolnice oni vodili i napokon sam ocrtao, kako se brinuli za siromahe. Naveo sam također mnogo primjera.

Ispočetka se neki smijali, a na koncu su svi ozbiljno slušali. I profesor mi je pohvalio govor. Ali sad dolazi najglavnije: Alfonzo se dočepao toga govora, pažljivo ga pročitao, pa kad je u srijedu profesor ispitivao povijest kulture i umjetnosti, javi se jedini Alfonzo i ponov skoro doslovno moj govor o samostancima. Profesor je bio pocrvenio. Na koncu upita Alfonza: »Odakle ti to znaš? — »Tako piše jedan protestantski povjesničar.« — U razredu grobna tišina. Samo se čuo profesorov glas: »Dobro, sjedi!«

»Alfonze, ti si junak, ja se ne bih na to odvažio.« Stisnuo sam mu desnicu, a njemu se samo zakrijesile oči. Nitko ne zna, zašto smo to učinili, ali mi znamo!

6. ožujka. Podijelili smo si službe, koje želimo vršiti kao vitezovi Srca Isusova. Ja sam prefekt kongregacije manjih, pa mi je osobita dužnost brinuti se za zbornike. Već sam četiri kandidata predobio za kongregaciju. — Alfonzo se brine za misije, predsjeda misijskoj sekciјi i dijeli misijske časopise. Prošle nedjelje je

priredio misijsku akademiju. Prisustvovali su roditelji mnogih zbornika i nekoliko profesora. Sakupili smo i prilično novaca, koje ćemo dati za krštenje dvoje pogančadi. Otac upravitelj je pohvalio Alfonza radi marljivosti, a on si je rekao: »To je dužnost viteza Srca Isusova.«

S. nastoji, da se drugovi, koji nisu zbornici, dobro ponašaju. Ako koji govori štogod zlo ili se ruga vjeri, on je odmah tamo i lijepo ga pouči, da to ne smije više govoriti. Ima već vrlo lijepih uspjeha, jer je veseo i poduzetan.

15. ožujka. Pitao sam jučer isповједника, da li se smijem češće pričešćivati nego dosada. »Pričešćuj se samo, što češće možeš; najbolje je, ako možeš, svaki dan«, rekao mi je. Sada često primati Isusa u svoje srce, jer me to vrlo veseli. Prije sam se bojao često pričešćivati, jer mi često dolaze ružne misli, a bilo me stid druge pitati.

21. ožujka. S. mi je jučer pripovijedao, da je u njihovu razredu jedan židov, koji se uvijek ruga sv. Crkvi. Jedamput mu je S. rekao: »Ja se ne ču više tebi rugati, što si židov, ali ni ti ne smiješ više grditi sv. Crkvu.« Mali židov mu se na to potužio, da ga svi mrze, što je židov. Na koncu se sprijateljili, premda S. zna, da će mu se svi drugovi rugati, što se druži sa židovom. Ali »služba!« On će mu pomoći, da ostane dobar, pa ako se i ne obrati, što bi za nas bilo velika radost, postat će barem dobar i plemenit čovjek.

31. ožujka. Razgovarao sam s o. upraviteljem o svojoj uskrsnoj isповijedi. Riješio mi je sve sumnje i rekao, da to nije ništa zlo, ako čovjeku dolaze zle misli i sumnje; samo se moraju odmah odbiti zle misli, a o sumnjama se porazgovoriti s duhovnim vodom.

Kako je ugodno i lijepo, kad čovjek junački pobija zlo. — Više me ne zabrinjuje moja budućnost. Isus će mi već pomoći, da mu ostanem uvijek vjeran vitez. Osobito ču se moliti sv. Alojziju, da sačuvam svetu čistoću.

Pripovijedao sam o. upravitelju o našem planu. Vrlo se čudio i, što je najglavnije, sve odobrio. Osobito, veli, moramo paziti, da budemo revni i čisti i da drugove očuvamo od grijeha. To ču odmah pokušati s Brankom. Jedan ga rodak zavodi na strampeticu, a to mi valja zapriječiti. Već imam nacrt: poći će s nama trojicom na praznike u S. i tako ču ga rastaviti s rodakom. Molit ču se, da mi nacrt uspije.

10. travnja. Sutra je Bijela nedjelja. H. će na prvu sv. Prcest. Kupio sam mu za svoj novac mali molitvenik i napisao unutra: »Ostani uvijek čist kao što si danas!« Sutra ču mu to darovati.

F. Weiser D. L.

Nastaviti će se.

ZLO ŠTIVO TRUJE.

Evo jednog istinitog i strašnog slučaja iz naših krajeva, koji dokazuje, kako zlo štivo zna na zlo navesti. Vozio se jedan čovjek na svojim kolima. Susreo i jednog putnika, koji ga zamoli, da ga uzme sa sobom na kola, jer da je vrlo umoran. Čovjek bio dobra srca, pa ga uzeo na svoja kola. Putnik je sjeo ostraga. Kad je vido, da nadaleko i široko nema nikoga, izvadi za to pripravljen konopac, baci ga vješto kočijašu oko vrata i zadavi ga, raspori ga, metnu mu u mrtvo tijelo kamen, baci ga u potok, a onda u bijeg s konjima i kolima.

Međutim zlotoru su ipak ušli u trag. Na sudu se zločinac vješto branio. Nastojao je da dokaže, kako nije htio počiniti grabežnog umorstva, već samo onesvijestiti kočijaša. Ali kad je vido, da je kočijaš proti njegove namjere mrtav, prorezao ga i bacio u potok, da tako zamete trag svome zlodjelu. — Tako je eto mislio da će dokazati, kako nije počinio grabežnog umorstva te ga sud ne će osuditi na smrt.

Suci su uistinu bili neodlučni radi pomanjkanja svjedoka. Među ovim sucima isticao se svojim pravničkim znanjem, svojim uzornim životom † Edo Gavez. Suci ga uvelike cijenili. To su pokazali i ovom zgodom, kad mu rekoše:

— Reci, Gavezu, ti prvi, što misliš, da li je zasluzio smrtnu kaznu. Ono što ti rekneš, potvrđit ćemo svi, jer znamo, da si uvijek bio pravedan.

Odlični se sudac malo zamisli, a onda reče:

— Zasluzio je smrt.

Svi se suci složiše s izjavom. Zločinac je morao na vješala. Pod vješalima je rekao glasno i jasno ovo:

— Osuda je posve pravedna. Jedno samo žalim, a to je, da prije smrti ne vidim svojih roditelja na vješalima. Jer da nijesam u njihovoju kući našao i čitao knjigu zloglasnog Renana, sigurno ne bih ovdje završio svoga života.«

Dobra opomena roditeljima i odgojiteljima, da paze, šta čitaju oni, koji su izručeni njihovoju brizi.

L. R.

DA SE UPROPASTI MLADEŽ...

Najsigurnija sredstva da se upropasti mlađež jesu: Loš primjer roditelja, zanemarivanje molitve kod kuće i u crkvi, bračna nevjera, svade između roditelja, prevelika strogost očeva, prevelika popustljivost majčina, govorkanja proti svećenicima, zlo štivo, slobodno druženje između mlađeži muške i ženske.

Kako je u vašoj obitelji gledе ovih stvari?

TECAJEVI DUHOVNIH VJEŽBA.

Za muške u Domu na Jordanovcu 110.

Kolovoz:

- 2.—6. za inteligente.
- 7.—11. za svećenike.
- 12.—16. za omladince.
- 21.—25. za svećenike.
- 28.—1. IX. za svećenike.

Rujan:

- 7.—11. za muževe sa sela.
- 18.—22. za svećenike.

Listopad:

- 9.—13. za svećenike.
- 23.—27. za gradane.
- 29.—2. XI. za akademičare.

Studen:

- 13.—17. za svećenike.
- 30.—4. XII. za akademičare.

Prosinac:

- 18.—22. za muževe iz trgovista i za obrtnike.

Koji žele prisustvovati kojemu tečaju, treba da se 7 dana unaprijed javi. Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana, a svršavaju u 7 s. ujutro zadnjeg dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 dinara.

Prijave prima i upute daje:

za muške:

*Uprava Doma duh. vježbi
Jordanovac 110. Zagreb.*

Za ženske u Domu na Vrhovcu 43.

Kolovoz:

- 3.—7. za činovnice.
- 12.—16. za djevojke.
- 18.—22. za učiteljice.
- 23.—29. za profesorice.

Rujan:

- 2.—6. za djevojke.
- 11.—15. za žene sa sela.

Listopad:

- 2.—6. za namještenice.
- 16.—20. za gospode.

Studen:

- 6.—10. za žene sa sela.
- 20.—24. za sveć. rodakinje i kućanice
- 30.—4. XII. za akademičarke.

Prosinac:

- 7.—11. za djevojke.
- 11.—16. za žene.

za ženske:

*Uprava Doma duh. vježbi
Vrhovac 43. Zagreb.*

ZLATNA KRUNA GOSPE OD ZDRAVLJA.

31. svibnja bila je svečano blagoslovljena i položena u svetištu Gospe od Zdravlja u Splitu na Dobromu prekrasna kruna od suhog zlata. Urešena je dragim kamenjem. Kruna je položena na divni srebeni okvir, koji su god. 1931. čudotornoj Gospi od Zdravlja poklonili vjernici iz svih krajeva naše domovine. Ova kruna i okvir jesu remek-djelo poznatog splitskog zlatara g. Miloša Botte.

C.

RADNIČKI STRUKOVNI SAVEZ U ZAGREBU.

Upozorju se kršćanski radnici i privatni namještenici, da u Zagrebu postoji i radi Radnički strukovni savez kao jedina kršćanska radnička sindikalna organizacija u našim krajevima. Ovaj Savez imade svoje organizacije i u drugim mjestima, napose u Splitu. Posebni zadatak ovoga Saveza jest, da kršćanskim radnicima dade svu onu pomoć, koju im daju radnički sindikati. Tako napose treba radnicima pravna zaštita i pravni savjeti. Mnogi radnici nisu dovoljno upućeni u prava, koja imaju na osnovu zakona o zaštiti radnika, zakona o osiguranju radnika. Pozivamo stoga kršćanske radnike i namje-

štenike, da stupe u vezu sa ovim Savezom, te da se u isti učlane. Tko želi potanje obavijesti, neka piše na naslov: Radnički strukovni savez, Zagreb, Kaptol 27. priz. Uredovno vrijeme jest od 6 do 7 i $\frac{1}{2}$ na večer.

VIJESTI

KRIZARSKO BRATSTVO: BRBINJ — DUGI OTOK. Poslije dugog okljevanja, zahvaljujući Provodnosti, osnovali smo i u našem mjestu Križarsko Bratstvo. Ima nas 24 člana, a nadamo se, da će se broj povećati, jer nas u mjestu rado susreću, osobito roditelji, koji gledaju u katoličkim društvima najbolje jamstvo za moralni uzgoj svoje djece.

Imamo svoje prostorije s pozornicom. Zasada smo se ogradiili samo na mušku mladež, ito na odrasle, ali u najskorije vrijeme, kad bude zgodno duh vodi, početi će se i sa ženskom mladeži, eda se tako složno i zajednički radi na duhovnoj obnovi. Dakako da nailazimo i na poteškoće, kojih ne će ni u buduće manjkat, ali uz pomoć Božju uzdamo se, da ćemo ih svladati.

Križar.

DOL NA HVARU. Naše Djev. društvo S. L. osnovano je u korizmi prošle godine. 26. 5. 1932. na Tijelovo svečano su primljene u društvo 43 članice, do kraja godine pristupilo je novih 19 članica. Društvo lijepo napreduje. Sva ke prve nedjelje u mjesecu imamo zajedničku sv. Pricaest i sastanak. Razdijeljene smo u četiri skupine, svakoj skupini stoji na čelu jedna revnileljica. Primamo i naknadnu sv. Pricaest svake nedjelje redom po skupinama. Svaka nastoji da obavi i pobožnost devet prvih petaka. U svima procesijama sudjelujemo s medaljicama oko vrata. Sakupljamo i novac za nabavu barjaka.

Ročić Lucija, glavarica.

LUN. Od siječnja do svibnja primile smo 1070 sv. Pricaesti. U ožujku su održane i kod nas sv. Misije.

Kocijan Rakela, revniteljica.

LUDBREG. Od prosinca do lipnja prikazale smo 784 naknadnih sv. Pricaesti. Zasada nas ima 130 članica, 8 ih se udalo. 16. ožujka imala je naša župa klečanje. Članice su cijeli dan dolazile na poklon Spasitelju. Nismo ni na predstavu zaboravile. 14. svibnja davale smo predstavu u spomen 1900 godišnjice smrти našega Spasitelja. Prikazivale smo 3 igrokaza: »Mali vrtec ograjen«, — »Isus oživi kćer Jairovu« i »Posljedni dani B. Dj. Marije«. Narod je bio oduševljen. Najviše truda uložila je naša dična učiteljica Viktorija Švigr, ali su i ostale gde učiteljice pripomagale. Članice dolaze svaki mjesec revno na sastanak. Zasluga je to većim djelom našega vlč. g. Ročića, koji nas neumorno poučava. Nakanile smo, da nabavimo zastavu, pod kojom ćemo započeti još revnije raditi za Boga i katoličku vjeru.

Stetica Jambrek, glavarica.

PRELLOG. Već je godinu dana, otkako je u Prelugu osnovano Djevojačko-društvo Srca Isusova. Odmah u početku primljene su 73 članice. Društvo je počelo marljivo raditi. Članice mnoge i više puta kroz mjesec pristupaju sv. Pricaesti. I pred javnost je stupilo društvo s predstavom »Mučenice Kristova, oprosti mi!« Taj svoj prvi nastup članice su izvele odlično.

Glavarica.

SAMOBOR. Nastojanjem našeg g. župnika preč. kanonika Jurja Kocijančića naše društvo Srca Isusova broji preko 400 članova i članica. Svaki prvi petak imamo pjevanu sv. Misu. Osnovani su odbori za pojedinu selu, koji vode brigu oko pouke mladeži u kršćanskom nauku.

M. Vraneković.

PRILOG

DAROVI U MJESECU SVIBNUJU 1933.

Sv. Mise: Anyox Bb. MK Dol. 1—Kenosha Wis. FO Dol. 1—Lacići MV
20 Osijek SR 20 Rakitovica JČ 20 Steelton Pa. TP Dol. 4—Travnik RT 20
Zagreb HS 20.

Svetište S. I.: Bos. Brod AZ 10 Lacići JG 20.

U čast S. I.: Bakar FT 10 Bihar AŠ 10 Brezovica MM 20 Čabar MA 10
Čakovec IK 20 Chicago Ill. AK 50 c. Gračani JG 10 Komletinci LP 10 New
Westminster MB Dol. 1—Razloge GP 20 Selca na Braču EŠ 50 Skrad AM 10
Sušak AK 10 Sv. Martin MD 10 Tešanj EK 25 Ugljan MC 20 Vodjinci MM 10
Zagreb BB 10 IG 50 JJ 100.

U čast S. I., Gospo Lurdskoj i sv. Obitelji: Omišalj KK 20 Oriovac MR
10. d.—

Za raš. Glasnika S. I.: Babina Greda AČ 20 Brod n/Savi 20 Črnci IM
100 Dalj AJ 10 East Pittsburgh Pa. NK Dol. 3—Hrtković MD 5 Kotor AF 5
Latići MK 10 Malinska MM 30 Metković IS 5 Miholaj RK 10 Orehovica VP
20 Osijek VF 5 Podturen RSH 20 Preko MM 100 Prelog MC 15 Remete JB 10
Sarajevo AM 20 Satnica ML 100 Senj KK 20 Sestrunj AP 10 Starigrad IK 20
Travnik RT 15 Valpovo MV 20 Vel. Gorica MH 20 Vodjinci EJ 5 Zagreb AM
10 AM 10 NL 20 NN 6 PJ 10.

Za krah sv. Antuna: Chicago Ill. AK 50 c Črnci IM 100 Kansas City
Kan. VŠ Dol. 1—Komletinci LP 10 Lačić MV 10 Rakitovica JČ 10 Soljani
MJ 50 Steelton Pa. TP Dol. 1—BG Dol. 1—.

Za svjeće u Svetištu S. I.: Phila, Po. FK Dol. 1—.

Za siromašnu djecu: East Pittsburgh Pa. NN. Dol. 2—.

Za svete Grobove Isusa i Marije u Jeruzalemu: Drenovci NN 50.

Za naše Misije u Bengaliji: Metković IS 5 Sarajevo HB 100 Senj KK 25
St. Louis Mo. FJ 50 c.

ZAHVALNICE

OZDRAVILA BEZ OPERACIJE.

Hrvatsko Primorje. Liječnik je izjavio, da ју radi rane i operacije morati mnogo trpjeti. U nevolji utekoh se Presvetom Srcu, da me ono pomogne po zagovoru nebeske Majke i drugih svetaca. Nekoliko sam devetnica obavila i hvala Presvetom Srcu, molba mi je uslišana: Ozdravila sam bez operacije.

K. K.

USLIŠANA.

Brač. Prije 4 godine utekoh se božanskom Srcu Isusovu, kojega od rane mladosti štujem. Često pa i ovaj put uvjerih se, da nitko ne traži uzalud kod njega pomoći.

E. Š.

USPJEH NA ISPITU.

Podravina. Nađoh se u teškim prilikama pa sam bio u velikoj brizi, da li ју uspijeti na ispit. Često sam radi pomisli na njega zapao u turobnost i

bio kao slomljen. Medutim tijerao sam malodušje mišju na dobrotu i moć svoje nebeske Majke-Kraljice svibnja. Njoj sam se osobito utjecao s molbom, da me preporuči Presvetom Srcu. Ispit sam sretno položio, i obećajem, da će sveake godine po mogućnosti u mjesecu svibnju otkupiti jednog crnca. M. M.

OZDRAVILA.

Slavonija. U teškoj bolesti obratih se devetnicom na Presveto Srce. Još prije svršetka moje devetnice bolest je naglo krenula na bolje. Sada mogu opet da obavljam sve svoje poslove. Hvala i slava Presvetom Srcu, koje me je i ovaj put uslišalo. D. V.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Amerika MJ Uslišana. — *Bakar TF Milosti od Presvetog Srca.* — *Brežovica MM Pomoć u teškoćama.* — *GDI Sretan brak.* — *Brod n/S. SB Ozdravila majka.* — *Bos. Brod AZ Sin dobio mjesto.* — *Cehovec IK Milost.* — *Dalj AJ Uslišana molitva za zdravlje očevo.* — *Drenovci NN Mnoge milosti.* — *Dugopolje RL Sin sretno ispit položio.* — *Gregurovec RK Sretno se riješila suda.* — *Ivanjgrad LM Milosti.* — *Komletinei LP Milosti.* — *Kraljevica IR Očuvani od požara, druge milosti.* — *Lacići JG Zdravlje.* — *Lertranj PA Milosti.* — *Miholjac RK Pomoć u bolesti majke i djeteta, druge milosti.* — *Moslovina RŠ Brat ozdravio.* — *PJ Razne milosti.* — *Omišalj KK Velika milost.* — *Orehovica VP Mnoge milosti.* — *Ostijek BF Uslišao sv. Josip.* — *Podravina IK Ozdravljenje.* — *Podturen SR Mnoge milosti, osobito što je kćerka primljena u samostan.* — *Rakitovica JČ Milosti.* — *Razloge GP Uslišana molba.* — *Sarajevo AM Milosti.* — *Selca EŠ Uslišalo ju Presv. Srce.* — *Senj KK Ozdravila bez operacije.* — *Sušak AK Ozdravljenje.* — *Sv. Martin MD Milosti.* — *Tesani EA Ozdravio sin.* — *Ugljen MC Uslišane molbe.* — *Vel. Gorica MH Ozdravljenje.* — *Vinkovci OM Ozdravio jedan bolesnik.* — *Vodinci MM Milost za mir.* — *EJ Osobite milosti.* — *Zagreb DP Napredak u naukama.* — *ND Velika milost nakon devetnice.* — *IG Ozdravila sa suprugom.* — *AB Dobila parnicu.* — *ŠM Ozdravila od teške bolesti.* — *AM Pomoć pri namještenju.* — *AB Zdravlje.* —

Novo!

Novo!

TRAVNIČKI ZLATNI JUBILEJ. Uspomene i sjećanja na lijepo dane proslave 50-godišnjice Nadbiskupske Gimnazije i Sjemeništa u Travniku od 6.—10. listopada 1932. — *U redio: Josip Predragović D. I.* Iz dala: *Akademija Regina Apostolorum.* Tekst na 84 stranice velikog otklava sa 23 slike. *Sadržaj:* Kuća kruha, Inicijatori jubilejske proslave, Proglas Odbora za proslavu — Prijateljima, Proglas Odbora za proslavu — Braći sugrađanima, Svestrani rad OO. Isusovaca, Dopust za svećenike vrhbos. Nadbiskupije, Uoči proslave, Svećani doček Nadbiskupa Šarića, Uvodna propovijed i svećani blagoslov, Pontifikalna sv. Misa biskupa Mišića i propovijed kanonika Nedića, itd. itd. Cijena je knjizi 15 d. s poštarnicom. Knjigu razasili: *Uprava »Glasnika Srca Isusova« Zagreb I. 147.*

Urednik: Filip Mašić D. I.

«*Glasnik Srca Isusova*» izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice. Izdavač i vlasnik: Nadarbina nadbiskupske menze u Zagrebu. A. Altrević D. I. Tiskara «*Glasnika Srca Isusova*» — K. Grimm D. I.

God. 42.

Rujan 1933.

Broj 9.

PROCVAT CRKVENIH NAUKA.

Mjesečna naknada u rujnu blagoslovena od svetog Oca.

Mnogo se toga predbacilo i predbacuje se sretoj Crkvi Isusovoj, što nema ni truna istine u sebi. Među ove prigovore spada i tvrdnja, prema kojoj bi katolička Crkva bila neprijateljica znanosti. To može ustvrditi samo neznanica ili lažac. Crkva katolička uvijek se isticala kao prijateljica svake vrste znanosti, jer svaka prava znanost vodi Bogu — vječnoj Mudrosti.

Crkva je majka pučkih škola, prvih početaka izobrazbe. I danas misijonar u poganskim krajevima gradi odmah uz crkvu i školu. A više škole, sveučilišta? Protestant Menzel piše: »Sveučilišta su osnovali Pape.« Drugi protestantski pisac — Herder — kaže: »Bez Papa bi Evropa bila mongolska pustara.« — Pa tko nam je sačuvao blago znanosti starih Grka i Rimljana? I na to odgovara nam opet protestanat Ivan von Müller: »Bez Papa i svećenika mi bismo danas bili bez znanosti iz starine kao što su bez nje Turci.« I još ima ljudi, koji vele, da je Crkva neprijateljica znanosti!...

Dosada su ljudi mnogo toga učinili na polju znanosti i umjetnosti. Među učenjacima, među umjetnicima ima pripadnika raznih vjera. A ima li među tim velikim ljudima i djece rimokatoličke Crkve? I još koliko! — Izumitelj tiska, početnik dakle štampe, jedne od najvećih sila u današnjem svijetu jest Gutenberg — vjeran sin rimokatoličke Crkve. Ameriku je otkrio Kolumbo — dobar katolik. Najveći poznavaoци jezika jesu Mai i Mezzofanti

— obojica kardinali rimokatoličke Crkve. Najčuveniji astronomi, što ih svijet poznaje, svakako su Kopernik i Secchi — prvi kanonik, drugi isusovac. Kompas je iznašao katolik Flavije Gioja. Električna struja i njezini zakoni povezana je s imenima glasovitih učenjaka: Galvania, Volte i Ampera, trojice dobrih katolika. Poznato je, kako je Amper svojom krunicom obratio svoga učenika, velikog Ozanama. U Voltinoj oporuci čitamo i ovo: »Ja sam uvijek smatrao katoličku vjeru kao jedino pravu i nepogrešivu. I ja se zahvaljujem dobrom Bogu, što mi je ulio u srce ovu vjeru. Moja je čvrsta odluka bila i jest, da u njoj hoću živjeti i umrijeti.«

»Nebesa kazuju slavu Božju, djela ruku njegovih glasi svod nebeski.« Ps. 18. 1. Cijela priroda, svi stvorovi od najvišega pa do najnižega govore nam o veličini i dobroti Božjoj, kliču u slavu neizmijernoga Veličanstva, pjevaju mu na svoj način vječni Svet, Svet, Svet.

Još jasnije odsjeva veličina, dobrota i ljubav Božja iz Qbjave. Objava je riječ samoga Boga o Богу. Riječ mnogo uzvišenija, mnogo jasnija, mnogo lješja i utješnja nego što je riječ stvorova Božjih. Ako tko proučava umjetnine jednoga Rafaela, Fra Andelika, Rubensa ili kojega drugoga umjetnika, moći će iz ovih djela upoznati njihovu nadarenost, njihove nazore o Богу i svjetu, njihovu vjeru, njihovo srce i njihovu dušu. Umjetnička su djela ogledalo svojih majstora. Ali bismo ove umjetnike još bolje upoznali, kad bismo mogli s njima osobno govoriti, kad bismo zajedno s njima živjeli, s njima se dopisivali. — I Бога upoznajemo po stvorovima, ali ta je spoznaja nesavršena. Stvorenja su premašena ogledala za uzvišenost neizmijernog Veličanstva. Osim toga naš je um radi grijeha oslabio pa lako skrene na puteve zablude.

»Ovo je život vječni,« veli Spasitelj, »da upoznaju tebe, jednoga pravog Бога i koga si poslao Isusa Krista.« Iv. 17. 3. Do ove uzvišene spoznaje dovode nas u prvom redu svete znanosti crkvene — katolička filozofija i teologija. Po njima istom čovjek upoznaje pravo Božju i svoju veličinu. I eto sveti Otac Papa želi, da se ovaj mjesec molimo za bujan procvat crkvenih znanosti. Da si ove znanosti usvoje u prvom redu oni, koji su pozvani, da mjesto Isusa navještaju riječ svetog evandelja. Ali ćemo se moliti, da one nađu što više ljubitelja i izvan svećeničkih krugova. Molit ćemo se, da osobito naša mladež ne ide za krivim učiteljima.

F. M.

DR. IVAN JOSIP TOMAŽIĆ, novi biskup mariborski.

SJEMENIŠTA U MISIJAMA.

Misijska nakana u rujnu blažoslovena od sv. Oca.

Sjemeništa su zavodi, u kojima se odgajaju mladići, koji se žele prema pozivu božanskom posvetiti svetom staležu svećeničkom.

Nimalo ne sumnjam, da se mnogi od štovanih čitatelja ovoga Glasnika mole za raširenje kraljevstva Isusova na zemlji. Ta im

je stvar kao i njihovom božanskom. Vodi i Učitelju najviše na srcu. Kad mole Očenaš i izgovaraju one lijepe riječi Spasiteljeve: »D o d i k r a l j e v s t v o t v o j e !« oni malo popostanu, da bolje naglase ove svete riječi, da u njima obilnije izliju čuvstva soga velikog srca, čuvstva ljubavi i samilosti spram onih, koji još ne poznaju Isusa, da bi ga što prije i u što većem broju upoznali.

Ali treba li i spomenuti, da se prijatelji kraljevstva Božjega moraju u prvom redu moliti, da Bog pošalje što veći broj poslenika u žetvu svoju, da se što više duša odazove pozivu Božjem u svećenički stalež? »Molite Gospodara žetve, da pošalje poslenika u žetvu svoju,« naložio je Isus svojim učenicima, a preko njih nalaže i drugim svojim prijateljima.

Molimo se za što veći broj svećeničkih zvanja osobito među Kinezima, Japancima, Indijcima, Afričanima. Već je podignuto dosta sjemeništa, ali broj je još neznatan, ako se uzmu u obzir velike potrebe. Molimo Gospodina, da se sjemeništa umnože i da se što više napune poletnim dušama mlađenackim. Uz molitvu ne žalimo ni dara prema svojim prilikama.

JUBILEJ SMRTI ISUSOVE.

Ovu je godinu sveti Otac Papa Pijo XI. progglasio jubilejskom godinom muke i smrti Isusove. Počela je 2. travnja ove godine, a svršava se 2. travnja slijedeće godine. 1900 je godina prošlo, kako se zbilo najveće djelo za čovječanstvo — njegov otkup od grijeha i vječne smrti. I sv. Otac progglasio je pomenuti jubilej, te i time potakne današnji naraštaj, da se kroz ovu godinu pomenujući se soga otkupa, svoje svrhe, što više otrgne od zemaljskih misli i briga i svoje oči svrati na nebeska dobra. Tu misao prelijepo ističe molitva treće nedjelje po Duhovima ovim rijećima: »Zaštitniče onima, koji se u Te uzdaju, bez kojega nije ništa krepko, ništa sveto, umnoži nad nama milosrde svoje, da pod tvojom upravom i pod tvojim vodenjem tako prođemo kroz dobra vremenita, te ne izgubimo vječnih.«

Sveto nas Pismo opominje, da ne zaboravimo muka svojih majaka (Crkvenica 7, 29), jer treba da se spominjemo koje i kolike su pogibli podnijele majke naše s nas (Tob. 4, 4).

A mi imamo od Isusa više nego od svojih majaka. Zemaljske nas majke rodiše za zemaljski život, život jadan i bijedan, podložen tolikim nevoljama. I njihove muke, što su ih podnosile zbog nas, bile one ne znam kako velike, ne mogu se nikako isporediti s mukama Sina Božjega, kojima nam je zasluzio vječni, Božanski život. Pa ako nas sâm Bog opominje, da se sjećamo patnja svojih majaka, koliko se više imamo opominjati muke i smrti Isusove.

Kako se Isus gorko tuži na one, koji zaboravljaju njegovu muku: »Sramota satre srce moje, iznemogoh; čekam, hoće li se

kome sažaliti, ali nema nikoga; hoće li me tko potješiti, ali ne malazim« (Ps. 68, 21).

Slaviti nekoga znači poznavati ga i cijeniti. Slaviti 1900 godišnjicu muke i smrti Isusove reći će tu muku i smrt poznavati i cijeniti — jednom riječi proživljavati je. To je osobita potreba uprav za današnjeg čovjeka, koji se toliko protivi trpljenju, a trči za uživanjem. A ne budemo li s Kristom trpjeli, ne ćemo s njime ni kraljevati.

Samo ću natuknuti neke načine proslave muke i smrti Isusove, a jedan ću osobito istaći.

Slavit ćemo jubilej 1900-godišnjice muke i smrti Isusove, budemo li o tome čitali, slušali govore i propovijedi, razmatrali i razgovarali, molili žalosnu krunicu, vršili križni put. Ali nesamo to, nego i sami podnosili strpljivo barem one nevolje, koje nas u životu snadu i vršili rado one pokore, koje od nas sv. Crkva zahtjeva, kao što su na pr. nemrs i post. Dakako revna će duša uvijek kroz svoj život, naročito pak ove godine, i svojevoljno na se uzimati različite pokore i križeve, da bude što sličnija svome Spasitelju.

Takova će duša vapiti s pobožnim pjesnikom:

„Rane drage, majko sveta,
Spasa za me razapeta
Tisni posred srca mog.

Neka dodu i na mene
Patnje za me podnesene
Sinka tvoga ranjenog.

Daj mi s tobom suze ljevat,
Raspotoga sažaljevat,
Dok mi teče žica čas.

U tvom društvu uz križ stati,
S tobom jåde jadovati,
Od te želje gorim vasi!“

Ali svi ti spomenuti načini nijesu ipak ništa drugo nego samo u duši pobožne misli, težnje, čuvstva; dakle samo nešto u nama, subjektivno. Sve su to vrijedna i zaslужna spominjanja nečega, što se davno, davno dogodilo, pred 1900 godinom. Drugačije je to bilo kod blažene Djvice Marije, kad je »Stala Mati bola sveta — Pokraj Sina razapeta«, pa je »Dušom njenom rastuženom — Razboljenom, skamenjenom — Prolazio mača brid.« Tad se u duši njezinoj odrazivala muka i smrt njezin Sina, što se zbivalo izvan nje. Ona je na svoje oči gledala, kako njezin Sin na križu muku muči i umire. I zato ona »Bol bolova sve to ljući — Blaga Majka gledajući — Muke slavnog Čeda svog. — Gleda svoje milo zlato — Ni od Oca ne gledato — Kako svoj ispusti duh.«

Bijahu to strahoviti časovi. Ali i divni i srečni. Bogu se prikazala žrtva Boga dostojava. Nebo se otvorilo. Bog je zagrlio čovječanstvo. S križa je zasjalo Vječno Sunce obasjavajući duše ljudske, iz boka je Isusova potekla rijeka milosti, koja vodi u vječni život. A zar je to Sunce pomrčalo? Zar je vrelo presahlo? Ne! To Sunce i danas sjaje. To vrelo i danas ključa. Na Golgoti se i danas zbiya Božanska drama, samo na drugi način. Kad ljudi danas glume drame, oni ne oživljavaju ono, što predstavljaju, a što se recimo, nekoć dogodilo. Gluma nije život, gluma je samo prikazivanje života.

Naša je Golgota sv. Misa. U svetoj Misi ne predstavlja samo svećenik Isusa, nego sam Isus dolazi na oltar i obnavlja svoju krvnu žrtvu na križu, dakako na nekrvni način, ali pravi. Kod sv. Mise pod prilikama kruha i vina nalaze se tijelo i krv Isusova: ono tijelo, koje je bilo bičovano, na križ razapeto; ona krv, koja je tekla s njegova presvetoga tijela. Istina, sad se u Misi pod prilikama kruha i vina nalazi proslavljeni Isus, ali isti onaj Isus, koji je trpio i umr'io na križu. Sv. je Misa prava, zbiljska, istinita obnova Isusove muke i smrti na križu. I mi ne možemo bolje slaviti muku i smrt Isusovu nego upravo svetom Misom. A to je i želja i zapovijed Isusova. Pošto Isus na posljednjoj večeri pretvorio kruh u svoje tijelo, reče svojim apostolima: »To činite na moju uspomenu« (Lk. 22, 19). A apostol Pavao pišući Korinćanima o Isusovoj ustanovi presvete Euharistije ovako izvješće: »Jer ja primih od Gospodina, što vam i predahod, da Gospodin Isus onu noć, u koju bijaše predan, uze kruh i zahvalivši prelomi i reče: Ovo je tijelo moje, koje se za vas lomi: ovo činite na moj spomen. Tako i kalež, pošto je večerao, govoreći: Ovaj je kalež Novi Zavjet u mojoj krvi; to činite, kad god budete pili, meni na spomen« (I. 11, 23—25). Iznesavši sv. Pavao Isusovu ustanovu, ovako nastavlja: »Jer kad god budete jeli kruh ovaj i pili kalež ovaj, smrt Gospodnju navještate, dok ne dođe. Dakle, kojigod bude nedostojno jeo kruh ovaj ili pio kalež Gospodnji, bit će kriv tijelu i krvi Gospodnjoj. Zato neka čovjek ispituje sam sebe, pa tada od kruha ovoga neka jede i od kaleža neka piye. Jer tko nedostojno jede i piye, sud sebi jede i piye, ne razlikujući tijela Gospodnjega« (11, 26—29).

Sveta Crkva znajući, da je sv. Misa živa uspomena krvne Isusove žrtve na križu, ovako moli poslije pretvorbe: »Zato sjecajući se, Gospode, mi služe tvoje, ali i tvoj sveti narod, blažene muke istoga Krista, tvojega Sina, našega Gospoda, kao što i njegova uskrsnuća od mrtvih i slavnoga uzašašća njegova, prinosimo preslavnom tvojemu Veličanstvu od tvojih darova i poklona žrtvu čistu, žrtvu svetu, žrtvu neoskvrnjenu, sveti hleb vječnoga života i čašu vječnoga spaša.«

Na Golgoti pribivale su krvnoj žrtvi Isusovoj preblažena Djevica Marija, sv. Ivan evangelist i još neke druge pobožne duše. Što je koja od tih duša dublje uronila u muku i smrt Isu-

sovnu, što je tješnje sebe i svu svoju patnju sjedinjivala s Isusom na križu, to je više sudjelovala s Isusovom mukom i smrću, to je crpila od Isusove muke za sebe i za druge obilniji blagoslov.

Bez sumnje Majka je Božja bila s Isusom najtješnje sjednjena i zato s njime najtješnje sudjelovala u njegovoj muci i smrti i otkupu čovječanstva.

Kod te krvne Mise na Golgoti bili su svetogrdno nazočni Isusovi neprijatelji. I onima, koji se nijesu obratili, samo je škodilo to pribivanje. A sva je prilika, da je na Golgoti bilo i takovih, koji su nehajno i s nerazumjevanjem promatrali muke i smrt Sina Božjega. Ti su imali slabu ili nikakovu korist od svoje nazočnosti kod te krvne žrtve, prema tome, da li su išta ili ništa sudjelovali s onim, što su promatrali.

Sveta je Misa, kako rekoh, stvarna, zbiljska, živa i ako tako živjena nekrvna obnova krvne Isusove žrtve na križu. Po svetoj se Misu i dijele plodovi stečeni žrtvom na križu. Pa što sam rekao mojo prije o različitoj nazočnosti kod žrtve na križu, to vrijedi i za nazočnost kod sv. Mise.

Da proslavimo što bolje 1900 godišnjicu Isusove muke i smrti nastojmo se naučiti što bolje sudjelovati kod sv. Mise. Nalagajuem naučimo se, jer smo to nažalost gotovo svi mi u našim krajevima tko više tko manje i zaboravili bilo svojom krvnjom bilo baštinom nekoliko prošlih vijekova. Pa smo tako daleko došli, da se sveta Misa smatra svetim poslom samo svećenikâ, koji se svjetovnjakâ, pače i redovnikâ i redovnica, nikako i ne tiče. Jedino ih se toliko tiče, što moraju po zapovijedi crkvenoj »slušati« sv. Misu u nedjelje i blagdane, i što im se daje prigoda da mogu svoje privatne i posebne pobožnosti ovršiti. Pa se dogada, da svećenik služi Misu, žrtvu prinosi, kor pjeva nešto sasvim drugo nego što se kod oltara događa, a svaki vjernik moli prema svojoj miloj volji. Ali to ne znači moliti Misu, sudjelovati u svetoj žrtvi. A sv. je Misa najuzvišeniji čin — sastanak, susretaj Boga s čovjekom.

Sveta Crkva hoće da mi zajedno sa svećenikom žrtvu primosimo, razumije se, onako i onoliko, kako i koliko ima svaki kršćanin sudjelovati. Glavni dio vrši za to od Crkve posvećeni službenik, naime svećenik, naročito svetu pretvorbu; a drugi vjernici sudjeluju u nekim molitvama, zatim slušajući riječ Božju, naročito pak blagujući novozavjetnu gozbenu žrtvu, tijelo i krv Gospoda Isusa Krista.

Sve što rekoh, neka je pobuda, da se ozbiljno prihvativimo svetog posla — učeći sudjelovati u najuzvišenijem poslu, svetoj Misi. To će biti prava proslava ovogodišnjeg jubileja i najbolji plod — naš jubilej muke i smrti Isusove ovdje i u vječnosti.

Bogoljub Stričić D. I.

S VRHOVCA.

Daleko od gradske buke, usred zelenila i cvijeća u prijaznom i lijepom domu čč. ss. sv. Križa na Vrhovcu obavile smo duhovne vježbe od 11.—16. Vlč. o. Josip Predragović D. I. duhovni i blagi naš voda predocio nam je svrhu života i rada zemaljskoga, veličinu smrti pravednika i plaće nebeske. Kao dobar i brižan pastir poveo nas je preko zelenih i cvjetnih polja duhovnog života, da nam pokaže staze i putove, što nas vode do sretne vječnosti. Doista i ovaj smo put sprovele na dragom našem Vrhovcu tri dana mira nesmetana i raja zemaljskoga.

Naš duhovni i blagi voda mnogo nas je poučavao, mnogo tješio. Dubokim i jasnim razmatranjima osokolio nas je i ohrabrio za daljni pravedni, pošteni i poletni rad u cijelom našem životu i djelovanju. I opet su izlijecene rane duše i klonulosti je nestalo. Poslije teških dana borbe i rada duševna je hrana u mirnom domu na lijepom Vrhovcu rosom Božjeg blagoslova orosila umorne i klonule nam duše. Brižne i dobre časne sestre brinule se majčinom ljubavi da nas podvore, kako to samo one hoće i znadu

Učiteljica.

Zagreb - Vrhovac: Učiteljice na duhovnim vježbama.

Hrastelnica kraj Siska: Materinsko društvo S. I.

Brastelnica kraj Siska: Djev. društvo S. I.

Mače: Križari.

Pregrada: Djevojačko društvo S. I.

Legrاد: Jedna skupina Djev. društva S. I.

OBEĆANJA PRESVETOGA SRCA ISUSOVA.

IX. »Blagoslovit će kuće, u kojima bude izložena i čašćena slika moga Srca.«

Nije ništa neobično bilo u prva kršćanska vremena, da se na istoku svijet, zaveden krivim učiteljima, dizao protiv prave nauke Isusove. Zato se i sastaju osam prvih crkvenih sabora svi po redu na istoku, da brane Božju istinu protiv krivovjerja.

Razumljivo je, da su krivovjeri šireći zablude poticali svijet na nemire i bune protiv Crkve, da su se izvodila svakojaka nasilja protiv službenika Božjih, da su se pogrdjivale svetinje. No teško da je kad nastala oluja kao upravo nekako pred 1200 godina, kad je u Carigradu zavladao car Leon III. Taj je mrzio svete slike i kipove i svim se silama dao na to, da učini kraj štovanju, što ga je kršćanski svijet iskazivao tim svetinjama. Ne mogući predobiti lukavošću carigradskoga patrijarku sv. Nicefora za svoje bludnje stao je napadati njega i sve vjerne katolike a ništiti prilike Isusu i svetaca. Nicefor bi prognan, za patrijarku postavljen neki nevljali čovjek. Svećenici, koji ne htjedoše da odobre careva ludovanja, biše bacani u tamnlice, mučeni, ubijani. Slike po crkvenim razdovima ili bi premazali vapnom, često pače i najgadnjim blatom, druge bi bjesno rušili, cijepali, spaljivali.

Iza Leona našlo se i drugih grčkih careva, koji su ustajali protiv svetih slika. Ni kasniji krivovjeri na zapadu, kao albigensi, valdenzi, husiti pa protestanti različnih dlaka, nisu manje od ovih mahnitali u tom opakom poslu. Protiv tih neprijatelja istine istakla je Crkva svoju nauku.

Štovanje svetih slika uopće. Opći crkveni sabor u Niceji — VII. opći a II. nicejski 787. — proglašio je katoličku istinu, da je pravo i spasonosno štovati prilike Isusa i svetih. Tim je samo potvrdio, što se već od početka činilo u Crkvi. Svjedoče nam to osobito katakombe, t. j. podzemne grobnice prvih kršćana u Rimu. U njima se nalaze često slike Isusa, B. Djevice i svetih, što su ih u ona drevna vremena iscrtale po zidovima više manje vješte ruke. Što se dalje širilo kršćanstvo, to su se češće javljali križevi pa sveti kipovi i slike nesamo po crkvama, već i po trgovima i uz putove, kao što nam bilježe stari crkveni pisci.

Pa zašto su ustali grčki carevi u 8. vijeku protiv štovanja svetih slika? Sami su se pozivali na stari zavjet, u kojem je Bog naredio: »Ne pravite idola, ne podižite rezanih likova ni posvećenih stupova niti stavljajte u svojoj zemlji islikanih kamenova, da im se klanjate, jer ja sam Gospodin Bog vaš.« (III. Mojs. 26, 1).

A jesu li se ti neprijatelji svetih prilika mogli pozivati na tu zabranu staroga zavjeta? Ne. Tu je zabranjivao Bog Izraelcima, koji su izašli iz Egipta, zemlje krivih bogova i idola, da ne prave

slike, kipova, spomenika lažnim božanstvima u časti da im se ne klanjaju. A da nije odabranomu narodu bilo zbranjeno praviti uopće svakog lika, vidimo odatle, što je Mojsij po volji Božjoj načinio dva keruba na poklopcu kovčega zavjetnog, a isto tako i mјedenu zmiju u pustinji, na koju su imali pogledati oni, koje bi ujela otrovnica, pa bi se tim pogledom oslobadali od smrti.

Ako je ipak stari zavjet dosta sprečavao pravljenje prilika, bilo je to nesamo stoga, što su Židovi jako naginjavali na klanjanje idolima, kao što svjedoče premnoga mjesta Sv. Pisma, već i stoga, što još nije bio Sin Božji postao čovjekom, pa tko da se usudi prikazivati Božanstvo u ljudskoj prilici?

Kršćanstvo ne uči, da se smijemo klanjati svećima, a još manje, da bismo se mogli klanjati svetim prilikama. Klanjanje ide samo Gospodina Boga. Ali je stalna istina naše vjere, da nam treba štovati, častiti svete likove; to nam je štovanje od velike koristi za dušu. To je čašćenje sasvim prema našoj ljudskoj prirodi, jer kad častimo sliku svoga oca, majke, braće, prijatelja, kako ne bismo častili prilika Isusa, B. Djevice, svetih? A koliko svete slike koriste dušama, to ćemo najbolje znati u nebu, kad vidimo, kolike je duše pogled na njih očuvao od grijeha, obratio od zla života i potaknuo na krepost i svetost. U kršćanstvu nije pogibli kao kod Židova, da se ovo štovanje izrodi, jer su o njemu svjetлом vjere poučena i mala djeca.

Među svetim prilikama pripada naravski prvo mjesto onima, koje prikazuju božanskoga Spasitelja, napose onakvoj, kakvu nam On sam preporučuje.

Štovanje slike Srca Isusova. To je štovanje zatražio sam božanski Spasitelj, kad se u drugom velikom ukazanju javio sv. Margareti. Svetica piše: »Božansko mi se Srce pokazalo kao na prijestolju od ognja i plamena bacajući zrake na sve strane, a bilo je sjajnije od sunca, prozirnije od kristala. Rana, što ju je dobilo na križu, jasno se vidjela. Oko njega se uvijala trnova kruna, povrh njega je bio križ.« Zatim joj govori Gospodin o svojoj ljubavi prema ljudima, radi koje je sve prepatio za njih i radi koje im evo hoće da objavi svoje Srce, da ih tim spasi od propasti, u koju hrle. Potom veli:

»Još me je uvjeravao, kako će mu biti osobito milo, da ga časte u liku toga tjelesnoga Srca, kojega sliku treba javno izložiti, da se ganu besčutna srca ljudska... Gdjegod bude ta slika izložena i čašćena, tamo će privući sve vrste blagoslavâ.«

I slika se Božanskoga Srca sa zrakama, trnjem i križem počela dobrza širiti budeći ljubav dobroih i mržnju opakih. Zli duh je upravo pomahniteo protiv ovoga svetog znaka: teško da su ikad prije toliki glasi i tako ružno grdili svete likove, koliko su sad pogrdavila lik onoga Srca, što se od beskrajne ljubavi prema ljudima uništilo do kraja. Gospodin je dopustio, da viču iz svih sila,

jer se tako još dalje čulo za onu pobožnost, pa je tim sotona i ovaj put protiv svoje namjere radio za Boga.

Da slika ovoga Srca ne ugada opakima, to se samo po sebi razumije: ona je nešto odveć užvišeno, a da bi je shvatili ljudi, koji ne vjeruju ili čak mrze Krista, ili ako i vjeruju, ipak su griešnim životom daleko od Boga. Teže je shvatiti, da se nađe i kršćana, koji ne čine teških grijeha, a imaju manje shvaćanja i za pobožnost Bož. Srca i njezine slike. No takvi su redovno ili mlaiki, ili imaju od prirode malo poleta, ili su umno ograničeni, ili im prasina ovoga svijeta zamračuje katolički pogled, što se nerijetko događa obrazovanijima.

I s umjetničke se strane čulo prigovora ovoj slici. Neukusno je, rekoše, to prikazivanje tjelesnoga srca. Tim bi se umjetnicima moglo reći: Bog vam je dao tjelesne oči da njima gledate tjelesni predmet ove pobožnosti, ali vam je dao i duh, da njim gledate duhovni predmet, a to je ono glavno u njoj: sama bezmjerna ljubav Srca Kristova. Ako ovoga potonjeg ne gledate, ako sami ne shvaćate pobožnosti Srca Isusova i ako je nemate u svom srcu, onda se služite svojim kistom ili dlijetom za drugi kakav posao, a ne prikazujete njima ovoga Srca: vaš rad ne će valjati. Samo će pobožan umjetnik stvoriti pobožnu sliku ili kip. A da Srce Isusovo može pravi, pobožni umjetnik doista lijepo prikazati, jamči nam sam Onaj, koji traži takve slike i koji ima bez sumnje više umjetničkog ukusa od svih umjetnika.

Neki su htjeli, da se na likovima Srca Isusova ne slika srce, ali Crkva nije to odobrila. Još naime 2. I. 1799. podijelio je Pijo VI. oprost od 7 godina i 7 četrdesetnica svakomu, koliko god puta po-hodi sliku Bož. Srca izloženu u kojoj crkvi, kapeli ili na kojem god oltaru, i pri tom se moli na nakanu Papinu. Kad su dakle pitali sv. Zbor Oproštā, može li se taj oprost dobiti pred slikom bož. Spasitelja, na kojoj nije naslikano izvana srce, odgovoreno je 12. I. 1878.: »Ne može.«

Pobožni čitatelu, jesi li ti udovoljio toj želji Isusovoj? Imaš li u svojoj kući sliku Presv. Srca? Gdje ti je? Možda sakrivena u kakvom kutu? Ne, njoj pripada mjesto u najljepšoj sobi. Čaštiš li je? Možda uza nju imаш i ne baš odveć pristojnih slika u svojoj kući? Ili listova, novina, romana, što su posve protivni onoj vatri, kojom gori Srce Isusovo? Kad bi tako bilo, to doista ne bi značilo, da častiš tu svetinju, niti bi ona privlačila blagoslov Božji nad twoju kuću.

Imaj dakle vazda pred očima ovu sliku, ovu najdivniju propovjedaonicu, s koje ti Božansko Srce svojom ranom, križem, trnjem i plamenim zrakama drži najrječitiju propovijed o svojoj bezmjernej ljubavi. Nek bude ta slika u tvom molitveniku, nosi je na medaljici u njedrima, kao značku povrh odjeće na prsim ili na lančiću svoga sata. A nada sve izloži je na časnu mjestu u kući, ukloni iz kuće sve, što se ne bi slagalo s njom, posveti pred njom svoju obitelj Bož. Srcu, obnavljaj često tu posvetu, moli pred njom

skupa sa svojima jutarnju i večernju molitvu, i budi stalan, da ćeš postići obećanje Gospodnje, da će se izobilje Njegova blagoslova izliti na tvoj dom.

M. Pavelić D. L.

Kalendar Srca Isusova i Marijina za godinu 1934.

Već se počeo razrašljati. Molimo prijatelje, da se što više zauzmu i ove godine za naš Kalendar, kao što su se zauzimali za nj i prijašnjih godina. Ne smijemo mirovati, dok ne zade u svaku našu obitelj. Nitи najmanje ne sumnjam, da će on svuda donijeti sa sobom i blagoslov najboljih, nama najdražih Srdaca. Naš Kalendar od svoga početka nije za drugim niti isao. — CIJENA D. 10.—. Tko naruči 10 komada, dobiva jedanaest na dar.

Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. 147.

† PAVAO PAVEŠIĆ.

* Pavao Pavešić.

„Pravednik živi od vjere.“ Te mi riječi Mudrosti dodoše na pamet, kad sam uzeo pero, da napišem nekoliko riječi u spomen uzornog katolika i rođoljuba Pavla Pavešića. I doista se to može reći za njega. Od najranije mladosti pa sve do svoje upravo svetačke smrti dne 26. VI. 1933. živio je pun vjere u Boga i pouzdanja. Kada se je koncem prošlog stoljeća počela graditi crkva presv. Srca Isusova u Škrijevu, on se je svojski zauzeo s ostatima za tu stvar. Sve svoje slobodno vrijeme upotrebljavao je za učenje orguljanja i pjevanja na Rijeci kod otaca kapucina. Domala nastupi u svojoj župnoj crkvi i

i sve do svoje smrti vrši neumorno tu orguljašku službu.

Ali to nije sve. Od prirode darovit, poduzetan i ponizan on postaje već prije rata pravi apostol dobre štampe. Ne brine se što će tko reći, nego radi i žrtvuje se za svetu stvar. Među prvima stupa g. 1902. u Apostolat molitve i svoje članske dužnosti vrši uzorno sve do smrti. Vjeruje da nije dosta dobro započeti, nego treba nastaviti i svršiti, zato se marljivo i svjesno pripravlja na smrt, kad je bio, da ne će ozdraviti.

Uzet teško od kapi, uz pomoć svojih dolazi kroz devet prvih petaka u crkvu na ispunjaj i sv. Pričest. Kako je sretan. Baš prvi petak u lipnju svršio je tu divnu pobožnost i već treći dan u osmini blagdana Srca Isusova osjetio je i doživio veliku milost

Božanskog Srca: »Ja ču udijeliti milost konačne pokore onima, koji se zasebno za devet mjeseci svakoga prvoga petka pričešte; ne će oni umrijeti bez svetih sakramenata.« Umro je okrijepljen sv. sakramentima, okružen svojom obitelji zazivajući slatka imena Isusa, Marije i Josipa. Oplakivan od cijele župe ispraćen je u veličanstvenom sprovodu na zadnji počinak.

Neka je vječna spomen mužu žive vjere i uzornog katoličkog života. Naročito danas, kada trebamo ovako idealnih duša!

I. M.

PRED VJEŠALIMA.

Istiniti događaj iz života patra Dojla Isusovca.

P. Vilim Dojle (Doyle) rođen je 3. ožujka 1873. u blizini Dublina u Irskoj. U Družbu Isusovu je stupio 31. ožujka 1891.iza svećeničkoga redenja, koje je primio 1907., započeo je svoj veliki apostolski rad po Irskoj i Engleskoj: propovijedi, misije, duhovne vježbe (osobito za radnike) i t. d. Cijela ga Irska i Engleska poznala kao neutrođiva apostola i čovjeka neobično svete života. 1915. morao je i on na frontu, gdje je izgubio i život. 16. kolovoza 1917. raznijela ga je granata na njemačko-francuskoj fronti baš kad je pred prvim redovima pojašao da podijeli sveto odrješenje jednom časniku, što je teško ranjen ležao pred opkopom.

»Velečasni, evo telegram za vas, i časna sestra položi zamotak na stol.

P. Dojle pogleda adresu i nasmiješi se. »Hvala lijepa, sestro! Upravo sam jedan očekivao.«

Svršivši pater list, što ga je baš pisao, dohvati telegram. Jednim ga pogledom preleti i na licu mu se pokaže lako iznenadjenje. Zamisli se za časak, a onda posegne za željezničkim kurirom i počne brzo listati. Iza nekoliko časaka pritisne puce električnoga zvonca. Jedna sestra uđe u sobu.

»Bi li mogao hitno govoriti sa sestrom poglavicom?«

»Razumije se, velečasni! Odmah ču je pozvati.«

Ne prode dugo, vrata se otvorile i u sobu uđe poglavica.

»Časna majko, dobio sam evo telegram od patra provincijala. Moram prvim vlakom u Dublin, a navečer dalje u Englesku. Mislim, da će još biti vremena, da sestrama dadem posljednje razmatranje. Svetu Misu će vam sutra čitati gospodin župnik. On će vam također dati i blagoslov, da uzmognete dobiti potpuni oprost na koncu ovih duhovnih vježbi.«

»Dobro, velečasni! Razmatranje može odmah početi. — Žao mi je samo da morate tako naglo oputovati. Da li ste očekivali taj telegram?«

»Ne! — Istina, očekivao sam jedan telegram, ali ne od patri provincijala, a pogotovo se nisam nadao kakvom pozivu da podem u Englesku. P. provincijal misli po svoj prilici, da mi je potreban mali odmor, pa me želi poslati na tjeđan dana u Blekpul (Blackpool, grad sjeverno od Liverpoola u Engleskoj), doda P. Dojle sa smiješkom.

Iza par sati vožnje brzovlakom stiže P. Dojle kasno navečer u Dublin.

»Evo me, velečasni! pozdravi on svoga provincijala. »Kamo želite, da podem? Ja sam spremam!«

»Dobro, dobro, velečasni! Kad ste spremni, a vi onda podite odmah u Englesku. Šef kaznione u D. poslao mi telegram: »Molim poslati odmah P. Dojla. Žena, što će sutra biti vješana, želi ga vidjeti.« — »Da li vam je štogod o tom poznato?«

P. Dojle zaniječe glavom. »Ne! Ne sjećam se.«

»Pa ništa zato. Svakako će biti dobro, da podete. Još imate vremena, da uhvatite nočni parabrod, koji će vas prevesti u Holihed (Holyhead, najbliža engleska luka od Dublina). U D. ćete stići vlakom u 5 sati ujutro, pa ćete tako još moći govoriti sa siromašnom ženom.«

Kad je P. Dojle ušao u kaznionu u D., bio je već dan. Na vratima ga dočeka šef kaznione.

»Hvala vam lijepa, gospodine, da ste došli, iako sam vas pozvao samo kratkim telegramom. Jadna žena vas je željno tražila, pa će je vaš posjet sigurno ojunačiti.«

»Ali meni je cijela stvar nejasna,« prihvati P. Dojle. »Tko je ta žena i zašto želi sa mnom govoriti?«

»Zove se Ana Krenbuš (Cranbush). U kaznionu je dovedena istom pred kratko vrijeme, kako ste možda i sami čitali u novinama. Kad su je iza osude doveli amo, pitali smo je po običaju, da li želi govoriti s kojim svećenikom. »Ja nemam nikakve vjere, pa ne trebam ni popovat« odgovorila je s omalovaživanjem. Pred nekoliko dana pozva me ipak iznenada k sebi. »Predomislila sam se, reće mi. »Ja bih željela govoriti sa svećenikom, ali samo sa jednim stalnim...« — »Kako se on zove?« upitah je. — »Ne znam!« glasio je odgovor. — »Znate li barem, gdje on živi?« — »Ne znam ni to!« — »Ali kako vam ja mogu naći svećenika, čije ime ni adresu ne znate ni vi? Bi li mi možda znali štogod potanje reći o njemu?« — »Znam, ali samo malo,« odgovorila je. »Pred dvije godine bio je on u gradu Y. Čula sam, da je Irac i da je tamo davao u jednoj crkvi nekakva predavanja, što ih zovu »misije«, što li. Molim vas za ljubav Božju, nadite mi ga. Željela bih ga još jednom vidjeti prije nego umrem.« — »Učinit ću sve, što mogu,« rekoh. »I nadam se, da ću ga naći.« — Telefonirao sam odmah policiji u Y., da bi se tamo propitali po raznim crkva-

ma, je li tamo pred dvije godine jedan irski svećenik davao misije. Odanle mi javiše, da je u isusovačkoj crkvi pred otprilike dvije godine davao misije P. Vilim Dojle iz Dublina. Poslaše mi i adresu vašega poglavara te ja odmah uputih telegram, da bi vi došli.«

»Meni je još to sve nerazumljivo«, prekine ga P. Dojle.

»Razumijem, gospodine! No ja ču vas sada odvesti k njoj. Ona će vam sigurno rastumačiti sve nejasnoće. Do smaknuća ima još nekoliko sati. Ako želite, možete ostati kod nje sve do konca. — Izvolite poći za mnom!«

P. Dojle pode za šefom kaznione po stepenicama u drugi kat. Na kraju dugoga hodnika zaustavi se šef pred jednom ćeljom, izvadi iz džepa svezak ključeva i otvori vrata. »To je njezina ćelija, gospodine!« okrene se on prema P. Dojlu. »Dovoljam vam, da ostanete s njom sami.« — Šef namignu stražaru, što je strazio unutri, da izide, i pusti P. Dojla unutra.

Na rubu uskoga kreveta sjedjela je dvadesetgodišnja djevojka. Pater joj se polako približi. Djevojka podigne glavu, koju je dotada imala duboko pognutu, i pogleda došljaka tupim, praznim pogledom. No za jedan čas uđe u te umorne oči nov život, ona skoči s kreveta i usklikne: »Velečasni! Hvala Bogu, da ste došli!...«

»I ja se radujem, draga dijete, da sam došao«, odvrati P. Dojle i pruži joj stolicu, da sjedne. »A sad mi pričajte, zašto ste baš mene pozvali. Da li ste me već kadgod vidjeli?«

»Jesam, velečasni! Ali to je bilo samo usput. Vi se sigurno više ne sjećate. Pred dvije godine lutala sam jedne noći ulicama grada Y. Ja sam bila cijeli život pokvarena djevojka. I one noći sam pošla stazom grijeha. Tada ste me slučajno susreli i pitali: »Drago dijete, što radite tako kasno vani? Podite kući i nemojte vrijedati dragoga Isusa, jer on vas tako ljubi...« — To ste mi rekli tako tužno i kao da me molite. Usto ste me i nekako čudno pogledali. Osjećala sam, da gledate najdublje tajne moje duše.«

»A jest! Sjećam se!« prihvati P. Dojle. »One sam večeri dugo isповijedao, pa sam se kasno vraćao kući.«

Isusovac Vilim Dojle.

»Vaš pogled i riječi,« nastavi djevojka tužno, »napravile su na mě dubok utisak. Ja sam se zbilja odmah vratila kući. Bila sam kao omamljena. Nisam znala, što se to sa mnom dogada. Čijeli noći nisam stisnula oka. U ušima su mi neprestano zvonile vaše riječi: »Nemojte vrijedati dragoga Isusa! On vas tako ljubi...« Dušu su mi mučila teška pitanja: »Da li sam ja vrijedala Isusa? Ljubi li me On? Tko je zapravo On?« Uistinu vrlo sam malo znala o Njemu. Školu sam posjećivala malo, a vjerouauk nikada. Ni molila nisam nikada. Majka mi je na svojoj smrtnoj postelji rekla da ni krštena nisam. Ali one vaše riječi: »Nemojte vrijedati dragoga Isusa! On vas tako ljubi...!« našle su ipak i u mojoj duši neki tiki odziv. — Kako sam vesela, velečasni, da vas i opet vidim iza one nezaboravne noći! — U blizini je stajala i jena druga djevojka, pa kad ste prešli na drugu stranu ulice, pitala sam je: »Tko je taj svećenik?« — »Čula sam, da je Irac,« odgovorila mi je, »i da daje ovđje misije ili nešto slično.« — To je sve što sam o vama doznala. — Iza one večeri prošlo je nekoliko tjedana, da nisam izlazila na ulicu. No bijeda i glad rineše me i opet u grijeh. Tonula sam sve dublje i dublje, dok napokon nisam došla tako daleko, da će me eto sada objesiti. Kad su me amo doveli, bila sam potištena, mrzovoljna, bez pokajanja. Stoga sam odbila ponudu, da mi pozovu svećenika. Ali neki se dan sjetih i opet vaših riječi: »Nemojte vrijedati dragoga Isusa! On vas tako ljubi...!« U grudima mi se nešto stisnulo i ja sam gorko plakala — prvi put iza toliko godina! Osjetila sam, da nisam više stara Ana. I tada živo zaželjeh, da vas opet vidim i da doznam štogod više o Isusu. Vi ste došli i ja očekujem, da ćete mi još prijavljati o Njemu. Pokažite mi, velečasni, molim vas, put k Njemu...!«

»Zelite li, drago dijete, da vam rastumačim koju istinu svete vjere? Hocete li da postanete katolikinjom?«

»Jeste, velečasni! Govorite, gorovite samo! Ja to želim!«

P. Dojle počne ukratko razlagati glavne istine svete vjere, koje je djevojčina duša, željna istine, upravo upijala u se. Iza kratke pouke nakvasila je njezinu glavu voda svetoga Krsta i oprala svu crnu, bolnu prošlost.

»A sada ću vas za časak ostaviti. Idem moliti gospodina Šefu, da smijem ovđje čitati svetu Misu, pa ću vam dati dragoga Isusa u svetoj Pričesti.«

P. Dojle pozuri do prve crkve i teškom mukom dobije dozvolu, da čita svetu Misu, jer nije imao vremena, da si prije priredi dozvolu od tamošnjega biskupa. Iz crkve poneće sa sobom misno odijelo i druge potrebne stvari. U ćeliji obraćene djevojke priredi on na brzu ruku mali oltar. A onda je Ana prisustvovala svojoj prvoj i zadnjoj svetoj Misi i primila prvi i posljednji put u svoje srce dragoga Isusa u svetoj Pričesti...«

Iza svete Mise ponudiše joj, da jede. »Hvala lijepa! Ja sam primila u se Kruh Života! Drugo ništa ne trebam!« zahvalila je ona sa smiješkom.

Kad se približavala vješalima okrene se Ana prema P. Dojlu, koji je uz nju stupao i bodrio je: »Velečasni! Ja sam sretna, presretna...! Isus zna, da mi je žao, što sam ga toliko puta uvrijedila... A i ja znam, da me On ljubi... ljubi...!«

Nekoliko časaka kasnije stajala je Ana Krenbuš u svojoj krsnoj haljini pred dragim Isusom, koji je nju toliko ljubio, a koja je ona toliko vrijedala i — ljubila...

Prema engleskom: I. Nikolić D. L.

PROGNANIK.

Preko Sierra Nevade nosio je jak vjetar neprestano nove oblake tmaste i velike. Valovi su u luci nemirno poskakivali oko gatova, a bezbroj lada i ladica propinjalo se na nemirnom moru, kao da bi rad raskinuti sve veze s obalom. Galebovi su kriještali i letjeli nisko, sasvim nisko i onda bi časkom sjeli na pjenušave valove i puštali bi da se vjetar s njima igra.

Pučina se crnila i sumrak je preko obzora spuštao zastor: nijesi mogao razlikovati, gdje graniči oblačno nebo s nemirnim morem. Jedino ona dva svjetionika tamo na kraju zaliva unašali su u cijelu ovu sumornu sliku malo promijene i života.

Po ulicama Almerije upališe svijetla. Ljudi je na ulicama malo bilo. Svako je gledao da se zakloni pod kakav krov pred ovom vjetrovitom februarskom noći.

I nekako prkosno žmirkala su svijetla u noć kroz prozore kuća.

Samo tamo na kraju ulice Capileira diže se u tami ogromna kuća bez ijednog osvijetljenog prozora. A nema dugo tome, što je baš ova kuća bila jedna od najosvijetljenijih. Iz nje si često mogao čuti veselu viku nestašne mladeži. A danas stoji tu u vjetrovitoj večeri nijema i mračna...

Preko puta kući medu kestenima drvoreda stoji čovjek. Nepomično zuri u tamu. I čas gleda prema vratima, na kojima se nametljivo crvene dva velika pečata, čas mu pogled opet luta zidovima prostranih krila zgrade.

To posljednji Isusovac promatra isusovački kolegij u Almeriji.

Promatra i promatra i nikako da otrgne pogleda. Ta ovo je zadnji put. Sutra zorom odvesti će ga lada — kamo? — ah

kamo, to on još zapravo ni sam ne zna. On zna tek, da će ga odvesti nekamo u tudinu, u progostvo...

Prekučer su sva njegova braća po posljednji put izašla u luku. Bilo je to tako svečano i lijepo, uza svu bol, koja je svakog morala obuzeti. Pola je Almerije došlo da ih isprati. Rastanak je bio dirljiv, srdačan, ali ozbiljan i dostojanstven.

On se nije s drugima ukrcao. Imao je posebno dopuštenje od prefekture u Granadi, da smije ostati uz jednog teško bolesnog oca, koji je svaki čas mogao umrijeti. Gledao je za parobrodom, kojeg je nestajalo u daljini, da otme Almeriji četicu vrloga Iniga. Naredba da sele, došla im je kao onaj vjetar iza Sierra Nevade. A sve je išlo tako naglo, tako neočekivano, bez onih burnih dogadaja, koji su popratili izgon u drugim gradovima.

Sutra će i on putovati. Otac, zbog kojeg je ostao, umro je jutros. Kako je sretan! Nije doživio udesa prognanika. Istina, izagnaše ga onako bolesna iz kolegija, ali je mogao da bar umre na španjolskom tlu.

I dok je otac Blasko ovako gledao u tamu, gotovo da je stao zavidati pokojnom ocu. Onda se prene i laganim se korakom uputi prema svome stanu. Nije mogao, a da se nekoliko puta ne ogleda za kolegijem... I da nije već tako mračno, video bi, kako pred njega kruše dvije krupne suze.

Svanulo je. Vjetar nije jenjavao, a oblaci su još uvijek zastrali nebo. Sierra Nevada se mrštila — kako bi rekli mornari.

U luci stoji spremjan parobrod. Dolazi iz Malage, pa će za koji čas preko Cartagene, Alicanta, Valencije, Castelana, Tarragone i Barcelone u Marseille.

Njime će i otac Blasko.

Stoji na pristaništu i opršta se s dobrim trgovcem-kongregacionistom, kod kojeg je stanovao. Ne govore mnogo. Otac Blasko još jednoć stisne ruku svom dobročinitelju. Ovaj kao da ni sam pravo ne vjeruje svojim riječima reče: »Do viđenja!« Otac Blasko odgovori isto, ali glas mu je bio čvrst i siguran: »Do viđenja tamo gore!«

Parobrod je minuo Kap de la Gata. Almerije je ocu Blasku nestalo pred očima.

Stajao je naslonjen na ogradu i gledao na obalu, na Španiju... na svoju dragu Španiju... Misao mu leti tamo daleko u Estramaduru, gdje mu na obronku Sierra de Guadalupe stoji rodna kuća. Sjetio se srebrnastih talasa Guadiane, na čijim je obalama proboravio toliko lijepih časova svoga djetinjstva. Sjetio se onda tihog svetišta Naše Gospe od Meride, u kojem je čuo tih, ali neodoljivi glas Učitelja, koji je rekao »Dodi, idi za mnom!« Sjetio se magisterija u Almadenu, teologije u Sarriji i onda onih pre-

krasnih dana u trećoj probaciji u samoj Manrezi. Sjetio se svog djelovanja u Almeriji.

Sve, sve ove uspomene vezane su uz njegovu Španiju.

I onaj pusti, krševiti kraj, što ga je otac Blasko vido s lade, učinio mu se neobično lijepim.

Španijo! Tvoj čar može razumjeti samo Španjolac.

Iz ove je on Španije prognan, on — Španjolac, sin Estramadure . . .

I zašto?

Jer je Isusovac!

Samo zato?

Jest! Jer biti Isusovac znači biti potpuno Papin. Republikanci od toga strašno zaziru. A njemu je to sav ponos, jer biti Papin, znači biti Crkvin, a biti Crkvin znači biti Kristov. Radi Krista ga zapravo gone.

E, pa onda ide rado. S veseljem. Progonstvo trpi radi pravde! A kao takav mora biti blažen. Učitelj je tako rekao.

Ali opet, teško je. Čovjek ostaje čovjekom i u svetom redovničkom odijelu. A čovjek od prirode ljubi svoju domovinu. I što je plemenitiji, to je njegova ljubav žarča, nesebičnija. I nitko mu ne može iz srca oteti ove ljubavi. On Španiju može ljubiti i u ledenoj Aljaski i u žarkoj Bengaliji i na visinama Tibeta i u nepreglednim ravnicama Sahare i u prašumama Brazilije i u stepama Sibirije i na žalovima Australije i na samotnom otočju Tihog oceana. Svuda.

To kaže razum.

Ali srce. Kamo sreće da se i srce uvijek podvrgava razumu . . .

I dok se otac Blasko vozi uz španjolsku obalu, progovara njegovo srce i tuži, gorko tuži. Umiruje ga, kako najbolje zna i može, ali ono ipak i dalje uvijek i neprestano krvari . . .

Parobrod je ostavljao luku za lukom. Jednog jutra punog sunca i vedrine udario je iz Barcelone sjeverozapadnim smjerom put Marseille. Lada je brzo odmicala kao da hoće skratiti bol rastanka sina s majkom domovinom . . . Na krmi nepomično stoji otac Blasko. Vjetar poigrava skutovima njegova talara. Tamo sa svim na kraju u pozadini gordo se koče Pirineji nijemi, veličanstveni. Nekoliko sasvim ladih oblačića kao da na pozdrav mašu. Otac Blasko nesvjesno skine šešir, a niz obraze mu kane nekoliko suza. I u svakoj od njih zaigra sunce u sedam boja.

Španijo, domovino, zbogom!

Lada je nesmiljeno sjekla valove. Pirineja je nestajalo tamo daleko u nekoj neprodornoj maglici. Pred brodom se zazeleni obala Francuske. Eno zvonika Naše Gospe od Straže u Marseilli. K njoj vine otac Blasko suzne oči.

»Majko!« To je bilo sve, što je u taj čas smogao.

Ali nije on nipošto očajan. Ne! Njegov duh gleda smireno i smjelo u budućnost, jer nijesu tek morska pjena riječi, što ih on danomice izgovara:

»Daj mi sam svoju milost i dosta sam bogat
i ne tražim više ništa! Amen.« A. Wurster.

TO JE KATOLIK!

Ima tri vrsti katolika. Jedna je vrst krštena, ali ne vrši ni Božje ni crkvene zapovijedi; druga je vrst takoder krštena i kršćanski živi, dok ne naide na progone ili mamilu; treća je vrst katolika, koji svagda žive po volji Božjoj i spremni su čak i na mučeništvo. Prva je vrst nikakova, druga nije mila ni Bogu ni ozbiljnim ljudima. Treća je vrst na svom mjestu. To su pravi katolici. O njima veli Isus: »Tko čini volju Božju, onaj je brat moj i sestra moja i mati.« Mt. 3, 35. Kako su te riječi našeg Spasitelja značajne i utješljive!

G. 1925. je umrla otmena Engleskinja protestankinja. Ona je u svojoj oporuci ostavila svome nećaku 5.000 funti sterlinga ili oko milijun i pô dinara, ali uz uvjet, da se odreće svoje katoličke vjere, tek što postane punoljetan. Što će mladić? Kad je g. 1928. postao punoljetan, pozvaše ga na sud, neka kaže, da li se odriče katoličke vjere. Mladić se uozbiljili i reče: »Nikada!« i ode. Državni suci ne prihvatiše te izjave, nego dadoše mladiću još tri godine na razmišljanje. Prodoše brzo i te tri godine, pa suci opet pozvaše mladića, da vide, je li se predomislio. Ali mladić ponovno izjavlji: »Svoje rimokatoličke vjere ne dam nesamo za 5 tisuća funti, nego je ne bih dao ni za sav svijet i sva njegova bogatstva.« Suci su se divili toj jakoj vjeri.

Što da kažemo o nevoljnijim katolicima, koji se radi ženidbe ili unosnijeg položaja odreku sv. Crkve kao čaše vode? Što da rečemo o onim djevojkama, koje za volju braka mijenjaju vjeru kao odijelo? A kakovi su i oni katolici, koji hladno puštaju da im drugi grde svećenike, biskupe i Papu? Svi ti treba da se zamisle u Isusove riječi: »Kojigod zataji mene pred ljudima, zatajit će i ja njega pred Ocem svojim, koji je na nebesima.« Mt. 10, 33.

U ovo doba mnogi nasrću na našu sv. Crkvu i omalovažuju njezine propise. To nije ništa nova. Već je sv. Pavao pisao Timoteju: »Svi, koji pobožno hoće da žive u Kristu Isusu, trpjjet će progonstvo.« 2. Tim. 3, 12. Isti apostol opominje kršćane svih vjekova kao nekoć svoje Korinćane: »Bdijte, stojte u vjeri, držite se muževno!«

Katolici! Budimo katolici najbolje vrsti, kako nam je to pokazao onaj odlučni Englez!

A. Alfrević D. I.

KRIŽARI I KRIŽARICE

DNEVNIK VITEZA SRCA ISUSOVA.

18. travnja. Već je devet sati navečer. Malo prije bila je kod mene mama i rekla je da joj je drago, što tako često idem ministirati i što sam uvek veseo. Kaže, da je i tata sa mnom jako zadovoljan, pa ako budem i nadalje tako dobar, poslat će me na praznike u S. — Nastojat ću da ih još više razveselim. To mi je dužnost, jer ja sam vitez Srca Isusova.

25. travnja. Oko Duhova će biti kod nas misije, pa moramo nas trojica organizirati drugove, da što više ljudi prisustvuje misijama. Svaki će dobiti nekoliko ulica, za koje mu se pobrinuti, da po mogućnosti svi dođu na misije. Uzet ćemo dačke kape, jer su ljudi prijazniji, kad vide, da smo daci. Ja sam danas bio već u dvije kuće, pa sam se prilično umorio. No to je za Isusa!

8. svibnja. Danas sam završio s pozivanjem. Pohodio sam u svemu 800 kuća. G. župnik je dao svakomu od nas 80 d. Taj ćemo novac opet dati za krštenje kojeg pogončeta. Već ih imamo troje.

19. svibnja. Opet nije bilo Branka na sastanku. Pitao sam ga, zašto nije došao. »Nisam imao vremena, ali sljedeći put ću sigurno doći.« Ali ja znam pravi uzrok: njegov rođak ga uvek zove u kino, a on se ne usuđuje oprijeti. Jadni Branko! Moram se za njega mnogo moliti.

26. svibnja. Već mi je često došla misao, da moram biti svećenik, a ja bih rado bio inžinir, da mogu praviti aeroplane. Pitao sam o. upravitelja, pa mi je rekao, da mirno čekam. Ako dragi Bog hoće da budem svećenik, on će mi to već jasno pokazati.

11. lipnja. Svetkovina Srca Isusova. Sva trojica smo ministrirali u 7 sati i primili sv. Pričest. Sliku sam Presvetog Srca u sobi lijepo ukrasio. Poslije podne razgovarali smo s Alfonzom i S.-om o našem radu u praznicima. G.-u saopćit ćemo našu tajnu, ali istom u jesen, kad se vratimo s praznika. S. se nada da će i on postati velik prijatelj vitezova Srca Isusova.

19. lipnja. Prekjučer sam nešto doživio: dobio sam batina. Zbilo se to ovako: Za školskog odmora došao nama jedan sedmoškolac, te nam pričao, da će poslije 'podne više njegovih drugova na kupanje. »Bit će jako lijepo,« veli on, »doći će i dame.« Kad to čuše nekoji, odmah udare u smijeh. Taj sedmoškolac je bezvjerac i uvek govori zlo o svećenicima. Ja pomislih: »Sveti Alojzije, pomozi mi!« Ojunačio sam se, pošao smjelo prema njemu, ljuto ga pogledao i povikao: »Ako odmah ne odeš odatle, čuvaj sel!« Kad on to začu, problijedi, a onda navalii na me. No i moji drugovi priskočiše u pomoć. Uto dode jedan profesor i zapita, što je uzrok toj gunguli. Morao sam ići k ravnatelju te mu sve

ispričati. Sve si je tačno pobilježio. Danas mi je kateheta kazao, da je onaj veliki bio kažnjen, i ako još jednoć kojeg nižeškolca onako napane, bit će s mjesta otpušten. Ne trebam se dakle bojati, da će me još koji put izlupati. Ali ja se ne bojim! Prekjučer navečer plakao sam od radosti, jer sam radi Spasitelja dobio batina.

1. srpnja. Alfonzo je izvan sebe od veselja, jer mu je otac nakon mnoga godina opet pošao na sv. Pričest. Uvijek je molio tatu da bi pošao s njime na hodočašće u M. Iza dugih molba otac je privolio i prekjučer su pošli onamo. I tako je Alfonzo postigao, da mu se otac opet pomirio s Bogom.

Prekjučer dobih za imendan od oca bicikl. Veoma mi se svida. Sada se mogu po volji vozit i ne trebam čekati, da mi otac svoj pozajmi. I majka mi je darovala krasan zlatan okvir za sliku Srca Isusova.

Branko mi je prejučer saopćio da svakako ide na praznike u S. Tome se vrlo veselim, jer će se tako u praznicima ukloniti društvo svog rodaka.

11. srpnja. Jučer se svršila školska godina. Tako dobre svjedodžbe još nisam imao. Sada sam četvrtoškolac! Za tri dana idemo na praznike u S.! Odlučio sam, da će svake večeri klečeći obavljati svoju večernju molitvu, makar me i drugi pri tom vidjeli. Ali bit će i veseo, plivat će, igrat će se nogometu.

16. srpnja. Da si mi zdravo, dragi moj dnevniče, iza dulje vremena! Sutra odoh u S., pa kad se vratim, sve će, što sam doživio, tačno pobilježit. Skoro mi je žao, da ostavljam svoju sobicu, ali praznici su! Kao kremen tvrda je moja odluka: I pod praznicima hoću da ostanem vjeran vitez Presvetog Srca. Spasitelju dragi, očuvaj me u ovim praznicima od smrtnog grijeha i daj da uzmognem u S.-u puno za tebe učiniti!

12. rujna. Prekjučer sam se vratio iz S.-a. Sve će zabilježiti, što sam doživio. Ali kratko, inače ne će biti nikad gotov. Nisam se prije nadao, da će biti tako lijepo. A moja odluka? Vjerno sam je vršio! Svaki smo dan išli u crkvu. Večernju molitvu molio sam uvijek klečeći. U početku su mi se nekoji smijali, no ja se nisam na to obazirao. Na koncu se neki povedoše za mnom pa su i oni molili večernju molitvu. Dragi mi je Bog doveo 2 nova viteza. Tako nas sada ima 5! 6. kolovoza primiše viteški udarac. Krasno!

Nešto veliko učinismo! Pripravismo misije u Se-u, što ih je održao o. upravitelj. Iz našeg ljetnikovca pošlo ih je 70 na sv. Pričest. Ali Branko nije bio među njima. Svršetkom misija spleli smo od granja veliko srce te ga zapalili. Ljudima se to veoma svidjelo. Sutradan poslao nam je jedan grof 600 d. na dar za srce. Novac smo poslali uredniku jednog katoličkog časopisa. Svake nedjelje sastat ćemo se s nova dva viteza. Obadvojica moraju apostolski raditi u svom razredu. F. će pokrenuti u svom razredu kongregaciju. Po njegovu mišljenju bit će kateheta s tim zadovoljan, samo ako daci to budu htjeli. Zato ima

sada pune ruke posla, dok predobije drugove za svoj nacrt. E. je veoma oduševljen za misije. Zato će nastojati da se u njegovoj kongregaciji osnuje misijska sekacija. Još puno nacrta imamo za budućnost!

Danas sam prikazao sv. Pricest za Branka. Siromah Branko! U S.-u se uvijek družio s dječacima, koji ne govore dostoјno o svećenicima. Sada je opet kod kuće kod svog rođaka. Ali ja ne ću smalaksati. Cesto ću ga pohadati i nastojati, kako bih prema njemu bio što susretljiviji, da bar posve ne zade na stramputicu. On mora imati prijatelja, koji će se za nj puno moliti. Isuse dragi, ja sam tvoj vitez! Ti me ne ćeš odbiti! Pomozi mi da dovedem Branka natrag, da bude opet dobar i čist! Rado ću sve pretrpjeti štograd zaželiš!

Spasitelj je primio Božidarovo žrtvu, 16. rujna 1926. bio je sahranjen. Mladi junak dao je život u boju za svoj ljiljan čistoće. Prijatelju je spasio dušu, a sam izvojšio slavnu pobjedu. Ponio se kao pravi vitez Srca Isusova.

Božidarov junački primjer neka nas potiče, da i mi vjerno služimo Spasitelju i njegovoj presvetoj Majci! Fr. Weiser D. I.

NA TVRDOM DRVU.

Na tvrdom drvu križa
Sav krvav, poplijuvan
Sin Božji evo visi
Za grijehu žrtvovan.

U lica Mu je uprt
Gled Majčin bođan, tih:
O kakovom strahotom
Izora grješnik njih!

Iz očiju Mu milih
Sav blistao se raj,
Sad krv ih zalila je
I sakrila im sjaj.

Svud lijepi Mu se kosa
Po glavi presvetoj,
Rumeno cvjeta cvijeće
U kruni trnovoj.

U mukama se trza
Božanski, smravljen lik,
A s usana se vije
Do Oca zadnji klik.

Po Marijinu srcu
Sve muke piše mač,
Al s njenih usta svetih
Ne jeći krik ni plač.

Tek s ljiljan-lica blijedih
Pročitat možeš njoj,
Da nema mjere bolu
U duši njezinoj.

O Majko puna боли
A duhom jaka tol,
Pomozi mi, da mogu
Nadvladat i ja bol.
C.

Mihovil Pro, meksički mučenik. Vrlo zanimiv. Cijena d. 5.
s poštom d. 6. Narudžbe: Uprava Glasnika S. L Zagreb I. 147.

TEČAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI.

Za muške u Domu na Jordanovcu 110.

Rujan:

- 7.—11. za muževe sa sela.
18.—22. za svećenike.

Listopad:

- 9.—13. za svećenike.
23.—27. za građane.
29.—2. XI. za akademičare.

Studen:

- 13.—17. za svećenike.
30.—4. XII. za akademičare.

Prosinac:

- 18.—22. za muževe iz trgovista i za obrtnike.

Za ženske u Domu na Vrhovcu 43.

Rujan:

- 2.—6. za djevojke.
11.—15. za žene sa sela.

Listopad:

- 2.—6. za namještence.
16.—20. za gospode.

Studen:

- 6.—10. za žene sa sela.
20.—24. za sveć. rodakinje i kućanice.

- 30.—4. XII. za akademičarke.

Prosinac:

- 7.—11. za djevojke.
11.—16. za žene.

Koji žele prisustvovati kojemu tečaju, treba da se 7 dana unaprijed javi. Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana, a svrćavaju u 7 s. ujutro zadnjega dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 dinara.

Prijave prima i upute daje:

za muške:

Uprava Doma duh. vježbi
Jordanovac 110. Zagreb.

za ženske:

Uprava Doma duh. vježbi
Vrhovac 43. Zagreb.

KONVIKT ZA DJECAKE OSNOVNE ŠKOLE, ZABAVIDE I PENZIONAT ZA STARIE I NEMOĆNE GOSPODE U ZAVODU »EGIPAT« U SARAJEVU.

U ovome Zavodu drže sestre konvikt za dječake osnovne škole. Osnovnu školu polaze u Zavodu istih sestara u kući matici »Betelehem« odmah preko bašće. Također se primaju zasebno u konvikt manja djeca muška i ženska, koja u istom Zavodu pohađaju zabavište. Ova su posve odijeljena od dječaka osnovne škole. Mogu se djeca poučavati u violinici, glasoviru, te njemačkom i francuskom jeziku.

Zavod je sagraden u obliku vile na najljepšem položaju grada Sarajeva, na sunčanom brežuljku.

Do navedene nove zgrade stoji i penzionat za starije gospode.

Upute daje: *Uprava Zavoda »Egipat«, Sarajevo, Bjelave 40.*

JEDNA VRUĆA MOLBA!

Pokret duhovnih vježbi širi se iz gradova u varoši i sela. Ima već više godina da se u Milni uprave nabožnih društava bave mišlju gradnje doma za obavljanje zatvorenih duhovnih vježbi. Kad je nedavno 120 djevojaka članica društva Presv. Srca iz mjesata i okolice obavilo zatvorene duhovne vježbe u zavodu časnih sestara, stvorena je konačno odluka. Teren je kupljen na krasnom položaju u prirodi. Počeli smo sa gradnjom. Zvati će se: »Dom sv. Josipa«. Sa današnjim raspoloživim sretstvima Dom Sv. Josipa ne može biti gotov. Zato apeliramo na sve štovatelje Sv. Josipa i Presv. Srca, da nas pomognu.

Sve molimo za pomoć molitve, jer nam Božje pomoći najviše treba. One pak, koje je opća kriza manje zahvatala, molimo i za novčanu pomoć. Napose skrećemo pažnju našim milinarskim iseljenicima po Americi. U Domu će se svaki put, kad se budu obavljale duhovne vježbe, održati i posebne pobožnosti za sve žive i mrtve dobročinitelje.

Novac se može slati čekom pod brojem 38.028, a kao vlasnik računa neka se označi: Biskupska kancelarija — Hvar. Označite, da šaljete za Dom sv. Josipa u Milni. — Bog Vam platio!

Odbor za gradnju Doma sv. Josipa, Milna na Braču.

VIJESTI

ZLATAR. Od siječnja primile su članice Društva 864 sv. Prijestoli. Četiri članice odložile su znak Djevojačkog društva, da kao dobre kršćanske majke provadaju ono dobro, što su u Društvu naučile. 30. IV. izabrale smo novu glavaricu. Od 26. — 30. svibnja obavilo je 6 naših članica zatvorene duh. vježbe na Vrhovcu. Došle su iz duh. vježbi vrlo zadovoljne. Blagdan Presv. Srca Isusova proslavila je cijela naša župa. Kod sv. Mise primile smo sve zajedno sv. Prijestol. Poslije podne povećalo se opet naše Društvo za 17 članica. 25. lipnja prisustvovalo je 30 članica proslavi presv. Srca u Zagrebu. U svetištu Presv. Srca obuzela nas ugodno toplo čuđstvo, kad smo nakon naše zajedničke svete Prijestoli bile uvjerene, da tisuće i tisuće dobrih katolika voli to Božansko Srce kao i mi!

Juriša Antica, glavarica.

MIRCA. Djev. dr. S. I. redovito svaki mjesec drži duhovne sastanke, a kroz $\frac{1}{2}$ godine 1933. primilo je ukupno 700 sv. Prijestoli.

Dorka Stipinović, glavarica.

CRKVENICA. U zavodu časnih sestara Srca Isusova obavile se po prvi put duhovne vježbe od 7. — 10. srpnja. Topla riječ o. Foretića mora ganuti i najtrvrdi srce. Priznati i mi moramo, da nas je svojim razmatranjima zbilja priveo bliže milom Isusu, radi čega mu se od srca zahvaljujemo. Zahvaljujemo i časnim sestrama na finoj podvorbi, blagosti i suradljivosti. Nadamo se, da ćemo se i slijedeće godine skupiti u većem broju.

P.

PAKRAC. Društvo nam lijepo napreduje i sve se više povećava. Osnivali smo i pomladak. Na blagdan presv. Srca Isusova prisustvovalo je cijelo društvo sv. Misi, za koje je podijeljeno mnogo sv. Prijestoli.

Milka Dorelhamer, glavarica.

MACE. Članice Djev. dr. S. I. prikazale su kroz 4 mjeseca 1833 sv. Prijestoli. 16. lipnja pohodio nas upravitelj Apostolata, koji nam je održao trodnevne duhovne vježbe. 18. lipnja bilo je svečano primanje, a primljene su 23 članice. Sada naše društvo broji 109 članica. Veselim se također, što je osnovano Križarsko bratstvo, u koje se začlanio 22 dobra i neustrašiva mladića.

Ana Švenda, glavarica.

VOCIN. Naše Djev. dr. S. I. već tri godine djeluje među dobrim djevojkama i milošću božanskog Srca još uvek cvate. Ne obazirući se na poteškoće i nevolje, koje nas gotovo na svakome koraku susreću, kročimo smjelo pod barjakom Kristovim. U društvu nas ima 45 članica a pomlatka školske djece imamo 38.

J. D. glavarica.

RIJEKA KOD KOPRIVNICE. Ni Riječani nisu htjeli ostati zadnji u toj svetoj godini, već su se sakupljali u lijepom broju svake večeri u svibnju u svojoj kapelici te molitvama i pjevanjem veličali Majku našeg predobrog Spa-

sitelja, a u mjesecu lipnju svake večeri slavili su Presveto Srce Zlatnom krunicom i pjevanjem.

F. Mirt.

PRISLIN. Navršit će se skoro dvije godine, što postoji naše Djev. dr. S. I. Dobro napreduje. Svaki prvi petak u mjesecu imamo skupnu svetu Pricač, a svake prve nedjelje sastanak pod vodstvom vlč. g. Josipa Horvata. Brižno smo sakupljale novac i nestrpljivo očekivali dan, kada ćemo imati zastavu. I naša se želja ispunila. Naručile smo barjak za 5000 d. Posveta se obavila 21. 5. Kunovala je gđa Marija Kučić i darovala lijepu svetu našem društvu. Posvetu barjaka obavio je presvij. opat Strahinščak. Poslije podne bilo je primanje novih članica. Primljeno ih je 50. Primanje je obavio dekan Pavao Krajnčić. Sada nas ima 146 članica. Otkada društvo postoji, 7 se članica udalo, jedna se preselila u vječnost. I ove godine bilo je 5 članica na duhovnim vježbama na Vinagori.

S. B. glavarica.

PESČENICA - LEKENIK. Mi smo proslavili trodnevnicom blagdan Presv. Srca Isusova. U svetištu crkve imademo krasan bojadisani prozor, koji predstavlja Presv. Srce, a to je dar nekadašnjega ovdje župnika, a sada kanonika preč. g. Franje Vojakovića u Zagrebu. Kroz tri dana smo imali navečer pobožnost, a u nedjelju smo poslije večernje pobožnosti izveli lijepu procesiju sa svijećama po selu pjevajući Zlatnu krunicu. Vrativši se u sjajno rasvjetljenu crkvu izmolili smo pozdrav andeoski i otpjevali nekoliko krasnih pjesama te se razdragani povratili svojim domovima. Neki naši župljanici prisustvovali su procesiji u Zagrebu i pričali nam, kako je krasno uspjela.

K. J. I.

BASKA. Mjeseca lipnja prikazale smo oko 220 sv. Pricači. Pobožnost prema Srcu Isusovu kod nas se vrlo dobro širi.

D. Pajalić, glavarica.

CERNA. U našoj župi osnovano je nedavno Djevojaka društvo S. I. Na samu svetkovinu Presv. Srca obavljeno je poslije sv. Mise svečano primanje. Pristupile su u društvo 33 djevojke. Naša se župa veseli osnutku ovoga društva, a i nove članice još su veselije, što će ubuduće moći još s većim žarom štovati Božansko Srce.

D.

KNJIGE

DJEVOJAČKA POZORNICA — Župni ured Sv. Marije — Zagreb — Kapitol 3. Podesno za Svetu godinu: »Krist pobjeduje«. Drama u 4 čina za 14-16 osoba. — »Nazarenče, Ti si pobijedio!« Drama u tri čina za 5 lica. — »Sveta Cecilija«. Drama u pet čina za 10-12 lica. — »Mala čuvatica Presv. Sakramenta«. Svijet je uzet iz meksičkih progona. Drama u pet čina. 7 odraslih lica, 8 djece.

EUHARISTIJSKI KONGRES I NJEGOVA PRIREDBA. Izdao perm. odbor euh. kongr. u Jugoslaviji. Narudžbe prima: Biskupska kancelarija, Krk. — Od mnogih strana izrazila se želja, da se izda Priručnik s uputama, kako se prireduje euh. kongres. Ovom se knjižicom izašlo u susret toj želji. Iz nje govori iskustvo. Skupljena su mnenja raznih izaslanika za odborske sastanak. — Cijena d. 8.

DJELA SV. TEREZIJE OD ISUSA. Svezak II. Cijena s poštarinom d. 43. Iza prvog sveska eto nam brzo i drugog u krasnoj opremi kao što je bio i prvi. Ovaj svezak sadržaje najznamenitije spise svetičine. — Sva tri djela mogu se također dobiti uvezana u platno sa zlatnim naslovom. Uvez stoji 15 d. po komadu. Za pakovanje i poštarinu svih triju svezaka treba dodati 9 d. Novac se može poslati čekom br. 33.236. Narudžbe prima: Dominikanska naklada »Istim«. Zagreb — Maksimir.

PRILOG

DAROVI U MJESECU LIPNUJU 1933.

Za sv. Mise: Brsečina LK 50 Dugaresa BP 20 Elyria Oh. AN 50c Hrib FS 50 Jaša Tomić CF 20 Orahovica MN 20 Oroslavije FN 20 Rankin LM 50c MP Dol. 1— Varaždin BB 20 Zagreb HL 30 IJ 50 MJ 30 SZ 45.

Za Svetište S. L.: Beničanci SAP 20 MJM 30 Brsečina LK 50 Dugaresa TP 10 Krapina ZK i SH 150 Zagreb JD 50.

U čast S. I.: Antonagon Mich. MŠ 50c Astoria LJ Dol. 2— Brod n/S. DE 50 Domagović MF 10 PF 10 FF 10 PB 100 Draž ED 11 Gjurgjevac MH 10 Hrvatska JP 10 Irig JŠ 10 Jastrebarsko DB 100 Lemeš SG 10 Lepoglava FA 10 Medjimurje JM 10 Negovec TK 20 Omišalj TK 10 Peščenica KB 50 Ravna Gora MD 10 Slakovci AP 10 Sotin DH 12 Split LK 10 Subotica MN 10 SS 10 Trnava PR 20 Vojakovac KS 20 Vrbovnik MK 50 Zagreb AM 50 NN 10 SM 10 ŽS 10.

U čast S. I. i Mar., Gospi Lurd., sv. Obitelji, sv. Josipu i sv. Antunu: Babina Greda KK 100 Brezovica GDI 100 Mala Subotica ML 25 Oriovac MR 10 Patkovac 25 Vinkovci SR 40.

Za raš. Glasnika S. I.: Bjelovar KD 5 Bošnjaci NM 20 Cerić JD 40 Dejan PR 10 Dugaresa TP 10 Gorjakovo TT 25 Karlovac BF 20 Kuće MB 100 SB 100 Lepoglava FA 10 Metković VD 25 Milna OB 10 Postire SB 10 Pupelica AK 10 Sarajevo SH 25 Savski Marof NN 100 Silba PM 5 Sisak NN 10 Vranjic MG 20 Zagorje JP 100 Zagreb AJ 25 MI 300 ML 20 RŠ 10 TP 30.

Za kruh sv. Antuna: Bokšić MH 10 Borovo MM 5 Elyria Oh. AN 50c.

Za Dom bisk. Langa: Zagreb JN 10.

Za naše Misije: Moschiena AU Lira 100 Varaždin BB 10.

Savez društva sv. Ignacija.

Od 21. V. do 20 VI. 1933.

Sv. Mise: Gračani Gjurek Jaga za svoju obitelj d. 20, Split Ivanac Marica za svoje pokojne d. 20, Varaždin Eisenbacher Danica za pok. svog oca Vinka d. 20, Dumbrava Kulik Adam u zahvalnosti za ozdravljenje d. 20, Kopričnica Pomper Ljudevit d. 20, Valpovo Šariri Marija za pokojnu obitelj Šariri d. 20, Pokupsko Medved Bara d. 20, Pribislavec Novak Lovro za svoju obitelj d. 20, Rogatac Tombosko Marija po nakani d. 20, Freute Hospital, Basavilbaso. Rep. Argentina Tulich Teica d. 30, Crikvenica Pilana Šnidrišić Marija d. 20, Anacontes Wash. 1016 - th, Dragojević Katarina po nakani Dol. 1—, Zagreb Č. S. za Filipović Tomo i obitelj d. 30 i za Filipović Andriju i obitelj d. 30, Kopričnica Kirin Vjekoslava učiteljica d. 20, Paprika Anka Radićev trg za obitelj d. 20, Gašpert Dragica Gajeva ulica za obitelj d. 20, Colo. USA Walsenburg 203 za sebe po nakani d. 40 ista za svoju pok. majku Veroniku Šporčić d. 20, Borovo Müller Matilda d. 20, Sarajevo Hampel Marta za pok. Hinka i Justinu Hampel d. 20, Videm ob Savi Novak Slavoj d. 20, Sarajevo Žestko Ivan, Lucija, Vjekoslav, Ana i Josip d. 100, Otočak Miljak Anto po nakani d. 20, Lackovanna, N. J. Berlando Mary d. 20, Pilepich N. d. 20, Kansas City Kans Drašković Mato za potrebe duše i tijela Dol. 1—, Pregrada Buchmann Anica za Dra Alojzija Buchmanna i za pok. Mariju, Margaretu i Emiliju Buchmann d. 80, Čepin Kantor Reza za sve svoje pok. Adama, Mariju, Stjepana i Katu d.

20. Otočac Pajdakov Franjo d. 20, *Glinu Božičević Filipina za pok. supruga Antuna Božičevića d. 20, Ivankovo jedna gospoda za cijelu svoju obitelj a osobito za svoju djecu, da im dragi Bog bude u pomoći u učenju, a njoj u odgoju svoje djece d. 20, Dubrovnik Milković Ana d. 20, Krimeja (Sušak) Deluka Svetoslava po nak. d. 20, za pok. Svetoslavu Šikić d. 20, Dragu Većerina Ivku po nak. d. 20, Zagreb Gojtan V. po nak. d. 20, Čebula Ana po nak. d. 20. NN. za duše u čist. d. 20, Razni po nak. d. 85, Pravica Justina za svoje nak. i za pok. Franju Pravici, Ivana Kojcesa, Mariju Kojces i Ljudevita Klobučara d. 100, Obitelj Bartolek po nak. d. 20., Obitelj Pazajić po nak. d. 20, Goričan Marija d. 20, Mrzlopolijski Boljut Mara po nak. d. 20, Zagreb za pok. Antoniju Kerbun d. 20.*

Članarina i darovi: Pokupsko, selo Gladovec 39 Medved Bara d. 50, Krasica Ravkin Fana sabrala za darove d. 112, Borovo Müller Matilda dar d. 10, Pittsburgh Pa. 122-42 str. Majnar Jure dar Dol. 1—, Zagreb Dr. Ivan Hulenić za »Dom duhov. vježbi« d. 500, NN. »kao prva 2 obroka od d. 1000« d. 200, Bišćan Terezija član. za g. 1933. d. 10, Mihaljević Hijacinta i Josica d. 20 član. za g. 1933, Kürschner Herma član. za g. 1933 d. 10, Dragu Lipovčak Katica d. 10, Osijek Šmet Rozalija d. 10.

ZAHVALNICE

POMOC U TRGOVINI.

Zagreb. Sin kupio trgovinu, ali doskora uvidje, da mu prijeti potpuna propast. S velikim pouzdanjem započeo devetnicu u čest Presvetog Srca. Za-zvala sam u pomoći i Majku Božju Bistričku. Za kratko vrijeme sinu se priliike posve sredile.

F. I.

U BRIZI ZA MUŽA.

Zagreb. Već mi nekoliko godina muž bolovao na želucu. Mnogo smo potrošili na liječnike, a na koncu nije drugo preostajalo već operacija. Meni je bilo da svisnem od straha pri samoj pomisli na operaciju. U velikoj stiscici obratih se pouzdanom molitvom Presvetom Srcu moleći za zagovor nebesku Majku i sv. Antu. Počela sam sa sinkom devetnicu. Hvala dobroti Presvetog Srcu, operacija je dobro uspjela.

C. B.

U ZADNJI ČAS.

Slavonija. Bila sam u velikoj neprilici radi suda, jer nisam imala novaca da troškove namirim. Došao već zadnji rok, a ja ni otkuda pomoći. Obećam Presvetom Srcu jednu sv. Misu i devetnicu. I zbilja u zadnji čas došla mi pomoći.

M. M.

U BOLESTI.

Medumurje. Već tri godine bolujem od jakе upale očiju. Neko vrijeme uzalud bila i liječnička pomoć. Obratila sam se Presvetom Srcu Isusovu po zagovoru sv. M. Terezije. Sada sam zadovoljna, jer je bolest znatno krenula na bolje. — Muž mi je dobio upalu pluća. I opet smo se obratili na Presveto Srce Isusovo. Hvala mu na pomoći.

MS. B.

U BRIZI ZA ŽENU.

Bosna. Žena mi pogibeljno oboljela. Pogibelj se još povećala zbog nejakog djeteta. Utekao sam se Presvetom Srcu, dao sam služiti svetu Misu na oltaru Srca Isusova. Žena je sada izvan pogibelji.

I. P.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Astoria MJ Sretan porod. — *Babinagreda KK Uslišana molba u velikoj nesreći.* — *Bošnjaci NM Sestra dobila željeno mjesto.* — *Brzećine LjK U dva navrata spasilo Presveto Srce sina.* — *Bućica PR Presveto Srce uslišalo molitvu u velikoj gospodarskoj neprilici.* — *Buzin IK Od moje prve ispojedici pa dosada pomaže me Presveto Srce.* — *Cuklić IP Žena izvan pogibelji.* — *Domegović FF MF PF Milosti.* — *PB MB Mnoge milosti.* — *Dugaresa TP Ozdravila ruka.* — *Dardevar MH Milosti.* — *Hrvatska AK Milosti.* — *FR Milosti.* — *Irig JS Kćerka položila dobar ispit.* — *Jastrebarsko SP Ozdravio bez operacije.* — *DB Ozdravila.* — *Karlovac BF Pomoć u gospodarstvu.* — *Lemeš SG Sretna matura.* — *Lepoglava FA Razne milosti.* — *Lumbarda NN Duševno ozdravila.* — *Marof Savski MK Pomoć u bolesti.* — *Milna BI Dijete spašeno.* — *Medumurje JM Milosti.* — *MB Sretno uspjela operacija.* — *Negovec TK Pomoć u velikoj nevolji.* — *Nuštar JD Uspjela djeca na ispitima.* — *Omišalj TK Milosti.* — *Oriovac RM Milosti.* — *Oroslavje FN Izbavljeni iz velike nesreće.* — *Patkovac BT Velike milosti.* — *Peščenica KB Pomoć u velikim kušnjama.* — *Plešće VK Milosti.* — *FS Mnogo puta pomoglo Presveto Srce.* — *Prelog BM Pomoć u bolesti očiju.* — *BS Ozdravio od upale pluća.* — *Prnjavorac D.IV Milosti.* — *Prozor MB Pomoć bližoj rodbini.* — *Ravnagora MD Uslišana molba u bolesti.* — *Sarajevo SE Osjetila očitu pomoći Presvetog Srca u mnogim kušnjama.* — *Slaković AP Mnoge milosti.* — *Slavonija MH Pomoć u nevolji.* — *Sotin DijH Uslišana molitva.* — *Split LjK Uslišana po zagovoru + Ivana Merza.* — *Stubica G. ŠS Sretno uspjela operacija.* — *Subotica NM Sretan porod.* — *SK Milosti.* — *Subotica M. LM Zdravlje uz sretan porod.* — *Travnik IT Mučenik Mihovil Pro pomogao u teškoj materijalnoj neprilici.* — *Trnava RP Milosti.* — *Valpovo MM Pomoć u neprilici.* — *Veleševac FC Očuvan od sudbenog progona.* — *Vinkovci SR Ozdravljenje.* — *Vojakovec KS Milosti.* — *Vrbnik LV Milosti.* — *Zagorje JP Milosti.* — *Zagreb SM Presveto Srce uslišalo molitve za bolesno dijete.* — *ZŠ Ozdravila majka.* — *CB Sretno uspjela muževa operacija.* — *JD Uslišana molba.* — *ML Ozdravilo dijete.* — *MI Milosti.* — *SR Po zagovoru sv. Ignacija ozdravila majka.* — *IJ Sretan porod i druge milosti.* *AM Sin sretno položio ispit.* — *AJ Ozdravilo dijete.* — *OT Milosti.* — *FI Pomoć sinu u trgovini.* — *NN Velika, neočekivana milost.*

MISIJSKE PRIPOVIJESTI.

VI. Serija.

VI. Serija.

Ako naručite sve 4 knjige, stoje samo 10.— dinara.

O. F. Mašić D. I., <i>Zakletva buronskog poglavice.</i> 96 str.	Din. 8.—
O. F. Mašić D. I., <i>Mercedarijeva oveta.</i> 40 str.	* 4.—
O. F. Mašić D. I., <i>Kraljičin bratić.</i> 76 str.	* 4.—
O. F. Mašić D. I., <i>Vierni sin Sidija.</i> 64 str.	* 3.—

Narudžbe prima:

Uprava

Glasnika Srca Isusova

Zagreb I/147.

Urednik: Filip Mašić D. I.

«Glasnik Srca Isusova» izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice.
Izdavač i vlasnik: Nadarbina nadbiskupske menze u Zagrebu. A. Allirević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

God. 42.

Listopad 1933.

Broj 10.

STOVANJE SVETIH ANDELA ĆUVARA !

Mjesečna nakana u listopadu blagoslovljena od sv. Oca.

»Prijatelj moga prijatelja i moj je prijatelj.« Ova se stara riječ može veoma zgodno primijeniti na najveće prijatelje Božanskoga Srca Isusova, na svete Andele. Njih se misnik svaki dan sjeća u misnoj prefaciji: »Uistinu je dostoјno i pravedno, pravo i spasonosno, da vazda i svagdje zahvaljujemo Tebi, Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože, po Kristu Gospodu našemu, ... po kojem Veličanstvo Tvoje hvale Andeli, klanjaju Ti se Gospodstva, tresu se Vlasti...« Andeli, napose Andeli Ćuvari, »koji i vazda gledaju lice Oca nebeskoga«, neprestano se klanjaju slavno preobraženom Srcu Isusovu nesamo na nebu nego i na našim oltarima, ito nesamo kad je Isus u Presvetom Sakramantu na klanjanje izložen i pod svakom svetom Misom, nego neprestano, dan i noć, bez kraja i konca pjevaju pred sveto-hraništem svoj »Svet, Svet, Svet, Gospodin Bog Šabaot.«

Ova mjesečna nakana osobito se svida sv. Ocu Papi Piju XI. Nedavno je on (11. siječnja 1927.) posebnom konstitucijom u Rimu na Monte Sacro podigao novu župu svetih Andela Ćuvara i tom prigodom priznao, kako je od djetinjstva posebnu pobožnost gojio prema svetim Andelima Ćuvarima. Usto je oprostom od 300 dana obdario molitvicu: »Sveti Mihovile, prvi branitelju Kraljevstva Kristova, moli za nas.« A u svojoj krasnoj okružnici o uzgoju djece upozoruje Papa katolke na prežalosno stanje one mnogobrojne djece, koja u današnjoj bijedi ni kriva ni dužna, toliko trpe; onda

upućuje na štovanje njihovih Andela Čuvara govoreći sa sv. Ivanom Zlatoustim: »Pošto je naš Spasitelj na obranu duše mališa istakao ove nepredobitne bedemove, pomisao naime na strašni sud Božji, koji će stići sablažnije zavodnike, dodao je i ove riječi: *Pazite, da ne prezrete nijednog od ovih malenih; jer vam velim, da andeli njihovi na nebu vazda gledaju lice Oca moga koji je na nebesima. Jamačno će ovi Andeli vaše dragovoljne i velikodušne trudove u pomoć slabe djece Gospodaru zemlje i neba prikazati i od Njega preobilne darove isprositi svim onima, kojima ova tako sveta briga leži na srcu.*« Doista, veliko će djelo izvršiti 30 milijuna članova Apostolstva molitve, ako za ovog mjeseca prikažu svoje tople molitve Presvetom Srcu Isusovu u tu svrhu. da se među katolicima još više raširi štovanje sv. Andela Čuvara.

Po ovom štovanju m i s e s t a l n o b o r i m o p r o t i v b e z -
b o ž n o g s p i r i t i z m a i p r o t i v p a k l e n i h d u h o v a .

Sotona grdnog varalica, koji bi htjeli pomoću zabranjenog i nezgrapnog spiritizma općiti s duhovima. Tu se radi o praznovjerju, o varci ljudskoj ili sotonskoj. Posve je isključeno, da bi se Andeli Božji ili dobri duhovi mogli miješati u takve Boga nedostojne i od nepogrešive Crkve strogo zabranjene stvari.

Andeli su Čuvari najbolji naši saveznici u borbi protiv sotone. Bog je obranom Andela zaštitio rod ljudski, da nevidljivi napadač ne bi bez kazne svojim nasiljem i zuljom pogubio one, što ih u svojoj mržnji i zavisti proganja. Ali u drugu ruku nije Bog htio da odustanemo od borbe i zvanja, jer želi, da u boju počažemo hrabrost i kreplosti. U naše pak vrijeme, čini se, da je davlu do toga stalo, da ljudi ne misle na nj, kako bi ih lakše i uspješnije ulovio u svoje mreže i sapeo svojim lancima. Štujuci slike Andele lakše ćemo se i uspješnije oslobođiti od zasjeda

I h a r n o s t p r e m a B o g u potiče nas na nježnu pobožnost k svetim Andelima Čuvarima. Koliki je dar Božji ova zaštita Andela, koji su »poslani na službu onima, što će b a š t i n i t i s p a s e n j e .« Hebr. 1, 14. Tumačeći riječi 90. psalma o naloženoj dužnosti Andela da nas čuvaju, sv. Bernardo dokazuje i dužnost našu da ih štujemo. »O divne li blagosti i doista prevelike ljubavi Božje! kliče on. Jer tko je to naložio? I komu je naložio? I za koga je naložio i što je naložio?... »d a te č u v a j u n a s v i m p u t e v i m a t v o j i m ... O pšenice medu kukoljem! O zrnja medu pljevom! O ljiljana medu trnjem!... Andelima je svojim naložio, da te čuvaju na svim putevima tvojim. Koliko strahopočitanje, koliku pobožnost, koliko pouzdanje mora ti uliti u dušu ova riječi! Strahopočitanje radi nazočnosti, pobožnost radi dobrohotnosti, pouzdanje radi zaštite... Budimo dakle odani i zahvalni tolikim Čuvarima i za uzdarje ljubimo ih i štujmo, koliko možemo i moramo.«

Blažena Gemma Galgani († 1903.), koju je Papa Pijo XI. 14. svibnja ove godine uzdigao do časti oltara, vidala je gotovo

vazda svog Andela Čuvara uza se i mogla se s njime razgovarati. Slično čitamo u životu sv. Franjice Rimljanke († 1440). A blaženi Petar Faber, prvi drug sv. Ignacija Lojolskog, isto je tako gojio svagdanju nježnu pobožnost nesamo prema svom Andelu Čuvaru nego također prema Andelima Čuvarima svojih štićenika i onih mesta i pokrajina, što ih je proputovao na svojim apostolskim poslanjima.

Koliko nam sv. Andeli Čuvari pomažu do s v e t o s t i n a š e i d o p o s v e č e n j a b l i ž n j e g a , to možemo donekle razabrati iz raznih izjava svetaca Božjih. Crkveni naučitelj sv. Franjo Saleski pri povijeda o svom zemljaku, gore spomenutom bl. Petru Faberu: »Ovaj prvi svećenik svete Družbe Isusove spominje brojne utjehe, što ih je na svom putu kroz krivovjerska mjesta svoje zavičajne biskupije (Annecy) primio, jer je odmah kod ulaza u ona mesta stao pozdravljati i zazivati njihove svete Andele Čuvare. I oni su mu zato nedvojbenim načinom iskazali svoju dobrohotnost, jer su ga štitili proti zasjedama krivovjeraca i poticali mnoge duše da spremno prime nauku spasenja. Vjernicima je ovu pobožnost k sv. Andelima silno preporučivao, kako mi je to još prije četiri godine jedna gospoda tronutim srcem pri povijedala, premda je Oca Fabera već prije 60 godina slušala.« — Neke druge podatke o tom saznajemo iz duhovnog dnevnika Faberova: »Kod ulaza u Španjolsku (g. 1541.), piše on, Bog me obdario posebnim čuvtvima pobožnosti i duhovne spoznaje obzirom na zazivanje glavnih Arhandela i Andela te Svetaca Špa-

njolske. . . Odlučio sam, da će se u svakoj kneževini preporučiti posebnim Andelima Čuvarima, što ih tamo osobito štiju... Tako radim, kad god se molim Bogu za koje mjesto ili kraljevstvo. Zazivam onda one Svece i Andele, koji su se posebno brinuli za one ljudе, bilo da su još živi ili već preminuli.«

Dalje pripovijeda taj blaženik u svom dnevniku o velikim utjehama, koje je imala njegova duša g. 1541. na putu do sabora u Regensburg, kad se u svakom mjestu utjecao na prolasku Arkandelu onoga kraja i Andelima Čuvarima njegovih žitelja. »Da stečem čiju blagonaklonost, kaže, čini mi se potrebnim osim drugih stvari, da budem prožet pobožnošću k svim svetim Andelima Čuvarima, koji nam mnogostrukim načinom pripravljaju osobe te odbijaju silu i napasti nečistih duhova.«

Sličnu spasonosnu pobožnost k sv. Andelima Čuvarima naučio je sv. Petar Kanizije od svog učitelja bl. Petra Fabera te je tako mogao postati drugi apostol Njemačke i mnogo hiljada kriovjeraca opet predobiti za sv. Crkvu katoličku.

Kako da šrimo štovanje sv. Andela Čuvara na posebne kod Križara?

Središnji Sekretarijat Apostolstva molitve preporučuje u tu svrhu posebne lijepе slike, koje prikazuju Andela Čuvara, kako za lijevu ruku drži svog mladog štićenika, koji u desnoj ruci nosi križ te se poslušno daje voditi od svog moćnog Čuvara, ne mareći za cičanje zlobne zmije. Andeo desnom rukom upućuje štićenika k nebu ili drži na cedulji naputak: »Prijatelju, Bog te vidi!«

Na posebnom tečaju za Križare i Križarice u prošteništu Gospinu Fourvière (7.—13. svibnja 1932.) Otac I. Derély daje ove upute: »Priučimo malog Križara, da se uteče sv. Andelima, osobito Andelu Čuvetu, nadalje da zazove i dobre Andele onih, koje bi htio obratiti ili u dobru unaprijediti. Materijalizmu i naturalizmu pošlo je nažalost za rukom, da je danas na zemlji gotovo nestalo pomisli na Andele i na njihovo posredovanje, a mjesto toga uveli su lažno i pogubno posredovanje tako zvanih spiritističkih duhova. Naši Križari neka žive s Andelima.«

Tako ćemo opet oživjeti pravu ljubav spram bližnjega, ako oćima vjere budemo gledali Andela kraj svakoga čovjeka. Povrh toga silno će nam porasti pouzdanje u svim pogibeljima duše i tijela. Koliko nevolja ne bi se dogodilo, kad bi se ljudi većom vjerom i pobožnošću preporučivali Andelima Čuvarima. Andeo je Božji čuvaо sv. Jakova patrijarhu na svim mučnim putovanjima njegovim. Isto vrijedi za mladega Tobiju i za stotine drugih sluga Božjih.

Napokon imajmo na umu, da se u knjizi Danijelovoј spominju i Andeli pokrovitelji raznih naroda te zazivajmo i ove nebeske pokrovitelje njihove, osobito Andele Čuvare progonjenih kršćana u Rusiji, Meksiku, Španjolskoj te prije svega preporučujmo što češće svu sv. Crkvu svetom Mihovilu Ankandelu, prvom branitelju kraljevstva Kristova!

I. P. Bock. D. L.

NAŠA LJUBAV SPRAM MISIJA.

Misijska nakana u listopadu blagoslovena od sv. Oca.

Sjetimo se i ovaj puta svečanih riječi, kojima nam Sveti Pismo ističe našu dužnost, da svim srcem ljubimo bližnjega svoga. »Ljubi Gospodina Boga svim srcem svojim i svom dušom svojom... Ovo je prva zapovijed. Druga je ova: Lubi bližnjega a s voga kao sa moga sebe! Druge veće zapovijedi od ovih nema.« Mk. 12, 30—31. — »Djeco, ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom.« 1. Iv. 3, 18. — »Ljubimo Boga, jer nas je on najprije ljubio... Tko ne ljubi brata svojeg a, kako može ljubiti Boga?... I ovu zapovijed imamo: Tko ljubi Boga, da ljubi i brata svojega.« 1. Iv. 4, 19—21. — »Zaista vam kažem: Što učinite jednom od moje najmanje braće, meni ste učinili.« Mt. 25, 40.

Ove riječi Svetoga Pisma moraju za nas biti jakim poticajom, da sa svoje strane učinimo što više možemo za misije — za obraćenje pogana. Dužnost je naša da priteknemo u pomoć svakom bratu, svakoj sestri, što se nalazi u nevolji. A ima li veće nevolje od one, od koje pati poganski svijet?

Na svojoj konferenciji u Zagrebu dne 19. studenoga 1932. odredili su naši biskupi, pretposljednju nedjelju u listopadu kao Misijski dan. »Taj dan moraju svi župnici i upravitelji crkava kod glavne sv. Mise održati misijsku propovijed i u njoj toplo preporučiti misijsku akciju. Posebna milostinja neka se na taj dan kupi pod svim glavnim Misama u crkvi, a izvan crkve po sabirnim arcima.« — Naši biskupi nastavljaju: »Poduprimo misije novcem i darovima! Tko može više, više. Tko ne može, a on barem novčićem udovičkim... Kad za misije dajemo, Bogu dajemo, i za najplemenitiju svrhu dajemo. Uz našu darežljivost vezan je spas tolikih duša.« Prije milostinje preporučuju istom zgodom naši biskupi molitvu za misije: »Crkva od nas traži prije svega molitve za misije. Zarke, zaufane, neprekidne molitve. Molitve i žrtve... Molimo se puno i žarko! I svoje životne patnje i križeve prinosimo Bogu za spas duša.«

NEUSTRAŠIVA POŽRTVOVNOST.

U gradu Saint Trondu u Belgiji g. 1909. buknuo u jednoj kući požar. Iz kuće svi pobjegoše, ostade samo četvero dječice.

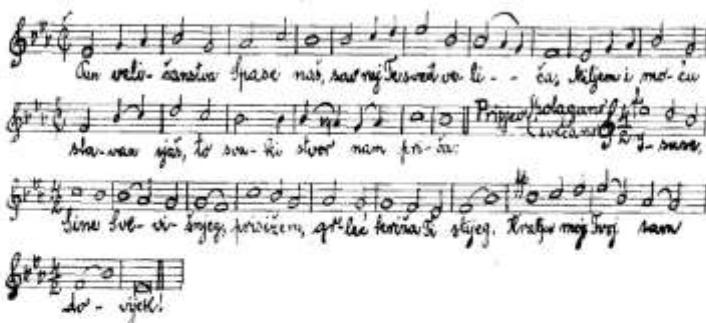
U to prispjeće s vlakom župnik Hessenderla. Odmah pohiti na mjesto požara, da vidi i pomoigne. Ljudi se dogovarali, kako bi se djeca spasila, ali se nitko nije usudio u borbu s ognjem. Svećenik se pomogne jednom gredom, odvažno se protura kroz oganj i spasi dvoje djece. Još treba spasiti dvoje, a čitava kuća u plamenu.

Požrtvovni svećenik odvaži se i po drugi put unutra. Sretno je uspio, da doda djecu kroz prozor prvog kata i sam se spasi.

Silan narod stade živo klicati požrtvovnom junaku a njega je veselila misao, da je slijedio glas svog božanskog Učitelja: »Ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe.«

S. D.

KRISTU KRALJU.*

Pakao diže bojni klik i zle se misli glase
Iz boja ja ču pobjednik izaći s Tobom, Spase:
Isuse.

Goriš u sitnom srcu mom i hrana Ti si njemu,
Daj mi da srca vatrom tom užežem svijetu svemu:
Isuse.

Gdje se god zasja Tvoja vlast, tu zloča silu gubi,
Nasilje pada, klone strast, sa pravdom mir se ljubi:
Isuse.

Riječ Ti božanska tijera mrak i svjetlom zemlju puni,
Odgaja narod čist i jak na diku Tvojoj kruni:
Isuse.

Najveći naš si dobrotvor, al harnost ljudska drijemlje,
Hvalu Ti pjeva vjerni zbor, o Kralju neba, zemlje:
Isuse.

Ruži Te mržnja svijeta zlog, al što taj više graće,
Bože moj Srca ranjenog, to ja Te ljubim jače:
Isuse.

* Ovu pjesmu P. Kreitmajera u čast Kristu Kralju pjevaju već katolici u Njemačkoj, Francuskoj, Engleskoj, Holandiji i Danskoj. Ne bi li se mogla i kod nas udomaćiti? Posebno otisnuta s pratinjom može se dobiti kod Uprave Glasnika Srca Isusova. Hrvatski tekst je priredio o. Pavelić.

Krist Kralj.

BIJELI JORGOVAN.

Pri povijest.

Stisnuo se tamo u kutu bašće, blizu plota grm bijelog jorgovana. Kad procvate, najljepši je ures vrta. Veliki cvjetni grozdovi pritežu tanke grane i lelijaju se uzbibani lakim daškom proljetnog vjetrića. Opojni se miris širi na daleko i mami čitave rojeve marnih pčela i raznobojnih leptirića. A kadikad, samo kadikad, znade se i slavuj sputstiti na njegove grane, pa onda pjeva

svoju najljepšu pjesmu o dalekim lugovima i o suncu što zalazi. Ne razumije svatko njegove pjesme, samo bijeli jorgovan; i onda je njegov miomiris najopojniji.

Nitko u taj jorgovan nesmije dirati. Samo onda, kad se sav rascvate, onda majka vlastitom rukom odreže nekoliko strukova i sveže ih u dvije kite. Jednu će na oltar Kraljici svibnja, a drugu ocu na grob. Jer on je jako volio cvijeće; osobito onaj bijeli jorgovan. Sve ostalo ostane na grmu dok ne uvene.

Kod grma je klupčica. Na njoj često sjedi majka i Milenko za topnih večeri, kad je sestra zabavljena negdje u kući ili u susjedstvu. Pričaju. Od vajkada tako. Kad je Milenko još bio malen pričalo se o snježnim kraljevnama i o carstvu patuljaka, kasnije o vitezovima i ratovima. Prisutnost sestre tad još nije smetala, ali sad kad je Milenko već stariji — još malo pače svršiti gimnaziju — sada su razgovori malo povjerljiviji i nekako srdačniji kad nema trećeg. Samo je bijeli jorgovan svjedok njihova razgovora. On bi mogao odati mnogu tajnu. Ali za to je on odviše diskretan, odviše privržen svojim gospodarima, a da bi ono što je čuo pričao nestošno mlahoru, koji bi odmah poletio dalje i šapnuo sve — onako pod tajnu — onim brezama tamo preko puta i kestenima drvoreda, a možda bi se u ovom nestalšluku zaletio iz ovog predgrada sve tamo do čak u park sred grada, da sve izbrblja onim tamo oholim platanama i napirlitanim orleandrima. Tajna nebi više bila tajnom.

O čem zapravo pričaju? Pa, jada se Milenko, ima i on svojih jada. I, što je još važnije, govore o budućnosti. Izlaže Milenko svoje mladenačke ideale i gradi kule svoje budućnosti. S drugovima o tome ne može govoriti. Ne razumiju ga. Njega razumije samo majka i njegov isповjednik. Pa što on snuje? Nešto veliko, neizmjerno veliko. Kad maturira stupit će u bogosloviju, da bude svećenik. To je njegov ideal. I o tom ponajviše govore. Majka ga bodri i potiče, savjetuje i nastoji da pred Milenkovim očima njegov ideal bude što sjajniji i zamarniji.

Krasne su bile večeri, što ih sprovedoše na samu njih troje — majka, Milenko i — bijeli jorgovan.

* * *

Nenadani potres razorio je Milenkove kule. Buknuo je rat. Uzeli ga baš kad se spremao za bogosloviju. Težak udarac i za njega i za majku. Ali je Milenko otišao ipak vedar, pun mladenačkog oduševljenja i svijetlih nada. Ko što je uopće mladež u rat polazila.

* * *

Previjalište 14. brigade. Ovaj jednostavni natpis i bijeli barjak sa crvenim krstom resio je pročelje školske zgrade sunčanog sela na području Dolomita.

Krapina: Vojska Srca Isusova.

Krapina: Križarsko sestrinstvo.

Krapina: Muški pjevački zbor Križara.

Upravo stizava novi transport sa fronte. Na vratima štopski liječnik tare naočari i nekako nehajno gleda prema došljacima. Srećom ih baš nema puno. Došlo je samo 8 automobila. U svakom valjda 4, dakle svega neko tridesetak ranjenika. Očekivao je više, jer je tutnjava, koju je cijelo jutro morao slušati dala naslućivati strašnu, krvavu bitku. Hoće li među njima biti koji komplikiraniji slučaj? U velikoj je neprilici. Nestalo mu narkotika, a bez toga nemože biti ni govora o kakovoj težoj operaciji. Već je tri puta telefonirao u glavno skladište i poslao jednog ordonanca, ali oni tamu ne šalju. Stići će valjda »administrativnim putem«. Što ćemo, sv. Birokracija jezdi i bojnim poljanama. Slegne ramenima i ode u kuću.

Međutim su sanitetski vojnici počeli iznositi iz automobila ranjenike. Činili su to nekako mehanički, bez srca — ko već svakidanji posao.

Ova grupa netom stiglih ranjenika pripada 53. domobranskoj pukovniji, Hrvati.

Medu zadnjima unesoše i jednog visoka plavokosa mladića. Oprezno ga polože na čist krevet odmah do prozora u sobi gdje su smješteni oni, čija će imena po svoj prilici za koji dan resiti popis »poginulih za cara i dom«. Svega ih u sobi ima 9. Sve stariji ljudi. Većina tek jutros operirana. Nepomično leže; osim jednog svi su u nesvijesti. Samo jedan — inače čvrsta ljudina — skrstio ruke pod glavom i plače, plače. Suze mu kvase brkove i jastuk i pokrivač, koji krije — ah užas — dvije do iznad koljena odrezane noge. Jučer je na zapovijed srnuo iz rova i tek što je potrcao, eksplodira mu pred nogama granata. Jutros se ovdje probudio bez nogu, on — otac četvero nejake djece. Ni maknuo se nije, kad unesoše onog mladića, samo bulji u strop i ne sluša što mu govorи časna sestra, koja i sama zna da su riječi i odviše slabe da utješe tako veliku bol. Ah kako je strašan rat!

Kad su mladića položili na krevet, ispiše jedan vojnik kredom na crnoj ploči što se dizala povrh uzglavlja: »Milenk R. redov-dak 53. puk«, i datum kad je ovamo donesen.

Zamalo dode i liječnik, da pregleda novog pacijenta. Baci pogled na ploču, promrsi »Student« i nadviye se nad postelju. »Nesvijest, dakako, kugla u trbuhi. Nu, lijepa priopovijest.« Pomno pregleda ranu. »Tu nema puno razmišljanja. Operacija. I to što prije, inače - fuć -. Ali one životinje tamo u glavnom skladištu! Očito misle da je to klaonica! Pa ne mogu ja tu ljude kao svinje rezati! Čekat ćemo do 4 sata, možda još pošalju narkotika. Ako ne, hu, doista ne znam što će?« I pogleda mladića sa sjenkom smllosti.

Dobra duša ovaj liječnik. Mlad i dosta idealan. Ali u ovo 17 mjeseci što je u ratu, posve je otvrđnuo, postao je mnogo oporiji i ravnodušniji prema bolima svojih pacijenata. Nije ni čudo.

»Sestro — reče izlazeći — pripazite na ovog mladića. Student je to. Ako se probudi gledajte ga umiriti i pripravite ga na

operaciju. Znate, nije mala stvar. Samo brza operacija može pomoći, ali oni tamo, oni...* htjede očito koju oštriju reći, ali se svlada pred sestrom i ode.

Casna sestra primakla stolicu Milenkovu krevetu, sjela i nastavila prebirati zrnca krunice. To je treći dan što je u službi, da

Kraljice svete krunice, moli za nas!

zapravo ni oka nije stisla. I ona je žrtva rata, ali u sasvim drugom smislu...

Ranjenik, što je ležao tik do Milenka, počeo se naglo trzati. Neki Talijan sa metkom u plućima. Liječnik je proveo operaciju, ali čini se bez uspjeha. Jadnik poče vikati jako i zaglušno »Mado-

na, Madona« a onda isprekidano ridajući: »Oh mamma, mama mia!« Potom zaplaka kao dijete. Znoj ga oblio, a pogled mu se staklena sjaja zazurio u sestru što mu je priskočila. Hropac, jedan trzaj i — mir. Sestra svrati pogled k raspelu na zidu i povuče pokrivač preko Talijanova lica. Pade zastor nakon zadnjeg čina jedne ljudske životne tragedije. Još epilog: pred Božjim sudom...

Ova vika smrtne tjeskobe kao da je probudila Milenka. Otvorio je oči upravo kad se njegovom susjedu odijelila duša od tijela. Pogleda oko sebe. Ali ne odviše iznenadeno. Osjeti jaku bol, ali ne bi ni sam znao reći gdje ga zapravo boli. »Gdje sam?« lane jedva čujnim glasom. Časna sestra pristupi k njegovom krevetu. »Samo mir, mladiću. Sve je dobro. Vi ste u bolnici. Nebojte se ništa, vi ćete ozdraviti. Velik je Bog. Pomolite Mu se! Znate li moliti?«

Moliti? Milenko zatvori opet oči. Moliti? Dugo li već na to nije mislio. Zaboravi čovjek u ratu svašta. Da da, u ratu čovjek vidi što je život, što je smrt i što je molitva. Ne vrijedi puno. Više vrijedi boca ruma. Ipak se malo studio i kad je opet otvorio oči izbjegavao je, da mu se pogled sretne sa sestrinim.

Zapao je u apatiju. Ni na svoju bol nije mislio, zapravo na ništa odredena. Samo je želio da sestra ode, da ga ostavi sama. I da izbjegne svakom razgovoru zatvori opet oči. Da se okreće k zidu, nije imao dosta snage.

Casna sestra se opet lati krunice, pošto je izvijestila o Talijanovoj smrti. Dodoše, baciše ga na nekakva nosila i iznesoše. Kao strvinu. Sa svima oni tako, pogotovo s ovim, s »neprijateljem«, kojemu nitko ni imena ne zna.

Sunce se sakrilo za ogromnu lipu i nije više udaralo o prozore bolesničke sobe; i časna se sestra uputi da otvari prozore, ne bi li se osvježio zrak. Širom otvoriti prozor i zastane udišući čisti zrak bez primjese kloroform-a i joda, što ga ona diše dan na dan.

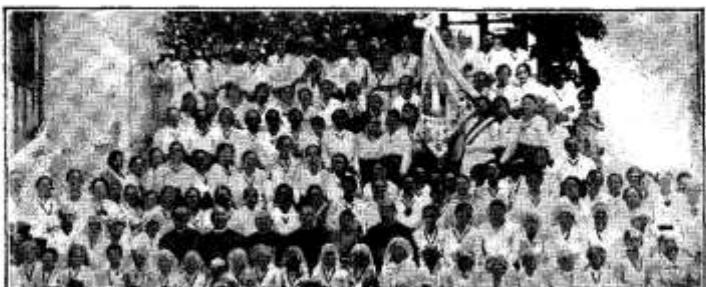
Kroz otvoren prozor stade se odnekle širiti miris, jak miris jorgovana. Doprre do Milenka. Najprije mu je draškao nosne živce, a onda ga ubrzo priveo k svijesti, uzbudi mu uspomene; tako drage, tako čiste, tako svete, a zaboravljene uspomene.

Bijeli jorgovan. Vrtić. Kućica. Sestra. Majka. Majka! I — oni tamo razgovori, oni idealni, one osnove...

O kako je bilo lijepo! Kako je onda bio sretan! Bilo pa prošlo. Kad je nedavno bio kod kuće na dopustu, nikako nije htio govoriti o »tim« stvarima. Uvijek je skretao na što drugo. Ne misli on više na svećeništvo. A neće da rastuži majke. Dobra je ona, ali ne razumije život — nije bila u ratu. U ovo 20 mjeseci je on toliko, toliko naučio.

Ali kako samo ovaj jorgovan jako miriši! Kao onaj kod kuće. I opet mu se misli vraćaju.

A kod prozora stoji sestra i moli za Milenka.

Prišlin: Djevojačko društvo S. I.

Mače: Djevoj. dr. S. I. prigodom trodnevne duh. obnove 16.—18. VI. 1933.

Zagreb - Vrhovac: Žene na duhovnim vježbama.

Gorjani: Djevojačko društvo S. I.

Milenku se ovlaže oči. Ipak, ipak je onda imao pravo. Dakako! Sada se varala, ljuto varala. Ono nije bila obmana, obmana je ovo. Jest, oni razgovori pod bijelim jorgovanom bili su temelj njezinoj sreći, a ne iskustvo stećeno u ovom općem klanju, među gotovo samim surovim i okorjelim ljudima. Zatim se opet sjeti majke. Suze su kačale, jedna za drugom.

Prije nekoliko minuta, bio je odlučio, da će umrijeti. Jednostavno neće dati da ga operiraju, ali sada, sada je čvrsto odlučio da će živjeti. On mora živjeti, jer on mora ostvariti one osnove što ih je skovao pod bijelim jorgovanom.

»Sestro, — zovite — liječnika« reče nekud umiljato. Sestra se udalji i za malo se vrati s doktorom.

— »No što je mladiću?«

— »Doktore, spasite me!«

»Hja, mladiću, dakako, to bi svaki htio, pa i ja to hoću, ali slušajte: potrebna je operacija. Bez narkotika ne mogu, nikako ne mogu. I meni je neugodno. Ja vam otvoreno velim, vi ste inteligentan čovjek, vi morate sasvim ozbiljno misliti na najgore, ako za vremena ne stigne narkotik.«

»Ali ja moram, moram živjeti!« doda brzo i gotovo plačno.

»Morate, dobro, ali vidite, da ja tu ne mogu pomoci. Osim — ako možda mislite da ste dovoljno jak, da podnesete operaciju bez narkotika. Ali, govorim kao stručnjak, — skoro je nemoguće. Po volji!«

Casak je vladala neugodna tišina. Doktor je u neprilici gledao kroz prozor, sestra se molila, a Milenko se borio. Ona borba s neprijateljem nije bila ništa prema ovome. Oblio ga znoj.

Obrati se k sestri: »Sestro, molim vas, donesite mi stručak jorgovana!«

Sestra pogleda doktora, ovaj kimne i ona ode. Doktor se stao šetati sobom, ne obazirući se na ranjenike.

Sestra se vratiла sa lijepom kitom jorgovana. Donese je Milenko.

»Sestro, stavite mi na prsa i na lice, da udišem, tako da! Doktore, režite!« Zadnje riječi su bile izrečene s toliko muževnosti i odlučnosti, da se doktor bez riječi udaljio, da spremi instrumente, izdavši nalog da Milenka prenesu u sobu za operacije.

Sve spremno za operaciju. Milenko zatvorila oči, srce mu nemirno lupa, premda je dobio injekciju kamfora. Upravo je grčevito uđisao miris jorgovana što mu je lešao na grudima i licu. A misli — one su kod onoga grma bijelog jorgovana, kod majke, kod sanja iz djetinjstva ...

Sestra je neprestano molila ...

Doktoru je drhtala ruka. Asistenti su bili smeteni. Jedincat slučaj.

»No, što čekate?« šane ranjenik.

Doktor zareže. Milenko stisne zube. Doktor reže. Milenko grize usnice, da je procurila krv i stala crveno bojiti jorgovan. Doktor stade vaditi kuglu. Milenko od boli izgubi svijest...

Operacija je uspjela. Prošlo je 6 tjedana. Na vratima »Previ-jališta 14. brigade« stoji Milenko. Zahvaljuje liječniku i sestri. Otpušten je kao zdrav. Rana nema posljedica, ali ne smije više na frontu, morat će služiti negdje u zaledu.

Liječnik se srdačno s njime opraštao, zavolio ga je, bilo mu je gotovo žao, što se rastaju.

A č. sestra mu je na rastanku dala stručak uvenulog jorgovana. Onog istoga, koji mu je spasio život i — što je vrednije od života — ideale!

• • •

Protekoše godine. Prošao je rat. Milenko se vratio. Bijeli je jorgovan i dalje cvao. Kad procvate, najlepši je ures vrta. Nitko u nj ne smije dirati. Samo onda, kad se sav rascvate, onda majka vlastitom rukom odreže nekoliko strukova i sveže ih u dvije kite. Jednu će na oltar Kraljici svibnja, a drugu ocu na grob. Sve ostalo ostane na grmu dok ne uvene.

Jedne godine nije bilo tako. Ubraše sve cvjetove. Da urese oltar, na kojem će Milenko služiti svoju prvu svetu misu.

• • •

I čuda! Od one godine jorgovan više ne cvjeta. Na očigled pogiba.

Mjesto njega grana se bujno stablo blagoslovljenoga Milenkova svećeničkog djelovanja.

To je stablo ljepše i miriši puno više i puno ugodnije negoli bijeli jorgovan. Antun Wurster.

LUDA MAJKA.

Bilo to g. 1915. lijepog ljetnog dana po podne. U vrtu jednog hotela sjedjela neka fino obučena dama sa svojim 8-godišnjim sinčićem i s još jednom ženskom. Jeli su. Još ostao jedan komadić kruha.

— Majčice, šta ćemo s ovim komadićem?

— Baci ga, draga dijete.

— Ali, majčice, učitelj nam je rekao, da se kruh ne smije bacati.

— To, što je učitelj, Zlatko, rekao, ne vrijedi za nas, već za siromahe.

Jedan gospodin sjedio nedaleko, pa kad je čuo ovaj ludi odgovor majčin, reče:

— Stidite se, gospodo! Vaš je mali pametniji nego vi...

F. M.

OBECANJA PRESVETOGLA SRCA ISUSOVA.

X. »Svećenicima ču dati dar, da taknu i najokorjelija srca.«

Pripovijeda se, da je neki francuski general, koji je vrlo rádo slušao glasovite crkvene govornike, došao i u mjestance Ars, da čuje i svetoga župnika Vianeja. Ovaj veliki sluga Božji niti je bio učen bogoslovac niti propovjednik, koji bi se isticao kakvom osobitom govorničkom umjetnosti. General, što je valjda i jedno i drugo očekivao od župnika, kojemu je vrvio narod iz svih krajeva Francuske, bio je neugodno iznenaden, no pomalo se uozbiljio i zamislio. Izšavši iz arske crkve sa svojim pobočnikom nije ništa govorio.

— Što je to, gosp. generale, reče pobočnik, vi ste uvijek običavali zanosno hvaliti propovjednike, a o ovomu šutite? Zar vam se ne sviđa?

»I meni je samomu čudno, odgovori general. Slušajući one prijašnje propovjednike, uvijek mi se sviđala njihova govornička vještina, a evo otkad sam ovoga čuo, ne sviđam se više ja sam sebi.«

Sveti je župnik bio propovjednik, kakva hoće Isus, jer nisu najbolji crkveni govornici, koji govore učeno, vješto, lijepo, već oni, koji obraćaju najviše grješnika.

Obećanja Bož. Srca i svećenici. Zar po tom nije potrebno svećeniku da uči bogoslovje, da proučava sveto govorništvo i vježba se u njemu? Nipošto. Sam Bog traži već u starom zavjetu od svećenika to znanje Mal. 2, 7., grozi se svećenicima neznačilama Os. 4, 6., Jer. 48, 10. U novom pak zavjetu uči sam božanski Učitelj 3 godine i riječima i primjerom prve svećenike, svete apostole. Stoga sv. Crkva traži od svojih službenika veliko opće znanje i napose ih opširno i dugo obrazuje u bogoslovju i govorništvu, a traži i da se za svaki govor pomno priprave.

Ipak sve to nije dosta. Može koji svećenik biti i kako učen, i kako vješt govornik, a ipak nema sposobnosti da obraća grješnike. **Obraćanje duša nije zemaljska već nebeska vještina.** Bog jedini zna, kako treba pograbiti koju dušu, da se ona otkine od zablude i grijeha i okrene k njemu. On to može izvoditi sam pa kat-

kad i izvodi, obraća gdjekoga čudesnim načinom kao na pr. Savla, koji iza obraćenja postaje velikim apostolom.

Redovito ipak hoće Gospodin, da mu u tom poslu budu svi ljudi pomoćnicima. Stoga on i šalje apostole i njihove nasljednike u svijet, da predobivaju za nj duše. Potrebno je po tom, da on sam učini takve sposobnima za taj posao obraćenja, da im dade tu nebesku vještinu, da ih osobito prosvijetli, ojači i utvrdi ih u strpljivosti, te ne bi smalaksali, ako im posao ne bi odmah isao za rukom, ako ne bi duhovna žetva bila onako obilna, kako isčekuju.

Tko hoće da obraća duše, treba da posve zaboravi sebe, da se do kraja žrtvuje za njih. Takav se nitko ne rada, već treba da istom postane takav s pomoću Božjom. Zato Crkva nastoji u prvom redu oko toga, da njezini svećenici steku takva natprirodna svojstva. Ona pripravlja kandidate svećeničkoga staleža vježbajući ih više godina u molitvi i svim krepostima, naročito u pregaranju i odricanju pa u ljubavi k Bogu i dušama, da tako postanu podesno orude, kojim će Bog osvojiti za sebe svijet.

Ukratko, svijet se osvaja za Boga samo duhom Isusovim. Zato oni, koji ga osvajaju, treba da su puni takvoga duha. A gdje će bolje usvojiti taj duh, nego u Srcu, što je posve sebe zaboravilo i do kraja se žrtvovalo za ljude?

Eto, kamo Bož. Srce poziva one, koji su po svom staležu dužni da obraćaju svijet. Hoće li da u svom svetom poslu uspiju kako treba, neka uz potrebno im znanje i spremu dižu oči k Njemu, neka najnežnijom pobožnošću ulaze u nj i tu se oružaju Njegovim duhom. Ufajući se u to Srce, slušajući Njegove savjete, dobit će njihova riječ onu čudesnu, neodoljivu moć, koja će obraćati i najokorjelija srca grješnička; oni će tako postati najmiliji prijatelji Srca Isusova i najveći dobrotvori čovječanstva.

No ne tiče se ovo obećanje samo svećenika, već je bez ikakve sumnje dano i mnogim drugima.

Obećanje Bož. Srca i apostolske duše uopće. Sv. Margareta piše u jednom od svojih pisama: »Moj božanski Učitelj mi je obznanio, da će oni, koji rade za spasenje duša, raditi s uspjehom i umjeti da ganu i najtvrdja srca, ako budu imali nježnu pobožnost prema Njegovu presv. Srcu i budu radili, da predobiju druge za nju i da je posvuda uvedu.«

Premda i ovo obećanje smjera u prvom redu na svećenike, ipak ono uključuje i sve druge, koji djeluju apostolski, t. j. rade za spasavanje duša. A zar nismo donekle svi dužni da budemo apostoli? Staležem su na to obvezani svećenici, ali od tolikih drugih traži to dužnost roditeljska, odgojiteljska, prijateljska itd. A sve nas kršćane na to nuka zapovijed: »Ljubite bližnjega svoga kao samoga sebe.« Ta nas ljubav obvezuje, da pomažemo bližnjemu

tjelesnim i duhovnim djelima milosrđa. Među ovim se posljednjima na prvom mjestu spominje skrb za grješnike: »Grješnika pokarati.« To su dakako u prvom redu zvani da učine roditelji i poglavari svojoj djeci ili podložnicima. No od ljubavi k vječnom spasenju bližnjega dužan je da to učini, pametnim načinom dakako, svaki od nas, ako ima nade, da će njegova opomena koristiti. Pametan način ne bi bio, kad bi tko na pr. počeo grđiti rasrdenoga psovača, jer će taj, gotovo je sigurno, još jače psovati. Pametan je način, ako ga mirnim i ljubeznim načinom opomeneš odmah ili gdjekad još bolje — poslije, kad se smrti.

Ali da ti sam budeš opominjući druge miran i ljubezan, valja ti ići u školu k Bož. Srcu, tu ćeš izučiti one dvije kreposti, što osvajaju duše: poniznost i blagost. Sv. Vinko Paulski nije nikad propustio prilike, kad bi čuo, da tko psuje Boga ili svetinje, a da ne bi takvoga smjerno i milo opomenuo. I opomena je uvek bila od koristi. Pokušaj i ti i uspijet ćeš.

Ovo obećanje smjera osim svećenika osobito na članove Apostolstva molitve. Svi ovi doista rade za spasavanje besmrtnih duša, rade svojom molitvom. A među tim apostolima na prvom su mjestu revnitelji i revniteljice. Kakve će divne plodove donositi njihove molitve i njihovo revnovanje, ako se u Bož. Srcu napune one ljubavi i milosrđa, što se milje Bogu i predobivaju ljudi!

Napredujmo dakle svi u ljubavi prema presv. Srcu Isusovu, da možemo što uspješnije raditi za duše, radi kojih je to Srce dalo i posljednju kap svoje božanske krvi. Mi svećenici tražimo sebi tu silnu milost molitvama, odricanjima, vapijemo za njom na oltaru Gospodnjem, preporučujemo svoj rad za duše molitvama svetih duša.

A svi vjernici bez razlike molimo, da nam Gospodin pošalje svećenikā po svom Srcu. Svi nastojmo — osobito sad u naše dane, gdje toliki otpadaju od Boga — da dobrim primjerom i riječima, milostinjom, širenjem vrijednih knjiga i listova, a naročito molitvom za obraćenje grješnika što više pomognemo rad revnih svećenika. Kolikim će okorjelim grješnicima dati Gospodin milost obraćenja, kad vidi tu našu revnost! Kolika će biti naša radost u nebu, kad vidimo, da su naša nastojanja skupa s milošću Božjom oslobođila ovu ili onu dušu od vječne propasti i dovela je u nebo!

M. Pavelić D. L.

KRASNI VELIKI

MISIJSKI KALENDAR ZA GODINU 1934

Samo 5 dinara

Sadržaje mnogo zanimivog štiva, SAJMOVE itd. — Naručuje se kod:
UPRAVA KATOLICKIH MISIJA, ZAGREB I-47. Palmotićeva 31.

SVETOJ TEREZIJI MALOGA ISUSA.

Terezijo sveta, ponizna i čista,
Uzmi moje srce, ne budi mu stroga,
Vidiš, kako ono ljubi Spasa Krista,
Baci ga pred noge svemogućeg Boga!
Sama ja se bojim, sama ja ne mogu,
Bog će se uvrijedit zbog ništava dara,
Zato Ti ga uzmi, pa ga predaj Bogu
Tvoja mala ruka svud čudesa stvara.
Ovo moje srce grješno je zaista,
Raniše ga patnje, bolovi nesreće,
Ako njega preda Tvoja ruka čista
Dobri Bog, sigurno, odbacit ga ne će!
Znaš, da nemam ruža, o Kraljice cvijeća,
Zato Tebi dajem sve, što dati mogu,
Moja ljubav k Tebi biće sad još veća,
Nek je hvala Tebi, a po Tebi Bogu!

Katarina A — k.

A MARGARETA ? ...

U nedjelju navečer sastale se susjede Marica i Katica.

— Što je, Katice, što si tako zabrinuta?

— Ah, draga, nesreća mi se dogodila? Izgubila mi se jedna kokoš. Evo već je dugo tražim i nigdje je naći. Već je večer, pa tko zna, što joj se može dogoditi...

— Prodi se, Katice, tolike brige radi jedne kokoši, kad ih i onako imas mnogo.

— Da, da, kad bi to bila koja mu drago kokoš, ali to je moja bijelka!

— A zbilja, Katice, gdje je večeras tvoja Margareta? Evo već se smrkava, a nje nema kod kuće.

— Uistinu ne znam, gdje je. Otišla je prije jedan sat.

— Kamo?

— Nije mi rekla. Međutim današnja djeca lete, kamo žele.

— Ali kad će se vratiti?... S kim je?...

— Vjeruj mi, ne znam... Ah evo je!

— Koga? Da se nije Margareta vratila?

— Ali ne, ne, već moja bijelka!... Hodi, bijelko, hodi...

— A Margareta?...

Tko će znati, gdje je Margareta! Za nju se majka toliko ne brine. Kao da joj je više stalo do koke nego do kćerke!...

F. M.

OTROVAO SVOJU KĆERKU! ...

Prije više mjeseci osudena je u Antverpenu šesnaest-godišnja djevojka na deset godina tamnicy. Osudena je radi toga, što je htjela da ubije svoga oca. Sud joj htio dosuditi još oštiju kaznu, ali se ipak dao ublažiti, što je zlotvorka još u mladenačkim godinama, a osim toga sam je otac uvelike skrivio njezin zločin.

— Njezin otac?

— Jest, njezin otac, Djevojka bila u svojim mладим godinama pobožna i nedužna pa htjela u samostan. Ali otac o tom ni čuti. Da joj potpuno istjera iz glave misli na redovnički život, pribavio joj nevaljalih knjiga, da si njima otruje dušu. Knjige su bile punе osvada i kleveta o samostanskom životu. I otac je uspio. Njegova kćerka izgubila volju da se posveti Bogu. Ali zato je pošla putem pokvarenog života. I došla dotle, da je htjela ubiti svoga oca.

Roditelji i odgojitelji, nikad ne možete dosta biti oprezni, kad stavljate knjigu u ruke djeteta... Ne budite krvnici onih, za koje se morate brinuti!... Ne trujte ih!...

F. M.

DUŠEVNI MIR.

Sveci i pogreške. Bio čovjek ne znam kako svet, još će uvijek imati svojih nesavršenosti. Ne činimo stoga krivice svecima, kad uz njihove krepstvi ne mimođemo šutke ni njihovih grijeha i pogrešaka. Naprotiv meni se čini, da se krivo čini svima ljudima, kad se kriju nesavršenosti i pogreške svetaca pod izlikom, da im se tim iskazuje čast. Tko se boji iznijeti nesavršenosti svetačke kao da bi one bile na štetu onih, koje moramo štovati, taj se vara. Obratno, upravo tim prešućivanjem nanosi se nepravda nesamo svim potonjim pokoljenjima već i samim svecima. Kad su sveci opisivali život drugih svetaca, otvoreno i bez ikakva straha iznosili su oni i njihove mane, a bili su osvjeđočeni, da se na ovaj način svidaju i Bogu i svecima više nego bi im se svidjeli, kad bi govorili samo o njihovim krepstvima.

Ne govore uzalud učitelji duhovnog života, da je Bog i najsvetijim dušama ostavio neke pogreške, kojih uz najbolju volju ne mogu odstraniti. Bog im je tim htio pokazati, vele isti učitelji, šta bi se s njima dogodilo, kad im on ne bi dao svoje milosti. A Bog ostavlja svecima nesavršenosti, jer želi uzdržati u njima neko nepouzdanje u same sebe te ih tako osigurati proti zamkama samoljublja. Ujedno pogreške neprestano potiču svece na revnost u službi Božjoj, vježbaju ih u pouzdanju u Boga, bodre ih, da potraže pomoći u molitvi.

Mi i naše slaboće. To i nas uči a i tješi. Pogreške što ih počinjamo, nukaju nas često na vježbu u krepstvi. Bez pogrešaka ne bismo niti prilike imali, da se vježbamo u krepstvima. Tako nas znade Bog prepustiti našoj mrzovolji, naprasitosti i naglosti samo zato, da nas uči poniznosti, koja ispravlja i pogreške i sa-blazan, koju smo možda njima prouzročili. Pogriješili smo možda iz nesmotrenosti, dok pokoru radi pogrešaka činimo promišljeno, svojevoljno se svladavamo, a tim se Bogu mnogo više svidamo nego što smo mu se svojom pogreškom zamjerili.

O dragocjenih li nesavršenosti, koje nas dovode do spoznaje naše bijede, vježbaju nas u poniznosti, samopreziru, strpljivosti i revnosti! Ne gleda Bog na pogreške već na srce, samo ako je ono dobro.

U radu oko usavršivanja. Stoga se mani grozničava nemira u nastojanju oko savršenosti. Bog se ne nalazi ni u buri ni u ognju, već u mirnom i blagom dašku, koga jedva i osjećaš. Pusti, neka te Bog vodi i nemoj toliko misliti na sama sebel! Zabrinutost, koju znademo katkada osjetiti radi svoga napretka u službi Božjoj, nije Bogu na čast, već se u njoj krije naše samoljublje, koje nam nikako ne da mira, nego nas neprestano goni, da što više uradimo, pa makar to ni ne mogli dobro uraditi.

Neka su ti sumnjiće sve želje, kojih prema običnom sudu razboritih ljudi ne možeš ispuniti. Ovamo spada visina svetosti,

koju si možeš zamisliti, ali ne možeš do nje doći; možeš o njoj dati lijepe upute, ali prema njima ne možeš živjeti.

Ne zaboravi, da nam je za napredak u dobru u prvom redu potrebna strpljivost. A strpljivi moramo biti nesamo spram drugih već i spram samih sebe. Pače ako težiš za cistom ljubavi spram Boga, treba ti više strpljivosti sa samim sobom nego s drugim. Stoga moramo biti strpljivi u snažanju svojih nesavršenosti, ako želimo postati savršeni. Tim ne želim nipošto reći, da moramo ljubiti svoje slabosti, već da moramo biti strpljivi. Ovako ćemo rasti i u poniznosti i ljubavi.

Budimo iskreni spram samih sebi pa priznajmo, da smo bijedni, da u svojoj slaboći možemo malo dobra učiniti. Ali ne zaboravimo ipak, da je predobri Bog zadovoljan s našim slabim nastojanjem oko dobra. Bog gleda na srce i čuje njegove uzdisaje.

Naše nesavršenosti pratit će nas sve do groba. Nemoguće nam je hodati po zemlji, a da se zemlje ne dotičemo. Ne smijemo se valjati po kaljuži, ali ne smijemo ni težiti da na krilima letimo. Malo pomalo svaki dan umiremo, a s nama polagano umiru i naše nesavršenosti.

Strpi se. Shvaćam tvoju želju, da budeš bez pogrešaka. Ali uza sve to ne preostaje ti drugo već da se strpiš. Ljudi smo, a ne andeli. Ne mislim time reći, da bezbržno prolazimo kraj svojih pogrešaka, već moramo s apostolom govoriti: »Ah bijedna li mene! Tko će me osloboditi od tijela smrti ove?« Želim samo reći, da se ne smijemo čuditi, što smo pogrijesili, a pogotovo ne smiju nas naše pogreške dovesti do malodušnosti. Ni Bog ne ljubi naših pogrešaka i slaboća, ali zato ljubi nas vječnom ljubavlju. Ni majka ne ljubi slaboća i nedostataka svoga djeteta, ali svim srcem ljubi svoje dijete. Tako i Bog ljubi svoju djecu uza sve njihove pogreške, koje dobro poznaje.

Ovo neka te pouči u trima istinama. **P r v a j e:** Često znadeš pomisliti, da ti je nestalo duševnog mira, jer te muči neka potištenost i gorčina. Pa ipak nisi izgubio mira, ako u ovoj kušnji ne izgubiš samog sebe i svoga Boga. — **D r u g a i s t i n a:** Boli te, kad Bog trga s tebe ostatke starog čovjeka. Ali u tom slučaju ne smiješ pasti u malodušje i misliti, da te je Bog ostavio. — **T r eć a i s t i n a:** Sve što te uznemiruje i buni, premda si na pravom putu, ne dolazi od Boga, jer je Bog knez mira. To je napast tvoga neprijatelja, koji ne može da trpi niti mira.

Nemir dolazi odatle, što na neuredan način nastojimo, da se oslobodimo od kakvoga zla ili da dodemo do kakvoga dobra. Međutim to je najsigurniji put, da zlo još pogoršamo, a od dobra se još više udaljimo. Pogledajte pticu, koju su uhvatili u mrežu. Ona nastoji svim silama, da se oslobodi. Ali što je nemirnija, tim se više zapliće. Nemir je za nas nesamo napast, već je izvor i drugih nedaća.

Kad osjetiš u sebi jaku želju, da se oslobodiš kojeg zla ili dodeš do kakvog dobra, nastoj prije svega da ti srce bude mirno,

pa spokojno i pametno sudi. Istom onda počni izvadati svoje osnove služeći se pomagalima, koja vode do cilja.

Kad ti govorim, da moraš mirno raditi, ne smilim te nagovarati na nemarnost. Želim samo da se kloniš u svom radu grozničavosti. Jer ako budeš njoj popuštao, nesamo da ne ćeš doći do žuđenog cilja, nego ćeš sve pokvariti i još se više zaplesti.

»Moja je duša uvijek u rukama mojim,« govorio je prorok David, i zakona tvoga, Gospodine, ne ču nikada zaboraviti.« Ispitaj se od vremena do vremena, da li i ti svoju dušu imаш u rukama ili njom vlada strast i nemir.

»Moje su oči uvijek upravljene na Gospodina, i on će oslobođiti noge moje iz zamke neprijatelja mojih.« Ako se i ti možda nalaziš u mreži raznih neprilika, ne gledaj na svoju nevolju niti na mrežu, već digni oči svoje prema Bogu i pusti ga, neka radi po svojoj miloj volji. Bog će se za te pobrinuti. »Baci brigu svoju na njega; on će ti pomoći.«

Ne tari si glave nekorisnim brigama! Dosta je, da snosimo one nevolje, što nam svojim redom dolaze. Nije nikako pametno, da ih se unaprijed strašimo. Ne treba nam se nikoga bojati osim jedinog Boga. Ali i taj strah neka bude djetinjski, pun ljubavi.

Za posrtaja. Kad ti dakle duša posrne u koju pogrešku, ne udaraj na dušu sa strasvenom ogorčenošću, već je milo ali ozbiljno opomeni i ljubezno joj pruži ruku pomoćnicu. Ako tako činiš, ne postupaš sa samim sobom drukčije nego što Bog postupa s tobom. I ta tvoja blagost mnogo će ti više koristiti nego sva srdžba i goćina. Blagost će te ganuti na sveto kajanje, dok će ti žestoko spočitavanje još više dušu zatvoriti.

Evo jednog primjera. Odlučio sam, da ču se čuvati taštine. I gle, ipak sam u tom pogledu počinio veliku pogrešku. Pa zar misliš, da ču svoju dušu ovako koriti: »Uistinu si gadna, kad uza sve dobre odluke padaš u ovu opaćinu! Stidi se! Zar te ne će biti sram i pogledati prema Bogu, kad si se pokazala tako nevjernom?« — Ne, ja ne ču tako govoriti duši svojoj, već ču joj s izražajem svoga saučešća ovako reći: »Eto, draga dušo, mi smo i opet pali, premda smo odlučili, da ćemo uspravno kročiti svojim putem. Nego ne smijemo klonuti, već ćemo se opet dići, da od-sada budemo još jači. Podimo dobrome Bogu da nas on vodi svojom jakom rukom. Ponizimo se! Bijedne i malene čini Bog velikim i jakim.«

Budi pred Bogom ponisan i strpljiv. Prodi se malodušnosti! Uzdaj se! Drži se čvrsto lijepih želja svoje duše, koje te dižu. Ali ako uza sve to osjetiš, da si i ti prognanik ove zemlje, ne smalakši, već budi velik i jak u pouzdanju u Boga! Kroz sve dane tvoga života pratit će te nesavršenosti tako te nigda ne ćeš smjeti reći, da nemaš šta popraviti. Budi o tom posve osvijedočen! Onda će ti se duša napuniti nesamo strpljivošću spram sama tebe, već i dobrotom spram drugih ljudi, koji su uza sve svoje slaboće divno djelo ljubavi Božje i nose u sebi vječnost. Ti moraš ljubiti

i snositi ljudi s onim blagim razumijevanjem, s kojim ih je ljubio i snosio Spasitelj.

Čuvaj mir kraj svega, što ti Božja providnost pošalje! Kad ti srce stane jaukati od boli, a teške brige pritisnu, ostani miran! Ako ti se sreća nasmije i duša ti stane klicati od veselja, ostani miran! Kad ti prijeti zlo, od kojeg valja bježati, učini to bez zbumjenosti, budi miran!

Ne kopaj mnogo po tajnama ovoga života. Traži Boga s jednostavnim srcem, traži ga u svim stvarima, pa ćeš ga naći, a s njime ćeš naći i mir srca svoga. Sve što činiš, neka bude svjedokom tvoga uskog jedinstva s Bogom.

Kad i dobro činiš, ne čini ga naglo, već mirno i promišljeno. Ali ne gubi duševnog mira ni onda, kad oko tebe bura zviždi. Jer šta su sve stvari ovoga svijeta, ako ih usporediš sa svetim mrim Božjim? Ima li išta na nebu ili na zemlji, što bi se ikako moglo izjednačiti s mrim duše? Sva čast, sav sjaj, sva krasota ove bijedne zemlje niti usporedit se ne smije s vedrinom mirne duše.

Sv. Franjo Saleski.

DA I VI DODETE U NEBO...

Muž i žena, koji se nisu baš oduševili za vjerske stvari, izgube jedino dijete, što su ga imali. Stadoše se tužiti i na Boga. Došli su dapače i jednom svećeniku te mu rekli:

— Sv. Pismo govori, da nas Bog ljubi više nego što otac i majka ljube svoje dijete. Pa kako je onda moguće, da nam je oduzeo jedino čedo, što smo ga imali te nas tako do skrajnosti ožalostio?

— Kad želite znati, zašto je Bog uzeo vaše jedino dijete, dopustite da vam reknem svoje mišljenje: Bog ljubi vašu obitelj, pa želi, da u nebu ima barem jednog člana njezina. Vas dvoje ne želite u nebo, pa ne biste ni svojem djetetu dopustili, da uđe u nj. Zato vam ga Bog na vrijeme oduzeo. Na koncu vam velim: Ako uistinu ljubite svoje dijete, živite tako, da dodete u nebo, gdje se ne ćete nikad rastati od njega.

Isus nam je toliko puta naglasivao, da nas Bog ljubi. Rekao nam je: »Tako je Bog ljubio svijet, te je Sina svoga jednorodenoga dao, da nijedan, koji vjeruje u njega ne pogine, već da ima život vječni.« Tko je prisilio Boga, da preda na smrt Šina svoga? Prisilila ga ljubav spram mene i tebe i svih ljudi.

Isus nas je učio, da je Bog naš Otac. A Isus ne može prevariti. Pa ako je Bog naš Otac, zar nas ne ljubi?

Ali ne mislimo, da nas Bog ljubi samo onda, kad čini sve po našoj voljici. Ne tražimo od Boga, da se on ravna po nama, već se mi ravnajmo po njemu.

F. M.

SUNCE U PECILI.

Na podnožju Pirineja sjelo kitnjasto seoce, a ime mu nadje-nuše Pecila. I jednog dana zavlada ovim seocem velika strava: Ne-ljudi, francuski revolucionarci silom odvukoše nekamo iz sela starca župnika. Seljani se nisu mogli dobru nadati, jer su sveće-nici, kojih je ovako nestajalo, obično završavali svoj život na stratištu.

Ni dva sata nisu prošla od toga strašnog časa, kad eto no-vog uzbudjenja u selu. Sa svih strana čuli se glasovi prestrašenog svijeta:

— Dolaze! dolaze!

Od straha sve se skrivalo, kako je tko najbolje znao i mogao. Jedini seoski učitelj nije u ovaj čas mislio na se, već na Isusa u Presv. Oltarskom Sakramantu. Svećenika nije bilo, koji bi Isusa zaštitio od pogrde divljih revolucionaraca. To će učiniti u-čitelj. Što je brže mogao, poletio je u župni stan, uzeo jedan ključ i predao ga svojoj kćerci Eugeniji s riječima:

— Pohiti, drago dijete, prije nego što stignu ovamo. Ja ću međutim nastojati, da ih malko zadržim. Njihove se bezbožne ru-ke ne smiju dotaknuti Isusa.

Djevojče je poletjelo na pokrajna crkvena vrata. Uto stigo-še i vojnici i podoše ravno prema crkvi. Učitelj im izade u susret s pitanjem, šta žele.

— Želimo, građanine, ključ od ove praznovjerne kuće, od-vrati voda.

— S kojim pravom tražite ključ? odgovori učitelj. Kuća je Božja meni povjerena.

— Ha, ha, ha! Kuća Božja! Kakva kuća Božja, kad Boga više nema! Odsada vlada samo sloboda. Ova je zgrada vlasni-štvo republike.

— Svakako imam pravo da od vas zatražim punomoć gle-de vašeg zahtjeva.

— Zar da se ti usuđuješ tražiti od nas punomoć?! vikne je-dan Francuz i skoči s konja.

— Dragane moj, i ja sam građanin kao i ti, pa jer sam ču-var ove zgrade, imam pravo da tražim punomoć, prije nego što vas pustim unutra.

Već je jedan vojnik htio da s bajonetom nasrne na učite-lja, ali ga zaustavi voda, izvadi nešto iz džepa i reče:

— Evo punomoći! A sada otvaraj vrata!

Učitelj se više nije mogao opirati, već je otvorio crkvu i u strahu pogledao prema svetohraništu. Hvala Bogu, njegové kćer-ke nije bilo unutra, znak, da je odnijela Presveto. Bilo mu je lak-še pri duši.

— A sad se nosi odavle! rekoše vojnici učitelju, da mognu slobodnije pljeniti. Najprije su pošli prema svetohraništu i oto-riili ga, ali ono je bilo prazno. Pošli su i u sakristiju, ne bi li tam

našli novca ili kakvih dragocjenosti. Ali i tu su bili slabe sreće. Za to će im platiti drzoviti učitelj. Kad su izašli iz crkve, uputiše se prema njegovoju kući, svezaše ga i povedoše sa sobom, da mu otkroje pravdu.

— Sve tebi na slavu, Bože, reče blijedi učitelj i zadnji put pogleda svoju rasplakanu kćerku. I on i ona znali su, što ga čeka. Iza nekoliko dana nije ga više bilo među živima.

Eugenija osta sama kod kuće, sirota bez oca i majke. Plakala je, teško joj je bilo, ali ju je ipak tješila pomisao, da Bog svojih ne ostavlja.

Nego što se dogodilo sa svetim Hostijama?

Eugenija ih ponijela u svoju sobu, pomno i oprezno zavila ih u bijelo platno i stavila u drvenu škrinju. I tu su ostale sedam godina. Nitko osim Eugenije nije za njih znao. A nju opet bilo strah da otvori škrinju. Međutim ona je svaki dan klečala pred škrinjom i pobožno se klanjala Spasitelju. Njezina sobica pretvorila se u skromno svetište.

Na daleko i široko nije bilo svećenika. Jedni se razbježali, a drugi poginuli od krvničke ruke. Po Francuskoj se proljevala nedužna krv. Stoga je Eugenija čuvala Isusa u svojoj sobi, dok vrijeme ne krene na bolje.

Napokon se i revolucija izbjegnjela. Katolici su opet smjeli u crkve. Sada se i Eugenija usudila da otkrije svoju tajnu. I otkrila ju najprije pobožnom svećeniku u Pecili. U pratinji od više osoba pošao je ovaj u Eugenijinu kuću i otvorio škrinju. I gde čuda! Hostije su bile još posve sačuvane. Oko njih se vidio sjaj. Svi prisutni padoše na koljena. Bili su duboko ganuti. Svećenik je pošao u crkvu po ciborij, u koji će staviti sv. Hostije. Sa svih strana saletio se svijet, da s gorućim svijećama u ruci otprati Spasitelja u crkvu. U lijepoj pokaznici još se i danas čuvaju u Pecili ove sv. Hostije — Sunce božansko.

F. M.

KAO MONIKA.

Dugo, dugo molila se sv. Monika, da joj Bog obrati sina Augustina, koji je provodio pustopašan život. Ustrajna majčina molitva nije ostala bez uspjeha. Augustin se obratio i postao jedan od najvećih svetaca.

Ima i danas mnogo pustopašnih Augustina, ali malo Monika. To će biti razlog takoder, zašto se danas takvi Augustini rijetko obraćaju. Međutim i sada se nade po koja Monika, koja moli za svoju djecu, ustrajno moli, dok je Bog ne usliša. Samo jedan primjer.

Udovica u Engleskoj imala sina jedinca, koji zapade u loše društvo. Majka ga opominjala, ali uzalud. Jednog dana doznade,

da će sin opet u to društvo na neku zabavu. Molila ga, da ne ide. Ali sin nije htio da popusti. Na to će majka:

— Ti ideš u svoje pokvareno društvo, a ja ču se zatvoriti u sobu, kleknut ću pred raspedo te ću moliti, dogod te opet ne ugledam.

I sin je pošao u društvo, ali zabava mu nije nikako išla k srcu. Napokon je ustao i pošao kući. Majka je još bila na koljenima. To ga je tako ganulo, da je i on kleknuo uz nju, ogrlio je i obećao, da će poći posve drugim putem.

Dobra majka ne će nikad u molitvi zaboraviti na svoju djecu. Molitva je najuspješnije sredstvo za dobar odgoj. I nikada majka ne smije reći: Molila sam se za sina ili kćerku, pa nema koristi. Nijedna molitva ne može biti bez koristi, kad se radi o spasu duše. Samo treba ustrajati. »Molite i dobit ćete, kucajte i otvorit će vam se.«

F. M.

IZVRŠI ZAVJET!

Nekako u sredini puta između Bakra i Bakarca u hrvatskom Primorju nalazi se mala morska uvala. Tu ključaju duboki virovi, a tamne klisure, što se sablasno dižu povrh drevne ceste, podaju uzavreloj površini morskoj strahotan vid.

U narodu živi legenda o odvažnom mladiću, koji se usudio da roni u tu bezdanu dubinu. Čuo je, da na dnu tih virova imade različitih dragocjenosti, biserja, skupa morskoga bilja, pa će jednoga dana potražiti to nevideno blago. Zavjetovao se, da će prvu dragocjenost, koju iznese, darovati na oltar Majke Božje na Trsatu. Uza svu opasnost za život spusti se on u zapjenjeno more i nakon duga vremena eto ga na površinu, a u ruci mu dragocjen ures. Dode na obalu. U duši mu nastala teška borba. Učinio je zavjet i morao bi da ga izvrši — ali ovaj dragulj je tako krasan...

Iza duga promišljanja napokon ga zadrža za sebe i opet se zavjetova, da će darovati Gospo Trsatskoj ono, što izvuče po drugi put. Baci se u more i uz teške napore izvadi drugi dragulj. A ovaj bijaše još krasniji od prvoga. Mladiću se blistale oči gledajući tu krasotu. Zadrži i njega te se zavjetuje po treći put. Požudno se baci u more, da traži novu dragocjenost, ali ga ne bi više iz tamnih dubina morskih.

Ne lijepi se srcem za zemaljsko blago. Nada sve: ne zavjetuj se nepomišljeno, a učiniš li zavjet, izvrši ga, ako ti je ikako moguće.

Josip B.

TECAJEVI DUHOVNIH VJEŽBLI.

Za muške u Domu na Jordanovcu 110.

Listopad:

- 9.—13. za svećenike.
- 23.—27. za gradane.
- 29.— 2. XI. za akademičare.

Studen:

- 13.—17. za svećenike.
- 30.— 4. XII. za akademičare.

Prosinac:

- 18.—22. za muževe iz trgovista i za obrtnike.

Za ženske u Domu na Vrhovcu 43.

Listopad:

- 2.— 6. za namještence.
- 16.—20. za gospode.

Studen:

- 6.—10. za žene sa sela.
- 20.—24. za sveć. rodakinje i kućanice.
- 30.— 4. XII. za akademičare.

Prosinac:

- 7.—11. za djevojke.
- 11.—16. za žene.

Koji žele prisustvovati kojemu tečaju, treba da se 7 dana unaprijed javi. Tečajevi počinju u 7 sati uvečer prvoga od gore spomenutih dana, a svršavaju u 7 s. ujutro zadnjega dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 dinara. *Prijave prima i upute daje:*

za muške:

*Uprrava Doma duh. vježbi
Jordanovac 110. Zagreb.*

za ženske:

*Uprrava Doma duh. vježbi
Vrhovac 43. Zagreb.*

VIJESTI

GORJANI. Po cijelom svijetu slavi katolička Crkva ove godine 1900 godišnjicu smrti Gospodinove. I mi smo u osmini blagdana Presv. Srca Isusova u našoj župi proslavili taj sveti jubilej. Izbjegavali smo vanjski sjaj, da tim više u dušama svojim, primajući sv. sakramente, zahvalimo Gospodinu Isusu za veliko djelo ljubavi Njegove. Kao kruna cijele proslave jest utemeljenje »Djevojačkog društva Srca Isusova«, koje broji već 52 prave članice i 33 kandidatkinje.

N. N.

PUŠCA. Već je evo osma godina, otkako se okupismo u našem Djevoj. društvu S. I. Članice ne popuštaju u svojoj revnosti. Do početka srpnja primile smo 820 sv. Pričesti. U svibnju smo imali u župi svečanost posvete raspela. Tom nas je zgodom pohodio upravitelj Apostolstva molitve i svojim dirljivim govorima potakao na još veću revnost u radu za Boga.

M. Hrebinec, glavarica.

MARTIJANEC. Ima nas 170 članica u Djev. društvu S. I., koje redovito polaze na mjesecnu ispovjed i sv. Pričest. Nastojimo, da dodemo do društvenog barjaka. Ove godine obavile su duhovne vježbe i dvije članice našeg društva, te se ne mogu dosta da nahvale tih sretnih dana.

Milka Krušec, glavarica.

KRAPINA. U našoj župi opстоje ove vjerske organizacije: 1. Marijina kongregacija djevojaka osnovana g. 1913. ima oko 120 članica. Sastanke imade jadamput mjesечно. Za seljačke djevojke. — 2. Apostolat Muževa ili Vojska Srca Isusova. Osnovana 1925. imade preko 100 članova, svaki mjesec pod župnom sv. Misom primaju sv. Pričest i imaju sastanke svaki mjesec po dva puta. Kad umre koji član ili supruga člana, idu svi

članovi na sprovod s barjakom, članovi daju vijenac, a Križarski zbor otpjeva tužaljku. Svrha im je borba proti kletvi i pijanstvu te napredovanje u duhovnom životu. Paska na mladež. — 3. Materinsko društvo osnovano iza Misija 1933. Imade oko 40 članica. Svrha im je da se mole i opet mole. — 4. Križarska društva. Križarsko Bratstvo. Članova oko 60. Razdijeljeni u sekcije i to: Euharistijsku, pjevačku, diletačku, tamburašku i literarnu. Rade marljivo. — Križarsko sestrinstvo. Članica 35. Gradiske gospojice. Sekcije: Euharistijska, pjevačka, diletačka, karitativna, i literarna. Rade marljivo. — Mali križari gradanske škole. Imade ih preko 40. Sastanci svaki tjedan. — Male križarice gradanske škole. Ima ih preko 30. Sastanci svaki tjedan. — Male križarice osnovne škole. Ima ih preko 90. Sastanci svaki tjedan. — Mali križari osnovne škole. Ima ih preko 70. Sastanci svaki tjedan.

Dakle oko 600 organiziranih članova župe, koji, bvala Bogu, nisu samo na papiru nego su svi aktivni, što se vidi i po njihovim javnim istupima. Duh pobožnosti također ne zaostaje. Imade među muževima, koji mjeseci i mjeseci ne spomenu ni davla, a kamo li bi što drugo kleli.

SRACINAC. Članice Djevojačkog društva S. I. nastoje, da pobožnošću i lijepim vladanjem što više omile Presvetom Srcu. Uz ostale pobožnosti primile su od siječnja do lipnja 752 sv. Pričesti, izmolile 2500 krunica.

M. Levanić, glavarica.

KNJIGE

Kalendar »DANICA« za godinu 1934. Najrašireniji kalendar Danica već se raspačava. Prvi ugodni dojam kalendaru Danica daje naslovna slika sv. Jeronima na omotu. Već kod prvog prelistavanja vidi se, da je ovogodišnja Danica spremno uredena, te je u njoj veliko mnoštvo kraćih i zanimljivih člancića i svaštika iz raznih struka, uz pouku ima i zabave, pripovijesti i pjesama. U Danici svi su razni podaci, što se od kalendara traže, napose potpun iskaz sajmova. Cijena je Danici samo Din. 10.— Članovi Društva sv. Jeronima dobivaju uz istu cijenu uz Danicu još i dvije knjige, zbirku najlepših povjesnic i pjesama Augusta Šenoe pod naslovom »Sljivari« i vrlo potrebnu gospodarsku »Bolesti žitarica« od prof. B. Babića. Narudžbe: Društvo sv. Jeronima, Zagreb Trg kr. Tomislava 21.

SLUŽBENICA BOŽJA, sestra Beninja Konsolata Ferero. Ovih je dana osvanuo na hrvatskom prijevodu životopis odabranice Presvetog Srca naših dana. Svima nam je potrebna utjeha i jakost u ovim teškim vremenima, a to će osobito pružiti ovaj životopis pun krasnih misli i pobuda, koje su izvirale iz presv. Srca Isusova, što ih je sam Spasitelj govorio svojoj odabranici. Taj je opis života preveden gotovo na sve evropske jezike. Cijena 8 d. *Naručuje se u Osijeku kod oo. Kapucina.*

SVETA MISA. Treće izdanje priredio sveuč prof. dr. D. Kniewald. — Cijena Din. 3.— bez poštarine. (Od 50 primjeraka dalje po Din. 2.50; drugih pogodnosti ne ima). Narudžbe kod: dr. Markulin, Zagreb, Martićeva 41.

Novo je izdanje udešeno za zajedničku recitaciju kod tih svete Mise, za pjevanje svete Mise, za recitaciju ili pjevanje jutarnje i večernje molitve. — Imade dakako i vrlo praktičnu isповjednu i pričesnu pobožnost. Osim toga nastojalo se udovoljiti želji, koja se bila nekoliko puta istakla, da ovaj priručnik uzmognе poslužiti i ministrantima kao priručnik za odgovore i služenje kod svete Mise.

PRILOG

DAROVI U MJESECU SRPNJU 1933.

Sv. Mise: Crnogovec SB 100 Osborn Oh. DH Dol. 1— Torjanci MK 20
Svetište S. I.: Banovci ALŠ 100 Čakovec ER 20 Zagreb AB 12.50.

U čast S. I.: Adžanovec RD 50 Bistra MP 10 Derventa MD 10 Dubrovnik MM 20 Gruda GV 2 Lipik MT 5 Oriovac MR 50 Opatija ZF 40 Plešće VK 10 Rijeka AM 100 Selniki FL 10 Sikirevci MB 10 Sisak BB 100 Slakovci KŠ 50 Virovitica KK 10 Zagreb AB 10 FB 10.

U čast S. I. i Mar., Majci Božji, sv. Obitelji i sv. Tereziji M. I.: Breg DS 10 Lipik MH 100 Oriovac MR 10 Senj DG 20 Viljevo ER 10 Zagreb BZ 100.

Za raš. Glasnika S. I.: Brod na S. JA 15 TP 50 Dubrava MB 100 Dubrovnik MB 20 Erdut PJ 20 Kašina AP 5 Kotoriba MB 25 Mitrovica Srem. LT 20 Preko IK 30 Sarajevo JK 5 Zagreb AB 40 AM 5 BH 5 JS 10 LK 8 MK 20 SM 5 SP 5 Živike AC 50.

Za kruh sv. Antana: Osborn Ohio DH Dol. 1—.

Za Dom bisk. Langa: Vinkovci LS 20.

Za Misije: Donji Miholjac AI 5 Feričanci DŠV 270 MB 20 Zagreb NN 20.

Savez Društva sv. Ignacija.

Sv. Mise: Živković Terezija Cernik po nakani d. 20, Garković Manda Veli Rat za duše u čistilištu d. 20, Očić N. Zagreb, za pok. Milana Očića d. 20, Hengl dr. Vjekoslav i Matilda Osijek d. 85, Sučević Katarina Duquesne Pa. 14 North Third St. 50 c., Skelas Katarina Ivanocci po nakani d. 20, Marković Paulina Kastav d. 20, Filipović Dorica pok. Lovrentovac d. 30, Maroković Kata Moslavina d. 20, Gross Ana Valpovo za svog pok. supruga d. 20, Gržinić Josip Klanza za obitelj Valinčić d. 20, Koruza Ivan po nakani d. 20, Pečnik Helena Sarajevo za mrtve d. 20, Kralić Margaret Vareš po nakani d. 20, Panifer Ana Širač za pokojne: Katu i Maru Panifer i Vilija Kir d. 35, Grof Irena Banja Laka d. 20, Lesar Blaž Nedelišće d. 20, Zerdin Munja Novakovec za pok. Stevanec Ivana d. 20, Prohaska Vjekoslav Dubrava d. 45.

Darovi i članarina: Bartovček Jure Gola dar d. 5, Kukula Anka Dalj članarina d. 20, Metzner Anka Osijek članarina d. 20, Radusin Maria članarina d. 20, Kovačević Ivan Zagreb članarina d. 40, Dernulc Alojzija članarina d. 60, N. N. dar d. 50.

ZAHVALNICE

IZA MUŽEVE SMRTI.

Amerika. Ostadoh u tudem svijetu poslije smrti muževe s djecom a bez sredstava za život. Međutim iako su prilike bile teške, nisam se puštala očajn, već sam pouzdano zamolila za pomoć Presveto Srce po zagovoru sv. Josipa. I ja sam sretna, što mogu priznati, da mene i moju djecu prati blagoslov Božji.

M. D.

U BOLESTI.

Slavonija. Trpjela sam od bolesti na vratu. Više sam puta bila kod liječnika, ali se bolest povraćala. Klekla sam u sobi pred slikom najboljeg Liječnika. Tisuću puta hvala Presvetom Srcu, što sam napokon ozdravila. J. A.

U BORBI S BIJEDOM.

Zagreb. Nadoh se u velikoj stisci: bez novca, bez posla. Salijetale me očajne misli, ali im nisam popustila, već sam počela devetnicu na čest Presvetog Srca i nebeske Majke primajući svaki dan sv. Prijest. Nakon devetnice nadoh posla. Lj. K.

DOBILI PARNICU.

Slavonija. Već smo tri godine vodili parnicu i mislili smo, da ćemo je izgubiti. Molili smo se Presvetom Srcu, da se stvar pravedno riješi. Uslišeni smo. R. D.

JOS SE ZAHVALJUJU.

Banovci ALŠ Ozdravilo dijete. — *Bistra* MP Milosti. — *Brod na S.* TP Uslišana molba. — *JA* Ozdravila. — *Canton* MD Pomoć u teškoćama iza muževe smrti. — *Derventa* MD Ozdravila od teške bolesti. — *Dubrava* MB Uslišana. — *Dubrovnik* MB Milosti. — *Feričanci* MB Muž ozdravio bez operacije. — *Gorski Kotar* DK Uslišana molba — do smrti ču čitati Glasnik. — *Kapela Batrina* SH Pošteden od smrti u ratnim strahotama. — *Kotoriba* MB Ozdravljenje. — *Krapina* AD Uslišana molitva. — *Lipik* H Milosti. — *Madžarska* DJŠ Uslišala sv. Mala Terezija i kćer se udala. — *Miholjac* D. MP Mnoge milosti, osobito ozdravljenje kćerkino. — *Mitrovica* ZD Dobili po volji premještaj. — *Nouska* MK Ozdravila. — *Opatija* ZF Milosti. — *Oriovac* MR Milosti. — *Osijsk* KH Uslišana velika molba. — *Preko* IK Milosti. — *Rijeka* AM Sin dobro prošao na ispitu. — *Senj* DjG Ozdravila od teške bolesti i sretno položila ispit. — *Severin* RM. Mnoge milosti. — *Sisak* BB Uslišana molitva za bolesnog sina. — *Slakovci* KMŠ Mnoge milosti, osobito što je nečakinja sretno položila ispit. — *Slavonija* RD Dobili parnicu. — *Stubička* D. JS Ozdravilo dijete. — *Sibenik* MTJ Mužu život spasen. — *Torjanci* KM Uslišane molbe. — *Vaganac* KM Oslobodena teške bolesti. — *Viljevo* ER Milosti. — *Virovitica* KK Milosti. — *Zagreb* FG Ozdravila. — *JO* Ozdravljenje. — *JS* Uslišana u velikoj nevolji. — *DS* Pomoć da stupi u samostan. — *FB* Milosti. — *BZ* Milosti. — *LjK* Pomoć u bijedi. — *MK* Ozdravila od teške bolesti. — *AB* Bolest krenula na bolje.

Kalendar Srca Isusova i Marijina za godinu 1934.

Već se počeo razaziljati. Molimo prijatelje, da se što više zauzmu i ove godine za naš Kalendar, kao što su se zauzimali za nj i prijašnjih godina. Ne smijemo mirovati, dok ne zade u svaku našu obitelj. Niti najmanje ne sumnjaj, da će on svuda donijeti sa sobom i blagoslov najboljih, nama najdražih Srdaca. Naš kalendar od svoga početka nije za drugim niti išao. — CIJENA D. 10.— Tko naruči 10 komada, dobiva jedanaesti na dar. Narudžbe prima: UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, ZAGREB I. 147.

Urednik: Andrija Glavaš D. I.

»Glasnik Srca Isusova« izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice.
Izdavač i vlasnik: Nadarbina nadbiskupske menze u Zagrebu. A. Altirević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 42.

Studen 1933.

Broj 11.

MOLIMO SE ZA ONE, KOJI UMIRU BEZ SV. SAKRAMENATAI

Mjesečna nakana u studenom, blagoslovljena od sv. Oca pape.

L

Članovi Apoštolskva molitve u prvom redu hoće da utvrde i rašire kraljevstvo Srca Isusova na zemlji, t. j. u srcima živih ljudi. Umirući pak, za koje se valja svaki dan moliti, ne ostaju u Crkvi vojujućoj na zemlji, nego spašeni po našim molitvama, prelaze odmah ili u slavodobitnu Crkvu rajsку ili u patničku Crkvu čistilišta. Ipak ni najmanje ne smijemo ljude na umoru isključiti iz svojih molitava i dobrih djela. Nego posebni razlozi nukaju, da se kao članovi Apoštolskva molitve napose i svaki dan što revnije zauzmemmo za vječno spasenje svih umirućih.

1. »Srce Isusovo, ufanje onima, koji u tebi umiru.«

Isus je došao na svijet, da spasi sve ljude, i da ne propadne nijedan, koji u nj vjeruje. Njegovo Srce upravo žeda za spasenjem svih besmrtnih duša; i zato je Sin Božji već u temeljnem otajstvu svog utjelovljenja velikodušno ponudio Ocu nebeskom sve beskrajne zasluge svoje kao cijenu za otkup svega svijeta, pa je i na drvetu križa širom raskrilio svoje ruke, da u ljubavi svoga Srca obuhvati i spasi sve ljude bez izuzetka. To je katolička nauka. A grđno je krivovjerstvo, što su ga učili bezbožni jansenisti, da je Isus tobože samo za ljude njihove sljedbe umro. U svom

oholom krivovjerju tako su daleko pošli ti jansenisti, te su tu krivu nauku i zorno htjeli prikazati, slikajući tako zvano janse-nistično ras pelo, na kojem raspeti Spasitelj ne raširuje svojih ruku, nego mu jedna i druga ruka gotovo okomito vise sa križa, kao da se spasenosna ljubav njegova suzuje i ograničuje na čet-ticu jansenista. Već apostol Pavao nas opominje: »Ono osjećajte, što i Isus Krist!« To će reći: Usvojite i vi misli, načela i osjećaje dragog Isusa, i poput njega težite za spasenjem svega svijeta.

2. Možemo i moramo umirućima u pomoć priteći;

jer je do naše dobre volje stalo, da im svojom molitvom od pre-milosrdnog Spasitelja isprosimo konačnu milost ustrajnosti ili prave pokore. I što su ti umirući u većoj opasnosti vječne propasti, to nas više mora nagoniti apostolska ljubav, da kao dobri Samaritanci ulijemo ulje i vino u njihove rane duševne, i da barem u posljednjem času otmemmo knezu tmine one nesretnike, što su ih pakleni razbojnici orobili i teško izranili te onako nemocne ostavili kraj puta.

3. I ogromna množina umirućih

silno nas potiče, da se stalno svaki dan za njih molimo. Uvažimo samo ove statističke brojke: Svake minute pomire po 97 ljudi u ovoj suznoj dolini zemaljskoj; svaki sat ima ih po 5.800; svaki dan po 140.000; svake godine po 51 milijun umirućih. Među njima pomire svake godine oko 10 milijuna katolika. I među ovima ima istina sva sila djece, koja nisu još došla do porabe razuma, pa zato nisu mogla osobno sagriješiti; jer su valjano pokrštena, ne trebaju naših molitava. Ali izuzevši malu djecu, koliko ima i odraslih umirućih katolika, koji su na umoru u velikoj ili najvećoj duhovnoj potrebi pa zato i upućeni na naše molitve, jer se nalaze u smrtnom griještu, a često ne znaju se ni savršeno pokajati pa ne primaju ni sakramenata umirućih, kad su daleko od svećenika ili naglo umiru ili ne će da se izmire s Bogom.

Za sve ove i jednakim za sve druge umiruće revni članovi Apostolstva molitve prikazuju svaki dan svoje molitve, dobra djela i patnje u zajednici sa bolovima Kristovim po uzoru ove oprosne molitve:

»O premilostivi Isuse, ljubitelju duša, zaklinjem Te po smrtnoj muci Tvoga presvetoga Srca i po bolovima Tvoje neoskvrnjene Majke, operi u Svojoj krvi grješnike svega svijeta, koji se sad nalaze u smrtnoj muci te će danas umrijeti.

Srce Isusovo, smrtnoj stiscu podvrgnuto, smiluj se na umiruće.«

U istu svrhu mole se i članovi raznih od Crkve odobrenih društva, kakva su bratovština dobre smrti, prabratovština Srca Isusova od smrtnе muke, društvo Naše Gospe od dobre smrti i pobožno društvo sv. Josipa za umiruće.

II.

Aali i napretku vojujuće Crkve na zemlji koristi ova mjeseca nakana s mnogih razloga. Moleći se naime za one, koji umiru bez svetih sakramenata, potičemo i same sebe, da se pripravimo za dobru smrt, i da po dobrim djelima osiguramo svoje zvanje i odabranje za vječno blaženstvo. Nadalje po takvima molitvama mi Crkvi i samima sebi pribavljamo onkraj groba Bogu mile zagovornike i buduće rajske zaštitnike. Osobito pak ova nas mjeseca nakana silno nuka da sebi i drugima dozovemo u pamet tako zvano »veliko obećanje« presvetog Srca Isusova za sve one, koji za 9 neprekidnih prvih petaka u mjesecu budu pobožno primili naknadnu svetu pričest. Spasitelj o toj »velikoj devetnici spasa« ovako veli svojoj službenici, sv. Margareti Alacoque (Pismo 133., Vie et Oeuvres t. 2., 196): »U prevelikom milosrdju Srca svoga obećajem ti, da će svemoguća ljubav njegova udijeliti milost konačne pokore svima, koji se budu pričestili na devet prvih petaka u mjesecu suslijedice; ne će oni umrijeti u nemilosti njegovoj i ne primivši sakramente svoje; bit će im naime božansko Srce sigurno uotčište u tom posljednjem času.« O istinitosti i sadržaju ovog obećanja napose raspravlja lijepa knjiga pokojnog Oca Babunovića: »Veliko obećanje presvetog Srca Isusova«. Razni primjeri (str. 178.—200.) u toj knjizi krasno također osvjetljuju vanredni blagoslov i konačnu milost ustrajnosti, koju je sam Spasitelj htio spojiti s ovom devetnicom spasa. Kako nam na priliku 10. primjer (str. 196.—197.) pokazuje, možemo mi sami također češće po ovoj devenici spasa ne samo sebi, nego i drugima uz milost Božju isprositi sretnu smrt, bilo da će se oni, koji su na umoru, još za vremena skloniti na

Blago onima, koji umiru u Gospodinu.

skrušeno primanje svetih sakramenata, ili da će sami još na umoru pobuditi barem savršeno pokajanje, koje je zlatni ključ nebeski. Zato i Spasitelj reče: »Ne će umrijeti bez svojih sakramenata, t. j. bez onih sakramenata, koji su baš njima u tom stanju potrebni.

L. P. Bock D. I.

KATOLIČKE ŠKOLE I VJERSKI ODGOJ.

Misija nakana u studenom blagoslovljena od sv. Oca.

Sav napredak i kulturu Evrope i Americe donijelo je kršćanstvo. Da nije bilo katoličke Crkve, mi bismo čamili u mračnjaštvu, kao što su to poganske zemlje, u kojima nije još raširena katolička vjera. Čim su k nama misjonari došli, odmah su uz crkve i kapele gradili i škole i tako poučavali našu mlađež u svim znanostima. Katolička Crkva, prava ljubiteljica i goiteljica znanosti i prosvjete, polaze zato veliku važnost i u škole u poganskim krajevima. I tamo se uz crkve i kapelice grade i škole, gdje misjonari osobitim marom poučavaju i prosvjećuju mlađež. Tako do sada u misijama ima 26.940 pučkih, 827 stručnih škola; pa 172 liceja, 468 kolegija, 1172 više škole, 17 sveučilišta i 24.779 škola za molitvu. Mlađež u tim školama ima blizu 3 milijuna. Katolička Crkva hoće da svakomu pruži pravu prosvjetu, zato ne samo da primaju u škole katoličku djecu, nego i pogansku, muslimansku, otpadničku i heretičnu. Nekatolička djeca pomiješana u tim školama sa katoličkom, pa gledajući požrtvovnost i ljubav katoličkih misjonara ne sude više tako krivo o našoj vjeri i tako se pomalo pripravljaju na pokrštenje ili obraćenje. Ili ako ostanu u svojoj krivoj vjeri postaju bolji, pošteniji, moralniji, jer su to naučili u katoličkim školama. Jedan je poganin izjavio: »Premda nijesam postao katolik, ali sam i nesvjesno postao pošten, valjan i moralan. A to imam zahvaliti katoličkoj školi. U svoju dušu sam nesvjesno usisavao dobre kat. stvari, kao što tijelo usisava dobru hranu.«

Obrati li ih se mnogo? Obraća iako ne mnogo. Djeca se obično ne obraćaju bez obraćenja obitelji kojoj pripadaju, ili bar bez privole roditelja. Tako je Crkva pametno odredila. Ali djeca često postignu da se roditelji obrate, a s roditeljima i oni. Ali većina se djece obrati istom kad postanu punoljetna, a zato su se oduševili i pripravili u katoličkim školama. Tako isto biva i sa sveučilištima, gdje su obraćenja brojnija, jer su daci samostalniji. N. pr. u prošloj godini su se obratila na isusovačkom sveučilištu u Tien-Tsinu 32 sveučilištarca; tako i po drugim sveučilištima. Koji se ne obrate, postaju — kako rekoh — dobri, valjani. A mi ćemo se osobito ovaj mjesec moliti, da dragi Bog blagosloviti katoličke škole u misijama, da se što više mlađeži obrati i daci

iz katoličkih škola budu oruđe u rukama Božjim na obraćenju poganskih naroda. Osobito ne zaboravimo u molitvama i žrtvama škole, što ih vode naši hrvatski misijonari u Bengaliji. Osnovali su i uzdržavaju 2 građanske i 25 pučkih škola. Blagoslovi, Presveto Srce, njihov trud i muke!

TROSTRUKO SUNCE.

1. Sunce zemlje.

Zemlja, biline, male i velike životinje, a napokon i čovjek — sve to treba sunca. Kad samo nekoliko dana nemamo sunca odmah smo nekako žalosni. A kad bi ona zlatna nebeska kugla na nebu prestala slati val svjetla i topline na zemlju, što bi se dogodilo? Sve bi obavila crna tama; nesamo crna nego i smrtno studena tama. Sve što živi — uginulo bi. Bez sunčanoga svjetla i topline nema života ni razvoja, nema cvjetova ni plodova. Zato je sunce jedan od najdragocjenijih materijalnih darova Božjih. Zahvalimo na tomu Gospodinu Bogu.

A i naša duša treba sunca — ali duhovnoga: duhovne svjetlosti i topline. I takvo sunce došlo je s neba na zemlju: Riječ tijelom postala. To sunce ljudskih duša jest Isus Krist. Njegovo je Presveto Srce kao zlatna sunčana kugla, koja plamti žarom ljubavi i svjetлом istine. Iz tog božanskog Srca rasprostiru se zrake po cijelom svijetu. Zrake istine, koje nas sigurno i jasno naučavaju odakle smo, zašto živimo, koja i kakova nam je budućnost, kako moramo živjeti da postignemo sretnu vječnost. To božansko Srce »rasvjetljuje svakoga tko dolazi na ovaj svijet«. Dakle i mene... Jesmo li mu zahvalni za ova silna dobroćinstva? Jesmo li vjerni božanskoj nauci, koju nam daje po svojoj Crkvi? Živimo li po njoj? Ako po njoj ne živimo — nemamo duhovnoga svjetla. — Iz božanskog Srca rasprostiru se — dalje — zrake milosti. Ova milost krijeći, jača, diže naše ništavilo, naše slaboće, našu bijedu. Znaj, brate, da božansko Srce nikomu ne uskraćuje svoje pomoći, ako ga samo pobožno, iskreno i ustrajno moliš. Da li mu se mnogo moliš i kako se moliš?... Pa moliš li se nesamo za sebe nego i za druge; za svoju obitelj, znance pa i za svoj dragi hrvatski narod? Dodi brate Srcu Isusovu s čvrstim uvjerenjem, da je ono neiscrpljivo vrelo, koje želi da svi iz Njega obilno crpimo.

2. Sunce patničkih duša.

Sunce nebesko nije pristrano, ono ne isključuje nikoga od svoga svijetla i topline. Tako je i božansko Srce dobrostivo za sve duše, dakle i za mukotrpne duše u čistilištu. Ove su duše i sretne i nesretne. Sretne su, jer su utvrđene u milosti Božjoj, jer

više ne mogu sagriješiti i jer su sigurne da će doći u lijepo nebo. Ali one su i nesretne, jer moraju mnogo trpjeti u čistilištu radi svojih mana i pogrešaka. Sve što je nečisto mora se istaliti, jer u nebo, kraljevstvo neizmjerne svetosti, ne može ništa nečisto unići, kaže Apostol. Zato nemojmo omalovaživati male, lake grijeha, jer ni s njima se ne može doći u raj.

I ove siromašne duše u čistilištu želi Presveto Srce utješiti, olakotiti im muke. Ono želi i čezne da ove duše što prije dodu k Njemu u slavu nebesku. Presveto je Srce nama dalo pravo i vlast da pomognemo čistilišnim dušama. I ove dobre duše vape

Duše u čistilištu čekaju i na tvoju pomoć.

za našom pomoći. Molimo se dakle za nje, prikazujmo za nje naša dobra djela, naše patnje, dajmo milostinje. Osobito, dajmo za njih služiti sv. Misu i pribivajmo sami kod sv. Mise. Sv. Misa jednaka je kalvarijskoj muei i smrti Spasiteljevoj. Ona je nekrvno obnavljanje smrti Isusove. Nekrvna žrtva na oltaru ima istu snagu i vrijednost kao i krvna na Kalvariji. A kako je Spasitelj umro nesamo za žive, nego također i za pokojne pravednike, to je i sv. Misa nesamo za žive nego i za svete duše u čistilištu. Zato dajmo rado služiti sv. Misu za naše pokojne roditelje, braću, sestre, sinove, kćeri, muža, ženu. Pa pristupimo kod sv. Mise i na sv. Pričest i prikažimo za njih oproste. Ne budimo bezbrižni naprama našim dragim pokojnicima. »Blaženi milosrdni, jer će milosrđe postići« kaše dragi Spasitelj.

3. Sunce u slavi nebeskoj.

Na veliki blagdan Svih Svetih dižemo se duhom u nebo; u našu pravu domovinu. Onih krasota nebeskih nije oko vidjelo, uho čulo, razum pojmo. Tko može pravo shvatiti i rastumačiti što je nebo, kad stanujemo u ovoj dolini suza, bijede i zala. U nebu nema ni muke ni patnja ni zala. Nema bolesti ni smrti. A svako je dobro u najvećem izobilju. Sveci u nebu gledaju neizmjernu ljepotu Božju, dive se Njegovim neizmjernim savršenostima. Neprestano pjevaju slavne pjesme. A sva ljepota i krasota raja, sva sreća Svetaca i Svetica Božjih proizlazi iz Presvetog Srca. Sv. Franciska Rimska, koja je u videnju promatrala krasotu neba, ovako piše: »Bila sam uvedena u veliki sjaj. Vidjela sam podignuti prijesto Veličanstva Božjega, a na tom prijestolju našega Otkupitelja, proslavljen u Njegovu Čovječanstvu. Iz Njegovih se rana prosipao takav sjaj — da nije moguće opisati. Življi iz ruku nego iz nogu, ali najjači i najživljiji iz Njegova Presvetog Srca. Razne zrake, koje su strujile iz svih Njegovih rana, razlijevale se po cijelom dvoru nebeskom. I okruživale su velikom slavom sve stanovnike nebeske, kako andele tako i ljudi. Svi su bili utopljeni u neizrecivoj slavi i raskoši.«

Jest, Srce je Isusovo onaj božanski organj, koji obuhvaća zemlju, čistilište i raj. Svakamo siplje svoja dobročinstva; osobito u nebu, kraljevstvu nagrade i slave... Ono je gore prevelika plaća svojim štovateljima i ljubiteljima... Veseli se već unaprijed, dragi čitatelju. U nebu te čeka Presveto Srce Isusovo, kojega sada ljubiš i naslijedeš. Radi, bori se s napastima, moli se i trpi... Jer ako to vršimo po primjeru Božanskoga Srca, ako budemo pravi Njegovi ljubitelji i služe, Ono će nas nagraditi neizmjernom srećom u nebu.

A. Hercegović.

POZNAŠ LI SRCE ISUSOVО ?

Neizmjerna je dobrota Srca Isusova. Dragi Spasitelj prikazuje sebe kao oca, koji prima rasipnog sina, opršta mu i veseli se radi njegova povratka. Prikazuje se kao pastir, koji našavši izgubljenu ovcu, uzima je na svoja leđa i nosi je u ovčnjak. On potaknut milosrdjem brani pred farizejima preljubnicu — i izlijeći joj dušu.

Možda i ti lutaš daleko od Isusa kao rasipni sin, kao izgubljena ovca; možda je tvoja duša okaljana grijesima.

Padni' na koljena pred Presvetim Srcem, koje je puno dobrote i samilosti i moli Ga s pouzdanjem da te spasi. Ono još nije nikoga odbilo od sebe.

STO SUDI PRESVETO SRCE O BOGATAŠIMA I O SIROMASIMA ?

Dobro je koju i o tomu reći, jer većina naših čitatelja jesu siromašni ljudi. Ima ih duduše i imućnijih. Bogatstvo i siromaštvo jesu važne stvari u ljudskom životu, osobito u životu naše duše.

Zato je dragi Spasitelj često govorio o bogatstvu i o siromaštву. I u ono su vrijeme premnogi, osobito farizeji, imali krive pojmove i uvjerenja o vrijednosti bogatstva i siromaštva. Ovo posljednje su smatrali za najveću nesreću. A bogatstvo su uzveličavali, nesamo kao izvor svakoga uživanja, nego i kao dokaz posebnoga blagoslova i prijateljstva Božjega. — Ovi su pojmovi po nauci božanskoga Spasitelja potpuno krivi. Dragi Isus osuđuje tu farizejsku nauku i pokazuje kakve dragulje krije u sebi »sudbina« siromaštva. Najjače je izrazio o tomu svoj sud i svoju nauku u priči o nekomu bogatašu, »koji se oblačio u grimiz i u svilu i gostio se sjajno svaki dan. A bio je jedan prosjak po imenu Lazar, koji je ležao pred njegovim vratima pun čirova, i želio je da se nasiti mrvicama, koje su padale sa stola bogataša, ali i psi su dolazili i lizali čirove njegove.« (Luka 16, 19—21).

Spasitelj prikazuje u priči silnog bogataša i skrajnog siromaha; dva potpuno oprečna tipa. Promotrimo ih pobliže i učimo od njih. Bogataš se »oblačio u grimiz i svilu«. Grimiz je odijelo kraljeva i velikaša, a svila je služila za rublje. Dakle gavan je nosio najskupocjenije i najodabranije stvari, jer je htio da se po kaže pred svijetom, a razmaženomu tijelu da ugada. Zar ne, taj je goso živio potpuno »po modi«, koja i danas vlada? Samo što se sada tako odijevaju nesamo bogati i bogate, nego i one koje nemaju šta da stave u želudac.

Što sudi dragi Isus o takvom maženju tijela i o mekoputnom odijevanju? Nije težak odgovor, jer takovo odijevanje znak je pomanjkanja skromnosti i čednosti, a vrlo je često i znak razuzdanosti. Zato Božanski Spasitelj tu »modu« žestoko osuđuje. Naše tijelo mora biti sluga duše. Radi toga je Isus onako toplo pohvalio sv. Ivana Krstitelja, koji se je prosto odijevao.

Bogataš nesamo da se je resio, nego se je »i gostio sjajno svaki dan«. Sjajne gozbe, muzika, plesovi: eto kako je tratio dane svoga života. A uz to je bio — kao što su to obično bogataši — škrta i tvrda srca prema sirotinji. Bolesni prosjak je ležao pred njegovim vratima, ali gavan ga je potpuno prezirao. Da mu je barem dao odpatke sa stola svoga! Ali da! Ni suvišnih mrvica mu ne dobaci.

I dandanas ima mnogo takvih škrta, a osobito nekoj bogati često su vrlo škrti. Ovi zgrču, kuća im je puna svega, za sebe i na sebe troše i prekomjerno. Naslade, zabave i uživanja — to je njihov bog. Ne će ni da pomisle na to, da bi sebi štogod uskrtali, da bi se čega odrekli, da bi malo pokore činili. Prema bijedi, nevolji i siromaštву svojih bližnjih upravo su nemilosrdni i škrti.

— Božanski Spasitelj videći veliku pogibao, koja izvire iz obilja, upozoruje i opominje nas da ne zamilujemo bogatstvo, ako se želimo spasiti. »Zaista vam kažem: lakše je devi proći kroz uši iglene, nego li bogatašu ući u kraljevstvo nebesko« (Mat. 19, 23—24).

Zato, dragi čitatelju, ako ti je dragi Bog dao kakvo imanje, prihod itd, dobro se ispitaj, da li dobro i razborito njim upravljaš, da li si štogod i za slavu Božju uradio. Osobito, dragi čitatelju, imaj milostivo srce za one, koji su siromašniji od tebe.

Božanski Spasitelj nije onoga bogataša nazvao nikakvim imenom. Zašto da ga naziva, kad nije zavrijedio? Ništa dobra nije učinio, zato ne može nikomu služiti za uzor. Konačna sudbina mu je bila, da je otisao u paklene muke, gdje na vijeke izgara. — A siromašnog prosjaka naziva dragi Isus krasnim imenom: Lazar, što znači: »Neka Bog pomogne.«

Samo to ime puno je životnog značenja, budući da čovjek ne treba toliko Božje pomoći koliko u nevolji i u siromaštву. Jer kad je netko u takvom stanju mora izvršiti najteže stvari, to jest: mora svoje muke i jade tako preudesiti i urediti, da iz njih izvuče što brojnije i što veće zasluge za neprolaznu vječnu slavu u nebu.

Lazarov život bio je jako gorak. Prošao je tešku školu sa vršenosti. Gleda, kako se pred njegovim očima gosti onaj nemilosrdni bogataš, kako se odijeva u grimiz i svilu, kako stanuje u prekrasnoj palači. A on kao prosjak i nevoljnik nema čim da pokrije svojih ljutih rana. Psi, koji su se vucarili po ulicama, lizali

Sion — izmučeno čovječanstvo govori: «Bog me je ostavio, Bog me je zaboravio!» Zar može majka zaboraviti dijete svoje...? Kad bi ona to i učinila, ja tebe ne će zaboraviti. Evo na ruke svoje sam te zapisao, oči te moje važda skrbno gledaju! Iz. 49, 14—16.

su njegovo tijelo, puno rana i čirova. A on ih nije mogao otjerati, jer je bio potpuno iscrpljen. Nema ni svoga skrovišta, stan mu je ulica pred vratima bogataševim. Bolest ga muči i izjeda, a nema nikoga, tko bi ga malko okrijepio i rane mu zavidao. Da je barem dobio mrvica sa stola bogataševa! Ali ni toga. Glad i žeda mu je hrana i piće.

Zaista Lazar je bio slika skrajne bijede. Ali uza sve to on ne proklinje, ne buni se, ne jadikuje. Utjelovljena je strpljivost. Nada se poput Joba u blagu Providnost Božju. Inače ne bi dobio one velike nagrade i slave u nebu. Samo siromaštvo ili bolest ili oboje skupa ne daju pravo na lijepi raj, nego samo ako se te nevolje strpljivo, odano u volju Božju i iz ljubavi prema dragomu Spasitelju podnose. — I svakoga će od nas snaći ili su snašle razne nevolje: siromaštvo, bolesti itd. Ovo nas samo od sebe potiče, da ne ljubimo ovaj svijet, da dignemo naše srce Gospodinu Bogu i da Njega ljubimo i u Njega se pouzdamo. Tada ćemo sigurno dobiti nagradu u slavi nebeskoj kao i Lazar. A kad bismo bili bogati, zamilovali bismo ovaj svijet. Zato dragi Spasitelj s jedne strane izriče strašan sud nad bogatašima, a s druge strane veliča siromahe: »Teško vama bogatima, jer ste primili svoju utjehu« (Luka 6, 24). »Blago vama siromasima, jer je vaše kraljevstvo nebesko« (Luka 6, 20). Prihvativmo i podnosimo zato svoje siromaštvo kao Lazar.

Božansko Srce daje nam u tomu divan izgled. Nesamo riječima, nego prije svega primjerom. »Isus reče: Lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda, a Sin čovječji nema gdje da zakloni glavu« (Mat. 8, 20). Siromašan je bio čitav život našega božanskog Spasitelja. Roden je u špilji — i ta je bila tuda. Za svoga pocrima je odabrao siromašnog tesara sv. Josipa. Kasnije, u javnom životu, svratio bi se kojemcu znancu, a onda bi praćen od množine ljudi išao u goru bez komadička kruha. Vidimo ga i na otvorenom polju sa svojim apostolima, koji su gladovali i da utaže glad trgali bi klasje. A u kakvu je istom siromaštву umro! U najtežim mukama nema ni kapljice vode, nema ni tvrdog kamena da nalonci svoju izranjenu glavu, nema ni vlastitoga groba.

A Spasitelj to sve podnosi nesamo strpljivo i odano nego i s ljubavlju. Dakle On cijeni, On voli, On ljubi siromaštvo i siromahe. Strpljivo, odano, iz ljubavi prema Presvetomu Srcu podnosimo svoje bijede i nevolje. Čeka nas velika nagrada u našoj vječnoj, nebeskoj domovini. A ljuto bismo razalostili dragog Spasitelja, kad ne bismo imali srca za siromašnije od sebe, osobito sada zimi. Svaku uslugu, koju učinite sirotinji — učinili ste dragomu Spasitelju.

G.

Jeste li podmirili preplatu? Ako nijeste lijepo molimo, da to što prije učinite.

SV. CECILIA, mjes. zaštitnica, (22. studenog).

NASA NADA.

Neki svećenik upita staricu, koja je dugo i mnogo trpjela:
»Kako možeš mirno sve to podnositi?«

Starica pokaza prozorčić, s kojeg je često promatrala nebo:
»Odavde mogu slobodno gledati nebo. Velečasni, nebo je naša
nada.«

— Sveta Crkva želi, da mislimo na nebo, zato u litanijama
Svih Svetih potiče nas, da molimo: »Da duše naše k nebeskim
željama uzdigneš, Tebe molimo, usliši nas!« **S. Dragičević D. I.**

OBEĆANJA PRESVETOGLA SRCA ISUSOVA.

XI. Imena osobâ, koje budu širile ovu pobožnost, bit će zapisana u mom Srcu i ne će se nikada izbrisati.

Mnogo je na svijetu duša, koje se osjećaju same, ostavljene. Eno siročeta, kojemu pomriješe roditelji, služi u tudihi ljudi. Eno udovice, koja je ostala bez supruga i djece. Eno starca, što osamljen kao sam panj očekuje smrt. Gle opet radnika u tuđem svijetu, gdje nitko ne razumije ni njegova jezika ni njegovih nevolja; može biti sretan, ako dobije gdje ikakva posla i zasluzi koru kruha. Gle bolesnika u bolnici, kojemu ne pomažu ni dvorba ni lijekovi. Gle osuđenika, koji — možda i posve nevin — čami tko zna koliko već u tamnici. Nada sve, gle jadnoga grješnika, kojega grijesi, kadikad barem, znadu jače ugrizati nego otrovni zubi ljutičini. Komu od ovakvih nisu znani časovi, za kojih se duša svija od žalosti, a suze im teku niz obrazne? Koji od ovakvih nije toliko puta uzdahnuo: Tako sâm, tako zapušten! Nitko na me ne misli, nitko me ne ljubi, nitko za me ne pita! Nigdje nikoga, da mi olakša breme, da me utješí!

Pa ipak se varaš, siromašni moj brate, uboga moja sestra! Ne, nije te sve zaboravilo. Nije te zaboravio Onaj, koji kaže: »Ja te ljubim ljubavlju vječnom...« Jer. 31, 3. Da ti tu ljubav najjasnije dokaže, postao je čovjekom, otkupio te od vječne smrti, vazda je spremjan da ti dijeli silne milosti, zove te bliže k sebi ljubavlju Srca svoga. I poslušaš li taj poziv, uzvratiš li ljubav ljubavlju, nastojiš li i druge predobiti za to Srce, tad si našao neiskazano blago.

Srce najnježnjeg Prijatelja. Sv. Pismo kaže: »Vjeran je prijatelj moćan štit, tko ga nade, našao je blago.« Crkv. 6, 14. A kakvo blago, kakav štit ima istom onaj, kojemu je Isus postao prijateljem! Tko bi se od nas usudio nazvati Ga tim slatkim imenom, da On sam prvi nije tako nazvao onih, koji Ga ljube? Apostolima svojim reče: »Ne zovem vas više slugama..., već prijateljima svojim...« Iv. 15, 15. A apostolima svoga Srca kaže: »Imena onih, koji budu širili ovu pobožnost, bit će zapisana u mom Srcu...« Pismo 34. sv. Margarete.

Što znači, imati nekog zapisana u srcu? Znači: mnogo misliti na nj, nježno ga ljubiti, željeti mu svako dobro. Eto, duše, koje revnujete za Bož. Srce, tko na vas vazda misli, tko vas nježno ljubi, tko vam sve dobro hoće! Tko da iskaže sva dobra, koja vam namjenjuje to Srce? Sv. Margareta piše u 82. pismu majci de Sau-maise: »Bož. mi Srce otkriva blago ljubavi i milosti za osobe, koje se budu posvetile i žrtvovale, da mu, koliko mogu, iskazuju same svu čast, ljubav i slavu te nastoje, da ga i drugi tako časte, ljube i slave. No ovo je blago tako veliko, da mi je nemoguće izreći to drukčije.« To će Srce svoje apostole čuvati od svakoga zla, obogatit će ih svakim dobrom. Cemu da se ne nadaju od njega? Ako itko, to oni mogu s dubokom utjehom izgovorati riječi onoga lje-pog uzdaha: »Presveto Srce Isusovo, u tebe se uzdam!«

Brod na Savi: Djevojačko društvo S. I.

Ipak treba da svi, koji šire kraljevstvo Srca Isusova, dobro pamte pouku, što ju je sv. Margareta dala svojim učenicama — novakinjama. »Ne da se izreći«, govorila je, »nježnost Presv. Srca prema vama... Ne uznesite se, jer i ako jesu vaša imena zapisana u ovo Bož. Srce, zapisana su samo crnilom. To znači, da je u vama istom počela djelovati milost, koja vas pomaže da svladate svoje nesavršenosti, nadasve ono oholo samoljublje, što se svuda uvlači, blati i nagrdruje i najsvetije naše čine... Kad se pak vašim napretkom promijene ta slova u srebrena, koja znamenuju čistoću srca, ne smijete ipak tu stati i ostaviti taj posao nedovršenim, već vam treba doći do zlatnih slova ljubavi, koja bilježe vaša imena neizbrisljivim biljegom... Treba trpjeti od ljubavi bez prestanka se primoravajući, odričući se i ponizujući

od ljubavi... Kad god učinite koji čin samoljubija ili oholosti, kad god poradite da vas poštuju ili s vama prijateljuju stvorena, kolikogod puta to učinite hotimice, toliko slova uzimate iz ovoga božanskoga Srca, da ih utisnete u srce stvora... Zapisujmo vazda svoja imena u Srce Isusovo zlatom najčistije ljubavi...«.

Svetica eto krasno crta osobitim prijateljima Isusovim one vrhunce ljubavi, za kojima im valja bez prestanka težiti i na kojima će se vazda održati u tom osobitom prijateljstvu sa svojim dragim Gospodinom. Ovo posljednje im on također izrijekom obećava: »Imena... će im biti zapisana u mom Srcu i ne će se nikad izbrisati.«

Srce Prijatelja, koji nikad ne ostavlja. Dok živimo na ovom svijetu, ne može nitko od nas reći: Siguran sam za svoje spasenje, stalan sam, da će doći u nebo — osim da mu je to Bog posebnim načinom objavio, kao što i čitamo, da je objavljivao nekim svećima. Pa da si sad pun ljubavi kao seraf, tko ti jamči, da ćeš takav ostati do smrti? Zar nije i Juda bio u milosti Božjoj, kad ga je Isus pozvao, da mu bude apostolom? Bez ikakve sumnje. Pa kako je strašno svršio! A zar nismo i mi poznivali i svećenika i redovnika i drugih kršćana, koji su se činili — a mnogi, isprva barem, i bili — tako kreposni, pa što se dogodilo s njima? Otpadoše i odoše k neprijateljima Božjim... »Jao njima«, kaže Duh Sveti, »jer izgubiše strpljivost, ostaviše prave pute i zalutaše stramputicama.« Crkv. 2, 16. Zar se ne bi tako moglo dogoditi i svakomu od nas? Stoga nas opominje sv. Pavao: »Sa strahom i trepetom radite za svoje spasenje.« Fil. 2, 12.

I doista, mnoge su svete duše znale i kako drhtati kod misli: hoće li Bog dati meni onu najveću milost, da ustrajem u milosti posvećujućoj do kraja svoga života i dodem u nebo. A jest dakkako radi čega i drhtati, ta radi se o sretnoj ili nesretnoj vječnosti našoj! Pa gle milosrđa Srca Kristova: ono dolazi, da nas osloboди takva straha i tjeskobe. Ono nas zove, da sklopimo s njim pravo prijateljstvo, da ga ljubimo i revno radimo tražeći da i druge s njim sprijateljimo, pa nas taj vjerni Prijatelj ne će ostaviti nikada, pogotovo ne na času smrti naše. Tako će se naš strah sve više pretvarati u slatko pouzdanje, pomisao na smrt će gubiti svoju strahotu, ona će se pokazivati sve milija...«

Sv. Margareta govori još živje o ovom prijateljstvu crtajući jedno svoje viđenje: »Dobri se andeli približiše, da prikažu Bož. Srcu srca, što ih držahu u rukama. Jedna od tih srca dotaknuvši svetu ranu postadoše lijepa, mila, sjajna poput zvijezda; druga postadoše crna i strašna. No nade ih se više, kojih imena ostaše zapisana zlatnim pismenima u Srcu Isusovu, u koje neka od ovih poletješe i s veseljem zaroniše u nj govoreći: U ovom ponoru ljubavi je naše prebivalište i pokoj zauvijek. A ovo su bila srca onih, koji su najviše radili, da se upozna i ljubi Srce našega božanskog Učitelja.«

Eto, kolika sreća za apostole Bož. Srca već na ovom svijetu! A istom u vječnosti! Neko je umno i milo dijete motrilo večernje rumenilo neba i začarano tom ljepotom izreklo: »Kako je istom lijepo nebo tamo gore na pravoj svojoj strani, kad je već ovako lijepo na ovoj donjoj!« Doista, kad je već toliko miline, ljepote i sigurnosti već na ovom svijetu za prijatelje Bož. Srca, što će istom biti, kad gore u vječnosti budu gledali u vijeke vjekova njegove divote.

Revnitelji i revniteljice Apostolstva molitve, ovo se divno obećanje tiče osobito vas. Pregnite dakle iz svih sila, da širite pobožnosti u čast Presv. Srca, naknadnu pričest, pričest prvih devet petaka; radite, da se posvećuju ovom Srcu pojedinci, obitelji i mjesta, da se časte njegove slike; živo nastojte, da ga svi upoznаду i ljube. I ne sumnjajte, nebeski će vjerni Prijatelj izvršiti obećanje, koje vam evo daje, i usrećit će vas svojom ljubavlju ovdje i u vječnosti.

M. Pavelić D. I.

DUŠE IZ ČISTILIŠTA POMAŽU.

Jednoga dana čujem na ulici viku, plać i proklijanje neke žene. Zapitam je za uzrok njenog jadikovanja. Odgovori mi: »Važnu sam stvar izgubila, koju mi je sigurno već netko našao i neće da mi je povrati.« Nato je utješim, moleći je, da dalje ne kune i ne proklimje, već neka izmoli Očenač i Zdravomariju za duše u čistilištu, da bi je one povele na mjesto, gdje se izgubljena stvar nalazi i da pomognu naći tu stvar. »Ako to pobožno izmoliš — rekoh joj — »budi sigurna, da ćeš stvar naći.« Žena rado posluša i odmah izmoli, što sam joj rekla. Još završi sa: Pokoj vječni daruj im, Gospodine... Ja sam međutim dalje otišla. Iza jedno pola sata eto one iste žene, zovući me glasno iz ulice i zahvaljujući mi vesela, jer je našla i dobila izgubljenu stvar. Sva razdragana ispri-povjedi mi: »Čim izmolih molitve za duše u čistilištu, podoh na-

Isus oslobada zalutalu dušu, na koju vrebaju pakleni lješinari.

prijed i sretoh nekoga gospodina. Rekoh mu, da sam prije 3 dana izgubila važnu stvar i zapitah ga, nije li možda on čuo, da li ju je ikogod našao. Gospodin mi reče, da ju je on našao i odmah mi stvar povrati.«

Žar ne, dragi čitatelji, sigurno su svete duše iz čistilišta isprosile nači ovu izgubljenu stvar. Dragi Bog uslišava njihove molitve, jer su one Njemu mile. Zato molimo se za duše u čistilištu, a one će se moliti za nas. Pomagat će nam svojim zagovorom i štitit nas od zala, što nam prijete. Žalosno bi bilo, kad bi ovu moć Bogu milih i svetih duša u čistilištu zabacivali; osobito u ova teška vremena, kada bismo morali imati što više zagovornika pred presvetim Trojstvom.

K. K.

PEKLI SMO RAKIJA.

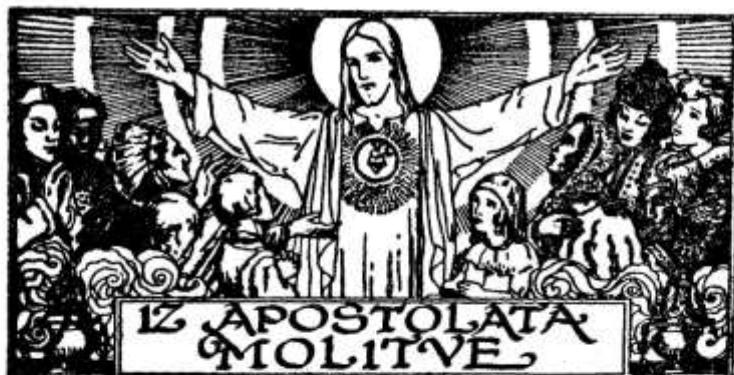
Stoje predamnom zapušteni, čupavi, strašljivi. Pitam pojedine: »Zašto nisi bio kod sv. mise?« Jeden odgovara: »Pekli smo rakiju.« — Drugi: »Nisam imao novo odijelo.« — Treći: »Otac nije dao da idem.« — Neki: »Išli smo na vašar, baki. — Morao sam ići u mesnicu.« — Tako »naša djeca.« Mladeži i nema. Dolazi samo nekoliko stalnih posjetilaca. Gdje su drugi? U kolu, u krčmi. A muževi, gdje su oni? Nedjelja je, počivaju. Zar počivaju? Drumom juri autobus sa izletnicima — nijedan nije bio kod sv. mise. Nedjelja je — tamo slet, ovdje vašar. Dak ima ispite, činovnik još nešto hitno da svrši, radnik mora istovarivati robu. Nedjelja je — najljepša prilika, da se spremi sijeno — da pohodimo znance, malo se provezemo, počinemo, ali bez Boga.

Nedjelja je dan Božji! A baš taj dan najviše vrijedaju gospodina Boga. Ta kada se pijančuje, proklinje, ubija? U dan Gospodnji. — Kada se u obiteljima prepire, svada? U dan Gospodnji. — Kada čuju djeca najviše zla? U dan Gospodnji. Zašto tako? — Eto pekli smo rakiju. Pekli, pili i — grijesili.

Katolici, svetkuju nedjelju. Ako hoćete mir u obitelji, svetkuju nedjelju. Ako hoćete blagoslov Božji u poslu, svetkuju nedjelju. Ako hoćete sreću i zadovoljstvo u životu, svetkuju nedjelju. Prokletstvo leži na duši, koja ne štuje Boga, ne svetkuje Njegov dan.

Pašiček Pavao.

Jeste li već naručili »Kalendar Srca Isusova i Marijina« za 1934. godinu. Pun je poučna, ugodna i zanimljiva štiva. Razumije se da ima i lijepih slika te veselih pošalica. Deset dinara sigurno nije mnogo. Neka se naši cijenjeni čitatelji požure što prije s naružbom, jer bi mogli ostati bez njega. Stovatelji Srca Isusova čitaju osim »Glasnika« još »Kalendar Srca Isusova i Marijina«.

Uredništvo Glasnika dobiva od naših dičnih revnitelja i revniteljica pisama o radu za Presveto Srce i Njegov Glasnik. Božanski Spasitelj se jako raduje nad ovim plemenitim dušama. Iznijet ćemo nekoliko pisama na pobudu i drugima:

Jedna piše: »Već četvrtu godinu idem po kućama u selu i nastojim, da bi se obitelji posvetile Presvetomu Srcu. Uspjeh mi je bio, hvala Bogu, sjajan. Kako vidite iz popisa, posvećene su gotovo sve obitelji. Velika većina ih prima »Glasnik». Slika Presvetoga Srca resi malne svaku kuću. Kako sam sretna! A velečasni gospodin župnik ide mi u svemu na ruku.« **N. S.** revniteljica.

Povjerenik I. P. piše: »Sirota sam velika, brojna nije obitelj, ali ipak pretplaćen sam na Glasnik i to će ostati, jer me on uči kršćanski živjeti. Našao sam i pet novih pretplatnika. Citao sam dosta o posvećenju obitelji Presvetomu Srcu. I ja sam svoju posvetio. I vjerujte, da osjećamo veliki blagoslov Božji, uza sve patnje. Presveto me Srce krije. Iza mene se je još šest obitelji posvetilo Presvetomu Srcu. Šaljem vam popis, da ih uvrstite u knjigu kod Svetišta Presvetog Srca u Zagrebu.«

Drugi povjerenik piše: »Ja sam Vaš stari znanac. Kako dosada tako će i odsada raditi za Apostolstvo molitve i proširenje Glasnika. Češće šaljem milodare za proširenje glasila Presvetoga Srca, a odsada će se dati na posao i sam raditi, da se obitelji posvete Presvetomu Srcu i da ih što više čita Glasnik. Vidjet ćete,

da će uza svu krizu od nove godine k nama dolaziti mnogo više Glasnika. Spas je ljudi u Srcu Božjem.
L. N.

Revniteljica S. K. iz O. piše: »Ja sam u službi kod jedne obitelji, koja me uvijek muči i progoni. Nemaju nikava srca sa mnom. A ja sve muke i progone rado podnosim za Presveto Srce Isusovo i prikazujem Mu ih za potrebe i nakane, koje su preporučene članovima Apostolata u Glasniku. A još napose prikazujem za dobre svećenike u hrvatskomu narodu.«

Kako su draga i mila ova pisma i njihov sadržaj Božansko-mu Srcu! Ugledali se i drugi u njih!

BOŽANSKI UZOR.

»Uvijek živi, da nas zagovara.« Žid. 7, 25.

Danju, kada ljudi nebo zaborave,
 Vremenitu sreću vječnoj pretpostavе,
 Zanemare dušu zbog prolaznih trica,
 Srljavu u propast nasmijana lica,
 Tad božanski Sužanj sa svojih oltara
 Diže vapaj k nebu, da nas zagovara.
 Žrtvuje se za nas, neprekidno moli,
 Da nas osloboди od nesreća, boli,
 K svom nas Srcu zove, zove nas i čeka,
 Moli se za grješne, molit će do vijeka.
 Noću, dokle čovjek i priroda spava,
 Misliti na Boga nama san sprečava,
 Ali Isus bdije, čeka nas i voli,
 Na oltaru živi, klanja se i moli.
 Nestaju sa zemlje ljudska pokoljenja,
 Isto lice zemlje pomalo se mijenja,
 Kao dan prolaze godine, stoljeća,
 A s oltara vazda kao miris cvijeća
 Molitva se diže dragog Sužnja — Krista;
 Uvijek na oltaru Tabernakul blista,
 Živi Bog sred vječnog klanjanja i slavlja
 Apostolski rad svoj molitvom nastavlja.
 Neka Krist i nama bude uzor sveti,
 Nek molitva naša neprekidno leti
 K nebu, gdje priestolje Stvoritelja blista:
 Svi pod sveti barjak našeg Kralja Krista!

Katarina A—k.

MILI SVETAC.

Sveti Stanislav Kostka, 13. studenog.

Andeo pričešćeje svetog Stanka.

kako nije htio dopustiti, da bi našem Svecu donijeli svetu Pričest. Tada ga je sam andeo pričestio, a Majka Božja ga čudom od te bolesti ozdravila i rekla mu, neka stupi u Družbu Isusovu. Stanko je znao, da mu otac toga ne će nikada dopustiti, zato jednog dana ode kradomice iz grada ne rekav bratu ni rijeći. Dode u Augsburg u Njemačkoj, gdje mu tamošnji provincial sv. Petar Kanizije svjetova, neka ide u Rim, jer mu tamo otac ne će moći ništa. Tako je i bilo. Medutim otac mu je u Poljskoj dočuo, kamo je Stanko otišao. Ljutit pošalje Pavla i sluge da milom ili silom dovedu Stanka. Ali prije nego što je Pavao dospio u Rim — Bog dragi je uzeo k sebi Sveca, upravo na Veliku Gospu 1568. godine, u 18. godini, pošto je proživio u Družbi Isusovoj 10 mjeseci.

Naš mili, mladi Svetac slijedio je poziv Božji i nije se obazirao, šta će na sve to moćna, bogata rodbina. Nije isao za nasladama svijeta. Zar ne, da je to uzoran primjer našoj mladeži? Koliko njih ne će da se odazove glasu Božjem, jer odviše ljube svijet i njegove taštine, ili slijede odvraćanje kratkovidne rodbine i roditelja. Kad nekoga Bog zove u svećenički ili redovnički stalež, niko nema prava da se opire. Dapače bi morali biti presretni i pozvanici i rodbina im. Ta to je najveća čast! — Otac Stankov ljuto se poslije kajao, a tako i brat Pavao, koji je napokon i sam posli-

Ovaj mili, mladi Svetac jest naše slavenske, poljske krvi. Rođen je 28. listopada 1550. u Rostkowu. Još kao dak živio je poput kakva redovnika. Bio je sasvim prečne čudi od svoga rođenog brata Pavla. Ovaj bi tratio vrijeme, novac i zdravlje samo na zabavama, u društvima, veselicama, dok se je Stanko molio, učio, a najmilije mu je društvo bilo Euharistijski Isus. Radi takva života Pavao mu je privozarao pa ga i zlostavlja. A Stanko bi na to sve odgovarao: »Ja ču živjeti, kako znam da Bog hoće, pa bilo to momu bratu milo ili ne!« Dok je bio na naucima u Beču teško oboli. Luteran, kod kojega je stanovao, ni

je stupio u Družbu Isusovu. Sigurno, naši dobri, katolički roditelji, ne će braniti svojoj djeci da slijede glas Božji, nego će im još pomagati. Ako pak preda te, dragi mladiću, stupi Gospodin i rekne ti: »Dodi i slijedi me« — šta ćeš mu odgovoriti? Hoćeš li mu okrenuti leđa? Uvjerен sam da to ne ćeš učiniti, nego ćeš sa milim svojim zaštitnikom sv. Stankom poslušati glas svoga Vode i poći za Njim.

S.

SVETICA I MILIJUNAŠICA.

Stari su pogani držali, da je najveća nesreća, ako ne plivaš u bogatstvu. Tako žaliboze i danas misle mnogi kršćani. O bogatašima je Isus kazao: »Lakše je devi proći kroz usi iglene, nego li bogataš ući u kraljevstvo nebesko.« Mt. 19, 24. I knjiga Crkvenjaka veli: »Život i smrt, siromaštvo i bogatstvo su od Boga.« 11, 14. Najbolje je biti zadovoljan s onim, što nam Bog dade.

Komu Bog dade bogatstvo, morat će jednom polagati račun, kako je taj dar upotrebio. I bogatstvo se mora na dobro upotrijebiti; i za nj postoji sedam djela tjelesnog milosrda. Bogataš mora osobito pomagati siromahe.

U tome nam divan primjer pruža velika svetica i milijunašica sv. Melanija, rimska patricijka. Ona je imala ogromne posjede u Africi i Siciliji. No bila je mudra i vazda je mislila na svog Božanskog Spasitelja, koji reče: »I ja vam kažem: Načinite sebi priatelje ništetnim bogatstvom, da vas, kad umrete, prime u vječne stanove.« Lk. 16, 9. Sv. Jeronim piše o njoj: »Prezrevši svoje bogatstvo podigla je novu zastavu, zastavu pobožnosti, zastavu križa Kristova. Zašto? Da dobije nebo.

Sv. Melania, kako rekoh, bila je milijunašica. Ona je što za siromahe što u gradnje crkava i dobre ustanove potrošila od svoga novca deset milijarda dinara današnje vrijednosti. Živjela je kao da je siromašica. Sav sjaj, novac i posjedi nijesu mogli osvojiti njezinoga srca, koje je samo za neizmjernim Bogom lepilo. Ona je mogla s apostolom kazati: »Sve držim za štetu prema preznamenoj spoznaji Krista Isusa, Gospodina svojega, radi kojega sve izgubih i smatrám kao blato, da Krista stecem.« Flp. 3, 8.

Tko imade dakle novaca, neka pomogne siromahe, kojih sada imademo na svakom mjestu i putu; neka dade milostinje za ukras doma Gospodnjega; neka pruži milostivu ruku ubogim samostancima, priskoči u pomoć zaduženim katoličkim ustanova-vama, osobito Domu duhovnih vježba na zagrebačkom Jordanovcu. Ondje imade još i sada soba, koje imućniji mogu otkupiti za deset tisuća dinara. Međutim i najmanji se dar prima sa zahvalnošću.

A. Alfrević D. L.

IZ KRALJEVSTVA SRCA ISUSOVA

25 godišnji jubilej.

Ovoga ljeta navršilo se je 25 godina otkako je pobožnost prema Presvetom Srcu zauzela novi polet i postala pravim svjetskim pokretom, i to po O. Mateju Crawley. Došao je on prije četvrt stoljeća iz južne Amerike u Evropu, ne bi li se izlijecio od teške bolesti. U svetištu Presvetoga Srca u Paray - le Monialu ozdravi na čudesan način. Odmah je iza toga odlučio da će se sasmati žrtvovati za slavu Božanskog Spasitelja, osobito da se obitelji posvete Presvetom Srcu. Taj plan je iznio i u audienciji kod sv. Oca Pape Benedikta XV. Sveti Otac je bio vrlo veseo i po-

Brod na Savi: Djevojačko društvo S. I. (Pomladak.)

šalje ga u svoje ime po svim evropskim državama, da širi posvetu obitelji Presvetom Srcu. Papa je pošlao i jedno pismo o. Mateju, u kojem kaže da »u današnje doba nema i ne može biti svetijega djela«. Drugi ga je put opet primio sveti Otac i rekao mu: »Idite po čitavom svijetu i svagdje propovijedajte ovu križarsku vojnu ljubavi. Bit će poteškoća kao kod svakog velikog poduzeća, ali svagdje recite, da je volja Papina, da se proširi ovo djelo ljubavi na dobro današnjega društva.« Evo 25 godina širi se ta pobožnost. Dosada se je oko 10 milijuna obitelji posvetilo Presvetom Srcu. Dao Bog da se ta pobožnost što jače razmaše i među hrvatskim narodom!

U švicarskoj Juri.

Upravitelj francuskog apostolata proputovao je švicarsku Juru. Svagdje je našao oduševljenje za Presveto Srce. U velikoj fabrici satova Tavannes, Watsch i Co, na svečan način je posta-

vio sliku Presvetoga Srca i posvetio Mu fabriku i njezine stanovnike. Bilo je prisutno sveukupno radništvo sa ravnateljstvom na čelu. Upravitelj apostolata je izrekao lijep govor. Na koncu je ravnatelj fabrike podijelio radnicima sličice Presvetoga Srca za uspomenu.

Spomenik Srca Isusova u Poznanju.

U Poznanju u Poljskoj posvećen je na svečan način spomenik Presvetoga Srca, u zahvalu što je Poljska opet postala slobodna. Taj dan je bila u svim crkvama svećana sv. Misa. Iza toga je ne-pregledna množina naroda pod poljskim i papinskim zastavama pošla na trg, gdje se je dizao spomenik. Počasnu je stražu držala 58. pješačka pukovnija, koja se je pred nekoliko godina javno posvetila Presvetom Srcu. Prisustvovale su svjetovne i crkvene vlasti. Poljski metropolita kardinal Hlond obavio je posvetu. Na-

Dobrota: Djevojačko društvo S. I.

veče je bila u gradu svečana skupština, na kojoj je biskup Teodorowicz održao odusjevljeni govor.

Obnova posvete Presvetom Srcu u Rimu.

Povodom Svete Godine obnovljena je posveta obitelji Presvetom Srcu u 38 rimskih crkava. Za tu je svečanost bio izdan posebni proglaš, u kojem se kaže: »Okrunjen 19 vjekovnim pobjedama, osvajanjima tolikih naroda, slavljen tolikih duša, diže se u ovoj jubilarnoj godini sveti križ pred očima ljudi sjajnije nego ikada prije. Dnevno se potvrđuje riječ Spasiteljeva: »Kada budem uzdignut na križu, privući će sve k sebi.« Tajna ovih triumfa jest Njegova neizmjerna ljubav. Radi toga je pokazao svetoj Margareti križ usaden u svom srcu.

Vjernici! Ako želimo razumjeti tajnu križa, gledajmo da posebno prodroemo u božansko Srce Isusovo. Njegova trpeća ljubav bit će moćni poticaj da se okoristimo plodovima otkupljenja i da tim plodovima i druge po apostolatu usrećimo.«

M A L I K R I Ž A R I

ŠTO BI ON VOLIO.

Vjeroučitelj zamjenjuje u 2. razredu jedne pućke škole učitelja, koji je nečim zapriječen i ne može taj sat k djeci. Vjeroučitelj, inače revan, misli: ovo nije moj vjeroučiteljni sat, pak će biti najbolje, da s djecom razgovaram; tako će ih bolje upoznati. I djeca su vesela; ovo tiše, ono živahnije odgovaraju na vjeroučiteljeva pitanja; smioniji i sami njega štošta pitaju. Samo jedan mališ tamo u kutu posve ozbiljno šuti. I već je prošlo neko pola sata, kad najednom to dijete ustane i reče:

— Velecasni, ja bih volio, da vi nama pripovijedate o dragom Isusu.

Lako je razumjeti, koliko je dragi dječak ugodio tim riječima božanskomu Prijatelju djece. A bio je tim dakako osobito dirnut i dobri g. vjeroučitelj, koji je inače s najvećom radošću govorio o dragom Isusu i njegovoj nauci.

P.

LJUDIMA TAKO, A DRAGOM BOGU SAMO OVAKO.

Dogodilo se u Zagrebu. Vidio svećenik dječačića, koji jedva da je imao što više od 4 godine, i stao se s njim na djetinju razgovarati. Na kraju mu reče svećenik, da svaki dan češće moli dragog Boga ovako:

— Dragi Bože, daj mi čisto srce!

Mališ je molitvicu dobro zapamtio. Kad se sjutradan ujutro ustao, čini se, da ju je ponavljao. Potom je pošao k majci i rekao:
— Mama, daj mi kafu.

— Tako se ne kaže, to nije lijepo. Treba reći: Mama, molim, daj mi kafu, reče mu majka.

Dijete se zamisli pa će najednom: — A zašto treba reći: Mama, molim, daj mi kafu, a dragom Bogu se samo kaže: Dragi Bože, daj mi čisto srce?

Što je mama rekla svomu čedu, ne znam. Bit će, da ga nije zadovoljio njezin odgovor, što sudim po ovom. Iza nekoliko se dana nalazio taj mališ s ocem i majkom na tramvaju. Utom uđe u tramvaj i onaj svećenik. Dijete ga odmah prepozna i poviće iza glasa ne mareći za svijet, koji se nalazio u tramvaju:

— Velečasni, zašto mami treba reći: Mama, molim, daj mi kafu, kad se dragom Bogu samo kaže: Dragi Bože, daj mi čisto srce?

Zagreb (Jordanovac): Pričesno društvo dječaka.

Svi su se smiješili, a svećenik ljubezno rastumači djetetu: — Eto, drago, kad što moliš od mame, tate i drugih ljudi, onda treba više toga reći, da to bude lijepo. A ako ljubiš dragoga Boga, onda je dosta reći: Dragi Bože, daj mi. Te su riječi dragom Bogu odmah lijepе, jer dolaze iz tvoga srca, koje je lijepo, kad ljubi dragog Boga.

P.

NE IZOSTAVLJAJ MOLITVE KOD JELA.

Svaki pravi kršćanin moli se prije jela i poslije jela. Prije jela se barem prekriži i rekne: »Bože, blagoslov!« poslije jela

barem: »Bože, hvala ti,« i opet se prekriži. Jelo je dar Božji, pa se treba sjetiti Boga, kad uživaš ono, što ti je on dao. Neko je bolesno dijete dodalo zahvalnici iza jela i ove riječi: »Hvala ti još i na tom, dragi Bože, što mi je jelo išlo u slast.« To je dijete pred Bogom bilo pametnije od većine odraslih ljudi. Ono se zahvalilo Bogu i na jelu i na još većem daru, t. j. što mu je Bog dao toliko zdravlja, da je moglo s tekom jesti. Čini i ti tako.

P.

UKORI ONE, KOJI ZLO GOVORE I ČINE.

Maloj Lini nije još bilo ni punih šest godina. Pobožna je bila kao andelak. Dobra majka ju je skrbno odgajala. Roditelji su joj bili imućniji ljudi i kako je, čini se, majci trebalo oporavka, pošli su u jedno glasovito lječilište. U takvim se lječilištima uz dobre ljude nade i mnogo onakih, kojima je Bog njihov trbuš, koji idu onamo, jer su puni novca pa hoće da dobro jedu, piju i zabavljaju se. Tako se desi, da se jednom kod objeda nadoše roditelji s malom Linom u sobi, u kojoj su takva dva odlična kukavca u sav glas ružno govorila o Bogu i vjeri. Sigurno je tu bilo dosta ljudi, kojima razgovor tih gospodskih bezbožnika nije bio ugodan, ali se nitko ne nade, da im prigovori. I eto, najednom se diže mala Lina, ozbiljna lišća pristupi k tim finim prostacima i reče:

»Tako se ne govori o dragom Bogu, to nije pravo!«

Kao da su čuli glas s drugog svijeta prestrašiše se i pokušiše ti nepristojni ljudi i krv im udari u obraze. Mnogima od gostiju odlanu pri srcu, a neki stari gospodin progovori također na glas: »Da, milo dijete, imaš pravo, tako se ne govori o dragom Bogu.«

Djevojčica je nedugo potom umrla kao andelak. Kod njezine su smrti opazili nešto čudesno. Što je to bilo, ne priča odlični A. Stolz, od kojega ovo uzesmo. Zakopana je kraj crkve u Rothenfelsu.

P.

»Oganj s neba« ili Riječ o malenoj Hostiji (124 stranice). II. izdanje. Napisao Mäder-Strižić. Tko želi da što bolje upozna Isusa u presv. Olt. Sakramantu i da se što pobožnije pričešće, neka naruči tu prekrasnu knjižicu. Stoji samo 4.— dinara. — Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I-147, Palmotićeva ul. 31.

Lijepo molimo cijenjene čitatelje Glasnika, da nam pošalju zaostalu pretplatu.

VIJESTI

BROD NA SAVI. Na Papin dan dne 12. veljače 1933. g. osnovano je u Brodu Djevojačko društvo Srca Isusova i obavljeno svečano primanje sa 24 članice. Od toga dana, hvala Presv. Srcu Isusovu, lijepo napredujemo. Članice su revne. Svake prve nedjelje u mjesecu imamo zajedničku sv. isповјед i sv. Pricaest. Članice su razdijeljene na tri skupine, a svake nedjelje ide jedna skupina na sv. Pricaest, na nakanu sv. Oca Pape. Sastajemo se dvaput u mjesecu.

Na Tijelovo poslije podne priredile smo akademiju sa deklamacijom, pjevanjem i sa dva šaljiva igrokaza: »Puževi«, i »Nagradena ljepotica«. Akademija je bila dobro posjećena. Cist prihod namijenjen je za nabavu društvene zastave.

Na blagdan Presv. Srca Isusova sudjelovale smo kod veličanstvene proslave 1900 godišnjice Otkupljenja čovječanstva. Ujutro smo sve prisustvovali zajedničkoj sv. Pricaesti, a poslije podne išle smo na teoforičku procesiju, koja je išla kroz gradske ulice.

Naše Djev. društvo ima sada 39 članica. Tri su članice otputovale iz Broda, a 2 su otišle u samostan. Težak nam je bio oproštaj s njima, no tješimo se, da će njihove molitve i žrtve pratiti u životu naše društva. Društvo ima pomladak od 54 djevojčice. Duhovni voda društva je preč. g. župnik i dekan Dominik Šarićević.

Katica Baraćević, glavarica.

DOBROTA (*Blagoslov barjaka Dj. Dr. Srca Isusovaj*). U nedjelju dne 2. srpnja ove godine naše je Djevojačko Društvo S. I. na osobiti način proslavilo mjesni blagdan Neprocj. Krvи Isusove. Tog dana po prvi put učestvovamo u procesiji pod društvenim barjakom, za kojeg smo se toliko namučile, da ga pribavimo. Prije procesije održao je pred dubko punom crkvom govor o značenju barjaka voda Djevojačkog Društva S. I. iz Kotora M. P. O. Valerijan Brusić, nakon čega je duhovnik našeg Djev. Društva blagoslovio društveni barjak. Da uzveličaju ovu proslavu svojom prisutnošću dodoše nam u počede Djevojačka Društva S. I. iz Kotora i Škofara sa svojim društvenim zastavama, te skupa s nama učestvovala u procesiji, što je bilo od osobitog dojma. Barjak su nam izradile vrlo ukusno č. Sestre Milosrdnice iz Zagreba. Dalо Bož. Srce, da Njegova ljubav sve većma raspali srca naša i naših obitelji za slavu Božiju i istinito kršćansko življene.

GORNJA STUBICA. Moguće je već tko mislio ili i misli, da naše društvo ništa ne radi. Naprotiv, radimo s velikimodušnjem.

Na 29. siječnja imala je naša župa klečanje. Taj cijeli dan su dolazile djevojke na poklon Spasitelju. Isto na veliki petak i subotu, svaki sat jedna revniteljica sa šest članica. Na veliku subotu poslije podne u 5 sati bile smo na Uskrsnuću u procesiji, kao posebna četa.

Sakupile smo novaca i kupile smo platna za stolnjak na veliki oltar, a izradila ga je članica i blagajnica društva gdica Micika Hlaj. Jako je lijep, a stoji bez rada 200 d. i 50 p. Rad je žrtvovala ona sama.

U mjesecu svibnju obavljale smo svaku večer zajednički svibanjsku pobožnost. Na zadnji dan svibnja 31. od kapela raspela došli smo procesijom u župnu crkvu na svečanu propovijed i blagoslov.

Slično smo obavljali pobožnost i u lipnju u čast Presvetom Srcu Isusovom, a zadnja večernjica bila je na Petrovo 29. lipnja. Taj dan bilo prvi puta svečano primanje djevojaka u društvo Presv. Srca Isusova. Najprije je bila kratka ali dirljiva propovijed, a onda svečano primanje djevojaka. Primanje je obavio naš domaći prečasni gospodin župnik i upravitelj društva Florijan Papić.

Na 16. srpnja hodočastile smo u Mariju Bistrigu, a na 12. kolovoza k Majci Božjoj na Trški Vrh. Od kolovoza 1932. pa do rujna 1933 prikazale smo 2116 sv. Pricači za uvrede presvetom Srcu što mu se nanose, izmoljeno je 6628 krunica, prikazano je 2220 sv. Misa. Ove godine nam se je udalo 28 članica, 1 nam je umrla. Pokoj joj vječni. Dvije su otišle u samostan. Misili smo, da će nam se društvo smanjiti, a ono se povećalo za 34 djevojke.

Zorica Komin, glavarica.

PREGRADA. Evo i naše se društvo Srca Isusova javlja sa nekoliko rječi u našem Glasniku Srca Isusova. Osnovano je lanjske godine, prigodom svetih misija, koje su u našoj župi održali Oci Isusovci. Naše je društvo dosta slabo napredovalo, sve dok nismo hvala Bogu ove godine na Petrovo imale svećano primanje, koje je uz veliku svečanost obavio vel. O. Josip Urbanek. Sada također naše društvo bolje radi i napreduje, a lijepo radi i upravlja naš prečasni gosp. župnik Pavao Kranjčić. Svaku prvu nedjelju u mjesecu imade mo društvenu sv. Misu i zajedničku sv. Pricač, a sastanak svaku drugu nedjelju u mjesecu. Članice našega djevojačkog društva redovito kite oltare u crkvi i nastoje uvijek, da bude naša crkva u redu i čista, jer nas je hvala Bogu dosta veliki broj, oko 160. Još nam je najveća želja i briga, da si čim prije nabavimo društveni barjak, za kojega se toliko trudimo i novac sakupljamo.

Ruža Gorup, glavarica.

RAZLOGE. Radimo na slavu Srca Is. i Marijina. Brinemo se za red, čistoću i nakit u crkvi. Svake prve nedjelje primamo svetu Pricač. Društvo nam se bilo nešto smanjilo. Puno ih se udalo, 2 se preselile u vječnost. Strpljivo su podnosiše teške boli. Preminule su okrepljene sv. sakramentima. Trećeg rujna smo imale novo svećano primanje, tako da su sada sve djevojke naše župe u društvu, samo 4 djevojke nisu unutra radi udaljenosti od crkve, jer ne bi mogle valjano vršiti svoje društvene dužnosti.

T. L.

UGLJAN. Odavna se nismo javljale Glasniku o radu našeg djevojačkog društva. Sada nam se pruža prigoda kod odlaska našeg vrlog i revnog župnika preč. Dr. Ivana Blazića, koji ide u novu određenu župu, pošto je kod nas sproveo 10 godina i pô. Nas članica ima šesnaest; kandidatkinja šest, pripravnica tri. Svake se nedjelje i blagdana skupljamo pred oltarom Marijinim, gdje obnovimo posvetu Mariji te ju uzveličavamo raznim pjesmama. Treće pak nedjelje sastajemo se na mjesecni sastanak, pristupamo zajednički na sv. sakramente ispojivjedi i Pricači te slušamo krasne propovijedi, što nam ih drži naš vrli duhovni voda preč. Dr. Ive Blazić, o raznim krepostima, koje moraju da rese kršćansu djevojku. Nastojanjem njegovim nabavile smo ovih dana lijepu društvenu zastavu sa slikom Neoskrvunute Bl. D. M. pod čijom zaštitom stoji naše društvo, te smo želile da nam je blagoslov prije svog odlaska iz župe. Dne 3. rujna poslijе podne blagoslovio je našu društvenu zastavu, te nam održao gamutljivo slovo predviđivši nam kako naša zastava treba da bude znak naše vjere, znak naše borbe, i znak naše zaštite. Preporučio nam je da kročimo odvažno i srčano pod barjakom Marijinim. Tako smo se žalosne u srcu vratile svojim kućama videći da gubimo svog vrlog i duhovnog vodu. Bog ga pratio!

Anka Belić, ravnateljica.

STARIJIM OSOBAMA REUMATIČNE BOLI OGORČAVAJU STARE DANE.

Svi Vi koji patite na reumatizmu, kostobolji, probadanju, išasu, zubobolji, glavobolji preporuča Vam se masaža. Za masažu je »ALGA«, Masaža »ALGOM« Vas krijepe i osvježuje.
»ALGA« dobiva se svuda i bocu Din 14.—.

PRILOG

DAROVI U MJESECU KOLOVOZU 1933.

Za sv. Mise: Ashland Wisc. UF Dol. 1.— Lackport Ill. KP Dol. 1.— Lemont Furn. Pa. DV Dol. 1.— Orolit MG 20 Pittsburgh MJ Dol. 5.— Potok MB 20 Vis DV 20 Zagreb LK 20.

Za Svetište S. I.: Don. Vakuf GL 5 Tovarnik EM 100.

U čast S. I.: Badljevina TV 20 Caisole MJ Lira 20 Črnikovci AM 50 Detroit Mich. AM Dol. 5— KJ 50 c. Drvar MK 20 Omišalj LB 100 TM 15 JP 15 TT 100 Preko TG 20 Salmon Idaho SJ Dol. 1.— Starigrad na Hv. Žu 10 Sabac AK 20 Zagreb JJ 200 JO 100 LK 10 SM 100 VK 20.

U čast sv. Obitelji, sv. Josipu i sv. Antunu: Oriovac MR 10 Peščenica KK 10.

Za raš. Glasnika S. I.: Brdovec SP 20 Brestovac JH 90 Brod na S. AC 30 BB 5 HV 10 Divoševci MP 30 Gjulaves AG 5 Gor. Kotor DK 20 Gradište KO 10 Yohnstown, Pa. Dol. 1.— Kućište AL 15 Ladanje SB 30 Lomnica Donja MŠ 100 Sarajevo AM 5 Split ME 50 Studenci TM 5 Valpovo MC 10 Zagreb AS 10 BB 25 FT 5 LS 20 SM 5.

Za svijete: Blaškovač JK 10.

Za Misije: Drvar MK 20 Novo Čiče MM 50 Zenica IP 100.

Savez Društva sv. Ignacija.

S. Mise: Beloč Stjepan Lopud za sebe i svoje pokojne d. 20, Miljak Anto Otočak za pok. braću i nevjestu: Ivu, Nikolu i Ceciliju d. 60, Markečić Marija South Chicago za sebe i svoju obitelj Dol. 1.— Šućur Jure Sarajevo na svoju odluku d. 20, Tominović Verka Kaniža d. 20, Šlibar Josip Novska za pok. Slavu Čizmešija d. 20, Stančin Antonija Poljanec za pokojne d. 20, Čorak Adela i Marija Zagreb za pokojne roditelje d. 20, Klinovski Obitelj Bjelovar d. 20, Juroš Marko Garevac d. 20.

Članarina i darovi: Čegec Barica Sv. Ivan Zelina d. 20, Cetinić Andrija p. t. čin. Dubrovnik d. 20, Velika: Puntarić Kata d. 10, Ferzić Mate d. 10, Šostić Kate d. 10, Ferzić Marija d. 10, Bavzić Jule d. 10, Štimac Justina d. 10, Baozić Ruža d. 10, Crnić Mara d. 10, Kopjarević Reza Radovanci d. 10, Benešić Antun Zagreb d. 10.

ZAHVALNICE

POMOC U BOLESTI.

Amerika: Bolovala sam dulje vremena. Napokon se morala podvrti operaciji. Ali ni poslije nije bilo bolje. Doktori mi rekoše, da ne smijem više djece radati. Ja ne htijući počiniti teškoga grijeha pouzdam se u Božju pomoć i obećah, da će se javno zahvaliti u Glasniku. I nekoliko mjeseci iza toga po-

dila sam dijete zdravo, a i ja sam hvala Bogu sada zdravija nego sam prije bila. Hvala i slava Božanskomu Srcu.

K. R.

POVRACENA SLOGA U OBITELJI.

Slavonija. Našla sam se u velikoj боли i nevolji u mom braku. U slozi i zadovoljstvu živjela sam sa svojim mužem 12 godina. Neprijatelji zaveli su ga u zlo društvo, koji su ga nagovarali da me ostavi i da se rastavimo. Muž je skrenuo posve na put grijeha. No dobri Bog svojih ne ostavlja. Molila sam devetnicu presvetom Srcu Isusovu, Majci Božjoj, sv. Antunu, i puno sam postila. Dobri Bog nije zabacio molitve, već ih je uslišao. Moj se muž natrag vratio pravome kršćanskom životu, te živimo opet u miru i zadovoljstvu pod okriljem Božje Providnosti.

U zahvalu držim Glasnik Srca Isusova i držat ću ga dokle god budem mogla.

A. V.

DOBIO POSAO.

Srbija. Dvije godine sam bio bez posla, tražio sam gdjegod sam čuo i svagđje sam bio odbijen. Zato sam bio jako zabrinut za obitelj i kuću, koja još ima dugova. Stoga se obratih sa obitelji devetnicom na Presv. Srce Isusovo, da dobijem rada. Ujedno smo se zavjetovali da ćemo javno zahvaliti u Glasniku i bili smo uslišeni.

A. K.

PRESV. SRCE ISUSOVО POMAŽE U TUZI.

Slav. Brod. Smrt mi je naglo ugrabila dobrog oca, a majka se beznadno razboljela. U velikoj tuzi i očaju obratim se devetnicom božanskom Srcu Isusovu i gle: pomoći i olakšanje odmah nastupiše! »Neka je hvaljeno i slavljenoto divno, sveto Srce, u kom je jedini spas.«

A. C.

SRCE ISUSOVО LIJEĆI.

Hrvatska. U vrijeme rata bila sam teško oboljela. Išla sam lijećnicima, ali ništa pomoći. Obratim se Srcu Isusovu i počnem moliti devetnicu s djecom i ja ozdravim. Drugi put obolim u ustima: dobijem nemilu ranu te sam morala šest zubi izvaditi. Počesmo s devetnicom i ja brzo ozdravim. Nije bilo dugorazboli se moja kćerka i leže u krevetu. Četiri mjeseca stalno je ležala. Tražila sam pomoći kod tri liječnika, ali ne moguće ustanoviti diagnoze i opet smo molići devetnicu i kći mi ozdravili.

P. M.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Badljevinu: TH Dobročinstva. — *Blaškovicu:* JK Mnoge dosadašnje duševne, tjelesne i gospodarske milosti, osobito što je sin sretno položio zanatski ispit. — *Brod (Slav.):* AC Pomoći i utjeha u velikoj nevolji i tuzi. — *Caisobe:* MJ Srce Isusovo ozdravilo teško bolesnu kćer. — *Chicago:* MB Preporuča u molitve djecu, osobito muža. — *Crnkovci:* AM Spasilo tasta od upale mozga. — *Dalmacija:* JM Pomoglo u teškoj životnoj nevolji. — *Divoševci:* PM Dvaput teško obolila: prvi put od liječnika nikakve pomoći, ali iza devetnice S. I. ozdravila. Drugi put teška bolest u ustima, opet iza devetnice ozdravila. Kćи teško obolila, pravili devetnicu — ozdravila. — *Drvar:* MK Djeca sretno položila ispit. — *Deletovci:* LjB Teška operacija, ali brzo ozdravila i sretno porodila. — *TM i MC:* Teško živjano bolesna majka ozdravila. MC Majka Božja izlijječila teško bolesnu nogu. — *Feričanci:* FP Dvije devetnice i oba puta uslišan. — *Gradište:* KO Mila osoba ostala na životu. — *Ivanjčgrad:* JH Bolest krenula na bolje. — *Johnstown Pa. KR:* Ozdravila i sretno rodila. — *Korčula:* TS Kćи sretno položila maturu. — *Ladanje Dolnje:* SB Ozdravljenje osobito

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 42.

Prosinac 1933.

Broj 12.

APOSTOLAT MEĐU RADNICIMA I SIROMASIMA.

Mjesečna nakana u prosincu, blagoslovljena od sv. Oca.

Ko hoće da na ovom polju apostolski djeluje neka dobro pazi ono, što valja imati pred očima u svakom apostolskom radu. Apostol uvijek i svagdje radi za Boga. On znade onu lijepu i veliku Gospodinovu: »Bez mene ne možete ništa učiniti«. Nije njemu nepoznata ni ona druga sv. Pisma: »Uzalud zida, ko bez Boga zida«. Sav naš napor i briga ne će mnogo vrijediti, ako nema blagoslova odozgo, odakle »dolazi svaki dobar dar«. Mučit ćemo se, napijati i brinuti, ali trajna uspjeha ne će biti, ne bude li Gospod s nama. Stoga svaki apostol jako pazi, da mu bude u radu nakana jedna jedina i jasna, a to je da uvijek gradi na slavu Boga i spas duša. Ljubav spram Boga i bližnjega, koja je iz istog izvora, vjerna mu je pratilica i jedina dostoјna nagrada. Nema li nje, ne će uspijeti. Baš radnici i siromasi jako brzo opažaju, ko traži njih i njihovo, a kome je stalno, da im iz ljubavi pomogne. Valja stoga i u ovom radu izbjegavati svako traženje bilo koje koristi, a napose neka je daleko od ovoga rada svaka politika. Takav će sve zavući u vrtlog niskih svagdanjih strasti i sav će napor biti uzaludan. Najbolji nam je jamac u ovim stvarima sv. Pavao. Malo je koji apostol toliko uradio na slavu Boga i spas duša, malo je koji tolike ljude trajno usrećio kao sv. Pavao. A u njega je glavno načelo: »Goni me ljubav Kristova«. Ona je u njega tako jaka i čista, da je pripravan da bude i »proklet za braću svoju«. Premda radi za njih i imade

pravo, da mu oni dadu, što mu je potrebno da živi, on se ipak sam muči i radom svojim zarađuje koricu suha kruha, da ne bude nikome na teret. Sve će ovo isto malo kasnije kazati drugi apostol Božji iz najnovijih dana. Bio je to bl. Don Bosco, veliki apostol moderne mlađeži. Geslo je njegovo: »Ne tražim vaše, već vas.«

Svi su Božji ljudi, koli mladi toli i stari, radili po naući i uputi Isusovoj. On je prvi stvorio apostole i poučio ih, kako će raditi i svijet osvajati. A kad promatramo rad Isusov, kako ga opisuju evanjelja, odmah ćemo opaziti, da je prvo polje rada Gospodinova

duhovni apostolat među radnicima i siromasima.

Već sv. Ivan Krstitelj, preteča Gospodinov, započinje svoj rad na duhovnom polju. Prva je njegova riječ: »Pokoru činite, jer se približuje kraljevstvo nebesko«. On znade i dijeli svima, koji hoće, krst pokore, odvraća ih od grijeha i tako privodi Gospodinu, koji će naskoro doći i kome nije vrijedan odriješiti remenja na obući. Čim je Ivan krstio Isusa i kad se Gospodin povratio iz pustinje i Njegova je prva riječ: »Pokoru činite, kraljevstvo je Božje među vama«. Gospodin će najprije čovjeka odvratiti od grijeha, očistiti od strasti, koje nose sa sobom grijehe. Kad je nutrinja čovjeka sredjena i kad čovjek znade, zašto živi i kako valja da živi lako je sve drugo. Danas možemo to da vidimo na svakom koraku. Po našim selima i gradovima vuče se sva sila bijednika. Kucaju od vrata do vrata i svako ih daruje, kako može. Dogodi se često, da sakupe i lijepu svotu novaca, što im je dobro srce dalo, a često puta i sama sirotinja pružila. Oni će to kroz jednu noć uništiti. Može li se ovakomu čovjeku pomoći? On će u jedan čas više spraskati nego će mu stotina dobrih ljudi moći dati. Uzahud je u ovakovim prilikama govoriti i moliti, da se sirotinja pomogne, kad joj se pomoći ne može, jer ne znade ili ne će da znade, da ovako nije pravo, a ni pošteno. Ima nažalost mnogo slučajeva, da mladi i zdravi ljudi baš ne će da rade, već traže kojekakve, a često puta i nepoštene načine, da dodju do pare, koju će onda zapiti. Kad ovakovim daješ komad kruha, ostavljaju ga u prvom kutu. A kad im dadeš dinar, kunu ti mater, što im nisi dao više. Oni misle, a nitko živ ne zna, kako mogu tako da misle, da im se mora dati i to toliko dati, koliko njima treba, da gospodski živu na tudi račun. Ovakovim siromasima i radnicima treba kazati, da je Gospodin odmah na početku svoga rada zašao baš medju siromahe i radnike. Još je napose istaknuo, neka se kao osobita pojava njegova rada istakne »da se siromasima propovijeda evanđelje«. Ali ti siromasi i radnici bili su daleko od toga, da žive na tudi račun i po svojoj lijenosti. Bili su to ljudi čestiti i dobri, koji su bili sretni, što mogu da nauče, kako valja čestito živjeti i raditi, da čovjek postigne vječnu sreću, koja nije u jču ni u piću, već u tom da služimo Bogu i tako svoju dušu spasimo.

Nisu svi siromasi i radnici jednaki. Ima medju njima jako dobrih i valjanih ljudi, koji bi bili najsretniji, kad bi mogli poštanim radom zaslужiti koricu kruha da prehrane sebe i svoje, i da pomognu nevolju, u koliko je mogu pomoći. A baš ovakovi danas stradaju. Rada nema, a živjeti se mora. Zima već pritišće i kako izgleda bit će ljuta i teška svakome, a napose onome, koji nema ni ruha ni kruha, a kod kuće plače žena, kukaju brojna, nimalo kriva djeca. Ovdje valja pomoći. Ovo je pravi apostolski rad, što ga je Isus, a iza Njega apostoli i svi Božji ljudi pod vodstvom Crkve kroz toliku stoljeća pa i danas vršili. Ovo je apostolat ne samo u duhovnim već i u

tjelesnim djelima milosrda,

koja nam Crkva po sv. Ocu tako lijepo i često stavlja na srce u ovim teškim danima. I tu je Isus prvi. Gotovo svaka stranica evangelija priča o tolikim čudesima Isusovim. Mt. 8, 16. »Izlijecio je sve bolesnike. Mt. 12, 15. Podjoše za njim mnogi i sve je izlijecio. Mt. 14, 14. Smilovao im se i izlijeciti njihove bolesnike. Što je Gospodin radio to isto nalaže i apostolima: »U kojigod grad zadjete — liječite bolesnike, koji su u njem, i kažite im: približilo se kraljevstvo Božje u vama.« Luka 10, 8—9. »I izišavši idjahu po gradovima propovijedajući evangelije i liječeći svagdje«. Propovijeda evangelije, kako je Isus umnožio kruh i nahranio tolike ljudi. Znademo, kako su toliki Božji ljudi prodali sve, što su imali i razdijelili siromasima. Čuli smo već češće, kako je Crkva lijepo skrbila za siromahe i nevoljnike te im dala lijepo ime »Božji siromasi«. U pomaganju siromaha jednako je jako i sv. Pismo staroga zavjeta. Imade mnogo lijepih mjesta, u kojima se preporučuju siromasi i sazivlje Božji blagoslov na njihove dobrotvore. A kad se u nas srce buni, što ih ima i nevrijednih, upućuje nas Gospodin na Oca svoga, koji daje da sunce njegovo sije na dobre i opake. A kad nama kucne zadnji čas pa kad osvanemo pred Vječnim Sucem, sudit će nas po onome, što smo učinili jednom od njegovih malenih.

Prihvativimo se stoga svi rada, da pomognemo radnike i siromahe u bijedi. Svako neka pazi bijednike svoga kraja i neka ih pomaže po svojoj mogućnosti. Jedni trebaju hrane, drugi odijela i obuće, treći su bolesni, četvrti u kojoj drugoj neprilici i nevolji. Ko srca ima, odmah će vidjeti, što manjka i naći će način, kako da se pomogne. Naša djevojačka i materinska društva mogla bi na ovom polju jako mnogo učiniti. Dat će im svatko, kad zamole u ime Božje i kad znadu, da će se dati bijednicima. Koliko se puta dogodi, da u selu trpi i jedva životari koja dobra bakica ili stari dida, a nema nikoga, da mu doda čašu vode ili da mu uredi ono malo sirotinje, što mu je još ostalo. Kako bi o ovom slučaju mogla koja dobra duša lako zaslужiti nebo. Ko ne može ništa, neka nađe za siromahe barem koju dobru riječ utjehe. Jedan pogled, kad se čovjeku iz srca vine, može višeputa više vrijediti već sve zlato.

O Pobjednici zmaja zlog, od grijeha čista iztočnog,
Na moju nemoć pogledaj, da ne svlada me svijet ni zmaj!
O Zvijezdo mora, kroz oblak svet milo sjaji u moj mrak,
Nad srcem svojim daj da bdim, da u njem se ne utopim!

Ima ljudi, koji nemaju što da dadu, a u takovim su prilikama, da mogu perom mnogo uraditi za sirotinju. Ovakovi neka naoštare pero i neka probude svojim pisanjem tolike, koji u obilju živu, a možda i ne znaju, koliki nemaju baš ništa. U drugim krajevima znaju velike i male novine sabrati silne novce za sirotinju, za one, kojima je glad i nevolja mati i otac, da im pomognu preko zime, e da ne svisnu od studeni, glada, sušice. Kako se može svako pero na ovaj način pozlatiti, posvetiti Bogu i ljubavi bližnjega!

Neka dobri Isus blagosloví sve one, koji se ovim radom bave. A svi oni, koji na tom polju rade ili hoće da rade, neka se sjete one naše lijepe stare poslovice: »Neka ne zna ljevica, što čini desnica«. Svima neka je pred očima ona velika Gospodinova riječ: »Neka ljudi vide vaša dobra djela i hvale Oca vašega, koji je na nebesim«. Više vrijedi jedno dobro djelo nego stotinu lijepih riječi. Kad ljudi vide, da mi znademo paziti svoje siromahe, uvidjet će odmah, gdje se čini, što evandjelje toliko preporučuje pa će se mnogi i mnogi nači brzo u naručaju Gospodinovu, koji ne će nijedno dobro djelo ostaviti bez nagrade.

O. J. Müller D. L.

BEZGRJEŠNO ZAČEĆE.

Strah i pomoć.

Vlč. M. T. bio je u Zagrebu svršetkom rujna ove godine. Tom zgodom pripovijedao mi je, kako je dozvolom pok. nadbiskupa Stadlera u Podmilačju kod Jajca, u crkvi sv. Ivana Krstitelja, javno izgonio davle iz opsjednutih osoba. Kad bi spomenuo riječ »I m a k u l a t a« (Bezgrješno začeta Djevica Marija), svi su opsjednuti počeli zavijati i urlikati. Stoga je ovaj svećenik ispuštao tu riječ, ali je ipak video, da se svaki put opetuje taj prizor, netom je izustio riječ »Imakulata«. Pakao strepi pred tim imenom. I tako se obistinjuje prijetnja, koju je Bog izrekao davlu još u raju zemaljskomu: »Postavit će neprijateljstvo između tebe i žene i između sjemena tvojega i sjemena njezina: Ona će ti glavu sgnjetiti i ti ćeš vrebati na petu njezinu« (1 Mos. 3, 15).

Davao je strašno mučio bl. Demu Galgani, koja je 11. 4. 1903. umrla i ove godine proglašena blaženom. Isus joj unaprijed kazao, da će izdržati te kušnje. Dema opisuje jednu borbu: »Jedne noći mirno spavala. Dode davao s besramnom napašću. Borila sam se preko sata. Molila sam se Bogu, križala i t. d. Kad sam zazvala Bezgrješno Začetu, davo pobježe i tako ostadol slobodna« (P. Germano, Lettere ed estasi, str. 25). Davo se plaši pred Imakulatom.

Marija i pomaže one, koji je štuju kao Imakulatu. Pokojni mi je nadbiskup Stadler jednom g. 1906. kazao: »Imam više duga nego koja država.« Ali je on imao još više pouzdanja u Boga i Imakulatu. Ovoj se redovito molio, da mu dade da umre kao

siromah, ali bez dugova. I gle! Marija se nije oglušila njegovoju molbi. Kad su neki imućni posjednici i trgovci u Dubrovniku početkom ovog vijeka osnivali Dubrovačko parobrodarsko društvo, Stadler je uzeo nekoliko dionica. Tom je zgodom zaželio, da jedan parobrod nazovu »Imakulatom«. Veliki je nadbiskup želio, da taj brod naviješta slavu Marijinu diljem mora i po svjetskim lukama. Gospari su dubrovački pristali na to, ako im nadbiskup pribavi oveći broj dionica. Nadbiskup je to i postigao kod svojih brojnih prijatelja. I tako je veliki brod dubrovačkog parobr. društva dobio ime »Imakulata«. No nadošao je svjetski rat i brodovi su ležali po lukama bez posla i zarade. No kako su mnogi brodovi trgovački za rata propali, to je g. 1918. cijena brodovima silno porasla. Pokojni je nadbiskup tada prodao svoje dionice. I tako je Stadler g. 1918. mogao da se riješi svojih dugova. Pomogla mu je Imakulata. Malo je zatim umro i pošao u nebo, da onđe sa svim nebeskim dvorom slavi Imakulatu, koja ga je tako očevidno uslijala.

Utječimo se i mi bez grijeha začetoj Djevici Mariji.

A. Allirević D. I.

NAŠ JE SVEĆENIK BOLESTAN.

Za Kvatre.

O. Juraj Faga, misijonar u Vafaniji, u Belgijском Kongu, ležao je prošle godine teško bolestan. Već je primio svete sakramente. U misiji je zavladala velika tuga i žalost.

Narod se je sakupljao oko njegova stana. Svi su klečali, Bogu se molili te željeli, da po zadnji put vide svoga duhovnoga oca. Narodu je bilo dopušteno da pristupi k otvorenim vratima njegove siromašne sobice. Unići je mogao samo dobri Josip, neutrudivi i vjerni katekista.

Josipova žena Anka, koja se nalazila najbliže vratima, moliла je kako je najbolje znala: Isuse dobri, brat je Marije Magdalene bio mrtav, a ti si mu povratio život. Ti si otišao na njegov grob i rekao: »Izidi napolje!« Sjeti se, milosrdni Isuse, našeg svećenika Jurja, koji teško bolestan leži; udijeli milost, da nam ozdravi. U našoj prostranoj misiji nemamo svećenika, koji će nam misiti na veliki blagdan Uskrstnoca tvoga! Mi smo tužne sirote bez svoga duhovnog oca. Smiluj se nama nevoljnima i ožalošćenima!

Pobožna je Anka dalje izmolila litanije Srca Isusova, Majke Božje i sv. Josipa za svog bolesnog svećenika. Jecaj i plač naroda češće je prekidao zajedničku molitvu.

Svi su napokon prihvatali njezin prijedlog, da će svakog dana moliti tri Očenaša i tri Zdravomarije u čast Srca Isusova, Majke Božje, sv. Josipa i male sv. Terezije.

Roditelji su poslali i svoju djecu, da pohode dobrog misijonara.

Odraslija djeca sabrala se oko njegova kreveta, dok su ostala u sobi i pred sobom pobožno klečala. Najstarije će među njima: Došli smo, da Vas pohodimo te se za Vas Bogu i Gospo pomolimo. Mi ne možemo vjerovati, da ste Vi bolestan, jer Vas ljubimo. Zatosni smo, jer nema onoga, koji će nas lijepo učiti. Nema onoga, koji će nam sv. Misu čitati. Nema onoga, koji nas je isповijedao i pričešćivao. Vaše blage oči milo su nas gledale. Vaše očinske riječi u srce su nas dirale. Vaš dolazak k nama nas je veselio. Vi ste nas kao svoju milu djecu ljubili i za nas se brinuli.

Na ove prostodušne riječi dobre djece svi su nazočni bili veoma dirnuti.

U siromašnoj sobici bolesna svećenika razlijegao se sitni glas djece, koja su pobožno molila Gospinu Krunicu za svoga duhovnog oca.

Zarka i usrdna molitva ovog dobrog naroda doprla je do priestolja Božjega: dobri pastir ozdravi.

* * *

U svojim svagdanjim molitvama sjetimo se svojih duhovnih pastira. Budući da mnoge župe ostaju bez dušobrižnika, molimo se Božu za obilan svećenički pomladak. To želi i sv. Crkva. Zato je ustanovila Kvatre, kad se treba moliti, postiti i pokoru činiti, da imamo dobrih svećenika.

S. Dragičević D. L.

NAJVEĆI GOST.

Pobožni kralj aragonski Alfonzo posjetio za jednog putovanja nekog plemića, svoga podanika. Razumljivo je, da je plemić nastojao, kako bi što bolje počastio svoga kralja, koji se eto udstoјao svratiti pod njegov krov. A bilo baš prije Božića.

Kralj odlazio i pri odlasku najljepše zahvalio plemiću na tako sjajnom dočeku i izrazu svoje nepokolebljive vjernosti. Ali jer je kralj znao, da plemić ne drži mnogo do svoje vjere, dodao je prastanku ovo:

— Doskora eto nam Božića, kad će nas posjetiti Kralj kraljeva. Nadam se, da ćete ga isto ovako svečano dočekati u čistom srcu, kao što ste mene dočekali u svojoj kući. Isus će vas bolje nagraditi nego ja.

Riječ kraljeva ganu plemića i postade revan kršćanin. —

I mi se približujemo Božiću. Isus će posebno na svete božićne dane kucati i na vrata našega srca moleći nas, da ga pustimo unutra. Tu mu je draže stanovaći nego u najveličanstvenijoj palači. Teško je Isusu, ako ga odbijemo. On će otići, ali na našu nesreću. Stoga pripravimo kroz sveto adventsko vrijeme što ljepši stan svome božanskom Gostu.

»Pojavi se blagost i čovjekoljublje Spasitelja našeg Boga.«
(Tit. 3, 4).

Evo ga, tu je, u staji, u jaslicama, na slami — Bog, koji je postao djietetom, dobrota i istina sama.

Približimo se, stisnimo se sasvim usko do ležaja, što ga svijet daje svome blagom Spasitelju. Približimo se samo, gledajmo i promatrazmo tu čarobnu božićnu tajnu.

Gledajmo Josipa, pa Mariju, tu divnu Djesticu! Gledajmo Dijete, doduše u pelene zavijeno, ali sjajno poput jutarnjega sunca! Svud vlada mir, dobrota, duboka radost.

Ali kako je to moguće? U hladnoj štali, bez udobnosti, na oštrom slami, daleko od svog doma, daleko od prijatelja, u siromaštvu studenoj noći leži On! Iza nekoliko dana putovanja, evo Josip i Marija odbijeni od gostionica betlehemskih, zaklanjavaju se u skrovište za životinje, zaboravljeni od čitavog svijeta. Zar nemaju baš nikoga, na koga da se obrate za pomoć? — Ipak ćemo uzalud tražiti na njihovim licima i trunak nestrpljivosti, uzalud čekati, da čujemo mrmljanje, ogorčenost. Svud vlada mir, dobrota, duboka radost.

Na putu iz Nazareta.

U kućici nazaretskoj, siromaškoj ali ljupkoj — presveta je Djevica znala tako lijepo urediti svoje malo gospodarstvo — tu je bilo sve spremno da dočeka Božje Dijete. No evo sad, uoči dolaska Isusova treba se dati na daleki put, sve ostaviti i poći u Betlehem. A Marija ne može ponijeti ni kolijevke ni pelenica, što ih svaka majka s toliko nježne ljubavi spremila za svoga prvenca. Ipak oni polaze, da se pokore carskoj zapovijedi ili bolje, da izvrše Božju volju; uostalom, car August je i sam činio Božju volju, a da toga nije ni znao: Isus se naime imao roditi u Betlehemu, pa je radi toga velikog dogadaja moralno cijelo rimsко carstvo ustati na noge, čitavo se mnoštvo ljudi moralno zaputiti u grad Davidov. Ljudi nijesu toga ni slutili, ali Bog ih je vodio; čovjek snuje, Bog određuje. Božja Providnost ima uvijek posljednju riječ svuda i svagdje.

Bez tužbe i ogorčenosti daju se Marija i Josip na put. I dok velikane ovoga svijeta prate na putovanju sluge, zabave i ugoda-

nosti svake ruke, roditelji Isusovi putuju na siromašku, bez udobnosti i bez dvorjanika. Dok se sve zgrće i divi sjaju velikaške pratnje, Mariju i Josipa se nitko ne dostoje počastiti ni jednim pogledom — ta tko još nije vidio siromaha na putu? Ali Božji pogled milo počiva na to dvoje siromaha. Da, Bog pazi — na srca i duše, a ne na spoljašnost poput ljudi.

Na putu sveti naši putnici šute, ne zavide, ne hvastaju se i ne nabacuju svojim naslovima ili poveljama kraljevskoga plemstva: oni radije čuvaju mir srca i veselje bez trunka ogorčenja.

Pred kućama betlehemskim.

U Betlehemu im treba ići od vrata do vrata, od jednog svratišta do drugog. Ali svuda isti odgovor: »Nema mjesta«. Nigdje mjesta, hladna zimska noć — šta, to znači za majku, koja očekuje djetešče! Kolika tjeskova! Da svisne sreće od muke. Pa ipak se Marija i Josip ne tuže i ne prokljuju zločestih gostioničara.

U svratištu nema mjesta! Povijest svijeta je izrečena u te tri riječi, kratka povijest narodâ i duša. Nema mjesta! Za druge je putnike bilo mjesta, ali za ove nema. Ono, što se daje svima, uskraćeno je Mariji i Josipu; a za nekoliko minuta će se Isus roditi. On — očekivanje narodâ — kuca na vrata svijeta, ali za njega nema mjesta u svratištu. »K svojima dođe, a svoji ga ne primiše«. Rimski Panteon, to svratište idola, davao je mjesta mnoštву od trideset tisuća zlih duhova, s imenima, koja su držali za božanska. Ali poganski Rim nije dao Isusu mjesta u svom Pantoenu. Reklo se, da Isus Krist po svoj prilici ne bi prihvatio mjesta ni takova udesa.

Za Isusa nema mjesta. Dobro pogadaju, čini se: za nj bi trebalo odveć veliko mjesto; premda je on postao tako malen, ne uzima te slutnje onima, koji ga odbijaju. Uzalud sakriva svoju veličinu, ona probija i protiv njegove volje, a vrata se kao sama od sebe zatvaraju, kad im se on približi. To je povijest staroga vijeka. Ali ne: povijest uvijek zbiljska, današnja povijest narodâ, koji se krate da prime Isusa Krista ili ga tjeraju od sebe, brane mu ulaz u škole i zavode; za sve ima mjesta, tek za Krista ne.

To je također povijest pojedinca, svih onih, koji zatvaraju svoje duše pred milošću i velikodušnošću. I kod njih ima mjesta za sve vrste veselja i zanimanja, samo za Isusa nema ni mjesta ni vremena.

U betlehemskoj štalconi.

Budući da nema mjesta u ljudskim stanovima prisiljeni su Josip i Marija potražiti zaklon u skrovištu za životinje, u jednoj spilji. Oni bi tako rado primili Kralja slave sa svim sjajem kod njegova dolaska na svijet! Ali evo što mogu ponuditi Sinu Božjemu: mjesto palače ne baš mirisavu i hladnu spilju, mjesto zipke jasle od kamena, mjesto jastuka oštru slamu. No njihova srca čista i neokaljana, blaga i ponizna, žarka od ljubavi, više vrijede

i od najmekše, najsjajnije i najtoplje posteljice. Nigdje ne bi Isus našao divnjih duša, nigdje ljubaznijega dočeka.

Marija i Josip misle i žive samo za očekivanoga Spasitelja.

Kad evo, spilja se najednoć zasjaji poput zore novoga dana. Spasitelj nam je rođen. Isus, svijetlo svijeta, došao je među ljudi. »Slava Bogu na visini, a mir ljudima na zemlji...«

Promatrajmo dobro Mariju i Josipa: njihovo je veselje neiskazano, a njihovo klanjanje ganutljivo. Gledajmo Djevicu Mariju, punu milosti, najsretniju među majkama; gledajmo, kako nježno, obzirno i ponizno promatra čarobno novorođenče.

Promatrajmo osobito Djetete na slami i klanjam se tomu milom Božiću, punomu milosti i istine. On ne govori. Ali dosta ga je pogledati, sve na njemu govori, on je živa istina. Nema svoje kuće: ni za nas ljudi nema stalnoga prebivališta na zemlji; naš dom je, kao i dom Isusov, dom Oca nebeskoga. Isusa su primili pastiri i on je dobri pastir, koji je došao, da život dade za svoje ovce. Isus leži u jasla na slami: on je sam žito s neba poslano, živa hrana dušama. On je siromašan, pa ne traži blaga ni bogatstva, već srca. — i siromaha i bogataša, a pravi siromasi su njegovi osobiti miljenici. On trpi, da nas pouči, da bolje razumijemo svoje trpljenje i bijedu i svu ljudsku bol.

Međutim se u Betlehemu ljudi zabavljaju, udobno počivaju, misli su im daleko od očekivanoga Spasitelja. A Isus, taj posve maleni Bog, misli na Betlehemičane, na sve ljudе, pa i na mene; on sve ljubi, i mene ljubi uza svu moju nezahvalnost.

I što više gledamo to božansko Čedo, to nam više govori cijelo njegovo biće. Gledajmo ga, napunimo i zasitimo njime svoje oči, a sobito srce. Činimo kao i njegova presveta Majka: »A Marija čuvaše sve riječi ove i slagaše ih u srcu svojem.« (Lc. 2, 19). Promatrajmo, Josipa, Mariju i Isusa, činimo što i oni, pa će se i božićna radost na uvijek nastaniti u dušama našim.

Ivan Župan D. L.

Molimo cijenjene čitatelje, da nam pošalju zaostalu preplatu.

IZ KRALJEVSTVA SRCA ISUSOVA

Dar Svetoga Oca crkvi Srca Isusova.

Društvo sv. Petra Kanizija sagradilo je u Beču crkvu Srca Isusova. Sveti je Otac poklonio toj crkvi veliki lijepi kip Presvetoga Srca, koji je postavljen na veliki oltar.

Papina garda posvećena Presvetomu Srcu.

Straža sv. Oca Pape svećano se je posvetila Srcu Isusovu. Iza sv. Mise pročitao je voda garde pred cijelom četom i mnogim dostoјanstvenicima posvetnu molitvu. Nato je vrhovni upravitelj Apostolata stavio na gardinu zastavu sliku Presvetoga Srca; gardski duhovnik je rastumačio značenje svečanoga čina. Zatim je bila prisega stražarskih rekruta. Voda garde je svakomu još dao spomen-sliku Presvetoga Srca. Kako je lijepo, kad se ljudi puške i mača posvećuju Srcu Spasiteljevu. To su nekada i naši slavnici predi činili.

Srce Isusovo u Češkoj.

Česi su podigli u Lazne Podebrady spomenik Presvetomu Srcu na uspomenu 1900. godišnjice, kad je Presveto Srce bilo za nas na križu probodeno. Svečanom otkriću spomenika prisustvovala je množina naroda. — Posveta obitelji Presvetomu Srcu u Češkoj lijepo napreduje. Izdaju i časopis, koji jedino propagira posvetu obitelji. Časopis se zove »Posveta«. U svakomu broju iznosi o posvetama raznih obitelji, župa i t. d. Posvetimo i sebe i svoje obitelji Srcu Isusovu i postavljajmo Mu spomenike pa makar i malene, gradimo kapelice, postavljajmo križeve uz puteve.

Medu slijepcima.

Apostolstvo molitve zgodno je za svakoga. U Francuskoj je osnovano za slijepce. Ima ih u društvu preko 3000. I to je jednica od velike koristi i utjehe, jer lišeni tjelesnog vida, ne mogu djelovati u drugim društvima, ne mogu čitati raznih pobožnih knjiga, ne mogu se diviti Božjoj prirodi. Apostolstvo molitve je i za njih vrlo zgodno. Tu će se naučiti da sve svoje muke, patnje, žrtve i molitve u zajednici sa Presvetim Srcem prikažu dragomu Bogu. A to je svrha Apostolata. Osobito je mio sv. Ocu duhovni dar ovih patnika. Jeste li i vi u društvima Apostolstva molitve?

Švicarske župe u Apostolatu molitve.

U naprednoj Švicarskoj su malne sve župe učlanjene u Apostolstvo molitve. Prednjači pokrajina (kanton) Luzern, gdje su bez iznimke sve u tomu pobožnom i savremenom društvu, što je velika duhovna blagodat za župe. Žarište pobožnosti Srca Isusova za Švicarsku jest samostan u Solothurnu. Ugleđajmo se u kulturne Švicare.

OBECANJA PRESVETOGA SRCA ISUSOVA.

XII. Veliko obećanje.

Razlažući jedanaesto obećanje napomenuh istinu naše vjere, prema kojoj nitko ne može biti posvesiguran, da će se spasti, osim da mu je to Bog napose javio. Ustrajnost u dobru do svršetka veliki je dar Božji. Bog pak daje taj dar onima, koji ga »za nj revno mole«, kao što veli sv. Augustin. Stovatelji i apostoli Srca Gospodnjega imaju osim toga utješljivo jedanaesto obećanje, da će im imena biti zapisana u tom Srcu i ne će se nikad izbrisati. Već ovo može da ih napuni najvećim pouzdanjem. U tom ih pouzdanju nadasve utvrđuje »veliko obećanje«, koje ostalih jedanaest nadilazi veličinom i sjajem kao sunce zvijezde.

Evo kako ga je Spasitelj izrekao i sv. Margaretu ga zapisala 1689. u pismu majci de Saumaise: »Obećavam ti u prevelikom milosrdu svoga Srca, da će njegova sve moguća ljubav dati svim onima, koji se pričeste uzastopce na devet prvih petaka u mjesecu, milost konačne pokore; ne će umrijeti u mojoj nemilosti niti bez sakramenata, jer će im moje božansko Srce biti sigurnim utočištem u tom posljednjem času.«

Našlo se protivnika, koji su pobijali istinitost ovoga obećanja i dokazivali, da ga sv. Margaretu nije dobila ni zapisala. Svojim su napadajima postigli samo to, da se ta stvar najtočnije istražila, pa smo danas posve na čistu, da je svetica i za ovo obećanje svjedočila upravo kao i sva druga, da joj ga je dao sam Gospodin. O tom se opširno govori u knjizi † o. Babunovića D. I. »Veliko obećanje presv. Srca Isusova«. Mi ćemo stvar tek ukratko istumačiti.

Što znači veliko obećanje? Da to dobro shvatimo, promotrimo ga malko. Ima tri dijela. U prvom se ističe prekomjerno milosrđe i sve moguća ljubav Srca Gospodnjega. Te riječi govore, da se radi o prevelikom daru, što ga Gospodin kani dati.

U drugom se dijelu ističe ono, što je izvršiti dušama, kojima se daje obećanje: treba da se »pričeste u devet prvih petaka uzastopce«. Dakle u devet prvih petaka,

ne u devet prvih nedjelja, kao što su neki htjeli. Vršenje ovih ili onih pobožnosti u čast Presv. Srca može se prenijeti od prvoga petka na prvu nedjelu, jer ih je u nedjelu lakše svečano izvesti, ali pričestiti se treba u petak. Zašto pak Spasitelj odabire upravo petak za dan tih pričesti; lako je pogoditi: petak je dan nje-
gove muke, smrti i slavodobića, dan Srca njegova.

Pričestiti se treba u devet prvih petaka uzastopce, to jest redom, kako dolaze jedan iza drugoga. Tko bi potom započeо da vrši tu »veliku devetnicu spasenja«, kako je zovu, na prvi petak mjeseca siječnja svršio bi je na prvi petak u rujnu. Tko bi i jedan samo prvi petak u devetnici izostavio — svojom krivnjom ili bez svoje krivnje — imao bi dakako od valjano primanih svetih pričesti najveću korist, ali da dobije ono, što Gospodin obećava, trebalo bi da iznove započne i potpuno izvrši devetnicu.

A što, ako je prvi petak u travnju ujedno Veliki petak, pa se ne može primiti sv. pričest? Onda se uzimlje kao da i nije prvoga petka u travnju pa se doda još jedan mjesec. Koji bi u takvom slučaju započeli sa svetom pričesti na prvi petak u siječnju, svršili bi na prvi petak u listopadu. Ipak bi svećeniku, koji vrši službu Božju na takav Veliki petak, i taj vrijedio za ovu devetnicu. Zašto? Jer ako i ne misi taj dan, ipak se pričesti, a samo to se traži.

Sve te pričesti dakako treba da su primljene dostojno, u stanju milosti posvećujuće, bez ikakve zle nakane. Posebna nakana, koja se traži za njih, jest: častiti Presv. Srce i postići obećanu milost ustrajnosti do smrti. Tko ne bi imao te posebne nakane, ne bi zadovoljio onomu, što se traži. No dosta je da tu nakamu probudiš na početku devetnice. Ako kod pričesti daljnih prvih petaka i zaboraviš na nju, devetnica vrijedi.

U trećem dijelu obećanja kaže Gospodin, da će onima, koji se tako pričeste u devet prvih petaka, dati milost konacne pokore, da ne će umrijeti u njegovoj nemilosti ni bez sakramenata, da će im njegovo Srce biti utočište na smrtnom času. Tu se nipošto ne obećava, da oni, koji ovrše veliku devetnicu, ne će nikad više upasti u teški grijeh, već da ne će do smrti ustrajati u teškom grijehu, ako bi po nesreći pali u nj.

Svima, bili oni pravednici, mlaki ili grješnici, koji ovrše kao što treba ovu veliku devetnicu obećava tu najprije Gospodin »konacnu pokoru« i svoju milost na smrtnom njihovu času, ukratko, obećava im sretnu smrt. Obriče im pače, da ne će umrijeti bez sakramenata.

Po ovom bi mogao tko pomisliti, da velika devetnica osigurava protiv nagle smrti. Nipošto. Nagla smrt nije po sebi nikakvo zlo. Jedan se svećenik vrlo bojao napasti, koje bi ga moglo mučiti kod umiranja, kao što ih je gledao kod mnogih umrlih. Stoga je molio svaki dan Boga, da ga naglog smrti uzme sa svijeta. I kad je jednog dana pričešćivao ljude pa svršivši od-

ložio posudicu sa sv. Hostijama na oltar i pokleknuo, ne ustade više. Bog mu je uslišao molbu i pozvao ga k sebi. Zar je to bila zla smrt? Nipošto. Taj svećenik je živio kao svetac, njegova je smrt lijepa, da je ne možeš ni poželjeti ljepše. Nagla je smrt samo onda zlo i neiskazano zlo, kad je nepripravna.

Dobro ovršena velika devetnica osigurava od nepripravne smrti. I ne treba obećanja tumačiti tako, kao da će svi baš, koji su je ovršili, primiti sakramente umirućih na smrtnom času. Koji se u taj tren nadu u milosti, njima i nisu sakramenti prijeko potrebni, na njima se obećanje Gospodnje potpuno ispunja, ako i ne prime sakramenata. Glavna je naime stvar, da umru u posvećujućoj milosti.

Drugo je, kad se radi o onima, koji su nekada valjano ovršili veliku devetnicu, pa im sad evo smrt za vratom, a oni su u teškom grijehu. Ovakvima, istina, može Gospodin taknuti milošću srce, da se savršeno pokaju i tako umru u milosti njegovoj. Ali kad imamo na pameti u jednu, da je za oproštenje grijeha naredio Spasitelj sakramente, a u drugu mislimo na ovo njegovo obećanje »neće umrijeti bez sakramentata«, to držimo, da će ovakvi doista primiti sakramente umirućih na smrtnom času.

Pripovijeda se ne jedan takav slučaj. Osobit se dogodio u Australiji prije tridesetak godina, a zabilježio ga australski Glasnik Presv. Srca. Radnik, odan nesretnom piću, ležao smrtno ranjen u bolnici. Pozvani je svećenik iz tri sata vožnje vlakom hitno dalje pješke do bolnice i zatekao ranjenika u posljednjim trzajima. Ipak je još bio pri svijesti, ali očajan: nije htio da zna za sv. sakramente. Svećenik spretnim pitanjima dovede umirućeg do toga, da je spomenuo nevinu proživljenu ranu svoju mladost, u kojoj je, reče, dobro ovršio veliku devetnicu s pasenjem. Odmah mu se nato srce ganu, on se ispojedi, pričesti i primi sv. pomast. Četvrt sata potom izdahnu. (Opširnije se ovo pripovijeda u knjizi o. Babunovića »Veliko obećanje« str. 185-187).

Kolikim je vršiteljima velike devetnice bilo Bož. Srce isto tako »utočište u posljednjem času«, to ćemo s udivljenjem gledati jednom u nebu. — O plodovima velike devetnice porazgovorit ćemo se drugom prilikom.

M. Pavelić D. I.

NOVO!

NOVO!

Molitvenik »SVETI ALOJZIJE« za djecu pučkih škola. — Imade sve za djecu najpotrebitije molitve sa krasnim slikama u obliku 10 + 7 cm. na zgodnom uvezu. Preporučamo svim vlc. gg. katehetima, učiteljima, Žavodima i vlc. gg. župnicima da pribave školskoj djeci ovaj zgodni molitvenik.

Cijena po komadu 2.— din. Tko naruči više od 50 komada dobije 25 % popusta. Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova. Zagreb I-147. Palmotićeva ul. 31.

2 Pitanja i odgovori!

Pitanje: Ja sam posvetio svoju obitelj presvetomu Srcu Isusovu, ali jer nije bilo svećenika, učinio sam to i bez njega. Da li mi je valjano, je li morao svećenik biti prisutan?

Odgovor: Nije nužno, da svećenik bude prisutan. Dosta je, da on gdjegod posveti vašu sliku Srcu Isusova, a zatim da se u vašoj kući skupe svi članovi obitelji pred urešenom i rasvijetljenom slikom Srca Isusova. Svi kleknu, a kućni starješina u ime svih izmoli posvetnu molitvu Presvetomu Srcu. Ako svećenik može biti prisutan, bit će svakako svećanije i ljepeš, ali nije nužno.

Pitanje: Toliko puta govorim svomu mužu: »Hodi sa mnom, hodi s djecom u crkvu.« Ali ne mogu da ga sklonem. Žalosna sam, jer već odavna nije pristupio svetim sakramentima... Koliko puta sam pokušala da ga nagovorim, ali on ili se razbjesni ili — kad je dobro raspoložen — odvrati mi: »Draga ženo, idi ti u crkvu kolikogod hoćeš. Uzmi i djecu sa sobom, ali mene pusti na miru!« Što da uradim jadnica, jer je radi toga meni jako teško, a djeca vide zašto primjer moga muža, osobito dva dečka, koji su već malko pođrassli? Što da odgovorim svomu mužu?

Odgovor: Razumijem vas. Stvar nije laka, jer se radi o ljudskom srcu, kojega treba pomalo privući na dobro. Silom ga se ne predobiva. Gospodin Bog ima u svojoj svemoći razna sredstva i za najtvrdokornije srce. Zato tu stvar treba često, vrlo često preporučivati dragom Bogu u pobožnoj molitvi. Neka se i vaša dječica mole za svoga taticu. Čista i nevina srca mogu vrlo mnogo izmoliti, osobito kad se radi o tako dobroj stvari. Ustrajna i goruća molitva bit će sigurno uslišana.

Molitvi pridružite i koju dobru riječ, jer i to ima svoju jakost. Evo n. pr. muž ti kaže: »Što me briga — ti idi u crkvu koliko hoćeš — na to ga ti lijepo upitaj: »A zašto, dragi, ne češ i ti? I ti imas besmrtnu dušu, koju moraš spasti...« Pa ne samo ja, nego i ti imas svoje dužnosti naprama Gospodinu Božju...« Muž ti kaže: »Ako hoćeš uzmi djecu u crkvu« tada mu odgovori: »Uzet ću ih, ali se bojim, da me budu pitali: a zašto tata ne ide s nama u crkvu? Što ću ja reći na to?« Muž će ti po svoj prilici ovako odgovoriti: »Reći im, da nemam za to vremena« — tada mu možeš ovako kazati: »Nedjelja i blagdan su u prvom redu zato, da Gospodinu Bogu iskazuјemo čast slušajući sv. Misu, a dušu svoju da hranimo i posvetimo molitvom, sv. sakramentima, propovijedima i t. d.

Ali vas upozorujem, da kod toga ne budete ljutita, razdražljiva, jer time ne ćete nikoga predobiti, nego samo još više razjediti. Drugo, da ne govorite previše. Treće, ne sustajte, nego ustrajnom molitvom i dobrom riječi idite svomu ili bolje Božjemu cilju.

Pitanje: Primio sam od prijatelja nekaku molitvu, koju da moram prepisati i dalje poslati; i ako to učinim, da ću biti sretan; ako li to propustim, da će me snaći nesreća. Što moram činiti?

Odgovor: To je praznovjerje, koje — hvala Bogu — ne potjeće od katolika. Zato prvo: nipošto nemojte prepisati; drugo: nijednoj živoj duši ne dajte u ruke, nego treće: odmah je baci u vatu.

Pitanje: U mojoj obitelji svi odrasli pripadamo društima Apostolata molitve: moj muž pripada Apostolatu muževa, ja društvu Revniteljica Srca Isusova, dvije kćeri Marica i Ankica pripadaju djevojačkom društvu Sr. Isusova, sinovi Nikica i Zvonko jesu u Križarima, mali Ivica jest član Malih Križara. Ali još mi je dragi Bog obdario troje dječice: Jozu, koji ima 3i po godine, Stanku od 2 i maloga Tomicu od pola godine. Malena su to dječica, ali ja želim, da budu odmah stavljenia pod milu zaštitu Presvetoga Srca. A Tomicu u zipci plače, bojim se, da će postati ljutit. Bi li mogla njega sa Stankom i Jozicom upisati u koje društvo Apostolata molitve?

Zagreb: Križarsko Bratstvo IV »Kačić».

Odgovor: Vi imate krasnu obitelj! Presveto Srce će vas blagosloviti u svakom pogledu, kao što vas je blagoslovilo i s tim brojnim andelčićima. Divna je briga vašega majčinskog srca, koje hoće da privede svoju dječicu Spasitelju, Prijatelju nevine djece. Štitalo Ono vas i njih.

Vi ste nabrojili sva društva, koja su kod nas ograncima Apostolata molitve. Dakle vaša je obitelj u velikoj vojski Srca Isusova. A da li se mogu vaša tri mala primiti. Otvoreno kažemo, da ne mogu. Zašto? Jer društva imaju svoj cilj, svoje dužnosti, koje malema, još nerazumna dječica, ne bi mogla razumjeti ni obdržavati. Treba dakle počekati dok malko poodrastu kao Ivica.

Ali je vrlo korisno, ako svoja čeda odmah posvetite Presvetomu Srcu mnogo im o Njemu govorite, učite ih da Ga uzljube, osobito da se jako sprijateljaju s Njim. Privežite im i medaljicu Srca Isusova o vratu. I Ono će štititi vašu dječicu.

Pitanje: Da se dobiju oprosti često se osim isповijedi i sv. pričesti stavlja kao uvjet da valja posjetiti crkvu i moliti na nakanu sv. Oca Pape. Molim — kako se mora ovo razumjeti?

Odgovor: Sigurno želite znati razjašnjenje o pohodu crkve i molitve na nakanu sv. Oca Pape. Jasno vam je o isповijedi i pričesti. O pohodu crkve i molitvi nedavno je izdala sv. Stolica razjašnjenje: *Pohoditi crkvu* znači: doći u crkvu s tom nakanom da počasti dragoga Boga i da tamo štograd bilo usmeno bilo u misli izmoliš; naravno ako je od onoga, koji je dozvolio oprost, naznačena molitva koju treba izmoliti, tada ste dužni dotičnu molitvu izmoliti. — Osim toga mora se još kakva molitva izmoliti, na nakanu sv. Oca Pape, ali dosta je samo jedan Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu.

IZ CRKVE I SVIJETA

Prigodom Svetе Godine katolički svijet hrli zamjeniku Kristovu, sv. Ocu Papi. Svaki dan primi sv. Otac u mnogo grupa raznih narodnosti oko 7.000 hodočasnika i svima održi govor. Ove je godine primio i tri hrvatska hodočasca, kojima je izrazio osobitu ljubav za naš narod.

Konkordat sklopljen i potpisani 10. rujna između Sv. Stolice i Njemačke osobito je povoljan za katolike. Jamči za potpunu vjersku slobodu katolika. Duhovna lica su pod zaštitom države kao i činovnici. Svećenici i redovnici oslobođeni su od dužnosti i službe, koje se protive crkvenom staležu. Crkva može podijeljivati službe i beneficija bez uplitana se države. Crkveni redovi i družbe mogu se osnivati po volji Crkve. Jedina Crkva ima vlast nad sjemeštinama, samostanima. Vjerska obuka u školama jest propisana i Crkva u tomu ima potpunu slobodu, a država će je pomagati. Sloboda je osnivanja konfesionalnih, vjerskih škola kolikogod Crkva hoće i ove škole uživaju pravo javnosti kao i državne. Katolička društva uživaju potporu države. Katoličke organizacije imaju slobodu. — I t. d. Dakle i hitlerovska silna Njemačka vidi da joj je potrebno i korisno živjeti u miru, slozi i ljubavi sa Crkvom Isusa Krista.

Na 11. listopada slavit će se svake godine svetkovina Materinstva Marijina kao uspomena na veliki efeški koncil, na kojem je prije 1500 godina oijela Crkva osudila novotarije nekih, koji su udarali na Mariju Majku Božiju.

Obraćanje japanskog poslanika u Varšavi. Zvao se Hirouki Kawai. 14. srpnja teško je obolio. Posjetio ga je papin nuncij u Poljskoj, kojemu je poslanik izjavio, da je upoznao kat. vjeru i da se želi odreći poganstva i prijeti u vjeru Kristovu. Nuncij ga je krstio i dao mu ime Franjo. Bio je prešten što može umrijeti kao sin kat. Crkve; sve prisutne je molio za oproštenje i umro kao svetac. I cijela mu je obitelj prešla na katolicizam.

U Njemačkoj je umro prvi berlinski biskup Dr. Schreiber. Osobito je volio siromašni narod, koji živi po periferijama gradova. Narod ga zato jako štovao.

U Trieru (Njemačka) nalazi se haljina, koju je Isus Krist nosio. Kad se je ove godine u crkvi izložila došlo je vlakom, autobusima, kolima i pješke preko milijun pobožnih hodočasnika.

U Beču je održan veličanstven katolički kongres od 7.-12. rujna prigodom 250 godišnjice oslobođenja Beča od Turaka. Narod pa državne i crkvene vlasti sjajno su dočekali zastupnika sv. Oca Pape. Sve austrijske pokrajine poklonile su se i posvetile razapetom Spasitelju. Na večernjoj procesiji je sudjelovalo preko 100.000 osoba. Osobito su važni govorovi zastupnika sv. Oca, kardinala La Fontaine, predsjednika vlade Dollfussa i ministra prosvjete Schuschnigga. Prvi je govorio o ujedinjenju kršćana protiv današnjih materialističnih revolucionara, kako su se prije 250 godina ujedinili protiv Turčića; a Dollfuss je rekao, da je odlučio Austriju uvrstiti na kršćanskim principima, izraženim u Papinim enciklikama. Ministar prosvjete je govorio o potrebi Marijinih kongregacija za mladež i rekao: »Nijedna srednja škola bez komgregacije.«

Bečki kardinal Innitzer poziva narod, da pomognu gladnjima u Rusiji, gdje umire na stotine hiljada ljudi, a opasnost prijeti, da će još mnogo više poumirati od gladi, osobito u Ukrajini. Ako li katolički narodi ne pomognu prijeti katastrofa naroda, jer se boljševici ne brinu ništa. Njima je dobro kod punih korita, a narod neka skapava. Takav je »raj« u Rusiji boljševičkoj. Molimo: »Spasitelju svijeta, spasi Rusiju.«

U Indiji je prije 3 godine prešao u katoličku Crkvu jakobitski nadbiskup Mar Ivanios. U zadnje vrijeme ga je slijedilo 3000 Jakobita.

U Slovačkoj u Nitre je sagradena prva kat. crkva prie 1100 godina. Zato su 12. augusta ove godine bile veličanstvene crkvene i narodne svečanosti.

U Engleskoj je primljena u krilo kat. Crkve kćи Bidvella, bivšeg biskupa anglikanske sekte. — Bivši vikar anglikanske vjerske sekte Underwood prešao je na katolicizam, posvetio se za svećenika i postao župnikom u Briggstocku. — Jedan od najboljih engleskih pisaca-kritičara Arnold Lunn bio je protestant i proučavajući upoznao je, da je jedina vjera katolička prava. Zato ju je i prigrlio. Svoje obraćenje će opisati u posebnoj knjizi.

20.000 planinara-katolika imalo je svoj sastanak u Rocheu u francuskoj Sabaudiji, pod vodstvom biskupa iz Annecya. Skupili su se da čuju o podzemnom radu slobodnozidarskih loža i da protestiraju protiv protuvjernog rada u školama sa strane komunista i socijalista. Govornici su bili zastupnik Desgranges i predsjednik Katoličke Akcije general Castelnau.

Amerika protiv država, koje progone vjeru. »Osservatore Romano« javlja, da američke Sjedinjene Države ne će više sklapati nikakva prijateljstva s onim vladama, koje provode vjersku borbu i koje ne daju slobodu vjere.

Predsjednik američki Roosevelt, koji spasava i obnavlja Ameriku, jest veliki prijatelj vjere. Često govoriti o potrebi vjere i vjerske pouke. Kaže, da će samo one konferencije donijeti ploda gdje bude vjera imala mjesta. Zato Roosevelt daje visoke službe dobrim katolicima. Tako n. pr. guverner filipinskih otoka jest dobar katolik Franjo Murphy. Isti tako upravitelj otoka Puerto Rico jest katolik Robert Hayes Goro; zastupnik Amerike u Poljskoj postao je katolik Coudahy, ministar pravde jest dobar katolik.

Novi gradonačelnik Čikaga, velikog američkog grada, jest pobožni katolik Eduard J. Kelly. On je popularan po cijelome svijetu. Potječe iz siromašne obitelji, bio je bolničarski poslužnik; kasnije je kao samouk položio inžinjerske ispite i eto sada je gradonačelnik grada, koji ima toliko stanovnika koliko Hrvatska, Slavonija i Dalmacija.

U Švicarskoj je bio važan dan 20. kolovoza. Preko 20.000 katoličkih mlađadi skupilo se je iz svih krajeva, da pred čitavim svijetom pokažu svoju odanost Kristu Kralju mlađeži. Uz Krista žele uvijek ostati, za Njega će se boriti, Njegovu svetu volju će u svemu izvršiti.

U Splitu je na dan sv. Jeronima proslavio 10 godišnjicu biskupovanja preuzv. Dr. Klement Kvirin Bonefačić. U ovih 10 godina učinio je s pouzdanim u Bogu i pod okriljem Presvete Djevice mnogo za svoju biskupiju. Osnivao je pobožna društva, poticao narod na obnovu u vjerskom životu, sagradio je zavod za bogoslovsku omladinu; dogradio, proširoio i uredio je dječačko sjemenište. Uz naše smjerne čestitke molimo da ga dragi Bog još mnogo poživi u radu za Boga, Crkvu i naš narod.

Dubrovački biskup preuzv. Dr. Josip Carević proslavio je 1. studenog na svečan način 25. godišnjicu svoga svećenstva. Narod je u velikom broju primio svete sakramente. Sva zvona su na maticama kroz 3 dana zvonila. Bile su i druge vanjske svečanosti. Smjerne čestitke od Glasnika.

Novo bogoslovno sjemenište otvorio je jesen u Senju biskup preuzv. Dr. Starčević. Sjemenište je bilo još prije rata zatvoreno. Nadamo se u dragoga Boga, da će donijeti mnogo ploda. Preporučamo ga u sv. molitve.

Slavlje Svetе Godine obavlja se po čitavoj hrvatskoj domovini. Narod pokazuje svoju ljubav razapelomu Spasitelju, koji nas je otkupio; pokazuje svoju vjernost svetoj rimokatoličkoj Crkvi, koja nas je civilizirala i odgojila; pokazuje odanost svetomu Ocu Papi, koji je zamjenik Isusa Krista na zemlji i koji čuva istinu Kristove nauke. Duhovno se obnavlja sav narod. Hvala Bogu! Samo da se još okani gadne i Bogu mrske psovke. Bog bi nas tada bolje blagoslovio.

M A L I K R I Ž A R I

U KRIŽARE.

Pitala je mene majka:
»Kud se spremas, sine moj?«
U križare ja ču majko,
I u sveti s njima boj.
Borit ču se poput lava —
Majko moja, nè kukaj,
Mjesto mača, mjesto štita
Blagoslov mi samo daj!

Pitala je mene majka:
»Gdje je, sine, voda tvoj?«
Uza me je vazda, majko,
Voda mi je Isus moj.
Slava Božja, sreća ljudska,
Borbi mojoj to je cilj;
Majku Božju ja ču častiti,
Branit slabe sveudilj.

Zborila je mila majka:
»Idi, idi, sine moj,
Budi slavnim pobjednikom
U toj borbi velikoj!
Majtića će sklapat ruke,
Molit će se život cijel,
Smjel da budeš poput orla
I ko bijeli golub bijel!«

TRI SV. MISE NA BOŽIĆ. (Istiniti dogadjaj)

Bilo to na Badnjak 1871 u Francuskoj. U dvorani nekog dvorca širi peć ugodnu toplinu. Kraj prozora sjedi gospoda. Čita iz neke duhovne knjige. Pozorno čita, ali ipak tu i tamo podigne glavu i pogleda na svećenika i dječaka, koji se živahno zabavljaju kraj tople peći.

Dječak taj — Hinko imenom — njezin je sinčić, njezina jedina utjeha. U ratu izgubi ona muža. Brat njezin, svećenik, boravi od jučer kod nje. Više je godina sproveo u afričkim misijama i eto ga sad vidimo kod svoje sestre, da je tješi. Dakako da se Hinko osobito veseli tom posjetu. Ujak mu mora pričati o malim crncima, o zmijama, o divljim životinj-

ma, o velikim parobrodima i tako dalje. Dječaku nikada dosta. Čim ujak svrši jednu pripovijest, već Hinko moli, da mu još priča.

Kad se smračilo, a s daleke se crkve oglasila božićna zvona, zatvorili gospoda knjigu te opomene brata, da se odmori. Ta još je bio umoran od dalekog puta, a obećao je pjevati ponoćku u župskoj crkvi.

Kako bi rado bio Hinko kod ponoćke, ali na žalost mama mu ne da, jer je mališ slabušan, a vani snijeg pada te je jako, kako zima. Da mu osladi tu veliku žrtvu, zapita ga mati:

— Što da ti donese Mali Isus na Božić?

Hinko misli, ali ne odgovara.

— Hoćeš li sablju?

Dijete šuti.

— Hoćeš li počasni križ, koji bi nosio na prsima, kao pokojni tata?

— Ne, — odgovori odlučno mališ.

— Ili konja?

Dječak se bori sam sobom, ali će opet: Ne!

— Hoćeš li top, koji će pucati kao pravi?

— Neću, mama!

— Pa šta bi htio? Reci samo mamici!

Dijete zagrlji majku i šapne:

— Htio bih kalež i misno odijelo!

Hinko je već prije češće izrazio tu želju. Mati nije bila toga zaboravila. U ormaru leži dobro sakriveno malo misno odijelo, mali kalež i drugo, što treba za sv. misu. Ona će kao začudena:

— Ali za koga ćeš čitati misu?

— Zi tatu.

Majci samo što ne udare suze na oči.

— Ti bi dakle htio onako raditi kao ujak?

— Da, mama.

— Ali onda moraš tri mise čitati, kako je običaj na Božić.

— To јe i učiniti.

— Za koga ćeš prvu misu čitati?

— Za tatu.

— A drugu?

— I nju za tatu.

— A treću.

— Isto tako za tatu.

— A za mene nema ništa?

— Ne, jer mame ne smiju umrijeti.

Majci navrnu suze na oči.

Malo iza toga Hinko je već zaspao u slatkoj nadi, da će mati sve stvari za misu pod božićnim drvcem.

Rano ujtru ustane Hinko. Naravski, najprije otrči u dvoranu božićnom drvcu. I zbilja! Pod drvcem nađe misno odijelo,

kalež i drugo. Čak je tu bilo i malo zvonce. Sve poskakujuć od veselja ode da se potpuno obuče, a onda obleti sa zvонcem cijeli dvorac i stane sve pozivati na božićne mise: svi su morali biti kod toga. Naprave oltarić, užegu svijeće, a mališ dostojanstveno i sabrano poče svoju prvu »misu«.

Od tog Božića začudo zavoli Hinko sve crkvene obrede. Kad mu je bilo 10 godina, poče propovijedati. Često je »misu« čitao, a uvijek za pokojnog oca.

Ipak je mati držala, da će Hinko prigrlići vojnički stalež poput oca. Htjede ga upisati u vojničku školu. No Hinko će majci:

— Mama, ja bih radije držao u ruci kalež nego mač.

Velikodušno mati prinese tu žrtvu. Dade svog sina u sjemenište i iza nekoliko godina eto njenog Hinka kao svećenika. U ruci mu kalež, ali ne kositreni, već od zlata; na njemu je misno odijelo, ali ne od papira, već od skupocjene zlatne i svilene tkanine. I odsele Hinko čita sv. misu za pokojnog oca, ali ne uvijek. Čita je on i za milu, živu majčicu. Jer on dobro znade, da se može sveta misa prikazati i za pokojne i za žive.

Zagreb: Mali Križari Bratstva IV.

»VRTIC«, poznati list za dobru djecu izlazi ovih dana prvi broj za školsku godinu 1933-34. Vijest da ovaj list neće više izlaziti, naišla je na veliku žalost kod djece i izdavači su odlučili, da list nastavi s izlaženjem u dosadnjem obliku i opremi.

List će stajati godišnje dinara 12.—. Donosit će zanimivo štivo za dobru djecu, slike i t. d.

Kako je prvi broj već u štampi, molimo sve prijatelje lista, da odmah jave koliko primjeraka lista kane držati, da im se pošalje već prvi broj. Ujedno valja odmah poslati i preplatu, barem za pola godine.

Uprrava »Vrtica«: Zagreb, Pejačevićev trg 15/l.

Tko nije poslao preplate, molimo da što prije pošalje.

BOŽIĆNI DAR ISUSU.

Razgovor Malog Isusa sa sv. Jeronimom.

Isus. — Što mi daješ, Jeronime, na dan moga rođenja?

Jeronim. — Božansko Djetešće, dajem Ti srce svoje.

Isus. — Dobro, ali daj mi još nešto.

Jeronim. — Dajem ti sve molitve svoje, sve misli i sva čuvstva svoja.

Isus. — Daj mi još nešto.

Jeronim. — Dajem ti sve, što imam i što jesam.

Isus. — Želim da mi dadeš još nešto.

Jeronim. — Božansko djetešće, što da ti još dadem, kad nemam ništa više...

Isus. — Daj mi svoje grijeha...

Jeronim. — Što će ti moji grijesi?...

Isus. — Da ti ih oprostim.

Jeronim. — Hvala ti, Isuse!

NAKANE APOSTOLSTVA MOLITVE U 1934.

Siječanj. *Opća nakana:* Obraćenje onih, koji se ponose bezbožtvom i mržnjom na Boga. *Misijska:* Obraćenje Židova.

Veljača: *Opća nakana:* Drži Boga za oca, a bližnjega za brata. *Misijska:* Sjedinjenje Grčke sa sv. Crkvom.

Ožujak: *Opća nakana:* Za neuposlene u ovoj teškoj krizi. *Misijska:* Misije među Koptima i Egipćanima.

Travanj. *Opća nakana:* Da Svetu Godinu posvuda donese obilan plod. *Misijska:* Crkva u Siriji, Palestini i Maloj Aziji.

Svibanj. *Opća nakana:* Utječimo se Majci Božjoj kao svojoj majci. *Misijska:* Za što skorije obraćenje zapadne Afrike.

Lipanj. *Opća nakana:* Naslijedujmo neprestane molbe Srca Isusova. *Misijska:* Sloboda navještanja Evandelja u Mezopotamiji, Perziji i Centralnoj Aziji.

Španj. *Opća nakana:* Po ljubavi bližnjega poznaćeš se jesi li Kristov. *Misijska:* Obraćenje urođenika i nedirljivih u Indiji.

Kolovoza: *Opća nakana:* Redovnički odgojni zavodi. *Misijska:* Misije među birmanskim i siamskim budistima.

Rujan. *Opća nakana:* Posvećenje dušobrižnoga svećenstva. *Misijska:* Hinduisti i budisti sa otoka Cejlona.

Listopad. *Opća nakana:* Ponizi, Gospodine, neprijatelje na njihovo spaseњe. *Misijska:* Misije u Južnoj Americi.

Studen. *Opća nakana:* Za one koji naglo umiru. *Misijska:* Skrajni Istok.

Prosinac. *Opća nakana:* Odgojimo mladež za Katoličku Akciju. *Misijska:* *Misijska:* Obraćenje Malezije.

»Kalendar Srca Isusova i Marijina« za god. 1934. pun je poučna, ugodna i zanimljiva štiva te lijepih slika. Stoji samo 10 dinara. Narudžbe prima: Uprava Glasnika, Zagreb I. pp. 147.

VIJESTI

GOSPIĆ. † Adele Murković. Divna li je Providnost Božja! »O dubljino bogatstva i mudrosti i znanja Božjega! Kako su nedokučljivi sudovi njegovi, i neistražljivi putovi njegovi,« govori sv. apostol Pavao u poslanici Rimljanim (11. 33).

Ostvarilo se ovo i u smrti † Adele Murković, koja je ovdje pokopana 16. rujna u 38. godini života.

Sudeći po ljudsku bila je u najljepšim godinama života, a svojoj obitelji neophodno potrebita, jer je trebalo, da se sa svojim suprugom brine za stanicu majku i petero svoje djece: Dragicu, Nikolu, Jozu, Janjicu i Adelu. Trebalo je, da ih digne na noge, da ih učini plemenitim ljudima — kako je to zamisljalo:

njezino plemenito materinsko srce. Poznato je naime, da je † Adela bila jedna od onih majka i žena, koje nije »moderni duh vremena« mogao skrenuti s puta katoličke majke i žene; koja se smatrala sretnom da može sve svoje sposobnosti posvetiti same svojoj obitelji — napose svojej djeci. A poznato je i to, da je bila uvjerenja, da ih može učiniti plemenitima, samo ako sav uzgoj temelji na načelima Kristove nauke. Zato je sve poduzimala čvrstom vjerom u Boga pa je prednjačila svojim uzornim katoličkim životom i u obitelji i u javnom životu.

Zato je bila i član društva Revniteljica Presv. Srca Isusova. Gorljiva

za ovu pobožnost redovito je vršila sve pobožnosti i svojim uzornim primjerom prednjačila drugima. I svoju je obitelj posvetila Presvetom Srcu Isusovu, jer je bila uvjerenja, da može ustrajati u dobru samo pod zaštitom ovoga Presvetoga Srca. I baš zato se Providnosti svidjelo, da je uzme iz ove doline suza, da je riješi zemaljskih patnja, da je u vječnosti učini zagovornicom njezine ljubljene dječice.

Početkom rujna obolila je od tifusa — a kako joj je srce oslabilo, podlegla je ovoj teškoj bolesti, koju je kršćanskem strpljivosti podnosila. Sprovod, u kojem su se vidjeli i najvideniji i najprijetniji gradani, najbolje je pokazao, kako je pokojnica bila cijenjena i štovana.

Revniteljice presvetoga Srca Isusova priredile su za nju svečane zadušnice u petak 22. rujna — i pod sv. Misom primile zajedničku svetu pričest, koju su za nju namijenile.

Pokojnicu nagradio dobri Bog u vječnosti nebeskom nagradom, a ožalošćenu obitelj neka tješi vjera, da je primila u vječnosti nagradu za svoja dobra djela!

PUCISCE. Naše društvo opстоje još od 1927. godine. S početka je imalo poteškoća i zapreka, ali ih je Božjom pomoći svladalo. Sada broji oko 60 članica bez pomladka, koji je napose organiziran. Ima Euharistijsku sekciju, Pjevačku sekciju, Sekciju dobre štampe i Diletaantsku.

Pjevačka sekcija pjeva u raznim prigodama naizmjenice sa pjevačkim zborom Kat. Oml. Društva. Diletaantska je kroz ovo vrijeme dala više predsta-

Stava Duć, predsjednica.

va, koje su se pučanstvu jako svidače. Euharistijska sekcija je organizirali svagdanju sv. Pricaest po jedne članice. Društvo je do polovice rujna ove godine primilo ukupno 367 sv. Pricaesti.

Zamjenica Glavarice.

PRISLIN. Navršile su se dvije godine što postoji naše djevojačko društvo Sr. I. i vrlo dobro napreduje. Na blagdan Sr. I. dale smo služiti Svetu Misu Sr. I., a poslije svete Mise išla je iz crkve procesija prema kapelici i od kapelice natrag u crkvu. U procesiji nosile smo naše dvije krasne zastave, što ih imamo mi i Križari. Svaku prvu nedjelju dадемо služiti sv. Misu na čast Sr. Is., a poslije svete Mise imamo sastanak, gdje čita zapisnik tajnica Matilda Kamenčak. Poslije sastanka imamo jednosatno klanjanje i među klanjanjem pjevamo krasnu pjesmu uz krunicu, koju pjesmu nas je naučio nezaboravni misionar pokojni Ilija Gavrić. Predavanje nam je držala 1. listopada revniteljica Veronika Bračun o lijepoj nošnji i vladanju, zatim nam je predavala članica Cecilija Humski o životu svetog Tadije, zatim su nam još predavale 2 članice: Ivanka i Monika Bračun: jedna o malom Isusu, a druga o trpećoj žalosnoj Mariji. — Poslije smo imale biranje nove glavarice, pa je izabrana prijašnja glavarica Sabina Bračun.

S. B. glavarica.

VISOKO. Naše Djevoj Društvo presv. Srca Isusova u Visokom (kod Kalnika) osnovano je 1919. god Članice ustrajno vrše svoju dužnost, primaju mjesечно sv. Pricaest i prisustvuju sastanku. Kod crkvenih svečanosti nastupaju pod svojim lijepim barjakom, kojemu je kumovala gđa Prugovečki, supruga ravn. učitelja. Od osnutka već više puta pohodio je društvo Upravitelj Apostolstva molitve veleč. g. Vrbane D. L. te svojim nježnim govorima oduševio članice za službu presv. Srcu. Ove godine u Velikoj Gospo hodočastilo je društvo s procesijom visočkih župljana Majci Božjoj Bistričkoj. U nedjelju, 3. rujna obavljen je primanje novih članica. Župna crkva bila je za tu zgodu uređena i svećano očišćena. Iza prigodne propovijedi zavjerilo se opet 40 djevojaka presv. Srcu Isusovom. Društvo broji sada 103 članice.

ZAGORSKA SELA. Javljamo našim dragim društvima, da nas je ostavio naš župnik i upravitelj našega društva vlč. g. Juraj Kranjčev. Težak je to bio rastanak za našu cijelu župu. Ne čemo nikada zaboraviti one njegove dirljive riječi. Bile su pune očinske ljubavi i odanosti naprama svima nama. Što je on nama bio i koliko je on učinio za duševni napredak u našoj župi, teško bi se to sve izbrojilo. A uz to je slaba zdravljiva. Neka mu Presv. Srce Isusovo obilno naplati za svu njegovu veliku požrtvovnost i brigu što ju je imao s nama. A mi čemo nastojati obdržavati sve ono što je on u naša srca stavljao. Uzdamo se u Presv. Srce Isusovo i naša je vruća želja, da čemo sada uz našega novog upravitelja vlč. g. Josipa Bakana stupati sve više naprijed pod barjakom Presv. Srcu. — Mjesečne sv. Pricaesti primamo, jer znademo, da je tu naša jačost i utjeha. Imamo i sastanke. Kad nam je god moguće rado dolazimo u crkvu, osobito onda kad nema mnogo poljskih poslova.

Katica Mrkša, glavarica.

RODITELJIMAH!

kojima je stalo do sreće i zadovoljstva u porodici, čim opaze na kojem članu porodice blijedost lica, pomanjkanje volje za jelom, nervoznost, čestu glavobolju, besanicu, laku razdražljivost, umornost moraju znati, da su to posljedice: slabokrvnosti, a spriječiti ćeće mnoga teža oboljenja, ako odmah poduzmete jačanje krvi željeznim preparatom a to je »ENERGIN« za jačanje krvi, živaca i apetita. Liječnici tvrde, da je za oporavak djece i odraslih dovoljno 3 velike boce. Dobrog je ukusa, piju ga rado djece i odrasli.

»ENERGIN« dobiva se u apotekama pola litre Din 35.—

PRILOG

DAROVI U MJESECU RUJNU 1933.

Sv. Mise: Dragovci SŠ 50 Gradište ZR 25 Hrib FM 50 Omišalj JP 50 Orešovica LK 15 Osijek JK 20 South Chicago Ill. MS Dol. 1.— Trnovec MŽ 20 Zagreb MK 60.

Svetište S. I.: Stenjevac BS 10.

U čast S. I.: Amerika NN Dol. 1— Babina Greda MK 10 Brezovica JP 5 Čulinec AS 10 Goričan SI 10 Gračani AG 10 Ivanić grad KH 50 Kostrena sv. Barbara AT 30 Krapina MK 25 Križevci MP 10 Novi Sad EF 30 Omiš AG 25 Orahovica KD 20 Oriovac MR 10 Skrad MR 120 Svetozar Miletić KK 10 Valpovo JC 20 Zagreb MJ 20 SS 100 Žemun MS 20 Zenica DU 10.

U čast sv. Obitelji i bisk. Langu: Palanek JL 100 Zagreb IB 10.

Za rođ. Glasnika S. I.: Andrijeveci SS 10 Benkovac AJ 10 Beograd MD 10 Biograd na Moru MT 20 Brdovec ŠP 20 Brod na Savi MB 10 Celje ML 10 Cerić JD 10 Čačinci TH 10 Djakovica VMR 30 Gračane SAG 20 Ivanovoselo JS 10 Omišalj JK 30 Preloščica BH 20 Rasinja OH 50 Sarajevo MV 5 Šestanovac JB 20 Valpovo RI 10 Zagreb AS 5 FS 10 JD 15 JS 25 SA 10.

Za krah sv. Antuna: Bakšić IB 10 Istra AMR 20.

Za nakit oltara S. I., Majke Božje i sv. Josipa: Zagreb IB 30.

Za Dom bisk. Langa: Omišalj JP 100.

Za Misije: Ruma DKŠ 50 Valpovo SV 50.

Savez Društva sv. Ignacija.

Sv. Mise Zagreb: Po 20 dinara: Franjo Bartolec, Valent Bartolec (pojedini), gđica Pavica i brat Rudolf, Anka Rebersky, Pavao Rebersky (pojedini), Helena Stiajni, Zora Horvatić, Ljuba Mikolaš, Amalija Govešeg, Ivan Grigić (pojedini), Marko i Katica Rožić, Marica Zerec, Terezija Podeljak, Marija Bogović, Ante Legđević (pojedini), Toni i Ljuba Nerdhardt, Mandalena Gregorić, Stjepan Maček, Helena Starčević, Roman Bregar, Jelka Žebic, Anka Krotaj, Evica i Nikola Župčić, Somogyi Jelka, Svinjačić Neža za pok. Franju, Kovač Dorotea 60 d., za pok. Adolfa i Lavoslava, za pok. Baricu Mandić, za pok. Franju Krsu, Krvančić Ana za pok. Viktora Krvarića i za ž. Sina 40 d., Obitelj Bonačić za pok. čl. obitelji 20 d., Dvije duše 40 d., Za obrać. jednog grješnika, za pok. obit. Ladić, NN 20 d., Černik: Srtanj Jakobina 20 d., Martinc: Kunović Franjo 20 d., Pregrada: Leskovar Jela za pok. Mirka, Viktora i Blaža Leskovar; za pok. sestre; za pok. Rozu Škreblin; za Antoniju Čekada i za sebe 140 d., Samobor: za pok. Eviču Horvat 20 d. Macokatić Božo Djakov. Selci d. 20, Čorak Adela Zagreb za pok. supr. d. 20, Lehman Marija za pok. supruga d. 20, Tokšić Mato Vinkovci za pok. Oliva Tokšić d. 20, Kezele Francika Sydny za pok. oca Franju Granić d. 20, Krasović Terezija Gerovo d. 20, Maroslavac Marija, pok. Zgreb d. 20, NN za pok. Magdu d. 20, Mauvrin Milo, pok. Sušak d. 35, Kos Jaga Zagreb za pok. oca Kos Marka d. 20, Frkanec Pavao Makarska d. 20, Belešić Antun Zagreb d. 20 Obrad obitelj za pok. d. 20, Berbić Matija po nakani d. 20, Kulaš Marko Crnići Domanovići d. 20, Smokrović Kata Stari Grabovac za pok. Miju Smokrovića svećenika d. 20, Lewiška Gennoveva Donji Vakuf za zdravlje svog supruga d. 20, Gürler Nika Zagreb d. 20, Katanec Jalža Fajerovci po nakani d. 20, Blašković Katica Mihovljian d. 20,

Žagar Katarina *Fajerovac* d. 20, Grof Irena *Banjaluka* za pok. supr. Bazilija d. 20, Jurišić Stipo *Dolina* d. 20, Matuša Jovica *Bakarac* za pok. Mariju Turiću d. 20, Vlahović Zorka *Pučišće* d. 20, Obitelj P. Milčetich, New York dol. 1.

Članarina i darovi: Zagreb: Grulja Barica d. 20, Kovačević Ivo i Lucija d. 40, Reman Dragutin d. 10, Jambrišek Marija i Irena d. 20, Svinjarić Neža d. 100, Munger Blaž d. 10, Bistrički Katica d. 10, Sladović pl. Josipa d. 10, Gmica Katarina d. 100, Brinjak Luka d. 10, Sopčić Katica *Sušak* d. 50, Jurković Paulina *Fiume* d. 80, Kolarac Mary, *Steelton, Pa.* d. 83.53, Berecki Marija obitelj *Velika* d. 10, Faublik Danica obitelj d. 10, Resman Marija *Dolnje Zdelice* d. 30.

ZAHVALNICE

BISKUP LANG ZAGOVARA.

Otok Krk: Sestra mi teško oboljela. Liječnik izgubio svaku nadu za ozdravljenje. S velikim pouzdanjem utekoh se Presvetom Srcu Isusovu po zagovoru biskupa † Langa te zavjetovah se u čast Presvetog Srca i blagopokojnog biskupa Langa da će javno zahvaliti u Glasniku. Hvala Presvetom Srcu, pomoglo nam. Daj, Bože, čast oltara pok. biskupu Langu. A. L.

POVRaćen MIR U OBTELJI.

Podravina. U teškim kućnim neprilikama utekla se cijela obitelj najboljem prijatelju slabih devetnicom, da razbistri nejasne pojmove i uredi neprilike. Baš na dan Presv. Srca želja se sviju ispunila. Razbistriše se razne misli i hvala Božanskom Srcu nastao je mir i red u kući. Hvala, čast i slava budi presvetomu Srcu Isusovu. Obitelj H.

ZAHVALNICA SV. IGNACIJU.

Hrvatska: 5 godina imala sam ranu u ustima. Liječnici izjavlje, da je »Rak«. Pomolim se i zavjetujem sv. Ignaciju Lojolskom, i rane je nestalo, te se u roku od godine dana do danas nije pojavila. Zato budi hvala sv. Ignaciju, što mi je isprosio ozdravljenje od Gosp. Boga. A. K.

ISPROSENA MILOST U NEVOLJI.

Beograd: Zlobom izvjesnih osoba došla sam u tako očajno stanje, da sam već pomicala na najgore. Ali ne gubeći nikad nadu, zavjetovah se Presv. Srcu Isusovu, da će moliti devetnicu, kao i svaki prvi petak u mjesecu da će obaviti sv. isповјед i pričest dok živim i hvala Bogu uslišana sam. Iz dubine srca zahvaljujem presv. Srcu Isusovu na udijeljenoj milosti. V. M.

• † *BISKUP LANG ZAGOVARA KOD PRESVETOG SRCA.*

Slavonija: Dugo i jako sam patila od glavobolje. Nisam išla k liječniku, nego sam se svaki dan molila blagopokojnom biskupu Langu, da mi Srcu Isusovo, po njegovom zagovoru da zdravlje. Već nakon par dana, glavobolja je prestala, te slabo da se i sada neki put pojavi. — Ja se i sada molim blagopokojnom biskupu Langu, da mi i dalje bude zagovornikom kod dragog Spasitelja za zdravlje i sve drugo, što mi je potrebno. H. T.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Babina Greda: MS Zahvaljuje za mnoge milosti od Presv. Srca. Sretan uspjeh kćerkina ispita i preporučuje obitelj pod zaštitu Sr. Isusova. — MK

Srce Isusovo uslišalo molbu. — *Banja Luka*: AZ Srce Isusovo po zagovoru Majke Božje, sv. Josipa i svete male Terezije ozdravilo dvije sestre od teške bolesti. — *Benkovac*: AJ Dobivene milosti. — *Beograd*: MD Srce Isusovo ispunilo želju. — VM Zlobom nekih osoba došla u očajno stanje, molila devetnicu Srcu Isusovu i bila spašena. — MT Ozdravljenje i mnoge primljene milosti, Srce Isusovo je uvijek uslišalo. — *Brđovec*: ŠP Srce Isusovo uslišalo molitve u teškoj opasnosti. — *Brezovica*: JP Srce Isusovo izlijječilo. — *Brod na Savi*: MB Dobivene milosti. — *Cerić*: JD Sretan uspjeh u nauci. — *Čulinec*: AS Učenje mu išlo teško, preporučio se presv. Srcu da po zagovoru sv. Josipa i sv. Male Terezije pomogne i Ono je uslišalo molbu, sretno je svršio moljeni razred. — *Doli kod Stona*: ČD Srce Isusovo dalo da je mogla raditi za euh. kongres u Stonu, premda je zlobna jedna duša htjela to zapriječiti. — *Dubrovnik*: SCS Primljene milosti i uspjeh kod ispita. — *Dakovica*: VR Izmoljena usluga od Presvetog Srca. — *Dakovo*: MK Pet godina bovala od žućnog kamence, iza molitve u Svetištu Srca Isusova dobila jedan domaći lijek i sutra zdrava. — *Eagle River*: MG Presveto Srce po zagovoru sv. Josipa, sv. Alojzija i † biskupa Langa udijelilo velike milosti, osobito kod operacije 9. srpnja. — *Goričan*: Sl Primljene milosti od Presvetog Srca. — *Gračani*: S i A Gj Zahvaljuju za ozdravljenje. — AGJ Primljene milosti. — *Ivanic grad*: KH Ozdravio nečak, preporuča se i za druge milosi. — *Jastrebarsko*: AP Bio u opasnosti da izgubi mjesto, ali Srce Isusovo pomoglo. — *Kaštel Sućurac*: MB Presveto Srce po zaslugama svojih svetih rana pomoglo od slabog srca na smrt bolesnoj tetki, kada su zemaljski liječnici izgubili svaku nadu. — *Kloštar*: MT Dijete spašeno i ozdravilo. — *Kostrena*: AT Kćerka imala duge i teške boli zuba; liječnici rekli da joj jedino može pomoći operacija. Ali iza što sam zamolila Presveto Srce bolest krenula na bolje; sada je potpuno zdrava. — *Krapina*: MK Srce Isusovo ispunilo želje. — *Križevci*: MP Sretan uspjeh na ispitima. — *New York*: FC Mnoge milosti od Presvetoga Srca i dalje se preporuča; obecaje širiti Glasnik među američkim Hrvatima. — *Novi Sad*: A i EF Presveto Srce pomoglo da sretno svršio ispit i dobio željeno mjesto; sestrino dijete ozdravilo. — *Omiš*: GA Primljene milosti zdravlja i materijalnog interesa. — *Omišalj*: JP Sin dobro prošao II. razred. — JK Sin dobro prošao na maturi. — *Orasje*: DK Srce Isusovo uslišalo devetnicu i dobila dobro namještenje. — *Orlovac*: MR i obitelj dobivene milosti. — *Osijek*: JK Sretno porodila, preporuča se i dalje Presvetomu Srcu. — *Palanek*: JL Kada svi lijekovi nijesu djetetu pomogli, a temperatura rasla preko 40 stupnjeva utekosmo se za pomoć Isusu. Mariji i Josipu — i bili smo istog dana uslišani. — *Pučišće*: ZV Srce Isusovo pomoglo u porođaju i dalo druge milosti. — *Pitomača*: SV Srce Isusovo dalo, da je sinčić sretno prošao kod operacije i ozdravio. — *Rasinja*: OH U teškim kućnim neprilikama i nesporazumcima utekli se devetnicom Srcu Isusovu i one sve uređilo. — *Skrad*: MR Sretno prošla u porodu i zdravo muško dijete rođala. — *Starigrad*: CC Presveto Srce na vruću molbu pomoglo u obiteljskoj stiscici; preporuča se i nadalje. — *Stenjevac*: SB Primljene milosti. — *Stivor*: LA U mnogim potrebama utekoh se Sr. Isusovu i Ono pomoglo. — *Sveti Matej*: JI Presveto Srce izlijječilo bez operacije bolesna od flemons. — *Svetozar-Miletić*: KK Povratilo zdravlje. — *Sestanovac*: JB i obitelj za mnoge milosti od Presvetoga Srca, osobito što je ozdravila od izgubljene krvi i slabosti. — *Valpovo*: JC Sretan porod. — IR Primljene milosti i preporuča se i u buduće. — *Velika Luka*: NN U teškoj bolesti jedne osobe obratila sam se Presv. Srcu, Bl. Gospa i sv. Tereziji. Obavljala sam devetnicu i zahvalu i zdravlje je krenulo na bolje. Preporučam osobu u zaštitu Srca Isusova. — *Vranjic*: MF i M Primili mnoge milosti od Presv. Srca po zagovoru Sv. Josipa i sv. Ante. — VI Presv. Srce dalo željenu milost. — *Zagreb*: JM Presv. Srce po zagovoru blagopok. biskupa

Lang u dva beznadna slučaja, milostivo uslišalo molbe. — MJ Milosti od Srca Isusova. — SL U zdvojnom stanju, gdje sam dvojila u sve, utekoh se devetnicom Presvetom Srcu, da mi po zagovoru svoje Majke i sv. Josipa pomogne. Pomoglo je, vjerujem u Njega, doživotno ču držati Glasnik. — JS Srce Isusovo pomoglo, da sam dobio zgoditak u klasnoj lutriji. — SA Uslišana molba. — AK Imala sam rak-ranu u ustima, zavjetujem se sv. Ignaciju i raka nestalo. — ČJ Imala kužnu bolest i kašalj, liječnici nisu mogli pomoći, ali Srce Isusovo iz obavljenje devetnice pomoglo. — KC Osoba iz rodbine ozdravila. — JB Presvelo Srce po zagovoru Srca Marijina i blagopok. biskupa Lang zagovorom kod Presv. Srca pomogao u velikoj stvari, gdje je malo ljudske nade u uspjehu bilo. — MK U brizi za ispit obratim se Presvetom Srcu s devetnicom i obećam se zahvaliti u Glasniku; ispit sretno prošao. — Zemun: MS Sretno položio ispit iz trećeg razreda i dobio unapređenje u službi. — Zenica: DU Laki porodaj.

ALARM.

Bilo je to g. 1909. Vozio sam se iz Splita u Trst Lloydovim porobrodom "Baron Gautsch". Putnika je oko 300. Oko 8 s. jutrom izišli smo iz luke Malog Lošinja i zaplovili Kvarnerom. Odjednom kapetan dade jakim glasom sirene znak »Alarm«. To znači: Pogibelj je tu! Mornari iz svih krajeva broda, čak i ložaci trče prema kapetanova mostu. Putnici su u čas uznenire. Uzalud traže od mornara razjašnjenje. Čuje se samo kapetanov odlučni glas: »Podijelite putnicima pojase za spasavanje. Spuštajte male ladice i smjestite putnike unutra.« Nema tu više ni smijeha ni razgovora. Mornari vrše zapovijed kapetanovu. Sve je problijedilo. Putnici i sami grabe pojare. Žene i djeca počnu plakati, muškarci su problijedili i besvjesno ulaze u ladice, koje vise o boku velikog parobroda. Svi ljudi misle samo na jedno, samo: Smrt je tu.

Iza pet časova sve se promijeni. Kapetan zapovjedi: »Pogibelj je prošla. Svi natrag na svoje mjesto!« Sad su i mornari otvorili usta, smiješak je bio na svim ustima, putnici su zapljeskali rukama u znak veselja. Od Kvarnera do Trsta ima preko 6 sati vožnje, pa su putnici neprestano pripovijedali, što je koji doživio u ono pet časova.

»Alarm« je pun pouke. Čovjek pred smrću postane ozbiljan i pametno sudi o prolaznosti svijeta i vrijednosti života, o novcu i dobrim djelima. Sv. Ivan piše: »I čuo sam glas s neba gdje govor: Napiši: Blago mrtvima, koji umiru u Gospodinu. Da, govor Duh, da počinu od trudova svojih, jer djela njihova idu za njima.« (Otkr. 14, 13.) Dobra djela! To je blago, koje nas na smrti ne će ostaviti; ono ide s nama pred sud Božjim. Bog će nagraditi i času vode, što je radi Boga pružimo drugima.

Nevjerojatno, ali je istinito: ima ljudi, koji ne znaju da pruže ruku i saberu sebi blago za život vječni. Ove ljude valja na dobro svjetovati, kako da sebi skupe blago »na nebū, gdje ga ni moljac ni rda ne ništi i gdje tati ne potkopavaju niti kradu.« (Mat. 6, 20.) Dok imamo vremena, treba sabirati blago. »Doći će noć, kad nitko ne može raditi.« (Mat. 9, 4.) Ovim ljudima svjetujem: upišite se u *MISNI SAVEZ Društva sv. Ignacija*. Tu se svaki dan prikazuje u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu sv. Misa za žive i mrtve članove tog Saveza. Plaća se samo 20 dinara, koje možeš poslati na Glasnik. I pokojne svoje možeš učlaniti. Koliko je blago u nepestanim sv. Misama. I kada se tko upiše u taj Savez, postaje odmah i članom Društva sv. Ignacija i dionikom svih dobrih djela, što ih tvore Isusovci u našoj domovini.

Smrt ima svoj Alarm. To je bolest, to su razni križevi; oni nas opominju: Ne čekaj zadnji čas za dobra djela. Sada, odmah sabiri blago za nebo.

Alarm! Dragi čitatelji, potaknite svoje ukućane, prijatelje i znance, da svi pristupe u *Misni savez*. Povjerenici i povjerenice, koje svi tako dobro radite za Glasnik, pozovite svaku katoličku obitelj, da se upiše u Misni savez i tako svaki dan dobiju za se veliko blago duhovno od dnevne sv. Mise u zagrebačkom Svetištu Božanskog Srca. Ovo Presveto Srce neka izlije obilje svojih darova na sve one, koji će poslušati ovaj poziv.

A. Altirević D. I.

GLAVNO STVARNO KAZALO

Glasnika Srca Isusova 1933.

	Str.	Str.	
Adventisti	206	Papa 8, 199, pjesma	7
Andeli čuvari	389	Pignateli Josip bl.	230
Apostoli	225	Pismo Isusovcu	46
Apostolat molitve	43, 81, 337	Pitanja i odgovori	368
Bezgrješno Začeće	358	Primjer katolika	97
Bijeli jorgovan, pripovijest	295	Pred Svetohraništem	141
Božić	10	Pred vješalima	271
Božićne misli	361	Prognačnik	275
Cistoća duše	193	Poglavice naroda	33
Duh Sveti	167	Rusija	242
Duše iz čistilišta	335	Sporčić Engelberta †	12
Duševni mir	309	Stanislav sv.	339
Galgani Gema bl.	200	Starokatolik obraćen	245
Ignacije sv.	207	Savršeno pokajanje	51
Josip sv.	70, 72	Sotona	48
Jubilej smrti Isusove	260	Srce Isusovo, jubilej 107, pouzdanje 161, slika 178, pomaže umirućima 321, poznati S. I. 327, što sudi o bogatstvu i siromštvu 328, iz kraljevstva Srca Isusova 341, 364	
Komunisti	65	Svećenik i ti:	110, 132, 208
Križari mali	21, 53, 84, 115 148, 183, 248, 279, 343, 372	Trostruko svjetlo	325
Lurdsko čudo	38, 16'	Uskrsne misli	100
Marija	129	Vijesti	154
Majka, što može	182	186, 217., 253, 383, 316, 346 371, 376	
Mir Kristov	1	Zahvalnice	157
Miličunaš	241	189, 221, 254, 286, 318, 348	
Misije u Krapju	176	379	
Misijski savez	24	Žedam, pjesma	69
Misijska mjesecna nakana	6, 36 68, 99, 132, 196, 259, 313, 324		
Molitva	110, 237		
Obraćenje	144		
Oko Božje	246		
Obećanja Srca Is.	14, 39, 75 104, 136, 172, 202, 234, 266 304, 332, 365		

Urednik: Andrija Glavaš D. I.

«Glasnik Srca Isusova» izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice.
Izdavač i vlasnik: Nadarbina nadbiskupske menze u Zagrebu. A. Altirević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.